

ஆசிரிய சகரம்

ஸ்ரீ இராமையா

சகரம் குறித்த சரஸ் துளிகள்

90ஆவது பிறந்த தின விழா மலர்

22, மார்ச் 2023

ஆசிரிய சுகரம் பஸ்ப இராமையா
சுகரம் குறித்த சரஸ் துளிகள்

అవగాహన పుస్తకం పాఠకులకు అందించబడింది
అవగాహన పుస్తకం పాఠకులకు అందించబడింది

ஆசீர்ய சீகரம்
ஸ்ரீஸ்ரீ இராமையா
சீகரம் குறித்த சரஸ் துளிகள்

90ஆவது பிறந்த தின விழா மலர்

22, மார்ச் 2023

வெளியீடு
நயவாரூர் பதிப்பகம்
நெல்லை மாவட்ட நெல்லை

ஆசிரிய சிகரம் பிலிப் இராமையா
- சிகரம் குறித்த சாரல் துளிகள்
(90ஆவது பிறந்த தின விழா மலர்)

இதழாசிரியர்கள்

எம்.விஸ்வநாதன்
சை. கிங்ஸ்லி கோமஸ்

பதிப்பாசிரியர்கள்

திரு.எம்.வாமதேவன்
பேராசிரியர் தை.தனராஜ்
திரு.பொன். இராமதாஸ்
கலாநிதி எஸ்.கருணாகரன்

பதிப்பு : 22, மார்ச் 2023

வெளியீடு

எஸ். தாயுமானவன்
இல.14, செபல் வீதி, நுவரெலியா
தொ.பே : 052-2222376
மின்னஞ்சல் : sdhayumanavan@gmail.com

அச்சு

குமரன் புத்தக இல்லம்
இல.39, 36ஆவது ஒழுங்கை, கொழும்பு - 06.
தொ.பே : +94 11 236 4550
மின்னஞ்சல் : books@kumarangroup.net

நுழைவாயில்

எல்லா வீடுகளுமே ஏமாற்றத்தின் அடையாளங்களே. அவ் வீடுகளின் கதவுகளுக்கு வாயிருந்தால் ஏமாற்றத்தின் தன்மை பற்றி ஆயிரம் கதைகள் கூறும். ஒவ்வொரு ஏமாற்றமும் நமக்கு ஒரு பாடத்தைக் கற்றுக்கொடுத்துக் கொண்டே உள்ளது. ஏமாற்றத்தின் இரகசியப் புத்தகத்தை அடிக்கடி புரட்டிப் பார்த்துக் கொண்டே காலத்தை நகர்த்தி வருகிறோம். நீதி, நிர்வாகம், கலை, கலாசாரம், சமூகம், தொழில், அரசியல் என்ற சகல துறைகளிலும் நீக்கமற ஏமாற்றம் ஊடுருவி நிற்கிறது. ஒரு கொடுவாளைப் போல நம் தலைக்கு மேலே தொங்கிய வண்ணமே உள்ளது. இதனால் சந்தர்ப்பம் நம்மைப் பார்த்துக் கேலி செய்கிற விசித்திர நிலையைக் காண்கிறோம்.

சுயநலத்தில் ஊறிப்போன இழிநிலை தான் மனிதனின் இருப்பு. மனிதர்கள் இயல்பிலேயே நல்லவர்கள் இல்லை; அவர்கள் நல்லவர்களாக உருமாறி நிற்கிறார்கள். அவர்களை மேலும் நல்லவர்களாக உருமாற்றம் செய்ய சமயம், நீதிநூல்கள், பெரியார்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, அவர்களின் உபதேசம் ஆகியன இருளும், கீழ்மையும், அகம்பாவமும், முட்டாள்தனமும் சூழ்ந்த உலகிற்குத் தூய வெளிச்சத்தைப் பரப்ப முயன்று கொண்டேயுள்ளன.

அந்த வகையில் வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ முயன்று அதில் வெற்றி கண்ட நண்பர் பிலிப் ராமையா. அவரின் 90ஆவது அகவையைக் கொண்டாடும் இத்தருணத்தில் அவரைப் பற்றி சில வார்த்தைகளைக் கூறி நிற்கிறேன். அவரும், நானும் பள்ளிப் பருவம் முதல் கடந்த 75 ஆண்டு காலமாக நண்பர்களாக இருந்து வருகிறோம். அவர் நண்பர் என்ற நிலையைக் கடந்து அப்பாலும் சென்று எனக்குக் குருவாகவும் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். எனக்கு மாத்திரமல்ல, பல பேருக்கு அவரது மாணவர்களாக இருந்து இளைய சமுதாயத்திற்கு வழி காட்டும் ஒளிவிளக்காகத் திகழ்ந்தவர். அத்தகைய ஆசானது 90ஆவது அகவையை இவ்வேளையில் நாங்கள் ஒன்றுகூடி நினைவு கூருகிறோம். முதுமை என்ற சொல்லின் உள்முகத்தை ஊடுருவிப் பார்ப்போமேயானால், கடந்த காலத்தைக் கண்ணாடி போலக் காட்டுவதே முதுமை. வேரின்றி மரம் வளராது. முதியோரின்றி சந்ததி தளைக்காது. இளமை என்பது அழகின் சிரிப்பு முதுமை என்பது அடக்கத்தின் பூரிப்பு. முதியோர்களில்லாத சமுதாயம் முட்டாள்கள் நிறைந்த சமுதாயமாகும். பட்டறிவின் பிறப்பிடம் முதுமையாகும். ஏட்டறிவு திறமை தான் இளமை. முதுமை சுருக்கமுள்ளது தான். ஆனால் வசீகரமிக்கது; அன்புமிக்கது. இளைஞர்களை வசீகரிப்பது. கற்றார் என்பவர் யாரெனில் முதியோர்களை மதிப்பவர்களே. பெரியவர்களைப் போற்றித் தமக்குச் சுற்றமாகக் கொள்ளுதல் அரியவை எல்லாவற்றிலும் அரியது, பெரியவர்களை நமக்குச் சுற்றமாக ஏற்று மதித்தும், போற்றியும் பண்பைப் பெறுதல் எல்லாவற்றிலும் முதன்மையானது. பிலிப் ராமையாவின் அன்பர்களாகிய நாங்கள் பல பேர் ஒன்றுகூடி இவ் விழாவைக் கொண்டாடத் திட்டமிட்டு, அதற்கான எழுத்தாக்கங்களைப் பெற்று இணையிலாச் சிறப்புத் தன்மையுடனும் புதுமை நயத்துடனும் மிளிர் வேண்டுகின்ற தீரா அவாவுடன் இம் மலரை உங்கள் முன் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

நவநவமான சோதனைகளையும், நளிளங்களையும், நயங்களையும் இம் மலர் தாங்கி நிற்கிறது. எதிர்கால நமது சமூகம் திடமும், பொலிவும், திறனும் பெற்றிட விழிப்புணர்வையும் ஒழுங்கு முறையையும் காலம் நமக்கு அருள வேண்டுமென அதை வணங்கி நிற்கிறேன். “நிலையில் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம் மலையினும் மாணப் பெரிது” என்ற குறட்பாவை அவர் நினைவாக்கி ஊருணி நீராக அமைந்து பேரறிவாளராகிய அவரைப் போற்றி மேலும் அவர் பணி சிறக்க காலம் கைகூடுவதாக.

எஸ். தாயுமானவன்

ஏற்பாட்டுக் குழு

ஓயாத உழைப்பின் மூலம் பேராணந்தம் காண்பது எனது வாழ்க்கை முறை. ஒவ்வொரு விளாடி நேரத்தையும் துல்லியமாகப் பயன்படுத்தி வருகிறேன். இதனால் நாளை என்ன நடக்கும் என்பதை அறிய விரும்பவில்லை. எனவே ஆகாயத்தில் சுதந்திரமாகப் பறக்கும் பறவை போல் எனது வாழ்க்கையும் சுதந்திரமாக உள்ளது.

- காந்தி அண்ணல்

வாழங்காலத்தில் வாழ்த்துவோம்

திரு. பிலிப் இராமையா அவர்கள் 22.03.2022ஆம் திகதியாகிய இன்று தனது தொண்ணூறாவது அகவையில் கால்பதிக்கின்றார். அவர் இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தின் முதலாவது பட்டதாரியாவதுடன், அப்பாடசாலையின் ஆரம்பகால பட்டதாரி ஆசிரியரும் ஆவார். அவர் கல்விக்காக அரிய பல தொண்டாற்றியுள்ளதை யாருமே இவ்வேளையில் மறக்க மாட்டார்கள். இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் தனது நியமனத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட அவர், அக்காலத்தில் சிறந்த ஓர் ஆசான் எனவும் முத்திரை பதித்துள்ளார். அவர் பாடசாலை யோடு மட்டும் தனது கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகளை வரையறுத்துக் கொள்ளவில்லை. அதற்குமப்பாற் சென்று இராகலையைச் சூழவுள்ள தோட்டப் பாடசாலைகளிலிருந்து இடைவிலகிய மாணவர்களைத் தேடிப் பிடித்து அவர்களுக்குக் கல்விக் கண் திறந்தது மாத்திரமல்லாமல், அவர்களை வாழ்க்கையில் உயரிய இடத்துக்கும் கொண்டு சென்ற பேராசான் ஆவார். இதனை அவரிடம் கல்வி கற்ற பழைய மாணவர்களே சான்று பகருவர். அவர் கல்வியை மாத்திரம் சிந்திக்காமல், தனது சமூக உயர்வுக்காகவும் தன்னால் முடிந்த பங்களிப்பைச் செய்துள்ளார். அவர் ஒரு முழு நேர வாசகனும் ஆவார். இந்த வேளையில் தனது 90ஆவது அகவையில் கால் பதிக்கும் அவரை மனதார வாழ்த்துவதில் எமது குழு பெருமிதம் கொள்கிறது.

“எந்த ஒரு பெரிய காரியமும் ஆர்வமில்லாமல் ஒருபோதும் சாதிக்க முடியாது - எமர்ஸன்”. இக் கூற்றுக்கு முழுக்க முழுக்க உதாரணமாக ஒருவரை கூறுவோமேயானால், அது மதிப்புக்குரிய பெருந்தகை சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி திரு.சி. தாயுமானவன் ஆவார். அவர் தனது நண்பரான பிலிப் இராமையாவோடு கொண்டுள்ள நீண்ட கால நட்பு காரணமாகவும், எதிர்வரும் 22.03.2023 அன்று திரு. பிலிப் இராமையா தனது 90ஆவது அகவையில் கால் பதிக்கிறார் என்ற காரணத்திற்காகவும் அவருக்குப் பிறந்த நாள் பரிசாக எதைக் கொடுப்பது என்று சிந்தித்த வேளையில், அவரது எண்ணத்தில் உதித்தது தான் இப் “பரிசு மலர்”.

திரு. பிலிப் இராமையாவின் 90ஆவது பிறந்த நாளுக்குக் ஒரு மலரை வெளியிட வேண்டுமெனத் திரு. சி. தாயுமானவன் அவர்கள் உளங்கொண்டு இதற்கென ஒரு குழுவையும் உடனடியாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டதுடன், அக் குழு செயலிலும் இறங்கியது. பல சுற்றுக் கலந்துரையாடல்கள் இதன் நிமித்தம் நடைபெற்றன. அதற்கிணங்க மலரின் முதலாம் பகுதியில் திரு. பிலிப் இராமையா அவர்களின் நினைவுப் பதிவுகளையும், அதன் இரண்டாம் பகுதியில் மலருக்கான ஆக்கங்களையும் உள்ளடக்குவதெனத் தீர்மானித்தோம். இதற்காக அவரிடம் கற்ற பழைய மாணவர்களிடமிருந்தும், அவரது நண்பர்களிடமிருந்தும் திரு. பிலிப் இராமையா சம்பந்தப்பட்ட “நினைவுப் பதிவுகளையும், தகைசார் கற்றறிவாளர்கள் மற்றும் எழுத்தாளர்களிடமிருந்து ஆக்கங்களையும் கோருவதெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

மலருக்கான ஆக்கங்களை நேரிலும், தொலைபேசி வாயிலாகவும் நாங்கள் கேட்டுக் கொண்டதிற்கிணங்க, நினைவுப் பதிவுகளும், ஆக்கங்களும் உரிய காலவேளைக்கு

முன்பதாகவே எம் கரம் கிட்டின. அத்துடன் அவற்றை எமக்குத் தந்துதவியவர்களுள் பலர் பல்வேறு பணிகளில் தொடர்ச்சியாக ஈடுபடுபவர்களும் ஆவர். அவர்கள் அவற்றையும் பொருட்படுத்தாது, நினைவுப் பதிவுகளையும் கூடவே ஆக்கங்களையும் எமக்குத் தந்துதவினர் என்றே கூற வேண்டும். அதனாலேயே இக் கைங்கரியத்தைச் செவ்வனே எம்மால் நிறைவேற்றக் கூடியதாயிருந்தது. அனைவருக்கும் மனம் நிறைந்த நன்றிகள்.

மேலும் இம் மலர் எவ்வாறு அமைய வேண்டுமென்பதில், மிகவும் கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து செயற்பட்டது மாத்திரமல்லாமல் காத்திரமான நல்ல பல ஆலோசனைகளையும் அவ்வப்போது எமக்குத் தந்து எமது குழுவை உரமூட்டியவர் முன்னாள் அமைச்சர் செயலாளர் திரு.எம். வாமதேவன் அவர்கள் ஆவார். அவரோடு இணைந்து செயற்பட்ட பேராசிரியர் தை.தனராஜ், திரு.பொன்.இராமதாஸ் மற்றும் கலாநிதி எஸ்.கருணாகரன் ஆகியோருக்கும் எமது ஆழ்ந்த நன்றிகள். அதேவேளை எமது ஏற்பாட்டுக் குழுவினருள் ஒருவரான சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி திரு. க. சுதந்திரராஜ் அவர்களும் எந்நேரமும் எம்மைத் தொடர்பு கொண்டு நல்ல பல ஆலோசனைகளைக் கூறியுள்ளார்.

“நண்பர்களுக்கெல்லாம் நல்ல நண்பன் ஒரு நல்ல புத்தகமே. அது இன்றும் சரி; என்றும் சரியே” எனும் கூற்றை மெய்ப்பிக்கத் தனது மிகப்பெரும் கடமையான “மலர் வெளியீடு” செய்தலில் தன் முழு மூச்சையும், வீச்சையும் கடந்த பல மாதங்களாகச் செலவிடுவதில் எல்லா வகையிலும் அர்ப்பணிப்பைச் செய்தவர் மிகப் பெரும் வாசகனைப் போற்றப்படும் சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி திரு.சி. தாயுமானவன் அவர்கள் எந்நேரமும் சுறுசுறுப்பாகவும், பரபரப்பாகவும் இயங்கி வரும் தனது தொழில் சார்ந்த நேரங்களிலும் கூட மலர் வெளியீட்டுப் பணிகளுக்கென நேரத்தை வீண் விரயமாக்காமல், எமக்கு நேரத்தை ஒதுக்கித் தந்து இம் மலரை ஒரு சுகந்த மலராகத் தன் நண்பனுக்குப் “பிறந்த நாள் பரிசாக” அளிக்க வேண்டுமென்பதில் அவர் உறுதி பூண்டு செயற்பட்டிருக்கிறார். அவர் இக்கைங்கரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்காவிட்டால், இம் மலர் எம் கரங்களில் தவலாது. மலரின் ஆரம்பப் பணிகள் தொடக்கம் திரு. பிலிப் இராமையாவின் 90ஆவது அகவை பூர்த்தி விழா வரையுமான எல்லாப் பணிகளுமே சிறப்புற அமைவதற்குக் கால்கோளாக நின்ற தாயுமானவன் அவர்கள் என்றுமே எங்களுக்குத் “தாயும் ஆனவர்” (தாயுமானவர்) தான். அவர்களுக்கு இம் மலர் வெளியீட்டுக் குழுவின் சார்பான அனைத்து நன்றிகள் என்றென்றும் உரித்தாகும்.

மேலும் இந் நூலை மிக அழகான முறையில் அச்சுப் பதிப்பு செய்து எமது கரம் கிட்டச் செய்த “குமரன்” அச்சகத்தாருக்கும் எம் அனைவர் சார்பான நன்றிகள் உரித்தாகட்டும்.

இதழாசிரியர்கள்
எம்.விஸ்வநாதன்
சை.கிங்ஸ்லி கோமல்

பதிப்புரை

இராகலையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டு கந்தபொலை மெதடிஸ்ட் தமிழ் மகா வித்தியாலயம் மற்றும் இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயம் ஆகியவற்றில் தனது பாடசாலைக் கல்வியை நிறைவு செய்த திரு.பிலிப் இராமையா அவர்கள் தமது ஆசிரிய மற்றும் சமூகப் பணிக்காலத்தின் பெரும் பகுதியை அப்பிரதேச மாணவர்களினதும் சமூகத்தினதும் முன்னேற்றத்திற்காக அர்ப்பணிப்பு செய்துள்ளார். இவர் 2023-03-23ஆம் திகதியன்று தனது தொண்ணூறாவது அகவையில் காலெடுத்து வைப்பதனையும் அவர் மலையகச் சமூகத்திற்கு ஆற்றிய சேவையைக் கௌரவிக்கும் முகமாகவும் அவர் தம் நண்பர்கள் மற்றும் மாணவர்களின் பெருமுயற்சியினால் இப்பாராட்டு விழா மலர் வெளியிடப்படுகிறது. கல்விக்கும் சமூகத்திற்கும் பங்களிப்பை வழங்கிய சான்றோர்கள் கௌரவிக்கப்பட வேண்டும் என்ற உயரிய சிந்தனையின் ஓர் அடையாளமாக இம்மலர் இன்று வெளிவருகிறது. வெறுமனே ஆசிரியராக தனது கற்பித்தல் பணியினை மாத்திரம் நிறைவேற்றாமல் மலையக சமூகத்தின் விழிப்புணர்வுக்காகவும் இளைஞர் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் காத்திரமான பங்களிப்பினை திரு.பிலிப் இராமையா வழங்கியுள்ளார். இவர் ஆசிரியராக சேவையாற்றிய காலத்தில் மலையக மாணவர்களின் கல்விக்காகவும் மாணவர்களை நல்வழிப்படுத்துவதற்காகவும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளதுடன் ஓய்வுக்காலத்தில் பல்வேறு தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களுடன் இணைந்து பல சேவைகளை மலையகச் சமூகத்திற்காகச் செய்துள்ளார்.

இத்தகைய ஆசிரியரும் சமூக ஆர்வலருமாகிய திரு.பிலிப் இராமையா அவர்களின் உன்னதமாக சேவையினைப் பாராட்டிக் கௌரவிக்க வேண்டும் எனும் உயரிய நோக்கத் தினையும் அவாவினையும் கொண்ட சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி திரு.சி.தாயுமானவன் அவர்களின் அயராத முயற்சியின் பயனாகவே மலையகக் கல்விச் சமூகத்திற்கான பயனுறுதிமிக்க இவ் வெளியீட்டினை எம்மால் தரமுடிந்துள்ளது. பகுதி ஒன்று திரு.பிலிப் இராமையா அவர்கள் பற்றிய மாணவர்களின் நினைவுகளையும், பகுதி இரண்டு அவரோடு மேற்கொள்ளப்பட்ட நேர்காணலையும் பகுதி மூன்று பிலிப் இராமையா அவர்களின் நண்பர்களது நெஞ்சங்களில் நிறைந்துள்ள நினைவுகளையும் பகுதி நான்கு கல்வி, இலக்கியம், சமூகம் மற்றும் அரசியல் தொடர்பான பல்வேறு கட்டுரைகளையும் உள்ளடக்கியதாக அமைந்துள்ளது.

மலையக ஆசிரியர் சமூகத்தில் முன்னுதாரணமான ஆசிரியரும் சமூக ஆர்வலருமாகிய திரு.பிலிப் இராமையா அவர்களுக்கு கௌரவத்தை வழங்குவதுடன் மலையகச் சமூகத் திற்கு கனதியான பங்களிப்பினையும் வழங்க வேண்டும் என்ற உயரிய சிந்தனையுடன் இம்மலருக்கான கட்டுரைகளையும் அவர் பற்றி வாழ்க்கைக் குறிப்புகளையும் மற்றும் வாழ்த்துச் செய்திகளையும் தந்துதவிய கட்டுரையாளர்கள் மற்றும் அவரது நண்பர்கள் மற்றும் மாணவர்களுக்கு பதிப்பாசிரியர் குழு தனது நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றது. இம்மலர் சிறப்பாக வெளிவர மனமுவந்த நிதிப்பங்களிப்பு வழங்கிய சிரேஷ்ட சட்டத் தரணி சி.தாயுமானவன் அவர்களுக்கும் இம்மலரில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகளையும்

ஏனைய ஆக்கங்களையும் சேகரிப்பதற்காக திரு.பிலிப் இராமையா அவர்களின் நண்பர்கள் மற்றும் மாணவர்களுடன் தொடர்புக் கொண்டு அவற்றை தொகுத்தமைக்காக இதழ் ஆசிரியர்கள் திரு.எம்.விஸ்வநாதன் மற்றும் கிங்ஸ்லி கோமஸ் ஆகியோருக்கும் உளமாந்த பாராட்டுக்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

மேலும் இம்மலரினை உரிய காலத்தில் மிகவும் நேர்த்தியாக அச்சப் பதித்துத் தந்து தவிய குமரன் பதிப்பகத்தினர் மற்றும் அதன் உரிமையாளர் க.குமரன் அவர்களுக்கும் எமது நன்றிகள். இன்று கௌரவம் பெறும் திரு.பிலிப் இராமையா அவர்கள் இன்னும் நீண்டகாலம் உடல், உள நலத்துடன் வாழ்ந்து மலையகச் சமூகத்துக்கு தனது ஆற்றல்மிக பங்களிப்பினை வழங்க இறை ஆசிக்காகப் பிரார்த்திக்கின்றோம். இறுதியாக இம்மலரில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகளில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள கருத்துக்கள், அபிப்பிராயங்கள் மற்றும் தகவல்கள் என்பவற்றுக்கான முழுமையான பொறுப்பு கட்டுரையாளர்களையே சார்ந்துள்ளது.

நன்றி

பதிப்பாசிரியர்கள்
 திரு.எம்.வாமதேவன்
 பேராசிரியர் தை.தனராஜ்
 திரு.பொன். இராமதாஸ்
 கலாநிதி எஸ்.கருணாகரன்

பொருளடக்கம்

நுழைவாயில்	v
வாழ்ங்காலத்தில் வாழ்த்துவோம்	vii
பதிப்புரை	ix

பகுதி I : மாணவர் நினைவுகளில்...

1. ஓவியமாக - சி. செல்லதுரை	3
2. ஆசிரியர் திரு.பிலிப் அவர்களின் வருகையும் நான் வாழ்ந்த தோட்டத்தில் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றமும் - பி.சுதந்திரராஜ்	4
3. பிலிப் ஆசானும் நானும் - விஜயகௌரி பழனியப்பன்	8
4. மதிப்புக்குரிய ஆசான் பிலிப் அவர்கள் ஒரு சகாப்தம் - திருமதி. ஐ. துரைராஜ்	15
5. பிலிப் ராமையா ஆசிரியர் அவர்களும் நானும் - எம். சிவநாதன்	18
6. திரு பிலிப் இராமையா - க.சுகுமாரன்	23
7. ஏங்கிடுதே என் மனம் - மு.செல்வராஜ்	25
8. இமயம் - கோபிநாத்	27
9. வாழ்த்துகிறேன் வாழ்வாங்கு - ஆ. இராதாகிருஷ்ணன்	34

பகுதி II : பிலிப் ராமையாவோடு நேர்காணல்

பிலிப் ராமையாவோடு நேர்காணல்....	37
---------------------------------	----

பகுதி III : நண்பர்களின் நெஞ்சங்களில்....

1. கண்டதும் கேட்டதும் - 1960களில் இராகலை 67
- எஸ்.தாயுமானவன்
2. பிலிப்பும் நானும் 72
- எஸ். சந்திரசேகரன்
3. 'திரு. பிலிப் இராமையா - ஓய்வுநிலை அதிபர்' 74
- ஏ.பி. கணபதிப்பிள்ளை
4. எளிமை, அர்ப்பணிப்பு, அயராதுபணி பிலிப் இராமையா 76
- எம்.வாமதேவன்
5. நாம் காணும் பிலிப் ராமையா 78
- எம். நாகலிங்கம், டி.எஸ்.டேவிட்
6. The pencil பென்சில் 84
- சை.கிங்ஸ்லி கோமஸ்
7. பேரறிவு படைத்த எளிமையான பெரியவர் பிலிப் இராமையா 87
- மல்லியப்புசந்தி திலகர்
8. வரலாறு சொல்லும் 90
- மை.பன்னீர்செல்வம்
9. மலையக சமூக எழுச்சி குறிப்புகளில் பிலிப் ராமையா 93
- க. அருள்மொழிச்செல்வன்
10. அமைதிப் போராளி 96
- அருட்தந்தை மா.சத்திவேல்
11. Philip Ramiah - A Principled and Dedicated Social Activist 98
- Daniel Bass

பகுதி IV : கட்டுரைகள் : கல்வி / இலக்கியம் / சமூகம் / அரசியல்

● கல்வி

1. மலையகமும் மூன்றாம் நிலைக் கல்வியும் 103
- பேராசிரியர் தை. தனராஜ்
2. புதிய கல்வி நிருவாக மறுசீரமைப்புகளும் மலையகக் கல்வியும் 110
- பொன் இராமதாஸ்
3. வெளிநாட்டுக் கற்கைச் சுற்றுலா அனுபவங்களும் யதார்த்தங்களும் 121
- எம்.விஸ்வநாதன்

● இலக்கியம்

1. காணி நிலம் 139
- கு.அழகிரிசாமி
2. மலையகத் தமிழர் நாட்டார் பாடல்கள் காட்டும் வாழ்க்கைக் கோலங்கள் 147
- பீ.மரியதாஸ்
3. தமிழ் உரைநடையும் பாரதியாரும் 157
- எஸ். தாயுமானவன்
4. மலையகப் படைப்புகளுடனான பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் 162
ஊடாட்டங்களும் படைப்பிலக்கியப் பயணங்களும்
- வ.செல்வராஜ்
5. பண்டாரவளை சி.முத்துசங்கரனின் (சி.எம்.சங்கர்) 171
கவிதைகள் : சில குறிப்புகள்
- மொழிவரதன்
6. ஆய்வு முயற்சிகளில் தெளிவத்தை ஜோசப் 177
- அ. லெட்சுமணன்
7. சமூக அசைவியக்கமும் மலையகச் சிறுகதை இலக்கியமும் 186
- சுகந்தினி புவியரசன்
8. குறிஞ்சித் தென்னவன் கவிதைகளில் சமுதாய நோக்கு 194
- எம்.விஸ்வநாதன்

● சமூகம்

1. நான் கண்ட பாரதி இராமசாமி 205
- பழனிமுத்து ஆறுமுகம்
2. 'செலவுக் கடை' முறை என்பது வரமா? சாபமா? 211
- விஜயகௌரி பழனியப்பன்
3. மலையகமும் பெண்களும் 216
- இரா. சிவலிங்கம்
4. போதைப் பொருள் பாவனையும் சமூகப் பிரச்சினைகளும் 229
- சந்திரவேகா கிங்ஸ்லி
5. மலையகத்தில் மேம்படுத்தப்பட வேண்டிய சிறுவர் நலன் 234
- ஆ. புவியரசன்

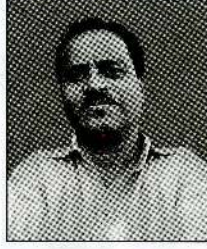
● அரசியல்

1. நுவரெலியா மாவட்டத்துக்கு மேலதிக பிரதேச செயலகங்கள் அமல்படுத்தப்படாமை ஒரு அப்பட்டமான மனித உரிமை மீறல் 241
- சிவலிங்கம் சிவகுமாரன்
 2. மலையக மக்களின் போராட்ட வரலாறு 247
- சிவ. இராஜேந்திரன்
 3. பெருந்தோட்டத்துறை சமூகத்தின் வீடு மற்றும் காணி உரிமை 266
- ஏ.சீ.ஆர். ஜோன்
 4. மலையகம் - நேற்று, இன்று, நாளை : ஒரு வரலாற்று, அரசியல், சமூக நோக்கு 284
- எம்.வாமதேவன்
 5. வீட்டு உரிமையும் காணி உரிமையும் பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு மறுக்கப்படுவது ஏன்? 292
- பேராசிரியர் ஏ.எஸ்.சந்திரபோஸ்
 6. இலங்கையின் இனத்துவக் கட்சிகள் : மலையகத் தமிழ்க் கட்சிகள் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம் 299
- கலாநிதி எஸ். கருணாகரன்
 7. மலையகத் தமிழர் இனத்துவ அடையாளமும் அரசியல் தீர்வும் 307
- சிவம் பிரபாகரன்
 9. 1971ஆம் ஆண்டு போராட்டங்களும் இன்றைய "அரகலயவும்": ஒரு பார்வை (சிங்கள போராட்ட கட்டமைப்பில் சாதியப் பின்னணி) 315
- சை. கிங்ஸ்லி கோமஸ்
- பிலிப் இராமையா வாழ்க்கைக் குறிப்பு 324
படங்கள் 325
விழா ஏற்பாட்டுக்குழு 325

பகுதி I
மாணவர் நினைவுகளில்.....

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

ஓவியமாக

சீ. செல்லதுரை
முன்னாள் அதிபர்

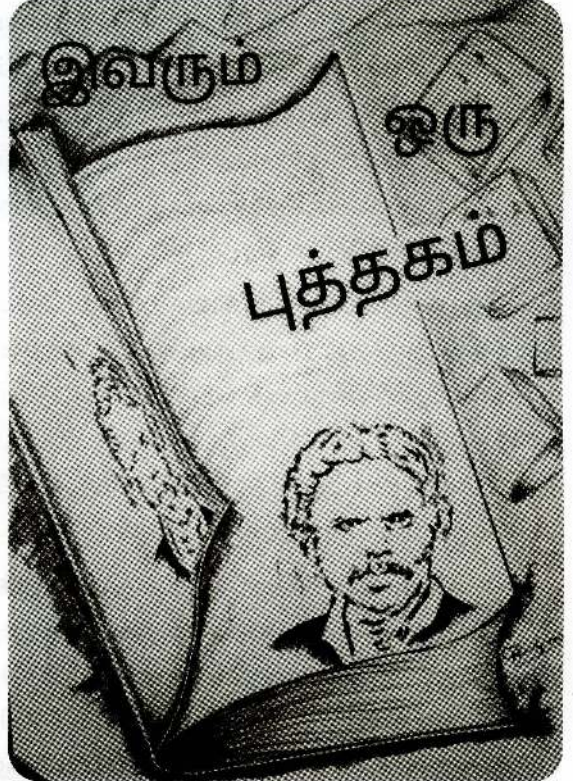
அவர்

ஒரு நடமாடும் புத்தகம்
புத்தகத்தைக்
கண்டவர்கள்
கற்றவர்கள்
அருகிருந்து அறிந்தவர்கள்
அறிவார்கள்,
இந்தப் புத்தகம்
எளிமையின்
இன்னொரு வடிவம் என்று...

ஓவியத்தை என்
உள்மனம்
கருத்தரித்த போது
உணர்ந்தேன்
பிரசவிக்கப் போவது
ஒரு புத்தகத்தின்
பிரதிபிம்பத்தை என்று!.....

எளிமையின் நகல்;
ஆங்கிலத்தை
அள்ளிக் குடித்த
அறிவுக் கூடம்....
என்
தூரிகையின் நாவில் இருந்து
காகித மேடையில்
கால் பதித்தது.....

ஓவியமாக...!

ஆசிரியர் திரு.பிலிப் அவர்களின் வருகையும் நான் வாழ்ந்த தோட்டத்தில் ஏற்பட்ட சமூக மாற்றமும்

பி.கதந்திராஜ்
சட்டத்தரணி

சிறுவயதில் பாடசாலைக்குச் சென்ற காலத்தை இன்னும் மறக்க முடியவில்லை. பிற மாணவர்களைப் போன்று சீருடை அணிந்து குழுக் குழுவாகப் பாடசாலை செல்லும்போது கண்ட காட்சிகள் இன்னும் மனதில் ஊசலாடுகின்றன. பெண்கள் புடவை கட்டி வெள்ளைத் துணியினால் தலையை முக்காடிட்டுக் கூடைகளுடன் சாரை சாரையாகக் கொழுந்து மலைகளை நோக்கிச் செல்லும் காட்சிகள் தெரியும். ஆண்கள் அரைக்காற்சட்டை அணிந்து கொண்டு தீட்டப்பட்ட கத்திகளோடு பழைய தேயிலைச் செடிகளைக் கவ்வாத்து செய்யச் செல்லும்போது ஒரு படையணி போல மிரட்சி காட்டும்.

சிறு குழந்தைகள் பாடசாலைச் சீருடைகளை அணிந்து கொண்டு செல்வதைக் காணக் கூடியதாக இருந்தது. அன்றைய கால கட்டத்தில் தோட்டத்தில் குடியிருந்தவர்களில் பெரும் பாலானவர்கள் தேயிலைத் தொழிலை மட்டுமே நம்பி வாழ்பவர்களாக இருந்தனர். அவர்களில் ஒருசிலர் மட்டுமே தோட்டத்தை விட்டு வெளியே வேலை நிமித்தம் செல்வதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. அத்தோடு நகர்ப்புறப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்ற சில மாணவர்களும் வெளியில் சென்றனர்.

அப்போதைய காலகட்டத்தில் தேயிலைத் தோட்டத்தில் ஆண்களும், பெண்களும் வேலை செய்யும் போக்கினைக் கொண்டிருந்தனர். ஆடிமாதத்தில் தேயிலை உற்பத்தி குறைவதால், அவர்களுக்குப் போனகடன் விடுமுறை கொடுப்பார்கள். வேலை அதிகமாக உள்ள காலங்களில் பாடசாலையை விட்டு விலகிய இளம் பருவத்தினரைக் குறைந்த சம்பளத் திற்குப் பணியமர்த்துவதையும் நான் அறிந்திருந்தேன்.

தோட்ட நிர்வாகங்களுக்குத் தோட்டங்களில் வேலை செய்ய வந்தவர்களின் சமூகப் பண்பாட்டுச் சூழல் அவர்களைக் கட்டுப்பாடுகளுடன் வைத்திருக்க உதவியாக இருந்தது.

இக்கால கட்டத்தில் தோட்டங்களில் பாடசாலை செல்லும் வயதுடைய இளம் மாணவர்கள் குறைந்த கூலியில் தொழிலில் அமர்த்தப்பட்ட காரணத்தினால், கல்வியின் முக்கியத்துவம் புறந்தள்ளப்பட்டது. 5ஆம் தரம் வரையான தோட்டப் பாடசாலைக் கல்வியை முடித்த பெண்களுக்கு மேலே படிப்பதற்குத் தூண்டுதல்கள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

மேற்கண்ட தோட்டப்புறச் சமூகச் சூழ்நிலையில் நான் 8ஆம் வகுப்பு படித்த கால கட்டத்தில் திரு. பிலிப் ஆசிரியர் அவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு கிடைத்தது. அவர் எங்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்பதற்கான ஆரம்ப கால ஏற்பாடுகளைச் செய்து உதவினார். இதன்போது நான் வாழ்ந்த நடுக்கணக்குத் தோட்டத்தில் பிறந்து வளர்ந்து தோட்டத்தில் பணி புரிந்த பல இளைஞர்களுக்கும் திரு. பிலிப் ஆசிரியர் அவர்களோடு தொடர்பு ஏற்பட்டது. ஆரம்பத்தில் ஆங்கிலம் மட்டும் கற்றுக் கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டிய அவர்களுக்கும் க.பொ.த. சாதாரணதரப் பரீட்சைக்குத் தோற்ற வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தை ஏற்படுத்தியது.

நான் க.பொ.த. சாதாரண தரம் கற்ற காலத்தில் திரு. பிலிப் ஆசிரியர் எம் மத்தியில் கல்வியில் ஏற்படுத்திய நம்பிக்கையும், தூண்டுதலும் எனக்குப் படிக்க வேண்டும் என்ற உறுதியான தீர்மானத்தை உருவாக்க உதவியது. இந்தத் தூண்டுதல் க.பொ.த. (சா/த) பரீட்சையில் சிறப்பான சித்திகளைப் பெற வழி வகுத்தது. நான் க.பொ.த. (உ/த) பரீட்சைக்கு படிக்க வேண்டுமென்று பள்ளி ஆசிரியர்களும் குறிப்பாக எனது பகுதி நேர ஆசிரியராக இருந்த திரு. பிலிப் ஆசிரியரும் பெரும் ஊக்கத்தைக் கொடுத்தனர்.

அச்சமயத்தில் நான் கல்வி கற்ற இராகலைப் பாடசாலையில் க.பொ.த. (உ/த) வகுப்புகள் இருக்கவில்லை. அவ்வேளையில் திரு. C.K.R. தியாகராஜா அவர்கள் இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்திற்கு அதிபராக நியமிக்கப்பட்டார். அவர் வருகையுடன் எமது பாடசாலையில் க.பொ.த. உயர்தர வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டு கலைப்பிரிவுப் பாடங்கள் தொடங்கப்பட்டன. ஆயினும், அந்தப் பாடங்களைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்கள் பாடசாலையில் இருக்கவில்லை. அத்தருணத்தில் தான் திரு. பிலிப் ஆசிரியர் மற்றும் திரு. சந்திரசேகரன் ஆசிரியர் இருவரும் பட்டதாரி ஆசிரியர் பதவி பெற்று எமது பாடசாலை வந்ததோடு வரலாறு, அரசியல் விஞ்ஞானம், புவியியல் போன்ற பாடங்களை உயர்தர மாணவர்களுக்குக் கற்பித்தனர். அப்போது தமிழ்மொழிப் பாடத்தினைக் கற்பிப்பதற்கான ஆசிரியர் ஒருவரைப் பெறுவதில் சிரமமாக இருந்தது. எமது க.பொ.த. சாதாரண தரத்தில் படிப்பிக்கும் இரண்டு ஆசிரியர்கள் தமிழ்மொழிப் பாடத்தினைக் கற்றுக்கொள்ள உதவினார்கள். வில்லுப்பாட்டு வல்லுனரான திரு. சோமாஸ்கந்தரும் அவர்களில் ஒருவராவார்.

அக்காலகட்டத்தில் க.பொ.த. (உ/த) இல் பயின்று தொழில் நிமித்தம் இராகலைக்கு வந்த நண்பர் திரு. V.T. தர்மலிங்கம் உடனான தொடர்பு ஏற்பட்டது. அவரின் தொடர்பு எமக்கு

வாசிப்பிலும் கலை சார்ந்த வடிவங்களில் பரிச்சயத்தை ஏற்படுத்தியதுடன், இடதுசாரிக் கருத்துக்களையும் அவர் எமக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

முதன் முதலாகப் பல சிரமங்களுடன் கற்று உயர்தரப் பரீட்சை எழுதிய மாணவர்களில் எனக்கு மட்டும் தான் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் சேர்வதற்கான வாய்ப்பு கிடைத்தது. எனதும், எனது நண்பர்களின் முயற்சிகளுக்கு எமது அதிபர், ஆசிரியர்கள், நண்பர்கள் போன்றோர்களின் பாராட்டும் மேலும் கற்க வேண்டும் என்ற தூண்டுதலும் கிடைத்தது. எமது ஆசிரியர் திரு. பிலிப் அவர்கள் எதிர்பார்த்தது போல எனது சிறப்பான பரீட்சை முடிவுகளும், பல்கலைக்கழக அனுமதி கிடைத்ததிலும் அவருக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்தியதோடு, மேலும் கற்பதில் ஆர்வத்தைத் தூண்டும் வகையில் அவரது பாராட்டும் அமைந்தது. எனக்கும் என் போன்ற மாணவர்களுக்கு மட்டுமன்றி கற்றலில் ஆர்வமுடைய இளைஞர் மத்தியிலும் கற்பதிலும், செயலூக்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வைத்த திரு. பிலிப் ஆசிரியர் அவர்களின் ஊக்குவிப்பு இங்கு குறிப்பிடப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

குறைவாகக் காணப்பட்ட கற்றுத் தேர்ந்த வெளியாரின் தொடர்புகள் அரிதாகக் காணப்பட்ட காலப்பகுதியில் திரு. பிலிப் ஆசிரியர் எமக்கு வழங்கிய உத்வேகத்தையும், திறன்களையும் கீழ்க்கண்டவாறு கூறலாம்.

- புதிய விடயங்களைக் கற்றுக்கொள்ளவும், அவற்றை ஆய்ந்து விளங்கிக்கொள்ளவும் திறன் பெறல்.
- கலந்துரையாடல்களிலும் கூட்டுச் செயற்பாடுகளிலும் பங்குகொள்வதில் அதிகரித்த ஆர்வம் காட்டல்.
- மாணவர்களினதும், இளைஞர்களினதும் ஆர்வத்திலும் அபிலாசைகளிலும் ஈடுபடக்கூடிய இலக்குகளை நோக்கிச் செல்ல உதவுதல்.
- எடுத்துக்காட்டாக இருப்பதன் மூலம் பிற மாணவர்களையும் இளைஞர்களையும் ஊக்கு விக்கத் தூண்டுதல்.
- சமூகக் கற்றலுக்கான சந்தர்ப்பங்களை விரிவடையச் செய்வதற்கான தூண்டுதலை மாணவர்களுக்கும், சமூகத்துக்கும் வழங்குதல்.
- மாணவர்களுக்கிடையிலான தொடர்புகளை ஏற்படுத்தி, இணைப்புக்களை அமைத்துக் கொண்டு செயலூக்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபாட்டினை ஏற்படுத்துதல். உதாரணமாக விளையாட்டு, கலை நிகழ்ச்சிகள், பொதுநிகழ்வுகள் போன்ற செயலூக்க நடவடிக்கை களில் ஈடுபடச் செய்தல்.
- எதிர்நோக்கும் நிலைமைகளின் கீழ் பிரச்சினைகளை விளங்கிக்கொண்டு பொருத்தமான வழிகளில் தீர்வு காணக்கூடிய நிபுணத்துவத்தைப் பெறல்.
- பாடத்தினூடாகவோ அனுபவத்தினூடாகவோ கற்றுக்கொண்டவற்றை அதனோடு ஒத்த பிற சந்தர்ப்பங்களில் பயன்படுத்தும் திறன் பெறல்.

நடுக்கணக்குத் தோட்டத்தில் தோற்றம் பெற்ற கல்வி தொடர்பிலான தோற்றுவாய் அத் தோட்டத்தில் வாழும் மக்களின் மத்தியில் பல பரிணாம வளர்ச்சியினைப் பதிவு செய்துள்ளது. இங்கு கல்வி கற்கும் மாணவர்களின் தொகையில் அதிகரிப்பு ஏற்பட்டதோடு, தரம் 5 வரையிலான ஆரம்பக் கல்வியினை மட்டும் வழங்கி வந்த நடுக்கணக்குத் தோட்டப் பாடசாலை இன்று க.பொ.த. உயர்தர வகுப்புடன் கூடிய மகா வித்தியாலையமாகப் பரிணமித்துள்ளது.

இத் தோட்டத்தில் பயின்ற 70க்கும் மேற்பட்டவர்கள் அரசாங்கப் பாடசாலைகளில் ஆசிரியர்களாகப் பணி புரிகின்றனர். இவ்வாசிரியர்களில் பெண்களின் தொகையும் நியாயமான அளவு அதிகரித்துள்ளது. அத்தோடு இங்கிருந்து பல்கலைக்கழகங்களுக்கும், பிற தொழிற்பயிற்சி நிலையங்களுக்கும் செல்வோரின் தொகையும் ஏற்றம் கண்டு வருகின்றது.

மேலும் இத்தோட்டப்புற மக்களின் வெளியுலகுடனான தொடர்பு அதிகரித்திருப்பதோடு, படித்த இளைஞர்களும், யுவதிகளும் தொழில் நிமித்தம் நகர்ப்புறம் நோக்கி நகர்ந்த வண்ணமுள்ளனர். இதனோடு மக்களின் சமூக ரீதியிலான செயற்பாடுகளில் இளைஞர் மற்றும் யுவதிகளின் பங்கு அதிகரித்து வருகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

பிலிப் ஆசானும் நானும்

விஜயகௌரி பழுவியப்பன்

சமூகவியல் ஆய்வாளர் மற்றும் சமூக செயற்பாட்டாளர்

நாம் கல்வி கற்கும் காலத்தில் எத்தனையோ ஆசிரியர்களிடம் கற்றுக்கொள்கின்றோம். அந்த ஆசிரிய மாணவ உறவானது, கற்கும் விடயத்திற்கான கால எல்லையுடன் முடிவடைந்து விடும். சிலவேளை எப்போதாவது அவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பும் கிட்டலாம். ஆனால் இவ்வுறவானது தொடரும் வாய்ப்பு ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே கிட்டும். அத்தகைய ஒரு வாய்ப்பு எனக்கு மதிப்பிற்குரிய ஆசான் திரு பிலிப் ராமையா அவர்களுடன் கிட்டியது. பிலிப் சேரை ஒரு நல்லாசிரியராக மட்டுமல்ல அவருடன் சேர்ந்து சமூகம் சார்ந்த ஒரு சில செயற்பாடுகளில் பயணிக்கக்கூடிய வாய்ப்பும், அதனுடாக அவரது பல்வேறு ஆளுமைக் கூறுகளை அனுபவபூர்வமாக உணரக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களும் எனக்கு நிறையவே கிடைத்தன.

பிலிப் சேரை நான் முதன்முதலாகக் கண்ட சம்பவம் இன்றும் ஒரு காட்சியாகக் கண் முன் விரிகின்றது. 1960களின் ஆரம்ப காலம் என நினைக்கின்றேன்; இராகலை நகரின் அருகில் அமைந்திருந்த ஒரு கிறிஸ்தவ தேவாலயத்திற்குச் சொந்தமான மண்டபத்தில் சில மாணவர்களுக்கு மாலை நேர ஆங்கில வகுப்பு நடாத்தி வந்தார். அங்கு எனது இளைய சகோதரர்களும் படித்து வந்தார்கள். ஒரு நாள், வகுப்பு முடிவதற்கு முன்பே தம்பிகளை அழைத்துவர வேண்டியிருந்ததால், அங்கு சென்று வகுப்பு நடத்திக் கொண்டிருந்த பிலிப் சேரைக் கண்டு அனுமதி பெற்றேன். அப்போது இந்த வகுப்பில் பெண் பிள்ளைகளும் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டால் நாமும் படிக்கலாமே! என்ற ஏக்கம் எனக்கு ஏற்பட்டது. ஆனால் அதைக் கேட்கும் தைரியம் அன்று எனக்கு இருக்கவில்லை. பின்பு அவரிடம் கேட்டேன் என்பது வேறு கதை.

அதன் பின் சேரைப் பற்றிய அறிமுகம் பொதுத் தளத்தில் இராகலை நகரில் அவரும், அவரது சகாக்களும் முன்னெடுத்து வந்த செயற்பாடுகள் ஊடாகக் கிடைத்தது. அக்காலத்தில் இராகலை நகரில் சமயம் சார்ந்த நிகழ்ச்சிகள் மற்றும் தொழிற்சங்கக் கூட்டங்கள், ஊர்வலங்கள் என்பனவே பொது அரங்கில் நிகழ்த்தப்பட்டு வந்தன. நகர வர்த்தகப் பிரமுகர்கள் மற்றும் தொழிற் சங்கத் தலைவர்கள் மட்டுமே பொது நிகழ்வுகளுக்குத் தலைமை தாங்கி வந்த

காலகட்டம். அது இந்த நீரோட்டத்தில் சிறு சலசலப்பை ஏற்படுத்தியது. 1960களின் பின்பு இளைஞர்கள் மேற்கொண்ட ஒரு சில முயற்சிகள் குறிப்பாகப் பாரதி விழா, வள்ளுவர் விழா, பாடசாலையில் இளைஞர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட கலை நிகழ்ச்சிகள், பிரபல எழுத்தாளர்களாகிய நா. பார்த்தசாரதி, கு. அழகிரிசாமி மற்றும் மகாகவி பாரதியாரின் பேத்தியாரான விஜயபாரதி மற்றும் அவர்தம் கணவர் ஆகியோரின் வருகை போன்ற நிகழ்ச்சிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

மேற்குறித்த முயற்சிகளை முன்னின்று செயற்படுத்திய இளைஞர்களில் எனக்கு நேரடியாகத் தெரிந்தவர்களும், கேள்விப்பட்டிருந்தவர்களும் திருவாளர்கள் துரைசாமி, தாயுமானவன், பிலிப் ராமையா, பூரணலிங்கம், தர்மலிங்கம், சொக்கலிங்கம் முதலியவர்களாவர். இவர்களது இம்முயற்சிகள் எல்லாமே சுமுகமாக நடந்தேறவில்லை. ஒருசில முயற்சிகள் அன்றைய இராகலை நகர அதிகாரக் கட்டமைப்பிற்கு அச்சுறுத்தலாக உணரப்பட்டதன் காரணமாக சில தடங்கல்களையும் சந்திக்க நேர்ந்தது. இச்சிக்கல்களை முகம்கொண்டு, எடுத்த கருமத்தைத் தொடுத்து முடிப்பதில் பெரும் பங்காற்றிய ஒரு சிலரில் சேரும் ஒருவர்.

இவர்களது இத்தகைய முயற்சிகள் இராகலைப் பிரதேச இளைஞர்கள் மத்தியில் சமூக உணர்வைக் கட்டி எழுப்பியதுடன், அன்றைய நகர - தோட்ட சமூகக் கட்டமைப்புகள், கட்டுக் கோப்புகள் மற்றும் முரண்பாடுகள் குறித்த ஒரு விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்தியது எனலாம். மேலும் இக் காலத்திலேயே 'மலையகம்' என்ற எண்ணக்கரு பெருந்தோட்டப் பிரதேசங்களில் வேர்விட்டுக்கொண்டிருந்தது. மேற்குறித்த முயற்சிகள் இம்மலையக சமூகம் என்ற பேருணர்வுப் பிரவாகத்தில் இராகலைசார் மக்களும் குறிப்பாக இளைஞர்களும் ஈர்க்கப்பட வழிவகுத்தன என்ற வகையில் பிலிப் சேர் மற்றும் அவரது சகாக்களின் பங்களிப்பானது வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்றவை.

பிலிப் சேருக்கும் எனக்கும் நேரடியான தொடர்பு ஏற்பட்ட காலம் அவர் இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் 1967ஆம் ஆண்டு ஆசிரியராகக் கடமையேற்றதன் பின்பேயாகும். நான் க. பொ. த. உயர்தர வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருந்தபோது, வரலாற்றைக் கற்றுத் தந்தார். வரலாறு படிப்பது ஒரு உயர்ச்சியைக் கொடுக்கும் பாடமாக அனுபவம் பெற்றிருந்த சேர் அதனை நடத்திய விதமும், இடையிடையே உதிர்த்த நகைச்சுவைத் துணுக்கு களும் வரலாற்று வகுப்பை உயிரோட்டம் மிக்கதாக ஆக்கியிருந்தது.

பிலிப் சேரை ஆசிரியராகக் கண்டபோது, அவரிடம் அதிகாரத் தோரணை இருந்ததில்லை; மாறாக அன்பான அணுகுமுறை இருந்தது. கண்டிப்பும், கறாருமிக்க போக்கு இருந்ததில்லை; மாறாக எதையும் நிதானத்துடனும், எளிமையுடனும் கையாளும் தன்மை இருந்தது. சேரின் கடுமையான முகத்தை நாங்கள் என்றுமே பார்த்ததில்லை. சிரித்த முகமும், மலர்ச்சியும் அவருக்கே உரிய அணிகள். ஒட்டு மொத்தமாகக் கூறுவதானால், அவரது ஆசிரிய ஆளுமையானது அறிவாற்றலுக்கு அப்பால் மாணவர்களைப் புரிந்து கொள்வதிலும், அவர்களது உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்தலிலும், அவர்களது பிரச்சினைகளை எளிமையாகக் கையாள்வதிலும் பொதிந்திருந்தது எனக் கூறிவிடலாம்.

1971இல் நான் பல்கலைக்கழகம் புகுந்ததைத் தொடர்ந்து சேருடன் இருந்த தொடர்பு அற்றுப் போயிருந்தது. அவர் 'சீசெல்ஸ்' தீவிற்கு ஆசிரியப் பணியைத் தொடரப் போய்விட்டதாக

அறிந்தேன். அதன் பின் சேரை சந்திக்கும் வாய்ப்பானது, அட்டனில் எனது நண்பர் அருட்தந்தை மரிய அந்தனி அவர்களால் நடாத்தப்பட்ட ஓர் அரச சார்பற்ற நிறுவனத்தில் கிடைத்தது. அந்நிறுவனத்தில் சேர் ஒரு சமூகப்பணியாளராகச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். அப்பொழுது நான் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களுக்கு நிதி வழங்கும் ஒல்லாந்து நாட்டு நிறுவனம் ஒன்றினால் நியமிக்கப்பட்ட சமூக அபிவிருத்தி ஆலோசகராகச் செயற்பட்டு வந்தேன். இந் நிதி நிறுவனமானது சேர் வேலை செய்த அரச சார்பற்ற நிறுவனத்திற்கும் நிதி வழங்கியது என்ற வகையில் அந்நிறுவனத்துடன் தொடர்பினைக் கொண்டிருந்தேன்.

அந்நிறுவனம் எனது நண்பரால் நடாத்தப்பட்ட ஒன்று என்ற வகையிலும், சேர் அந்நிறுவனத்தில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தவர் என்ற வகையிலும் அந்நிறுவனத்துடன் எனக்கிருந்த தொடர்பானது மிகவும் அந்நியோன்யமான ஒன்றாக இருந்தது. சேருடன் நமது சமூகம் பற்றிய பல தரப்பட்ட விடயங்களையிட்டு அறிவுபூர்வமாகக் கதைக்கவும், விவாதிக்கவும் நிறைய சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன. அதுவரை இருந்த ஆசிரியர், மாணவர் என்ற உறவுப் பரிமாணத்துடன், நட்பு என்ற பரிமாணமும் சேர்ந்து கொண்டது.

இக்காலத்தில் சிறிமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் காரணமாகவும், பின்பு 1977, 1983 ஆண்டு களில் நடந்த இனக் கலவரங்கள் காரணமாகவும் மலையக சமூகத்திலிருந்து இந்தியாவுக்குக் குறிப்பாகத் தமிழ்நாட்டிற்குக் குடிபெயர்ந்திருந்த ஒருசில இளைஞர்களுடன் எங்களுக்கு அதாவது, அருள் தந்தை மரிய அந்தனி, பிலிப்சேர் மற்றும் நான் ஆகிய மூவருக்கும் தொடர்புகள் காணப்பட்டன. ஒன்றில் மேற்குறித்த இளைஞர்கள் எங்களது குடும்ப அங்கத்தவர்களாகவோ அல்லது பாடசாலை சகாக்கள், கூட வேலை செய்தவர்கள் என்ற வகையில் நண்பர்களாகவோ இருந்தனர். இவர்களுடன் அபிவிருத்தி சார்ந்த ஒரு உறவுப் பாலத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்ற ஒரு எண்ணக்கருவை அருட்தந்தை மரிய அந்தனி எங்களிடம் முன்வைத்தபோது சேருக்கும், எனக்கும் அது மிகவும் உடன்பாடான விடயமாக இருந்தது. இது குறித்த ஒரு கலந்துரையாடலை முதலில் இந்தியாவில் நிகழ்த்தத் திட்டமிட்டிருந்தார் அருட்தந்தை மரிய அந்தனி

இதன்படி முதலாவது கூட்டம் திருச்சி மாநகரருகே உள்ள கருமண்டபம் எனும் இடத்தில் ஒழுங்குசெய்யப்பட்டது. இலங்கையிலிருந்து அருட்தந்தை மரிய அந்தனியும், பிலிப்சேரும், முருகையாவும், (யுனிவெலோ) நானும் சமூகமளித்திருந்தோம். இந்தியாவிலிருந்து இந்திய இயேசு சபையைச் சேர்ந்த அருட்தந்தை மனு அவர்களும் இராகலை தமிழ் மகா வித்தியால யத்தின் வரலாற்றில் புகழ் பூத்த காலங்களுக்குக் காரணமானவர்களுள் ஒருவரான திரு C.K.R.தியாகராஜா அவர்களும் சிறப்பு விருந்தினர்களாக வருகை தந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் கலந்து கொண்டவர்களில் எனது ஞாபகத்திற்கு வருபவர்கள் திருவாளர்கள் சதா சிவம், கோபால், ரங்கராஜன், சிக்கன் ராஜூ, ராமநாதன், விசுவாசம், பரமானந்தம், கதிரேசன் என்போராவர். இதுபோன்று இந்தியாவிலும் பல கூட்டங்கள் நடாத்தப்பட்டன.

இக் கூட்டங்களின் விளைவாக இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் வாழ்கின்ற நம்மவர்களது நிலைப்பாடும் சமகாலப் பிரச்சனைகளும் ஆராயப்பட்டு இருசாராருக்கிடையே ஒரு உறவுப் பாலம் அமைக்கும் வகையில் ஒரு அமைப்பு 'கலங்கரை' என்ற நாமத்துடன் ஸ்தாபிதம் செய்யப்பட்டது. இருசாராருடைய தேவைக்கேற்ப கல்வி, கலை, கலாசாரம் மற்றும்

பொருளாதாரத் துறைகளில் பரஸ்பரம் உதவி கொள்ளும் வகையில் ஒரு சில செயற்பாடுகளை முன்னெடுக்க வேண்டும் எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. இதற்காக இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும் இரு குழுக்கள் இயங்க வேண்டும் என முடிவெடுக்கப்பட்டது. அத்துடன் தகவல்களைப் பரிமாறிக் கொள்வதற்காகக் 'கலங்கரை' என்ற பெயரில் ஒரு பத்திரிகையும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

அதே போன்று இலங்கையிலும் அட்டன் நகரில் அருட்தந்தை மரிய அந்தனி நடாத்தி வந்த அரச சார்பற்ற நிறுவன மண்டபத்தில் கலங்கரை அமைப்பின் இணைக்கிளை தொடங்கப் பட்டு பல கூட்டங்களும் நடாத்தப்பட்டன. அதில் பங்கெடுத்துக் கொண்டோரில் தற்சமயம் நினைவிற்கு வருபவர்கள் திருவாளர்கள் கே.எஸ். குமார், அருணாசலம், முருகையா, நாகலிங்கம், மெய்யநாதன். இவர்களுடன் அருட்தந்தை மரிய அந்தனியும், பிலிப் சேரும், நானும் இணைந்து செயற்பட்டோம்.

இக் கூட்டங்களை இந்தியாவிலும் சரி, இலங்கையிலும் சரி ஒழுங்கமைப்பதிலும் நடாத்து வதிலும் பிலிப் சேர் அயர்ச்சி இல்லாது செயற்பட்டதுடன், இலங்கைப் பிரிவின் செயலாளராகவும் கடமையாற்றினார். சேர் இவ்வமைப்பின் மூத்த உறுப்பினராக இருந்தது மட்டுமன்றி, எல்லோராலும் போற்றப்படுபவராகவும் இருந்தார். இதில் பங்கெடுத்தவர்கள் அனைவரும் ஒன்றில் இவரது நண்பர்களாக இருந்தனர் அல்லது மாணவர்களாக இருந்தனர். அருட்தந்தை மரிய அந்தனியும் சேரின் மாணவன் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவ்வமைப்பு காலகதியில் துரதிர்ஷ்டவசமாகச் செயலிழந்து போனாலும் கூட, அக்காலத்தில் அதனைக் கட்டி எழுப்புவதிலும் இயங்க வைப்பதிலும் சேருடன் இணைந்து செயற்பட்டமை இன்றும் பசுமையாகவும், படிப்பினைக்குரியதாகவும் இருக்கின்றது.

2000ஆம் ஆண்டு கால கட்டத்தில் சமூக அபிவிருத்தி மற்றும் நிறுவன அபிவிருத்தி போன்ற விடயங்கள் குறித்து அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களில் பணி புரிந்தவர்களுக்கு நிதி நிறுவனங்களால் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன. அத்தகைய பயிற்சிகளில் வளவாளராகச் செயற்பட எனக்குச் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைத்தன. அத்தகைய சில பயிற்சிகளில் சேரும் பங்கு பற்றுனராகச் சமூகமளித்திருந்த சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. முதலில் இது எனக்கு ஒரு தர்ம சங்கடமான உணர்வை ஏற்படுத்திய போதும், சேரின் பெருந்தன்மையும் உயர்வு மனச் சிக்கலற்ற மனோபாவமும் அத்தகைய வகுப்புக்களை இயல்பாக நடாத்துவதற்கு எனக்குப் பெரும் தெரியுத்தைக் கொடுத்திருந்தது. அத்துடன் சேரின் செறிவு மிக்க கருத்துக்களும், கலந்துரையாடல்களும், பின்னூட்டல்களும் என்னை நானே புடம் போட்டுக்கொள்ள மிகவும் உதவியாக இருந்தன.

இக் காலகட்டத்தில் மலையகப் பிரதேசங்களில் சமூக ஆய்வுகளிலும் ஈடுபட்டிருந்தேன்; அவற்றுள் ஒருசில ஆய்வுகள் குழுக்களாக மேற்கொள்ளப்பட்டன அத்தகைய ஆய்வுகளில் ஒன்று 'கெயார்' நிறுவனத்திற்காக மேற்கொள்ளப்பட்டது. முழு ஆய்வுக்குமுவினரையும் இரு பகுதியினராகப் பிரித்து ஒரு பகுதி பேராசிரியர் டியூபர் சில்வா அவர்களின் தலைமையிலும், மறு பகுதியினர் எனது தலைமையிலும் கள ஆய்வினை மேற்கொள்ளும் வகையில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தது. மலையகப் பிரதேசத்தில் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்த ஒருசில அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களில் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்தோர், ஆசிரியர்கள் மற்றும் 'கெயாரைச்' சேர்ந்த கள உத்தியோகத்தர்கள் போன்றோர் உதவி ஆய்வாளர்களாகத் தெரிவு செய்யப்பட்டி

ருந்தனர். அவர்களுள் ஒருவராகப் பிலிப் சேரும் இணைந்திருந்தார். ஆய்வுக் களமாக மலை நாட்டின் உயர், மத்திய மற்றும் தாழ் நிலப் பெருந்தோட்டங்களில் இருந்து இவ்விரு தோட்டங்களாக மொத்தம் ஆறு தோட்டங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்தன.

ஆய்வானது பல கட்டங்களாகவும், ஒவ்வொரு கட்டமும் பல நாட்களைக் கொண்டதாகவும் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆண்களும், பெண்களுமாக இருபது பேர் கொண்ட ஆய்வுக் குழுவினர் ஒரே நேரத்தில் ஒரு தோட்டத்திற்கு விஜயம் செய்து தோட்டத்தின் கடைக்கோடி தொழிலாளர் முதல் தலைமை நிர்வாகம் வரை சந்தித்து ஆய்வினை மேற்கொண்டமை தோட்ட மக்களைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு புதிய அனுபவமாக இருந்தது. ஏன் எங்களுக்கும் தான்.

ஆய்விற்காக மலைநாட்டின் பல திக்குகளிலும் உள்ள தோட்டங்களுக்கு நீண்ட நேரப் பயணத்தை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்ததால், வாகன வசதிகளும், பலதரப்பட்ட இடங்களில் தங்குமிட ஏற்பாடுகளும், உணவும் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருந்தன. காலையில் பிரயாணமும், பகற்பொழுதில் கள ஆய்வும், மாலையில் தகவற் பரிமாறலுடன் சேர்ந்த கலந்துரையாடலும், இரவில் உணவும் அதைத் தொடர்ந்து சிறுசிறு நண்பர் குழுக்களாகப் பிரிந்து ஆடலும், பாடலும், அளவளாவுதலுமாக நாட்கள் நகர்ந்தன.

இச்சந்தர்ப்பங்களில் குழுக்கள் பிரிக்கப்படும் போது, சேரும் நானும் எங்களுக்குத் தெரிந்த ஒரு சில நண்பர்களும் ஒரே குழுவில் இடம் பெறும் வகையில் பார்த்துக் கொண்டோம். எங்கள் குழுவில் எப்போதும் சிரிப்புச் சத்தம் கேட்டுக் கொண்டே இருக்கும். அதற்கு முக்கிய காரணம் மற்ற குழுவின தலைமை ஆய்வாளராக இருந்தவர் ஒரு பேராசிரியர் என்ற காரணத்தினாலோ என்னவோ தலைமைக்கும் உதவி ஆய்வாளர்களுக்கும் இடையில் பெரிய இடைவெளி இருந்து வந்தது. மேலும் கெயார் உத்தியோகத்தர்களும் அவர்களுடன் பயணித்ததால், பிரயாணத்தின் போது உத்தியோகபூர்வமான கலந்துரையாடல்களே இடம் பெற்றதாக அதில் இருந்த இளம் ஆய்வாளர்கள் குறைப்பட்டுக் கொண்டனர்.

எங்கள் குழுவில் நிலைமை மாறாக இருந்தது. எந்தவித அதிகாரக் கட்டமைப்பின் சாயலும் இல்லாது கருத்துப் பரிமாற்றங்களும், வாதப் பிரதிவாதங்களும் இடையிடையே நகைச்சுவை மிக்க அனுபவப் பகிர்வுகளும் ஆய்வுக் காலத்தை மிகவும் பயனுள்ளதாகவும், சுவாரஸ்யமிக்கதாகவும் ஆக்கியிருந்தது. இதற்கெல்லாம் நடு நாயகமாக விளங்கியவர் பிலிப் சேர் என்பதைச் சொல்லவே தேவையில்லை என நான் நினைக்கின்றேன். ஆய்வு சம்பந்தப்பட்ட விடயங்களைக் கையாளும்போது நான் தலைமைப் பொறுப்பை வகிக்க நேர்ந்தாலும், ஏனைய பொழுதுகளில் சேர்தான் தலைமை இடத்தைக் கொண்டிருந்தார். எந்த ஒரு தளம்பலும் இல்லாமல் அதைக் கையாளும் பாங்கு பிலிப் சேருக்கே உரிய முத்திரை.

இதைத் தொடர்ந்து வந்த காலங்களில் சேருடன் கொண்டிருந்த தொடர்பில் மேலும் ஒரு பரிமாணம் சேர்ந்து கொண்டது. நாங்கள் இருவரும் நேரில் சந்திக்கும் வாய்ப்புக்கள் ஏற்படும் போதும், தொலைபேசியில் உரையாடும் போதும் எங்கள் கலந்துரையாடலில் நாட்டிலும் குறிப்பாக மலையக சமூகத்தவரிடையேயும் நடந்து கொண்டிருக்கும் அரசியல் மற்றும் சமூகம் சார்ந்த சமகால நிகழ்வுகள் பற்றிய ஒரு அலசல் இருக்கும். குறிப்பாக இதுவரை காலமும் நடந்தேறி வந்துள்ள சமூக அபிவிருத்தி முயற்சிகள் எந்தளவிற்கு ஒரு தாக்கத்தை

ஏற்படுத்தியுள்ளன என்ற வகையில் நிறை குறைகளை எமது கலந்துரையாடல் தொட்டுச் செல்லும். அப்பொழுதெல்லாம் இச்சமூகத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டிய ஆனால் கவனத்தில் கொள்ளப்படாத அடிப்படையான சில விடயங்கள் காணப்படுகின்றன என்ற ஓர் அவதானம் இருவரிடமும் வெளிப்பட்டுக்கொண்டே இருந்து வந்தது. நிறுவனமயப்படுத்தப்பட்ட அபிவிருத்தி முயற்சிகளுக்கு அப்பால் சுய முனைப்பு கொண்ட அபிவிருத்தி முன்னெடுப்புக்களும் நிகழ்ந்தேற வேண்டும் என்ற ஆதங்கமும் அதை நோக்கி ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்ற ஆர்வமும் எங்களிடையே வளர்ந்துகொண்டே வந்தது.

இந்த இடைவெளியை நிரப்பும் வகையில் சிறு முயற்சியையாவது செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் விடாப்பிடியாக எங்களைத் துரத்தி வந்தது என்றே சொல்ல வேண்டும். எதைப்பற்றிக் கதைத்தாலும் இறுதியில் இந்த ஒரு புள்ளிக்கே வந்து சேர்ந்தோம். இதன் விளைவாக 'விழுமியம் சார்ந்த செயற்பாடு' ஒன்றைக் குறிப்பாக இளைய தலைமுறையினர் மத்தியில் ஏற்படுத்தக்கூடிய சாத்தியக்கூறுகளைத் தேடத் தொடங்கினோம்.

இதற்காகப் புதிதாக ஒரு அமைப்பினை உருவாக்காது, ஏற்கனவே ஆரம்பிக்கப்பட்டு ஆனால் செயற்படாமல் இருக்கக்கூடிய ஒரு நிறுவனத்தைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள எண்ணினோம். அவ்வகையில் ஒருகாலத்தில் கல்வித் துறையில் முனைப்புடன் செயல்பட்டுப் பின்பல்வேறு காரணங்களால் செயல் இழந்திருந்த ஒரு நிறுவனத்தை எமது நோக்கங்களுக்குப் பொருத்தமாக இருக்கும் என அடையாளம் கண்டோம். அந்நிறுவனத்தை உருவாக்கியவர்களுள் ஒருவருடன் சேருக்கு நல்ல அறிமுகம் இருந்தபடியால், ஒரு நாள் சேரும், நானும் அவரைச் சந்தித்து எமது நோக்கம் குறித்தும் அவர்களது நிறுவனத்தை மீண்டும் செயல்பட வைப்பதற்கான சாத்தியக்கூறுகளைப் பற்றியும் கலந்துரையாடினோம். காலகதியில் அந்நிறுவனம் தன்னை மீளுருவாக்கிக் கொண்டது. ஆனால், நாங்கள் நினைத்திருந்த அணுகுமுறையுடனான செயல் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்தக் கூடியதற்கான வாய்ப்பு அங்கு அமையப் பெறவில்லை.

இக்காலகட்டத்தில் மாணவி வித்யாவிற்கு நிகழ்ந்த பாலியல் துன்பிரயோகமும் அவளது துர்மரணமும் எல்லோரது கவனத்தையும் ஈர்த்த ஒரு விடயமாக இருந்தது. இத்தகைய சம்பவங்கள் இலங்கையில் நடப்பது ஒன்றும் புதியதல்ல என்றாலும், ஒருசில காரணங்களுக்காக இச்சம்பவம் குறித்த போராட்டங்களும், விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சிகளும் நாடு தழுவிய ஒன்றாக முன்னெடுக்கப்பட்டிருந்தது. பள்ளிச்சிறார்கள் கூட வீதிக்கு வந்து போராட்டங்களில் கலந்து கொண்டனர். இச்சம்பவம் எங்களையும் பாதித்திருந்தது. அனுதாபம், சீற்றம் போன்ற மனிதாபிமான உணர்வுப் பகிர்வுகளுக்கு அப்பால், இத்தகைய நிகழ்வுகளுக்குப் பின்னே இருந்திருக்கக்கூடிய காரண காரியங்களையும் அது குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட எதிர்வினை நிகழ்வுகளையும் பகுப்பாய்வு செய்யும் வகையில் எங்கள் கலந்துரையாடல் தொடர்ந்தது.

குற்றவாளிகள் தண்டிக்கப்படுவது எந்தளவிற்கு முக்கியமோ அந்த அளவிற்குக் குற்றங்களாக்கான மூலவேர்களைக் கண்டறிந்து களைய வேண்டிய அவசியம் குறித்தும் எமது கலந்துரையாடல் அமைந்தது. அந்த வகையில் இன்றைய இளம் தலைமுறையினர் வளர்த்தெடுக்கப்படும் போதும், சமூகமயமாக்கப்படும் போதும் விழுமியம் சார்ந்த விடயங்களுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுவதில்லை என்ற நிதர்சனத்தின் அடிப்படையில் எமது செயற்பாடு அமைய வேண்டும் என்ற தீர்மானத்திற்கு வந்தோம். இதன்படி பதினம் வயதுச் சிறார்களுக்கு விழுமிய

உணர்வுகளையும், மனப்பான்மைகளையும் கட்டியெழுப்பும் வகையில் ஒரு செயல்திட்டத்தை வடிவமைத்து நுவரெலிய மாவட்டத்தில் உள்ள ஒரு சில பாடசாலைச் சிறார்கள் மத்தியில் ஒரு சந்திப்பினைப் பரீட்சார்த்தமாக ஆரம்பித்தோம். விளைவு நம்பிக்கை ஊட்டுவதாக இருந்தது. ஆனால், இடையில் முளைத்த கொரோனா எல்லாவற்றையும் ஸ்தம்பிதம் அடையச் செய்து விட்டது. பற்றாக் குறைக்கு இன்றைய பொருளாதாரப் பின்னடைவு வேறு இடையில் புகுந்து கொண்டுள்ளது. இருந்தபோதும், எமது பயணம் தொடரும்.

மேற்குறித்த முயற்சியில் சேரின் உடல் உழைப்பு அவரது வயதுக்கு மீறிய ஒன்றாக இருந்தது. பாடசாலை அதிபர்களைச் சந்தித்தல், பிரயாணங்களை ஒழுங்கு செய்தல் போன்ற வற்றை சேர் தனியாகவே மேற்கொண்டார். கோணக்கொல்லை என்ற ஒரு சிறு தோட்டத்தில் அமைந்திருக்கும் பாடசாலையில் நாங்கள் எமது முதல் நிகழ்ச்சியை ஆரம்பித்தபோதும், அங்கு செல்ல நேர்ந்த போதும், கரடுமுரடான பாதைகளில் நடக்க வேண்டியிருந்த போதும், மாறிவிடும் காலநிலைக்கு முகம் கொடுத்த போதும், உணவு மற்றும் தங்குமிட வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்த போதும் சேர் என்னுடைய நலனுக்கு முக்கியத்துவம் அளித்துச் செயற்பட்ட விதத்தை என்னால் தவிர்ந்துக் கொள்ள முடியவில்லை. இன்று நினைத்தாலும் அவை நெகிழ்ச்சியான தருணங்கள்.

பிலிப் சேர் இன்று தனது தொன்னூறாவது அகவையை எய்துகின்றார் என்பது என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு புள்ளிவிபர சான்று மட்டுமே. அவர் அகத்தாலும் புறத்தாலும் என்றும் 'மார்க்கண்டேயர்' தான். சேருடன், அவரது வழிகாட்டலுடன் தொடர்ந்தும் பயணிக்க வேண்டும் என்ற பிரார்த்தனையுடன் இக்குறிப்பினை நிறைவு செய்கின்றேன்.

மதிப்புக்குரிய ஆசான் பிலிப் அவர்கள் ஒரு சகாப்தம்

திருமதி. I. துரைராஜ்

ஓய்வு நிலை அதிபர், தொலைக்கல்வி போதனாசிரியர்

எமது கிராமத்திற்கு அயற் கிராமமான ரொக்லண்ட் எனுமிடத்தின் முதலாவது பட்டதாரியாகப் பெருமதிப்புக்குரிய ஆசான் பிலிப் இராமையா உதயமானார். அவரிடம் வரலாறு பாடத்தைக் கற்கும் வாய்ப்பு எனக்குக் கிடைத்தது. நான் மாத்திரமல்ல; என்னுடன் சேர்ந்து ஏனைய மாணவர்களும் அவரிடம் வரலாறு பாடத்தைக் கற்றோம். பிலிப் சேர் பாடத்திற்கு வருகின்றாரென்றால், எல்லோருக்கும் ஒரே மகிழ்ச்சி. வரலாறு பாடம் என்றாலே அநேகருக்குக் கசப்பாகத் தானிருக்கும். ஆனால், அவர் அதையெல்லாம் இனிப்பாக மாற்றி எங்களுக்குக் கற்பித்த விதம் அலாதியாக இருந்தது.

1967இல் நான் சந்தித்த பெருமைக்குரிய ஆசான்களாகத் திருமதி. நிக்கலஸ், திரு. சந்திரசேகரன், திரு. பிலிப் இராமையா, திரு. கருணாகரன் ஆகியோர் எம்மைச் சிறப்பாக நெறிப்படுத்தியமையே எமது பிற்கால செயற்பாடுகளுக்கு உறுதுணையானது. புவியியல் பாடத்தில் ஆர்வமுள்ள நான், எனது ஆசான் பிலிப் அவர்களின் கற்பித்தல் நுணுக்கங்களினால் வரலாறு பாடத்தின்பால் திசை திருப்பப்பட்டேன். சமூகம் தன்னைக் கண்டுகொள்ளாத போதும், அவர் அவற்றையெல்லாம் பொருட்படுத்தாமல் "கடமையே கண்" எனக் கருதி எமக்கு வரலாறு பாடத்தைக் கற்பித்தார். அக் காலவேளையில் இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் பணிபுரிந்த ஆசிரியர்களுள் எல்லா வகையிலும் முதன்மையானவர் பிலிப் சேர் எனக் கூறினால் அது அவர்களிடம் கற்ற மாணவர்களுக்கு நன்கு விளங்கும்.

"மிகக் கடினமான வேலையில் ஈடுபட்டுக் கொண்டும், அதை மிக நன்றாகச் செய்து கொண்டுமிருக்கும் எந்த மனிதனும் சுயமரியாதையை ஒருபோதும் இழக்கமாட்டான் - எனும் பேர்னார்ட் ஷா"வின் இக்கூற்று மதிப்புக்குரிய பிலிப் ஆசானுக்கு முற்றிலும் பொருந்தும். இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் அவர், அவரது கடமைகளிலிருந்து என்றுமே எள்ளளவும் பிசகாதவர். பாடசாலையில் சிரித்த முகத்துடன் காணப்படும் அவர் மாணவர்களை

என்றுமே திட்டியதாகச் சரித்திரமில்லை. ஏனெனில், அவரும் ஒரு சரித்திரம் தானே! பிறருக்கு உபதேசம் செய்யக்கூடிய பணிவானது, எல்லா மாணவர்களும் ஏற்று நடக்கக் கூடிய அன்பின் சரிதமும் அவரைப் பாடசாலையில் உச்சத்தில் வைத்துப் பார்க்கச் செய்தது. பல மாணவர்கள் அநேக சந்தர்ப்பங்களில் கற்றல் நேரம் தவிர்ந்த நேரங்களில் அவரைச் சூழ்ந்த வண்ணம் காணப்படுவர்.

பாடச் செயற்பாடுகளில் மட்டும் பிலிப் சேர் அக்கறை மிக்கவராகக் காணப்படவில்லை; இணைப்பாடவிதானச் செயற்பாடுகளிலும் அவரின் பங்கு மகத்தானது. அவரின் காலத்திலேயே கிரிக்கட் போன்ற விளையாட்டுக்கள் மாணவர்களிடையே பிரபல்யம் பெற்று விளங்கின. அப்போதைய விளையாட்டுத் துறை ஆசிரியரும் கூடவே சேர்ந்து பாடசாலையில் விளையாட்டுத் துறையை ஊக்குவிக்க நடவடிக்கை எடுத்தனர். ஹொக்கி தேசிய மட்டப் பயிற்றுவிப்பாளர் திரு. உடப்பில என்பவரின் உதவியுடன் ஆண்/பெண் இருபாலாருக்கும் பயிற்சியளிக்கப்பட்டு நுவரெலியா மைதானங்களுக்கும் அழைத்துச் செல்லப்பட்டனர்.

அத்தோடு இந்திய ஹொக்கி பயிற்றுவிப்பாளர் இலங்கைக்கு வருகை தந்தபோது, மாணவர்கள் கொழும்பிற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டு திரு. ஜியான் சிங் அவர்களிடம் பயிற்சியளிக்கப்பட்டார்கள். இதில் முக்கியப் பங்காற்றிய ஆசிரியர்கள் அப்போதைய திரு. ம. சந்திரசேகரன், திரு. பிலிப் இராமையா, திரு. மைக்கல் போன்ற ஆசான்களாவர். இவ்வேளையில் கிரிக்கட் விளையாட்டிலும் மாணவர்கள் ஈடுபட்டனர். மென்பந்து மட்டைப் பந்தாட்டக் குழு உருவாக்கப்பட்டு பாடசாலைக்கு வெளியில் இயங்கி வந்த குழுக்களில் மாணவர்கள் பங்குபற்றி விளையாட்டுக்களில் ஈடுபட்டமை ஒரு மைல்கல் எனலாம்.

அக் காலத்தில் பிரசித்தி பெற்ற தனியார் பாடசாலைகளில் மட்டுமே கரம் (Carrom), மேசைப் பந்து (Table Tennis) போன்ற விளையாட்டுக்கள் காணப்பட்டன. இவ் விளையாட்டுக்களும் பிலிப் ஆசானைக் கொண்ட ஆசிரியர் குழுாத்தினரால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதுடன், பாடசாலையில் நடைபெற்ற விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் இவை அறிமுகம் செய்யப்பட்டன.

அக்காலத்தில் எல்லோரது மனங்களையும் வென்ற C.K.R. தியாகராஜா அதிபர் அவர்களின் மூலமே பாடசாலையில் க.பொ.த. (உ/த) வகுப்புகள் முதன் முதலாக ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அவ் வகுப்புகளை ஆரம்பிப்பதற்கு அதிபர் அவர்கள் துணிந்து செயற்பட்டமைக்கான காரணங்களைப் புத்தி சாதுரியமுள்ள எவரும் ஏற்றுக் கொள்வர். ஏனெனில், அக் காலப் பகுதியில் க.பொ.த. (உ/த) வகுப்புகளில் இணைந்து மாணவர்கள் கற்க வேண்டின், ஏறக்குறைய 25 km தூரத்திலுள்ள நுவரெலியாவுக்கே செல்ல வேண்டும். இது உடபுஸ்ஸல்லாவ மாணவர்களுக்கு இன்னுமதிமமான தூரமாகும். அதன் காரணத்தினாலோ என்னவோ பாடசாலை அதிபர் C.K.R. தியாகராஜா அவர்கள் இது சம்பந்தப்பட்ட விடயத்தில் வினைத் திறனான முடிவொன்றினை எடுத்தார். அது இராகலை மற்றும் உடபுஸ்ஸல்லாவ பகுதிகளைச் சேர்ந்த மாணவர்களுக்குப் பேருதவியாக அமைந்ததுடன், பிற்காலத்தில் அவர்கள் உயர் தரத்தில் கல்வி கற்று நல்ல நிலைகளை அடைந்தனர். இந் நல்ல நிலைமைகளை எய்தக் காரணகர்த்தாக்களாக இருந்தவர்கள் திரு. பிலிப் ஆசான் அவர்களும், திரு. சந்திரசேகரன் ஆசான் அவர்களும் எனச் சொன்னால் கண்டிப்பாக அது மிகைப்படுத்தலில்லை. இக் காலப் பகுதியில் பிலிப் சேர் இலண்டன் கலைப்பட்டதாரியாகவும் (B.A.Lond.), திரு. சந்திரசேகரன்

அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் புவியியல் பாடத்தைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கொண்ட (B.A. Hons (Geog.) பட்டதாரியாகவும் இணைந்து கொண்டமை அதிபர் அவர்களுக்கு உயர் தர வகுப்பை ஆரம்பிக்க மிகச் சாதகமான அம்சங்களாகும். இவைகள் பாடசாலை வரலாற்றில் பின்னர் நல்ல பெறுபேறுகளை உருவாக்கக் காரணமாக அமைந்ததுடன், பாடசாலைப் பெறுபேற்றில் பிற்காலங்களில் விளைதிறனுடைய முடிவுகள் பலவும் கிட்டின.

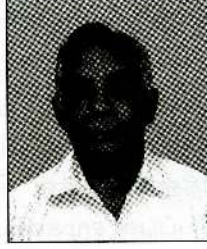
பாடசாலை அதிபரின் தீர்மானத்தின்படி, பிலிப் ஆசான் அவர்கள் உயர்தர வகுப்பில் வரலாறையும், அரசியல் விஞ்ஞானத்தையும் கற்பிக்க, திரு. சந்திரசேகரன் ஆசிரியர் தமிழையும், புவியியலையும் கற்பித்தனர். இதன் நிமித்தம் திரு. சுதந்திரராஜா சட்டத் தரணியாகவும், செல்வி கௌரி பழனியப்பன் சமூகவியல் துறையில் கொழும்புப் பல்கலைக் கழகத்தில் விரிவுரையாளராகவும் பின்னாளில் இணைந்து தமது பதவி நிலைகளை அலங்கரித்தனர்.

1967களில் சிறப்பானதொரு பாரதி விழா இராகலையில் நடைபெற்றமை வரலாற்றுச் சான்றாகும். இவ்விழாவில் தமிழகத்திலிருந்து விருந்தினர்கள் அதிதிகளாகக் கலந்து சிறப்பித்தமை விழாவின் மணிமகுடமெனலாம். நகரைச் சூழ்ந்துள்ள மக்களும், தோட்டப் பிரதேசங்களிலிருந்து வந்து சேர்ந்த மக்களும் விழாவை நன்றாகவே சிறப்பித்துச் சென்ற மையானது இன்றும் பசுமையான நிகழ்வுகளாகும். இந் நிகழ்வைத் திறம்பட ஒழுங்கமைத்தவர்களுள் ஆசான் பிலிப் இராமையா, சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி தாயுமானவன் அவர்கள், திரு. துரைசாமி அவர்கள், திரு. கிருஸ்ணன் ஆசிரியர் அவர்கள் முக்கிய இடம் பெறுகின்றனர்.

கடந்த காலத்தில் அமரர் இர.சிவலிங்கம் அவர்களின் ஞாபகார்த்தக் கூட்டம் இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலய மண்டபத்தில் நடைபெற்றது. அவ் விழாவுக்கு முன்னாள் அமைச்சர் செயலாளர் மதிப்புக்குரிய வாமதேவன் அவர்கள் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்ததுடன், பிலிப் இராமையா ஆசான், சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி திரு. தாயுமானவன் அவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தனர். இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயம் உள்ளவரை ஆசான் பிலிப் இராமையா அவர்களின் நாமமும் நிலைத்து நிற்கும்.

எதிர்வரும் 2023ஆம் ஆண்டில் தனது 90ஆவது அகவையைப் பூர்த்தி செய்யும் அவர் இன்னும் பல ஆண்டுகள் நீடுழி வாழ வேண்டும் என வாழ்த்துவதில் அவரது மாணவியான நான் அகமிக மகிழ்கின்றேன்.

பிலிப் ராமையா ஆசிரியர் அவர்களும் நானும்

எம். சிவநாதன்
இராகலை

நாங்கள் திரு. பிலிப் ராமையா ஆசிரியர் அவர்களைப் பிலிப் மாஸ்டர் என அன்புடன் அழைப்பதுண்டு. அவரை நான் 1954ஆம் ஆண்டில் 6ஆம் வகுப்பில் கற்றுக்கொண்டிருக்கும் பொழுது நன்கறிவேன். இராகலை பாடசாலையில் அவர் மேல் வகுப்பில் படித்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது, அவருடன் கோவிந்தராஜ், ராஜி, கூத்தப்பெருமாள், சீதாஸெட்சுமி, செல்வராணி, திருமதி. வீரையா போன்றோரும் கல்வி கற்றனர். நான் J.S.C. வகுப்போடு இடைநிறுத்திய சில வருடங்களில் நடுக்கணக்குத் தோட்டத்தில் (St.Leonards Estate) தொழிலாளியாகப் பதிவு செய்து கொண்டேன். என்னுடன் இடைவிலகிய மாணவர்களும் பின்பு தோட்டத் தொழிலாளர்களாகப் பதிவுசெய்து கொண்டார்கள். அதன் பின் பிலிப் ஆசிரியரை 1961ஆம் ஆண்டில் நான் சந்திக்க நேர்ந்தது. அப்பொழுது அவர் எனது விபரங்களைக் கேட்டு இராகலை “கிறிஸ்து நாதர்” ஆலயத்திற்கு ஆங்கிலம் படிக்க வரும்படி கூறினார். நான் அவரிடம் முதலாவது மாணவனாகச் சேர்ந்தேன். என்னுடன் பாடசாலையிலிருந்து இடைவிலகிய மாணவர்களும் ஆங்கிலம் கற்க இணைந்து கொண்டார்கள். இராஜலிங்கம், கணேசன், மகாலிங்கம், கலியப் பெருமாள் போன்றோர் என்னுடன் சேர்ந்து கற்றவர்களில் சிலர் ஆவர். அத்துடன் எங்களுடன் சேர்ந்து ஆங்கிலம் கற்க அப்பகுதியைச் சேர்ந்த தோட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள் சிலரும், தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகளான சோமசுந்தரம், இராஜலிங்கம் ஆகியோரும் இணைந்து கொண்டார்கள். நாங்கள் கற்கும் பாடசாலை “இராகலை பிரத்தியேக கல்வி நிலையம்” என்ற பெயரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடாத்தப்பட்டது.

தொழிலாள மாணவர்களுக்கு திரு.தாயுமானவன் அவர்களும், பிலிப் சேரும் இணைந்து கல்வி கற்பித்தார்கள். சில மாதங்கள் செல்ல எங்களுக்குத் தமிழ் கற்பிக்கவும் ஏற்பாடு செய்தார்கள். தொடர்ந்து எங்களுக்கு J.S.C வகுப்பு வரையிலுமான பாடங்களைக் கற்பித்தார்கள். திரு.பிலிப் சேர், திரு.தாயுமானவன், திரு.பூரணலிங்கம் ஆகிய ஆசிரியர்களும் இணைந்து கற்பித்தார்கள். நாங்கள் மிக ஆர்வமுடன் கல்வி கற்றோம். அந்தக் காலத்தில் வட மாகாண ஆசிரியர் சங்கம் J.S.C மாணவர்களுக்கு ஒரு பரீட்சையை நடாத்தியது. அதில் எங்களையும்

தோற்றச் செய்து சிறப்பான முறையில் பெறுபேறுகளைப் பெற்றோம். அதனைத் தொடர்ந்து நாங்கள் க.பொ.த. (சா/த) பரீட்சைக்குத் தோற்றுவதற்கேற்ற முறையில், மேற்குறிப்பிட்ட ஆசிரியர்கள் எங்களுக்குக் கற்பித்தார்கள். ஆங்கிலம், குடியியல், சரித்திரம் ஆகிய பாடங்களைப் பிலிப் சேரும், சுகாதாரம், தமிழ், இலக்கியம் ஆகிய பாடங்களைத் திரு தாயுமானவன் அவர்களும், கணக்கியல், மற்றும் எண்கணிதம் போன்ற பாடங்களைத் திரு. பூரணலிங்கம் ஆசிரியர் அவர்களும் எங்களுக்குச் சிறப்பாகக் கற்பித்தார்கள். 1965ஆம் ஆண்டு முதலாவது தடவையில் நாங்களனைவரும் க.பொ.த.(சா/த) பரீட்சைக்குத் தோற்றியதுடன், முறையே 04, 03, 02 பாடங்களில் சித்தி பெற்றோம். எங்களுடன் இணைந்து தொழிலாள மாணவர்கள் இராகலை, புருக்கைசட், குரியகாந்தி, கிளென்டெவன், டெல்மார் ஆகிய தோட்டங்களிலிருந்தும் வந்து க.பொ.த.(சா/த) பரீட்சை எழுதினார்கள். பல மாணவர்கள் முதன்முறையாகப் பரீட்சைக்குத் தோற்றியதுடன், பலர் தோட்டங்களுக்கு உத்தியோகத்தர்களாக விண்ணப்பித்துத் தொழில்களுக்குச் சென்று விட்டார்கள். நான் உட்பட சிலர் தொடர்ந்தும் படித்து க.பொ.த. (சா/த) பரீட்சைக்கு இரண்டாவது தடவையாக வெளிவாரிப் பரீட்சார்த்திகளாகத் தோற்றினோம். அதிலும் 05 பாடங்களில் மற்றும் 06 பாடங்களில் சித்தி பெற்ற மாணவர்கள் எங்களுள் இருந்தார்கள். பின்னாளில் அவர்களும் வேறு வேறு தொழில்களுக்கு விண்ணப்பித்துத் தொழில்களுக்குச் சென்றுவிட்டார்கள். இவர்களுள் சிலர் 1982ஆம் ஆண்டு வழங்கப்பட்ட '402' 'ஆசிரியர்' நியமனங்கள் ஊடாக ஆசிரியப் பதவிகளையும் அலங்கரித்துப் பின்னர் ஓய்வில் நின்று விட்டனர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

எங்களுக்குக் கல்வி கற்பித்த ஆசான்கள் சின்னப்புராசி (Halgranoys Estate) S. ஆறுமுகம் மற்றும் முத்தையா ஆகியோரும் எங்களுக்குக் கற்பிப்பதில் பெரும் பங்களிப்பு செய்தார்கள். அவர்களை மிக நன்றிப் பெருக்குடன் நான் இவ்வேளையில் நினைவுகூர்கிறேன். திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் எங்களுக்குக் கற்பித்து வந்த அதேவேளை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழக நூலகத்தின் "உதவி நூலகராகவும்" பணியாற்றிக்கொண்டிருந்தார் என்பது பெருமைக்குரிய விடயமாக இருந்த அதேநேரம் 1973 காலப்பகுதியில் அவர் அகாலத்தைத் தழுவிக் கொண்டார்.

நாங்கள் தொழிலாள மாணவர்களாக இருந்து கொண்டிருந்த 1964ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் எங்களுட் சிலரை பிலிப் சேர் அப்போதைய ஹட்டன் ஹைலண்ட்ஸ் கல்லூரியின் அதிபராயிருந்த இர.சிவலிங்கம் அவர்களிடம் அழைத்துச் சென்றார். அது அவர் (திரு.இர. சிவலிங்கம்) பணியிலிருந்து இடைநிறுத்தப்பட்டிருந்த காலப் பகுதியாகும். அப்போதைய ட்வி அரசாங்கம், ஆசிரியர்கள் அரசியலில் ஈடுபடக் கூடாது எனத் தடை விதித்திருந்த காலப் பகுதியாகும். திரு.இர. சிவலிங்கம் அவர்கள் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அரசின் தேர்தல் பிரச்சாரங்களில் ஈடுபட்டிருந்த காலமது. அவருக்கு எதிராக இ.தொ.கா. செனட்டராக விருந்த ஜேசுதாசன் அவர்கள் நீதிமன்றத்தில் வழக்குத் தொடர்ந்ததின் நிமித்தம், அவர் பணியிலிருந்து இடைநிறுத்தப்பட்டிருந்தார். அதேவேளை மலேசியாவில் நடைபெற்ற முதலாவது "தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டில்" அமரர் இர.சிவலிங்கம் அவர்கள் கலந்து கொள்ளவும் ஏற்பாடாகி இருந்தது. அவரை வழியனுப்பும் முகமாகவே நாங்கள் அங்கு சென்றோம். எங்களுக்கு அமரர் இர. சிவலிங்கம் அவர்கள் "மலையகத்தின் எழுச்சி பற்றியும், மலையக மக்களின் எதிர்காலம்" குறித்தும் அறிவுரை வழங்கியதுடன், தோட்டங்கள் தோறும் மன்றங்கள் அமைக்கும்படியும் கூறினார். குறிப்பாக இளைஞர் மன்றங்களை உருவாக்கி எமது மக்களுக்கு

விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த வேண்டும் என வலியுறுத்தினார். சில காலத்துக்குப் பின் அவரை வரவேற்கும் முகமாக நாங்கள் சென்றிருந்தோம். அப்போதும் அவராற்றிய சொற்பொழிவு எம்மை மிக மிக உற்சாகமூட்டுவதாய் அமைந்திருந்தது.

பின்னர் இராகலையைச் சுற்றிய எல்லாத் தோட்டங்களிலும் இளைஞர் மன்றங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. நடுக்கணக்கிலும் (St. Leonards Estate) இளைஞர் மன்றம் சுறுசுறுப்பாகவும், மிக விறுவிறுப்பாகவும் இயங்கத் தொடங்கியது. மன்றத்துக்குப் பல படித்த இளைஞர்களைப் பங்குகொள்ளச் செய்து எங்களுக்கு நல்ல ஆர்வத்தை ஊட்டியதில் பிலிப் சேர். திரு. தாயுமானவன், திரு. பூரணலிங்கம் ஆகியோரின் பங்களிப்பு அளப்பரியது. 'செய்தி' ஆசிரியர் கு.சந்திரன், சாரல் நாடன், கருணாகரன் ஆகிய எழுத்தாளர்களையும், பேச்சாளர்களையும் மன்றங்களில் கலந்து கொள்ளச் செய்து மிகப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்ய எமக்கு அவர்கள் உதவி புரிந்தார்கள்.

இராகலை நகரத்தில் இயங்கிய இளைஞர் மன்றம் பாரதி பிறந்த தினத்தன்று "பாரதி விழா" ஒன்றை நடாத்துவதற்கு மிகப் பெரும் ஏற்பாடு செய்தது. இதன் ஏற்பாட்டாளர்களான பிலிப் சேர், திரு.தாயுமானவன், திரு. பூரணலிங்கம், திரு. துரைசாமி அண்ணன், திரு. மெய்யப்பன், திரு. பாரதி கணேசன் உட்பட இன்னும் பல சமூக ஆர்வலர்களைக் கொண்ட இளைஞர் மன்றமே விழாவுக்கான அனைத்துப் பூர்வாங்க ஏற்பாடுகளையும் செய்தது. இதற்குப் பாரிய வரவேற்பும், தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்பும் நிறையவே கிடைத்தது. விழாவுக்கான நிதி உதவிகளும் கூடச் சிறப்பான முறையில் அமைந்திருந்தது. ஆனால், பாரதி விழா நடைபெறவிருந்த சில மணித்தியாலங்களில் அதற்கெதிராகக் காழ்ப்புணர்ச்சி கொண்ட தொழிற்சங்கமொன்று இராகலைப் பொலிஸில் முறைப்பாடு செய்து குறிப்பிட்ட விழா நடைபெறாமல் அதனைத் தடை செய்தது; விழா ஏற்பாட்டுக் குழுவினர்க்கு என்ன செய்வதென்றே தெரியவில்லை; நகரில் மக்கள்கூட்டம் அலை மோதியது. ஆனால் பொலிஸாரோ, ஏற்பாட்டாளர்களை எச்சரிக்கை செய்ததுடன், விளம்பரப் பதாதைகளையும் அகற்றி அதற்குத் தமது முற்று முழுதான எதிர்ப்பை வெளிக்காட்டினர். விழாவில் கலந்து கொள்ள வருகை தந்திருந்த பார்வையாள மக்களையும் எச்சரிக்கை செய்து வீட்டுக்குச் செல்லுமாறு துரத்தினர். இது விழா ஏற்பாட்டாளர்களுக்குப் பெரிய தோல்வியாக அமைந்ததுடன், இருதலைக்கொள்ளி நிலைக்கு அவர்கள் இட்டுச் செல்லப்பட்டனர். இது நடந்தேறியது 1967 ஆண்டு காலப்பகுதியிலாகும்.

அதன் பின் பாரதி விழாவை சென்லியனார்ட்ஸ் தோட்ட இளைஞர் மன்றத்தினால் பெரியளவில் நடாத்துவதற்குத் தோட்ட இளைஞர்கள் முன்வந்ததுடன், அதனைச் செயலிலும் காட்டினர். அதற்குத் தோட்ட முகாமையாளர் ஹோக்ஸ், (Hokes - Superintendent) தலைமைக் கங்காணி மற்றும் தொழிலாளர்கள் உட்பட இளைஞர்களும் பெரும் ஆதரவளித்து விழா சிறப்புற நடைபெற ஒழுங்குகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்த விழாவிற்கு, இந்தியாவிலிருந்து கு.அழகிரிசாமி, பாரதியாரின் பேத்தி விஜயபாரதி ஆகியோர் கலந்து கொண்டதுடன், அவ்வனைவரையும் இலங்கைக்கு அழைத்து வருவதில் பிலிப் சேர், திரு.தாயுமானவன், திரு.பூரணலிங்கம் ஆகியோர் முன்னின்றுழைத்தனர். இப் பாரதி விழாவில் திரு. சந்திரனும் கலந்து கொள்ள ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இருந்த போதிலும், அமரர் திரு. சந்திரன் விழாவில் கலந்து கொள்வதில் இ.தொ.கா. தலைவர்களும், பெரிய கங்காணியும் விரும்பவில்லை.

அவர்கள் இதற்குப் பெரும் எதிர்ப்பைத் தெரிவித்தனர். நாங்கள் எவ்வளவோ வாதாடியும், அவர்கள் விடாப்பிடியாக நின்றார்கள். எதிர்ப்புக் கோசமும் தணியவில்லை; உடனே பிலிப் சேர், திரு. தாயுமானவன், திரு. பூரணலிங்கம் மூவரும் புது யுக்தியைக் கையாண்டார்கள்.

அவர்களின் ஆலோசனையின் பேரில் 'காங்கிரஸ் பத்திரிகையின் ஆசிரியரும், நிதிச் செயலாருமான அமரர் ம.க.விஜயசுந்தரம் அவர்களைப் பாரதி விழாவில் மங்கள விளக்கேற்றலுக்குப் பெயர் குறித்திருப்பதாகவும், அதற்கு அதிதியாகக் கலந்து கொள்ள வருமாறும் அழைப்பு விடுக்கவே, அவர் அதனை இன்முகத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டு மலைய கத்திற்கு இளைஞர்களின் பங்களிப்பு குறித்தும் எமக்கு அறிவுரை கூறினார். அத்துடன் விழாவுக்கான அழைப்பிதழிலும், விளம்பரத்திலும் அவருடைய பெயர் அச்சடிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து எதிர்ப்புக் கோசம் முற்று முழுதாகத் தணிந்து விட்டது. பாரதி விழா சிறப்புற நடைபெறுவதற்கான ஏற்பாடுகள் மிகத் துரிதமாக நடைபெற்று குறித்த தினத்தில் விழா நடைபெற்றது. எனது தலைமையில் நடைபெற்ற விழாவின் ஆரம்பத்தில் அமரர் ம.க.விஜய சுந்தரம் அவர்களை மங்கள விளக்கேற்றச் செய்ததுடன், இந்தியாவிலிருந்து வருகை தந்த அதிதிகளான திரு.நா.பார்த்தசாரதி, திரு.கு.அழகிரிசாமி, திருமதி. விஜயபாரதி ஆகியோர் சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்றினார்கள். இறுதியாக அமரர் திருச்செந்தூரன் அவர்கள் தனது பேச்சை ஆரம்பித்தார். அவர் தனதுரையின் ஆரம்பத்தில் தோட்ட இளைஞர்களையும், பெற்றோர்களையும், தொழிலாளர்களையும் பாராட்டி சொற்பொழிவைத் தொடங்கினார். எனக்கு நன்றாக ஞாபகமுள்ளது; திரு.திருச்செந்தூரன் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட தலைப்பு "மலையக இளைஞர்களும் பொருளாதாரமும்" என்பதாகும். அவர் தனது பேச்சை ஆரம்பித்ததி லிருந்து இடையிடையே இளைஞர்களின் கைதட்டலுக்கும், ஆரவாரத்துக்கும் குறைவே இல்லை. எல்லோரும் அவரது சொற்பொழிவை அமைதியாகச் செவிமடுத்துக்கொண்டிருந்த அதேவேளை அவ்வுரைக்கு எல்லார் மத்தியிலிருந்தும் பெரும் வரவேற்பும் கிடைத்தது. அன்றைய அவரது சொற்பொழிவு பேச பொருளாகியதுடன், பாரதி விழா நிகழ்வுக்கு அது முத்தாய்ப்பாய் அமைந்தது. இராகவை வாழ் மக்கள் மத்தியில் திரு.திருச்செந்தூரன் ஆசிரி யருக்கு மதிப்பும் மரியாதையும் மிகுந்ததுடன், தலைமைக் கங்காணியும் கூட திரு. திருச்செந்தூரன் ஆசிரியரைப் பாராட்டத் தவறவில்லை.

தொடர்ந்தும் எங்களுக்குக் கற்பித்து வந்த ஆசான்கள் எங்களுக்குக் கற்பித்ததோடு நின்றுவிடவில்லை. வெளியுலகையும் நாங்கள் பார்த்து இரசிக்க வேண்டுமென்று உளங்கொண்டார்கள் போலும்; அவர்கள் எங்களைக் கல்விச் சுற்றுலா மூலம் சிகிரியா, பொலனறுவை, தம்புள்ளி மகியங்களை, அனுராதபுரம் போன்ற சரித்திரப் பிரசித்தி பெற்ற இடங்களைப் பார்வையிட அழைத்துச் சென்றார்கள். அதன் மூலம் எங்களுக்குப் பல அனுபவங்கள் கிடைத்ததுடன், மனநிறைவும் அடைந்தோம். நாங்கள் தம்புள்ளைக்குச் சென்று பௌத்த சின்னங்களைப் பார்வையிட்டு வரும் வழியில் தலதா மாளிகையையும் தரிசித்தோம். மேலும், அங்குள்ள அரும்பொருட்காட்சியகத்துக்குச் சென்று கண்டி இராச்சியத்தை ஆண்ட மன்னர்கள் மற்றும் அவர்கள் பயன்படுத்திய உபகரணங்கள், ஏனைய ஆவணங்கள் குறித்தும் தெளிவு பெற்றோம். இதனைத் தொடர்ந்து பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்துக்குச் சென்று மருத்துவக் கண்காட்சியைப் பார்வையிட்டோம். இதனைப் பார்வையிடுவதற்கு லபுக்கலையில் வசித்த பழனியப்பன் அவர்களும், பேராதனைப் பல்கலைக்கழக உதவி

நூலகர் அமரர் ஆறுமுகம் அவர்களும் உதவி புரிந்தார்கள். இவையெல்லாம் சாத்தியமான மைக்கான பிரதான காரணகர்த்தாக்களாக எமது ஆசிரியர்களே இருந்தார்கள் என்பதை இச்சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லியேயாக வேண்டும்.

1970ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்கா அம்மையார் தேர்தல் பிரச்சாரத்திற்காக நுவரெலியாவுக்கு வருகை தந்தார். அப்போது அமரர் இர.சிவலிங்கம் அவர்களின் அணுசரனையுடன் அம்மையார் அவர்களைச் சந்திக்கும் வாய்ப்பு எமக்குக் கிடைத்தது. அவரிடம் “தோட்டப் பாடசாலைகளை அரசு பொறுப்பேற்க வேண்டும்” என்பதை வலியுறுத்தி மகஜரொன்றைக் கையளித்தோம். அம்மையார் அவர்களும் அச்சந்தர்ப்பத்தில் அதனை ஏற்றுக் கொண்டார். அதுபோலவே, அவருடைய காலப்பகுதியில் ஒரு சில பாடசாலைகளைத் தவிர அனைத்துத் தோட்டப் பாடசாலைகளும் அரசால் பொறுப்பேற்கப்பட்டன. பின்னர் திரு.பிலிப் சேரும், திரு. தாயுமானவன் அவர்களும் அரசு நியமனம் பெற்றுச் சென்றுவிட்டனர். பிலிப் சேர் அரசு பாடசாலையொன்றுக்கு ஆசிரியராகவும், திரு. தாயுமானவன் தொழில் திணைக்களத்திற்கு அதிகாரியாகவும் சென்று விட்டனர். திரு. பூரணலிங்கம் ஆசிரியர் இந்தியாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து அங்கு சென்று விட்டார்.

நாங்கள் கற்று வந்த தனியார் கல்லூரி “கென்னடி கல்லூரி” (Kennedy College) எனப் பெயர் மாற்றம் பெற்றது. அமரர் கோபாலன், D.R. செல்வராஜா (DRS) ஆகியோர் இந்தக் கென்னடி கல்லூரியை வழிநடாத்தினார்கள். மேலும் அங்கு ஆசிரியர்களாகத் திரு. பாக்கியநாதன், (தற்போது கனடா) பத்மாவதி, சதாசிவம், ஜெயவர்தன ஆகியோரும் ஆசிரியர்களாகக் கடமையாற்றினர். அவர்களனைவரும் தொழிலுக்காகப் புலம் பெயர்ந்து சென்று விட்டார்கள். இறுதியில் திரு. D.R. செல்வராஜா இராகலைப் பாடசாலைக்கு ஆசிரியராகச் சென்றதுடன், கென்னடி கல்லூரியில் மாலை நேர வகுப்புகளையும் நடாத்தி வந்தார். 1983ஆம் ஆண்டு இனக்கலவரத்தைத் தொடர்ந்து கென்னடி கல்லூரியும் ஸ்தம்பிதமடைந்ததுடன், அதன் கல்விச் செயற்பாடுகளும் முற்றாகச் செயலிழந்து போனமை இராகலைப் பிரதேசத்துக்கு ஒரு கரும்புள்ளியாகும்.

தொழிலாளிகளாக இருந்த எங்களுக்குக் கல்விக்கண் திறந்த பிலிப் சேர் உட்பட அனைவரையும் நான் இவ்வேளையில் நெஞ்சார் சீர்தூக்கிப் பார்க்கிறேன். அவர் இல்லாதிருந்திருந்தால், நான் உட்பட அனைவரும் தோட்டத் தொழிலாளிகளாகவே இருந்திருப்போம். அக்காலப் பகுதியில் சிறப்பாகக் கல்விப்பணி ஆற்றிய அப்பெருமகனாரின் 90ஆவது அகவை சிறக்க மனமார வாழ்த்துகிறேன்.

திரு. பிலிப் இராமையா

க.சுகுமாரன்

சென்.லியனார்ட்ஸ், இராகலை

அகங்காரம், ஆணவம், ஆடம்பரம், அதிகாரம் அற்ற அமைதி, அன்பு, பாசம், பரிவு, பணிவு, இரக்கம் கொண்ட “பிலிப்” என்று அனைவராலும் அழைக்கப்பட்ட, அழைக்கப்படும் பெரு மதிப்புக்கு உரியவர் பிலிப் சேர்.

திரு.பிலிப் இராமையா அவர்கள் 2023ஆம் ஆண்டு தமது 90ஆவது அகவையைக் கொண்டாடும் இத்தருணத்தில் அவரைக் கௌரவப்படுத்தும் முகமாக அவரைப் பற்றிய வரலாற்றினை இவ்விதழில் எழுதச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ள இவ்வேளையில் அவரது பழைய மாணவன் என்ற வகையில் நான் மிக மிக மகிழ்ச்சியடைகின்றேன்.

திரு பிலிப் இராமையா அவர்கள் இராகலை நகரத்திலிருந்து உடபுஸ்ஸல்லாவ செல்லும் வழியிலுள்ள ரொக்லண்ட் என்றழைக்கப்படும் பின் தங்கிய அபிவிருத்தி செய்யப்படாத வறுமைக் கோட்டுக்குள் வாழ்ந்த திரு.சுந்தரம் - மெய்யாத்தா தம்பதியினருக்குத் திருமகனாக அவதரித்தார்.

திரு. பிலிப் அவர்களின் மாணவப் பருவ வாழ்க்கை மிகவும் கடினமாக இருந்தது எனலாம். கால்நடையாக உடபுஸ்ஸல்லாவ ரொக்லண்ட் தோட்டத்திலிருந்து ஏறக்குறைய 8 மைல்கள் தூரம் உள்ள இராகலை தமிழ்ப் பாடசாலையில் அவர் இடைநிலைக் கல்வியைத் தொடர்ந்துள்ளார்.

அக் காலகட்டத்தில் 8ஆம் வகுப்ப (J.S.C.) என்பது உயர்ந்த தரமாக இருந்தது. அதனை மிகவும் கெட்டித்தனமாகப் படித்து முடித்த வேளையில், அதற்கு மேலே படிப்பதற்குரிய காலம் மிக சோதனை மிக்கதாகவே இருந்தது எனலாம். அக்காலகட்டத்தில் பல குருமார்கள் (கத்தோலிக்க புரட்டஸ்தாந்து) மாணவர்களுக்கு உதவி செய்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வேளையில் பிலிப் இராமையா சேர் எப்படி கிறிஸ்தவ தேவாலயத்திற்கு வந்து சேர்ந்தார், எப்படி வாழ்க்கையில் முன்னேறினார் என்பதனை அவரது நெருங்கிய நண்பர்கள் மூலம் அறிந்த வரையில் வண. அருட்தந்தை மாணிக்கம் அவர்கள் இவருக்கு கல்விக்கான அனைத்து உதவிகளையும் செய்து கொடுத்துள்ளார் என்று அறிய முடிகிறது. 1954ஆம்

ஆண்டு யாழ்ப்பாணக்கல்லூரியில் சேர்ந்து படித்து முடித்து இவர் B.A. (London) என்ற பட்டத்துடன் வெற்றிகரமாக வெளியேறினார்.

திரு.பிலிப் அவர்கள் தனது படிப்பை முடித்த பின் தனது பிரதேசப் பிள்ளைகளின் உயர்வுக்காகவும், அவர்களின் ஊக்குவிப்புக்காகவும் 1960ஆம் ஆண்டில் உயர் கல்வி நிலையம் (Higher Education Institute) என்ற கல்லூரியை ஆரம்பித்து பல மாணவர்களை உயர் நிலைக்கு இட்டுச் சென்றுள்ளார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆரம்ப காலத்தில் குறைவான எண்ணிக்கையினர் படித்தாலும், பின்பு பல மாணவர்கள் கல்லூரியில் சேர்ந்து கற்றனர். அத்தோடு திரு. பிலிப் அவர்கள் இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் பணியாற்றும் பொழுது, அவரது மாணவர்களான திரு. கோபாலன் (புறாக்கை) திரு. செல்வராஜா (DRS-சூரியகாந்தி) திரு. சதந்திரராஜ் (சென்.லியனார்ட்ஸ்) திரு. பாக்கியநாதன் (சென்.லியனார்ட்ஸ்) ஆகியோர்களின் உதவிகளோடு மேலும் சிறந்த மாணவர்களை உருவாக்கினார். காலப் போக்கில் அக் கல்லூரி பெயர் மாற்றப்பட்டு கென்னடி கல்லூரியாக (Kennedy College) மாறியது.

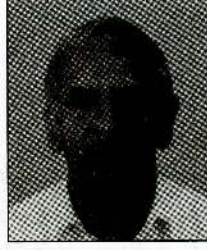
திரு. பிலிப் அவர்கள் இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் பணியாற்றும் பொழுது, மாணாக்கர் பட்டாளம் இவரைச் சுற்றியே இருக்கும். மாணவர்களின் நலனில் இவர் மிகுந்த அக்கறை கொண்டவர். பிலிப் சேர் வகுப்பறைக்கு வருகின்றார் என்றால், மாணவர்களுக்கு மிகுந்த சந்தோசம். மாணவர்பால் உள்ள அக்கறை, அடக்கம், பணிவு, அமைதி என மாணவர் மத்தியில் மிகவுயர்ந்த மனிதராக மதிக்கப்பட்டவர் தான் பிலிப் சேர். மேலும் அவர் காலத்தில் திரு. சந்திரசேகரன் ஆசிரியர் (இராகலை நகர்) தற்போது கனடாவில் வசித்து வருபவர், அவரோடு கைகோர்த்து பாடசாலையில் ஹோக்கி, கிரிக்கட் விளையாட்டை ஆரம்பித்து விளையாட்டு மைதானத்தை விரிவாக்கி மாணவர்களை விளையாட்டுகளில் ஈடுபட வைத்தவர் அவராவார்.

பிலிப் சேர் பாடசாலையில் கற்பிக்கும் போது, மலையக மாணவர் சமுதாயத்தில் மிகவும் போற்றக்கூடியவராகவும், மதிப்பு மிக்கவராகவும் விளங்கிய மறைந்த திரு.இர.சிவலிங்கம், திரு. திருச்செந்தூரன், திரு. கிருஷ்ணன், திரு. குலசேகரன், திரு. ஆறுமுகம், திரு. தாயுமானவன் ஆகியோரின் ஒத்துழைப்புடன் மகாகவி பாரதியாரின் பேத்தியை வரவழைத்து இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலய மண்டபத்தில் பாரதியாரின் நினைவுப் பெருவிழாவை மிக விமரிசையாகக் கொண்டாடுவதற்கு முன்னின்றவராவார்.

திரு. பிலிப் சேர் கந்தப்பளை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் அதிபராகக் கடமை புரிந்த காலத்தில் அங்குள்ள மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் மத்தியில் பாராட்டுதலுக்குரியவராகத் திகழ்ந்தார்.

அவர் நீடுழி காலம் வாழவேண்டுமென்று எல்லாம் வல்ல இறையைப் பிரார்த்தித்துக் கொள்கிறேன்.

ஏங்கிடுதே என் மனம்

மு.செல்வராஜ்

திருவந்திபுரம், கடலூர், தமிழ்நாடு

அகவை தொண்ணூறு அதனால் என்ன
அழிந்திடுமோ என் முடிவுறா (க்) காதல்
பித்துப் பிடித்து பொலிவிழந்து நிற்கிறேன்
'பிலிப்' பே நீ என் மனம் அறிவாயோ !

பனிபடர்ந்த தே இலைச் செடி அருகில்
பிணி கொண்டு நிதம் நிதம் நிற்கின்றேன்
நின் வரவை எதிர்பார்த்து நீள் நேரம்
உத்தமரே உள் ஒளியே என் மனம் அறிவாயோ !

வெள்ளைச் சீருடையில் மண் ஒன்றும் நோகாமல்
பல் சிரித்து நடப்பாய் பக்குவமாய் பத்திரமாய்
விழிமூடா துணை நோக்கி நிற்பேன் நான்
பாராமல் போவாய் நின் இமைகள் கண் சிமிட்டும்
வெட்கித்துப் போவேன் அகம்புறம் நோக்கி
வெண்முகிலே அறிவாயோ என் மனம் !

சரித்திரம் உன் சட்டைப் பைக்குள்
சரளமாய் உரைத்திடுவாய் வெள்ளம் போல்
'நயகரா' நீர் வீழ்ச்சியோ! வியந்து போவேன்
நாயகரே அறிவாயோ என் மனம் !

மலையகத்தின் உயர்வுக்காய்
 மழுங்கிடா கருவி போல்
 கூடிக் கலந்தவரும் உற்றவரும் மற்றவரும்
 புலம் பெயர்ந்து போன பின்னும்
 நங்கூரம் போல் நின்று நலம் உரைப்பவரே
 நல்லவரே என் மனம் அறிவாயோ !

கடல் கடந்தும் கருத்துக்கள் கேட்பாய்
 கண்ணும் கருத்துமாய் தொடர்கின்றாய் இன்றும்
 இறுமாப்பு ஏதுமின்றி எளிமையின் சிகரமாய்
 பரிசுத்தமானவரே என் மனம் அறிவாயோ !

இளம் தலை முறையினர்
 சிறப்படைய வேண்டும் என
 பேசுகிறாய் எப்போதும்
 நாடி வருவோர்க் (கு)
 நலம் உரைக்கின்றாய் நலம் பல
 பகிர்ந்திட (ல்) வேண்டுமென்று
 நல்லவரே என் மனம் அறிவாயோ !
 ஏங்கிடுதே என் மனம் !

(இவர் தமிழ் நாடு போக்குவரத்துக் கழக ஓய்வு பெற்ற ஊழியராவார். இவர் இராகலை தமிழ்ப் பாடசாலையில் 1966ஆம் ஆண்டில் க.பொ.த.(உ/த) கல்வி கற்றவர். இராகலை சென். வியனார்ட்ஸ் தோட்டத்தில் வாழ்ந்து பின்னர் தாயகம் திரும்பி தற்போது தமிழகத்தில் வாழ்ந்து வருகின்றார்.

இமயம்

எஸ். கோபிநாத்

முன்னாள் உதவி கல்வி பணியாளர், யாழ்ப்பாணம்

“பிலிப் சேர்” என மரியாதையோடும் அதேவேளை பாசத்துடனும் நான் அவரை எனது ஆழ்மனதில் பதிவேற்றி வைத்துள்ளேன். நான் பழகிய மானிடர்களுக்குள் ‘இமயமாக’ இவரை நான் வைத்துள்ளேன். வெறுமனே சொற்களால் மட்டும் எழுதினால், அது கருத்தில்லாது போய்விடும். ‘இமயம்’ என எழுதும் அளவிற்கு அவரிடம் என்ன இருக்கின்றது என இச் சிறிய பகுதியினை வாசிக்கும் அன்பர்களுக்கு எண்ணத் தோன்றும். அவ்வாறு தோன்றுவதில் நியாயங்களும் உள்ளன. ஏதனையும் ஆதாரங்களுடன் எடுத்துக்காட்டும் போது தான் அதற்கு வலிமையும், மகிமையும் உண்டு. இதற்கு மேலும் சொற்களையும், சொற்றொடர்களையும் அடுக்கிச் செல்லாமல் அந்த இமயத்தை ஆழமாகவும் அகலமாகவும் நோக்குவோம்.

இராகலை பிரதேசம்

- அ) தோட்டத் தொழிலாளிகள் சமூகத்திலிருந்து உயர்ந்த முதலாவது லண்டன் பட்டதாரி. (B.A.London) இது பெரும் சாதனை. காரணம், இதற்குப் பிறகு பல பட்டதாரிகள் வெளி வந்தாலும், லண்டன் பட்டதாரி ஒருவரையும் நான் இனங் காணவில்லை.
- ஆ) நு/வ/இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தின் முதல் பட்டதாரி மாணவன் ஆவார்.
- இ) முதலாவது பட்டதாரி ஆசிரியர்.

இத்தகைய ஒரு பெருமைக்குரிய கல்விப் பின்புலத்துடன் இவர் குறித்து விரிவாக ஆராய்வோம். 1964ஆம் ஆண்டு எனக்கு வயது ஒன்பது ஆகும். அக்காலப்பகுதியிலேயே முதன் முதலாக நான் அவரைச் சந்தித்தேன். இராகலை பஜாரில் எங்களது வியாபார நிறுவனத்திலிருந்து, இரண்டாவதாக ஒரு வியாபார நிறுவனம் இருந்தது. அதற்கு “சரஸ்வதி மஹால்” என்று பெயர். அந்தக் கட்டிடத்தின் மேல் மாடியில் தங்கியிருந்து நு/வ/இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் சேர் ஆசிரிய பணிபுரிந்து வந்தார்.

அளவான உயரத்தினையும், உடல் அமைப்பினையும் கொண்டவர். மிகவும் நேர்த்தியாக உடை அணிபவர். சேட்டை வெளியில் விட்டோ அல்லது 'T' சேட்டுடனோ இதுகால் வரை நான் அவரைக் கண்டதில்லை. அன்பு கலந்த அதேவேளை உரிமையோடு உரையாடும் பண்பு கொண்டவர். "நீ" எனக் குறிப்பிட்டுக் கதைத்தாலும், அதற்குள் இருக்கும் பாசமும், உரிமையும் அவருடன் பழகியவர்களுக்கு மட்டுமே புரியும். எப்போதுமே மன எழுச்சி களை சமநிலை குழையாமல் வைத்திருப்பதில் இவருக்கு நிகர் இவரே. 'கோபம்' என்ற மனவெழுச்சியை இவரிடம் நான் கண்டதே இல்லை. எப்போதுமே சிரிப்பாகக் கூறி விடயங்களைச் சிந்திக்க வைப்பார். நான் இவருடைய நேரடியான மாணவனாக இல்லாத போதிலும், எனது வாழ்க்கைக்கு இவரைக் குருவாக ஏற்றுக் கொண்டேன். நான் யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வி பயின்றவேளை (St. John's College - Jaffna) என்னைச் சந்திக்கும் போதெல்லாம், கல்வி விடயத்தில் அதிக அக்கறையுடன் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்வார். மேலும் கல்வியில் ஆர்வம் ஏற்படும் வகையில் உற்சாகப்படுத்துவார். (Motivation) காரணம், இவர் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியின் (Jaffna College) பழைய மாணவர் ஆவார்.

எனது பாடசாலைக் கல்வி மற்றும் பல்கலைக்கழகக் கல்வி ஆகியனவற்றை முடித்துக் கொண்ட பின்னர் எனக்குப் பட்டதாரி ஆசிரிய நியமனம் (1984) நுவரெலியா மாவட்டத்தில் கிடைத்தது. மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தேன். அதுவும் முதல் நியமனம் பிலிப் சேர் அதிபராக இருந்த நு/கந்தப்பளை மெதடிஸ்ட் தமிழ் வித்தியாலயத்திற்குக் கிடைத்தபோது, எனது மகிழ்ச்சி இரட்டிப்பாகியது. காரணம், ஒரு நல்ல அதிபரின் கீழ், நல்ல மானிடனின் கீழ் வேலை செய்யப் போகின்றேன் என்பதே!

இது வரைக்கும் அவர் என்னைக் கல்வி பயிலும் மாணவனாகவே பார்த்திருந்தார். அந் நான் முதற்கொண்டு சக ஆசிரியராக என்னைப் பார்க்கத் தொடங்கினார். மலையகக் கல்வியின் நிலை, அதன் போக்கு, பெற்றோர்களின் சிந்தனைப் போக்குகள், மாணவர்கள் எதிர்கொள்ளும் சவால்கள், ஆசிரியர்களின் வகிபாகம் என இன்னோரன்ன விடயங்களை எல்லாம் கடந்து 'மனிதத்துவம்' பற்றி மிகவும் தெளிவான உதாரணங்களுடனும், உணர்வுகளுடனும் சினேக பூர்வமாகக் கலந்துரையாடி எனக்குள் ஒரு சிறந்த எண்ணக்கருவினைக் (Concept) கட்டி யெழுப்பினார். இதனுடாக எனக்கொரு தூரநோக்கும், பணிக்கூற்றும் கிடைத்தன. இது எனது சேவைக் காலம் முழுவதும் முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கும், பணியில் ஒரு ஆத்ம திருப்தியை அடைந்து கொள்வதற்கும் பெரும் வாய்ப்பளித்தது.

இவரது பார்வையில் மாணவர்கள்

குழப்படி செய்பவர்கள் தான் மாணவர்கள். அப்படி அவர்கள் செய்யவில்லையென்றால், அவர்கள் மாணவர்கள் இல்லையென்று அடிக்கடி நகைச்சுவையாகக் கூறுவார். கல்வித்தத்து வங்களும், கோட்பாடுகளும் மாணவர் மையக் கல்வியையே (Child Centered Education) வலியுறுத்திக் கூறுகின்றன. ஆனால் இவரிடம் இத்தகைய தத்துவங்களும், கோட்பாடுகளும் இயல்பாகவும் அதேவேளை பிறப்பிலேயே அது அவரிடம் ஏற்பட்டது என்றே எனக்கு எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

மாணவர்களை மனம் நோகப் பேசியதாகவோ, அல்லது அவர்களது ஆளுமைகளைப் பாதிக்கும் வண்ணம் அவர்களைக் கண்டித்ததாகவோ நான் கண்டதில்லை. அவர் அன்பாக மாணவர்களிடம் உரையாடுவார். மாணவர்கள் தவறு செய்யும்பொழுது, அன்பு கலந்த வார்த்தைப் பிரயோகங்கள் மூலம் கண்டிப்பார். பின்னர் அவர்களுடன் சேர்ந்து மாலை வேளைகளில் கிரிக்கட் விளையாட்டில் ஈடுபடுவார். மாணவர்களுடன் ஏதோ ஒரு விதத்தில் இடைவினை செய்து கொண்டே இருப்பார். இது அவர்கள் மீது சனநாயகத் தன்மை கொண்ட மேற்பார்வையையும் கூடவே, அவர்களுக்குத் தேவையான வழிகாட்டல்களையும், ஆலோசனைகளையும் வழங்குவதற்கு ஏதுவாக அமைந்து காணப்பட்டது.

வறிய மாணவர்கள் மீது அதிகளவு அக்கறை காட்டுவார். அவர்களது ஆளுமை விருத்தி, முன்வருதல், தலைமைத்துவப்பண்பு போன்ற இன்னோரன்ன குணாம்சங்களில் அதிக நேரத்தினைப் பயன்படுத்துவார். இவர் எல்லோரிடத்தும் சிரித்துக்கொண்டே உரையாடும் பண்பு கொண்டவர். சிறிதளவு துலங்கல்கள் மாணவர்களிடத்து வெளிப்பட்டாலும், அதற்கு உடனடியாகவே வெகுமதிகள் வழங்கி, மீண்டும் மீண்டும் அம்மாணவர்களிடம் துலங்கல்கள் ஏற்படத் தூண்டியாகத் திகழ்வார். அதுதான் பிலிப் சேர். பாடசாலை நேரங்களில் மட்டுமல்லாது, ஏனைய வேளைகளிலும் மாணவர்களைக் கண்டால் தவறாது உரையாடுவார். தன்னை நாடி வரும் மாணவர்களுக்கு அவர்கள் கேட்கும் உதவிகளை இயலுமான வரை பூர்த்தி செய்வார். மாணவர்களில் சிலர் படித்துவிட்டு வேலை வாய்ப்புகளை எதிர்பார்த்து இருப்பவர்களுக்கு அவர்களது கல்வித் தகைமை அறிந்து வேலை வாய்ப்புக்கள் பற்றிய தகவல்களைச் சரியாகக் கூறி வழிப்படுத்துவார். சில வேளைகளில் தனக்குத் தெரிந்த நண்பர்களிடம் வேலைவாய்ப்புக்கள் ஏதாவது உண்டா? எனக் கேட்டறிந்து அவர்கள் மூலமாகவும் வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெற்றுக் கொடுத்த சந்தர்ப்பங்கள் பல உண்டு. சில மாணவர்களுக்கு நேர்காணல்களுக்குச் செல்வதற்குத் தேவையான பிரயாணச் செலவுக்குப் பணம் கொடுத்தனுப்பிய சந்தர்ப்பங்களும் பல உண்டு. சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கும் போதெல்லாம் கண்டி, கொழும்பு போன்ற நகரங்களில் வேலை செய்யும் தனது மாணவர்களை நேரடியாகவே அவர்களது வேலைத்தளத்திற்குச் சென்று அவர்களுடன் உரையாடி அவர்களது நலன்கள் குறித்து விசாரிப்பதில் ஆர்வம் காட்டுவார். அத்துடன் அவர்களது துறை சார்ந்த உயர் கற்கைநெறிகள், பரீட்சைகள் ஏதேனும் உண்டெனின், அது பற்றி எடுத்துக் கூறி வைப்பார்.

பாடசாலையில் காலையில் மாணவர் ஒன்று கூடலின் போது, இயலுமான வரை தனது நண்பர்களையோ (உதாரணமாக மறைந்த திரு. எஸ். சொக்கலிங்கம், கணக்காளர், நைஜீரியா) அல்லது வேறு துறைகளைச் சேர்ந்த புலமையாளர்களையோ கூட்டிக் கொண்டு வந்து அவர்கள் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்களை மாணவர்கள் பகிர்ந்து கொள்ள சந்தர்ப்பங்களை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பார். இதன் மூலம் மாணவர்களுக்கு உதாரண புருஷர்களின் களப் பிரசன்னங்களைக் காண்பதற்கு வாய்ப்பளிப்பார். இதனுடாக மாணவர்கள் மத்தியில் கல்வி ஆர்வம், பல்வேறுபட்ட துறைகள் பற்றிய அறிமுகங்கள், சிறந்த ஆளுமை வளர்ச்சி, தலைமைத்துவப் பண்புகள் குறித்த சிறப்பான தீர்மானங்களை மேற்கொள்வதற்கும் நல்ல

பண்புகளைக் கட்டியெழுப்புவதற்கும் பலமுறை பிலிப் சேர் முயற்சித்ததை நான் அவதானித்திருக்கின்றேன்.

இவருடைய ஆங்கிலமொழிக் கற்பித்தல் முறை தனிச் சிறப்பானது. மாணவர்களுக்கு மிகவும் எளிமையான அதேவேளை நன்கு பரிச்சயமான தமிழில் ஆங்கிலச் சொற்களை மொழி பெயர்த்துக் கொடுப்பார். அது மட்டுமல்லாது, சூழலுடன் ஒத்தியைந்த சம்பவங்கள், நிகழ்ச்சிகள் போன்றனவற்றினைக் கூறி ஆங்கிலத்தைக் கற்பித்ததினால் மாணவர்கள் அதனை ஆர்வமாக உள்வாங்கிக் கற்றனர். மேலும் ஆங்கிலக் கல்வியின் முக்கியத்துவம், அதன் பயன்பாடுகள், வேலை உலகு போன்றனவற்றையும் ஆங்கில மொழிக் கற்பித்தலுடன் இணைத்துக் கொள்வார். இவை அனைத்துமே மாணவர்களுக்கு ஆங்கிலமொழியைக் கற்க வேண்டுமென்ற ஆர்வத்தினை ஏற்படுத்தின.

இவரது பார்வையில் ஆசிரியர்கள்

தன்னை எப்போதுமே ஒரு அதிபராக நினைத்து பிலிப் சேர் செயற்பட்டதில்லை. தன்னையும் ஒரு ஆசிரியனாகக் கருதித் தன்னுடன் இணைந்து வேலை செய்யும் ஆசிரியர் குழுவினரை நெறிப்படுத்தி, கட்டுப்படுத்தி வழிநடாத்திச் சென்றுள்ளார். எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் கோபப்பட்டவராகவோ அல்லது அவர்கள் மீது குற்றம் காண்பவராகவோ இருந்ததில்லை. இயலுமானவரை இளம் ஆசிரியர்கள் அனுபவங்களைப் பெற்றுக் கொள்வதற்குப் பல சந்தர்ப்பங்களை அவர் வழங்கி வந்தார். தவறுகள் விடும் சந்தர்ப்பங்களில் அவற்றினை இன்முகத்துடன் சுட்டிக் காட்டி மீண்டும் தொடர்ந்து செயற்பட ஊக்கம் அளித்தார்.

எனக்கு அவர் மூலமாகக் கிடைத்த அனுபவம் ஒன்றினை இந்த இடத்தில் குறிப்பிடுவது பொருத்தமானமானதெனக் கருதுகிறேன். எனக்கு முதல் ஆசிரிய நியமனம் கந்தப்பனை மெதடிஸ்ட் தமிழ் வித்தியாலயத்திற்குக் கிடைத்தது. திரு. பிலிப் சேர் அவர்கள் அதிபர் பொறுப்பில் இருந்தார். ஆசிரியர் பதவியை ஏற்று இரண்டு மாதங்கள் முடிந்திருந்தன. அன்று ஒரு நாள் ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கும் நாள். அந்தக் காலத்தில் (1984) முழு ஆசிரியர்களின் ஊதியப் பணத்தினை வங்கியிலிருந்து பெற்று வந்து பின்னர் ஒவ்வொரு ஆசிரியருக்கும் அவரவர்க்குரிய பணத்தினைப் பிரித்துக் கொடுப்பது வழமை. இந்நிலையில் திடீரென ஒரு நாள் என்னிடம் வந்து விடயத்தைக் கூறாமல், வாருங்கள் வங்கிக்குப் போய் வருவோம் என்றார். எனக்கு அவர் கூறியது புரியவில்லை. நான் சற்று யோசித்தபோது, இன்று ஆசிரியர்களுக்கு ஊதியம் வழங்கும் நாள். எனவே, வங்கிக்குப் போய் பணத்தினை எடுத்து வரவேண்டும் என்றார். அதற்காக நான், மறைந்த திரு. சின்னையா சுப்பிரமணியம் (முன்னாள் உ.க.ப.) ஆசிரியர், பிலிப் சேர் மூவருமாக வங்கிக்குச் சென்று ஆசிரியர்களின் ஊதியப் பணத்தை எடுத்து வந்தோம். பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு பாடசாலைக்குள் நுழைந்ததும் “நீங்கள் இருவருமாகச் சேர்ந்து பணத்தினைப் பிரித்து ஆசிரியர்களுக்கு வழங்குங்கள்” என்றார். எனக்கு மிகவும் ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஏனென்றால் பாடசாலைக்குப் புதிதாக வந்த எனக்குப் பெரியதொரு பொறுப்பைத் தந்ததையிட்டு மகிழ்ச்சியும், கூடவே பயமும் ஏற்பட்டது. சேர் எங்களுக்குக் கொடுத்த பொறுப்பை இருவருமாகச்

சேர்ந்து மிகச் சரியாகச் செய்து முடித்தோம். எதுவாயினும், எனக்கொரு அனுபவம் கிடைக்க வேண்டும் என்பதில் திரு.பிலிப் சேர் அவர்கள் அக்கறையாக இருந்தார். இவ்வாறு ஒவ்வொரு ஆசிரியருக்கும் ஏதோ ஒரு விதத்தில் அனுபவங்களைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு சந்தர்ப்பங்கள் வழங்குவதில் மிகவும் ஆர்வம் கொண்டவராக இருந்தார்.

இதே போன்று மாணவர்களுக்கான வருடாந்த இல்ல மெய்வல்லுனர் போட்டி நடைபெறுவது வழக்கம். இதிலும் முதல் வருடத்திலேயே என்னை ஒரு மாணவர் இல்லத்திற்குப் பொறுப்பாசிரியர் பதவியைக் கொடுத்து மாணவர்களுக்கு நல்ல விளையாட்டாசிரியராக விளங்கி அவர்களுக்கு வழிகாட்டுங்கள் என்றார். ஆக எல்லா விடயங்களிலும் என்னைப் போன்ற புதிய ஆசிரியர்களுக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்துச் செயற்பட வாய்ப்பளித்தார்.

பிலிப் சேரின் பார்வையில் பெற்றோர்கள்

பாடசாலைக்கு வரும் எல்லாப் பெற்றோர்களையும் அன்புடனும், பாசத்துடனும் வரவேற்பது அவரது சுபாவமாகும். அவர்களது தராதரங்கள் பாராது, அவர்களின் தேவைகளுக்கே முக்கியத்துவம் கொடுப்பார். எப்போதுமே நடுநிலையாக நின்று இயலுமான வரை அவர்களது தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து வைப்பார். அத்துடன் மலையகக் கல்வியின் போக்கு, நடைமுறை, கல்வி மாற்றங்கள் போன்றன சார்ந்த அறிவைப் புகட்டியே அனுப்பி வைப்பார். பல சந்தர்ப்பங்களில் அவர்களைப் பாடசாலை வாயில் வரை அவர்களுடன் கூடவே சென்று வழியனுப்பி வைப்பார். இந்தப் பண்பு ஒரு சிறந்த மானிடனுக்கு மட்டுமே வரக் கூடியது. பாடசாலை வைபவங்களுக்கு சமூகமளிக்கும்படி பெற்றோர்களுக்கு அழைப்பிதழ் அனுப்புவது வழக்காறு. அவ்வாறு வைபவங்களுக்கு வரும் பெற்றோர்களைக் கௌரவித்து அவர்களுக்கான இருக்கைகள், ஏனைய வசதிகள் செய்து கொடுப்பதில் அவர் காட்டிய ஆர்வம் மிக உன்னதமானவை. பெற்றோர்கள் பெரும்பாலும் தோட்டத் தொழிலாளர்களே அவர்கள் ஒருநாள் தினக் கூலியைத் தியாகம் செய்து விட்டே பாடசாலைக்கு வருகின்றார்கள் என அடிக்கடி கூறுவார்.

ஒரு முறை ஆண்டு ஒன்றிற்கான (வகுப்பு- 1) புதிய அனுமதி நடைபெற்றது. அதற்கென ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டது. அக்குழுவில் ஒரு உறுப்பினராக நான் செயற்பட்டேன். அப்போது ஒரு அம்மா தனது மகனுக்குப் பாடசாலை அனுமதி கேட்டு வந்திருந்தார். எமது வழமையான கேள்விகளில் ஒன்றான “பிள்ளைக்கு எத்தனை வயது?” என எமது குழுவில் உள்ள ஒரு ஆசிரியர் கேட்டார். அதற்கு ஏழு வயது எனப் பதில் கொடுக்கப்பட்டது. அதற்கு அந்த ஆசிரியர் “ஐந்து வயதில் தான் முதலாம் ஆண்டிற்கு மாணவர்களைச் சேர்ப்பதுண்டு. நீங்கள் ஏழு வயது வரை ஏன் பிள்ளையைப் பாடசாலையில் சேர்க்கவில்லை?” எனக் கேட்ட போது, அதற்கு அந்த அம்மா பதில் ஏதும் கூறவில்லை. அந்த விண்ணப்பப் படிவத்தை அப்படியே வைத்துவிட்டு உங்களுக்குரிய முடிவினை அதிபருடன் கலந்துரையாடிய பின்னர் அறியத் தருகின்றோம் எனக் கூறி அனுப்பி வைத்தார் அந்த ஆசிரியர். இந்த விடயங்கள் யாவும் முடிந்த பின்னர் இது தொடர்பாக அதிபர் திரு. பிலிப் சேருடன் கலந்துரையாடிய போது மிகவும் ஆச்சரியமான முடிவினை அதிபர் அவர்கள் கூறினார். “எமது மலையக

சமூகத்தில் இது ஒன்றும் புதிய விடயமல்ல இவ்வாறான கேள்விகளுக்குப் பதில் கூற முடியாத பெற்றோர்கள் சிலர் தமது பிள்ளைகளைக் குறிப்பிட்ட வயதில் பாடசாலைக்கு அனுப்பாது விட்டு விட்டார்கள்; எனவே, வயதைப் பாராது பிள்ளையின் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுங்கள்” என்றார்.

மலையகப் பிள்ளைகளின் கல்வியில் எவ்வளவு ஆர்வமாக இவர் இருந்தார் என்பதற்கு இதனைத் தவிர வேறு விளக்கங்கள் தேவையில்லை என்பதே என் தனிப்பட்ட கருத்தாகும். பல பேர் மலையகக் கல்வி பற்றி மேடைகளில் பேசியிருக்கிறார்கள்; பத்திரிகைகளில் எழுதியிருக்கிறார்கள்; ஆனால் பிலிப் சேர் அவர்கள் விளம்பரங்கள் இன்றி, ஆரவாரங்கள் இன்றி மலையகப் பிள்ளைகளது கல்வியில் வினைத்திறனான பணியினை ஆற்றியுள்ளார் என்பதே பேருண்மையாகும். அவ்வாறு வயது கூடி பாடசாலைகளில் அனுமதிக்கப்பட்ட மாணவர்களில் பலர் இன்று புலமை மிக்கவர்களாகவும், பல்வேறுபட்ட உயர் பதவிகளை அலங்கரிப்பவர்களாகவும் இருப்பது கண்டு மகிழ்வுறுகிறேன்.

ஓய்வு நிலையில் இவரது தொண்டுகள்

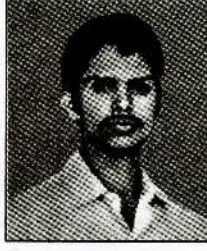
சிறு விவசாய முயற்சியாளர்களுடன் கலந்துரையாடி அவர்களது வீட்டுத் தோட்ட உற்பத்திக்குத் தேவையான விதைகளைப் பெற்றுக் கொடுத்து வருகின்றார். அதனூடாக அத்தகைய குடும்பங்களில் உள்ள சிறார்களின் கல்விக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து வருகின்றார். மேலும் தொழில் வாய்ப்பினை எதிர்பார்த்து நிற்பவர்களுக்குத் தேவையான வழிகாட்டல்களையும், ஆலோசனைகளையும் வழங்கி வருகின்றார்.

மேலும், மருத்துவத் தேவையுடையோர்களுக்குத் தேவையான வழிகாட்டல்களையும், ஆலோசனைகளையும் வழங்கி வருகின்றார். பெரியளவிலான மருத்துவ சிகிச்சைகளுக்கான நிதியினை தனது உறவினர்கள், நண்பர்கள் மூலமாக முடிந்தளவு நிதியினைச் சேகரித்து அவர்களுக்கு வழங்கி வருகின்றார். முன்னர் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் சிறிய அளவிலான ஆங்கில வகுப்புகளையும் நடாத்தி வந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

இந்த இடத்தில் இராமாயணத்தில் வரும் ஒரு நிகழ்வைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சீதா பிராட்டியை மீட்பதற்காக இராமபிரான் இலங்கைக்கு வரும்போது, அனுமன் தலைமையில் இந்தியாவுக்கும், இலங்கைக்கும் இடையேயுள்ள நீர்ப் பரப்பினைக் கடப்பதற்குக் கற்களை நிரப்பிப் பாலம் அமைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அப்போது ஒரு அணில் அங்குமிங்குமாக ஓடிக்கொண்டிருந்தது. அப்போது இராமபிரான் அதனை அவதானித்துவிட்டு அதனிடம் “இங்கு என்ன செய்கிறாய்?” என்று கேட்டார். அதற்கு அந்த அணில் “இந்த நீர்ப் பரப்பினை நீங்கள் கடப்பதற்கு அமைக்கப்படும் பாலத்திற்குத் தேவையான மணலினை நிரப்பிக் கொண்டிருக்கின்றேன்” எனப் பதிலிறுத்தது. அப்போது இராமபிரான் அதனது செயலைப் பாராட்டி அதனைத் தடவிக்கொடுத்தார். அந்தத் தடவல்களினால் இப்போதும் அணிலின் முதுகில் கோடுகள் இருப்பதை நாம் அவதானிக்கலாம். ஆக செய்யும் தொண்டுகளில் பெரிது, சிறிது என்பதில் பிரச்சினைகள் இல்லை. செய்யப்படும் தொண்டுகளும் அதனால் பயனாளிகள் பெறும் நன்மைகளும், மகிழ்ச்சியுமே முக்கியமானது.

மேலே குறிப்பிட்ட அவரது சகல சேவைகளையும் தொகுத்து நோக்குவோம். ஆபத்து விளிம்பில் கல்வி கற்ற மாணவர்களுக்கு நல்ல அதிபராக, ஆசானாக, தந்தையாக, உற்ற நண்பனாக விளங்கியமை இவரது உச்ச நற்பண்புகளாக நான் அடிக் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். மனித நேயம், அன்பு, கருணை, உதவும் மனப்பாங்கு, சினேகபூர்வமான தொடர்பாடல்கள், விடயங்களை அறிந்து கூறுதல், நடுநிலைமை, ஏழை பணக்காரர் பேதமின்மை, கற்றவர் கல்லாதவர் என்ற வேறுபாடினமை போன்ற இன்னோரன்ன பண்புகளை நாம் இவரிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளக் கூடியனவாக உள்ளன. மலையக சமூகம் மீது இவர் கொண்ட பாசமும், பற்றுதல்களும் உச்சத்தைத் தொட்டனவாக உள்ளன. இதனால் இக் கட்டுரைக்குத் தலைப்பாக யான் “இமயம்” எனத் தீட்டியுள்ளேன். இதனை வாசிக்கும் அன்பர்கள் பணிவாக இதனை ஏற்றுக் கொள்வார்கள் என நான் நம்புகிறேன். “பிலிப் சேர் விளம்பரமோ அல்லது ஆரவாரமோ இல்லாத நடமாடும் கல்விமானாவார்.”.

வாழ்த்துகிறேன் வாழ்வாங்கு

ஆ. இராதாகிருஷ்ணன்
தமிழ்நாடு

அகவை தொண்ணூறில் அடி பதிக்கும்,
ஆற்றல் மிகு ஆசானே! உம்மை
ஆசீர்வதிக்க தொண்ணூறாறை கடக்கவில்லை
எழுபத்தைந்தை தாண்டியதால் எழுத்தினால்
இயம்பு கின்றேன் என் வாழ்த்தை

மலையகம் கண்டெடுத்த மலைமகனே மாணிக்கமே!
மலைமக்கள் அறிவு பெற மனதார உழைத்தவனே!
உழைப்பவனும் கல்வி கற்க உறுதுணையாய் நின்றவனே!
எம் மக்கள் மத்தியிலே விழிப்புணர்வை விதைத்தவனே!

பலரினது வாழ்க்கையிலே பகுத்தறிவை தந்தவனே!
உழைப்பவனும் உயர்வடைய ஒளி விளக்காய் திகழ்ந்தவனே
பட்டம்பெற்று பணிபுரிய பகுத்தறிவை கொடுத்தவனே!
பண்புநிறை மாணாக்கனை பார் புகழ் செய்தவனே!

ஆடையிலே வெண்மையும் தாடியிலே
குறுந்தாடியும் அடையாளமாய் கொண்டவனே!
உடல்வயது கூடினாலும் உள்ளம் மட்டும்
இளமையான உருவத்தினை பெற்றவனே!

தொண்ணூறு வயதினிலும் துள்ளல் நடை போட்டு
தூண்டு கோலாய் வாழ்பவனே!

அகவை நூறைத்தாண்டி நோயின்றி வாழ
ஆண்டவனை இறைஞ்சுகின்றேன்; இருகரம் கூப்பி !

நெல்லிக்கனி உண்டு நீடுழி வாழ
நேசமுடன் வாழ்த்துகிறேன்....

(இவர் இராகலை ஹைபொரஸ்ட் தோட்டப் பகுதியில் வசித்து பின்னர் தாயகம் திரும்பியவர்.
1964இல் இராகலை தமிழ்ப் பாடசாலையில் க.பொ.த. (சா/த) கற்ற பழைய மாணவர்)

பகுதி II

பிலிப் இராமையாவுடன்
ஒரு நேர்காணல்

Digitized by Noolaham Foundation.

பிலிப் ராமையாவோடு நேர்காணல்....

தமது 90ஆவது அகவையைக் கண்டுகளிக்கவுள்ள எனது நண்பர் பிலிப் ராமையா எனது இளமைக் காலப் பள்ளித் தோழர். 1948 முதல் கந்தப்பளை மெதடிஸ்த மிசன் பாடசாலையில் அவர் படித்த போது எனது நண்பரானார். அப்போது ஏற்பட்ட நட்பு இன்று வரை நிலைத்து கலையாமல் நிற்கிறது. அவரது வாழ்க்கை ஒரு பெரிய வரலாறு; கற்பாறையைப் பிளந்து கொண்டு வெளிவந்த வித்து அவராவார்; பின்னாளில் அந்த வித்து ஆலமரமாகி பலருக்கு நிழல் தந்து கொண்டிருக்கின்றது; அவர் ஓர் ஊருணி நீர்; பலருக்குக் குடிக்க நீர் வார்த்துக் கொண்டிருக்கின்றார்; அத்தகைய ஒரு பெருந்தகையாளரை நானும் இன்னுஞ் சிலரும் நேர்காணல் கண்டு அவரது வாழ்க்கையில் நடந்தேறிய முக்கிய நிகழ்வுகளைக் குறித்துக் கொண்டோம். இதோ அவ்வரிய நிகழ்வுகளைக் கீழே தொகுத்துள்ளோம். அவர் கூறுகிறார்.

“படித்த இளைஞர்கள் மற்றும் புத்திஜீவிகள் யாழ்ப்பாணம் அல்லது சிங்களப் பெரும் பான்மைக் கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் ஒன்று சேர்ந்து விழாக்கள், சமய விழாக்கள் மற்றும் வைபவங்களின் போது தங்களது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள மறக்கமாட்டார்கள். இன்றும் கூடப் புலம்பெயர் தமிழ் மக்கள் வடக்கில் நடைபெறுகின்ற சமய விழாக்களின் போது, இங்குள்ளவர்களுடன் பெருந்திரளாக ஒன்று சேர்ந்து கூடிக் களித்திருப்பது கண்கூடு. அதுமாத்திரமல்லாமல், வெளிநாடுகளில் அல்லது உள்நாட்டில் வேலை செய்யும் படித்தவர்கள் தாம் பிறந்த மண்ணில் ஒன்று கூடும்பொழுது, தங்களது அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள மறக்கமாட்டார்கள். அவ்வாறு அவர்கள் அதில் ஈடுபடும்பொழுது அது உணர்வுபூர்வமானதாகவும், மண்வாசனை மிக்கதாகவும் இருக்கும். அதனுடாக அவர்கள் சார்ந்த சமூகங்களில் தாம் இன்னாரென அடையாளப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இந்நிலைமைகள் நாம் சார்ந்த பெருந்தோட்டப் பிரதேசங்களில் வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது அல்லது குறைவாகக் காணப்படுகின்றது.”

“படித்த இளைஞர்கள், புத்திஜீவிகள் மற்றும் பொதுமக்கள் ஒருங்கிணைந்த தொடர்புகளைப் பேணுவதோடு ஒன்று சேர்ந்து அடையாளப்படுத்தப்படுவதனால், அவர்கள் சமூக அங்கத்தவர்களாக இனங் காணப்படுகிறார்கள். இதனால் அவர்கள் “சமூக ஏணி” எனும் உயரத்தில் வைத்துப் பார்க்கப்படுகிறார்கள். இவ்வாறானவர்கள் சிலவேளை மத்தியதர வர்க்கத்தினருடன் ‘திருமணம்’ எனும் பந்தத்தில் இணைந்து மீண்டும் சமூகத்தினருடன் இணையாமல் தனிமைப் படுத்தப்படுகின்ற நிலைமைகளும் உண்டு. இன்னுஞ் சிலர் குறிப்பாக வெவ்வேறு சமூகங்களில் மணம் செய்து கொண்டு, தாம் சார்ந்த சமூக அபிவிருத்திக்குப் பங்களிப்பு செய்கின்றனர் அல்லது சமூகத்தைத் திரும்பிப் பார்க்காதவர்களாகவும் மாறுகின்றனர் எனவும் தனது ஆதங்கத்தை மனக்கண் முன் நிலை நிறுத்தினார்.”

இதன் காரணமாகவே, அவர் தமது வாழ்க்கை வரலாற்றையும், கடந்து வந்த பாதையையும் இன்றைய இளஞ் சமுதாயத்தினர் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவும், அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காகவும் எங்களோடு உரையாடினார். நாங்கள்

அவரிடம் கேட்ட கேள்விகளுக்குச் சலிக்காமலும், அலுக்காமலும் பயன்தரக்கூடிய வகையில் பதிலிறுத்தார். அவைகளில் அவரது இளமைக்காலம் தொட்டு இப்போதைய நிலை வரையிலான அவரது தனிப்பட்ட வாழ்க்கைக் குறிப்பு 'பாலில் நெய் கலந்திருப்பது போல' மறைந்திருப்பதாக நாம் உணர்கிறோம்.

அவர் உடபுஸ்ஸல்லாவ ரொக்லன்ட் தோட்டத்தில் (Rockland Estate) 1933.03.22ஆம் திகதி பிறந்தார். தம்முடைய பிள்ளைப்பருவ வாழ்க்கை இன்னும் அவர் மனதில் பசுமையாக நிழலாடிக்கொண்டிருப்பதைக் கண்டோம். கந்தப்பளையில் உள்ள பாக்குத் தோட்டத்தில் (Park Estate) அவருடைய குடும்பத்தினருடன் கழித்த நாட்களை அவரால் மறக்க முடியவில்லை. அவர் பாக்குத் தோட்டப் பாடசாலையில் 3ஆம் வகுப்பு வரை கல்வி கற்றதாகக் கூறினார். மேலும் அவரது குடும்பத்திற்குப் பாக்குத் தோட்டத்தில் பெறுமதிமிக்கதொரு மரக்கறித் தோட்டம் இருந்ததாம். அந்த நிலத்தில் தாம் மரக்கறி உற்பத்தி செய்து பராமரித்தமை இன்னும் அவரது மனக்கண்ணில் நிழலாடிக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டோம். அதுமட்டுமல்லாமல், கடுங்குளிரிலும் மரக்கறிப் பாத்திகளுக்கு நீர் பாய்ச்சியமை அவருக்கு ஒரு சுகமான அனுபவம் எனக் கூறி மகிழ்ந்தார்.

இவ்வேளையில் அவரது ஆரம்பக்கல்வி குறித்து அவரிடம் நாம் வினவினோம். அதற்கு அவர்:

“அடிப்படை ஆரம்பக்கல்வியைப் பெற அவர் கந்தப்பளை பாக்குத் தோட்டப் பாடசாலைக்குச் சென்றதாகக் குறிப்பிட்டார். அத்துடனில்லாது, திரு. அழகரன் அவர்கள் பாடசாலையின் தலைமையாசிரியராக இருந்ததாகவும், போதிய தளபாட வசதிகள் பாடசாலையில் இல்லாத சூழ்நிலையிலும் மணல் தரையில் அமர்ந்து கொண்டு அவர்கள் கற்றலை மேற்கொள்ள வேண்டியிருந்தமை மறக்க முடியாத நிகழ்வு எனவும் எங்களிடம் கூறினார். அக்காலத்தில் தோட்டப் பாடசாலைகள் தோட்ட நிர்வாகத்தின் நேரடி மேற்பார்வையின் கீழேயே இயங்கி வந்ததாகவும், 1970களைத் தொடர்ந்த காலப்பகுதியிலேயே அவை அரசுடைமையாக்கப்பட்டன என்றும், பொதுவாக யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்களே பாடசாலைகளில் கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகளை மேற்கொண்டதாகவும், அவர் கற்ற பாக்குத் தோட்டப் பாடசாலையில் சில இந்தியக் கிறிஸ்தவ ஆசிரியர்களும் சேவை செய்தமை குறிப்பிடத்தக்க தெனவும் எங்களிடம் கூறினார். மேலும் அரசின் உதவிகளும் மாணவர் எண்ணிக்கைக்கேற்பப் பாடசாலைக்குக் கிடைக்கக் கூடியதாக இருந்ததாகவும் குறிப்பிட்டார். அத்துடன் மாணவர்களது அடைவுமட்டம், வருடாந்த மதிப்பீட்டுத் திட்டம் மூலம் மேற்கொள்ளப்பட்டதாகவும், இதற்காகப் பாடசாலைகளை மேற்பார்வை செய்யும் அதிகாரி வருட இறுதியில் பாடசாலைக்கு விஜயம் செய்து எண், எழுத்து, வாசிப்பு (3Rs.) மூன்றையும் மதிப்பீடு செய்ததாகவும் அவர் எங்களிடம் கூறினார்.”

அவருக்குப் பாடசாலைக்கு மேற்பார்வை செய்ய வருகை தரும் இரண்டு அதிகாரிகளை நன்கு தெரியுமெனவும், ஒருவர் திரு. நடராஜா எனவும் மற்றவர் திரு. கணபதிப்பிள்ளை எனவும் எங்களிடம் கூறினார். இரண்டு அதிகாரிகளுமே யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவர்களெனவும், கந்தப்பளை பிரதேசப் பாடசாலைகளை அவர்கள் தரிசிக்க வருகை தரும்பொழுது,

தன்னையும் (பிலிப் ராமையாவையும்) கூடவே அழைத்துச் செல்வதாகவும் எங்களிடம் குறிப்பிட்டார். சிலவேளை அவர்கள் நடந்து செல்லும் ஏனைய பாடசாலைகளுக்கு சுருக்கு வழிகாட்டுவதற்காகக் கூட இருக்கலாம் எனவும் கூறினார்.

திரு. அழகரட்னம் தலைமையாசிரியருக்குப் பிறகு திருமதி. மேரி தேவதாசன் அவர்கள் பாக்குத் தோட்டப் பாடசாலையின் தலைமையாசிரியர் பதவியைப் பொறுப்பேற்றதாக நாம் அறிந்தோம். பாடசாலை வாழ்க்கையில், திருமதி. மேரி தேவதாசன் அவர்கள் அவருடன் (பிலிப்) நல்லதொரு தொடர்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டதாகவும், அவர் பாக்குத் தோட்டப் பாடசாலையில் 3ஆம் வகுப்பு வரை படித்ததாகவும் குறிப்பிட்டார். அவர் ஆங்கிலமொழி கற்க திருமதி. மேரி தேவதாசனிடம் மாலையில் சென்று வந்ததாகவும், அவருடைய கணவரான, திரு. தேவதாசன் அவர்கள் பார்க் தோட்டத்தில் சிரேஷ்ட உதவிக் குமாஸ்தாவாகக் கடமை புரிந்ததாகவும் எங்களிடம் குறிப்பிட்டார்.

அது மாத்திரமல்லாமல் பின்வருமாறும் அவர் எங்களிடம் குறிப்பிட்டார்.

“பல்வேறு வேலைகளுக்கு மத்தியில் அங்கு ஒரு மகிழ்ச்சிகரமான சிறுவர் உலகமொன்று இருந்தது. அக்காலத்தில் தோட்டங்கள் தோறும் வைபவங்கள், விழாக்களுக்குப் பஞ்சம் இருக்காது. அவ்வேளையில் அங்கு நடைபெறும் உற்சவங்கள், கலாசார நிகழ்வுகள், விழாக்களின் போது மேடையேற்றப்படும் கலைநிகழ்ச்சிகளில் மாணவர்கள் பங்கேற்க மறக்க மாட்டார்கள். பிள்ளைப் பராயத்தில் சுற்றாடல் சார்ந்ததும், உலகம் பற்றிய பன்முக நோக்கும் வரையறுக்கப்பட்டதொன்றாகவே அமைந்திருந்தமை குறித்து அனைவரும் அவ்வேளையில் மகிழ்ச்சியடைந்தோம் எனக் கூறினார்.”

மேலும் அவர் குறிப்பிடுகையில், அவரும் இன்னுஞ் சில மாணவர்களும் ஆங்கிலம் கற்பதற்காகத் திருமதி. தேவதாசன் தலைமையாசிரியரிடம் தனியார் போதனை வகுப்புக்குச் சென்று வந்ததாகவும், அதற்குரிய கட்டணமாக ரூபா 2/=ஐ அவ் வகுப்புக்குச் செலுத்தியதாகவும் மகிழ்ச்சி ததும்ப எங்களிடம் குறிப்பிட்டார்.

சில காலத்தின் பின்னர், பிலிப் ராமையாவின் தந்தை டெல்மார் தோட்டத்திற்கு (Delmar Estate) மாற்றலாகிச் செல்கிறார். அதனால் அவர் திருமதி தேவதாசன் அவர்களின் வேண்டு கோளுக்கிணங்க, அவருடைய வீட்டிலேயே தங்கியிருக்கிறார். அதே நேரத்தில் திருமதி தேவதாசன் அவர்களுடைய கணவர் பாக்குத் தோட்டத்திலிருந்து பெந்தோட்டையிலுள்ள ஒரு தோட்டத்திற்கு மாற்றலாகிச் செல்கிறார். இதனால் அவர் திருமதி. தேவதாசன் அவர்களுடைய வீட்டு வேலைகளில் உதவுவதற்காகவும், அங்கிருந்து படிப்பதற்காகவும் அவர் வசித்து வரும் இல்லத்திற்குச் செல்கிறார். அவரது தாயார் தனது மகனான பிலிப்பை டெல்மார் தோட்டத்திலிருந்து, திருமதி. தேவதாசன் அவர்களுடைய இல்லத்துக்கு வருகை தந்து பார்ப்பதை வழமையாகக் கொண்டிருந்ததாகவும் அன்புடன் எங்களிடம் கூறினார்.

பின்னர் திருமதி. தேவதாசன் அவர்களுடைய மகன் ஜெயா மூலமாக பிலிப் ராமையா கந்தப்பனை மெதடிஸ்ட் மிசன் பாடசாலையில் சேர்க்கப்படுகிறார். அவரும், ஜெயாவும் அதே பாடசாலையில் கல்வி கற்கிறார்கள். சில மாதங்களின் பின், திருமதி. தேவதாசன்

அவர்களின் வேண்டுகளின் பேரில் அதே பாடசாலையில் 4ஆம் வகுப்பில் சேர்க்கப்படுகிறார். இது அவரது வாழ்க்கையின் திருப்புமுனையாக அமைந்த காலகட்டமாக இருந்ததோடல்லாமல், அவரது கல்விசார் நடவடிக்கைகளும் குறிப்பிடத்தக்களவு முன்னேற்றமடைந்ததாகக் கொள்ளலாம். பிலிப் அங்கு கல்வி கற்றுக்கொண்டிருந்த அதேவேளை மெதடிஸ்ட் மிசன் தேவாலயத்திற்கும் சென்று வருகிறார். அதனூடாகக் கிறிஸ்தவ சமயம் குறித்தும் அவர் நன்கு அறிந்து கொண்டதாக எங்களிடம் கூறத் தயங்கவில்லை.

மேலும் அவரது எண்ணத்தில் பெரியதொரு மாற்றம் நிகழ்ந்ததாகவும், தாயுமானவன் ஆகிய நானும் அவ் வகுப்பில் இருந்ததாகவும் மனம் திறந்து கதைக்கும் அவர், அன்று என்னுடன் ஏற்பட்ட நட்பு இன்றும் அப்படியே தொடர்வதாகவும், அது இன்னும் ஒரு நெருக்கமான தொடர்பாகவே நீண்டு செல்வதாகவும் கூறத் தயங்கவில்லை. திருமதி. தேவதாசன் அவருக்கு உணவளித்துப் பராமரித்தது மட்டுமல்லாமல், அவருக்குப் பாடசாலைக்குத் தேவையான அனைத்துப் பொருட்களையும் பெற்றுக் கொடுப்பதிலும் என்றுமே அவர் பின் நிற்கவில்லை எனவும், அதனால் பாடசாலை வேலைகளை அவரது வீட்டிலேயே நிறைவு செய்து கொண்டு ஜெயாவும், அவரும் பாடசாலைக்குச் சென்று வந்ததாகக் குறிப்பிட்டார்.

மேலும் குறிப்பிடும் அவர் தொடர்ந்து திருமதி. தேவதாசன் குடும்பத்தினருடன் இணைந்து தேவாலயத்துக்குச் சென்று வந்ததாகவும், அருட்தந்தை அவர்கள் அவருக்கும் மனமுவந்து கிறிஸ்தவ சமயத்தைக் கற்பித்தார் எனவும் கூறிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறார். அத்துடன் அக்காலத்தில் அருட்தந்தை எரிக் ரொபின்சன் அடிகளார் மெதடிஸ்ட் தேவாலயத்திலிருந்து பாடசாலைக்கு வருகை தந்து கிறிஸ்தவ இலக்கியத்தைக் கற்பித்ததுடன், இனிமையான கிறிஸ்தவ நற்கீதங்களையும் பாடிக் காட்டியதாகவும். அருட்தந்தை ஒரு ஆங்கிலேயராக இருந்தாலும், திறம்படத் தமிழ்மொழியிலும் உரையாடக் கூடிய வல்லமையைப் பெற்றிருந்ததாகவும் மனமுருகிக் கூறிய அதேவேளை திரு.மாணிக்கம் ஹெதர்செட் தோட்டப் பாடசாலையின் தலைமையாசிரியராக இருந்ததுடன், அவரும் நன்றாக ஹார்மோனியம் மற்றும் ஓர்கன் வாசிக்கக்கூடிய திறமைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்ததாகவும், தேவாலயத்தின் இசைக்குழுவில் இணைந்து வாத்தியக்கருவிகளை இரசனையுடன் இசைத்ததாகவும் கூறி அகமகிழ்ந்தார்.

தொடர்ந்தும் நல்ல பல கருத்துக்களை எங்களுடன் பகிர்ந்து கொண்ட பிலிப் ராமையா மெதடிஸ்ட் மிசன் பாடசாலை குறித்து பின்வருமாறு கூறியதும் மனங்கொள்ளத்தக்கது. அவையாவன:

“மெதடிஸ்ட் பாடசாலை எனக்கும் தாயுமானவன் போன்ற ஏனைய மாணவர்களுக்கும் நல்லதொரு பயிற்சிக்கூடமாக விளங்கியது. இப்பாடசாலையின் தலைமையாசிரியர் திருமதி. நவரட்னம் உள்ளார்ந்த செயற்றிறன் மிக்க ஆசிரியராகத் திகழ்ந்ததுடன், எங்களுக்கு அறநெறி சார்ந்த ஒழுக்கக் கல்வியைக் கற்பித்து எங்களுடைய தனிப்பண்புகளைக் கட்டியெழுப்ப உதவினார். அதுமாத்திரமல்லாமல், கணிதபாடத்தை எங்களுக்கு விருப்புடன் கற்பித்ததுடன், எங்களுடைய அறிவுசார்ந்த விழுமியத்தையும் வளர்க்கலானார்.”

“மெதடிஸ்ட் பாடசாலை எங்களுடைய வளர்ச்சியில் பாரிய பங்களிப்பைச் செய்ததுடன், அங்கேயே 5ஆம் வகுப்பு வரை கற்றோம் அதுமட்டுமல்லாமல், நாங்கள் பாடசாலை நேரத்தில் தோட்ட வேலையிலும் ஈடுபட்டோம். ஆனாலும் திருமதி. நவரட்னம் தலைமையாசிரியர் எங்களுக்குப் பாடசாலையிலேயே மாலை 6.00 மணி வரை கற்பித்துக் கொடுத்தார். வாசிப்புப் பழக்கத்தை மாணவர்களிடையே ஊக்குவிப்பதற்காகப் பணம் சேகரிக்கவும், அதன் மூலம் பயனுள்ள சில சஞ்சிகைகளை வாங்கவும் எங்களை வழிப்படுத்தினார். அத்துடன் இந்தியாவிலிருந்து வெளிவரும் ‘கலைமகள்’ என்ற மாதச் சஞ்சிகையை நாங்கள் இதன் மூலமே வாங்கினோம் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“எங்களுக்குத் திரு.J.S.பாரிசாதம் எனும் கலைகளில் அத்தீத நாட்டமுடைய திறமையான ஆசிரியர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் ஒரு சிறந்த இசைக் கலைஞரும் ஆவார். ‘ஹார்மோனியம்’ எனும் மேலைநாட்டு இசைக்கருவியை இசைப்பதில் அவர் மிகவும் வல்லவர். அவர் ஒரு ‘நடன ஆசிரியராகவும்’ எங்களிடையே பரிணமித்தார். ‘ஓவியம் தீட்டுவதிலும்’ வல்லவர். பாடசாலையின் கட்டிட நிதிக்காகப் பல சிறந்த நாடகங்களை ஆசிரியர் திரு. J.S.பாரிசாதம் அவர்கள் அரங்கேற்றினார்கள். அவர் எங்களை நாடகங்களில் நடிக்க மட்டும் பயிற்சியளிக்க வில்லை. நாடகத்தின் கருப்பொருளுக்கேற்பப் பொருத்தமான முறையில் ‘மேடை அமைப்பு, ஒப்பனை’ போன்றவற்றிலும் எங்களுக்குப் பயிற்சியளித்தார். செல்வி ஜோசப் ஆசிரியை அவர்களினால் ஆங்கில மொழியில் தயாரிக்கப்பட்ட “வெனிசு நகர வணிகன்” (Merchant of Venice) நாடகத்தில் நான் நீதிபதியாக நடிக்க நேசமலர் போர்சியா (Portio) எனும் வக்கீல் வேடத்தில் நடித்தார். தாயுமானவனும் இந் நாடகத்தில் நடித்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.”

“திரு.பொன்னையா பார்க் தோட்டத் தேயிலைத் தொழிற்சாலையில் அதிகாரியாகக் கடைமையாற்றினார். அவருடைய பிள்ளைகளும் எங்களுடனேயே கல்வி கற்றனர். மெதடிஸ்ட் பாடசாலை எங்களுக்குத் தரமான கல்வியை வழங்கியதுடன், சிறந்த ஒழுக்க விழுமிய அறிவையும் வழங்கியது. திருமதி. நவரட்னம் தலைமையாசிரியர் பாடசாலையைச் சிறப்பான முறையில் வழிநடத்திச் சென்றதுடன், மாலை 6.00மணி வரையிலும் பாடசாலையிலேயே இருந்து தனது பணிகளை மேற்கொண்டார்.”

“திரு.J.S.பாரிசாதம் ஆசிரியர் மிகவுயர்ந்த ஆளுமையுள்ள ஓவியக் கலை நிபுணராகவும், பாடசாலையில் திகழ்ந்தார். அத்துடன் ‘நத்தார் தினக்’ கொண்டாட்டத்தின்போது அவர் ‘கிறிஸ்மஸ்’ வாழ்த்துமடல்களையும் மிக அழகான முறையில் வடிவமைத்துத் தந்தார். மேலும் அவரது காலத்தில் சிறந்த மேடை அமைப்பு மற்றும் ஒப்பனைகளுடன் கூடிய வகையில் “சதானந்தன்” எனும் நாடகம் தயாரிக்கப்பட்டது. அதில் சிறப்பாக மாணவர்கள் பலர் நடித்திருந்தனர். நானும், தாயுமானவனும் கூட அந் நாடகத்தில் நடித்திருந்தோம்.”

“நாங்கள் D.K. நாகமணி, யோசுவா, குலசேகரம், செல்வி.ஜோசப், சபாரட்னம் போன்ற சிறந்த ஆசிரிய குழுத்தினரைக் கொண்டிருந்தோம். அவர்களின் நல்லாசியினால், எங்களுடைய சமகாலத்தவர்களுட் சிலர் நல்ல முறையில் பின்பு வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொண்டார்கள். குறிப்பாக விநாயகமூர்த்தி உதவி அரச அதிபராகவும், சிவக்கொழுந்து வங்கியொன்றிலும்

வேலையில் சேர்ந்தனர். திருமதி. நவரட்னம் தலைமையாசிரியரின் பிள்ளைகள் பின்னாளில் இலண்டனுக்குச் சென்றுவிட்டனர்.”

“திருமதி. தேவதாசனின் குடும்பமும், அவர்களது கட்டுக்கோப்பான குடும்பப் பின்னணியும், மெதடிஸ்ட் மிசன் பாடசாலையும் எனது ஆளுமையையும், கல்வியையும் கட்டியெழுப்பப் பெரிதும் காரணமாயமைந்தன. தாயுமானவனின் நட்பு இன்னும் எனக்கு ஊக்கமளிப்பதுடன், எங்களது நட்பு தொடர்ந்த வண்ணமேயுள்ளது.”

“திருமதி. நவரட்னம் தலைமையாசிரியர் பாடசாலையைத் தரமுயர்த்துவதற்காக அரிய பல முயற்சிகளை மேற்கொண்டார். அதனால் அவர் எங்களை 6ஆம் தரத்தில் இரண்டு வருடங்கள் கல்வியைத் தொடருமாறு வைத்திருந்தார். ஆனாலும், அந்த இலக்கை அவரால் அடைய முடியவில்லை. பிறகு தாயுமானவன் ஹொலிடிரின்டி பாடசாலைக்குச் சென்றார். நான் இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலைக்குச் சென்றேன். மெதடிஸ்ட் மிசன் பாடசாலையில் நான் பெற்ற ஆற்றலும், ஆளுமைத் திறனும் எனது கல்விச் செயற்பாடுகளில் நான் வினைத்திறனுடன் செயற்பட எனக்கு உறுதுணையாகவிருந்தது.”

தொடர்ந்து இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை குறித்து மிகப் பெருமையுடன் கருத்துக்களை முன் வைக்கிறார். அவர் அப்பாடசாலை பற்றி கூறிய கருத்துக்கள் கீழே தரப்பட்டுள்ளன:

“இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையின் அதிபராகத் திரு. செல்லத்துரை அவர்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள். அவ்வேளையிலேயே அங்கு நான் மாணவனாகச் சேர்ந்தேன். அவர் அப் பாடசாலையின் கட்டுறுதியான அடித்தளத்தின் தூண் என்றால் மிகையாகாது. அவரே இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையைக் கட்டியெழுப்பிய பெருமகன். நான் இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் சேரும்பொழுது, வகுப்புக்கள் தற்போதைய ‘கொன்வென்ட்’ கட்டிடத்திலேயே இயங்கின. அப்பொழுது பாடசாலையில் எந்தவிதமான வளங்களும் இருக்கவில்லை. ஆனாலும் திரு. செல்லத்துரை அதிபர் அவர்களின் வழிகாட்டுதலாலும், அர்ப்பணிப்பினாலும் ஆசிரியர்கள் எமக்குத் தரமான கல்வியை வழங்கினர். அவ்வேளையில் சில அர்ப்பணிப்புள்ள ஆசிரியர்களும் பாடசாலையில் இருந்தார்கள். அவர்களுள் திரு. ஆறுமுகம், திரு. இராஜதுரை, திரு. மாணிக்கவாசகர், திரு. திருமதி. வேலுப்பிள்ளை, திரு. அருள் செல்வநாயகம் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர்.”

“அருள் செல்வநாயகம் ஆசிரியர் ஒரு எழுத்தாளராவார். அவர் பெருந்தோட்ட மக்களின் வாழ்வியலை அடியொற்றி “தோட்டக்காரி” எனும் நாவலைப் படைத்தார். அவர் மாணவர்களை நாடகங்களில் நடிப்பதற்கும் வழிப்படுத்தினார். மேலும் அவர் “காமன்கூத்து” எனும் கூத்து நிகழ்ச்சியைத் தயாரித்து அதில் மாணவர்களை நடிக்க வைத்து மேடையேற்றியமை மறக்க முடியாத ஒரு நிகழ்வாகும். அதன்பின் அக் “காமன்கூத்து” நிகழ்வைக் கொழும்பிலும் அவர் அரங்கேற்றினார். இவர் தயாரித்த இக் காமன்கூத்து வடிவம் அக்கால இலங்கை வானொலியிலும் ஒலிபரப்புச் செய்யப்பட்டமை அவரது இலக்கிய ஈடுபாட்டை ஒருபடி மேலுயர்த்திக் காட்டுவதாயுள்ளது.”

“எங்களுக்குப் புவியியல் பாடத்தை மாசறக் கற்பித்த ஆசான் திரு. மாணிக்கவாசகர் மாணவர்களுக்கு அணிநடையையும் (Drill Display), ஜிம்னாஸ்டிக்கையும் (Gymnastic) பயிற்றுவித்தார். இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் எனக்கு அணித்தலைவர் பதவி கிடைத்ததுடன், வகுப்பில் சிறப்பாகக் கற்றதினால், முதல் நிலையையும் பெற்றேன். மாரிமுத்து, சங்கப்பிள்ளை, சோமசுந்தரம், சரோஜா, ராசலிங்கம் போன்றோர் என்னுடைய சிரேஷ்ட மாணவர்களாக இருந்தனர். அவர்களுள் அநேகமானோர் தமிழ்மொழி மூலமான SSC பரீட்சையில் சித்தியடைந்திருந்தாலும், அவர்களுக்குப் பிரஜாவுரிமைச் சான்றிதழ் இல்லாமையின் காரணமாகத் தொழில் வாய்ப்புகளைப் பெறமுடியவில்லை. ஒருவருக்கு SSC கல்வித்தகைமை அடிப்படைக் கல்வித் தகைமையாக இலங்கையில் காணப்படினும், பெருந்தோட்ட மக்களுக்குப் பிரஜாவுரிமை இல்லாத காரணத்தினால், அதனால் எந்தவித பிரயோசனமும் இல்லாத நிலை காணப்பட்டது. இந்நிலைமை அச்சமூகத்தின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல், கலாசார நிலைமைகளில் இன்னும் தாக்கத்தினை உண்டுபண்ணுவதாகவே உள்ளது. இது எமது மக்களுக்கு ஒரு பெரிய சாபக் கேடாகும்.”

தனது கருத்துக்களை மிக வினயமாகவும், காத்திரமாகவும் முன் வைக்கும் பிலிப் அவரது நண்பர்கள் குறித்து பின்வருமாறு சிலாகிக்கிறார்:

“என்னுடைய வாழ்க்கையின் மிக மேன்மையான பக்கத்திற்குக் கொண்டு சென்ற நண்பர்களாக நான் துரைசாமி அண்ணன், ஆறுமுகம், குரூஸ் ஆகியோரைக் குறிப்பிடுவேன். துரைசாமி அண்ணன் நான் படித்துப் பட்டம் பெறும் வரைக்கும் என்னுடைய கல்வித் தேவைகளில் உதவுவதில் பெரியதொரு வளமாக இருந்தார். அத்துடன் அவர் நிதியுதவியளிப்பதிலும் எனக்குச் சற்று உதவியாகவிருந்தார். துரைசாமி அண்ணனுக்குத் தனது படிப்பைத் தொடர முடியாவிட்டாலும், அவரது மைத்துனரின் கடையில் வேலை செய்து கொண்டு சந்தோசமாகப் பொழுதைக் கழித்தார். அவர் எனது வாழ்க்கையில் மறக்கமுடியாத ஆளுமையுள்ள ஒரு நபராகவே காணப்படுகிறார். இராகலையில் நாங்கள் ஒழுங்கு செய்த அனைத்து விழாக்களும் அவருடைய ஆலோசனையின் பேரிலேயே நடைபெற்றன. எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் துரைசாமி அண்ணனுடைய அறிவு மற்றும் அவரது அனுபவங்கள் அங்குள்ள ஏனையோராலும் உள்வாங்கப்பட்டன. மேலும் அவர் சிறந்த வாசிப்புப் பழக்கத்தைத் தன்னகத்தே கொண்டிருந்தார். அதேவேளை அவரது நண்பர்களுக்குச் சிலவேளை வியாபார நிறுவனத்திலேயே தங்கிச் செல்வதற்கும் புகலிடம் அளித்தார். தாயுமானவன் எனக்கு உதவுவதில் எப்படியோ! அதேபோல் துரைசாமி அண்ணனும் எனக்கு உதவுவதில் ஈடிணையற்றுக் காணப்பட்டார். நாங்கள் நிறுவனத்தின் மேல் தளத்தில் இருந்து கொண்டு சமூகப் பிரச்சினைகள் குறித்தும், இலக்கியத் தலைப்புக்கள் குறித்தும் கலந்தாய்வு செய்வோம். “பிரபல தமிழக எழுத்தாளரும், நாவலாசிரியருமான நா.பார்த்தசாரதி மற்றும் பிரபல எழுத்தாளர் கு. அழகிரிசாமி” ஆகியோர் இந்தியாவிலிருந்து இராகலைக்கு வருகை தந்தபோது, குறிப்பிட்ட வியாபார நிறுவனத்தின் மேல் தள அறைகளிலேயே தங்க வைக்கப்பட்டனர்.”

“மேலும் ‘ஆறுமுகம்’ எனும் பெயருடைய இன்னும் ஒரு வகுப்புத் தோழனும் எனக்கி ருந்தார். அவர் தனிச்சிறப்புடைய, அதேநேரம் மனம் தளராது செயற்படுகின்ற திறமை சாலியாவார். அவர் இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் படித்துக்கொண்டிருக்கும்பொழுது, ஆங்கிலமொழியில் அவ்வளவாகப் பிரகாசிக்க முடியவில்லை. ஆதலினால் அவர் நுவரெலிய சென். சேவியர் கல்லூரிக்குச் சென்று ஆங்கிலமொழி மூலத்தில் (English Medium) கல்வியைத் தொடர்ந்தார். ஆயினும், அங்கும் அவர் ஆங்கிலமொழியில் பிரகாசிக்கத் தவறினார். அதனால் ஆங்கில ஆசிரியரான திரு. குக் அவர்கள் ஆறுமுகத்தைப் பின்வரிசையிலுள்ள மூலையில் அமரும்படி வேண்டினார். ஆறுமுகம் இதை ஒரு சவாலாக எடுத்துக்கொண்டு நன்கு படித்து ஆங்கிலமொழியில் சிறப்புத் தேர்ச்சி பெற்றார். அப்போதைய சென்.சேவியர் கல்லூரியின் அதிபர் திரு.அமோஸ் அவர்கள் ஆறுமுகத்தின் ஆங்கிலப் புலமையின் உச்சத்தைப் பிறகு நன்கு உணர்ந்து கொண்டார்.”

“ஆறுமுகம் பின்னாளில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் உதவி நூலகராகத் (Assistant Librarian) தெரிவு செய்யப்பட்டு அங்கு சென்றார். அங்கு பல்கலைக்கழகத்தின் நாடகக் குழுவில் இணைந்து நடக்கவும் செய்தார். ஒரு பெருந்தோட்ட ஏழை மாணவனாக இருந்து சென். ஜோன்ஸ் பாடசாலையில் கற்றுக் கொண்டிருக்கும்பொழுது, அவர் H.S.C. யூனியன் தலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். அதனால் “தமிழரசுக் கட்சி” மூலம் ஆறுமுகத்திற்குப் புலமைப்பரிசில் கிடைத்தது. இன்று அவர் சயபாதுகாப்புடன் இருந்திருந்தால், ஒரு உயரிய நிலையை அடைந்திருப்பார். ஆனால், விதி அவரை விட்டு வைக்கவில்லை. ஏழை மாணவ னாகக் கல்வியைத் தொடர்ந்து, ஆங்கிலப் புலமை பெற்ற ஆறுமுகம் கண்டி தலாத்துஓயா எனுமிடத்தில் 1973ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற கலவரத்தின்போது துப்பாக்கிச் சூட்டுக்குப் பலியானார்.”

தொடர்ந்தும் நல்ல பல கருத்துக்களை எம்மிடையே பகிர்ந்து கொண்ட பிலிப் அவரது நண்பர்களுடனான நட்பு ‘ஆழமான நட்பு’ எனவும் அது மேலும் நல்ல முறையில் தொடர் வதாகவும் குறிப்பிடுகிறார். வாசிப்பு மேலீட்டினால், நல்லதொரு நூல் அவரது கரம் கிட்டுப்பொழுது, அதைத் தாயுமானவனுக்கும் கொடுப்பதற்குத் தவறமாட்டாரெனவும், அதே போல் தான் தாயுமானவனும் நடந்துகொள்வார் எனவும் மனம் திறந்து கூறினார். அத்துடன் அவரும் அவரது நண்பரான தாயுமானவனும் நல்ல வாசகர்களாக இருந்ததாகவும், அதனால் தமிழகத் தி.மு.க சிந்தனைகளினால் கவரப்பட்டு நூல்கள், சஞ்சிகைகள், நாளிதழ்கள் போன்றன வற்றுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்ததாகவும் கூறுகிறார். இதன் காரணமாக அவரிடம் குறிப்பிடத் தக்களவு நூல்கள் சேரத் தொடங்கியதாகவும், மேலும் அவரது நண்பர்களான தாயுமானவன், துரைசாமி அண்ணன் ஆகியோர் நூல்களை வாசித்த பின் அவர்களிடையே பல்வேறு தலைப்புகளில் கலந்துரையாடல்கள் நிகழுமெனவும், சிலவேளை அவை குறித்து விவாதித்து ஒரு பொது உடன்பாட்டுக்குப் பின்னர் அவரும் அவரது நண்பர்களும் வருவார்களெனவும், அது ஓர் ஆரோக்கியமான நிகழ்வு எனவும், மறக்க முடியாத நிகழ்வு எனவும் கூறி நிம்மதிப் பெருமூச்சொன்றை உதிர்த்தார்.

மேலும் 'SSC தமிழ்மொழி மூலப் பரீட்சையில்' அவர் சிறப்பாகச் சித்தியடைந்ததுடன், இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் அதுவே சிறந்த பெறுபேறாக அமைந்திருந்ததாகவும், பின்பு 'ஆங்கிலமொழி மூலத்தில் SSC பரீட்சைக்குத் தனிப்பட்ட பரீட்சார்த்தியாகத்' தோற்றி, அதிலும் 05 சிறப்புச் சித்திகள் பெற்று சித்தியடைந்ததாகவும் கூறியதுடன், பரீட்சைப் பெறுபேறு கிடைத்தவுடன், "ஜோர்ஜ் ஸ்டுவர்ட் கம்பனியில்" குமாஸ்தா வேலைக்கு விண்ணப்பித்து நேர்முகப்பரீட்சைக்கு அழைத்தபோது, அவரால் அங்கு செல்ல முடியவில்லை எனவும் கூறி ஆதங்கப்பட்டுக்கொண்டார்.

நாங்கள் அவர் ஆசிரிய சேவைக்குள் அடியெடுத்து வைத்தது பற்றி அடுத்து வினவினோம்:
அதற்கு அவர் பதிலளித்த விதமும், "இலங்கைப் பிரஜாவுரிமையின்றி எமது மக்கள் குறிப்பாக மலையகப் பெருந்தோட்ட மக்கள் அனுபவித்த அவல நிலைமையினையும் எடுத்துக்கூறிய பொழுது எமக்குத் தூக்கி வாரிப் போட்டது."

"அது குறித்து அவர் கூறுகையில், "எனக்கொரு ஆசிரிய நியமனம் கிடைப்பதற்கான முன் அனுமதி 'கெக்கிராவ பெப்டிஸ்ட் மிசன் பாடசாலையில்' கிடைத்தது. அது ஒரு கலவன் பாடசாலையாகும். சிங்கள மாணவர்களும், தமிழ் மாணவர்களும் கற்கும் இருமொழிப் பாடசாலையாக அது அமைந்திருந்தது. எனக்கு இலங்கைப் பிரஜாவுரிமை இன்மையால், கல்வித் திணைக்களம் மூலம் ஆசிரிய நியமனத்திற்கான நியமனக் கடிதம் வழங்குதல் மறுக்கப்பட்டது. பிரஜாவுரிமைப் பிரச்சினை ஒருவரின் அடிப்படைக் கல்வி உரிமையான பல்கலைக்கழகக் கல்வியை மறுக்கும் ஏதுவான காரணியாக நீண்டு செல்கிறது. நான் வரலாறு, குடியியல் பாடங்களைப் 10ஆம் வகுப்பிற்கும், வரலாறு பாடத்தை ஏனைய வகுப்புகளுக்கும் கற்பித்தேன். பாடசாலை அதிபரின் அனுமதியுடன், மாணாக்கர் மூலம் சஞ்சிகை ஒன்றை வெளியிடுமாறு அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டேன். அப்போது திரு. தியாகராஜா பாடசாலை அதிபராக இருந்ததுடன், திரு. சபாரட்னம், திரு. குமாரசிங்க போன்றோர் ஆசிரியர்களாக இருந்தமை ஞாபகமுள்ளது."

"கெக்கிராவ பெப்டிஸ்ட் மிசன் பாடசாலையும் என்னுடைய வாழ்க்கையில் பெரியதொரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியது. ஆனாலும், பாடசாலையில் எனது ஆசிரிய நியமனத்தை நிரந்தர மாக்க உறுதி ஏதுமில்லை. அந் நேரத்தில் உடபுஸ்ஸல்லாவ கர்க்லிஸ் தோட்டத்திலிருந்து (Kirklis Estate) உதவி ஆசிரியர் நியமனத்தைப் பொறுப்பேற்குமாறு எனக்கு அழைப்புக் கடிதம் வந்தது. தினந்தோறும் இராகலையிலிருந்து கர்க்லிஸ் தோட்டப் பாடசாலைக்குப் போய் வந்தேன். கிறிஸ்தவ தேவாலய அருட்தந்தை மாணிக்கம் அவர்கள் எப்போதும் போலவே எனக்கு உதவி செய்வதற்காகத் தயார் நிலையில் காத்திருந்தார்."

"கர்க்லிஸ் தோட்டப் பாடசாலை வாழ்க்கை அவ்வளவு இனிமையானதாக எனக்கு அமையவில்லை. காரணம், பாடசாலை அதிபர் என்னைப் பாடசாலையில் தொடர்ந்து வைத்திருக்க விருப்பங் கொள்ளவில்லை. அதனால், வேலையிலிருந்து நீங்கிக் கொள்ளும்படி எனக்குக் கடிதம் வந்தது. கர்க்லிஸ் தோட்டப் பாடசாலையில் நான் ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்ற

பொழுது, தோட்டத் தொழிலாளர்களுடன் எவ்விதத் தொடர்பையும் வைத்துக் கொள்ளக் கூடாதென்ற நிபந்தனையும் எனக்கு ஏலவே விதிக்கப்பட்டது.”

தொடர்ந்தும் அவரது உயர் கல்வி குறித்து அளவளாவ வினாக்களைத் தொடுத்தோம்:

அது குறித்து அவர் எம்மிடையே கருத்துக்களைப் பகிர்ந்து கொண்டதுடன், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அவரது வாழ்க்கையில் கூடிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியதாகவும், அவருக்குக் கற்பித்த விரிவுரையாளர்கள் எவ்வளவு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவர்கள் என்பதையும் நாம் கனப் பொழுதில் அறிந்து கொண்டோம். அவ் இனிமையான நினைவலைகளை பிலிப் அவர்கள் மனம் திறந்து பின்வருமாறு பேசுகிறார்.

“நான் (பிலிப்) யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் தொடர்ந்து கல்வி கற்பதற்காகப் புலமைப் பரிசில் கோரி விண்ணப்பித்திருந்தேன். கல்லூரியின் தலைவர் கலாநிதி.S.K பங்கர் (Dr. S.K. Bunker) எனக்கு முழுநேர விடுதி வசதியுடன் கூடிய புலமைப்பரிசில் கொடுப்பதற்கு முன் வந்தார்கள். நான் எனது பட்டக்கற்கை நெறியைத் தொடர்வதற்காக யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிக்குச் சென்றபோது, அதன் சுற்றாடல் வனப்பைப் பார்ப்பதற்கு மனம் உந்தப்பட்டேன். கல்லூரியின் இடைநிலைப் பிரிவு பெஸ்ஸி செல்லையா (Bassy Selliah) அவர்களின் வழிகாட்டுதலுடன் இயங்கியதுடன், இளங்கலைப் பட்டதாரி மாணவர் பிரிவு கலாநிதி. S.K.பங்கர் (Dr.S.K.Bunker) அவர்களின் வழிகாட்டுதலுடன் இயங்கியது. யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிப் பாரம்பரியமான, கல்வியை மட்டும் வழங்கும் நிறுவனமாக இல்லாமல், சாதியமைப்புக்கெதிராகக் குரல் கொடுக்கும் நிறுவனமாகவும் அது விளங்கியது. மேலும் அது பொதுமக்கள் சார் நிறுவனமாகவும், ஏழை மாணவர் சார் நிறுவனமாகவும் தன்னை நிலைநிறுத்திக் கொள்வதில் முனைப்புக் காட்டியதை இவ்விடத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்ல வேண்டும். கலாநிதி.S.K.பங்கர், J.H.அரியரன் ஆகியோர் மாணவர்களுக்குக் கல்லூரி வழங்கும் உதவிகளுக்கு மேலதிகமாகத் தனிப்பட்ட ரீதியிலும் உதவினர். குமாரசாமி, ஜீவன் மற்றும் இன்னுஞ் சில மாணவர்கள் குறிப்பிட்ட இவ் ஆளுமைகளின் மூலம் உதவிகளைப் பெற்றவர்களாவர். மாணவர்களினுடைய கல்வி மற்றும் நன்னடத்தையைக் கட்டியெழுப்பும் நிறுவனமாக யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி விளங்கியதுடன், அதனை மாணவர்களுக்கு மிக வேட்கையுடன் நல்ல முறையில் கையளிக்கும் பாரம்பரியத்தையும் கொண்ட பாரிய நிறுவனமாக அது விளங்கியது.”

“யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் கற்றுக்கொண்டிருக்கும் காலத்தில், கல்லூரி விரிவுரையாளர்கள் எங்களை மறுசீரமைத்து நல்லொழுக்கமும், நற்பண்புகளுமுள்ள பட்டதாரி மாணவர்களாக உருமாற்றி கல்லூரியிலிருந்து அனுப்பி வைத்தார்கள். மேலும் கல்லூரியின் ஒவ்வொரு செயற்பாடும் எங்களுக்குக் கற்றலின்பால் ஒரு “ஈர்ப்பையும், கவனத்தையும், பயிற்சியையும்” அளித்தது. கல்லூரியின் கற்றலுக்குரிய கவின்நிலை எங்களுக்குப் பெரு வியப்புக்குரிய தாயிருந்தது. நான் விடுமுறையில் வீட்டுக்கு வரும்பொழுது யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளின் கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் குறித்து என்னுள்ளேயே வினாக்களை எழுப்பிக் கொண்டேன். அங்குள்ள பாடசாலைகளுக்கும், எமது பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகளுக்கும் அமைப்பு ரீதியிலுஞ் சரி, கற்றல்-கற்பித்தல் செயற்பாடுகளிலுஞ் சரி எவ்வளவு வித்தியாசம்? ஆனால்

அவையனைத்தும் யாழ்ப்பாணத்துக்கே மீண்டும் செல்ல வேண்டுமென்ற உள்ளுணர்வை என்னுள் ஏற்படுத்தியது.

“இடைநிலைப் பாடசாலைக் கல்வியைப் பெறும் பொருட்டு சொக்கலிங்கம் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் சேர்ந்ததுடன், பின்னாளில் அவர் B.Sc (பொருளியல்) துறையில் பயில இளங்கலைமாணி கற்கைப் பிரிவில் (Department) சேர்ந்தார். அங்கு அவர் பட்டப் படிப்பைப் பூர்த்தி செய்து B.Sc பட்டம் பெற்றதுடன், கணக்கியல் துறையிலும் சிறப்பிடம் பெற்றார். பின்பு CIMA பட்டம் பெற்று பட்டயக் கணக்காளர் நிறுவனத்தில் தொழினுட்ப இயக்குனர் பதவி வரைக்கும் உயர்ந்தார். தாயுமானவன் வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரியில் சேர்ந்து A/L பரீட்சையில் சித்தியடைந்ததுடன், தொழில் திணைக்களத்தில் வேலைக்குச் சேர்ந்து, பின்னாளில் வழக்கறிஞராக அவரது தொழிலில் வெற்றியடைந்தார். அவர் பெருந்தோட்ட சமூக மக்களின் உணர்வலைகளைப் பிரதிபலிக்கும் கருத்துக்களை எம்மிடையே பரப்பலானார். மேலும் அவர்களின் சுக துக்கங்களிலும் தன்னையும் இணைத்துக்கொண்டார்.”

சொக்கலிங்கம் பிறருக்கு உதவி செய்யும் நோக்கில், புலமைப்பரிசில் நிதியமொன்றை (The Good Hope Education Fund) நிறுவி வெற்றிகரமாக அதன் செயற்பாடுகளைக் கொண்டு சென்றதுடன், பலவீனமான நிதி பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கிய பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கு நிதிப்பங்களிப்பும் செய்தார். 1983 ஆடிக் கலவரத்துக்குப் பின்னர் செயலிழந்த GHEF 2010 முதல் மீண்டும் இயங்குகிறது என்பதையும் குறிப்பிட வேண்டும்.

“யாழ் கல்லூரியில் பயிலும்வேளை “மலைநாட்டு வாலிபர் சங்கம்” (Upcountry Youth Forum) எனும் ஓர் அமைப்பு இருப்பது குறித்து பின்னரேயே தெரிய வந்தது. என்னுடன் கூடக் கற்கும் (Batchmate) சிவனையா இது குறித்து எனக்குத் தெரியப்படுத்தியிருந்தார். என்னுடைய பட்டக் கற்கையை நான் நிறைவு செய்த பிறகு, நான் இராகலைக்கு மீண்டு அருட்தந்தை மாணிக்கம் அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்கிணங்க அவருடன் வசித்து வந்தேன். அதேவேளை எனது நண்பன் ஆறுமுகம் ஆங்கில தனியார் வகுப்புக்கு வருகை தந்து உதவி செய்யுமாறு என்னை வேண்டினார்.”

இவ்வாறு கூறிச் செல்லும் பிலிப் தொடர்ந்து கூறுகையில், கண்டியிலிருந்து வந்து அவர்களுடன் சேர்ந்து கல்வி கற்ற இருவர் வசதிகளற்ற நிலையிலும் பின்னர் வெளிநாடு சென்றதாகவும், “தமிழரசுக்கட்சி” பல்கலைக்கழகம் சென்ற சில இளம் மாணவர்களுக்குப் புலமைப்பரிசில் வழங்கியதாகவும் குறிப்பிட மறக்கவில்லை. அத்துடன், பல்கலைக்கழகம் சென்ற இளம் பட்டதாரிகளும், தொழில்களுக்குச் சென்றோரும் பின்னாட்களில் சமூகத்துடன் சேர்ந்து தங்களது அனுபவங்களையும், நினைவலைகளையும் பகிர்ந்து கொண்டதாகவும், அவர்களுள் எத்தனை பேர் ‘சமூக ஏணி’ எனும் சமூக அமைப்பினுள் தங்களை இணைத்துக் கொண்டனர் என்பதை அறிய முடியவில்லை எனவும் சலித்துக்கொண்டார்.

அவர் யாழ் கல்லூரியிலிருந்து இராகலைக்குத் திரும்பிய பின் அவரது நண்பர்களான நான், துரைசாமி அண்ணன், கிருஷ்ணன், சந்திரசேகரன் ஆகியோருடன் இணைந்து சமூகத் துக்காக ஏதேனும் செய்ய வேண்டுமென்று அவர்க் கொண்டதாகவும், இதற்காக ஒரு குழுவை அமைத்துச் செயற்படத் துணிந்ததாகவும் கூறினார். அத்துடன் அவர் உட்பட அவரது

நண்பர்கள் மலையகத்தின் பிரபல தொழிற்சங்கத்துக்கெதிரான கொள்கைகளையே கொண்டிருந்ததாகவும், அதற்குக் காரணமாக, “மலையகத் தொழிற்சங்கம்” எனும் ஒரு அமைப்பு ரீதியிலான அதனுடைய செயற்பாடுகள் போதாதென்பதை யாவரும் நன்கறிவர் எனவும் சாடினார்.

அக்காலத்தில் இராகலை தோட்டப்பகுதிகளில் படிப்பை இடைநிறுத்திய மாணவர்களுக்காக அவரும் அவருடைய நண்பர்களும் கணிசமானவளவு சேவைகளைச் செய்தது மாத்திரமன்றி அம் மாணவர்களை “வட இலங்கைத் தமிழர் ஆசிரியர் சங்கத்துடன்” தொடர்பு கொண்டு அவர்களைச் J.S.C. பரீட்சைக்கும் தோற்றச் செய்து அதில் சித்தியடைந்த பின்னர் அவர்களை S.S.C. பரீட்சைக்கும் தோற்றச் செய்தமை பெருமைக்குரியதே. அதனை அவர் வாயிலாகக் கேட்போம்:

“நான் கற்றலில் நாட்டமுள்ள மாணவர்களுக்கு ஆங்கில மொழிப் பாடத்தைக் கற்பித்தேன். இராகலைப் பகுதியைச் சேர்ந்த தோட்டங்களில் வேலை செய்யும் சில இளைஞர்களுக்கு விருப்புடன் ஆங்கிலம் கற்பிப்பதில் என்னை, நான் ஈடுபடுத்திக் கொண்டேன். அத்துடன் அவர்கள் க.பொ.த.(சா/த) பரீட்சைக்குத் தோற்றுவதற்கேற்ற வகையிலும் என்னை நான் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டேன்.”

“சில மாணவர்கள் 5ஆம் வகுப்புக்கு அப்பால் சென்று கற்பர். ஆனாலும் அப்போது 8ஆம் வகுப்பில் சித்தி பெறாமல் G.C.E. (O/L) பரீட்சைக்கு மாணவர்கள் தோற்ற முடியாது. நான் என்னிடம் கற்ற மாணவர்களை “வட இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்தினால்” நடாத்தப்பட்ட J.S.C. பரீட்சைக்குத் தோற்றச் செய்தேன். எல்லா மாணவர்களும் J.S.C. பரீட்சையில் சித்தியடைந்து G.C.E (O/L) பரீட்சைக்குத் தோற்றினார்கள். அவர்களுள் ஒருவர் பின்னாளில் ஆசிரியர் பதவி பெற்று ஓய்வு பெறும்போது, தரம் பெற்ற அதிபராக வெளியேறியமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. தாயுமானவனும், பூரணலிங்கமும் என்னுடன் இணைந்து மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கத் தொடங்கினர். அவ்வேளையில், முத்தையா எனும் இடதுசாரிக் கொள்கைகளையுடைய ஓர் இளைஞர் எங்களுடன் இணைந்து ‘சூரியகஹபத்தனை’ எனுமிடத்தில் இளம் தொழிலாளர்களுக்குக் கற்பித்து வந்தார்.”

“நாங்கள் மாணவர்களுக்குக் கற்பித்து வருவதோடு நின்று விடவில்லை. எங்களிடம் கற்ற எல்லா மாணவர்களையும் மகியங்கன பகுதிக்குச் சுற்றுலா ஒன்றை ஒழுங்கு செய்து அழைத்துச் சென்றோம். அத்துடன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இடம்பெற்ற “மருத்துவப் பொருட்காட்சியையும்” பார்வையிடுவதற்கு அழைத்துச் சென்றோம். குறிப்பாகப் பெருந்தோட்டப் பிரதேசங்களிலுள்ள ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் திறந்த வெளியுலகை அடிக்கடி தரிசிக்க வேண்டுமென்பது எனது வேண்டுகோள். ஆகக் குறைந்தது, கொழும்பு மற்றும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள பாடசாலைகளையாவது சென்று பார்த்து வர வேண்டும். இது அவர்கள் நிறைய அனுபவங்களைப் பெற உறுதுணையாகவிருக்கும். ஆனாலும், முந்தைய கால கட்டத்தைவிடத் தற்போது எமது மலையகப் பாடசாலைகளும் போட்டி போட்டுக் கொண்டு செயற்பட ஆர்வமுடன் காணப்படுகின்றமை வரவேற்கக் கூடிய அம்சமே!”

எவ்வித சுய நலமும் கருதாது கல்விப் பணி ஆற்றிய அவரது சமூகப் பணி குறித்து அவருடன் வெளிப்படையாகவே நாம் கேள்விக் கணைகளைத் தொடுத்தோம்:

“அப்பொழுது அவரும் அவருடைய நண்பர்களும், திருச்செந்தூரன் மற்றும் இர. சிவலிங்கம் இருவருடனும் ஆழமான தொடர்பு வைத்துக் கொள்ளுமளவிற்கு அபிவிருத்தியடைந்ததாகவும், பெருந்தோட்ட சமூகம் குறித்து அதிகமாகச் சிந்தித்துச் செயலாற்றுவதற்கு அவர்கள் இருவரும் தாக்கம் செலுத்தியதாகவும் மதிப்பும், மரியாதையும் கலந்த தொனியில் எங்களிடம் கூறினார். அத்துடன் அவருடன் சேர்ந்து தாயுமானவனும், சந்திரசேகரனும் அடிக்கடி அவர்களிருவரையும் சந்தித்ததாகவும் சிவாவும், செந்தூரனும் மக்களைக் கவரு மளவிற்கு மிகப் பெரிய பேச்சாளர்களாகவும் சமூக அக்கறை மிகுந்தவர்களாகவும் காணப்பட்டதாகவும் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறினார்.” மேலும் அவர் கூறும்பொழுது,

“1956ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னரேயே பெருந்தோட்டப் பிரதேசங்களில் சமூக விழிப்புணர்வு, அரசியல் புரட்சி மற்றும் இலக்கியச் செல்நெறிகள் என்பன பிரதிபலிக்கத் தொடங்கின. ஆனாலும் அவையும் இடதுசாரி அரசியல் கொள்கைகளைச் சார்ந்தனவாக அமைந்திருந்தனவேயொழிய, வலுவானதொரு கட்சியை அமைக்கக்கூடிய சக்தியுடையவாக அன்று காணப்படவில்லை.”

தொடர்ந்து மலைநாட்டில் குறிப்பாக நுவரெலியா மாவட்டத்தைத் தவிர மலையகத்தின் ஏனைய பகுதிகளில் உங்களது செயற்பாடுகளை விஸ்தரிக்க ஆவன செய்யவில்லையா எனப் பிலிப் அவர்களிடம் வினவினோம்: அதற்கு அவர் பின்வருமாறு விடையளித்தார்.

மத்தியமாகாணத்தின் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் இவ்வாறு வீறுகொண்டெழுந்து சேவை செய்யத் துணிந்த மேற் குறிப்பிட்டவர்களைத் தவிர ஊவா மாகாணத்தின் பதுளைப் பகுதியில் அக்காலவேளையில் ஒருவர் சமூக சேவைப் பணிகளுக்காகத் தன்னை அர்ப்பணித்ததாகக் கூறுகிறார். அவரைப் பற்றித் தனது நடையில் பிலிப் பின்வருமாறு பகருகிறார்.

“அவ்வேளை பதுளையில் இடதுசாரி சிந்தனைகளையும், முற்போக்குக் கருத்துக்களையும், எண்ணங்களையும் தன்னகத்தே கொண்டு சமூகத்துக்குச் சேவை செய்ய திரு. பாரதி இராம சாமி ஆர்வமுடன் காணப்படுகிறார். பதுளைப் பகுதியில் அத்தீத ஈடுபாடு கொண்டு அவர் ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியவை. அன்னாரே பதுளைப் பகுதியில் பாரதி தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தை உருவாக்குவதற்கு மிகப் பெரிய தூணாகத் திகழ்ந்தார். அதன் நிமித்தமே அன்னாரைப் ‘பாரதி இராமசாமி’ என அப் பகுதி வாழ் மக்கள் அன்புடன் அழைக்கத் துணிந்தனர். இராமசாமி அவர்கள் பல அரசியல் பிரமுகர்களுடன் இணைந்து பல்வேறு சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட்டமையினால், அங்குள்ள இளைஞர்களால் பெரிதும் மதிக்கப்பட்டார். மேலும் அவர் பல இளைஞர்களைப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு அனுப்புவதிலும் முன்னின்று ஹைத்தார். அத்துடன், கல்வியில் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதியாக அப்போது காணப்பட்ட உடபுஸ்ஸல்லாவ பகுதியைச் சேர்ந்த ‘நிக்ககொல்லை’ எனுமிடத்தில் ஒரு தனியார் பாடசா லையை அமைத்து, எவ்வித கட்டணங்களும் அறவிடாமல் நடாத்திச் செல்ல உதவினார்.

ஆனாலும், நிதி வசதி போதாமையின் காரணமாகப் பின்னர் அப்பாடசாலை ஒழுங்காக இயக்க முடியவில்லை.”

இவ்வாறு மறக்கப்பட்ட மனிதராகப் “பாரதி இராமசாமியைப்” பற்றிக் கனத்த இதயத்துடன் கருத்துக்களைப் பகிர்ந்த பிலிப் பின்வரும் மலையக ஆளுமைகள் குறித்தும் குறிப்பிடத் தவறவில்லை. அவர் கூறுகிறார்.

“சமூக மாற்றத்திற்கான சிறப்பான வகிபங்கை “சிவாவும், செந்தூரனும்” ஆற்றியதுடன், மாணவர்களின் கல்வி மறுமலர்ச்சிக்காகவும் வீறுகொண்டு செயலாற்றினர். அவர்களுடைய கல்விப் பணிச் செயலாற்றுகையானது அவர்களின் மாணவர்களில் பிரதிபலித்துக் காணப்பட்டது. திரு.எம்.வாமதேவன் (முன்னாள் செயலாளர் - தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அமைச்சு), பேராசிரியர் தை.தனராஜ், திரு.மரியதாஸ் (ஓய்வுநிலை அதிபர்), திரு.சிவலிங்கம் (எழுத்தாளரும், அரசியல்வாதியும்), காலஞ்சென்ற இராமலிங்கம் (முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்), காலஞ் சென்ற நவரட்ன (முன்னாள் பணிப்பாளர்), காலஞ்சென்ற சாரல் நாடன் (மலையக எழுத்தாளர்) ஆகியோர் சிறப்பிடம் பெறுகின்றனர். நாங்கள் சிவா மற்றும் செந்தூரன் இருவரது செயற்பாடுகளாலும் மனம் உந்தப்பட்டோம். தவிரவும், இக்காலப் பகுதியில் இலக்கியச் செயற்பாடுகளும் துளிர்விடத் தொடங்கின.”

மலையகத்தின் இராகலைப் பிரதேசம் எனப்படுவது பெரும்பான்மையான தமிழ் மக்களைக் கொண்ட பிரதேசமாகும். தமிழ் மணங் கமழும் அப் பகுதியில் இலக்கிய நிகழ்வுகளுக்கு ஒருபோதும் குறைவிருக்காது. காமன்கூத்து, வில்லுப்பாட்டு, தோட்டப்பகுதிகளில் மேடையேற்றப்படும் நாடக நிகழ்வுகள் போன்றன அவையாகும். அத்துடன் கோயில் திருவிழாக்கள், இராகலை சந்தனமாதா திருவிழா, போன்றனவும் குறிப்பிட்ட காலப் பகுதிகளில் வருடந்தோறும் நடைபெறும் முக்கிய நிகழ்வுகளாகும். அந்த வகையில் இராகலையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட “பாரதி விழா” குறித்து பிலிப் கருத்துரைக்கையில்,

“நாங்கள் இராகலைப் பகுதியில் பாரதியார் தினத்தன்று ஒரு “பாரதி விழாவை” ஏற்பாடு செய்தோம். சிவாவும், செந்தூரனும் அவ்விழாவுக்கு அழைக்கப்பட்டனர். இவ்வாறான தொரு விழா இராகலைப் பகுதியில் நடைபெற்றது. இதுவே முதல் தடவை. பாரதி விழாவுக்கான அனைத்துப் பூர்வாங்க வேலைகளும் செய்தாகிவிட்டன. இராகலை நகர் விழாவின் நிமித்தம் களைகட்டியது. மக்கள் வெள்ளம் நகரில் கரைபுரண்டோடியது. இருந்தும் என்ன பயன்? திடீரென நாங்கள் அதிர்ச்சிக்குள்ளாகினோம்! காரணம், இராகலைப் பொலிசார் பிரபல அரசியல்வாதி ஒருவரின் தூண்டுதலின் பேரில் விழாவைத் தடை செய்தனர். இதன் பின்புலத்தில் பிரபல தொழிற்சங்கம் ஒன்று இருந்தமையும் பின்னரேயே தெரிய வந்தது. உடனே விழாக்குழுவினர் பொலிஸ் நிலையத்திற்கு அழைக்கப்பட்டு விழாவை இரத்துச் செய்யும்படி கேட்கப்பட்டனர். ஆகையால், நாங்கள் திரு. இராஜரட்னம் அவர்களின் இல்லத்தில் ஒரு சிறிய கூட்டத்தினை ஏற்பாடு செய்தோம். அதில் பாரதி விழா தடைப்பட்டுப் போனமைக்கான காரணங்களை ஆராய்ந்தோம். திரு கிருஷ்ணன் எங்களுடன் கூடவே இருந்ததோடல்லாமல், தனது மனவருத்தத்தையும் தெரிவித்துக்கொண்டார்.”

பாரதி விழா தடைப்பட்டுப்போனமைக்கான காரணங்களை ஆராய்ந்த அதன் ஏற்பாட்டுக் குழுவினர் அதனை எவ்வாறேனும் நடாத்தி முடிப்பது எனக் கங்கணம் கட்டினர். அது மாத்திர மல்லாமல், அதற்காக முழுவீச்சுடன் செயலாற்றத் துணிந்தனர். அவர் அது குறித்து இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“பாரதி விழா நடாத்த முடியாமை குறித்து, நாங்கள் அதனை ஒரு தோல்வியாகக் கருத வில்லை. ஆனாலும், குறித்த நிகழ்ச்சி பின்னர் வெற்றியடைய நாங்கள் எங்களைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டோம். இதற்காக அமைப்பொன்றை உருவாக்கினோம். “சமயக் கலாசார அமைப்பு” (Religious Cultural Society) என்பது அதன் பெயர். இவ்வமைப்பு மூலம் இலங்கையின் அப்போதைய உயர்நீதி மன்ற பிரதம நீதியரசர் கௌரவ. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா அவர்களைக் காப்பாளராகத் தெரிவு செய்தோம். துரைசாமி, தாயுமானவன், சொக்கலிங்கம், சந்திரசேகரன், V.T. தர்மலிங்கம் ஆகியோர் குழு உறுப்பினர்களாகச் செயற்பட்டனர்.”

“விழா நிகழ்வுகள் பிரபல மலையகத் தொழிற்சங்க அபிமானிகள் சிலராலும், சக்திமிக்க வர்த்தகர்கள் சிலராலுமே தடைப்பட்டுப் போனதுடன், இராகலையில் குறிப்பிட்ட அவர்களுக்கு நாங்கள் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டுமென அவர்கள் எதிர்பார்த்தனர். ஆனால், எல்லோரும் சமமாக மதிக்கப்பட வேண்டுமென்பதே எங்களது பிரதான நோக்காயிருந்தது. இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையிலும் இவ்வாறானவர்களின் ஆதிக்கப் போக்கு பெரிய தாக்கத்தைச் செலுத்தியதுடன், ஏதாவது முன்னேற்றகரமான செயற்பாடுகளைச் செய்ய விழையும் பொழுது, அதற்குத் தடைக்கற்களாகவே இத்தகையவர்கள் இருந்தனர்.”

“எங்களுடைய ஆழ்மனதில் பாரதி விழா குறித்த எண்ணங்கள் மேலோங்கின. ஆகையால் தடைப்பட்ட பாரதி விழாவை நாங்கள் மீண்டும் பலத்த எச்சரிக்கையுடன் முன்னின்று நடாத்தத் தீர்மானித்தோம். தாயுமானவனும், துரைசாமி அண்ணனும் மிகப் பெரிய சக்திகளாக எமக்குப் பின்னால் நின்றனர். எனவே, அப் “பாரதி விழா” 1967இல் வரலாறு படைத்த விழாவொன்றாக மாறியது. உயர் நீதிமன்ற பிரதம நீதியரசர் கௌரவ. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா அவர்கள் விழாவிற்குப் பிரதம அதிதியாக அழைக்கப்பட்டார்கள். நாங்கள் இந்தியாவிலிருந்து, தமிழக இலக்கியத் துறையின் முன்னோடிகளான பிரபல நாவலாசிரியர் நா.பார்த்தசாரதி, பிரபல நாவலாசிரியரும், சிறுகதை எழுத்தாளரும், இலக்கிய விமர்சகருமான கு.அழகிரிசாமி, சமூக செயற்பாட்டாளரும், பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கெதிரான கொள்கைகளையுடையவரும், சுப்பிரமணிய பாரதியாரின் பேத்தியும், திரு. சுந்தரராஜனின் மனைவியுமாகிய விஜயபாரதி ஆகியோரையும் அதிதிகளாக அழைத்திருந்தோம். ஓய்வுபெற்ற பிரதம நீதியரசர் கௌரவ. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா அவர்கள் பிரதம அதிதியாகக் கலந்துகொண்டு விழாவைச் சிறப்பித்தார். இராகலையில் 1967ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற அப் “பாரதி விழா” வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததொரு விழாவாக அமைந்திருந்ததென்பதை இவ்விடத்தில் பெருமையுடன் பதிவுசெய்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.”

பாரதி விழாவுக்குப் பின் அவர்களுடைய செயற்பாடுகள் குறித்து நேர்காணல் செய்கையில்: 1967 பாரதிவிழாவுக்குப் பின் அவர்கள் முறையாகத் தொடர்ந்து கூட்டங்களையும், விழாக்களையும் ஒழுங்கு செய்ததாகவும், இஃது V.T. தர்மலிங்கம் அவர்களுடன் இணைந்து செயற்பட்ட தருணமாகும் எனவும் எங்களிடம் கூறிய பிலிப் மேலும் கூறுகையில், அவர்கள் மெட்ராஸ் தி.மு.க. மேயர் மைனர் மோசஸ், வித்துவான் வேலனார், சிவலிங்கம், செந்தூரன், பாரதி இராமசாமி ஆகியோரை இராகலைக்கு அழைத்திருந்ததாகவும், அவர்களனைவரும் இடதுசாரிக் கொள்கைகளையுடையவர்கள் எனவும் இக்காலப் பகுதியில் V.T. தர்மலிங்கம் இளைஞர்கள் பலரை ஒன்று சேர்த்து தோட்டங்கள் தோறும் நாடகங்களை மேடையேற்றியதுடன், அவர் பெருந்தோட்டச் சமூக மக்களுக்காக இவ்வுலகை விட்டு நீங்கும் வரையிலும் கடுமையாக உழைத்தார் எனவும் மனம் திறந்து சொன்னார்.

மேலும் கூறுகையில், பிலிப்பும் சந்திரசேகரனும், மலையகத்தைச் சேர்ந்த தேர்தல் தொகுதி யொன்றிலிருந்து வேலையற்ற பட்டதாரிகளாக இருந்ததாகவும், அதற்குரிய காரணம், இலங்கைப் பிரஜாவுரிமை அவர்களிகளிருவருக்கும் இல்லாமையாகும் எனவும் எங்களிடம் பிரஸ்தாபித்தார். இலங்கைப் பிரஜாவுரிமை பெறுவதற்குப் பலமுறை பிலிப் விண்ணப்பித்தும், அதுசம்பந்தமாக அவருக்கு எந்தவிதமான பதிலும் கிட்டவில்லை எனவும், ஆனாலும், அவரது நெருங்கிய நண்பரும் வழக்கறிஞருமான தாயுமானவன் அது சம்பந்தமாக வழக் கொன்றைத் தாக்கல் செய்யுமாறும் அவருக்கு முன்கூட்டியே அறிவுறுத்தியிருந்ததாகவும் கூறினார்.

பெருந்தோட்டச் சமூகத்தினரைப் பொறுத்தமட்டில் பிறப்புச் சான்றிதழில் பெயர்கள் உரிய முறையில் குறிப்பிடப்படுவதில்லை. பிள்ளையின் பெயர் எனுமிடத்தில் பதிவுக்காரர் பெயர்களை மாற்றி எழுதுவது, பெயர்களைப் பிழையாக எழுதுவது இன்னும் தொடர்கதை யாகவே உள்ளது. சில பிறப்புச் சான்றிதழ்களில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பெயர்களைப் பார்க்கும் பொழுது நகைப்புக்கிடமாக இருப்பதையும் நாம் நன்கு அவதானிக்கலாம்.

அக்காலத்தில் வேலைவாய்ப்புகளைப் பெறுவதற்குப் பிரஜாவுரிமைச் சான்றிதழ் மிக முக்கியமாக வேண்டப்படுவதொன்றாகும். அது குறித்து பிலிப் மேலும் கூறுகையில்:

“எனது பிரஜாவுரிமை சம்பந்தமான கடைசி முயற்சியாக, நான் மீண்டும் மாவட்ட இறைவரி உத்தியோகத்தருக்கு (DRO) எனது மனுவை விசாரிக்குமாறு எழுதினேன். அது ஒரு அழுத்தமான வேண்டுகோளாகவே இருந்தது. அதனாலோ என்னவோ! இம்முறை நான் ஓர் அதிர்ஷ்ட சாலியாக மாறினேன். இம்முறை பாதுகாப்பு மற்றும் வீடமைப்பு அமைச்சின் மூலமாக எனக்கு “வம்சாவழி மூலமான பிரஜாவுரிமைச் சான்றிதழ்” கிடைத்தமை மனதுக்கு நிம்மதியைத் தருவதாயிருந்தது.” என எம்மிடம் கூறி நிம்மதிப் பெருமூச்சொன்றையும் விட்டார்.

அதன்பிறகு அவர் பட்டதாரி ஆசிரியராக இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் இணைந்து கொள்கிறார். பல தோட்டங்களைச் சூழ்ந்து இராகலை நகரில் முதன் முதலாகக் க.பொ.த. (உ/த) வகுப்பு இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

அதற்கு முன்னர் இராகலை மற்றும் உடபுஸ்ஸல்லாவ பிரதேசங்களைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் உயர்தரம் கற்க நுவரெலியாவுக்கே செல்ல வேண்டியிருந்தது.

இது கல்வி அமைப்பில் இருந்த பாரிய குறைபாடாகக் கொள்ளலாம். அது குறித்து பிலிப் அவர்கள் என்ன கூறுகின்றார் என நோக்குவோம்:

“1966ஆம் ஆண்டளவில் எனக்குப் பட்டதாரி ஆசிரிய நியமனம் கிடைத்தது. அத்துடன், நான் ஏற்கனவே தொண்டராசிரியராகவும் கடமையாற்றியிருந்தேன். முதன்முறையாக இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் க.பொ.த. (உ/த) வகுப்பு பாடசாலை அதிபர் திரு. C.K.R. தியாகராஜா அவர்களின் தலைமையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அவர் இதன் மூலம் இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலைக்கு ஒரு புதிய முகத்தோற்றத்தைக் கொடுத்தார். பாடசாலையில் வளப்பற்றாக்குறை பிரதான பிரச்சினையாகக் காணப்பட்டாலும், கிடைத்த வளங்களைக் கொண்டு அவர் இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையைக் கட்டியெழுப்பினார். இதன்மூலம் சில மாணவர்கள் முதன்மை நிலையினைப் பெற்றவர்களாக மாறினர். திரு. சுதந்திரராஜ் பின்னாளில் வழக்கறிஞராக உயர்ந்தார். கௌரி பழனியப்பன் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் விரிவுரையாளராகியதுடன், உலகவங்கி, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கி மற்றும் பெருந்தோட்ட நிதியம் ஆகியவற்றிலும் கடமையாற்றினார். பின்னர் திரு. சுப்பிரமணியம் பல்கலைக்கழகம் சென்று ஆசிரியராகி, அதன் பின்னர் உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர் பதவியுடன் ஓய்வு பெற்றார். திரு. தங்கராஜா கௌரி பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வியைத் தொடர்ந்தாலும், பிரஜாவுரிமைப் பிரச்சினை காரணமாக அவரால் வேலை வாய்ப்புப் பெற முடியவில்லை. பின்பு அவர் ஒரு மரக்கறி சேகரிப்பு நிலையத்தில் விற்பனைப் பிரதிநிதியாகச் சேர்ந்து கொண்டார். திரு சிவசுந்தரநாதன் பாடசாலை அதிபராகப் பொறுப்பேற்றுப் பின் உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளராகியதுடன், ஓய்வு பெறும் வரை அவர் தனது கடமையைச் செவ்வனே செய்து வந்தார். சிவப்பிரகாசம் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் சித்தி பெற்று பட்டதாரியானார். ஆனாலும், அவர் 1983 இல் இடம்பெற்ற இனக் கலவரத்தின்போது உடபுஸ்ஸல்லாவ அதிகாரவத்தை தோட்டத்தில் வைத்துக் கொலை செய்யப்பட்டார்.”

“நான் வரையறுக்கப்பட்ட பின்னணியைக் கொண்ட பெருந்தோட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்தவன். எனது கடந்த கால நிலைமைகள் எனக்கு அவ்வளவு மகிழ்ச்சிக்கிரியனவாக அமைந்திருக்கவில்லை. அநேகமாக நாம் சார்ந்த பெருந்தோட்ட இளைஞர்களுக்கு அதிர்ஷ்டமான சந்தர்ப்பங்கள் இன்னும் கிட்டவில்லை என்று தான் கூற வேண்டும். நானும் அதில் ஒருவன். நாம் படிக்கும் காலத்தில் பாடசாலைகள் வரையறுக்கப்பட்ட வளங்களுடனேயே காணப்பட்டன. ஆனால் இன்று குறிப்பாகக் கிராமப்புற மற்றும் பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகளுக்கு ஓரளவிலாவது வளங்கள் கிடைக்கக்கூடியமை நிம்மதியாகவுள்ளது.”

அவரது கல்விப்பணி, சமூகப்பணி மற்றும் இலக்கியப்பணி குறித்து தெரிந்து கொண்ட நாம் அவருடைய குடும்ப வாழ்க்கை குறித்தும் தெரிந்து கொள்ள அவர்க்கொண்டோம். அது பற்றி அவர் நிறையவே எங்களிடம் தெரிவித்தார். அது குறித்து அவர் கூறுகையில்:

“நான் 1972ஆம் ஆண்டில் இராகலையில் திருமணம் செய்து கொண்டேன். எனது திருமணத்திற்குப் பின் நான் கொழும்பு வனாத்தமுல்லை ரோமன் கத்தோலிக்கத் தமிழ்ப் பாடசாலைக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டேன். வனாத்தமுல்லை ஒரு பின்தங்கிய பகுதியாகும். மாணவர்கள் மிகவும் ஏழ்மை நிலையில் இருந்ததுடன், பாடசாலைக்கு வருகை தருவதை வழமையாகக் கொண்டிருந்தனர். அதேவேளை ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை மிக நன்றாக நேசித்ததுடன், அவர்களுடன் நல்லுறவைப் பேணுபவர்களாகவும் இருந்தனர். அதனாலோ என்னவோ! மாணவர்கள் எங்கள் மீது அன்பு மற்றும் மரியாதை உடையவர்களாக இருந்தனர். பின்னாட்களில் அவர்கள் மிகவும் கீழ்ப்படிவுள்ள மாணவர்களாக மாறினர். இதற்கு உதாரணமாக, அண்மையில் குறித்த அப் பாடசாலையின் பழைய மாணவனான ஞானப்பிரகாசம் என்னை ஒரு விழாவுக்கு அழைத்திருந்தார். அப்போது அங்கு கூடியிருந்த பழைய மாணவர்களுள் சிலர் என்னை மனமார வாழ்த்தினர். நான் மனம் நெகிழ்ந்து போனேன்.”

“மீண்டும் நான் குறிப்பிட்ட அப் பாடசாலையிலிருந்து கொட்டாஞ்சேனையிலுள்ள ஒரு பாடசாலைக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டேன். எனது சொந்த ஊரான நுவரெலியாவுக்கு இடமாற்றம் பெற்றுத் தருமாறு நான் கொழும்புப் பிரதேசக் கல்வித்திணைக்களத்திற்குப் பலமுறை விண்ணப்பித்தும், கல்வித்திணைக்களம் என்னை விடுவிக்கத் தயாராக இல்லை போலும். ஆனாலும், இலங்கை ஆசிரியர் சங்கத்தின் அணுசரனையுடன் பின்பு நான் நுவரெலிய பகுதிக்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டேன்.”

இடமாற்றத்தின்போது, எனக்கு நுவரெலிய சென்சேவியர் பாடசாலை கிடைத்தது. பாடசாலை அதிபரான நொயல் நடேசன் ஆளுமை மிக்க மிக நல்ல மனிதர். அவர் ஆங்கிலப் புலமை மிக்கவருமாவார். ஒரு நல்ல அதிபரின் கீழ் பணி புரிவது எனக்குப் பெருமைமிக்க தாயிருந்தது. மேலும் அவர் ஒரு நிர்வாகத் திறமை மிக்க சிறந்த நிர்வாகியாகவும் காணப்பட்டார். அதனால் சிங்கள, தமிழ் சமூகத்தினரின் மரியாதைக்கும், மதிப்புக்கும் பாத்திரமானார்.

“சென்.சேவியர் பாடசாலை தமிழ் மற்றும் சிங்கள மாணவர்கள் கற்கும் இரு மொழிப் பாடசாலையாக அமைந்திருந்தது. அதிபர் திரு. நொயல் நடேசன் பாடசாலையில் எந்தவொரு கடினமான நிலையிலும், அதனை மிக இலாவகமாகக் கையாள்வார். அவர் ஒரு சிறந்த விளையாட்டு வீரரும் கூட. அதனால் மாணவர்களை விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகளில் உயர்ந்த நிலைக்கு இட்டுச் செல்ல வழிகாட்டினார். இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் தொடர்ந்தும் சென்.சேவியர் பாடசாலையில் நீடித்திருக்க முடியவில்லை. காரணம், நான் பட்டப் பின் கற்கை நெறியை (TESL) மேற்கொள்ள எனக்கு அழைப்பு வந்தமையேயாகும்.”

குடும்ப வாழ்க்கையுடன் பாடசாலை வாழ்க்கையையும் கூறிச் செல்லும் பிலிப், அவருக்குப் பட்டப் பின் கற்கை நெறியைத் தொடர்வதற்கு அழைப்புக் கடிதம் கிடைத்தவுடன் இவ்வாறு கூறுகிறார்:

“நான் இந்தப் பயிற்சி நெறியைப் பெறும் ஒரு அதிர்ஷ்டசாலியாவேன். ஏனென்றால், ஆசிரியர்களுக்கு ஆங்கில மொழியில் பயிற்றுவித்துப் பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பப்படும் “ஆங்கிலத்தை இரண்டாம் மொழியாகக் கற்பித்தல்” (TESL) ஓர் பட்டப் பின் கற்கை நெறியாகும். நாங்கள் ஆளுமை மிக்க விரிவுரையாளர்களை இப் பயிற்சினெறியில் சந்தித்தோம். திரு. ரெஜி சிறிவர்தன சந்திப்பதற்கு மிக அரிதான மனிதர் ஆவார். அவரை என் வாழ்நாளில் சந்தித்தது நான் செய்த பெரும் பாக்கியமே! ஆனாலும் நான் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் ஆங்கில இலக்கியத்தை விரிவுரையாளர் திரு. ரெஜி சிறிவர்தன அவர்களிடமே கற்றேன். இலக்கியம் என்றால் என்ன? என்பதை நான் அவரிடமே நன்கு விளங்கிக்கொண்டேன். அவருடைய நினைவுகள் இன்றும் என் மனதில் நிழலாடிக் கொண்டிருக்கின்றன. கலாநிதி. சில்வா, திருமதி. கொத்தலாவல, திரு. வலாதர, திரு. சந்திரசேகரம் (உளவியல்) திரு. முத்துலிங்கம் (கல்வி அளவீடும், மதிப்பீடும்) போன்ற விரிவுரையாளர்களும் எங்களுக்குக் கற்பித்தனர்.”

“ஆங்கில இலக்கியம் மிக முக்கியமான பாடமாக இருந்ததுடன், எனது எண்ணத்தையும், மனப்பாங்கையும் மிகப் பெரியளவில் மாற்றியமைத்தது எனலாம். எனது நண்பனான ஹமீட் ஒரு திறமைசாலியான மாணவன் மட்டுமல்ல, அவர் பல விடயங்கள் குறித்து விரிவுரையாளர்களிடம் விவாதித்து விளக்கம் பெற முயன்றார்.”

“என்னுடைய குடும்பத்தினர் என்னுடனேயே இருக்க விரும்பியதினால், எனது மனைவி குழந்தையுடன் கொழும்புக்கு வந்து என்னுடன் தங்கினர். நாங்கள் தெமட்டகொடயில் திரு. ரணசிங்க என்பவருக்கு உரித்தான வீட்டில் வாடகை செலுத்தி குடியிருந்தோம். திரு திருமதி. ரணசிங்க எங்களுடன் தோழமையுடன் பழகியதோடு, உதவிக்கரம் நீட்டுவதிலும் முன் நின்றனர். அதேவேளை எனது மனைவியின் உறவினர்கள் தெமட்டகொடயில் புடைவைக் கடையொன்றையும், தையலகத்தையும் உடைமையாகக் கொண்டிருந்தனர். அவர்களும் எங்களுக்கு உதவுவதில் கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்தனர்.”

பிலிப் அவரது பட்டப் பின் கற்கைநெறியைப் பூர்த்தி செய்த பின், கந்தப்பளை மெதடிஸ்ட் தமிழ் மகா வித்தியாலயத்திற்கு இடமாற்றம் செய்யப்பட்டதாகவும், “வாழ்க்கையின் பல்வேறு சவால்களுக்கு முகங் கொடுத்த காலகட்டம் என்ற ரீதியிலும், அவரது ஆரம்பக்கல்வியைப் பூர்த்தி செய்த பாடசாலை என்ற ரீதியிலும், அவரால் பல வழிகளிலும் மனிதனாக வாழ அவரை மீளுருவாக்கம் செய்த பாடசாலை” என்ற ரீதியிலும் மனமுவந்து அந்த இடமாற்றத்தை அவர் ஏற்றுக்கொண்டதாகப் பெருமையுடன் எம்மிடம் கூறினார். அத்துடன் திரு. பஸ்தியாம் பிள்ளை பாடசாலையின் அதிபராகக் கடமையாற்றினார் எனவும், அதேவேளையில் சிறப்பான பண்புகளையுடைய நல்லதொரு ஆசிரியர் குழாமும் அப் பாடசாலையில் காணப்பட்டதாகவும், மேலும் அவ்வாசிரியர்களிடம், மாணவர்களிடத்தே நல்ல கவின்நிலையுடன் கூடிய கல்வி வளத்தையும், இணைப்பாடவிதானச் செயற்பாடுகளையும் கட்டியெழுப்ப வேண்டுமென்ற துடிப்பும், ஆர்வமும் மேலோங்கியிருந்ததாகவும், அதனால் பாடசாலையின்

அனைத்துச் செயற்பாடுகளிலும் அவர்கள் தீவிர கவனஞ் செலுத்தத் தொடங்கியதாகவும் கூறினார்.

பிறகு 1970களில் பாடசாலைக்குத் திருமதி. சிவச்செல்வம் என்பவர் அதிபராக நியமனம் செய்யப்பட்டார் எனவும், பாடசாலை நிகழ்ச்சித் திட்டத்தைச் செயலாக்கத்துடன் முன் நின்று நடாத்திச் செல்ல முற்பட்ட அதேவேளை, மாணவர்களுக்குப் பயனுள்ள வகையில் கல்வியானது அபிவிருத்தியடைய வேண்டுமென்ற முனைப்புடன் அதிபர் சிவச்செல்வம் செயற்பட்டதாகவும் கூறிய அவர் பின்னாளில் தான் பாடசாலையின் உப அதிபராக நியமிக்கப்பட்டதாகவும், உயிர்த் துடிப்பும், ஊக்கமும் நிறைந்த நேர்மை மிக்க ஆசிரியரான திரு. பாலசிங்கம், மாணவர்களாலும், பெற்றோர்களாலும் மிகவும் போற்றப்பட்ட ஆசிரியரான திரு. பாலசுப்பிரமணியம், கணித பாட ஆசிரியர்களான திரு. மகிபாலன், திரு. ஸ்ரீகாந்த் ஆகியோருடன் திரு. கோபிநாத், திரு. இன்பநேசன், திரு. சுப்பிரமணியம், திரு. துரைராஜ், செல்வி கனகராணி, செல்வி. கிரேஸ், திரு. அருள்பிரகாசம், திரு. மலையான், திரு. அருந்தவராஜா, திருமதி சாமுவேல், திரு நவரட்னம், திரு. கந்தவனம், செல்வி. நேசமலர், செல்வி மலர்விழி, செல்வி திலகேஸ்வரி, செல்வி. நிர்மலா, திரு. இராஜகோபால், திரு. சந்திரசேகரன், திருமதி. சிவபாதசுந்தரம், திரு. ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா, திரு. பெரியசாமி, செல்வி. கோகிலா, திருமதி. முனவ்வரா, திருமதி. மாணிக்கம், செல்வி. மனோகரா ஆகியோரும் அக்காலவேளையில் கடமையாற்றிய ஆசிரியர்களாவர் என கூறினார்.

அதனைத் தொடர்ந்து நாட்டில் நடைபெற்ற 'இனக்கலவரம்' அவரது மனதை எந்தளவில் பாதிப்பிற்குட்படுத்தியது என்பதனைக் கேட்டோம். ஏனெனில் இனக் கலவரத்தைத் தொடர்ந்து சிலர் தமிழ் நாட்டிற்குக் குடி பெயர்ந்தனர். அதன் நிமித்தம் எமது குழு இக் கேள்வியை அவரிடம் கேட்டது:

இதுபற்றி அவர் மனம் தழுதழுத்த குரலில் எங்களிடம் கூறினார்.

"1983இல் நடைபெற்ற இனக்கலவரம் எமக்குப் புதிய அனுபவங்களைத் தந்தது. அது எமது மனங்களில் ஏற்படுத்திய வடுக்கள் இன்னும் ஆறாத ரணமாகவே உள்ளது. அக் கலவரத்தின் போது, நுவரெலியா மற்றும் கந்தப்பளை பகுதிகள் மிகவும் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகள் என்பதை யாவரும் நன்கறிவர். கலவரம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, நான் குத்தகைக்கு விவசாயம் செய்துகொண்டிருந்த டியனிலையிலுள்ள மரக்கறித் தோட்டத்தைப் பார்க்கச் சென்றேன். அங்கு சென்று மீண்டும் குடியிருந்த வீட்டுக்கு விரைந்தேன். நாங்கள் வாடகைக்குக் குடியிருந்த வீட்டின் உரிமையாளர் ஒரு பெரும்பான்மை இனத்தைச் சார்ந்தவராவார். அவர் தற்காலிகமாக வீட்டை விட்டு வெளியேறுமாறும், உடைமைகளைப் பாதுகாத்துத் தருவதாகவும் கூறி, பாதுகாப்பின் நிமித்தம் எங்களை வீட்டை விட்டு வெளியேறு மாறு வேண்டிக்கொண்டார். ஆகையால் நான் எனது குடும்பத்தினரையும், பிள்ளைகளையும் அழைத்துக்கொண்டு போட்ஸ்வூட் தோட்டத்தினூடாகக் கோட்லொட்ஜ் தோட்டத்திற்குச் செல்லலாமென எண்ணி விரைந்தோம். கோட்லொட்ஜ் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் எங்களுக்கு அன்றைய தினம் தங்குவதற்கு அடைக்கலம் கொடுத்தனர். எவ்வாறாயினும் பிள்ளைகளின் உயிரை மாத்திரம் காப்பாற்றினாலே போதுமென்ற எண்ணமே எங்களுள் மேலோங்கியிருந்தது."

“அடுத்த நாள் காலை நாங்கள் கோட்வொட்ஜ் தோட்டத்திலிருந்து, இராகலைக்குச் செல்வதற்காகப் பிள்ளைகளையும் அழைத்துக் கொண்டு கந்தப்பளை தேயிலைமலைத் தோட்டத்தினூடாகச் செல்லும் பொழுது, அங்கே ஒரு அகதிகள் முகாம் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டோம். அதனால் நாங்கள் பாதுகாப்பு கருதி அம் முகாமுக்கு விரைந்தோம். நாங்கள் முகாமைச் சென்றடைந்தபொழுது, கந்தப்பளை நகரத்தைச் சேர்ந்த வர்த்தகர்கள் தமிழ்ப் பொதுமக்களும் கந்தப்பளை தோட்டப் பாடசாலையில் தஞ்சம் புகுந்திருந்தனர். இந்த முகாம் முழுக்க, முழுக்க அத்தோட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்களால் பராமரிக்கப்பட்டது. பின்பு கந்தப்பளை தேயிலைத் தொழிற்சாலையிலும் மக்கள் தங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்யப் பட்டதாக அறிந்துகொண்டோம்.”

“சோமசுந்தரம் எனும் ஓராசிரியரும், எனது மாணவன் விஜயரட்னமும் நாங்கள் முகாமுக்குள் இருப்பதை எப்படியோ அறிந்து கொண்டனர். அவர்கள் எங்களுக்கு உணவு உட்படப் பல்வேறு தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்து உதவினர். அப்பொழுது அரசாங்க அதிபர் அவர்கள் கந்தப்பளை நகரத்திலுள்ள சிலருடனும், சில சிங்களப் பொதுமக்களுடனும் இணைந்து உணவு மற்றும் உடுபுடைவைகளுடன் அங்கு விஜயம் செய்தார்.”

இத்தனைக்கும் மத்தியிலும் மிக்க மனிதாபிமானத்துடன் அவரது நண்பர் அவருக்கு வெளிநாட்டில் வேலைவாய்ப்பொன்றைப் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஆவலுடன், அதற்கான விண்ணப்பப் படிவத்தையும் பூர்த்தி செய்து அனுப்புமாறு வேண்டுகிறார். கந்தப்பளையில் இடம் பெற்ற கலவரத்தைத் தொடர்ந்து, அவரது நண்பனான வீரசிங்கம் ‘ஸாம்பியாவில்’ ஆசிரியர் பதவியொன்றுக்கான விண்ணப்பப் படிவமொன்றைப் பூர்த்தி செய்து அனுப்புமாறு கேட்டிருந்தாராம். இருப்பினும், அவரால் அவ்விண்ணப்பப் படிவத்தைப் பூர்த்தி செய்து அனுப்ப முடியவில்லை என மனவருத்தத்துடன் எங்களிடம் கூறினார்.

அவர் இராகலையில் இருக்கும்பொழுது, அப்போதைய சமாதானக் குழுத் தலைவரான திரு. ஜோ. வில்லியம் அவர்களுடன் நெருங்கிய தொடர்பிலிருந்ததாகவும், திரு.ஜோ. வில்லியம், அருட்தந்தை மாணிக்கம், ஆறுமுகம், பிலிப் உட்பட அனைவரும் இணைந்து மாணவர்களின் கல்வித் தேவைகளுக்காக அக்கால வேளையிலும் உதவி செய்ய முடிந்தது பெரும் பாக்கியமெனக் கூறியதுடன், மனிதாபிமானமுள்ள சில பெரும்பான்மையினத்தைச் சேர்ந்த நல்லிதயங் கொண்ட மனிதர்களும் இருந்தமை சிறப்புக்குரியது எனவும் எங்களிடம் கூறினார்.

மேலும் அவர் எங்களிடம் கூறுகையில், இனக்கலவரத்தைத் தொடர்ந்து, அவர்களால் கந்தப்பளையில் தங்கியிருக்க முடியவில்லை எனவும், அதனால் 1983இல் அவரும், அவரது குடும்பத்தினரும் இந்தியாவுக்குக் குடிபெயர்ந்து தமிழ்நாடு கொடைக்கானலில் தங்க நேர்ந்ததாகவும் கூறினார். அத்துடன் இலங்கையிலிருந்து ஏலவே தமிழ்நாட்டுக்குக் குடிபெயர்ந்த மக்கள் அவர்களுக்கு உதவிக்கரம் நீட்டியதாகவும், ஏறக்குறைய 23 வருடங்கள் அவரது குடும்பம் தமிழ்நாட்டில் வாழ்க்கையை நடாத்தியது எனவும் கூறியதுடன், அவரது பிள்ளைகள் மூவரும் தனியார் பாடசாலையில் சேர்க்கப்பட்டதாகவும், அவர் இலங்கையிலிருந்து அவரது மூன்று பிள்ளைகளுக்குமான பாடசாலைக் கட்டணத்தை அனுப்புவதற்கு மிகவும் சிரமப் பட்டதாகவும் எங்களிடம் கூறத் தவறவில்லை. மேலும், அவருடைய மாதாந்த வருமானம்

போதாமலிருந்ததாகவும், அதனால் அவரது தொழிலின் மூலம் கிடைக்கும் பணத்திலிருந்தும், குத்தகைக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்த மரக்கறிச் செய்கை பண்ணக்கூடிய காணியின் மூலம் கிடைக்கும் பணத்திலிருந்தும் அவரது செலவு போக மீதிப்பணத்தை அவர்களுக்கு அனுப்பி வந்ததாகக் கூறினார்.

அக்காலத்தில் அவர் நு/மெதடிஸ்ட் தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் அதிபராகக் கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்ததாகவும், மூன்று பிள்ளைகளினதும் கல்வித் தேவைக்கான முழுப் பொறுப்பையும் அவரது மனைவி ஏற்றுக் கொண்டது மாத்திரமல்லாமல், அவர்களினுடைய சுயதேவைகள் மற்றும் பாடசாலைச் செலவுகளை மிகச் சாமர்த்தியமாகச் சமாளித்துக் கொண்டதாகவும், குடும்பத் தலைவியான அவர் தன்னைத் திடப்படுத்திக் கொண்டு, பிள்ளைகளின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக முன்னின்றுழைத்ததாகவும் எங்களிடம் கூறினார். தொடர்ந்தும் பிலிப் எங்களிடம் இவ்வாறு கூறினார்.

“இவ்வாறு பிள்ளைகள் கல்வி கற்றுக் கொண்டிருக்கையில், அவர்களின் மூன்றாம் நிலைக் கல்வியைப் (Tertiary Education) பெற்றுக் கொடுப்பதில் எனது மனைவி மிகவும் இடர்ப்பட்டார். தமிழ்நாட்டின் அப்போதைய நிலைமைகளை இலகுவில் புரிந்துகொண்ட அவர், மூன்று பிள்ளைகளையும் கல்லூரிகளுக்கு அனுப்புவதில் வெற்றியும் கண்டார். எனது மூத்த மகன் முகாமைத்துவ நிர்வாகப் பட்டத்தை கோயம்புத்தூரிலும், எனது இரண்டாவது மகன் உற்பத்திப் பொறியியல் (Production Engineer) பட்டத்தை வேலூரிலும், பின்னர் தமிழ் நாட்டிலும் பெற்றனர். எனது மகள் அவரது பட்டத்தை அன்னை தெரேசா பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றுக் கொண்டதுடன், முதலாம் தரத்திலும் சித்தியடைந்தார். பின்னர் அவர் தனது முதுமாணிப்பட்டத்தை காமராஜர் பல்கலைக்கழகத்தில் பெற்றார். அதன் பின்னர் அவர் அன்னை தெரேசா பல்கலைக் கழகத்தில் வங்கி முகாமைத்துவத் துறையில் விரிவுரையாளராகச் சேர்ந்து பணியாற்றினார். எனது மனைவியின் வழிகாட்டலாலும், அவரது அர்ப்பணிப்பினாலும் எனது பிள்ளைகள் தரமான கல்வியைப் பெற்று இப்போது மிக நல்ல நிலையிலுள்ளனர்.”

அத்துடன் பாடசாலை விடுமுறைக் காலத்தின்போது எனது மனைவி உட்படப் பிள்ளைகள் மூவரும் இலங்கைக்கு எப்போதாவது வந்து செல்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருந்தார்கள். அதன்போது அவர்களனைவரும், நான் உட்பட எனது மனைவியின் மூத்த சகோதரியான திருமதி. அன்னக்கொடி அவர்களின் இல்லத்திலேயே தங்குவோம். ஒவ்வொரு முறையும் அவர்கள் இந்தியாவிலிருந்து வரும்பொழுதெல்லாம் அவர்களை நல்லமுறையில் உபசரித்து மிகவும் வாஞ்சையுடன் எனது பிள்ளைகளை மீண்டும் இந்தியாவுக்கு அனுப்பி வைப்பதில் அவர்கள் என்றுமே பின்நின்றதில்லை. எனது பிள்ளைகளும் மனைவியின் சகோதரி, அவரது கணவர் உட்பட அவர்களது ஐந்து பிள்ளைகளுடன் மிகவும் அன்பாகவே இருப்பர். இவ்வாறு எங்களது இரண்டு குடும்பங்களும் அன்பின் வயப்பட்ட நிலையில் இருந்ததை இப்பொழுது நினைத்துப் பார்த்தாலும் அவை நெகிழ்ச்சி மிக்க தருணங்களாகவே அமைந்தன.

“நான் மெதடிஸ்ட் தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில்; அதிபராகச் சேவையாற்றிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது, எனக்குக் கொத்தணி அதிபராகப் பதவியுயர்வு கிடைத்தது. மேலும் மெதடிஸ்ட் தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையாக இருந்தபடியால், தொண்டராசிரியர்களை நியமித்துப் பணியினைத் தொடர்ந்தோம்.”

இவ்வாறிருக்கையில், அவர் அதிபர் பதவியிலிருந்து ஓய்வு பெற்று சீசெல்ஸ் நாட்டுக்கு ஆங்கில ஆசிரியராகக் கடமையாற்றச் சென்றதாகவும், சிறிது காலத்தின் பின் இந்தியாவுக்குத் திரும்பியதாகவும், பின்பு இந்தியாவிலிருந்து இலங்கைக்குத் திரும்பியவுடன் அவரது நண்பரான தாயுமானவனுடன் சேர்ந்து ஆடைத்தொழில் சம்பந்தமான புதிய முயற்சியில் ஈடுபட்டதாகவும் கூறினார். அதன் பிறகு அவரே பின்வருமாறு கூறுகிறார்.

“புதிதாகத் தொடங்கிய செயற்பாடு வெற்றியளிக்காத நிலையில், என்னிடம் ஏலவே கற்ற பழைய மாணவனான அருட்தந்தை மரிய அந்தனி அவர்களின் தொடர்பு கிடைத்தது. அவர் இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் கல்வி கற்று, பல்கலைக்கழகப் பட்டத்தைப் பெற்ற பின்னர், இயேசு சபையின் அனுமதியுடன் முதுமாணிப் பட்டத்தைப் பெற ஒக்ஸ்போட் பல்கலைக்கழகத்துக்குச் சென்றார். அங்கு அவர் தனது M.Sc. முதுமாணிப்பட்டத்தைப் பெற்று வெளியேறினார்.”

“அருட்தந்தை மரிய அந்தனி வெளிநாட்டுக்குச் செல்ல முன் பெருந்தோட்ட மக்களுக்குச் சேவை செய்வதற்கென விருப்பங் கொண்டு ஒரு நிறுவனத்தை ஸ்தாபிக்குமாறு என்னிடம் கேட்டுக்கொண்டார். நான் அவர் இலங்கைக்குத் திரும்பியவுடன், அது குறித்து ஆவன செய்யலாம் எனப் பதிலிறுத்தேன். இந்த வேளையில் எனது பள்ளித் தோழனும், உற்ற நண்பனுமான திரு. கிருஷ்ணன் நுவரெலியாவிலுள்ள சர்வதேசப் பாடசாலையின் விடுதிக்குப் பொறுப்பாக இருந்து செயற்படுமாறு என்னைக் கேட்டுக்கொண்டார்.”

திரு. கிருஷ்ணன் உயிர்த்துடிப்பும், ஊக்கமும், சமூக அக்கறையும் நிறைந்த ஒரு மனிதராவார். 1960களில் திருச்செந்தூரன் மற்றும் சிவலிங்கம் ஆகியோருடன் இணைந்து மலையகத்தின் பிரபல தொழிற்சங்கத்துக்கெதிராகப் போராடியிருக்கின்றோம். திரு. கிருஷ்ணன் முதலில் ஆசிரியராகவும், பின்னர் அதிபராகவும் கடமையாற்றி கல்வித்துறைக்கு நிறைய சேவைகள் செய்திருக்கிறார். அவரது காலத்தில் பல மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகங்களுக்குச் சென்று வெளியேறியதுடன், அவர்களுட் சிலர் வழக்கறிஞர் மற்றும் ஆசிரியர் பதவிகளை அலங்கரிப்பவர்களாகவும் தற்போது காணப்படுகின்றனர்.

திரு. கிருஷ்ணன் ஒரு சிறந்த நிர்வாகியாவதுடன், சமூக நலனில் மிகுந்த ஈடுபாடும் மிக்கவராவார். அவர் மூலம் இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயம் நவீன தோற்றம் பெற்றதுடன், பாடசாலைக்கு மிக அருகாமையிலிருந்த சிங்களப் பாடசாலைக்குச் சொந்தமான கட்டிடங்களையும் உரியவர்களுடன் சாதாரியமாகப் பேசி இராகலை தமிழ் மகாவித்தியாலயத்தின் உடைமையாக்கினார். இதன் பின்னர் சிங்கள மகா வித்தியாலயம் தனது இருப்பிடத்தை நகரிலுள்ள தபாற்கந்தோருக்கருகில் நிலைநிறுத்திக் கொண்டது.

நான் திரு. கிருஷ்ணன் அதிபராக இருந்த வரையிலும், பாடசாலையின் விடுதிக்குப் பொறுப்பாக இருந்து பணி புரிந்தேன். ஆனாலும், பாடசாலையின் பங்குதாரர்களுக்கிடையே ஏற்பட்ட பிணக்குகள் காரணமாகத் திரு. கிருஷ்ணன் ஹட்டனில் “ஹைலெவல் சர்வதேசப் பாடசாலை” ஒன்றைத் தாபித்தார். அது பின்னாளில் கல்விக்கான பயனுள்ளதொரு பாடசாலையாக அபிவிருத்தியடைந்தது.

அருட்தந்தை மரிய அந்தனி தனது M.Sc. பட்டத்தை நிறைவு செய்து கொண்டு இலங்கைக்குத் திரும்பியவுடன், அருட்தந்தை .போல் கெஸ்பர்ஸ் அவர்களுடன், 'சத்யோதய' அமைப்பில் இணைந்து கொண்டார். சத்யோதய ஒரு பிரதான வள நிலையமாகப் பெருந்தோட்ட மக்களுக்கு இருந்ததுடன், அருட்தந்தை மரிய அந்தனி ஏலவே என்னிடம் கூறியபடி, ஹட்டனில் ஓர் வள நிலையத்தை அமைக்கச் சித்தமாயிருந்தார். சத்யோதய பெருந்தோட்ட மக்களுக்குக் குறிப்பிடத்தக்க சேவைகளைச் செய்து வந்ததுடன், பெருந்தோட்டச் சமூக மக்கள் அருட்தந்தை போல் கெஸ்பர்ஸ் அவர்களுக்கு என்றும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்ட வர்களாவார்.

தொடர்ந்தும் பிலிப் அவர்களின் வாழ்க்கையில் முக்கியமான கால கட்டம் எதுவென அவரிடம் வினவினோம்:

அவர் அது குறித்து மிகச் சந்தோஷமாகக் கருத்துக்களை எங்களிடம் பகிர்ந்து கொண்டார். அவர் கூறுகிறார்,

“அருட்தந்தை மரிய அந்தனி அவர்களின் கூற்றுக்கிணங்க ஹட்டனில் “சமூக நல நிறுவனம்” (Centre for Social Concern) ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிறகு, நான் மாத்திரம் அங்கு தங்கியிருந்து வேலைகளைத் தொடங்கினேன். ஒரு சமூக சேவகனாக சில தளபாடங்களுடன் நிறுவனத்தில் பணி செய்ய நான், என்னைத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டேன். சில நண்பர்கள் நிலையத்துக்கு வரும்பொழுது, அவர்களைச் சந்தித்துப் பயனுள்ள கலந்துரையாடல்களில் ஈடுபடுவதுண்டு. பின்பு திரு.கிங்ஸ்லி என்னுடன் சேவை செய்ய இணைந்து கொண்டார். அவர் துடிப்பான இளைஞராக இருந்ததுடன், நிலையத்தில் ஒரு வள நபராகவும் காணப்பட்டார். நிறுவனம் நீடித்து நிலைத்திருக்கக் கூடிய விதத்தில் அர்ப்பணிப்புடன் காரியங்களைச் செய்வதில் முனைப்புக் காட்டினார். மேலும் நாங்கள் ஹட்டன் பகுதியிலுள்ள சில தோட்ட இளைஞர்களைச் சந்தித்துக் கலந்துரையாடுவதற்காகச் சில குறிப்பிட்ட தோட்டங்களுக்கும் சென்று வந்தோம்.”

“நாங்கள் ஆசிரியர்களுக்கும், இளைஞர்களுக்கும் ஆங்கிலம் கற்பதற்கு நிலையத்தில் வகுப்புகளைத் தொடங்கினோம். மேலும் அவ்விரு சாராரும் சந்தித்துப் பொதுவான பிரச்சினைகள் குறித்துக் கலந்துரையாடல்களை மேற்கொள்ள சமூக நல நிறுவனம் களமமைத்துக் கொடுத்ததுடன், அது பொதுவானதொரு இடமாகவும் காணப்பட்டது. அருட்தந்தை மரிய அந்தனி அவர்கள் அதற்குத் தேவையான அனைத்து உதவிகளையும், ஒத்தாசைகளையும் மனமுவந்து நல்கினார்.”

“நாங்கள் நிறுவனத்திற்கு வரும் மாணவர்களிடத்தே விவாதங்களையும் ஏற்பாடு செய்தோம். பெருந்தோட்ட மக்களுடைய சமகாலப் பிரச்சினைகளைத் தலைப்புகளாகத் தெரிந்தெடுத்து விவாதங்கள் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டன. அநேக 'தனித்தன்மை வாய்ந்த பன்முக சமூகப்பார்வை மற்றும் கல்வியுடன் தொடர்புடைய நபர்கள்' எங்களுடன் இணைந்து கொண்டனர். அருட்தந்தை மரிய அந்தனி எங்களுக்கான பயிற்சிப் பட்டறைகளை ஒழுங்கமைத்துத் தந்ததுடன், எங்களுள் சிலரை வெளியிடங்களுக்கும் அனுப்பி வைத்தார். அத்துடன் அருட்தந்தை மரிய அந்தனி எங்களுக்கான நிதி வசதிகளையும் பெற்றுக் கொடுப்பதில்,

என்றுமே பின் நிற்கவில்லை. மேலும் எனது பிள்ளைகள் இந்தியாவில் கல்வியைத் தொடர்வதற்கும் அவர் பேரளவில் உதவியிருக்கின்றார். இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் அருட்தந்தை மரிய அந்தனி அவர்களை நன்றியுடன் நினைவுகூருகிறேன்.”

“அருட்தந்தை மரிய அந்தனி அவரின் சொந்த நிலையிலிருந்து எள்ளளவும் பிசகாமல், சேவை செய்யத் துணிந்தார். நாங்கள் பெருந்தோட்ட மக்கள் குறித்து ஒரு செய்தித்தாளை வெளியிட எங்களுக்கு ஆவன செய்ததுடன், அதற்கான அனுமதியையும் தந்தார். மேலும் வசதி குறைந்த மாணவர்களைத் தெரிவு செய்து, புலமைப்பரிசில் திட்டத்தின் மூலம் அவர்கள் உயர் கல்வியைத் தொடர அருட்தந்தை மரிய அந்தனி அவர்கள் உளங்கொண்டார். அவரது மிகப்பெரிய திட்டப் பங்களிப்பாக இப் “புலமைப் பரிசில் திட்டம்” அமைந்திருந்தது. சில மாணவர்கள் இந்தியாவுக்குச் சென்று தங்களது உயர்கல்வியைக் கற்பதற்கு இப் புலமைப் பரிசில் திட்டம் வழிவகுத்தது. அவர்கள் கல்வி கற்று பட்டங்களைப் பெற்ற பின், இந்தியாவிலிருந்து இங்கு மீண்டும் வருகை தந்து தாம் சார்ந்த சமூகத்துக்கு சிறப்பான சேவைகளைச் செய்துகொண்டிருக்கின்றனர் என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது. அருட்தந்தை மரிய அந்தனி அவர்கள் இலங்கையில் பல்கலைக்கழகங்களுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்ட வசதி குறைந்த மாணவர்களுக்கும் நிதியுதவியளித்து அம் மாணவர்கள் கல்வியைத் தொடர ஆவன செய்த பெருமகனாவார். அவர்கள் இப்போது மிக நல்ல நிலையிலுள்ளனர்.”

“அருட்தந்தை மரிய அந்தனி இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் எனது மாணவனாவார். அவர் எங்காகிலும் அந்திகள் இடம்பெறும்பொழுது அதற்கெதிராகக் குரல் கொடுப்பதற்குத் தயங்கமாட்டார். அவருடன் கிருஷ்ணசாமி, இராமநாதன் ஆகியோரும் கல்வி கற்றனர். பின்னர் இராமநாதன் தனது முதுமாணிப்பட்டத்தைப் பெற்று வன இலாகாவில் ஒரு சிரேஷ்ட உத்தியோகத்தராகப் பணி புரிந்து ஓய்வு பெற்றார். அவர் இன்னும் என்னுடன் நெருக்கமான தொடர்பிலிருக்கிறார்.”

“அருட்தந்தை மரிய அந்தனி எனது மாணவனாக மட்டுமல்லாது, இயேசு சபையின் ஒரு தலைவராகவும் செயற்படுகிறார். மேலும் அவர் தான் ஒரு தொழிலாள சமூகத்திலிருந்து படித்து வந்தவன் என்பதை இன்னும் மறக்கவில்லை. பெருந்தோட்ட சமூகம் குறித்த கரிசனை இன்னும் அவரது உள்ளத்தில் மேலோங்கியே காணப்படுகிறது.”

பல்வேறு சமூகப் பணிகளைச் சிறப்பாக ஆற்றியவரும், இயேசு சபையின் தலைவருமாகிய அருட்தந்தை மரிய அந்தனி அவர்கள் குறித்து தொடர்ந்து கூறும் பிலிப், இலங்கையில் அருட்தந்தை மரிய அந்தனி அவர்கள் தங்கியிருந்த காலத்தில், நிறைய பணிகளை ஆற்றியிருக்கிறார் எனவும், ஆயினும் இயேசு சபையின் வேண்டுவதின் பேரில் அவர் பாகிஸ்தான் செல்ல நேர்ந்தது எனவும் கூறியதுடன், அவர் இன்னும் வெளிநாட்டிலே தங்கியிருப்பதாகவும், இலங்கைக்கு வருகை தரும்பொழுது பிலிப் உட்பட ஏனையோரையும் பார்க்கத் தவறுவதில்லை எனவும் கூறினார். அருட்தந்தை மரிய அந்தனி அவர்கள் வெளிநாட்டிற்குச் செல்ல நேர்ந்த தாலோ என்னவோ பிலிப் ராமையாவும் நிலையத்தை விட்டு வெளியேறச் சித்தமாயிருந்தார். அவர் சமூக நல நிறுவனம் குறித்தும், அதிலிருந்து விடைபெறுவது குறித்தும் கூறுகையில்,

“நான் ஹட்டன் சமூக நல நிறுவனத்திலிருந்தும், பெருந்தோட்ட சமூகம் குறித்து அக்கறை கொண்ட நண்பர்களிடமிருந்தும் விடைபெற்று நிலையத்திலிருந்து வெளியேறினேன். அச்

சமூக நல நிறுவனமானது, ஹட்டனில் மிகப் பெரிய வளமாகத் திகழ்ந்ததுடன், பெருந்தோட்ட சமூக இளைஞர்களுக்கும், கற்றோருக்கும் மற்றும் புத்திஜீவிக்களுக்கும் கருத்துக்கள் பரிமாறிக் கொள்வதற்கும், கலந்துரையாடல்கள் மேற்கொள்வதற்கும் ஏற்ற மிகப் பொருத்தமான களமாக அமைந்திருந்தது. அருட்தந்தை மரிய அந்தனி அவர்கள் பல்கோணங்களில் சிந்தித்துச் செயற்படுபவராக இருந்ததுடன், அவரது காலத்தில் நிறுவனத்தில் நடைபெறும் எல்லாச் செயற்பாடுகளுக்கும் முன்னுரிமையளித்துச் சமூக ஊடாட்டம் மிக்கதொரு நிறுவனமாக அதனைப் பரிமளிக்கச் செய்தார்கள்.”

ஹட்டன் சமூக நல நிறுவனத்திலிருந்து வெளியேறிய பிலிப் மற்றொரு சமூக சேவை நிறுவனமான ‘சந்தனம் நிறுவனத்தில்’ சேர்ந்து பணியாற்ற விருப்பங் கொள்கிறார். அவருடைய பணி மற்றும் பொறுப்புகள் குறித்து அவர் இவ்வாறு கருத்துரைக்கிறார்.

“இது எனது சமூக சேவைப் பகுதியின் அடுத்த கட்டமாகும். ஹைபொரஸ்ட் பகுதியில் கோணப்பிட்டிய மற்றும் கோணக்கலை தோட்டப் பகுதிகள் மிகவும் பின்தங்கிய பகுதிகளாகும். அங்குள்ள பெருந்தோட்ட மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வைத்தியர் சந்தனம் மற்றும் சரோஜினி ஆகியோருடன் இணைந்து கொண்டேன். மேலும் அங்குள்ள மக்கள் விழிப்புணர்வடைய வேண்டியது கட்டாயமாவதுடன், வைத்தியர் சந்தனம் அவர்களின் எண்ணப்படி அங்கு ஒரு ‘சமூக நிறுவனத்தை’ தொடங்குவது மிகப் பொருத்தமானதே. வைத்தியர் சந்தனம் தொழிலாள சமூகத்தினரைச் சேர்ந்தவராக இருந்ததுடன், அவருக்கு SEDA மற்றும் சத்யோதய அருட்தந்தை போல் கெஸ்பர்ஸ் அவர்களினுடைய தொடர்புமிருந்தது. கோணப்பிட்டிய தோட்ட அதிகாரி வைத்தியர் சந்தனத்தைச் சுவீடன் நாட்டுக்கு அனுப்பி வைத்தவராவார். அங்கு அவர் வேலை செய்து கொண்டு படிப்பையும் தொடர்வதற்குத் தோட்ட அதிகாரியே உதவி செய்தார். பின்பு அவர் வைத்தியக் கல்லூரியில் (Medical College) சேர்ந்து சித்தியடைந்து மருத்துவரானார்.”

“சந்தனம் ஒரு வைத்தியராக இருந்தாலும், அவர் இசைத்துறையிலும், விளையாட்டுத் துறையிலும் மிக விருப்புள்ளவராகக் காணப்பட்டார். அவருடைய இரு மகன்மாரும் சுவீடனைச் சேர்ந்த பெண்களையே மணமுடித்துக் கொண்டனர். வைத்தியர் சந்தனத்தின் உறவினர்கள் கோணப்பிட்டிய பகுதியில் வசித்து வந்தனர். சரோஜினி தோட்ட அதிகாரி திரு. கெவின் அவர்களினால் வழிநடாத்தப்பட்டார். அத்துடன் சரோஜினியும், அவரது மகளும் எங்களுடன் சேர்ந்து வைத்தியர் சந்தனம் நிறுவனத்தில் பணிபுரியலாயினர்.”

“நான் ஹட்டனில் இருக்கும்பொழுது, சரோஜினி என்னுடன் சேர்ந்து வேலை செய்யும் ஒரு சக ஊழியராகவிருந்தார். மேலும் அவருக்கு அரச சார்பற்ற நிறுவனக் (NGO) கலாசாரம் ஒன்றுமே புதிதானவையல்ல. ஏழை மக்களுடன் இணைந்து பணியாற்றுவதிலும், அவர்களுக்கு உதவுவதிலும் மாத்திரமல்ல, அவர் கைக்கொள்ளும் அணுகுமுறைகளிலும் விசேட தேர்ச்சியுள்ளவராவார்.”

“நாங்கள் முதன்முதலில் கோணப்பிட்டிய மற்றும் கோணக்கலை பகுதிகளில் முன்பள்ளிப் பாடசாலைகளை அமைத்தோம். இவை அங்குள்ள சமூகத்தினுள் உள்நுழைவதற்கான அடிப்படைக் காரணிகளாக அமைந்திருந்தன. ஆகவே, முன்பள்ளிப் பாடசாலைகளை நடாத்திச் செல்லும் பொருட்டு, நான் அங்குள்ள படித்த யுவதிகள் சிலரைத் தெரிவு செய்து

கொட்டகையிலுள்ள முன்பள்ளிப் பயிற்சி நிலையங்களுக்கு அனுப்பி வைத்தேன். நாங்கள் குறிப்பிட்ட அப்பகுதிகளில் பெற்றோர் கூட்டங்களையும் முறையாக ஒழுங்கு செய்து நடாத்தினோம். அத்துடன் பெற்றோர் நலன் கருதி பல பயனுள்ள வேலைகளையும் அங்கு செய்யலானோம்.”

“வைத்தியர் சந்தனம் அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள அரசு பாடசாலைகளுக்கும் தன்னால் முடிந்த உதவிகளைச் செய்தார். கோணப்பிட்டியிலுள்ள பிரின்ஸஸ் கல்லூரி, பாரதி வித்தியாலயம், கோணக்கலை சிங்கள வித்தியாலயம் ஆகிய பாடசாலைகளுக்கு வைத்தியர் சந்தனம் நிதியுதவியளித்ததுடன், அப் பாடசாலைகளுக்குத் தேவையான வளங்களையும் பகிர்ந்தளித்தார். சில மாணவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட ரீதியிலும் உதவி செய்தார். மேலும், அங்குள்ள சில மாணவர்கள் விஞ்ஞானத்துறையை தெரிவு செய்ததின் காரணமாக, அம் மாணவர்கள் கற்பதற்கு வசதியளிக்க விரும்பி, அவர்களைக் கொட்டகலை பகுதியிலுள்ள பாடசாலைகளுக்கு அனுப்பி கற்பதற்கு நிதியுதவியும் அளித்தார். அங்கே அம்மாணவர்கள் சிறப்பாகத் தமது கல்வியைத் தொடர்ந்தனர்.”

‘சந்தனம் நிறுவனத்தின்’ சமூகப் பணி மற்றும் கல்விப்பணி தவிர வைத்தியர் சந்தனத்திற்கு இசைத்துறையிலும் மிக்க ஈடுபாடு இருந்துள்ளமை குறித்து பிலிப் எங்களிடம் கூறத் தவறவில்லை. அதற்காக அவர் மூன்று இசைக்கச்சேரிகளை ஒழுங்கு செய்து பெரு விருப்புடன் அவற்றை அரங்கேற்றியதாக பிலிப் மூலமாக அறிந்து கொண்டோம். அது குறித்தும..

“வைத்தியர் சந்தனம் இயல்பாகவே ஒரு கலைஞனாக இருந்ததுடன், அவர் இசைக்கச்சேரிகளை நடாத்த வேண்டுமென்றும் பெருவிருப்புக் கொண்டார். அதனால் நாங்கள் மூன்று இசைக்கச்சேரிகளை நடாத்தி பதிவு செய்யப்பட்ட ஒலிநாடாத் தொகுதிகளை உருவாக்கினோம். இதற்கெனப் பணம் தாராளமாகச் செலவழிக்கப்பட்டது.”

“முதலாவது இசைக்கச்சேரி கோணப்பிட்டிய தோட்டத்தில் அங்குள்ள அநேக பாடகர்களைக் கொண்டு நடாத்தப்பட்டது.”

“இரண்டாவது இசைக்கச்சேரி பார்வையாளர்களுக்கான இலவச நிகழ்ச்சியாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்டது. முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினரும், வழக்கறிஞருமான திரு. க.இராஜதுரை இவ் இசைக்கச்சேரி நிகழ்விற்குப் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து சிறப்பித்தார். யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த சுதர்சன் இசைக்குழுவினர் பின்னணி இசை வழங்கினர். மேலும் இந்நிகழ்ச்சி முழுக்க, முழுக்க இங்குள்ள பாடகர்களை மையமாகக் கொண்டமைந்ததுடன், வைத்தியர் சந்தனம் பாடல்களைப் பாடுவதில் மிகப் பெரிய நடிப்பங்கை வகித்தார். அத்துடன் சுதர்சனும் அவரது குழுவினரும் நிகழ்வில் பாடல்களைப் பாடி சபையோரை மகிழ்வித்தனர்.”

“மூன்றாவது இசைக்கச்சேரி நிகழ்வு நுவரெலியாவிலுள்ள ‘சினிசிட்டா’ மண்டபத்தில் மேடையேற்றப்பட்டது. வைத்தியர் சந்தனம் அவர்களால், இந்தியாவுக்குச் சென்று இசைத்துறையில் படித்துப் பயிற்சி பெற்று வருவதற்காகத் ‘திரு’ என்பவர் ஏற்கனவே அனுப்பப்பட்டார். அவர் இவ் இசைக்கச்சேரியை ஒழுங்கமைப்பதில் முன்னின்றழைத்தார். நிகழ்ச்சியின் சிறப்பம்சமாக, இந்திய சினிமாத் துறையில் பிரபல்யம் பெற்ற பாடகர்களே பிரதான இடம் வகித்தனர். “சன் சிங்கர்ஸ்” (Sun Singers) பிரபல பாடகர்களான சந்தோஷ், ரம்யா கிருஷ்ணன்,

ஜனகன், ஐஸ்வர்யா ஆகியோர் இதில் சிறப்பிடம் பெற்ற பாடகர்களாவர். நுவரெலிய சினிசிட்டா அரங்கில் அன்றைய தினம் நடைபெற்ற இசைக்கச்சேரி ஒருவாறாக நிறைவுக் கட்டத்தை, அடைந்தது.”

நிறைவாகப் பிலிப் இடமிருந்து விடைபெற எண்ணினோம். இன்னும் எங்களிடம் கூறாத யாதாயினும் விடயங்கள் இருந்தால் அது பற்றி உரையாடலாமே!: என்றவுடன், எங்களிடம் பின்வரும் விடயங்களைக் கூறி விடை பெற்றார்.

“நான் சந்தனம் நிறுவனத்தில் கடந்த 12 வருடங்களாகப் பணியாற்றுகின்றேன். நிறுவனத்தை மக்களின் தேவை கருதி, கலந்துரையாடல்களை மேற்கொள்ளவும், பயிற்சிப்பட்டறைகளை ஒழுங்கமைத்துக் கொள்ளவும் எங்களுக்கு முடியுமாகவிருந்தது. வைத்தியர் சந்தனம் சமூக சேவை மற்றும் கலையின்பம் இவ்விரண்டிலும் ஒரு சமநிலைத் தன்மையைப் பேண விரும்புவதாக நான் பின்னர் உணர்ந்து கொண்டேன்.”

“சமூக சேவையின் தொடர்ச்சியாக நான் கௌரி பழனியப்பனுடன் (முன்னாள் விரிவுரையாளர் - கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்) சேர்ந்து சில பணிகளைச் செய்யலானேன். அத்துடன் களத்தில் சென்று பணிகளை மேற்கொள்ளக்கூடிய களப்பணியாளர்கள், அல்லது பொருத்தமான நபர்கள் இல்லாமையால் ‘சமூக ஆராச்சி’ குறித்த முக்கியப் பணிகளை ஆற்றக் கஷ்டப் பட்டோம். இருந்தும், வைத்தியர் சந்தனம் நிறுவனம் வெற்றிப் பாதையை நோக்கிச் செல்வதற்காக மிகச் சாதூரியமாகச் செயற்பட்டோம்.”

“மேலும் நாங்கள் திரு.ரமேஸ் ஊடாக ஐக்கிய இராச்சியத்திலிருந்து பெறுமதி மிக்க “கிரிக்கட் உபகரணத் தொகுதியொன்றைப்” பிரின்ஸஸ் கல்லூரிக்குப் பெற்றுக் கொடுத்தோம். இது அவர் எங்களுக்கு செய்த மிகப் பெரிய உதவியாகும். திரு.முத்து, திரு.மணி ஆகிய இருவரும் தனிப்பட்ட முறையில் உதவுவதற்காக முன் வந்தனர். இவ்வுதவி “மலையக மக்கள் ஒன்றிய” அணுசரனையுடன் கிடைத்த பாரிய அபிவிருத்தி நிதியாகும்.” அவர்களுக்கு நான் என்றென்றும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டுள்ளேன்.

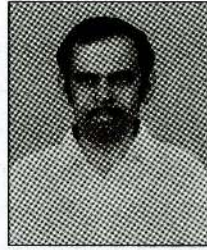
“தற்போது நான் எனது பிள்ளைகளுடன் கொழும்பில் வசித்து வருகிறேன். வாழ்க்கையில் பல்வேறு சவால்களுக்கு முகங்கொடுத்தவனாயும், பல்வேறு கஷ்டங்களை அனுபவித்தவனாயும் நான் இருந்துள்ளதுடன், எதிர்நீச்சல் போட்டு அவற்றில் வெற்றியும் கண்டிருக்கின்றேன். பசுமையான நினைவலைகளைத் தற்போதும் மீட்டுப் பார்க்கிறேன். எல்லாம் மனதுக்குச் சுகமே.”

நேர்காணல் செய்தவர்கள்:

சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி எஸ் தாயமானவன் குழுவினர்

பகுதி III
நண்பர்களின் நெஞ்சங்களில்...

கண்டதும் கேட்டதும் - 1960களில் இராகலை

எஸ்.தாயுமானவன்

சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி

1960களில் நண்பர் பிலிப் ராமையாவோடு இராகலையில் தங்கியிருந்த காலத்தை இவ்வேளையில் நினைவுகூர்கிறேன். அதைப் பின்தொடர்ந்த பத்து ஆண்டு காலப் பகுதியையும் மனக்கண்முன் நிறுத்தித் திரும்பிப் பார்க்கிறேன். பனி மூட்டத்திற்கு நடுவே மங்கலாகத் தெரிகின்ற உருவத்தைப் போன்று அக்காலப்பகுதி என்னுள் கூத்தாடுகிறது. வாழ்நாள் முழுவதும் என் மனதில் நீந்திக் கொண்டிருக்கும் கேள்விகளுக்கு அக்காலப் பகுதி ஒரு விடையளித்துச் சென்றுள்ளது. அக் காலத்தின் சித்திரக் கோடுகளை உற்றுப் பார்க்கிறேன். அதன் ஆழத்தையும் தூரத்தையும் இரகசியத்தையும் இப்போது அளந்து கொண்டிருக்கிறேன். பதிலற்ற கேள்விகள் பல என்னுள் ஊற்றெடுக்கிறது. அந்நீரூற்று பொங்கியபடியே கேள்விகளை எழுப்பி அதற்கு விடைகளையும் என்னுள் பதித்து சென்றுள்ளது. விடை இதுதான். “ஒன்றுபட்டால் உண்டுவாழ்வு; உறுதிபட்டால் என்றும் சால்பு”. இக்கூற்றை மந்திரமாகக் கொண்டே மேலே எழுதத் தொடங்குகிறேன்.

மாண்ட நினைவுகள், மறைந்த நினைவுகள், மங்கிய நினைவுகள், மருவிச் சென்ற நினைவுகள் இவைகளுக்கு மத்தியில் மகத்தான நினைவுகளையும் மலைக்க வைக்கும் நினைவுகளையும் மீட்டிப் பார்க்கிறேன். அக்காலப் பகுதியில் இளைஞர்களாக எங்களுக்கு ஊற்றுநீராக விளங்கிய எனது நண்பர்களாகிய பிலிப் ராமையாவைப் பற்றியும், காலஞ் சென்ற சீரான் ஆறுமுகத்தைப் பற்றியும் குறிப்பிட வேண்டும். “அவர்கள் எங்களது வளமான வாழ்க்கைக்கு முன்னுரையாகவும், வரலாற்றுச் சாதனைகளுக்கு அணிந்துரையாகவும், ஆரோக்கியச் சிந்தனைகளுக்கு முகப்புரையாகவும் திகழ்ந்தவர்கள். மகத்தான மனிதர்கள் அவர்கள். விடாமுயற்சியின் சிகரம்”. இராகலை ஆள்கருளோயா தோட்டத்தில் பிறந்த சீரான் ஆறுமுகம் அல்லும் பகலும் அயராது உழைத்தவர். இராகலையிலிருந்து நுவரெலியா சென். சேவியர் கல்லூரிக்குப் 13 (பதின்மூன்று) மைல் தூரத்தைக் கால்நடையாக நடந்து சென்று படித்தவர். இதைச் சொன்னால் யாரும் நம்பமாட்டார்கள். அதுதான் உண்மை. இப்படியாக அரும்பாடுபட்டு படித்து, ஆங்கிலமொழியில் அபார ஞானம் பெற்று அதியுயர் இடத்தைப் பிடித்தவர். பின்னாளில் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் உதவி நூலகராகப் பதவியுயர்வு பெற்று பணி புரிந்த காலவேளையில் 1974 சேகுவேரா கலவரத்தின்போது, தற்செயலாக

இராணுவத்தினரின் துப்பாக்கிச் சூடுபட்டு அகாலத்தில் தன் இன்னுயிரைப் பறிகொடுத்தவர். ஆங்கில மொழித்திறனும், பேச்சாற்றலும் மிக்க ஒரு உன்னதமான மலையக இளைஞரை இராகலை பறிகொடுத்துவிட்டது.

இவர் பிலிப் ராமையாவின் உற்ற தோழர். அவர் நடாத்திய 'டியூட்டரி' என்று நம்மால் கூறப்படும் கல்வி நிலையத்தைப் பிலிப் பொறுப்பேற்று வெற்றிகரமாக நடாத்தி வந்தார். அதில் சுற்று வட்டாரத் தோட்டப் பகுதி இளைஞர்கள் பலர் ஆர்வத்தோடு கல்வி கற்றனர். ஊக்கத்தோடு உழைத்து பிறருக்கு உற்சாகமூட்டி கருமமாற்றுவதில் பிலிப் மாஸ்டர் வல்லவர். அவரது அயராத உழைப்பினால் இராகலை நடுக்கணக்குத் தோட்டத்தின் அருகிலமைந்துள்ள கிறிஸ்தவ தேவாலயத்தின் பிரதம குருவாக இருந்த அருட்தந்தை மாணிக்கம் என்ற பாதிரியாரை அணுகி அத்தேவாலய வளாகத்தில் ஓர் இரவுப் பாடசாலையை அமைத்துக் கொள்ள ஆவன செய்து கொண்டார். ஆங்கிலக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து அங்குள்ள சுற்று வட்டாரத் தோட்டப் பகுதி இளைஞர்களை ஊக்கப்படுத்தி அவர்களைத் தனது இரவுநேர ஆங்கிலப் பாடசாலையில் சேர்த்து அவர்களைப் படிக்கத் தூண்டினார். ஆதலினால், அளப்பரிய பலனை சமூகத்திற்கு ஈந்தார். "ஒருவரோடு மற்றவர் இணைந்தும், சார்ந்தும், உதவியும், பகிர்ந்தும் வாழ்வது தான் வாழ்க்கை" என்ற அற்புதக் கருத்தைப் புகட்டினார். அத்தகைய அக்கறையும், நேச உணர்வும் அவரது உள்ளத்தில் மிளிர்ந்ததினால் அங்கு கல்வி கற்ற தோட்டப்புற இளைஞர்கள் மிக்க ஆர்வத்தோடு முன்னேறினர். அவரிடத்தில் கல்வி கற்ற இளைஞர்களில் குறிப்பாகக் கணேசன், சிவநாதன், ராமநாதன், மகாலிங்கம், சுதந்திரராஜ், பாக்கியநாதன், கோவிந்தராஜ், கோபால் போன்ற இளைஞர்களைக் குறிப்பிடலாம். அவர்கள் பின்னாளில் கல்வி கற்று அதன் பயனாக வாழ்க்கையில் உயர்ந்து மிளிர்ந்தனர்.

பொருளுக்கும், புகழுக்கும், உயர்வுக்கும், ஊதியத்திற்கும் ஆசைப்படாமல் அடக்கத்தோடு நின்று பிலிப் ராமையா தொண்டுள்ளத்தோடு வேறு பல காரியங்களிலும் ஈடுபடலானார். வள்ளுவர் விழா, பாரதிவிழா போன்ற தகைசான்ற கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்து அதன் மூலம் இளைஞர்களுக்கு விழிப்புணர்ச்சியையும், விடாமுயற்சியையும் புகட்டப் பாடுபட்டார். அதன் ஓர் அங்கமாக இராகலையில் "பாரதிவிழா" ஒன்றை 21.09.1963இல் நடாத்தத் திட்டமிட்டு அதற்கான ஆரம்ப வேலைகளை அவர் ஆர்வத்தோடு முன்னெடுத்தார். இளைஞர்கள் மத்தியில் அதற்கு மகத்தான ஆதரவு கிட்டியது. இராகலை 'ஜெமினி தியேட்டரில்' நடாத்த ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு அதற்குப் பேச்சாளர்களாகத் திருவாளர்கள் சு.திருச்செந்தூரன், இர.சிவலிங்கம், க.சொக்கலிங்கம் ஆகியோரோடு யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வித்துவான் வேலனார் என்பவரையும் அழைத்திருந்தார். அத்தோடு இராகலையில் அமைந்துள்ள தமிழ்ப் பாடசாலை வளர் வித்திட்ட திரு.ம.க. விஜயசுந்தரம் அவர்களால் போற்றப்பட்ட அந்நாள் தலைமை ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த திரு. செல்லத்துரை என்பவரையும் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து அழைத்திருந்தார்.

செப்டம்பர் 21ஆந் திகதி காலை பிறந்தது. இராகலை களைக்கட்டியது. கடைவீதிகள் யாவும் வாழைமரங்களாலும், மாவிலைத் தோரணங்களாலும், வண்ணக் கடதாசிகளாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு அழகுத் தோற்றத்தில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது. நாலா பக்கங்களிலிருந்தும் இளைஞர்களும், பெரியவர்களும், கற்றாரும், ஏனையவர்களும் விழாவைக் காண ஆர்வத்தோடு வந்து கொண்டிருந்தனர். அப்போது விழா ஏற்பாட்டாளர்களாகிய எங்களைப்

பொலிஸ் நிலையத்திற்கு உடன் வரும்படி செய்தி வந்தது. ஆதலினால் நாம் அங்கு சென்றோம். பொலிஸ் அதிகாரி விழாவைப் பற்றி விசாரணை செய்து விட்டு இவ்விழாவில் “நாம் தமிழர் இயக்கம்” என்ற பிரிவினைப் புரட்சி இயக்கத்துக்கு மறைமுகமாக சம்பந்தம் உள்ளதாகத் தாம் அறிந்துள்ளதாகக் கூறி விழாவுக்குத் தடை விதித்தார். அத்தோடு விழாவுக்கு வந்திருந்த மற்றும் விழாவுக்குத் திரண்டு கொண்டிருந்த மக்களை உடனடியாக இராகலை கடை வீதியைவிட்டு வெளியேறும்படியும் உத்தரவு பிறப்பித்தார். இதனால் விழா தடைப்பட்டு விட்டது. விழாவுக்கு வருகை தந்திருந்த பேச்சாளர்களிடம் இதை அறிவித்தோம். அத்துடன் இராகலையில் திரு. இராஜரத்தினம் வீட்டு வளாகத்தில் தற்காலிக ஏற்பாடு செய்து சுமார் 25 பேர் கொண்ட முக்கிய பொறுப்பு வாய்ந்தவர்கள் மத்தியில் மேற்கண்ட பேச்சாளர்களைக் கொண்டு பேச வைத்தோம். அப்போது திரு இர.சிவலிங்கம் ஆவேசம் ததும்பும் உரையொன்றை ஆற்றினார். அதை அப்படியே எனது குறிப்புப் புத்தகத்தில் பதிந்து வைத்துக் கொண்டேன்.

“என் தீர இளைஞர்களே! நீங்கள் அனைவரும் பெருஞ் செயலாற்றப் பிறந்தவர்கள். குட்டி நாங்களின் குரைப்புக்கு அஞ்ச வேண்டாம். வானத்திலிருந்து தாக்கும் இடிமின்னலுக்கும் பயங்கொள்ள வேண்டாம். எழுந்து நின்று ஊக்கத்தோடு இதைவிடச் சிறந்த பெரிதான ஒரு விழாவை எடுக்க ஏற்பாடு செய்யுங்கள். தோல்வியைப் பொருட்படுத்தாதீர்கள். தோல்வி இயல்பான காரியம், தோல்வியில்லையேல் வாழ்க்கைக்கு மதிப்பு ஏது? வாழ்க்கைக்கு சுவையும் ஏது? தோல்விகளை ஒருபோதும் பொருட்படுத்தலாகாது. அகில இலங்கை அளவில் ஒரு விழாவை நடாத்த முயலுங்கள். இளைஞர்களாகிய நீங்கள் முழு வெற்றி பெறுவீர்கள்”. இவ்வாறு அவரது உரை நிறைவுற்றது. நாங்களும் திடங் கொண்டோம்.

உத்தம குணமே நிறைந்து சக்திய தரிசனம் தரும் உன்னதமான மனிதராக அவ்வேளையில் யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து விழாவுக்கு வருகை தந்திருந்த “சிவத்தொண்டன் மடம்” நிர்வாகியும், இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையின் முன்னாள் தலைமையாசிரியருமான திரு. செல்லத்துரை அவர்கள் எங்களுக்கு ஊக்கமளித்தார். அவர் கூறிய வாசகம் இன்றும் என்னுள் பசுமை மாறாதுள்ளது. அவர் கூறியதாவது:-

“வாழ்க்கையென்பது போராட்டம். புண்ணில்லாத போராட்டமில்லை. வாழ்க்கையென்பது வேள்வி. நெருப்பில்லாத வேள்வியில்லை. வாழ்க்கையென்பது கடல். புயலில்லாத கடலில்லை”. இவற்றையெல்லாம் மலர்ந்த முகத்தோடு ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் தான் வாழ்க்கையின் உண்மையான உள்ளீட்டைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

எனவே, எதிர்காலத்தில் சிறந்த முறையில் இலங்கை பூராவிலும் ‘பாரதி விழா’ கொண்டாடத் திட்டமிட்டோம். ஆவேசக் கனவோடு செயற்பட்டோம். பிலிப் ராமையா, கு.துரைசாமி, எஸ்.கிருஷ்ணன், வி.டி.தர்மலிங்கம் பூரணலிங்கம் ஆகியோர் இதில் முக்கிய பங்கு கொண்டனர். முதலில் “சமய கலாச்சார மன்றம்” என்ற பெயரில் ஒரு அமைப்பைத் தொடங்கி அதற்கு ஓய்வு பெற்ற உயர்நீதிமன்ற பிரதம நீதியரசர் பூரீஸ்கந்தராஜா அவர்களைக் காப்பாளராக நியமித்தோம். பிலிப் தலைவராகச் செயற்பட்டார். நான் செயலாளராகக் கடமை புரிந்தேன். நாங்கள் 1966ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் தீவிரமாகச் செயற்பட்டோம். இப் பாரதி விழாவுக்கு இந்தியாவிலிருந்து பிரபல எழுத்தாளர் கு.அழகிரிசாமி, பாரதியின் பேத்தி விஜயபாரதி, அவரது கணவர் எஸ்.சுந்தராஜன் ஆகியோரைச் சிறப்பு அதிதிகளாக அழைத்திருந்தோம். அவர்களனைவரும் விழாவுக்கு வருகை தருவதற்குச் சம்மதம் தெரிவித்தார்கள்.

எங்களது ஆசை முளைத்துத் தளிர்ந்து, அரும்பிப், பூத்துக் காய்த்துப் பழுக்கும் காலம் நெருங்கிக் கொண்டே வந்தது. கேட்பவர் மனவார்ப்புக்குத் தகுந்தவாறு பற்பல அர்த்த வேறுபாடுகளோடு அகில இலங்கை ரீதியிலும் 1967இல் “பாரதி விழா” கொண்டாடப்பட்டது. “வீரகேசரி, தினகரன், தினபதி, செய்தி ஆகிய நாளேடுகள் எங்களுக்குப் போதிய ஊக்கமளித்து எங்களது செய்திகளைப் பிரசுரித்தன. மேலும் விழாவை பதுளை, இராகலை, நுவரெலியா, நாவலப்பிட்டி, ஹட்டன், கண்டி, மாத்தளை, அனுராதபுரம், பருத்தித்துறை, சன்னாகம், நீர்கொழும்பு, கொழும்பு, மட்டக்களப்பு ஆகிய இடங்களில் சிறப்பாக நடாத்தினோம். இது இளைஞர்களாக வாழ்ந்த காலத்தில் நாங்கள் புரிந்த வீரதீர சாதனையாக இதனைக் கருதுகிறோம்.

பாரதி விழாவை பாரதி தினமாகிய செப்டம்பர் 11ஆந் திகதியில் கொண்டாடும் முகமாக அதற்கான முழு ஏற்பாடுகளையும் பிரமாதமாகச் செய்தோம். 1963இல் எங்களுக்கு ஏற்பட்ட தோல்வி எங்கள் மத்தியில் ஒருவித ஆவேசத்தைக் கிளறிவிட்டது. “நண்பர்கள் கிடைப்பது போல நல்ல எதிரிகள் கிடைப்பதும் தவப் பயன் தான்”

எங்கள் சங்கத்தின் காப்பாளராகிய ஓய்வுபெற்ற நீதியரசர் ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா 1967இல் இராகலையில் நடைபெற்ற பாரதி விழாவிற்குத் தலைமை தாங்கினார். அதில் 1963இல் தடைசெய்யப்பட்ட விழாவிற்குப் பேச்சாளர்களாக அழைக்கப்பட்ட இர.சிவலிங்கம், சு.திருச்செந்தூரன் ஆகியோரும் பங்குபற்றினர். அத்தோடு இந்தியாவிலிருந்து வருகை தந்திருந்த பாரதியின் பேத்தியாராகிய விஜயபாரதியும், அவரது கணவர் எஸ்.சுந்தரராஜனும், பிரபல தமிழ்நாட்டு எழுத்தாளர் கு.அழகிரிசாமியும் பங்குபற்றி சிறந்த சொற்பொழிவை எங்களுக்கு வழங்கினார்கள். இக்கூட்டத்தில் பெருந் தொகையான இளைஞர்கள் பங்குபற்றினார்கள். “வைகறைப் பொழுதில் பனித்துளி சிதறாது தலைநிமிர்ந்து மலர்ந்து நிற்கும் பெரும் பூச்செண்டாக” இளைஞர்கள் முகமலர்ச்சியோடு விழாவில் கலந்து கொண்டனர்.

இவ்வாறு எங்கள் பாரதி விழா இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் வெகு சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டது. எங்கள் குழுவுக்குத் தலைவராகப் பல்லாண்டு பணி புரிந்து உடல், பொருள், ஆவி அனைத்தையும் அர்ப்பணித்துத் தொண்டாற்றிய பிலிப் அவர்களை நினைவுகூர எங்கள் சங்கம் என்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது. தம்மாலான அனைத்து உதவிகளையும் விழாவுக்குச் செய்து வெற்றி கண்டவர் கு.துரைசாமி.

இவ்வேளையிலே என் மனக்கண்ணால் இராகலையைத் திரும்பி நோட்டமிடுகிறேன். அறிவு சான்ற பலர்- இளைஞர்கள்- நகரில் உலா வந்தனர். இராகலை தமிழ்ப் பாடசாலையில் அருள் செல்வநாயகம் போன்ற தலைசிறந்த எழுத்தாளர்கள் ஆசிரியர்களாகத் தொண்டாற்றினர். ‘கலைக்கதிர்’ என்ற அறிவியல் மாதச் சஞ்சிகையை இரா.கணேசன் இந்தியாவிலிருந்து இறக்குமதி செய்து நகரில் விற்பனை செய்து அறிவு வளத்திற்குத் தூண்டுகோலாக அமைந்தார். அத்துடன் செல்லையாப்பிள்ளை என்பவர் “கல்கி, கலைமகள், மஞ்சரி, ஆனந்த விகடன், அமுதசுரபி” போன்ற சஞ்சிகைகளைப் பல்வேறு சிரமத்திற்கு மத்தியிலும் இந்தியாவிலிருந்து தருவித்து அவற்றை விற்பனை செய்து மக்களுக்கு அறிவு விருந்து படைத்தார். இவர்களுக் கெல்லாம் இவ்வேளையில் பைந்தமிழின் பேரால் தலைவணங்கி பணிந்து நிற்கிறேன். இராகலை வாழ் தமிழ்ச் சமுதாயம் கற்றறிந்த மேன்மக்களாகத் திகழ இவர்கள் மேடையமைத்துக் கொடுத்தனர்.

உடபுஸ்ஸல்லாவையைச் சேர்ந்த பொன்னையா என்ற மாமனிதர் ஆற்றிய தொண்டையும் இவ்வேளையில் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். தமிழ், ஆங்கிலம், சிங்களம் ஆகிய மும்மொழி களிலும் பாண்டித்தியம் பெற்று சிறந்த பேச்சாளராகத் திகழ்ந்த அவர் ஆற்றிய தொழிற் சங்கத் தொண்டை இப்போது நினைத்தாலும் மேனி சிலிர்த்திருந்து. ஆஜானுபாகுவாகிய அவர் சிங்கம் போல் நிமிர்ந்த நடையுடன் கணீரென்ற குரலில் மிடுக்காக ஆற்றும் உரை இப்போதும் என் காதில் ஒலிக்கிறது. அத்தகைய தகைமை சான்ற பெருமகனார்க்கு ஞாபக மலர்களை அவர் பாதத் திருவடிகளில் தூவி வணங்கி நிற்கிறேன்.

இவ்வாறு இராகலைப் பகுதிக்கு எனது பார்வை மீண்டும் பின்னோக்கிச் செல்கிறது. ஒரே சீராய் நிதானமாய் ஒளிபரப்பும் குத்துவிளக்கைப் போலப் புதறாமல், சிதறாமல், பயப்படாமல், நிதானமாய் பிலிப் அவர்கள் தலைமையில் ஆழமாகவும், அம்சமாகவும், அழுத்தமாகவும் இணையிலாச் சிறப்போடு பணிபுரிந்த சமய கலாசார சங்க உறுப்பினர்களை எண்ணி வியந்து நிற்கிறேன். மீண்டும் அத்தகைய பொற்காலம் இராகலையில் மலர வேண்டும். வெற்றறிவு ஞானமாய்க் கனிந்து இராகலையில் சுடர்விட வேண்டும். அன்பு அலர்ந்து அருள் வெள்ளமாய்ப் பெருக்கெடுக்க வேண்டும். புத்தியூர்வமாகவும், யுத்தியூர்வ மாகவும் திட்டமும் ஒழுங்கும் நிறைந்த இளைஞர் கூட்டம் இராகலைப் பகுதியின் மூலை முடுக்கெல்லாம் செறிவு பெற்றுத் தோன்ற வேண்டும். கற்பூரப் பெட்டகத்தைத் திறக்கும்போது அதிலிருந்து கிளம்பும் சுகந்த மணம் நெஞ்சையும் உணர்வையும் நிறைவடையச் செய்கிற புனிதம் மிக்க மணம் நம்மையெல்லாம் ஆட்கொள்ள வேண்டும். நமக்கு நாமே வகுத்துக் கொள்ளும் இலட்சியமும், விதித்துக் கொள்ளும் கட்டுப்பாடும் வரையறுத்துக்கொள்ளும் நெறிமுறைகளும் பழுதுபடாமல் நம்மை நேரிய வழியில் நடாத்திச் செல்ல வேண்டுமென்ற இனிய கனவோடு தாகூரின் கவிதையொன்றை அறிவுக்கு உணவாக்குகிறேன்.

தாகூரின் கீதாஞ்சலி (35)

அச்சமற்ற மனமும் யார்க்கும் அஞ்சா நிமிர் கொள்
சிரமும் எங்கு நிலை கொள்கிறதோ
அறிவு எங்கு தன்னுரிமையுடன் உலவுகின்றதோ
அற்ப உட்பூசல் காரணமாக உலகம் துண்டாகி
பிளவுபடாமல் எங்கு நிலைத்து நிற்கிறதோ
உண்மையென்ற ஆழ்ந்த அடித்தளத்திலிருந்து
வாக்கு எங்கு உருப்பெறுகிறதோ
தளரா உழைப்பு எங்கு விழுமிய நிறைவை
நோக்கி நிற்கிறதோ
பகுத்தறிவு எனும் தெளிந்த நீரோடை எங்கு
மூடப் பழக்க வழக்கமெனும் வறண்ட பாலையில்
வழி தவறி பாய்ந்து மாயாமல் மீள்கிறதோ
எம்மானே! நின் திருவருளால் ஆட்கொள்ளப்பட்டு
விரிந்த சிந்தனையையும் பரந்த ஆக்கத்தையும்
தேடி மனம் எங்கு செல்கிறதோ
அங்கு அத்தகைய பேரின்பம் செறிந்த
சுகந்திர வாழ்வை நாடி கிளம்பட்டும்
என் தாயகம்

பிலிப்பும் நானும்

எஸ். சந்திரசேகரன்

முன்னாள் ஆசிரியர், கனடா

எனது ஆருயிர் நண்பன் பிலிப் மாஸ்டருக்குத் தொண்ணூறு வயது. எனக்கும் அவருக்குமான தொடர்பு 1952ஆம் ஆண்டு ஆரம்பித்து இன்று வரை அது நீடித்துச் செல்கிறது. நான் பிலிப்பை அவன் என்று சொல்வதா? இல்லை அவர் என்று சொல்வதா? என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. உயர்வு நவீனியின் இங்கிதமான சொல்லாடலால் அவர் என்று சொல்வது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று நினைத்து இதனை எழுதுகின்றேன்.

நான் ராகலை தோட்டப் பாடசாலையில் ஐந்தாம் வகுப்பு முடித்துவிட்டு, ஆறாம் வகுப்பில் சேர்வதற்காக ராகலை தமிழ்ப் பாடசாலையில் சேர்ந்தேன். அங்கு தான் எனக்குப் பிலிப்பின் தொடர்பு கிடைத்தது.

பின்னர் நான் மேற்கல்விக்காக யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியில் (Jaffna College) சேர்ந்தேன். அதன் பிறகு இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் புவியியல் பாடத்தைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கொண்டதுடன், பட்டப்படிப்பு முடித்த பின் ராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் எங்கள் இருவருக்கும் ஆசிரியர் பணி கிடைத்தது.

அக்காலகட்டத்தில் ராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயம் உயிரோட்டம் மிக்கதொரு பாடசாலையாகக் காணப்பட்டது. C.K.R. தியாகராஜா அவர்கள் பாடசாலையின் அதிபர் பணியினைப் பொறுப்பேற்றுத் திறம்பட நடாத்திக் கொண்டிருந்த காலகட்டமது. கடமையே கண்ணாகக் கொண்ட பல ஆசிரியர்கள் பாடசாலையின் அபிவிருத்திப் பணிகளில் ஈடுபட்டதுடன், அதிபர் அவர்களின் வழிகாட்டுதலின் கீழும், அவரது நிர்வாக ஆளுமையின் கீழும் பாடசாலை வளர்ச்சிப் பாதையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தது. கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகள் பாடசாலையில் மும்முரமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்ததுடன், உடபுஸ்ஸல்லாவ, எம்ஹர்ஸ்ட், டெல்மார், ஹைபொரஸ்ட், புறாக்கைட் போன்ற பகுதிகளிலிருந்தும் மாணவர்கள் பாடசாலைக்குப் படையெடுக்கலாயினர்.

இவ்வாறு பாடசாலை தனது இலக்கு நோக்கிப் பயணித்துக்கொண்டிருக்கையில், பாடசாலையில் க.பொ.த. (உ/த) வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்ற எண்ணம் அதிபர் C.K.R. தியாகராஜா அவர்களிடமும், பாடசாலைச் சமூகத்திடமும் காணப்பட்டது. ஏனெனில், அக்காலத்தில் மாணவர்கள் உயர்தரம் கற்கவேண்டின் அவர்கள் நுவரெலியாவுக்கே செல்ல வேண்டி இருந்தது. இதனால் மாணவர்கள் தங்களது பாடசாலைக் கல்வியை இடையில் நிறுத்திக் கொள்ள வேண்டிய துரப்பாக்கிய நிலைமை உருவாகியது. இதன் காரணமாகப் பாடசாலையில் உயர்தர வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட வேண்டுமென்ற நல்ல பக்கத்தை நோக்கி அதிபரின் பார்வை சென்றது. அதற்கான செயற்பாடுகளிலும் அதிபர் முனைப்புடன் ஈடுபட்டார்.

க.பொ.த. (உ/த) வகுப்புகள் பாடசாலையில் உடனடியாகவே ஆரம்பிக்கப்பட்டன. நான் உயர்தர மாணவர்களுக்குப் புவியியல் பாடத்தையும், தமிழ்மொழியையும் கற்பிக்கப் பிலிப் ஆங்கிலமொழியையும், வரலாறு பாடத்தையும் கற்பித்தார். எங்களது முயற்சி வீண்போகவில்லை. பாடசாலையின் முதலாவது சட்டக்கல்லூரி மாணவனாகத் திரு. க. சுதந்திரராஜா தெரிவு செய்யப்பட, செல்வி. விஜயகௌரி பழனியப்பன் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தின் சமூகவியல் பீடத்திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். பின்னாளில் அவர் அப்பல்கலைக்கழகத்தின் விரிவுரையாளராகவும் சேர்ந்து பணியாற்றினார்.

அக்காலப்பகுதியில் பாடசாலையில் கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகளில் மட்டும் நாங்கள் ஈடுபடவில்லை. விளையாட்டு, சுற்றுலா, நுண்கலைகள் ஆகிய செயற்பாடுகளிலும் நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து பயணித்தோம்.

அப்பொழுது சென்னையில் நடைபெற்ற இரண்டாவது உலகத் தமிழாராச்சி மாநாட்டில் நாங்கள் இருவரும் கலந்து கொண்டது மிகப் பெரும் மகிழ்ச்சியாகும். அத்துடன் ராகலையில் பாரதி விழாவை மிகப் பெரிய அளவில் நடத்தினோம். எங்களது நண்பன் தாயுமானவன் பங்களிப்பு மிகவும் பாராட்டுதலுக்குரியது. அந்த விழாவில் பாரதியாரின் பேத்தி விஜய பாரதியும், பிரபல எழுத்தாளர் கு. அழகிரிசாமி அவர்களும் பங்குபற்றினார்கள்.

பிலிப் மிகவும் பொறுமைசாலி அவருக்குக் கோபம் வந்து நான் பார்த்ததே இல்லை; அவரது சிந்தனையெல்லாம் ராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சியும் மாணவர்களின் முன்னேற்றமும் தான். அவர் மிக மிகச் சிறந்த ஒரு ஆசிரியருமாவார். மனிதாபிமானம் உள்ள என்னுடைய வாழ்க்கையில் பல பிரச்சனைகள் ஏற்பட்ட பொழுது, என்னுடன் தோளோடு தோள் நின்று நல்ல பல ஆலோசனைகளை வழங்கியவர். அத்துடன் மலையகத்தைக் கட்டி எழுப்பி இளைஞர்கள் மத்தியில் ஒரு விழிப்புணர்ச்சியை உண்டாக்கிய இர. சிவலிங்கம், எஸ். திருச்செந்தூரன் இருவரையும் எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியதுடன், பல்வேறு சமூகப் பணிகளில் ஈடுபட அவர்களுடன் நட்பினை உண்டாக்கியவர். நான் கனடா சென்றாலும், அடிக்கடி என்னுடன் தொடர்பு கொள்வார். அவரிடம் கற்ற மாணவர்கள் இன்று உலகின் பல பாகங்களிலும் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் நல்ல நிலையிலிருப்பதாகவும் அறியக்கூடியதாயுள்ளது.

அவரைப் பற்றி இன்னும் நிறைய எழுதலாம், பேசலாம். நேரகாலத்தின் அவசியத்தைக் கருத்திற் கொண்டு இதனை நான் சுருக்கிக்கொள்கிறேன்.

அவர் நீடூழி காலம் வாழ மனதார வாழ்த்துகிறேன்.

‘திரு. பிலிப் இராமையா - ஓய்வுநிலை அதிபர்’

ஏ.பி.கணபதிப்பிள்ளை

J.P.U.M., சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி

திரு. பிலிப் இராமையா அவர்களை ஊடகவியலாளர் தோழர் காலஞ்சென்ற திரு. சிங்கராயர் அவர்கள் கொழும்பில் வைத்து எனக்கு அறிமுகப்படுத்தியது வரலாற்று உண்மை. இவருடைய அப்பழுக்கற்ற ஆசிரிய சேவை தலைவணங்கக்கூடியதும் பாராட்டுக்குரியதுமாகும்.

உடபுஸ்ஸல்லாவ ரொக்லண்ட் தோட்டத்தில் (Rockland) பிறந்த திரு. பிலிப் இராமையா லண்டன் கலைமாணி (B.A) பட்டத்தைப் பெற்ற முதலாவது மலையகத்தவர் என்பதைப் பெருமையுடன் சொல்ல முடியும். இவர் 1960ஆம் ஆண்டு ஆங்கில மொழியில் கலைமாணிப் பட்டத்தைப் பெற்றவர் என்றால் மிகையாகாது. மலையகப் பெருந்தோட்டத் துறையில் குறிப்பாக, நுவரெலியா மாவட்டத்தில் முதன் முதலாகத் தன் அயராத முயற்சியினால் லண்டன் கலை மாணிப்பட்டம் பெற்று வெற்றி பெற்றமை, இச் சமூகம் கண்ட பெரு வெற்றியாவதுடன், பெருமைமிக்கதுமாகும். அப்போதைய காலச் சூழ்நிலையில் இவருடைய கல்வி முன்னேற்றம் மலையக மாணவர்களின் விழிப்புணர்வுக்கு வித்திட்டது எனக் கூறின், அது சாலவும் பொருந்தும்.

இவர் ஆசிரிய சேவையில் தன்னை இணைத்துக்கொண்டு 1965ஆம் ஆண்டளவில் இராகலை தமிழ்க் கலவன் பாடசாலைக்குச் சென்றார். அங்கு பல அளப்பரிய சேவைகளைச் செய்தார்.

இவர் மலையகக் கல்வி வளர்ச்சிக்காகத் தன் சேவைக்காலத்தில் மாணவர்கள் மத்தியில் ஓர் உந்துசக்தியாகவும், முன்னோடியாகவும் திகழ்ந்தார். அத்துடன் இவருடைய புனிதமான முயற்சி பல மாணவர்களைப் பல்கலைக்கழகப் படிப்பிற்கு வித்திட்டது என்பது யாவரும் அறிந்ததே. இவர் கல்வித்துறையில் உள்வாங்கப்பட்ட காலத்தில் பாடசாலையில் பாரதி விழா கொண்டாடப்பட்டது. இதில் தென்னிந்திய சிறப்புப் பேச்சாளர்களான பாரதியின் பேத்தி திருமதி. விஜயலட்சுமியும் அவருடைய கணவர் டெல்லி பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் சுந்தரராஜன் அவர்களும் கலந்து சிறப்பித்தமை பெருமகிழ்ச்சிக்குரியது.

அக்காலகட்டமான 1965ஆம் ஆண்டு பாரதி விழாவைப் பொலிசார் தடை செய்ய முற்பட்டபோதும், குறிப்பிட்ட இவ்விழா மிகச் சிறப்பாக நடந்தேறியது. மேலும் விழாவில் பிரதம விருந்தினராக அப்போதைய நீதியரசர் கௌரவ ஸ்ரீஸ்கந்தராஜா அவர்களும், அவருடைய பாரியார் திருமதி ஸ்ரீஸ்கந்தராஜாவும் கலந்து சிறப்பித்தமை எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தது. அத்துடன் இவ்விழாக் கொண்டாட்டமானது, பாடசாலை மாணவர்கள் மத்தியில் ஒரு திருப்புமுனையாகவும் அமைந்தது.

மேற்கண்ட விழாவின் தாக்கம் மாணவர்களைக் கல்வியில் உயர்வடையத் தூண்டிய தென்றால், அது மிகையாகாது. இவ்வாறான நிகழ்வுகள் மலையகத்தில் குறிப்பாகப் பாடசாலைகளில் உயர்தர மாணவர்கள் மத்தியில் ஒரு முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தியது.

இவ்வாறு இவருடைய புனிதமான சேவைகள் மாணவர்களைக் கல்வியில் ஆழமாக ஈடுபடவும், சிந்திக்கவும் செய்தது. பலருடைய வாழ்வில் இவர் ஒரு மைல்கல். மலையக மக்களின் சமூக நலனில் அக்கறை கொண்ட இவரின் காத்திரமான ஆலோசனைகள் பலரை வாழவைத்ததோடு, அவர்களின் எதிர்காலத்திற்கும் அது வழிவகுத்தது. அவர் நீடுழி காலம் வாழ மனதார வாழ்த்துகின்றேன்.

எளிமை, அர்ப்பணிப்பு, அயராதபணி பிலிப் இராமையா

எம்.வாமதேவன்

முன்னாள் அமைச்சர் செயலாளர்

1960களின் ஆரம்பத்தில் நான் ஹட்டன் ஹைலண்ட்ஸ் கல்லூரியில் உயர்தர வகுப்பில் கல்வி பயின்ற காலத்தில், எங்களது ஆசிரியர்களான மறைந்த இர.சிவலிங்கம், எஸ்.திருச்செந்தூரன் ஆகியோரைச் சந்திப்பதற்காக இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்து கொண்டிருந்த திரு. பிலிப் இராமையா அடிக்கடி வந்து போவதுண்டு. இத்தகைய சந்தர்ப்பங்களிலேயே இவரை நான் முதன் முறையாகச் சந்தித்தேன். இந்தச் சந்திப்புகள் ஏற்படுத்திய தொடர்பு கிட்டத்தட்ட ஆறு தசாப்தங்களாகத் தொடருகின்றது. அப்பொழுது பார்த்த அதே எளிமையான தோற்றம், புன்சிரிப்பு இன்னும் மாற்றமடையாமல் இருப்பது மகிழ்ச்சி தருகின்றவொன்றாகும். ஆசிரிய - மாணவ உறவு நட்பாக மாறியமையே தொடர்பு நீடிப்பதற்கு வழிவகுத்தது. சிவலிங்கம், திருச்செந்தூரன் ஆகியோரால் உருவாக்கப்பட்ட “மலையக இளைஞர் முன்னணி” அமைப்பில் பிலிப் அவர்கள் ஈடுபாடு காட்டியமையினாலும், இந்த அமைப்போடு நானும் ஈடுபட்டிருந்தமையினாலும் எங்களுக்கிடையேயிருந்த தொடர்பு மிகவும் நெருக்கமாகி நட்பாக உருவாகியது.

1960களில் மலையகத்தில் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய பட்டதாரி ஆசிரியர்களே காணப் பட்டனர். இவர்கள் பெரும்பாலும் ஹட்டன், நாவலப்பிட்டி, இராகலை, பதுளை ஆகிய நகரங்களில் உள்ள பாடசாலைகளில் பணிபுரிந்து கொண்டிருந்தனர். இராகலைப் பிரதேசத் திலிருந்து பலர் தமது உயர்கல்விக்காக யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிகளுக்குச் சென்றனர். இப்படி சென்றவர்களில், பிலிப் இராமையா மற்றும் எஸ். சொக்கலிங்கம் ஆகியோரும் யாழ்ப்பாணக் கல்லூரிக்குச் சென்று தங்களது பட்டப் படிப்பை முடித்துக் கொண்டவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்களாவர். சொக்கலிங்கம் பொருளாதாரப் பட்டம் பெற்றதோடு, பட்டயக் கணக்காளராகவும் பட்டம் பெற்று நாட்டின் கணக்கியல் துறையில் குறிப்பிடத்தக்கவராகக் கணிக்கப்பட்டார். பிலிப் இராமையா ஆசிரியப் பணியில் இணைந்து தமது சொந்த இடத்திலேயே ஆசிரியப் பணியினைத் தொடர்ந்தார். இக்கால கட்டத்திலேயே, ஹட்டனில்

சிவலிங்கம், திருச்செந்தூரன் பதுனையைச் சேர்ந்த இராமசாமி போன்றோரோடு நெருங்கிய தொடர்பைக் கொண்டிருந்தார். இராமசாமி இறந்த போது, அவர் மனம் மிக வருந்தி அவரைப்பற்றி எழுத வேண்டும் என ஆசைப்பட்டார்.

நான் 1973 - 74ஆம் ஆண்டு நுவரெலிய கச்சேரியில் கடமை புரிந்தபோது, இராகலையில் வசித்த இவரை அடிக்கடி சந்திப்பதுண்டு. ஒருமுறை இவரை இரவு நேரத்தில் சந்தித்த வேளை, இவர் என்னை அழைத்துக் கொண்டு ஒரு இராப்பாடசாலையில் இடம் பெற்ற கலைமகள் விழாவில் கலந்து கொள்ளச் செய்தமை இன்னும் என் நினைவில் பசமையாக நிழலாடுகின்றது. நகர்ப்புறப் பாடசாலையில் படிப்பித்துக் கொண்டிருந்தாலும், தோட்ட மக்களோடு நெருங்கிய தொடர்பைப் பேணி வந்தமை ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும்.

நான் 1983 இனக்கலவரத்தைத் தொடர்ந்து தமிழகம் சென்று எனது குடும்பம் திருச்சியில் வாழ்ந்த போது, தனது துணைவியாரோடு எங்களது வீட்டிற்கு வந்து தங்கிப் பின்னர் கொடைக்கானலுக்குச் சென்று அங்கு தன் குடும்பம் தங்குவதற்கு வசதிகள் செய்தார். நானும், திருச்சியில் ஆசிரியராகவிருந்த பிலிப் அவர்களுடைய மாணவன் மறைந்த கோபாலனும் கொடைக்கானலுக்குச் சென்ற வேளை, அவருடைய குடும்பத்தினரைச் சந்தித்து வந்தோம்.

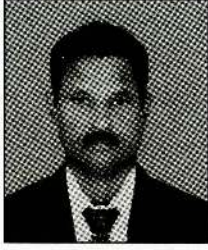
2020இல் வெளிவந்த “குன்றிலிருந்து கோட்டைக்கு” என்ற எனது நூலை வாசித்துத் தனது கருத்துகளை எனக்குக் கடித மூலமாக அனுப்பியிருந்தமை எனக்கு மட்டில்லா மகிழ்ச்சியைத் தந்தது. ஓர் ஆசிரியர் தனது மாணவன் சிறப்புப் பெறும்போது, அதனைப் பாராட்டுகின்ற பரந்த உள்ளத்தை நான் கடிதத்திலே கண்டேன்.

தனது வாழ்வின் பெரும்பாலான காலத்தை ஆசிரியப் பணியிலேயே ஈடுபடுத்திய இவர் பதவி உயர்வுகளுக்காகவோ, சுய புகழுக்காகவோ அதிகாரமிக்கவர்களுக்கு சாமரை வீசாதவர். எளிமையையும், அர்ப்பணிப்பையும் தனது கேடயங்களாகக் கொண்டு நல்லாசிரியனாக அறியப்பட்ட பிலிப் இராமையா போற்றத்தலுக்குரிய பெருந்தகையாகும்

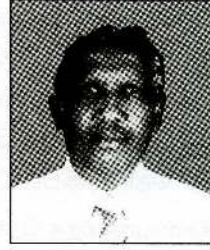
தொண்ணூறு வயதை எய்துகின்ற இவர் இன்னும் பல்லாண்டு வளமுடன் வாழ மனமார்ந்த வாழ்த்துக்கள்.

நாம் காணும் பிலிப் ராமையா

திரு பிலிப் ராமையாவின் நாட்குறிப்புக்களை அடியொற்றி...

டி. எஸ். கோவிட்
ஓய்வு நிலை அதிபர்

எம். நாகலிங்கம்
ஓய்வு நிலை மேலதிக வலய
கல்வி பணிப்பாளர்

எம்முடைய நீண்ட காலத் தோழரும், நண்பருமாகிய திரு. பிலிப் இராமையா பற்றிய எமது கடந்த கால நினைவுகளைப் பகிர்ந்து கொள்ள விழைகிறோம். திரு இராமையா பற்றி எழுதுவதற்கு அவர் என்ன சாதனை புரிந்து விட்டார் என ஒருவர் கேள்வி எழுப்பினால், அது நியாயமானதே.

பெருந்தோட்டத்துறையின் இராணுவ பாணியிலான சமூக, பொருளாதார கட்டமைப்புக்குட்பட்ட ஒரு பின்புலத்தில் பிறந்தவர் திரு. பிலிப் இராமையா அவர்கள். அதுவும் பிரஜாவுரிமை, வாக்குரிமை பறிக்கப்பட்டு நாடற்றவர்களாகவும், அரசியல் அநாதைகளாகவும், பொருளாதார, கல்வி, நிலவுரிமை, வீட்டுரிமை, மொழி உரிமை என்பன பறிக்கப்பட்டு சொந்த நாட்டிலேயே அந்நியராக்கப்பட்டு உள்ளி நகையாடப்பட்ட ஒரு சமூகத்தில் பிறந்தவர் தான் திரு.பிலிப் இராமையா அவர்கள்.

இத்தகைய பின்புலத்தில் பிறந்து கல்வி கற்று சொல்லொணாத் துயரங்களுக்கு மத்தியில் உச்சம் தொட்டவர் என்றால் அது மிகப் பெரும் சாதனையே!

பெரும்பான்மை சமூகத்துடன் ஒப்பிடுகையில் மலையகத் தோட்டப்புற சமூகம் அரசு பணிக்கு செல்வது அபூர்வமானதாகவே இருந்த காலகட்டத்தில், தோட்டப் பகுதிகளில் இருந்த மிகவும் பின்தங்கிய பொருளாதார, கல்வி வாய்ப்புகளை ஒரு சவாலுடன் ஏற்று, கல்வி கற்று, ஒரு பட்டதாரி ஆசிரியராக அரசு சேவையில் ஈடுபடுவதென்பது சாதனையே. இத்தகையதொரு காலகட்டத்தில் அத்தகைய சவால்களுக்கெல்லாம் துணிந்து முகம் கொடுத்து கல்வித் துறையில் உச்சம் தொட்ட மலையக சமூகத்தின் ஒரு சிலரில் திரு பிலிப் இராமையா நிராகரிக்க முடியாதவராகத் திகழ்கிறார்.

திரு.பிலிப் இராமையா பிறந்தது தொழிலாளர் குடும்பச் சூழலாகும். ஒருவருடைய தனிப்பட்ட வாழ்க்கை அனுபவங்கள், நினைவுகள், சந்தித்த சவால்கள், தடைகள் என்பன தனிமனித வாழ்க்கைப் போராட்டமாக இல்லாமல், சமூக ஊடாட்டத்துடன் கூடிய போராட்டமாக இருக்கும்போது, அது தனி மனித அனுபவமாக இல்லாது, சமூக அனுபவமாகப்

பரிணமிக்கிறது. அந்த வகையில் பார்க்கும்போது ஏனைய சமூகத்து இளைஞன் அல்லது மாணவனுக்கு இருக்கும் கல்வி, உயர்கல்வி வாய்ப்புகள் மலையக சமூகத்தில் பிறந்த ஒரு மலையக இளைஞனுக்கு மறுக்கப்படும் பொழுது, அவற்றையெல்லாம் கடந்து மேனிலை அடைவதென்பது நினைத்துக்கூடப் பார்க்க முடியாதது.

அந்த வகையில் திரு.பிலிப் இராமையா தனக்கு ஏற்பட்ட அனைத்துத் சவால்களையும் படிக்கற்களாக மாற்றியமைத்து கல்வி நிலையிலும், தொழில் நிலையிலும் உயர் நிலையை அடைந்தது எமது முழு சமூகத்திற்கும் ஒரு முன்னுதாரணமாகும்.

திரு. இராமையாவின் நினைவுகள், அனுபவங்கள் தனிமனிதனைக் கடந்து சமூக அனுபவமாகத் திகழ்கின்றது. அவரது வாழ்க்கை அனுபவங்கள் அவை எழுந்த அக - புறச் சூழ்நிலைகள் இந்த மலையக மக்களின் அத்தனை பேருக்குமான சுகானுபவமாகத் திகழ்கின்றது. மேலும் திரு. இராமையாவின் வாழ்க்கையோட்டமானது, தன்னுடைய அரை அடிமைத் தோட்டப்புறப் பரம்பரை சமூகத்திலிருந்து விலகிச் சென்று அடுத்த தலைமுறையினருக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகத் திகழ்கின்றது.

நல்லாசிரியர்கள் எவ்வளவு தான் சமூகப் பிரக்ஞையுடன் கல்வி கற்பித்தாலும், அவற்றை எவ்வாறு உள்வாங்கிக் கட்டமைத்துக் கொள்ள வேண்டும் கிடைத்த குறைந்த மட்ட கல்வி வாய்ப்புகளையும், தொழில் வாய்ப்புகளையும் பயன்படுத்திக் கொண்டு எம்மை எவ்வாறு எதற்கும் தயார் நிலையில் புடம்போட்டுக் கொள்ள வேண்டும் என்பது அவருடைய வாழ்க்கையிலிருந்து நாம் பெறும் அனுபவப் பாடமாக இருக்கிறது.

அவருடைய வாழ்க்கை அனுபவமானது, தன்னைச் செதுக்கி செப்பனிட்ட உயரிய மனிதர்களைப் போன்று, தன்னால் உருவாக்கப்பட்ட மாணவ செல்வங்களும் சமூகத்திற்கு ஆதர்ஷமாகத் திகழ்கின்றார்கள்.

மலையகத்தில் பிறந்து கல்வி கற்று பின்பு நாட்டின் பல பாகங்களிலும் கற்பித்தலை மேற்கொண்டது மாத்திரமல்லாமல், சீசெல்ஸ் நாட்டிற்கும் சென்று ஆங்கில ஆசிரியராகப் பணி புரிந்தது அவரது தன்னம்பிக்கையின் சிகரம் தொட்ட நிகழ்வாகும். அவருடைய வாழ்க்கை அனுபவமானது ஒரு சுய விமர்சனமாக இருப்பதுடன், வாழ்க்கையில் தான் கண்ட சோதனைகளை ஒரு திடசங்கற்பத்துடன் ஏற்றுக்கொண்டு முன்னேற முடியும் என்ற தன்னம்பிக்கையை சமூகத்திற்கு இட்டுச் செல்கின்றது.

“நல்ல மனிதன் வசதியிருக்கும் பாதையை நாடமாட்டான்; மாறாகக் கடமை இருக்கும் பாதையையே நாடுவான்” என்ற கூற்றுக்கிணங்க ஆசிரியப் பணியை மேற்கொள்ளும் காலகட்டத்திலும், தானுண்டு; தன் வேலையுண்டு என்றில்லாமல், “வாடிய பயிரைக் கண்ட போதெல்லாம் வாடினேன்” என்ற வள்ளலாரின் கூற்றுக்கிணங்க சமூக எழுச்சி விடயத்தில் ஈடுபடுகிறார். அதற்கு அவர் எடுத்த முதல் நடவடிக்கை பாரதி விழாவை ஒரு சமூக எழுச்சி விழாவாக நடத்துவதே. 1967ஆம் ஆண்டு பாரதி விழாவைச் சிறப்பாக நடாத்துவதற்கு அவர் ஏற்பாடு செய்கிறார்.

இந்த நேரத்தில் சிறப்பாக ஒன்றைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்; தன்னுடைய பாடசாலையும், இருப்பிடமும் அருகருகே இருக்க வேண்டும் எனத் தற்போதைய மலையக ஆசிரியர்கள் அரசியல்வாதிகள் பின்னாலும், அதிகாரிகள் பின்னாலும் சென்று அலைந்து

திரிந்து கொண்டு, போராடிக்கொண்டு இருக்கும் இவ்வேளையில், தான் எங்கிருந்தாலும் ஒடுக்கப்பட்ட மலையக மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சியிலேயே அக்கறை கொள்ள வேண்டும் எனச் சிலாகித்து அனைத்து இடமாற்றங்களையும் மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டு தன் கடமையை நேர்த்தியாகச் செய்திருக்கிறார் பிலிப் இராமையா.

இவ்வாறு ஆசிரிய சேவையிலும், அதிபர் சேவையிலும் முழுமையாகத் தன்னை அர்ப்பணித்து ஓய்வின் பின் தன்னுடைய மாணவனும், கிறிஸ்தவ மதகுருவுமான அருட்தந்தை மரிய அந்தனியால் நடாத்தப்பட்ட 'அட்டன் சமூக நல நிறுவனத்தில்' (Centre For Social Concern) சேர்ந்து ஆங்கில வகுப்புகளை நடாத்துவது, கலை கலாசார நிகழ்ச்சிகளை நடாத்துவது, கலந்துரையாடல் மற்றும் விவாதப் போட்டிகளை ஒழுங்கமைத்து நடாத்துவது, தேர்ந்தெடுத்த தோட்டங்களில் முன்பள்ளிப் பாடசாலைகளை நடாத்துதல் போன்ற செயற்பாடுகளில் தீவிரமாக ஈடுபட்டார். அங்கிருந்து விலகிய பின்பு 'வைத்தியர் சந்தனம்' அவர்களின் நிறுவனத்தில் சேர்ந்து வலப்பனை கோணக்கலை மற்றும் கோணப்பிட்டிய தோட்டப் பகுதிகளில் சமூக சேவை செயற்பாடுகளில் தன்னை முழுமையாக இணைத்துக் கொண்டார்.

சற்றே நாம் பின்னோக்கிப் பார்க்கும்பொழுது, சுதந்திரம் பெற்று 40 ஆண்டு காலம் எமது மலையக வரலாற்றில் வரலாறு காணாத சோகம் நிறைந்த காலம்;

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற போது குடியுரிமையும், ஒட்டுரிமையும் பறிக்கப்பட்டு நாடற்றவர்களாகவும், அரசியல் அநாதைகளாகவும் ஆக்கப்பட்டோம். 1944ஆம் ஆண்டில் இலங்கையில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட இலவசக் கல்வித் திட்டம் மலையகத் தோட்டப்புறப் பாடசாலைகளுக்கு அந்நியமாக இருந்தது. 1956ஆம் ஆண்டில் பாடசாலைகள் தேசிய மயமாக்கப்பட்டபோது, மலையகத் தோட்டப்புறப் பாடசாலைகள் தேசிய மயமாக்கப்படவில்லை. 1964ஆம் ஆண்டு பூநீமா-சான்திரி ஒப்பந்தத்தின் மூலம் இலட்சக்கணக்கான தமிழர்கள் நாடு கடத்தப்பட்டார்கள். 1970 - 1977 ஆண்டு காலத்தில் பட்டினி மரணங்கள் மலையகம் எங்கும் காணப்பட்டன. தோட்டங்கள் தேசிய மயம் என்ற போர்வையில் சொந்த மண்ணிலிருந்து மலையகத் தமிழர்கள் விரட்டியடிக்கப்பட்டார்கள். 1977, 1980, 1983ஆம் ஆண்டுகளில் பேரினவாத இனவெறித் தாக்குதலின் மூலம் மலையகத் தமிழர்கள் இந்தியாவிற்கும், வடகிழக்கிற்கும் சிதறடிக்கப்பட்டார்கள்.

இந்த சமூகத்தின் அனைத்து அவல நிலைகளின் போதும், இந்த சமூகத்தின் ஓர் உறுப்பினன் என்ற முறையில் அனைத்துக் கொடூரங்களையும் எதிர்கொண்டு தனது நெஞ்சுரத்தின் மூலம் கல்வியில் மேம்பாடு அடைந்தவர் திரு.பிலிப் இராமையா அவர்கள். அனைத்து அவலங்களையும் வேரோடு சாய்க்கும் ஒரே ஆயுதம் 'கல்வி' என்பதில் உறுதியாக இருந்ததோடு அதைச் செயலில் நிரூபித்தும் காட்டியுள்ளார்.

அவருடைய வாழ்க்கையைப் பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது எப்படி ஒரு பெரும் நதி ஒரு குக் கிராமத்தில் ஓடையாக ஊற்றெடுத்துத் தன் கிளை நதிகளுடன் சங்கமமாகி ஆழியை அடைந்து அமைதியடைகிறதோ, அதுவே அவரது வாழ்க்கைப் பெருங்கடல் அனுபவமாகத் திகழ்கிறது. இன்றும் இந்த மண்ணுக்கும், மக்களுக்கும் ஓர் உதாரண புருஷராகத் திகழ்கிறார் என்பது எமது இதயங்களைப் புளகாங்கிதம் அடையச் செய்கிறது. இப்பொழுதும் அவருடன் நாம் தொடர்பில் இருப்பதைப் பெரும் பாக்கியமாகக் கருதுகிறோம்.

திரு. பிலிப் இராமையா அவர்கள் தன்னுடைய அனுபவங்கள் பற்றி சொல்லக் கேட்டவைகள் கீழே தொகுத்து முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

திரு. பிலிப் ராமையாவுக்கு வாசிப்புப் பழக்கத்தை 14 வயதுக்கு முன்பே திருமதி. நவரட்னம் (அதிபர்) ஏற்படுத்தினார். 14 வயதளவில் வாசிப்பு நாட்டம் கொண்ட குழுக்கள் உதயமாகின.

- V.T.தர்மலிங்கம், தாயுமானவன் உட்பட நண்பர்களுடன் வாசகர் வட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டு உயிர்ப்புடன் இயங்கத் தொடங்கின.

- அவர்கள் வளர வளர புகழ் பெற்ற சஞ்சிகைகள், பத்திரிகைகள், நூல்களைத் தேடி வாசிக்கும் பழக்கமும் ஏற்பட்டது. வாசகர் வட்ட உறுப்பினர் தொகையும் கூடியது.

- அப்போதே வாசிக்கப்பட்ட நூல்கள்:

போரும் அமைதியும் (டால்ஸ்டாய்)

அன்னை (மாக்கிம் கார்க்கி)

டாக்டர் மு.வ.வின் நூல்கள்: கயமை, அகல் விளக்கு உட்படத் தமிழ்மொழி பற்றியவை ஆனந்த விகடனுக்கூடாக ஜெயகாந்தனின் நூல்கள்: (பரீஸூக்குப் போ, கருணையினால் அல்ல, யுகசந்தி, சினிமாவுக்குப் போன சித்தாள், கைவிலங்கு உட்பட)

கி.வா. ஜகந்நாதனின் படைப்புகள்: (அசையா விளக்கு உட்பட) அவரது சஞ்சிகை கலைமகள்

நா. பார்த்தசாரதியின் - தீபம்

மகேந்திரனின் - தாமரை

அரு. ராமநாதனின் - கலைக்கதிர், மஞ்சரி

தமிழ்வாணனின் - கல்கண்டு, தீப்பொறி

சுதந்திரன், தி.மு.க. - இதழ்களான கண்ணதாசனில் தென்றல், நம்நாடு போன்றன.

- தி.மு.க. வெளியீடுகள் - தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் விநியோகிக்கப்பட்டன. இளைஞர்கள் இலகுவாக ஈர்க்கப்பட்டனர்.

- காலஞ் செல்ல எமக்கு ஆய்வு நூல்களில் நாட்டம் சென்றது; படைப்பிலக்கிய ஆர்வம் சற்றுக் குறைந்தது.

அடேல் பாலசிங்கத்தின் - சுதந்திர வேட்கை (தமிழாக்கம் தாசீயஸ்) அத்துல் கலாமின் - அக்கினிச் சிறகுகள், நெல்சன் மண்டேலாவின் - 'Long walk to Freedom'

- தற்போதும் பிரான்சியச் சக்கரவர்த்தி பற்றிய ஆய்வு நூலொன்றை இரண்டாந் தடவை யாக வாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார். பிரான்சிய ஆய்வாளர் லூட்விக் அந் நூலிலிருந்து "நெப்போலியன் போருக்குச் செல்லும்போது இராணுவத்துடன் தேவையான உபகரணங்களுடன், கட்டிட நிர்மாணிகள், சித்திர சிற்பக் கட்டிட நிர்மாணிகள், வேறு வகைக்

கலைஞர்கள், இலக்கியவாதிகள், வரலாற்றாசிரியர்கள் ஆகியோரையும் அழைத்துச் செல்வது வழக்கம்.” எனக் குறிப்பிட்டுள்ளதாகவும் கூறினார்.

- அவரால் உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பு:

1965 - 67இல் பாரதி விழாவொன்றை இராகலையில் பிரமாண்டமாக நடாத்தத் திட்டமிடப்பட்டது.

உற்சாகமாகப் பெருந்திரளான மக்கள் குறிப்பாக இளைஞர் யுவதிகள் நகரில் கூடினர். திரு. திருச்செந்தூரன், திரு. இர. சிவலிங்கம் உட்படத் தமிழகத்திலிருந்து திரு. நா. பார்த்தசாரதி, கு. அழகிரிசாமி ஆகியோரும் வருகை தந்திருந்தனர்.

- விழா தொடங்கும் வேளை இராகலை பொலிஸ் - O.I.C. தலைமையில் விழா மண்டபத்துக்கு விரைந்தது. தொகுதி பா.உ. உடன் பெயரை வெளிப்படுத்த விரும்பாத பிரபலத் தொழிற்சங்கக் கோள்மூட்டிகளின் வேண்டுகோளின்படி, இந்த விழா தடை செய்யப்படுகிறது. தமிழரசுக் கட்சியினர், தமிழகப் பேச்சாளர்கள் தீவிரவாதப் பங்குபற்றினர்கள் இதில் சம்பந்தப்படுவதால், O.I.C சொல்லிவிட்டு தனது குழுவோடு திரும்பிவிட்டார்; எங்கள் குழுவினரையும் தேடிக்கொண்டே!
- ஒருவாறு நாங்கள் மறைந்துவிட்டோம். “இது ஆரம்பம்; விட்டுவிடாதீர்கள்; தொடர்ந்து இயங்கி இதையே செய்யுங்கள்; வெல்க உம் முயற்சி; மேலும் உயிர்ப்போடு செயற்படுவோம் வாழ்க!”
- திருச்செந்தூரன், சிவலிங்கம், தமிழரசுக் கட்சி பா.உ. நவரத்தினம் பிற ITK இலங்கை தொழிலாளர் கழகத்தினர் நெஞ்சார வாழ்த்தினர்.
- மீண்டும் 1970க்குப் பின் இக் குழுவோடு நுவரெலிய, கந்தப்பளை, நானுஓய, இராகலை பிரதேசப் பாரதி ஆர்வலர்கள் இணைந்து புது உத்வேகத்துடன் பாரதி விழாவைக் கொண்டாடினர். முன்பு தடையுத்தரவைப் பிறப்பித்த இராகலைப் பொலிஸ் O.I.C. தனது பரிவாரத்துடன் பிரதம அதிதியாகக் கலந்து கொண்ட பிரதம நீதியரசருக்கு Salute அடித்து வரவேற்று நின்றனர்.
- துரைசாமி அண்ணனுடைய இராகலைக் கடையின் மேல்மாடி நாம் கூடும் கலைக்கூடமாகவே மாறியது.
- மாணவர் கூட்டத்தை ஆகர்ஷிப்பது V.T. தர்மலிங்கத்தின் இயல்பு. மாணவர் தொடர்பான பாடசாலைப் பிரச்சினையோ, வெளிப்பிரச்சினையோ தர்மலிங்கத்தின் தலையீடு இல்லாமல் தீராது. ஹாய் ஹோய் என்று அட்டகாசமாகவும் ஆர்ப்பாட்டத்துடனும் பிரச்சினையைக் கையிலெடுப்பது தர்மலிங்கத்தின் பண்பு. அவ்வப்போது நாங்கள் அதைப் பொறுமையுடன் ஆராய்வோம்.

1967இல் மேற்படி கலாசார அமைப்பு பிலிப் இராமையா, தாயுமானவன், V.T. தர்மலிங்கம் ஆகியோரால் சமயக் கலாசார அமைப்பு எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. பிரதம நீதியரசர் கௌரவ பூரீஸ்கந்தராஜா அவர்கள் காப்பாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார்.

- 1967இல் பாரதி விழா வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட்டது. தமிழக எழுத்தாளர்களான கு. அழகிரிசாமி, பாரதியின் பேத்தி விஜயபாரதி, ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

பிற அமைப்புகளில் பங்கேற்றல்:

- டொமினிக் ஜீவாவின் மல்லிகைப் பந்தல் நிகழ்ச்சிகளில் பங்குபற்றியமை. டேனியலின் கைலாசபதி காலத் தினகரன் முயற்சியில் பங்குபற்றியமை மறக்க முடியாதவை.
- பேச்சுத் திறமை, பரந்த மொழியறிவு என்பவற்றால் புடம் போடப்பட்ட தமிழறிஞர்களான குன்றக்குடியடிகளார், திரு.கி.வா. ஜகந்நாதன் ஆகியோர் நாவலப்பிட்டி, இராகலை, ஹக்கல, நுவரெலியா பகுதிக்கு வந்தபோது, அவர்களோடு பயணித்தது மறக்க முடியாத அனுபவங்கள்
- இக் காலகட்டத்தில் தான் தந்தை S.J.V.செல்வநாயகம், திரு.V.N.நவரத்தினம், ஆகியோரால் தமிழரசுக் கட்சியின் கிளையாக இலங்கைத் தொழிலாளர் கழகம் அமைக்கப்பட்டது.
- இத் தலைவர்கள் உதவியுடன் மலையக மாணவர்களுக்கு யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளில் கல்வி கற்க அனுமதி கிடைத்தது.
- 1969இல் தமிழ் நாடு முதலமைச்சர் திரு.C.N. அண்ணாதுரை தலைமையில் நடைபெற்ற தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டில் திரு. குலசேகரம், திரு. சந்திரசேகரன், திரு. குரூஸ், திரு. தாயுமானவன், திரு, பிலிப் ராமையா ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர்.
- நாடக, சினிமா கலைஞர் திரு. சகஸ்ரநாமம் வீட்டில் தங்கியிருந்தமை மறக்கக்கூடியதல்ல.
- திரு. எம். ஜி. ஆர் எமக்கு விருந்தளித்ததும், எமக்குத் தனது கையெழுத்திட்டு நூல்களை அன்பளிப்புச் செய்ததும், எம்மை அழைத்துச் சென்று மேட்டூர் அணையைக் காண்பித்ததும் மறக்க முடியா அனுபவந்தான்.
- அந்நாட்களில் சந்தித்த தமிழக அறிஞர்கள்: திரு. கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம், திருலோகசீத்தாராம் போன்றோருடன் பின்நாளிலும் தொடர்பு நீடித்தது.
- கண்டி சத்தியோதயம் மூலமாகச் சேகரிக்கப்பட்ட நூல்கள், ஹட்டன் C.S.C. மூலம் சேகரிக்கப்பட்ட நூல்கள் தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு வாசிப்புப் பழக்கம் ஏற்பட/கூர்மையடைய உதவின.
- திரு. தாயுமானவன் தலைமையில் திருமதி. எம்.எஸ். சுப்புலக்ஷமியின் இசைக்கச்சேரி நடாத்தி, நிதி சேகரித்து இராகலையில் ஒரு கலாசார மண்டபம் நிர்மாணிக்க நாம் முயன்றோம். அவரது கணவர் - கல்கி ஆசிரியர் திரு. சதாசிவத்துடன் இது தொடர்பான தொடர்பாடல்கள் நடந்தன. என்றாலும், அந்நோக்கம் நிறைவுறவில்லை.

The pencil பென்சில்

சை.கிங்ஸ்லி கோமஸ்

அரசாங்க உள்ளகக் கணக்காய்வு அதிகாரி

திரு.பிலிப் ராமையா எனும் ஆங்கில ஆசிரியர் எனது வாழ்க்கையின் பென்சில். பென்சில் எனும் எளிமையானதும், இலகுவானதும், பயன்படுத்தக் கூடியதுமான அற்புதக் கருவி பற்றி சற்று நேரம் ஒதுக்கிச் சிந்திப்போம்.

எடுத்துச் செல்லக்கூடியதும், பிழை நீக்கம் செய்யக்கூடியதும் பென்சில் ஆகும். தொழில் நுட்ப ரீதியாகச் சிறப்பாக வடிவமைக்கப்பட்டதும், சமூக மாற்றத்தின் பிரதானமான ஒரு கருவியும் பென்சில் எனக் கூறின் அது மிகையாகாது.

மிகப் பிரதானமாக மனித அபிவிருத்தியில் தனிமனிதனது வயதுடன் கூடியதும், 'வீடு' எனும் கட்டமைப்பிலும் பிரதானமாக முக்கிய வகிபாகத்தைக் கொண்டிருக்கக் கூடிய பென்சில் ஒரு சகாப்தப் புரட்சியாகும். பென்சில் பற்றி நோக்கும் பொழுது, 'முதல் பென்சில்' இன்று காணப்படுவதைப் போலப், பயன்படுத்துனர் நேயம் கூடியதாக (User friendly) இருந்திருக்க வாய்ப்புகள் இல்லை. ஆனாலும், எழுத்தாணியைக் கையில் பிடிக்காத மானுடப் பிறவிகள் இருந்திருக்கலாம்; மைப் பேனையைக் (Ink Pen) கையில் பிடிக்காது, தூரிகையைக் கையில் தொடாத, பேனையை, வர்ணக் கட்டிகளைக் கையில் தொடாதவர்கள் இருந்திருக்கலாம்; ஆனால் பென்சில் என்னும் எழுத்துக் கருவியைக் கையில் பிடிக்காதவர்கள் வீதத்தில் குறைவாகவே இருப்பர். "விடன்பெர்க் எனும் நெதர்லாந்து பல்கலைக்கழகம்" (Wittenberg University of Netherland) மூன்று வருட விசேட கற்கை முறை ஒன்றினைப் பரீட்சார்த்துப் பார்த்தது. பென்சில் சொந்தக்காரர்களினுடைய கல்வியின் மாற்றங்கள் (Effect of pencil ownership on study habit) பின்வரும் மாற்றங்களைக் கண்டதாக அவர்கள் கூறுகின்றனர்.

"Social interaction and general academic achievement, the results surprised even the most ardent pencil advocates students who owned pencils were able to compute numbers quicker than their pencils peer. Several students were able to multiply two three digits and numbers in less than 30 seconds."

மிக முக்கியமாகப் பென்சில் பாவனையினால், நுண்கணிதப் பரீட்சைகளில் மிகச் சிறந்த பெறுபேறுகளைக் காணக்கூடியதாய் அமைந்தது என்று கூறுகின்றனர். கடைசியாக உலகம் பென்சில் எனும் அற்புதக் கருவியை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்திற்கு வந்தடைந்தது. நாகரீக சமூகமானது, பென்சிலை நிராகரித்து வாழ முடியாத நிலைமைக்கு வர வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. எனவே ஏழ்மையான பென்சில் ஒரு நாகரிக மாற்றத்தின் கட்டாயக் கருவியாக ஆக்கப்பட்டது.

'The pencil is here to stay' எனும் கட்டுரை 'News week' சஞ்சிகைக்காக 'Bill N Lacy' எனும் கட்டுரையாளரால் எழுதப்பட்ட கட்டுரையிலிருந்து;

'News week' எனும் சஞ்சிகையையும், அதில் காணப்படும் கட்டுரையின் அழகினையும், ஆங்கில வார்த்தைக் கோர்வைகளையும் என்னுள் புதைத்தவர் திரு பிலிப் ராமையா என்றால் மிகையாகாது. மனித சமூகத்திற்குப் 'பென்சில்' எனும் 'எளிமையான எழுது கருவி' எவ்வாறு மாற்றம் ஒன்றினை ஏற்படுத்தியதோ, அது போன்று என்னுள் பாரிய மாற்றத்தினை, ஆங்கில மொழி மீதான காதலை, ஏற்படுத்தியவர் திரு. பிலிப் ராமையா அவர்கள்.

மார்ட்டின் விக்கிரமசிங்க எனும் சிங்களப் புகழ் பூத்த விருதுகள் பல வென்ற மனித நேய எழுத்தாளரின் 'மடொல் துவ' (Madol Duwa) எனும் நூலைப் புகழ்பெற்ற ஆங்கில விரிவுரையாளரான ஹால்லி ஹல்ப் பே (Hashley Halpe) அவர்கள் மொழிபெயர்த்திருந்தார்கள். அதனைக் கற்றுக் கொடுத்தவர், அந்தக் கதையின் இலக்கியச் சுவையை மிக அழகாக இதயங்களில் பதிவு செய்தவர் திரு பிலிப் ராமையா எனும் ஆங்கில ஆசான்.

Charles Dickens, ஷேக்ஸ்பியர் போன்றவர்களை ரசிக்கப் பழக்கியவர். 'சால்ஸ் டிக்கன்ஸ்' இன் 'ஹாட் டைம்ஸ்' எனும் நாவலை ஆங்கில மொழி மூலம் கட்டாயம் வாசிக்க வேண்டும் என்று கூறி வாசிக்க வைத்தவர். கிளியோபாட்ராவையும், ஜூலியஸ் சீசரையும், மார்க் ஆண்டனியையும், புரூடஸ் ஐயும் மனதில் நிலை நிறுத்தியவர் திரு.பிலிப் ராமையா ஆசான் என்றால் அது மிகையாகாது.

Colombo Journals, Times, Daily observer, Front view, UNESCO, Journal போன்ற பல ஆங்கில இதழ்களை எனக்கு அறிமுகம் செய்தவர்; மற்றும் மிக விசேடமாக, வாசிக்கசாலையைப் பயன்படுத்துவது மனித வாழ்க்கையில் அத்தியாவசியக் கடமை என்பதனை எனக்குணர்த்தியவர்; மேலும், என்னுடன் தொழில் புரிந்த காலங்களில் அதிகமான நேரத்தை வாசிக்கசாலையிலும், மாணவர்களுக்கு விசேடமாக ஆங்கில ஆசிரியர்களுக்கு ஆங்கிலம் கற்றுக் கொடுப்பதிலும் நேரத்தைச் செலவிட்டதுடன், அதனைப் பிரதானமான கடமையாகவும் கொண்டவர் திரு.பிலிப் ராமையா ஆவார்.

"அறிவு வளர வளர எளிமை எம்மை ஆட்கொள்ள வேண்டும்" என்பதற்கு அடையாளமாக வாழ்பவர். இன்றும் வாசிப்பைத் தொடர்கின்ற அவர், தமிழில் எழுதிய "மேட்டு நிலத்தில் ஒரு கூட்டு முயற்சி" எனும் கட்டுரை "மலைக் குரல்" பத்திரிகையில் பிரசுரமானது. அதனுடாக

அவரது தமிழ் மொழிப் புலமையைக் கண்டு வியப்படைந்தேன். “Education not a harbor, Education is voyage” எனும் வார்த்தைகளை என்னுள் விதைத்தவர் திரு.பிலிப் ராமையா அவர்களாவார்.

Perhaps the fiercest controversy blew up when it was lead the pencil ostensibly purchased, so educational purpose ended up being used for games and great concern was raised by the Royal society of tutors.

1985ஆம் ஆண்டு நியூஸ் வீக் சஞ்சிகைக்காக பில் லேசி எனும் கட்டுரையாளர் கூறுகின்றார், எளிமையில் தான் ஒரு சக்கரவர்த்தி என்று. “ஆங்கில மொழிப் புலமையிலும், மனித நேயத்திலும், வாசிப்பிலும், நகைச்சுவையிலும், வழிகாட்டலிலும், பண்பிலும், தான் சக்கரவர்த்திகளின் சக்கரவர்த்தி” என்று வாழும் முன்னாள் ஆசிரியரும், அதிபரும், சிறந்த செயற்பாட்டாளருமான திரு பிலிப் ராமையா அவர்கள் ஒரு சகாப்தம்.

பேரறிவு படைத்த எளிமையான பெரியவர் பிலிப் இராமையா

மல்லியப்புசந்தி திலகர்

முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்

ஹட்டனில் லோயல் கல்வியகத்தை நடாத்திக் கொண்டிருந்த 1993-2000 ஆண்டு காலப்பகுதியில் பல சமூக செயற்பாடுகளிலும் இயங்கியிருந்தேன். அதன்போது சமூகத்தில் ஏனைய அமைப்புகள் ஆளுமைகளுடன் ஒருமைப்பாட்டுடன் இயங்கும் வாய்ப்புகள் கிடைத்தன. அப்படிக்கிடைத்த ஓர் அற்புத ஆளுமை 'அங்கிள்' பிலிப் இராமையா.

அருட்பணி மரிய அந்தனி அவர்கள் ஹட்டன் Centre for Social Concern நிறுவனத்தில் பணிப்பாளராக செயற்பட்ட அந்த காலத்தில் அவருக்குத் துணையாக அந்த நிலையத்தில் நிர்வாகியாக செயற்பட்டவர் பிலிப் அங்கிள். அவரை அப்போது இருந்தே அங்கிள் என்றே அழைத்து பழகிவிட்ட என்னால் இந்த நினைவு மீட்டல் எழுத்திலும் (Memoir) அங்கிள் என்றே எழுதத் தோன்றுகிறது.

அவர் ஒருபோதும் அதிர்ந்து பேசிப் பார்த்ததில்லை. பல நேரங்களில் பாதிரியரான அருட்பணி மரிய அந்தனி அவர்கள் கூட சத்தமாக, கோபமாக உணர்ச்சிவசப்பட்டு பேசுவதை அவதானித்து இருக்கிறேன். அப்போதல்லாம் பிலிப் அங்கிள் தான் ஒரு பாதிரியாரைப்போல மிகவும் சாந்தமாக அமர்ந்திருப்பார். ஆனால் மிகத் திறமையாக ஆர்ப்பாட்டமின்றி நிர்வாகத்தை கையாள்வார்.

நான் நிலையத்துக்குப் போனால் அவரது மேசைக்கு முன்னால் அமர்ந்து பேசிக்கொண்டு இருப்பேன். மாலையானால் மல்லியப்பு பகுதிக்கு ஒரு பொடிநடை போடும் அவர் வீதியில் என்னைச் சந்தியில் சந்திப்பதும் உண்டு. சில சமயம் லோயல் கல்வியகத்தில் (இப்போது ச தொச அமைந்துள்ள கட்டடம்) வந்தமர்ந்து உரையாடுவார்.

“திலக் நாளைக்கு பின்னேரம் லோயல்ல நிற்பீங்களா?”

என்னை 'திலக்' என அழைக்கும் பெரியவர்கள் சிலருள் இவரும் ஒருவர்.

“ஆமா அங்கிள்.. அங்குதான் நிற்பேன். வாசிட்டி லீவு விட்டு இருக்காங்க” என மாலை நேர வகுப்புகளில் மூழ்கி இருந்த காலத்தில்:

“நாளைக்கு ஒரு Guest டோடு Loyalக்கு வாறேன்” என்றவர் இவரைவிட மூத்தவராக இருக்கக்கூடிய ஒருவரோடு லோயல் கல்வியகத்துக்கு வந்தார்.

“இவர் பேராசிரியர் இம்மானுவல்ராஜ். பாளையங்கோட்டை சேவியர் கல்லூரியில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றுகிறார்” என அறிமுகம் செய்து வைத்தார். உடனே அவரை அழைத்துச் சென்று வகுப்பறையில் இருந்த மாணவர்கள் மத்தியில் பேசவைத்தேன்.

‘இதுக்குத்தான் திலக் கிட்ட கூட்டிட்டு வந்தேன்’ என பேராசிரியரிடம் என்னை அறிமுகம் செய்து வைத்தார். இப்படியொருநாள் அறிமுகமாகி எனது மாணவர்களுக்கு பேசியவர்தான் இன்றுவரை எனது நல்ல நண்பராகத் திகழும் ஜப்பானிய பேராசிரியர் கவாஷிமா கொஜி.

‘திலக் என்னோட தம்பியொட மகன் பசுபதிராஜ். அவனுக்கு தனியாகக் கொஞ்சம் எக்கவுன்ஸ் படிப்பிக்கனும். பிரைவேட்டாக எக்ஸாம் எழுதுறான் என அவரது பெறாமகன பசுபதிராஜை எனக்கு மாணவனாக அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.

2002 இல் எனது திருமணத்தின் பின்னர் எனது துணைவியாரின் வீட்டுக்கு வந்திருந்த அவரைக் கண்டதும் எனக்கு இன்னுமொரு ஆச்சரியம் காத்திருந்தது. சிறுவயதிலேயே தந்தையை இழந்த அந்த குடும்பத்திற்கு; ஒரு வழிகாட்டியாக, பாதுகாவலராக இருந்து வந்துள்ளார்; பிலிப் அங்கிள். அவர்களது குடும்ப நண்பர் இவர் என்பது அப்போதே எனக்குத் தெரிந்தது. ஏற்கனவே சமூகத் தளத்தில் செயற்பட்டு அறிந்திருந்த எங்கள் இருவரையும் எனது திருமணவாழ்வு குடும்ப நண்பர்களாக்கியது.

2005ஆம் ஆண்டு தமிழ்நாடு சென்றிருந்த பொழுதில் கொடைக்கானல் நகர வீதியில் நானும் உடன்பிறவா அண்ணன் செல்வரத்தினமும் நடந்து போய்க்கொண்டிருந்தோம். சிறிய குடை ஒன்றைக் கையில் எந்தியவாறு பின்னால் கைகளைக்கட்டி ஓர் உருவம் முன்னால் நடந்து சென்று கொண்டிருந்தது. எங்கேயோ பார்த்த நடையாக இருக்கிறதே என சற்று ஓடிப்போய் முகத்தைப் பார்த்தேன். நான் அனுமானித்தது போலவே அவர் பிலிப் அங்கிள்தான். ‘ஹலோ அங்கிள்’ என்றேன். “ஹலோ திலக்.. எப்பிடி இருக்கீங்க.. பெற்றீஷியா எப்பிடி இருக்கு...” என சாதாரணமாக நலம் விசாரித்தவர்... சற்றே யோசித்தவாறு.. ஐயோ திலக்.. இது கொடைக்கானல் இல்லையா.. என என்னைக் கட்டியணைத்துவிட்டார். நான் ஹட்டன்ல சந்தித்த மாதிரி சாதாரணமாக பேசிட்டு அப்புறம்தான் யோசிச்சேன்.. அடே நம்ம கொடைக் கானல்ல இல்லையா சந்திக்கிறோம். எப்ப வந்தீங்க? எங்க தங்குறீங்க என விசாரித்தார். பின்னால் வந்து நின்று அண்ணாவைக் காட்டினேன்.

“இவர் என் உறவுமுறை அண்ணா செல்வ...” என நான் ஆரம்பிக்கும்போதே “அட நம்ம செல்வரட்ணம்.. உங்க அண்ணனா.. இவரு என்னோட கந்தப்பளைக் காரராச்சே. எங்களுக்கு இங்கேயும் பழக்கம் உண்டு” என கூறியது கேட்க இனிமையாக இருந்தது.

‘தம்பி.. பிலிப் மாஸ்ட்டர் வீடு நம்ம வீட்டுக்குப் பின்னாடிதான். இவரை உங்களுக்குத் தெரியும்னு எனக்குத் தெரியாது.. நம்ம குடும்ப நண்பர் ஊரிலயும்தான் இங்கேயுந்தான்’ அண்ணா செல்வரத்தினம் ஆமோதித்தார்.

“செல்வா.. திலக்கையையும் கூட்டிட்டு இரவு சாப்பாட்டுக்கு வீட்டுக்கு வாங்க. திலக்குடன் ஒரு முக்கியமான விசயம் பேச இருக்கு” என்றவரின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டு விடைபெற்றோம்.

திட்டமிட்டபடி இரவு கொடைக்கானல் இருளுக்குள் வெளிச்சம் தேடிக்கொள்ள ஒரு தீப்பந்தத்தை கையில் ஏந்தியவாறு பிலிப் அங்கிள் வீட்டை அடைந்தோம். அங்கே அம்மாவுடன் சேர்ந்து நின்று வரவேற்றார். 'சிலோன்' செமன் கறியுடன் இரவு உணவு சுவைத்துக்கொண்டு இருந்தபோது.. பவானி..பவானி.. என அழைத்தார் அங்கிள்.

“திலக் .. உங்களுக்கு Tony யையும் பாரதியையும் தெரியும். இது மகள். பேரு பவானி. இங்கேதான் மாஸ்ட்டர்ஸ் படிச்சட்டு இருக்கா. உங்கள் Friends circle ல நல்ல பையங்க யாரும் இருந்தாச் சொல்லுங்க. பேசி கல்யாணம் பண்ணி வைச்சருவோம்” என அழைத்த விஷயத்தை எப்போதும் போல எளிமையாக சொல்லி முடித்தார். தங்கை பவானியிடம் படிப்புப் பற்றி சிறிது பேசிவிட்டு.. பார்க்கிறேன் அங்கிள். என விடைபெற்றுக் கொண்டோம்.

ஊர் திரும்பியதும் அழைப்பு எடுத்தவர் திலக் நான் சொன்ன விஷயத்தில ஏதாவது முன்னேற்றம் இருக்கா? என விசாரித்தார். ஆம் அங்கிள் வாங்க பேசுவோம் என வீட்டுக்கு அழைத்து விஷயத்தைச் சொன்னேன்:

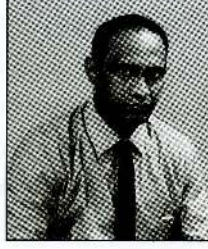
“பையன் ஹைலன்ட்ஸ் கல்லூரியில் எனக்கு ஜூனியர். எங்களது டீச்சர் ஒருவரின் மகன். நல்ல குணமானவர். உங்களைப்போலவே அவர்களது குடும்பமும் எனக்கு நெருக்கமானவர்கள்தான். ஒரே ஒரு சிக்கல் மட்டும் இருக்கிறது. நீங்கள் கிறிஸ்தவம். அவர்கள் இந்து. ஆனால் பையன் தங்கமானவர். வைத்தியர்” என தர்மலிங்கம் டீச்சரின் மகன் வைத்தியர் சதீஷ் அறிமுகம் செய்து வைத்தேன். “மதம் ஒரு பிரச்சினையில்லை. தவிரவும் நோர்வூட் தர்மலிங்கம் எனக்கு தெரிந்தவர்தான். ஆனால் அவரது குடும்ப விபரம் தெரியாது. நல்ல அறிமுகந்தான் தந்தீர்கள்” என அடுத்த கட்டத்துக்கு நகர்ந்தார்கள். என்னையும் முன்னிலையாக வைத்து அவரது உறவுமுறை தம்பியான நானுஷ்யா பாடசாலை அதிபரின் விடுதியில் திருமண நிச்சயதார்த்தம் நடந்தது. இன்று சதீஷ் - பவானி தம்பதியர் சீரும் சிறப்புமாக வாழ்கிறார்கள். எங்களுக்கு நல்ல மருமகள் தேடி தந்தீங்க திலகராஜ் என தர்மலிங்கம் டீச்சர் சொன்னபோது பிலிப் அங்கிளை நினைத்து பெருமைப்பட்டுக் கொண்டேன். அற்புதமான தந்தை இவர். இளங்கோ, பாரதி, பவானி மூவரும் பெற்றவர் பேர் காக்கும் பிள்ளைகள்.

எங்கள் குடும்ப நட்பு இந்தளவுக்கு நெருக்கமானது. எப்போதாவது திடீர் என வீட்டில் வந்து நிற்கும் எங்களின் இதயம் கவர் உறவு இவர். என்னோடு இலக்கியம், அரசியல், கல்வி குடும்பம் என அத்தனை விடையங்களையும் அலசி ஆராயும் தாராள மனம் படைத்த பேரறிவாளன் இவர். அவர் பேச்சாளராக இருப்பதைவிட நல்ல செவிமடுப்பாளராகவே இருப்பார். ஒன்றிரண்டு சொற்களில் சொல்ல வந்ததை சுருக்கமாகச் சொல்லிவிடும் அறிவுச்சுரங்கம் அவர். ஆங்கில புலமையாளர் அவர்.

2007ஆம் ஆண்டு எனது மல்லியப்புசந்தி வெளிவந்ததில் பெருமகிழ்ச்சி இவருக்கு. அவரால் ஹட்டன் கூட்டத்தில் கலந்துகொள்ள முடியாது போயிற்று. நான் அவருக்காகவே கந்தப்பளையில் ஓர் அறிமுகத்தை நடாத்த எண்ணினேன். கந்தப்பளை மெதடிஸ்ட் கல்லூரியில் பிலிப் இராமையா தலைமையில் மல்லியப்புசந்தி அறிமுகம் நடந்தெறியது. தம்பி தாமரையோகா (கந்தப்பளை) நிகழ்வுகளை ஒழுங்கு செய்திருந்தார்.

எப்போதாவது ஓர் அழைப்பெடுக்கும், இருந்துவிட்டு வீட்டுப்பக்கம் வந்துவிட்டுப் போனாலும் எங்கள் குடும்பத்தில் ஒரு மூத்த வழிகாட்டியாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பேரறிவு படைத்த எளிமையான பெரியவர் பிலிப் இராமையா அங்கிள் நீடு வாழ குடும்பமாக வாழ்த்துகிறோம்.

வரலாறு சொல்லும்

மை.பன்னர்செல்வம் (மைபா)

அதிபர், இராகலை உயர் தேசிய பாடசாலை

மலையகம் இரு நூற்றாண்டு கால வரலாற்றைக் கொண்டது. பல்வேறு இன்னல்களும், சோகங்களும், சுரண்டல்களும் நிறைந்த எம் மக்களின் வாழ்க்கை வரலாற்றை மூன்று கலாசாரப் பரிமாணங்களினூடாக நோக்கலாம்.

- 1) இந்திய கலாசாரப் பண்பாட்டு வாழ்வியல்
- 2) இந்திய இலங்கை நிலைமாற்று கலாசாரப் பண்பாட்டு வாழ்வியல்
- 3) மலையகத் தனித்துவமான கலாசாரப் பண்பாட்டு வாழ்வியல்

இந்திய வாழ்வியல் முறைமைக்கும், மலையக வாழ்வியல் முறைமைக்கும் இடையில் கலாசாரப் பண்பாடுகள் உடன்பட்டும், முரண்பட்டும் வெளிப்பட்டன. தனித்துவமான பண்பாட்டோடு, தம் வாழ்வியலை அமைத்துக்கொள்ள எத்தனித்தபோது ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்தம் (1965) அரசியல் ரீதியாக இம் மக்கள் மீது பேரிடியாக வீழ்ந்ததோடு கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கையிலும் பாரிய விரிசலை ஏற்படுத்தியது. சொந்த உறவுகள் தம் கண் முன்னே பிரிந்து செல்லும் துயரக் காட்சியும் மலையக மக்களின் வரலாற்றில் ஒரு வடுவாகவே இன்றும் பார்க்கப்படுகிறது. தொடர்ந்து இற்றை வரையான தொழில் சார்ந்த துயரங்கள் இருந்த வண்ணமே உள்ளன. இப்பின்னணியில் மலையகக் கல்வி பற்றிய பார்வை முக்கிய பேசுபொருளாக அமைகிறது. சமூக, அரசியல், பொருளாதார ரீதியாக ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு சமூகம் அதிலிருந்து மீட்சி பெற முக்கிய ஆயுதமாகக் கல்வியைக் கொள்கின்றது.

இந்நிலையில் இலங்கைக் கல்வி வரலாறு கோயில்களிலும், விகாரைகளிலும் ஆரம்பிக்கப்பட்டு போர்த்துக்கேய, ஒல்லாந்த, ஆங்கிலேய கல்விமுறைமையால் போசிக்கப்பட்ட நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டதாகும். எனினும், மலையகக் கல்வி காலம் கடந்தே கட்டமைக்கப்படுகிறது. நீண்டகாலம் பெரிய வாத்தியார் என்ற ஒற்றை வாத்தியாரின் கீழ் கல்விச் செயற்பாடுகள் இடம்பெற்றதோடு, ஏனைய வசதி படைத்தவர்கள் தம் பிள்ளைகளை நகரப் பாடசாலைகளுக்கு

அனுப்பி கற்பித்த நிலையும் காணப்பட்டன. 1977ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னே மலையகப் பாடசாலைகளும் அரசு உடைமையாக்கப்பட்டதன் அடிப்படையில் மலையகக் கல்வி, தேசிய கல்வியோடு கலக்கத் தொடங்கியது. ஆயினும், ஒரு சிலரின் சமூக அக்கறையும், அர்ப்பணிப்பம் மலையகத்தில் நகரப் பாடசாலைகள் உருவாக ஏதுவாயின. மலையகத்தில் உருவான இத்தகைய நகரப் பாடசாலைகளுக்குத் தனித்துவமான வரலாற்றுப் பின்புலம் உண்டு. இத்தகைய பாடசாலைகளின் தோற்றம் சமூக மாற்றத்தில் மிக முக்கிய பங்களிப்பை வகித்தது.

அந்த வகையில் இராகலை கலவன் பாடசாலை (1947.03.03) என இராகலை கிறிஸ்தவ ஆலய கன்னியர் மடத்தில் 12 மாணவர்களோடு திரு. கந்தப்பு எனும் தலைமை ஆசிரியரின் கீழ் கால்கோள் கொள்ளத் தொடங்குகிறது. இவரைத் தொடர்ந்து இப் பாடசாலையின் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்ற திரு. செல்லத்துரை அவர்களின் காலம் பாடசாலை வரலாற்றுக்குத் திருப்புமுனையாக அமைந்தது. இப் பாடசாலையில் திரு. சி.கே.ஆர். தியாகராஜாவின் காலம் பாரிய மாற்றம் நிகழ்ந்த காலமாகும். இவரின் காலத்திலேயே இராகலை கலவன் பாடசாலை இராகலை தமிழ் வித்தியாலயமாக மாற்றம் பெற்றது. இக் காலப்பகுதியிலேயே திரு. பிலிப் இராமையா என்ற பெயர் வெளிப்படுகிறது..

இன்றைய நிலையில் இராகலை உயர் தேசிய பாடசாலை என்று பரிமாணம் பெற்றிருக்கின்ற இப் பாடசாலையின் முன்னை நாள் மாணவன் என்று பார்க்கும்போது, திரு. பிலிப் இராமையா அவர்கள் ஒரு சம்பவம் மட்டுமே. ஆழ்ந்து நோக்கின், இப் பாடசாலை வரலாற்றில் அவர் ஒரு மைல்கல் என்பது புலனாகும். இப் பாடசாலையின் முதல் உயர்தரப் பிரிவில் கற்ற மாணவர்களில் ஒருவராகவும், இப் பாடசாலையின் முதல் பட்டதாரி (BA London)ஆகவும், ஆங்கில மொழித் தேர்ச்சியுடைய முதலாவது ஆசிரியராகவும், (TESL - Colombo University) வெளிநாடு சென்று (சீசெல்ஸ்) கற்பித்த முதலாவது முன்னை நாள் பாடசாலை மாணவன் என்ற சாதனையையும் இவர் பதிவு செய்து கொள்கிறார். இந்நிலையில் இராகலை கலவன் பாடசாலை, இராகலை தமிழ் வித்தியாலயம், இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயம், இராகலை உயர் பாடசாலை என்ற பாடசாலை வரலாற்றில் திரு. பிலிப் இராமையா அவர்களின் பெயர் அடித்தளமாக அமையும் என்பது நிதர்சனமான உண்மையாகும்.

திரு. பிலிப் இராமையா அவர்கள் ஓர் ஆசிரியராக, அதிபராக, கொத்தணி அதிபராக, சமூக ஆர்வலராக, சமூக மாற்றத்தின் முகவராகத் தமது ஆளுமையை வெளிப்படுத்தியதோடு சிறந்த கல்வியியலாளராகவும், சிறந்த பண்பாளராகவும் விளங்குகிறார். தான் மட்டும் வாழ வேண்டும் என்ற தனிமனித நோக்கிற்கு அப்பால் பொதுநல நோக்கோடு செயற்பட்டவர். அடுத்த பரம்பரைக்கு உந்துசக்தியாகவும் வழிகாட்டியாகவும் இவர் விளங்குகிறார்.

1966இல் பட்டதாரி ஆசிரியராகப் பரிணமித்த திரு. பிலிப் இராமையா தாம் உண்டு தம் தொழில் உண்டு என நின்றுவிடாமல் பல்வேறு இலக்கிய நிகழ்வுகளிலும், சமூக நிகழ்வுகளிலும் பங்கேற்றார். 1967இல் பல்வேறு சவால்களுக்கு மத்தியில் நிகழ்த்திய பாரதி விழா மற்றும் 1969இல் தமிழ் நாட்டு முதலமைச்சர் தலைமையில் இடம்பெற்ற தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டில் திரு. குலசேகரன், திரு. சந்திரசேகரன், திரு. குரூஸ், திரு. தாயுமானவன், ஆகியோர்களுடன் திரு. பிலிப் இராமையா அவர்களும் கலந்து கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அத்தோடு சமூக நல நிறுவனம், வைத்தியர் சந்தனம் நிறுவனம், சமூக ஆய்வு மையம் போன்றவற்றினூடாக சமுதாயம் சார்ந்த சேவைகளையும் இவர் வழங்கினார்.

காலம் யாருக்காகவும் காத்திருப்பதில்லை. காலத்தோடு தனிமனித சுயநலத்திற்காக வாழ்பவர்கள் பெயர் காணாமல் போகும். எனினும் சமுதாய அக்கறையோடு, பொதுநல நோக்கோடு செயற்படுபவர்கள் பெயர் காலம் கடந்தும் வரலாறு பேசும். அந்த வகையில் சமூக நோக்கோடு செயற்பட்டு, கல்வியால் மலையகத்தில் மாற்றம் நிகழும் என்ற உறுதியோடு செயற்பட்ட திரு. பிலிப் இராமையா அவர்களின் பெயர் மலையகக் கல்வி வளர்ச்சியிலும், இப் பாடசாலையின் வரலாற்றிலும் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்.

மலையக சமூக எழுச்சி குறிப்புகளில் பிலிப் ராமையா

க. அருள்மொழிச்செல்வன்

வருகைதரு விரிவுரையாளர்,
அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை, கொட்டகலை

இலங்கையின் பெருந்தோட்ட சமூகத்தைச் சேர்ந்த திரு. பிலிப் இராமையா அவர்கள் தனது சமூகம் எதிர்நோக்கிய அரசியல், பொருளாதார, கலாசார, சமூக தாக்கங்களினூடே கல்வி கற்று இலண்டன் பல்கலைக்கழகப் பட்டதாரியானவர். மூன்று தசாப்த காலத்துக்கும் மேலாக சமூகப் பணியும் கல்விப் பணியில் சமூகப் பணியைப் பாராட்டி அவரது அன்புக்குரிய மாணவர்களாலும் நண்பர்களாலும் அபிமானிகளாலும் இச் சேவை நயப்புமலர் வெளியிடப்படுவதில் மட்டற்ற மகிழ்ச்சியடைகின்றோம்.

கல்வியின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகும் கல்வியியலாளர்களைப் போற்றுவதல் நம் கடன். இந்த வகையில் கல்விப் புலத்தின் ஆசிரியராக, அதிபராக சேவையாற்றி இன்றுவரை தன் அறிவை சமூகப் பயனாக்கும் எங்கள் ஆசான் திரு. பிலிப் இராமையா அவர்களின் சேவை நலனைப் பாராட்டும் இந்த செயல் பெறுமதியானது.

“தாம் இன்புறுவது உலகு இன்புறக் கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந்தார்”

என மொழிந்த பெருந்தகை வள்ளுவரின் வழிநின்று அழிவில்லாத சீரிய செல்வமாகிய கல்வியைப் பெறுவதிலும், பெற்றதைப் பிறருக்கு வழங்குவதிலும், அதனைப் பெறும் வழியினைக் காட்டுவதிலும், கல்விமாண்களை உருவாக்குவதிலும், முனைப்புடனும் அர்ப்பணிப்புடனும் செயற்பட்ட ஆசானைப் போற்றாமல் இருக்க முடியாது.

நுவரெலியா மாவட்டத்தின் வலப்பனை தேர்தல் தொகுதியில் உள்ள மாசாத் தோட்டத்தில் பிறந்தவர்; அடிப்படை ஆரம்பக் கல்வியைக் கந்தப்பனை பார்க் தோட்டப் பாடசாலையில் பெற்றுக்கொண்டவர்; அதன் பிறகு கந்தப்பனை மெதடிஸ்ட் மிசன் பாடசாலையில் 4ஆம் வகுப்பில் கல்வியைத் தொடர்ந்த அவர், அங்கேயே சிரேஸ்ட் பாடசாலை சான்றிதழ் (SSC) வரை கற்றிருக்கின்றார். இவரும் சிரேஷ்ட சட்டத்தரணியான திரு. தாயுமானவனும் ஒன்றாகும்

படித்தது மட்டுமன்றி சிரேஷ்ட பாடசாலைச் சான்றிதழ் பரீட்சையில் திறமைச் சித்திகளையும் இருவருமே பெற்று சித்தியடைந்திருக்கிறார்கள்.

திரு. பிலிப் இராமையாவின் பெற்றோர் இராகலை டெல்மார் தோட்டத்தில் வேலை செய்த காரணத்தினால், இவர் இராகலை பாடசாலைக்குச் சென்று தனது கல்வியை தொடர்ந்திருக்கின்றார். அப்பொழுது அப்பாடசாலையின் அதிபராகத் திரு. செல்லத்துரை அவர்கள் கடமையாற்ற திரு. அருள் செல்வநாயகம், திரு. மாணிக்கவாசகர், திரு. இராச துரை, திரு. திருமதி. பேதுருப்பிள்ளை போன்ற அர்ப்பணிப்புள்ள ஆசிரியர்களிடம் கல்வி கற்கும் சந்தர்ப்பம் இவருக்குக் கிடைத்துள்ளது.

1965இல் அதிபராகக் கடமையேற்ற திரு. C.K.R.தியாகராஜாவின் பெரு முயற்சி காரணமாக 1966ஆம் ஆண்டு சிரேஸ்ட பொதுத் தராதரப்பத்திர வகுப்பு (12ஆம் வகுப்பு) ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இவ்வகுப்பு மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்க திரு. பிலிப் இராமையாவும், திரு சந்திரசேகரனும் முன்வந்தவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். இப்பாடசாலையிலேயே படித்து 10ஆம் வகுப்பு அரசாங்கப் பரீட்சைக்கு முதன்முறையாகத் தோற்றிய மாணவர்களுள் ஒருவரான திரு பிலிப் இராமையா இலண்டன் கலைமாணிப் பட்டதாரியாகவும், திரு. சந்திரசேகரன் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகக் கலைமாணித் துறையில் புவியியல் சிறப்புப் பட்டதாரியாகவும் தகுதி பெற்றிருந்தனர். இவர்கள் தமக்கு ஆசிரிய நியமனம் கிடைப்பதற்கு முன்பதாகவே பாடசாலை அதிபரான திரு. C.K.R. தியாகராஜா அவர்களின் வழிகாட்டலுடன் கற்பிக்க முன்வந்ததன் காரணமாகக் க.பொ.த உயர்தர வகுப்பு ஆரம்பிக்கப்பட்டது. திரு. சந்திரசேகரன் அவர்கள் தமிழையும், புவியியலையும் கற்பிக்க திரு. பிலிப் இராமையா அவர்கள் வரலாற்றையும், அரசியல் விஞ்ஞானத்தையும் கற்பித்தார். இவ்வாறு கற்பிக்கத் தொடங்கியதன் பின்பே இவர்களுக்கு இப்பாடசாலையிலேயே ஆசிரிய நியமனம் கிடைத்தது என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் திரு. பிலிப் இராமையா அவர்கள் கற்பித்த காலம் விதந்து போற்றக்கூடிய காலமாகும். மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்குப் பாரிய பங்களிப்பை வழங்கியதன் காரணமாக 1970 களில் பல மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகம் செல்ல அடி கோலியவர். மாணவர்களுக்கு நுணுக்கமாகக் கற்பிக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் பணிபுரிந்த அவர் அன்புடன் மட்டுமின்றி, சற்றுக் கண்டிப்புடனும் நடந்து கடமையே கண்ணாக இருந்தவர். இக்கண்டிப்புப் பண்பு கூட, அவருக்கு விசேட மாணவர் வட்டத்தையே ஏற்படுத்தி இருந்தது.

புன்னகையுடன் எல்லோரையும் நோக்கி பல்வேறுபட்ட தமது அனுபவங்களை முன்வைத்துக் கற்பிக்கும் அவரது வகிப்பங்கு பாராட்டுக்குரியது. ஒவ்வொரு மாணவனிடமும் தனித்தனியாக அக்கறை எடுத்துக்கொண்டு அவனை வெற்றிப்பாதைக்கு இட்டுச் செல்கின்ற ஆசானாகவும் விளங்கினார். அதுமட்டுமல்ல தான் காணும் மாணவர்களிடம் காணப்படும் நிறைகள் என்பவற்றை அடையாளம் கண்டு ஊக்குவிக்கும் பண்பு அவரிடமுள்ள மற்றுமொரு சிறப்பம்சமாகும். மற்றவர்களிடம் உள்ள குறைகளையே பெரிதுபடுத்தும் மனிதர்கள் மத்தியில், மற்றவர்களிடம் உள்ள குறைகளைப் பற்றி அதிகம் அலட்டிக்கொள்ளாது அவர்களிடமுள்ள நிறைகளையே பெரிதும் கவனத்திற் கொள்வார். எல்லா வகையிலும் முன்னேறும் ஒருவனுக்குப் பின்னால்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற அவாக் கொண்டவர்.

ஓர் ஆசிரியன் என்ற வகையில் “மாணவன் வளம் பெறுவதிலும், வழி தவறுதலிலும் எனது ஆளுகையே அதீதமாகின்றது”. என்று கூறிய “றொஸ்” என்ற ஆங்கிலக் கவிஞனின் கூற்றுக்கிணங்க, செயற்பட்டு வாழ்ந்தவர்.

பிலிப் இராமையா சாமானியர். நமது பின்தங்கிய பிரதேசத்தின் சொந்தக்காரர். கல்வியே இவரது மூலதனம். அகரத்தில் கால் பதித்து தனது ஓய்வற்ற உழைப்பையும் விடாமுயற்சியையும் படிசூலாக்கி சிகரத்தையடைந்தவர். தனிமரம் தோப்பாகாது என்பதைப் புறம் தள்ளி, தனிமரம் தோப்புமாகும், தோப்பையும் ஆக்கும் என்பதை நிரூபித்த துணிச்சல்காரர். இந்த மண்ணில் ஒரு கல்விச் சமூகத்தை உருவாக்கிட அரும் பாடுபட்டவர். அதில் வெற்றியும் கண்டவர். அனைவருடனும் அன்பாகத் தோழமையாகக் கலந்துரையாடும் சிறப்புகள் கொண்டவர். இது அவரது தனித்துவமான அடையாளம் எனலாம். மற்றவர்களைக் கௌரவப்படுத்தல், மதித்தல் போன்ற செயற்பாடுகளை வழங்குவதில் தாராளத்தன்மை கொண்டவர். ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் என்ற நிலைகளுக்கு அப்பால் சாதாரண மட்டத்தில் உள்ளவர்களிடம் கூட இவர் காட்டும் அக்கறை, நட்பு மெச்சத்தக்கது.

பிலிப் சேர் கல்விச் சமூகத்துடன் மட்டுமல்ல, பல்வேறு சமூக நிறுவனம் சார்ந்த பணிகளிலும் முழுமையாக ஈடுபட்டு வந்தவர். அவ்விடங்களிலும் சனநாயகத் தன்மையைப் பேணி செயற்பட்டவர். மனிதத்தை வளர்க்கும் நேசிக்கும் பண்புகளை வளர்த்துக்கொண்ட பிலிப் சேர் அனைவருக்கும் முன்மாதிரியாக நடந்துகொண்டவர். ஓர் ஆசிரியராக இருந்து பெற்றுக்கொண்ட அனுபவம் அவரை மாணவர்களிடையே செல்வாக்குப் பெறும் அளவுக்கு உயர்த்தியது என்பதை மறுதலிக்க முடியாது.

அமைதிப் போராளி

அருட்தந்தை மா.சக்திவேல்

சமூக செயற்பாட்டாளர்

“மலையக மக்களால் உருவாக்கப்பட்டதே மலையகம் எனும் தேசம். மலையக மக்கள் இந்நாட்டில் வாழும் இன்னுமொரு தேசிய இனம். மலையக மக்களின் இனத்துவ அடையாளங்கள் காப்போம். மலையகவியல் வளர்ப்போம்” இத்தகைய கருத்தியலோடு மலையக சமூக ஆய்வு மையம் நடாத்திய சந்திப்புகள், கலந்துரையாடல்கள் என்பவற்றின் அனைத்து சந்தர்ப்பங்களிலும் பங்கு பற்றி இளைஞர் சமூகத்திற்கு முன்மாதிரியாய் அமைதி அரசியல் போராளியின் தோற்றம் கொண்டவரே திரு.பிலிப் ராமையா அவர்கள்.

இவர் மலையக அரசியலில் தீவிர நாட்டம் கொண்டவர். சமூக முன்னேற்றத்தில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டவர். “கல்வி சமூகத்தின், சமூக முன்னேற்றத்தின் உயிர்நாடி” என அதையே தம் வாழ்வில் அனுபவமாகக் கொண்டவர்; அதனை சமூகமயமாக்கிட உழைத்த சமூக விழிப்புப் போராளியுமாவார்.

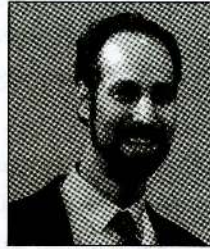
எல்லாமே வியாபாரமாகிக் கொண்டிருக்கும் சமூக அவலத்தின் மத்தியில் வாழ்கின்றோம். சரஸ்வதியே, அதாவது கல்வித் தாயையே விற்றுப் பிழைக்கும் கொடுமையின் காலம். ஆனால் கல்வியை விற்கக் கூடாது; அதற்கு சோரம் போகவும் கூடாது என்பதை வாழ்வின் கொள்கையாகக் கொண்டு அதனைச் சாதனையாக்கியவரே எமது போராளியாவார். கல்வி ஒளி எந்த மக்களைச் சென்றடைந்து அவர்கள் வாழ்வதற்கு ஒளி கொடுக்க வேண்டுமோ! அந்த மக்களைச் சென்றடைய வேண்டும் என்பதிலே உறுதியாக நின்று உழைத்து மகிழ்ந்தவர். அந்த மகிழ்ச்சியைச் சமூகமயமாக்கிட, அமைதியாய் உழைத்து உயர்ந்து நிற்கும் போராளி எனவும் கூறலாம்.

உயர் கல்வியையும், கல்விப் பட்டங்களையும் சமூகக் கௌரவமாக்கிக் கொண்டவர்கள் தனது சமூகத்தினின்று விலகியும், தூரமாகியும் வாழ்கின்றவர்கள் மத்தியில் கல்விகூடாக அடிமட்ட மக்களில் ஒருவராகி, அவர்களோடு தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கிறிஸ்தவ வாழ்வின் உண்மை வாழ்வை சமய எல்லைகளைக் கடந்து மக்கள் மத்தியிலே கொண்டு சென்று வாழ்வை வென்றவர். வாழ்வை வெல்லும் சமூகத்தை உருவாக்கியவர். இவர் அமைதிப் போராளியே.

அதுமட்டுமல்ல, வாசிப்பு ஒன்று மட்டுமே மனிதனைப் பூரணப்படுத்தும் என்பதிலே ஆழமாக நம்பிக்கை கொண்டவர்; கற்பவர்களே கல்வியாளர்களாக முடியும்; அவர்களே ஆசிரியர்களாக முடியும் என்பதை இலக்கணமாகக் கொண்டு தான் வாழ்ந்ததோடு நின்று விடாது, அடுத்தவர்களையும் அதே வழியில் செல்வதற்கும் கற்பதற்கும், கற்பிப்பதற்கும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் கொடுத்து தனது வாழ்வை எளிமையாக்கியவர். அதே சிந்தனையோடு, மக்களின் எழுச்சிப் பயணத்தோடு இன்றும் பயணிக்கும் சீரிய உள்ளம் கொண்டவராகத் திகழ்கின்றார்.

மலையக சமூக ஆய்வு மையம், மலையகத் தமிழர் பண்பாட்டுப் பேரவை, புதிய பண்பாட்டுப் பேரவை என்பவற்றில் இணைந்து தடம் பதித்து முன் நடப்பவர். மலையக அரசியல், கல்வி, கலாசாரம், வரலாறு என்பவற்றில் தமக்குரிய வகிபாகத்தை நிலை நிறுத்தி வரலாற்று நாயகனாக நம் மத்தியில் இருப்பவரே எம் போராளி.

Philip Ramiah - A Principled and Dedicated Social Activist

Daniel Bass

Manager, South Asian Program, Cornell University, U.S.A

I first met Philip Ramiah in October 1999. I had arrived in Sri Lanka several weeks before to begin research on my PhD dissertation in anthropology at the University of Michigan. I was interested in forms of community and identity among the community whom I came to realize called themselves Malaiyka Tamil, which I translated as “Up-country” Tamils, rather than the official name as Indian Tamils. I had selected Hatton as a good site for my fieldwork, surrounded by tea plantations, with a sizable urban population focused more on tea than tourism, despite the significant pilgrimage to the nearby holy mountain, alternately known as Adam’s Peak, Sri Pada or Sivanatippatam. While I had spent many months in Sri Lanka at that point, including a semester studying at the University of Peradeniya, I had only been in Hatton for one day, two years prior.

In the beginning weeks of my research, I met with several scholars and activists in Colombo and Kandy, including the late Father Paul Caspersz at the Satyodaya Centre. I was honored that he gave me some of his time, and he insisted that if I was to do research in Hatton, then I should connect with Father Maria Antony at the Centre for Social Concern (CSC). Several days later I traveled to Hatton, and walked to CSC. I asked for Father Antony, whom I was told was not in that day, but I could meet with the CSC Executive Secretary, Philip Ramiah.

I still remember turning to the left from the CSC front entrance into the room that was Philip Ramiah’s office, sitting down and talking to a man of my parents’ generation. We talked for what seemed like hours. I was amazed by his curiosity and kindness. He

had known one of my professors, E. Valentine Daniel, from their shared days at Jaffna College, but it was our shared interest in history, culture and society that formed a bond that has lasted more than twenty years.

In my field journal, written the day after I first met Philip Ramiah in October 1999, I wrote that he “is a very principled fellow, dedicated to helping uplift his people. He kept remarking about teaching positions in the UK and USA he turned down because of his attachment to the estates. However, he did teach English for two years in the Seychelles.” In doing so, he was not only showcasing his intellect and worldliness, but also to his firm commitment to his people. At the time, his wife and three children were then living in India, where they had moved after experiencing the violence of 1983. In India, they faced less discrimination, and more chances for social and economic advancement. Yet, he was firm that he would stay in Sri Lanka to work on the estates, a reflection of his passionate idealism. In the end, I wrote in 1999, “He seems to have an understanding of my interests, which others I met in Hatton did not seem to share,” a view that has continued for many years. Philip Ramiah and I shared an instinctual connection and interest in presenting a full picture of the Up-country Tamil community.

Philip Ramiah was essential to the research for my dissertation, *A Place on the Plantations: Up-Country Tamil Ethnicity in Sri Lanka*, which I completed in 2004, and my subsequent book, *Everyday Ethnicity in Sri Lanka: Up-country Tamil Identity Politics*, published by Routledge in 2012, and in paperback in Sri Lanka by the Social Scientists Association in 2015. I could not have done this research without him. He assisted me in numerous ways, from setting up meetings with everyone from local activists to workers to artists to translating interviews in the moment, as my Tamil was not attuned to various dialectical differences. However, I soon discovered that his most valuable contribution came in the conversations on the long walk to the bus stop on a tea estate, or on the bus back to Hatton, or even over dinner in Hatton, in which we would discuss and analyze the issues raised that day. His insights were invaluable, as was his persistence that I get a complete picture of life in the up-country as possible, visiting numerous sites, witnessing the hardships the community has faced and seeing the signs of hope that education and other opportunities bring.

I worked with Philip Ramiah several times a week for the entire thirteen months of my dissertation research in Sri Lanka and India. He accompanied me on trips to plantations and other sites all over the Hatton area, as well as to estates in Nuwara Eliya, Uva and Kurunegala. I came to refer to him as my Research Associate, as he was more than an assistant, but was a collaborator in this research project. He was adamant that

we visit a remote estate, that took many hours to travel to, to witness a performance of the rarely performed drama, Kaman Kuthu, and was super eager to join me on regular visits to interview a ninety-year old former head kangani, who recalled recruitment trips to India in the British era.

Wherever we traveled, he always stopped to talk to children, making sure that they were in school and asking parents about any difficulties that they faced in educating their children. While not formally working as a school principal anymore, he continued to act as a caring principal, encouraging children to pursue their education and supporting parents for sacrificing for their children's future.

Philip Ramiah was intellectually curious, enjoying reading copies of magazines that I had asked my family to send me from the USA. Whether literary publications like The New Yorker or leftist journals like The Nation, he was inspired by new discoveries and the power of knowledge to make changes in the world. He retained a healthy skepticism of most politicians, but felt kindness and loyalty to the few who displayed honesty, integrity and intellectual curiosity.

After many months of research in Sri Lanka, when I had the opportunity to travel to Tamil Nadu to conduct research among Up-country Tamils who had "repatriated" to India, Philip Ramiah was able to accompany me, helping me network with repatriates, activists and others in Kodiakanal, Kotagiri and throughout Tamil Nadu. While in India, he was able to visit his family, then living in Kodaikanal, and I could see not only how his wife shared his commitment to community activism, but also how they had shared those values with their children. Being apart from his family for many years was difficult for all of them, but his continued commitment to the community revealed how he put the needs of others over his own.

Philip Ramiah often said to me, "There should be a middle class to make vibration in any society." He knew that education and resources were necessary to make significant change, and felt that it was the responsibility of those who had benefited from the work and sacrifices of others to give back to their community. While he might hesitate to be referred to as "middle class," Philip Ramiah definitely and definitively made a vibration in Up-country Tamil society.

பகுதி IV

கட்டுரைகள் : கல்வி / இலக்கியம் / சமூகம் / அரசியல்

கல்வி

மலையகமும் மூன்றாம் நிலைக் கல்வியும்

பேராசிரியர் தை. தனராஜ்

தலைவர்/கல்வித்துறை

மாணிடவியல் மற்றும் விஞ்ஞானங்கள் பீடம் SLIIT,

மாலபே

அறிமுகம்

கடந்த சில வருடங்களாக மலையகப் பாடசாலைகளிலிருந்து தேசிய பல்கலைக்கழகங்களில் அனுமதி பெறும் மாணவர்களின் எண்ணிக்கை படிப்படியாக அதிகரித்துச் செல்கிறது. 1965ஆம் ஆண்டு அட்டன், ஹைலன்ஸ் கல்லூரியிலிருந்து மூன்று மாணவர்கள் மாத்திரமே பல்கலைக்கழகத் திற்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டனர். அதே பாடசாலையிலிருந்து 2022ஆம் ஆண்டில் 122 மாணவர்கள் தேசிய பல்கலைக்கழகங்களுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டுள்ளனர். அதே போல ஏனைய மலையகப் பாடசாலைகளிலிருந்தும் மாணவர்கள் தேசிய பல்கலைக்கழகங்களுக்குத் தெரிவு செய்யப்பட்டு வருகின்றனர். பல்கலைக்கழகக் கல்வி தொடர்பாக மலையகத்தில் ஏற்பட்டு வரும் விழிப்புணர்வு குறித்து நாம் மகிழ்ச்சியடைவது நியாயமானது. எனினும், மலையக மாணவர்கள் பல்கலைக்கழகங்களுக்குத் தெரிவு செய்யப்படும் எண்ணிக்கை குறித்து நாம் திருப்திப்பட்டுக் கொள்ள முடியாது. சுமார் இரண்டாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட மாணவர்கள் மலையகப் பாடசாலைகளிலிருந்து ஆண்டுதோறும் பல்கலைக்கழகங்களின் சகல துறைகளுக்கும் தெரிவு செய்யப்படும் நாளிலேயே நாம் உண்மையில் எமது பல்கலைக்கழகக் கல்வி குறித்து மகிழ்ச்சியும் திருப்தியும் அடைய முடியும். காத்திரமான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுமிடத்து, இன்னும் சில வருடங்களில் பல்கலைக்கழகக் கல்வியில் எமது இலக்கை அடைந்துவிட முடியும். அதே நேரத்தில் பல்கலைக்கழகத் தெரிவுக்கான அடிப்படைத் தகுதி பெற்றும், தெரிவு செய்யப்படாத பலநூறு மாணவர்கள் உள்ளனர். ஓரிரண்டு பாடங்களில் மாத்திரம் சித்தி பெற்ற மாணவர்களும் பெருமளவில் உள்ளனர். இவர்கள் தொழில் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய மூன்றாம் நிலைக்கல்வி நிலையங்கள் இலங்கையில் உள்ளன. அவை பற்றிய சில தகவல்களை முன்வைப்பதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மூன்றாம் நிலைக்கல்வி

உலக வங்கியின் கருத்துப்படி இடைநிலைக்கல்விக்கு மேற்பட்ட (Post-Secondary Education) சகல கல்வி நிறுவனங்களும் மூன்றாம் நிலைக்கல்வி நிறுவனங்கள் எனும் வகுதிக்குள் அடங்கும். அரசு மற்றும் தனியார் பல்கலைக்கழகங்கள், தொழில்வாண்மைக் கல்வி நிறுவனங்கள், தொழில்நுட்பப் பயிற்சி நிறுவனங்கள் ஆகிய யாவும் மூன்றாம் நிலைக் கல்வி நிறுவனங்கள் (Tertiary Education Institution) ஆகும். மூன்றாம் நிலைக்கல்வி ஒரு தேசத்தின் வறுமையை நீக்கி விருத்தியையும், செழுமையையும் மேம்படுத்துகின்றது. ஒரு நாட்டில் புத்தாக்கத்தையும் வளர்ச்சியையும் ஏற்படுத்த அந்நாட்டின் வேலைப்படைக்கு வாழ்க்கை நீடித்த கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய மூன்றாம் நிலைக் கல்வி நிறுவனங்கள் அவசியமாகும். இங்கு கல்வி கற்கும் வாய்ப்பினைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் வேலைத்திறன் மற்றும் உற்பத்தித்திறன் (Employable and productive) கொண்டவர்களாகவும் கூடிய ஊதியம் பெறக்கூடியவர்களாகவும் நாட்டில் பொருளாதாரத் தாக்கங்கள் (Economic shocks) ஏற்படும் போது அவற்றை வெற்றிகரமாகச் சமாளிக்கக்கூடியவர்களாகவும் இருப்பர் என உலகவங்கி கூறுகிறது. இன்று ஒவ்வொரு நாட்டிலும் மூன்றாம் நிலைக்கல்வி நிறுவனங்கள் எண்ணிக்கையிலும் தரத்திலும் அதிகரித்துச் செல்கின்றன. உலகவங்கியின் அறிக்கையின்படி, இன்று உலகில் 220 மில்லியன் மாணவர்கள் மூன்றாம் நிலைக் கல்வி நிறுவனங்களில் கற்றுக்கொண்டிருக்கின்றனர். 2000ஆம் ஆண்டில் இத்தொகை 100 மில்லியனாக மட்டுமே இருந்தது. தென்னாசியா, லத்தீன் அமெரிக்கா, ஆபிரிக்கா, மத்திய கிழக்கு நாடுகளில் இளம், சனத்தொகை அதிகரித்துச் செல்கின்றது. அதனால் தரம் வாய்ந்த மூன்றாம் நிலைக் கல்விக்கான கேள்வியும் அதிகரித்துச் செல்கின்றது. மூன்றாம் நிலை தொழில்நுட்ப மற்றும் வாழ்க்கைத்திறன் சார்ந்த கல்வியினால் (Technical and vocational education) மரபு சார்ந்த பல்கலைக்கழகக் கல்விக்குப் புறம்பாகத் தொழிற்சந்தைக்குப் பொருத்தமான திறன்களையும் அறிவினையும் வழங்க முடியும். இன்று உலகளாவிய ரீதியில் பரந்துள்ள பொருளாதாரத்தின் புதிய சமூக, பொருளாதாரத் தேவைகளை ஒரு நாட்டின் முழுக் கல்வி முறைமையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டிய தேவை உள்ளது. நன்கு பயிற்றப்பட்ட, கூடிய திறன்கள் கொண்ட, சகல சூழ்நிலைகளுக்கும் பொருந்தக்கூடிய வேலைப்படையைக் கல்வி முறைமை குறிப்பாக மூன்றாம் நிலைக்கல்வி முறைமை உருவாக்க வேண்டிய தேவை உலகளாவிய ரீதியில் உணரப்பட்டுள்ளது. எனினும், மூன்றாம் நிலைக்கல்வி பல்வேறு அறைகூவல்களையும் முன்வைக்கிறது. உதாரணமாக மூன்றாம் நிலைக்கல்வியை முடித்த பட்டதாரிகளில் பலர் தொழிற்சந்தையில் வெற்றிகரமாக நுழையக்கூடிய திறன்களைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது பிரதான இடைவெளியாக உள்ளது. அதே நேரத்தில் மூன்றாம் நிலை கல்விக்குரிய மாணவர்களின் தொகை அதிகரிக்கும் போது, அதற்குத் தேவையான நிதிவளங்களின் பற்றாக்குறை காணப்படுகின்றது. இத்தகைய பற்றாக்குறை வழங்கப்படும் கல்வியின் தரத்தில் பாதிப்பைச் செலுத்துகிறது. இது தவிர மூன்றாம் நிலைக் கல்வியானது, இன்னும் கூட உலகின் மிக வறிய நாடுகளுக்கு எட்டாக்கனியாக இருக்கிறது. உதாரணமாக லத்தீன் அமெரிக்க மற்றும் ஆபிரிக்க நாடுகள் பலவற்றில் வறிய மக்களில் பெரும்பாலானோர் மூன்றாம் நிலைக்கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதவர்களாகவே உள்ளனர்.

இலங்கையில் மூன்றாம் நிலைக்கல்வி

இலங்கையில் மூன்றாம் நிலைக்கல்வி நீண்ட வரலாற்றினைக் கொண்டுள்ளது. 1870இல் மருத்துவக் கல்லூரியும் (Ceylon Medical School) 1875இல் விவசாயக் கல்லூரியும் (School of Agriculture) 1893இல் அரசாங்கத் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியும் (Government Technical College) ஆரம்பிக்கப்பட்டன. 1921இல் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி (University College) ஆரம்பிக்கப்பட்டு லண்டன் பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்டது. மேற்படி லண்டன் பல்கலைக்கழகமே பரீட்சைகளை நடாத்திப் பட்டங்களை வழங்கியது.

அரசு பல்கலைக்கழகங்கள்

1942 இல் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் (University of Ceylon) ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது நாடளாவிய ரீதியில் பல வளாகங்களைக் கொண்டிருந்தது. வித்தியோதயா மற்றும் வித்தியாலங்காரப் பல்கலைக்கழகங்கள் 1958ஆம் ஆண்டின் 45ஆம் இலக்கச் சட்டத்தின் கீழ் அமைக்கப்பட்டன. 1974இல் யாழ்ப்பாண வளாகம் (Jaffna Campus) அமைக்கப்பட்டது. 1977 வரை பின்பற்றப்பட்ட பல வளாகங்களைக் கொண்ட ஒரு பல்கலைக்கழகம் என்ற கொள்கை நீக்கப்பட்டு 1978ஆம் ஆண்டின் 16ஆம் இலக்கப் பல்கலைக்கழகங்கள் சட்டத்தின்படி, சுயாதீனமான பல்கலைக்கழகங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. அத்துடன் இப் பல்கலைக்கழகங்களை வழிப்படுத்தக்கூடியதாகப் பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழு (University Grants Commission) உருவாக்கப்பட்டது. மேற்படி தேசிய பல்கலைக்கழகங்கள் தமது நிதிசார் தேவைகளுக்கு மானியங்கள் ஆணைக்குழுவில் தங்கியிருப்பதால், மேற்படி ஆணைக்குழு அரசு பல்கலைக்கழகங்களின் செயற்பாடுகளில் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது. இலங்கையில் பல்கலைக்கழக வரலாற்றில் பின்வரும் சட்டங்கள் முக்கியமானவைகளாகும்:

- 1942ஆம் ஆண்டின் 20ஆம் இலக்க இலங்கைப் பல்கலைக்கழகக் கட்டளைச் சட்டம்
- 1956ஆம் ஆண்டின் 36ஆம் இலக்க இலங்கைப் பல்கலைக்கழக (திருத்த) சட்டம்
- 1958ஆம் ஆண்டின் 45ஆம் இலக்க வித்தியோதயா மற்றும் வித்தியாலங்காரப் பல்கலைக்கழகச் சட்டம்
- 1960ஆம் ஆண்டின் முதலாம் இலக்க இலங்கைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டம்
- 1972ஆம் ஆண்டின் முதலாம் இலக்க இலங்கைப் பல்கலைக்கழகச் சட்டம்
- 1978ஆம் ஆண்டின் 16ஆம் இலக்கப் பல்கலைக்கழகங்கள் சட்டம்

முன்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தின் வளாகமாக இருந்த வவுனியா வளாகம் அண்மையில் இலங்கை வவுனியா பல்கலைக்கழகமாகத் தரம் உயர்த்தப்பட்டது.

அமைச்சுகளின் கீழ் உள்ள பல்கலைக்கழகங்கள்

மேற்படி தேசிய பல்கலைக்கழகங்களுக்குப் புறம்பாகப் பல பல்கலைக்கழகங்கள் தனித்தனி சட்டங்கள் மூலம் உருவாக்கப்பட்டு குறிப்பிட்ட அமைச்சுகளின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இயங்குகின்றன. இரத்தமலானை UNIVOTEC பல்கலைக்கழகம், கொத்தலாவல பாதுகாப்புப்

பல்கலைக்கழகம், சமுத்திரப் பல்கலைக்கழகம், பௌத்த, பாளி பல்கலைக்கழகம் மற்றும் தேசிய கல்வி நிறுவகம் போன்றவை தமது மாணவர்களைத் தாமே தெரிவு செய்து கற்பித்துப் பட்டங்களை வழங்குகின்றன.

அரசு சாரா உயர்கல்வி நிலையங்கள்

1977ஆம் ஆண்டு அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட திறந்த பொருளாதார முறைமை மற்றும் பூகோள மயமாக்கம் காரணமாகத் தனியார் கல்வி மற்றும் உயர்கல்விக்கான தேவை அதிகரித்தது. 1960/1961 ஆண்டு கல்விச் சட்டத்தின் காரணமாக, ஆங்கில மொழிப் பாடசாலைகளை ஸ்தாபிக்க முடியாத நிலையில் கம்பனிச் சட்டத்தின் கீழ் ஆங்கில மொழிப் பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட்டன. தொடர்ந்து அரசு சாரா உயர்கல்வி நிலையங்களும் (Non-State Higher Education Institutions) அமைக்கப்பட்டன. மூன்றாம் நிலைக்கல்வியை வழங்குவதில் மேற்படி அரசு சாரா உயர்கல்வி நிலையங்கள் மிக முக்கிய பங்கினை வகிக்கின்றன. மேற்படி உயர்கல்வி நிலையங்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்த முடியும்.

1. பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட பட்டங்களையும் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களின் பட்டங்களையும் வழங்கும் உயர்கல்வி நிறுவனங்கள்.
2. வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களின் பட்டங்களை மட்டுமே வழங்கும் நிறுவனங்கள்.

மேற்படி முதலாம் வகையைச் சேர்ந்த பல உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் வெற்றிகரமாக இயங்குகின்றன. உதாரணமாக இலங்கைத் தகவல் தொழில்நுட்ப நிறுவகம் (SLIIT) மாலபேயில் தனது தலைமையகத்தையும், மாத்தறை, கண்டி, யாழ்ப்பாணம், கொள்ளுப்பிட்டி போன்ற இடங்களில் தனது கிளை நிறுவனங்களையும் கொண்டுள்ளது. ஐந்து பீடங்களைக் கொண்டு இயங்கும் SLIIT பல்கலைக்கழகத்தில் சுமார் 17,000 மாணவர்கள் கற்கின்றனர். இந்நிறுவகம் சட்டம், தாதித்தொழில், தகவல் தொழில்நுட்பம் ஆகிய கற்கை நெறிகளில் வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்களின் பட்டங்களையும் வழங்குகின்றது. இதேபோல ஹொரைசன் (Horizon), சினெக் (CINEC), சேஜிஸ் (SAEGIS) முதலிய நிறுவனங்களும் பெருந்தொகையான மாணவர்களுக்குக் கற்பிக்கின்றன. இந்நிறுவனங்களில் சில சான்றிதழ் (Certificate) கற்கை நெறி முதல் கலாநிதிப் பட்டங்கள் வரை வழங்குகின்றன.

உயர் கல்விக்கு அரசு கடன் வழங்குதல்

கடந்த சில வருடங்களாகத் தேசிய பல்கலைக்கழகங்களுக்குத் தெரிவு செய்யப்படாத, ஆனால் உயர்ந்த Z புள்ளிகளைப் பெற்ற மாணவர்களைப் பல்கலைக்கழக மானியங்கள் ஆணைக்குழுவின் விதந்துரையின் பேரில் மருத்துவம் பொறியியல் தவிர்ந்த ஏனைய துறைகளுக்கு மேற்படி அரசு சாரா பல்கலைக்கழகங்கள் அனுமதிக்கின்றன. இவ்வாறு தெரிவு செய்யப்பட்ட மாணவர்களுக்கு 11 லட்சம் ரூபாய் வரையான கடன் அரசாங்கத்தினால் வழங்கப்படுகின்றது. இதில் 8 லட்சம் ரூபாய் அரசினால் சம்பந்தப்பட்ட உயர்கல்வி நிறுவனங்களுக்கு நேரடியாக வழங்கப்படுகிறது. பட்டம் பெற்று ஓராண்டுக்குப் பிறகு,

மேற்படி தொகையை வட்டியில்லாமல் சம்பந்தப்பட்ட மாணவர்கள் அரசாங்கத்திற்குத் தவணை முறையில் செலுத்த வேண்டும். இந்தச் செயற்பாடு இலங்கை வங்கியின் ஊடாக நடைபெறுகின்றது. தமிழ் மொழி மூலமாகப் பயிலும் மாணவர்கள் குறிப்பாக மலையக மாணவர்கள் மேற்படி வாய்ப்பினை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக்கொள்வதில்லை என்பது மனவருத்தத்திற்குரிய விடயமாகும்.

வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள்

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட இரண்டாம் வகையான உயர்கல்வி நிறுவனங்கள் வெளிநாட்டுப் பட்டங்களை மட்டுமே வழங்குகின்றன. அதனால் பெருந்தொகையைக் கட்டணமாக வசூலிக்கின்றன. அத்துடன் தமது மாணவர்கள் வெளிநாடுகளில் உள்ள தாய்ப் பல்கலைக்கழகங்களில் இணைந்து பட்டப்படிப்பினைப் பூர்த்தி செய்ய வாய்ப்புகளை வழங்குகின்றன. இந்நிறுவனங்களை இலங்கை அரசாங்கம் எவ்வகையிலும் கட்டுப்படுத்துவதில்லை. இதனால் மேற்படி வெளிநாட்டுப் பல்கலைக்கழகங்கள் வழங்கும் பட்டங்கள் சட்டபூர்வத் தன்மை குறித்து கேள்விகளும் இன்று வெகுசன ஊடகங்களில் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

தொழில்வாண்மைக்கல்வி நிறுவனங்கள்

பட்டப்படிப்புக்கு சமமான தொழில்வாண்மைசார் தகைமைகளை (Professional Qualifications) வழங்கும் பல நிறுவனங்களும் இலங்கையில் உள்ளன. அவற்றில் சில பின்வருமாறு:

- Sri Lanka Institute of Tourism and Hotel Management
- Sri Lanka Institute of Marketing
- Sri Lanka Institute of Taxation
- Sri Lanka Institute of Development Administration
- Sri Lanka Institute of Textile and Apparel
- Sri Lanka Institute of Architects
- The Institute of Chartered Accountants of Sri Lanka

இந்நிறுவனங்களில் பல இலங்கை தொழில்வாண்மை நிறுவனத்தில் (OPA) பதிவு பெற்றுள்ளன.

தொழில்சார் கல்வியும் பயிற்சியும்

இலங்கையில் தொழில்சார் கல்வியும் பயிற்சியும் (Vocational Education and Training) மேற்படி அமைச்சின் கீழ் உள்ள ஆணைக்குழுவினால் (Tertiary and Vocational Education Commission - TVEC) முகாமை செய்யப்படுகின்றன. பல பல்கலைக்கழகங்களும் மேற்படி தொழில்சார் கல்வியை வழங்குகின்றன. இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம் (OUSL), UNIVOTEC போன்றவை தொழிற்கல்வியில் பட்டப்படிப்பையும் பட்டமேற் கல்வியையும் வழங்குகின்றன. அத்துடன் அமைச்சின் கீழ் உள்ள 37 தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகள், SLIATE மற்றும் இலங்கை விவசாயப்

பாடசாலை ஆகியவை டிப்ளோமா வரையிலான தொழிற்கல்வியை வழங்குகின்றன. கல்வி அமைச்சானது பாடசாலையிலிருந்து இடைவிலகிய மாணவர்களுக்குத் தொழிற்கல்வியை வழங்குகின்றது. இது ஒரு தொழிலைப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடிய பயிற்சியையும் தகைமையையும் வழங்குகிறது. இவ்வாறு பல்வேறு நிறுவனங்களும் வழங்கும் தொழிற்கல்வியை ஒழுங்குபடுத்தக்கூடியதாக அரசினால் ஏழு படிக்களைக் கொண்ட ஒரு தகைமைச் சட்டகம் (Sri Lanka Qualifications Framework - SLQF) உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. தவிர பல்வேறு தனியார் அமைப்புகளும் வழங்கும் தொழில்சார் பயிற்சிகளையும் மேற்படி TVEC பதிவு செய்வதன் மூலம் கட்டுப்படுத்துகிறது.

மலையகத்தில் மூன்றாம் நிலைக்கல்வி

ஏற்கனவே குறிப்பிட்டவாறு மலையகத்தில் கடந்த சில ஆண்டுகளாகப் பல்கலைக்கழகங்களுக்கு ஆண்டுதோறும் தெரிவு செய்யப்படும் மாணவர்களின் தொகை ஒப்பீட்டளவில் அதிகரித்துச் செல்கிறது. எனவே, உயர்கல்வியைப் (பல்கலைக்கழகக் கல்வி) பொறுத்தமட்டில் கடந்த ஐந்து தசாப்தங்களில் நாம் ஓரளவில் மகிழ்ச்சியடையக்கூடிய அடைவுகளைப் பெற்றுள்ளோம். எனினும், தொழில்நுட்பக் கல்வி, தொழிற்கல்வி மற்றும் தொழில்வாண்மைக் கல்வியைப் பொறுத்தமட்டில் மலையக சமூகம் இன்னும் நீண்டதூரம் செல்ல வேண்டியுள்ளது. உண்மையில் பல்கலைக்கழகம் தவிர்ந்த மூன்றாம் நிலைக் கல்வியில் மலையக மாணவர்கள் பங்கேற்பு மற்றும் அடைவுகள் குறித்துப் போதுமான தகவல்கள் மற்றும் புள்ளிவிபரங்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. வடக்கு மாகாணத்தில் கொக்குவில் தொழில்நுட்பக் கல்லூரியும், கிழக்கில் அம்பாறை ஹார்டி தொழில்நுட்பக் கல்லூரியும் நீண்டகாலமாக இயங்கி வருகின்றன. இவ்விரண்டு கல்லூரிகளிலும் தமிழ்/ஆங்கில மொழிகளிலேயே கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. வடக்கு, கிழக்கில் இவை தவிர வேறு சில தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகளும் உள்ளன. கண்டியில் நீண்டகாலமாக இயங்கிவருகின்ற தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் ஒரு சில கற்கை நெறிகள் மாத்திரமே தமிழ் மொழியில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. தற்போது நுவரெலியாவில் உள்ள தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் தமிழ் மொழி மூலமாகக் கற்பித்தல் நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. அட்டனிலுள்ள தொண்டமான் தொழிற் பயிற்சி நிலையம் நீண்டகாலமாக மலையக மாணவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட துறைகளில் தொழிற்கல்வியையும், தொழில்நுட்பக் கல்வியையும் வழங்கி வருகின்றது. எனினும் இந்நிறுவனம் ஏனைய அரசு தொழில்நுட்ப நிறுவனங்களைப் போலத் தொழில்நுட்பக் கல்வி ஆணைக்குழுவின் கீழ் (TVEC) இயங்கவில்லை. மலையகத்தில் தொழில்நுட்ப மற்றும் தொழில்சார் கல்வியை மேம்படுத்துவது தொடர்பாகப் பின்வரும் ஆலோசனைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன:

1. மலையகத்தில் காணப்படுகின்ற அரசு மற்றும் தனியார் தொழில்நுட்ப, தொழில்சார் கல்வி நிலையங்களைப் பற்றி ஓர் அளவீட்டு ஆய்வினை (survey) நடாத்துதல். இத்தகைய ஆய்வினை ஒரு சுதந்திரமான தொழில்சார் ஆய்வு நிலையத்திடம் ஒப்படைப்பது நல்லதாக அமையும்.
2. மேற்படி ஆய்வில் வெளிவரும் தகவல்களின் அடிப்படையில் ஓர் ஆய்வு மாநாட்டை நடாத்தி ஒரு பொதுவான கலந்துரையாடலுக்கு வழிவகுக்க வேண்டும். இக் கலந்து

ரையாடலானது தொழில்சார் மற்றும் தொழில்நுட்பக் கல்வி பற்றிய தகவல்களை மலையக மக்களுக்கு தெரிவிப்பதோடு, இவ்விடயத்தில் சமூகத்தின் பின்தங்கிய நிலைமைகளை யாவரும் தெரிந்து கொள்ளவும் வழிவகுக்கும்.

3. இலங்கை அரசாங்கம், இந்திய அரசாங்கம் மற்றும் ஏனைய அரசு சாரா நிறுவனங்களின் துணையுடன் கண்டி, மாத்தளை, நுவரெலியா, இரத்தினபுரி, கேகாலை, பதுளை, பண்டாரவளை ஆகிய மலையக மாகாணங்கள் ஒவ்வொன்றினும் ஒரு தொழில்நுட்பக் கல்லூரியை அமைப்பதற்கு ஆவன செய்தல்.

முடிவுரை

மலையக மக்கள் இந்நாட்டிற்கு உழைப்பதற்காகக் கொண்டுவரப்பட்டு இருநூறு ஆண்டு களாவதை இந்த ஆண்டு (2023) குறித்து நிற்கின்றது. இது தொடர்பாகப் பல்வேறு நிகழ்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட இருப்பதாக ஊடகங்கள் தெரிவிக்கின்றன. நூறு ஆண்டுகள் (1923) நிறைவெய்திய போது, அது பற்றிய ஏதேனும் பிரக்ஞை இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. அதற்குப் பல காரணங்கள் இருக்கலாம். எனினும், உழைத்து உழைத்து உருக்குலைந்த ஒரு சமூகமாக இல்லாது, இந்நாட்டில் வாழும் ஏனைய சமூகங்களுக்கு நிகராக ஒரு கௌரவமான சமூகமாக உருமாற்றம் அடைவதற்கு நாம் உறுதி கொள்ள வேண்டும். அத்தகைய உருமாற்றத்திற்கு உந்துசக்தியாக இருப்பவற்றில் முதன்மையானது கல்வி முன்னேற்றம் மட்டுமே என்பதை மறுப்பதற்கில்லை.

உசாத்துணைகள்

worldbank.org/en/topic/tertiary_education

in.wikipedia.org/wiki/Higher_education_in_Sri_Lanka#

புதிய கல்வி நிருவாக மறுசீரமைப்புகளும் மலையகக் கல்வியும்

திரு. பொன். இராமதாஸ்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், கல்விப்பீடம்,
இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்

இலங்கையில் 2023 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் கல்வி நிருவாகத்தில் முக்கியமான சில மாற்றங்கள் செய்யப்படவுள்ளன. இத்தகைய மாற்றங்களுக்கான தேவைகள் பற்றி விளக்கமளிக்கும் கல்வி அமைச்சுடன் தொடர்புபட்டவர்கள் இம்மாற்றங்களுக்கான நியாயங்களை முன்வைத்துள்ளார்கள். அதன்படி 2024ஆம் ஆண்டில் அறிமுகம் செய்யப்படவுள்ள “திறன்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட கலைத்திட்டம்” என்பதனை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான முன் தேவையாகவே இந்த நிருவாக மாற்றங்கள் அறிமுகம் செய்யப்படவுள்ளன எனக் கூறுகிறார்கள். இதன்படி ஏற்கனவே தற்போது நடைமுறையில் உள்ள கல்வி வலயங்களின் எண்ணிக்கை 99 இலிருந்து 120 ஆக அதிகரிக்கப்படவுள்ளன. கல்வி வலயங்களின் கீழ் “பாடசாலை சபைகள் (School Board)” எனும் இன்னுமொரு நிருவாக மட்டம் அறிமுகம் செய்யப்படவுள்ளதோடு, பாடசாலைச் சபைகளின் கீழ் உள்ளடங்குகின்ற பாடசாலைகள் பல கொத்தணிப் பாடசாலைகளாகப் பிரிக்கப்படவுள்ளன. இத்தகைய நிருவாக மாற்றங்களை எவ்வாறு பயனுள்ள வகையில் மலையகப் பாடசாலைகள் தமது முன்னேற்றத்திற்காகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதை பரிசீலனை செய்வதே இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும். இந்நோக்கத்தினை அடைந்து கொள்வதற்காக இலங்கையின் கல்வி நிருவாகப் பரவலாக்கம் தொடர்பான விடயங்கள் காலவொழுங்கில் பரிசீலிக்கப்பட்டுள்ளன. அத்தோடு உத்தேச கல்வி நிருவாகப் பரவலாக்கம் தொடர்பான விளக்கத்தினை முன்வைப்பதற்காக நுவரெலிய கல்வி வலயத்தின் விபரங்கள் விரிவாக நோக்கப்பட்டுள்ளதோடு, கட்டுரையின் விரிவினைக் கருத்திற் கொண்டு ஏனைய வலயங்கள் பற்றிய விபரங்கள் தேவையான இடங்களில் சுருக்கமாக சுட்டிக் காட்டப்பட்டுள்ளன. மலையகப் பிரதேசங்களின் கல்விப் பணியில் ஈடுபட்டுள்ள கல்விப் பணிப்பாளர்கள், ஆசிரிய ஆலோசகர்கள், அதிபர்கள் மற்றும்

ஆசிரியர்கள் போன்றோர் இப்புதிய கல்வி நிருவாக மாற்றங்களை எவ்வாறு மலையகக் கல்வியின் முன்னேற்றத்திற்காக பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்பதற்கான ஆலோசனைகளும் இறுதியாகக் கலந்துரையாடப்பட்டுள்ளன.

இலங்கையின் கல்வி நிருவாகப் பரவலாக்கம் பற்றிய வரலாறு

ஆரியர்கள் இலங்கைக்கு கி.மு 543இல் இந்தியாவில் இருந்து வருகை தந்ததன் காரணமாக பிராமணர்களால் வேதக் கல்வி புகட்டுவதற்கான குருகுலக் கல்வி முறைமை இலங்கையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து பௌத்த மதத்தின் பரவல் காரணமாகப் பௌத்த ஆலயங்கள் மற்றும் விகாரைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட கல்வி முறைமை ஆரம்பமானது.

இத்தகைய நிலைமையில் 1505 இல் போத்துக்கேயர் இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றி ஆட்சியமைத்துக் கொண்டனர். போர்த்துக்கேயரின் ஆட்சிக் காலத்தில் கல்விப் பணிகளுக்கு அரசின் ஆதரவு கிடைக்கப்பெற்றாலும், கல்வி வழங்கும் பொறுப்பு திருச்சபைகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. இதற்கமைவாகப் பிரான்சிஸ்கன் சபை, இயேசு சபை, அகஸ்டியன் சபை மற்றும் டொமினிக்கன் சபை போன்ற திருச்சபைப் பிரிவுகள் இலங்கையில் கல்வி வழங்கும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கல்வி கற்றல் கட்டாயமாக்கப்பட்டதோடு, 15 வயது வரையானவர்களுக்கான இலவசக் கட்டாயக் கல்வி நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் கல்வி வழங்கும் பொறுப்பு மற்றும் கல்விக்கான நிதியளிக்கும் பொறுப்பு அரசின் பொறுப்பாகக் காணப்பட்டதோடு, பாடசாலைக் கல்விக்கான “பாடசாலைக் கல்வி ஆணைக்குழு” நிறுவப்பட்டமை கல்வி நிருவாகத்தில் முக்கிய அம்சமாகும். இவ்வாணைக்குழு ஆசிரியர் நியமனம், பாடசாலைப் பரிசோதனை மற்றும் மாணவர்களுக்கு விடுகைப்பத்திரம் வழங்குதல் ஆகிய நிருவாகப் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றியது. மேலும் ஒல்லாந்தரின் கல்வி நிருவாகக் கட்டமைப்புகள் பற்றி நோக்கும் போது, அவர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த மாகாணங்கள் அல்லது பிரதேசங்கள் கோட்டங்களாகவும், கோட்டங்கள் பல்வேறு பங்குகளாகவும் அல்லது சிற்றூர்களாகவும் பிரிக்கப்பட்டிருந்தன. இதற்கமைவாக ஒல்லாந்தர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்டிருந்த பிரதேசங்களில் சகல கிராமங்களிலும் பங்குப் பாடசாலைகள் காணப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சங்களாகும். பாடசாலைகளின் தலைமை ஆசிரியர்கள் பதிவேடுகளைப் பேணுதல் மற்றும் சட்டபூர்வ ஆவணங்களில் கையொப்பமிடல் ஆகிய நிருவாகப் பொறுப்புக்களை வகித்தனர். ஒல்லாந்தர் காலக் கல்வி நிருவாக முறைமையில் ஆசிரியர்களுக்குப் பயிற்சியளிப்பதற்காக “நியமப் பாடசாலைகள்” எனும் நிலையம் ஒன்று நிறுவப்பட்டமையும் மற்றுமொரு விசேட அம்சமாகும்.

பிரித்தானியர் 1796இல் இலங்கையின் கரையோரப் பிரதேசங்களைக் கைப்பற்றிக் கொண்டாலும், 1832 வரை யுத்தம், பொருளாதார விடயங்களில் கவனம் செலுத்தியமை மற்றும் பெருந்தோட்டங்களைப் புதிதாய் அமைத்தல் போன்ற காரணங்களால் கல்விமீது போதியளவு இவர்கள் கவனம் செலுத்தவில்லை. எவ்வாறாயினும் கோல்புறாக் ஆணைக்குழுவின் விதப்புரைகளுக்கு அமைவாக 1834இல் பாடசாலை ஆணைக்குழு அமைக்கப்பட்டது. இது 1841 இல் மத்திய பாடசாலை ஆணைக்குழுவாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இக்காலப்

பகுதியில் நிலவிய கல்வி முறைமை தொடர்பாக 1865இல் பாடசாலைகளின் பரிசோதகரால் முன் வைக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு, சேர் நிச்சர்ட் மோர்கன் தலைமையில் நியமிக்கப்பட்ட ஆணைக்குழு 1867இல் (மோர்கன் ஆணைக்குழு) முன்வைத்த சிபாரிசுகளின் அடிப்படையில் 1869இல் பொதுப் போதனாத் திணைக்களம் (கல்வித் திணைக்களம்) தொடங்கப்பட்டமை இலங்கையின் கல்வி நிருவாகத்தின் வரலாற்றில் மிக முக்கியமானதொரு மைல் கல்லாகும். இத்திணைக்களத்தினைச் சேர்ந்த பரிசோதகர்கள் பாடசாலைகளின் மேற்பார்வைச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தனர்.

1871இல் பிரித்தானியாவில் ஆரம்பக் கல்விப் பொறுப்புக்கள் உள்ளூராட்சி சபைகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. இதனை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலங்கையிலும் பாடசாலைக் கட்டிடங்களின் நிருமாணம், திருத்தம், நிருவாகம் மற்றும் மாணவர் வரவு ஆகிய நிருவாகப் பொறுப்புகள் கிராம சபைகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. எனினும் கிராம சபைகளின் அக்கறைக் குறைவு காரணமாக இம்முயற்சி வெற்றியடையவில்லை. தொடர்ச்சியாக ஆரம்ப நிலைக் கல்வி நிருவாகப் பொறுப்புகளை உள்ளூராட்சி சபைகளிடம் ஒப்படைப்பதற்காக 1906இல் நகரப் பாடசாலைகள் பற்றிய கட்டளைச் சட்டம், 1907இன் கிராமப் பாடசாலைகள் பற்றிய கட்டளைச் சட்டம் ஆகியனவும் எதிர்பார்த்தவாறு வெற்றியளிக்கவில்லை. இதனைத் தொடர்ந்து 1920ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட கட்டளைச் சட்டத்திற்கு அமைவாக பிரதேசங்கள் தோறும் பிரதேசக் கல்விக் குழுக்கள் நிறுவப்பட்டன. இக்குழு கட்டிட நிருமாணம், திருத்தம் மற்றும் மாணவர் வரவு ஆகிய நிருவாகப் பொறுப்புக்களை வகித்ததோடு, 1924இல் இத்தகைய 34 குழுக்கள் செயற்பட்டாலும் நிதிப் பிரச்சினை காரணமாக இக்குழுக்கள் போதுமானளவு வெற்றி பெறவில்லை.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப தசாப்தங்களில் இலங்கையில் கல்விப் பணிகளில் ஈடுபடுவதற்காக ஐந்து மிசனரிக் குழுக்கள் வரவழைக்கப்பட்டன. இக்குழுக்கள் இலங்கையின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் கல்விப் பணிகளில் ஈடுபட்டன. இக்காலப்பகுதியில் இத்தகைய மிசனரிப் பாடசாலைகள் அரசின் பேராதரவைப் பெற்றதோடு, பௌத்த மற்றும் இந்து மதப் பிரிவினர்கள் ஆரம்பித்த பாடசாலைகளுக்கு அரசின் உதவி நன்கொடைகள் போதுமானளவு கிடைக்கப்பெறவில்லை.

இலங்கையில் 1931 ஆம் ஆண்டு அறிமுகம் செய்யப்பட்ட டொனமூர் அரசியல் யாப்புத் திட்டத்தின் ஊடாக நிறைவேற்றுக்குழு முறை அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. இதில் கல்விக்குப் பொறுப்பான குழுவின் தலைவராக C.W.W. கன்னங்கரா நியமிக்கப்பட்டார். கல்வித் திணைக்களத்தின் பணிப்பாளர் ஆளுனருக்குப் பொறுப்பாக இருந்தமை பல முரண்பாடுகளை கல்வி நிருவாகத்தில் தோற்றுவித்தது. இத்தகைய நிலைமையில் 1939ஆம் ஆண்டு கட்டாயக் கல்விக்கட்டளைச் சட்டத்தின் மூலமாக இந்த முரண்பாடுகளைத் தீர்த்து வைக்கும் முகமாகக் கல்விப் பணிப்பாளர் கல்வி அமைச்சின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டார். இச்சட்டத்தின் ஊடாகவும் உள்ளூர் கல்வி அதிகார சபைகளை உருவாக்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்ட போதிலும் அது நடைமுறையில் வெற்றியளிக்கவில்லை.

பொதுப் போதனாத் திணைக்களம் 1921இல் கல்வித் திணைக்களம் எனப் பெயர் மாற்றம் செய்யப்பட்டது. மாணவர்களின் எண்ணிக்கை, ஆசிரியர்களின் எண்ணிக்கை என்பவற்றில்

ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு காரணமாகக் கல்வி நிருவாகத்தினைப் பரவலாக்கம் செய்வதற்கான முயற்சிகள் இக்காலத்தில் தேவைப்பட்டன. இதற்கமைவாக 1914இல் ஐந்து கல்விப் பிரதேசங்கள் உருவாக்கப்பட்டதோடு, ஐந்து கல்விப் பரிசோதகர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். இத்தகையக் கல்வி நிருவாகப் பரவலாக்கத்தின் தொடர்ச்சியாக 1939 கல்விப் பிரதேசங்கள் ஆறாக அதிகரிக்கப்பட்டன. பரிசோதகர்களின் எண்ணிக்கை 68 ஆகவும் இது 1945இல் 83 ஆகவும் அதிகரிக்கப்பட்டது. இக்காலப் பகுதியில் உயர் மற்றும் மத்தியதர வகுப்பினரின் பிள்ளைகள் ஆங்கில மொழி மூலம், நவீன கலைத்திட்டத்தினை மிசனரிப் பாடசாலைகளில் கற்று வந்தனர். இவ்வாய்ப்பினைக் கிராமப்புற, வசதி குறைந்த பிள்ளைகளுக்கும் பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகத் தேர்தல் தொகுதிகள் தோறும் மத்திய மகா வித்தியாலயங்கள் 1940களில் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இம்மத்திய மகா வித்தியாலயங்களின் எண்ணிக்கை 1943இல் 23 ஆக உயர்ந்த போதிலும் மலையகப் பிரதேசங்களில் தமிழ்மொழி மூலமான ஒரு பாடசாலையேனும் ஆரம்பிக்கப்படாமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கவொரு அம்சமாகும்.

விசேடக் கல்வி ஆணைக்குழு 1943இல் முன்மொழிந்த பரிந்துரைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலங்களில் பல்வேறு மாற்றங்கள் கல்வி நிருவாகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. அதற்கமைவாக 1960ஆம் ஆண்டின் 5ஆம் இலக்க மற்றும் 8ஆம் இலக்கம் கொண்ட சட்டங்களுக்கு அமைவாக பாடசாலைகள் அனைத்தும் அரசாங்கத்தினால் பொறுப்பேற்கப்பட்டன. இருந்த போதிலும், இவ்விரு சட்டங்களுக்கு அமைவாகத் தோட்டப் பாடசாலைகள் அரசாங்கத்தினால் பொறுப்பேற்கப்படவில்லை என்பதோடு, அவை தொடர்ந்தும் தோட்டங்களின் முகாமைத்துவத்தினால் நிருவகிக்கப்பட்டன.

தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு 1961இல் ஜே.ஈ.ஜெயசூரிய அவர்களின் தலைமையில் நியமிக்கப்பட்டது. இக்குழு குறித்தவொரு புவியியற் பிரதேசத்தில் வகிக்கின்ற பிள்ளைகள் குறித்தவொரு பாடசாலையில் சேர்த்துக் கொள்ள உதவும் முகமாகப் பாடசாலை வலயங்கள் உருவாக்கப்படல் வேண்டும் எனும் பரிந்துரையை முன்வைத்தது. 1964 தொடக்கம் இது நடைமுறைக்கு வந்தது. இதன்படி குறித்த வலயமொன்றுக்குள் வசிப்பிடத்தைக் கொண்டுள்ள பிள்ளை அவ்வலயத்திற்கு வெளியிலுள்ள பாடசாலையொன்றில் சேர்ந்து கொள்ள முடியாது. இத்தகைய ஏற்பாடுகளால் ஆரம்பக் கல்வியின் பின்னர் இடைநிலை மற்றும் உயர் கல்விக்கான அனுமதியைப் பெற்றுக்கொள்வதில் மலையக மாணவர்கள் பாதிக்கப்பட்டனர். உதாரணமாக அக்கரபத்தனை, டயகம மற்றும் ஹோல்புறாக் பிரதேச மாணவர்கள் தலவாக்கலை மற்றும் ஹட்டன் போன்ற பிரதேசத்திலுள்ள பாடசாலைகளில் சேர்ந்து கொள்வதில் பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கினர். சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலப் பகுதியில் பாடசாலை முறைமையின் விரிவாக்கம், மாணவர் மற்றும் ஆசிரியர் எண்ணிக்கையில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்பு, பாடசாலைகள் அரசினால் பொறுப்பேற்கப்பட்டமை போன்ற காரணங்களினால் கல்வி அமைச்சின் சுமை அதிகரித்தமையினால் கல்வி நிருவாகத்தினை மேலும் பரவலாக்கம் செய்ய வேண்டிய தேவை உணரப்பட்டது. இதனால் கல்வி அமைச்சின் கீழ் 1900ஆம் ஆண்டுகளில் 10 கல்விப் பிராந்தியங்கள் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்களின் கீழும் 13 பிரதேசங்கள் பிரதம கல்வி அதிகாரிகளின் கீழும் உருவாக்கப்பட்டன. இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட கல்விப் பிராந்தியங்களின் எண்ணிக்கை 1971இல் 24 ஆக உயர்ந்தது. உதாரணமாக நுவரெலியாவில் காணப்பட்ட பிராந்தியக் கல்வி அலுவலகம் முழு நுவரெலியா

மாவட்டத்திற்குமான கல்வி நிருவாகச் செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தது. அதேபோல பதுளை மாவட்டத்திற்கான பிராந்தியக் கல்வி அலுவலகம் பண்டாரவளையில் அமைந்திருந்தது என்பதையும் குறிப்பிடலாம்.

பிராந்தியக் கல்வி அலுவலகங்கள் கல்வி நிருவாகச் சுவை அதிகரிப்பினால், பாடசாலைகளின் கல்வி நடவடிக்கைகளில் மேற்பார்வை மற்றும் கண்காணிப்புச் செயற்பாடுகளில் போதுமானளவு கவனம் செலுத்த முடியாத நிலைமை காணப்பட்டது. இந்நிலைமைக்குத் தீர்வு காண்பதற்காகவும், வளங்களின் விளைதிறன்மிக்க பயன்பாட்டினை உறுதி செய்து கொள்வதற்காகவும் கொத்தணிப் பாடசாலை முறைமை 1980களில் அறிமுகம் செய்யப்பட்டது.

கல்வி வெள்ளை அறிக்கை எனும் பெயரிலான கல்விச் சீர்திருத்தம் 1981ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது. இதனூடாக அறிமுகம் செய்யப்பட்ட முக்கியமான கல்வி நிருவாக மாற்றத்தில் பாடசாலைக் கொத்தணிகள் உருவாக்கப்பட்டமை அமைகின்றது. இதன்படி புவியியல் அமைவிடத்தினைக் கருத்திற்கொண்டு அருகாமையில் அமைந்துள்ள 10 தொடக்கம் 15 பாடசாலைகள் ஒரு கொத்தணியில் உள்வாங்கப்பட்டன. இது மனித மற்றும் பௌதிக வளங்களில் உச்சப் பயனைப் பெற்றுக் கொள்வதற்காக வளங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளல் மற்றும் பாடசாலை மேற்பார்வை மற்றும் நிருவாகச் செயற்பாடுகளை இலகுவடுத்தல் ஆகிய பிரதான நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தது. இம்முறையினை காத்திரமாக முன்னெடுப்பதற்குத் தேவையான நிருவாக மற்றும் முகாமைத்துவப் பயிற்சி பெற்ற அதிபர்கள் கொத்தணி மூலாதாரப் பாடசாலைகளில் போதுமானளவு இருக்காமை, வளப்பகிர்வுக்குப் பதிலாக வளங்களின் குவிப்பு இடம்பெற்றமை போன்ற பல காரணங்களால் பாடசாலைக் கொத்தணி முறைமை வெற்றியளிக்கவில்லை. எவ்வாறாயினும், கொத்தணி மட்டத்திலான நிருவாக மற்றும் மேற்பார்வைச் செயற்பாடுகள், இணைக்கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகள் போதுமானளவு இடம்பெற்றன. மேலும் ஒரு கொத்தணியைச் சேர்ந்த ஆசிரியர்கள் ஒரு சமூகமாகச் செயற்பட்டமை போன்ற விரும்பத் தகுந்த அம்சங்களும் காணப்பட்டன. எனினும் மலையகத்தில் தமிழ்மொழிப் பாடசாலைகள் செறிவாகக் காணப்படாத பிரதேசங்களில் சிங்கள மொழிமூலமான கொத்தணிகளின் கீழ் பெருந்தோட்டப்புறத் தமிழ்ப் பாடசாலைகள் செயற்பட வேண்டியிருந்தமையினால் நிருவாகம், மேற்பார்வை மற்றும் வளப்பகிர்வு போன்றவற்றில் பல பாதகமான விளைவுகளை அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது. இவ்வாறு கொத்தணிப் பாடசாலைகள் போதுமானளவு வெற்றியளிக்காமையினால் இம்முறைமை கைவிடப்பட்டது.

இலங்கையில் பல வருடங்களாக நிலவிய இப்பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காணும் நோக்கில் 1987ஆம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பில் மேற்கொள்ளப்பட்ட 13ஆவது சீர்திருத்தம் ஊடாக மாகாண சபைகள் தாபிக்கப்பட்டன. இம்மாகாண சபைகளின் கல்வி அமைச்சின் ஊடாகப் பல்வேறு தேவைகள் மலையகப் பெருந்தோட்டப்புறப் பாடசாலைகளுக்கு நிறைவு செய்து வைக்கப்பட்டன. விசேடமாக மத்திய மாகாண சபையின் முதலாவது கல்வி அமைச்சு தமிழர் ஒருவருக்குக் கிடைத்தமையானது விசேடமாக நுவரெலியா, கண்டி மற்றும் மாத்தளை மாவட்டங்களின் தோட்டப்பாடசாலைகளில் நிலவிய தீவிர தளபாட மற்றும் உபகரணப் பற்றாக்குறைகளை நிவர்த்தி செய்யக்கூடியதாக இருந்தது. அதேவேளை ஒரு சில பாடசாலைகளுக்குக் கட்டிட வசதிகளையும் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடியதாகவிருந்தது. மேலும் தொடர்ந்து வந்த காலப்பகுதியில் மத்திய மற்றும் ஊவா மாகாண சபைகளின் கீழ் தமிழ்க்;

கல்வி அமைச்சுப் பிரிவுகள் உருவாக்கப்பட்டு அதனுடாகத் தோட்டப் பாடசாலைகளின் பெளதிகவளத் தேவைகள் பலவற்றைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு முடியுமாயிருந்தது. மேலும் இந்த மாகாணக் கல்வி அமைச்சுகளின் ஊடாகப் பாடசாலைகளுக்குச் சிற்றுழியர்கள் ஓரளவுக்கேனும் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. அதேபோன்று மாகாண சபைகளுக்கு உரிய அதிகார வரம்புகளுக்குட்பட்டதாக பட்டதாரி ஆசிரிய நியமனங்கள் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் மத்திய மாகாணக் கல்வி அமைச்சு மூலம் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்ட 786 ஆசிரிய நியமனம் மற்றும் ஊவா, சபரகமுவ, தென்மாகாணம் ஆகிய வற்றிற்குப் பெற்றுக் கொடுக்கப்பட்ட கணிசமான ஆசிரிய நியமனங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவை.

மலையகத்தின் பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகளில் அதிகளவு எண்ணிக்கையான பாடசாலைகள் 1970களின் இறுதியிலும் 1980களின் ஆரம்பத்திலும் அரசினால் பொறுப்பேற்கப் பட்டன. அப்போது பெருமளவிலான பாடசாலைகள் 1-5 வரையான ஆரம்பப் பாடசாலைகளாகவே காணப்பட்டன. இப்பாடசாலைகளில் கணிசமான பாடசாலைகளைக் க.பொ.த சாதாரண மற்றும் உயர்தரம் கொண்ட பாடசாலைகளாகத் தரமுயர்த்துவதற்கு மாகாணக்கல்வி அமைச்சுகளின் ஊடாக நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இதற்காகப் பொருத்தமான பாடசாலைகளை இனங்காண்பதற்கு அக்காலங்களில் பணிபுரிந்த கல்விப் பணிப்பாளர்கள் நல்கிய பங்களிப்பினையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நினைவு கூறுதல் வேண்டும். அதே போன்று இவ்வாறு தரமுயர்த்தப்பட்ட பாடசாலைகளுக்குத் தேவையான கட்டிட வசதிகள் மற்றும் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை மேம்படுத்துவதற்குப் பங்களிப்புச் செய்த SIDA மற்றும் GTZ செயற்றிட்டங்களையும் குறிப்பிட வேண்டியது முக்கியமானதாகும்.

இலங்கையின் கல்வி நிருவாகக் கட்டமைப்பில் 1980களின் இறுதியோடு தேசிய மட்டத்தில் கல்வி அமைச்சு மற்றும் மாகாண மட்டத்தில் மாகாணக் கல்வி அமைச்சு எனும் இரண்டு வகையான அமைச்சுகள் தோற்றம் பெற்றன. இதற்கு அமைவாக ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் மாகாணக் கல்வி அமைச்சு, மாகாணக் கல்வித் திணைக்களம், பிராந்தியக் கல்வி அலுவலகங்கள் எனும் கட்டமைப்பு நிலவியது, இக்காலகட்டத்தில் 1990களின் ஆரம்பத்தில் “மக்களின் காலடியை நோக்கி அரசு நிருவாகத்தினைப் பரவலாக்கம் செய்தல் வேண்டும்” எனும் சிந்தனையை மறைந்த ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாச அறிமுகம் செய்தார். இதற்கமைவாக மாவட்டங்களில் நிலவிய கச்சேரி முறை அல்லது மாவட்ட செயலகங்களின் அதிகாரங்கள் பிரதேச செயலகங்களை நோக்கி பரவலாக்கம் செய்யப்பட்டன. இச்சிந்தனையின் காரணமாகப் பிராந்தியக் கல்வி அலுவலகங்களின் நிருவாகச் செயற்பாடுகளும் பிரதேச செயலகத்தின் ஒரு பிரிவாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகள் மேற்கொள்ளப் பட்டன. இதற்கு உதாரணமாக நுவரெலிய பிராந்திய கல்வி அலுவலகத்தின் நிருவாகப் பணிகள் கினிகத்தேனையில் அமைந்துள்ள அம்பகமுவ பிரதேச செயலகத்திற்கு நகர்த்தப் பட்டமையைக் குறிப்பிடலாம். எனினும், ஏனைய பொது அல்லது சிவில் நிருவாக செயற்பாடுகளோடு ஒப்பிடும் போது, கல்வி நிருவாகச் செயற்பாடுகள் விசேடத்துவம் கொண்டவை என்பதாலும் பாடசாலைகள், மாணவர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்களின் நிருவாகச் செயற்பாடுகள் எண்ணிக்கையளவில் பாரியது என்பதாலும் சிறிது காலத்தின் பின்னர் மீண்டும் பிரதேச செயலகங்களில் இருந்து கல்வி நிருவாகச் செயற்பாடுகள் வேறுபடுத்தப்பட்டு ஒரு பணிப்பாளரின் கீழ் தனியான கூரையின் கீழ் கொண்டுவரப்பட்டது. இத்தகைய பின்னணி

யிலேயே தற்போது இயங்கி வரும் வலயக்கல்வி காரியாலயங்கள் அல்லது திணைக்களங்கள் தோற்றம் பெற்றன. இதன்படி இலங்கையில் 100 வலயக்கல்விக் காரியாலயங்கள் இயங்கி வருவதோடு வலயக்கல்விக் காரியாலயங்களின் கீழ் கோட்டக் கல்வி அலுவலகங்கள் ஒரு கோட்டக் கல்விப் பணிப்பாளரின் கீழ் இயங்கி வருகின்றன. இத்தகைய கல்வி நிருவாகப் பரவலாக்கமானது அதிபர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய பிரதேசங்களில் அமைந்துள்ள வலயக்கல்வி காரியாலயங்களிலேயே தங்களதும் பாடசாலைகளதும் நிருவாகத் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்வதற்கு வழிவகுத்தது. அத்தோடு பாடசாலைகளின் மேற்பார்வை, கண்காணிப்பு, கலைத்திட்ட மற்றும் இணைக்கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகள், மாணவர் நலன்புரி சேவைகள் என்பவற்றை விளைதிறன்மிக்க முறையில் நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இப்பரவலாக்கம் பெரிதும் உதவியது.

இதுவரை இலங்கையில் கல்வி நிருவாகப் பரவலாக்கம் தொடர்பான வரலாற்றினையும் மலையகப் பெருந்தோட்டப்புறப் பாடசாலைகளின் கல்வி நிருவாகச் செயற்பாடுகளில் அவற்றின் விளைவுகளையும் நோக்கினோம். தொடர்ந்து வரும் பகுதியில் இலங்கையின் கல்வி நிருவாகத்தில் 2023ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அறிமுகம் செய்யப்படவுள்ள மாற்றங்களையும் அதனால் எதிர்காலத்தில் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பயன்கள் பற்றியும் கலந்துரையாடப்படவுள்ளது. இதற்காக தற்போதைய நுவரெலியா கல்வி வலயத்தின் நிருவாகக் கட்டமைப்புகளில் ஏற்படவுள்ள மாற்றங்கள் உதாரணமாக முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

2023 ஆம் ஆண்டின் கல்வி நிருவாக மாற்றங்கள்

இலங்கையின் தற்போதைய கல்வி நிருவாகக் கட்டமைப்பு பற்றி சுருக்கமாக நோக்குவோமாயின் தேசிய மட்டத்தில் கல்வி அமைச்சு செயற்பட்டு வருகின்றது. மாகாண மட்டங்களில் ஒன்பது மாகாணங்களுக்கும் தனித்தனியான கல்வி அமைச்சுகளும் அவற்றின் கீழ் ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் மாகாணக்கல்வித் திணைக்களங்களும் செயற்பட்டு வருகின்றன. மாகாணக்கல்வித் திணைக்களத்தின் கீழ் வலயக்கல்விக் காரியாலயங்கள் செயற்பட்டு வருகின்றன. தற்போது இலங்கையில் இத்தகைய வலயக்கல்விக் காரியாலயங்கள் 99 இயங்கி வருகின்றன. வலயக் கல்விக் காரியாலயங்களின் கீழ் 312 கோட்டக் கல்விக் காரியாலயங்கள் செயற்படுகின்றன என்பதோடு 10,155 அரசு பாடசாலைகளும் இயங்குகின்றன. அரசு பாடசாலைகளில் மொத்தமாக 4,063,685 மாணவர் கற்பதோடு அவர்களுக்கான கற்பித்தல் பணியில் 249,494 ஆசிரியர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர் (கல்வி அமைச்சு, 2020).

நுவரெலியா மாவட்டத்தின் கல்விக் கட்டமைப்பினை நோக்கும் போது அங்கு ஐந்து (05) கல்வி வலயங்களும் 11 கோட்டக்கல்விக் காரியாலயங்களும் காணப்படுகின்றன. மேலும் இம்மாவட்டத்தில் 550 பாடசாலைகள் இயங்கி வருகின்றன.

நுவரெலியா கல்வி வலயத்தின் கட்டமைப்பினை நோக்கும் போது அங்கு நான்கு கோட்டங்கள் காணப்படுவதோடு 156 பாடசாலைகள் இயங்கி வருகின்றன. இப்பாடசாலைகளில் 45,350 மாணவர்கள் கல்வி கற்பதோடு அவர்களுக்கான கற்பித்தல் பணியில் 2,939 ஆசிரியர்கள் ஈடுபட்டுள்ளனர். மாணவர்களின் எண்ணிக்கையை மொழிரீதியாக நோக்கும் போது சிங்கள மொழிமூல மாணவர்கள் 7,697 பேரும் தமிழ் மொழி மூல

மாணவர்கள் 37,321 பேரும் இருமொழி மூல மாணவர்கள் 332 பேரும் கற்கின்றனர். இத்தகைய குடியியல் சார் பின்னணியைக் கொண்ட நுவரெலிய கல்வி வலயம் 2023ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அறிமுகம் செய்யப்படவுள்ள நிருவாக மாற்றங்களுக்கு அமைவாக எவ்வாறு இரண்டு (02) கல்வி வலயங்களாகப் பிரிக்கப்படவுள்ளன. அதன்போது பின்பற்றப்படவுள்ள நிபந்தனைகள் யாவை என்பது பற்றிய விபரங்கள் தொடர்ந்து கலந்துரையாடப்படவுள்ளன.

தற்போதுள்ள நுவரெலியா கல்வி வலயமானது 2023ஆம் ஆண்டின் கல்வி நிருவாக மறுசீரமைப்புகளுக்கு அமைவாக இரண்டு வலயங்களாகப் பிரிக்கப்படவுள்ளது. இதன்படி இதில் ஒரு கல்வி வலயம் நுவரெலியா கல்வி வலயம் எனவும் இரண்டாவது கல்வி வலயம் தலவாக்கலை கல்வி வலயம் எனும் பெயர்களில் செயற்படவுள்ளன.

நுவரெலியா (புதிய) கல்வி வலயம் 87 பாடசாலைகளையும் 24,523 மாணவர்களையும் 1,416 ஆசிரியர்களையும் கொண்டதாக இயங்கும். அத்துடன் இவ்வலயத்தினுள் மூன்று பாடசாலை சபைகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தப் பாடசாலைச் சபைகளின் கீழ் பாடசாலைக் கொத்தணிகள் ஆறு (06) உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

புதிதாக அமைக்கப்படவுள்ள தலவாக்கலைக் கல்வி வலயமானது 56 பாடசாலைகளையும் 21,340 மாணவர்களையும் 1,219 ஆசிரியர்களையும் கொண்டதாக இயங்கவுள்ளது. மேலும் இவ்வலயத்தில் இரண்டு பாடசாலைச் சபைகள் அமைக்கப்படவுள்ளதோடு இப்பாடசாலைச் சபைகளின் கீழ் நான்கு பாடசாலைக் கொத்தணிகள் உருவாக்கப்படவுள்ளன.

கல்வி வலயங்களின் கீழ் உருவாக்கப்படவுள்ள பாடசாலைச் சபைகளை நோக்கும் போது பாடசாலைகளின் புவியியல் ரீதியான அமைவிடம் கருத்தில் கொள்ளப்பட்டு புவியியல் ரீதியாக ஒரு தொடராக அமையப்பெற்றுள்ள பாடசாலைகள் பல ஒரு பாடசாலைச் சபைக்குள் கொண்டு வரப்படவுள்ளன. அதேபோல் ஒவ்வொரு பாடசாலைச் சபைக்குள் அடங்கும் மாணவர் எண்ணிக்கை சுமார் 7,000 ஆகக் காணப்படல் வேண்டும். இவற்றிற்கு மேலதிகமாக ஒவ்வொரு பாடசாலைச் சபையின் ஏந்துப் பிரதேசத்தினுள்ளும் ஒரு மகிந்தோதய ஆய்வக்கூடத்தினைக் கொண்ட பாடசாலையும், பதின்மூன்று வருட உத்தரவாதப்படுத்தப்பட்ட தொழிற்முறைக் கல்வி க.பொ.த உயர்தரத்தில் கற்பிக்கப்படும் பாடசாலையொன்றும் உள்ளடங்குதல் வேண்டும் என்பன போன்ற நிபந்தனைகள் பாடசாலைச் சபைகளை உருவாக்கும் போது பின்பற்றப்பட்டுள்ளன. குறித்த ஏந்துப் பிரதேசத்தில் இவ்விரு நிபந்தனைகளையும் கொண்டுள்ள பாடசாலைகள் அமையப்பெறாத சந்தர்ப்பங்களில் சில நெகிழ்வுத்தன்மைகளும் பின்பற்றப்படலாம்.

பாடசாலைச் சபைகளின் கீழ் உருவாக்கப்படவுள்ள பாடசாலைக் கொத்தணிகள் பற்றி நோக்கும் போது ஒவ்வொரு பாடசாலைச் சபைகளின் கீழ் உள்ளடங்கும் பாடசாலைகளின் எண்ணிக்கைகளைக் கருத்திற் கொண்டு சுமார் 15 பாடசாலைகள் ஒரு பாடசாலைக் கொத்தணியாக உருவாக்கப்படும். இது புவியியல் ரீதியான அமைவிடத்தின் அடிப்படையில் உருவாக்கப்படும்.

பாடசாலைச் சபைகளின் கட்டமைப்புப் பற்றி நோக்கும் போது இச்சபைகளுக்குப் பொறுப்பாக ஒரு இலங்கை கல்வி நிருவாகச் சேவையைச் சேர்ந்த அதிகாரி நியமிக்கப்படுவார்.

இத்தகைய ஒருவர் இல்லாத நிலையில் இலங்கை அதிபர்கள் சேவை தரம் ஒன்றினைச் சேர்ந்த ஒருவர் நியமிக்கப்படுவார். இத்தகைய உத்தியோகத்தரின் கீழ் பிரதான பாடங்களுக்குப் பொறுப்பான ஆசிரிய ஆலோசகர்கள் குழுவொன்று காணப்படும். கல்விப் பணிப்பாளர் மற்றும் ஆசிரிய ஆலோசகர்கள் பாடசாலைகளின் வெளிவாரியான மேற்பார்வைக்குப் பொறுப்பாக இருப்பார்கள்.

தற்போதைய நுவரெலியா கல்வி வலயம் இரண்டு வலயங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளமை போன்றே தற்போதைய ஹட்டன் கல்வி வலயமும் இரண்டு வலயங்களாகப் பிரிக்கப்படவுள்ளது. அதில் ஒன்று ஹட்டன் கல்வி வலயம் எனவும் இரண்டாவது நோர்வூட் கல்வி வலயம் என்ற பெயருடனும் இயங்கும். இந்தக் கட்டுரையின் விரிவு கருதி ஹட்டன் கல்வி வலயம் தொடர்பான விரிவான விளக்கங்கள் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.

உத்தேசக் கல்வி நிருவாக மாற்றங்களால் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய பயன்கள்

இலங்கையில் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களுக்கு வெளியே மத்திய மாகாணத்தின் நுவரெலியா மற்றும் ஹட்டன் ஆகிய கல்வி வலயங்களிலேயே பெரும்பான்மையான தமிழ் மொழிப் பாடசாலைகளும் பெரும்பான்மையான தமிழ்மொழி மூலமான மாணவர்களும் ஆசிரியர்களும் காணப்படுகின்றனர். அதிலும் குறிப்பாக ஹட்டன் கல்வி வலயத்திற்கு மட்டுமே தமிழ்மொழி பேசும் ஒருவர் வலயக் கல்விப் பணிப்பாளராக வருவதற்கான வாய்ப்பும் கடந்த காலத்தில் கிடைக்கப்பெற்றது. இத்தகைய நிலைமையில் 2023ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் நடைமுறைப்படுத்தப்படவுள்ள புதிய கல்வி நிருவாக மாற்றங்கள் காரணமாகப் பெருந்தோட்டப்புறப் பாடசாலைகள் பெற்றுக் கொள்ளக்கூடிய நன்மைகள் பற்றிச் சிந்தித்துச் செயற்பட வேண்டியது முக்கியமானதாகும். இந்த வகையில் எதிர்பார்க்கப்படும் நன்மைகளாகப் பின்வருவனவற்றை முன்வைக்கலாம்:

வலயக் கல்விப் பணிப்பாளர்கள், பிரதி மற்றும் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் எதிர்காலத்தில் ஏற்படலாம். இது மலையகச் சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களில் மேலும் பலர் இலங்கைக் கல்வி நிருவாகச் சேவைக்குள் சேர்ந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்பாக அமையும்.

ஒவ்வொரு வலயத்தின் கீழும் ஏற்படுத்தப்படவுள்ள பாடசாலைச் சபைகளின் கட்டுப் பாட்டில் பாடசாலைகளின் மேற்பார்வை மற்றும் கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகள் கொண்டு வரப்படவுள்ளன. இதன் காரணமாக ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலைப் பிரிவுகளில் கற்பிக்கப்படும் பிரதான பாடங்களுக்காக பாடசாலைச் சபைகள் மட்டத்தில் மேலதிகமான ஆசிரிய ஆலோசகர்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவார்கள். பாடசாலைச் சபைக்குப் பொறுப்பான பணிப்பாளரின் தலைமையில் ஆசிரிய ஆலோசகர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் வெளிவாரியான பாடசாலை மேற்பார்வையின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்படுவதற்கும் அவற்றின் பண்புத்தரம் அதிகரிப்பதற்கும் போதுமானளவு வாய்ப்புகள் உள்ளன. இதற்காக நியமிக்கப்படும் பணியாளர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் அர்ப்பணிப்புடன் செயற்பட வேண்டியது முக்கியமானதாகும்.

வலய மட்டம், பாடசாலைச் சபைகள் மட்டம் மற்றும் பாடசாலைக் கொத்தணி மட்டங்களில் கலைத்திட்ட முகாமைத்துவச் செயற்பாடுகளை மிகவும் விளைதிறன் மிக்க வகையில் திட்ட

மிட்டு, ஒழுங்கமைத்து நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் கிடைக்கும். நேரரசி
க்கமைவாக பாடங்களை நடைமுறைப்படுத்தல், பாடசாலை மட்டக் கணிப்பீடு மற்றும்
மதிப்பீட்டுச் செயற்பாடுகள், ரீட்சைகளுக்குத் தயார்ப்படுத்துவதற்கான புத்துக்க வகுப்புகள்
மற்றும் செயலமர்வுகள், முன்னோடிப் ரீட்சைகள் போன்ற நடவடிக்கைகளைச் சிறப்பாக
ஒழுங்கமைத்து நடைமுறைப்படுத்தலாம்.

இணைக்கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகளாகிய விளையாட்டுப் போட்டிகள், தமிழ்மொழித்தினம்
மற்றும் ஆங்கில மொழித் தினப் போட்டிகள் மற்றும் உள்ளக மற்றும் வெளியரங்க விளை
யாட்டுக்கள், நாடகப் பட்டறைகள் போன்ற பல்வேறு இணைக்கலைத்திட்டச் செயற்பாடுகளைத்
திட்டமிட்டு ஒழுங்கமைத்து பாடசாலைச் சபைகள் மட்டத்தில் நடத்தலாம். இது முன்னைய
காலத்தை விட எதிர்வரும் காலத்தில் அதிகளவான மாணவர்கள் பங்குபற்றுவதற்கானதும்
வெற்றி பெறுவதற்குமான வாய்ப்புகளை அதிகரிக்கும்.

அதிபர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் தங்களுடைய அலுவலகக் கடமைகளைச் செய்து
கொள்வதற்கு நீண்டதூரம் பிரயாணச் செலவு செய்து சிரமப்பட வேண்டிய நிலைமைகள்
எதிர்காலத்தில் குறைவடையலாம். தலவாக்கலை மற்றும் நோர்லூட் ஆகிய பிரதேசங்களில்
புதிய வலயக் கல்விக் காரியாலயங்கள் உருவாக்கப்படும் போது, அப்பிரதேசங்களைச்
சேர்ந்த அதிபர்கள் மற்றும் ஆசிரியர்கள் அவர்களுடைய பதவியுயர்வு, இடமாற்றம்,
ஓய்வூதியம் போன்ற வேறு பல சேவைகளையும் தங்களுடைய பிரதேசங்களிலேயே நிறைவு
செய்து கொள்ளலாம்.

நிறைவுரை

இலங்கையின் கல்வி நிருவாகம் தொடர்பான வரலாறு பண்டைய இலங்கையின் கல்வி
முறைமையில் ஆரம்பமாகி, சூடியேற்றவாத ஆட்சிக்காலத்தில் பல்வேறு மாற்றங்களுக்கு
குள்ளாகியது. அதனைத் தொடர்ந்து சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலப்பகுதியில் காலத்
திற்குக்காலம் அறிமுகம் செய்யப்பட்ட கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் ஊடாகப் பல மாற்றங்கள்
அறிமுகம் செய்யப்பட்டன. இவற்றில் பாடசாலை மாணவர்களினதும் ஆசிரியர்களினதும்
எண்ணிக்கையில் ஏற்பட்ட அதிகரிப்புக் காரணமாக கல்வி நிருவாகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட
பரவலாக்கம் பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகளின் வளர்ச்சியில் சாதகமானதும் பாதகமானதுமான
செல்வாக்குகளைச் செலுத்தியுள்ளன. இத்தகைய பின்னணியில் 2023ஆம் ஆண்டு தொடக்கம்
செய்யப்படவுள்ள நிருவாக மாற்றங்களுக்கு அமைவாக மலையக மக்கள் செறிவாக வாழும்
நுவரெலியா மாவட்டத்தில் இரண்டு புதிய கல்வி வலயங்கள் உருவாக்கப்படவுள்ளன. அதே
போல் முற்றிலும் புதிதாக அறிமுகம் செய்யப்படவுள்ள பாடசாலைச் சபைகள் நுவரெலியா
மாவட்டத்தில் மட்டுமல்லாது பதுளை, கண்டி, மாத்தளை போன்ற மாவட்டங்களிலும் ஏனைய
மலையக மக்கள் வாழுகின்ற மாவட்டங்களிலும் மலையகத்தவர்கள் நிருவாகச் செயற்பாடு
களில் பங்குபற்றுவதற்கான அதிகளவு வாய்ப்புகளைப் பெறலாம். இத்தகைய வலயம் மற்றும்
பாடசாலைச் சபைகள் ஆகியவற்றில் தலைமைத்துவப் பொறுப்புகளை ஏற்றுக்கொள்ள
இருக்கின்ற கல்விப் பணிப்பாளர்கள் மற்றும் ஆசிரிய ஆலோசகர்கள் இவ்வாய்ப்பினை
சிறப்பாகப் பயன்படுத்திக் கொள்வதன் ஊடாகச் சமூக முன்னேற்றத்திற்குத் தங்களது உயரிய
பங்களிப்பினை நல்கலாம். இதற்காக இவர்கள் தங்களது கல்வி வலயம், பாடசாலைச்

சபைகள், அதிபர்கள், ஆசிரியர்கள், மாணவர்கள் மற்றும் பெற்றோர் சமூகத்தினர் தொடர்பாகத் தூர நோக்கினைக் கொண்டு செயற்பட வேண்டியது இன்றியமையாதது என்பதோடு, சகல தரப்பினருடனும் தோழமை உணர்வோடும் செயற்பட வேண்டும்.

உசாத்துணைகள்

Education, M. o. (1969). *Education in Ceylon - A Century Volume*. Govt. Press, Colombo.

Jayasuriya, J. E. (1969). *Education in Ceylon Before and After Independence*. Colombo: Associated Publisher.

Jayasuriya, J. E. (1977). *Educational Policies and Progress During British Rule in Ceylon*.

Jayaweera, & Swarna. (1989). *Educational Policies and change from Mid-Twentieth Century to 1977*. Maharagama: NIE.

Ruberu, S. (1962). *Education in Colonial Ceylon*. Kandy: Kandy Printers.

இராமதாஸ், பொ. (2014). *பெருந்தோட்டப்புறப் பாடசாலைகளில் ஆசிரியர் அமரத்துகையும், கல்வியின் தரத்தில் அதன் செல்வாக்கும்*. கல்வி முதுதத்துவமாணி ஆய்வறிக்கை, கொழும்பு பல்கலைக்கழகம், கல்விப்பீடம்.

இராமதாஸ், பொ. (2019). *மலையக சமூக மேம்பாட்டில் ஆசிரியர்களின் வகிபங்கு, அமரர் இர. சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்த பேருரை*. அமரர் இர. சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்த குழு, கொழும்பு, குமரன் அச்சகம்.

வெளிநாட்டுக் கற்கைச் சுற்றுலா அனுபவங்களும் யதார்த்தங்களும்

எம். விஸ்வநாதன்
முன்னாள் அதிபர்

அறிமுகம்

இலங்கை முழுவதும் ஆரம்ப மற்றும் இடைநிலைப் பாடசாலைகளில் கடமையாற்றிய அதிபர்கள் நேர்காணல்கள் மூலம் தெரிவுசெய்யப்பட்டு “விசேட வெளிநாட்டுக் கற்கைச் சுற்றுலா” சென்று வரக் கல்வி அமைச்சினால் அனுமதிக்கப்பட்ட காலமது. நான் அப்போது கடமையாற்றிய பாடசாலை ஆரம்பப் பிரிவைச் சேர்ந்ததுடன், எனக்கு மத்திய கிழக்கிலுள்ள இஸ்ரேல் நாட்டுக்கு இச்சுற்றுலா சென்று வரக் கல்வி அமைச்சு என்னைத் தெரிவு செய்தது. என்னுடன் சேர்ந்து இலங்கையின் பல பாகங்களிலுமுள்ள ஆரம்பப் பிரிவுப் பாடசாலை அதிபர்கள் 31 பேர் (தமிழ், சிங்களம்) மேற்குறித்த கற்கைச் சுற்றுலாவில் கலந்து கொண்டோம். சுற்றுலாவுக்குரிய காலம் 2003ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 11ஆம் திகதி தொடக்கம் அதே மாதம் 30ஆம் திகதி வரையுமாகும். மத்திய மாகாணத்தின் மாகாணக் கல்வித் திணைக்களத்திலும், கல்வி அமைச்சிலும் இடம்பெற்ற நேர்காணல்களின் அடிப்படையிலேயே நானும், நுவரெலியா பகுதியிலிருந்து என்னுடன் இக் கற்கைச் சுற்றுலாவில் கலந்து கொண்ட நண்பரான இராஜனும் தெரிவு செய்யப்பட்டிருந்தோம்.

நாம் இக்கற்கைச் சுற்றுலாவில் பங்குபற்றிய காலம் இற்றைக்கு 19 வருடங்களுக்கு முற்பட்டது. 19 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட காலத்தில் எமது நாட்டின் ஆரம்பப் பிரிவுப் பாடசாலைகளின் நிலைமை எவ்வாறு காணப்பட்டது எனவும் இஸ்ரேல் நாட்டின் கல்வி நிலைமை (நாம் அவதானித்த பாடசாலைகளிலிருந்து) அக் காலச் சூழ்நிலையில் எவ்வாறு அமைந்திருந்தது எனவும் சிறிது சிந்தித்துப் பார்த்தலே எனது இக்கட்டுரையின் பிரதான நோக்கமாகும். அத்துடன், இக்காலப்பகுதி மிக மிக நீண்டதாக இருப்பினும், 19 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட இஸ்ரேல் நாட்டின் கல்வி நிலைமைகளைச் சுற்றுலாவில் கலந்து கொண்ட பாடசாலை அதிபர்கள் தாம் கடமையாற்றிய பாடசாலைகளில் அமுலாக்கம் செய்ய முடிந்திருக்குமா அல்லது தாம் பெற்றுக்கொண்ட அனுபவ அறிவினை அவர்கள் கடமை புரிந்த பாடசாலைகளில் பிரயோகித்துப் பார்த்திருக்க முடிந்திருக்குமா அல்லது இஸ்ரேல்

பாடசாலைகளின் அப்போதைய நிலைமைகளை ஒத்த நிலைமைகளைத் தற்போதாவது நாம் அடைந்திருக்கிறோமா அல்லது இஸ்ரேல் பாடசாலைகளில் நாம் பெற்ற 'பட்டறிவு'க்கும் இங்குள்ள பாடசாலைகளிலுள்ள நிலைமைகளுக்கும் உள்ள இடைவெளி எத்தகையது எனவும் சிறிது சிந்தித்துப் பார்த்தலே கட்டுரையின் நோக்கமாகவுள்ளது. ஏனெனில் எங்களை அனுப்பிய கல்வி அமைச்சுக்கு அக்காலவேளையில் ஏதோவொரு நோக்கம் இருந்திருக்க வேண்டுமென யான் எண்ணுகின்றமையேயாகும்.

ஒரு நாட்டின் கல்வி வளர்ச்சியானது அந்நாட்டு மக்களின் வளர்ச்சியாகும். கல்வி வளர்ச்சியினூடே ஏனைய வளர்ச்சிகள் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. "கல்வியின் பரந்த நோக்கம் சிந்திக்கத் தூண்டுவதாகும்" என்று அறிஞர் 'கிரேன்மர்' (Grenmar) கூறுகின்றார். நாம் யதார்த்தங்களைப் புரிந்து கொள்ளப் பரந்துபட்ட நாடுகளின் கல்விச் சித்தாந்தங்களையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டியுள்ளது. எமக்கென ஒரு கொள்கையைக் கைக்கொள்ள கடந்த கால அனுபவங்களும் முக்கியமே. அவை எமக்கு நல்ல படிப்பினையைத் தரும். மனித நடத்தையில் சிந்தனை வியாபகமானது. அச் சிந்தனை வியாபகத்தினூடே மனித எண்ணங்களும் விசாலமானதாக இருக்க வேண்டும்.

ஒப்பீட்டு ரீதியில் இஸ்ரேல் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்

இஸ்ரேல் நாடானது வடக்கில் லெபனானுடனும், வடகிழக்கில் சிரியாவுடனும், கிழக்கில் ஜோர்தானுடனும் - மேற்குக் கரையுடனும், தென்மேற்கில் எகிப்துடனும் - காசாக்கரையுடனும், தெற்கில் செங்கடலில் அஃகபா குடாவுடனும் தன் எல்லைகளைக் கொண்டு அமைந்துள்ளது. இஸ்ரேல் நாடாளுமன்ற முறை விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவத் தேர்தல் முறை, பொது வாக்குரிமை என்பவற்றுடன் சார்பாண்மை மக்களாட்சி கொண்ட ஒரு நாடு. இஸ்ரேலிய அதிபர் அரசாங்கத்தின் தலைவராகச் செயற்படுகிறார். பாராளுமன்றம் நெசட் (Knesset) என்னும் பெயர் கொண்டு அழைக்கப்படுகிறது.

இலங்கையில் மூவின மக்கள் வாழ்வதைப் போன்று, இஸ்ரேலில் யூதர்கள், (Jews) முஸ்லிம் (Muslim) மற்றும் கிறிஸ்தவர்களும் (Christians) வாழ்கின்றனர். இவர்களுள் யூதர்கள் இனத்தவர் 77.2% ஆகவும், முஸ்லிம் மற்றும் ஏனைய இனத்தவர்கள் 22.8% ஆகவும் வாழ்கின்றனர். யூதர்கள் இன மக்கள் ஹீப்ரு (Hebrew) மொழியையும், முஸ்லிம் இனமக்கள் அரபு (Arab) மொழியையும் பேசுகின்றனர். கிறிஸ்தவர்கள் ஆங்கில மொழி பேசுகின்றனர். இம் மக்களுள் 91% வீதத்துக்கு மேல் நகர மையங்களிலும் (200 நகர மையங்கள்) சிலர் பழைய வரலாற்று மையங்களிலும், 5% வீதத்தினர் ஏனையோர் கூட்டுறவு அமைப்பு முறையிலும் (Kibbutz and the Moshav) தமது வாழ்க்கையைக் கொண்டு நடத்துகின்றனர்.

கல்வி முறைமை	-	இலவசக் கட்டாயக் கல்வி முறைமை
முன்பள்ளிக் கல்வி	-	3 - 6 வயது
பாடசாலை அனுமதி	-	6 வயது
ஆரம்பக் கல்வி - (Primary Education)	(தரம் 1 - 6)	6 - 12 வயது
கீழ் இடை நிலைக் கல்வி - (Middle School)	(தரம் 7 - 9)	12 - 15 வயது
மேல் இடை நிலைக் கல்வி - (High School)	(தரம் 10 - 12)	16 - 18 வயது

இலக்கியம்

முகப்புத் தோற்றத்தைக் கண்டவுடனேயே இஸ்ரேலில் இப்படியும் பாடசாலைகள் உள்ளனவா என எம்மை வியப்புக்குள் ஆழ்த்தியது. அதற்கும் மேலாக அதிபரின் காரியாலயத்தைச் சுற்றுமுற்றும் பார்த்த மாத்திரத்தில் சகல வசதிகளையும் உள்ளடக்கிய விசாலமான ஓர் அறையில் நாம் வரவேற்கப்பட்டோம். அதிபரின் சிறிய உரையைத் தொடர்ந்து பாடசாலை சம்பந்தமான சுருக்க விளக்கத்தையும் எமக்காக அவர் அளித்த மாத்திரத்தில் அறுசுவை உண்டிகளும் மென்பானங்களும் எம் மனங்களைக் குளிரச் செய்தன. மனதுக்கிதமான குறித்த இந் நிலைமைகள் நாம் சென்ற எல்லாப் பாடசாலைகளிலும் எமக்கு நன்றாகவே வாய்த்தது எனக் கூறினால் அது வெறும் பிதற்றலில்லை. யார் வந்தாலும் நாங்கள் எல்லோரையும் நன்றாகவே உபசரிப்போம் எனும் தோரணையில் அதற்குரிய குளிர்சாதனப் பெட்டி வசதிகள், வித விதமான சிற்றுண்டி வகை என்பன நாம் சென்ற பாடசாலைகள் னைத்திலும் காணப்பட்டன. தொடர்ந்து குறிப்பிட்ட அப்பாடசாலையில் வரவேற்புபுசாரமும், மென்பான உபசாரமும் நிறைவுற்ற கையோடு, திடீரென எங்கள் முன் மாணவனொருவன் தோன்றினான். அவனுடைய மேற்சட்டைக் கொலரில் பச்சை நிறத்தினாலான ஒரு சிறிய வட்டவடிவ ஸ்டிக்கர் ஒன்று ஒட்டப்பட்டது. அம் மாணவன் எங்களுக்கு வழிகாட்டக்கூடிய அன்றைய நாள் தலைவன் என நாங்கள் ஊகித்துக் கொள்ள நீண்ட நேரம் எடுக்கவில்லை. உடனேயே செயலில் இறங்கிய அம் மாணவ தலைவன் எங்களை ஓர் ஒழுங்கு முறைப்படி பாடசாலையின் எல்லைக்குட்பட்ட (School Premises) அனைத்தையும் பார்வையிடச் செய்தமை அப்பாடசாலையின் விழுமியப் பண்புகளை எமக்கு எடுத்துக் காட்டுவதாயிருந்தது. வகுப்பறைகள், ஆசிரிய - மாணவ செயற்பாடுகள், மைதானம், இடைவேளை நேரத்தில் மாணவர்கள் குதூகலமாகவும், பயனுள்ள விதத்திலும் மைதானத்தில் களித்திருப்பதற்கு முன்னேற்பாடாகச் செய்யப்பட்டுள்ள கைங்கரியங்கள் என்பன சொல்லிலடங்கா. அவையனைத் தையும் பார்வையிட்ட எமக்குச் சட்டென எமது நாட்டுப் பாடசாலைகளில் இது போன்ற அம்சங்கள் அமைந்து காணப்படாதா என்ற ஏக்கமும் எம்மைப் பின் தொடர்ந்தது. திட்டமிட்டதின் படி, அன்றைய நாள் கடமைகள் ஒருவாறாக நிறைவு பெற்று நாம் எமது இருப்பிடம் நோக்கித் திரும்பினோம். நாம் ஹய்பா (Haifa) எனும் நகரத்தில் சுலமிட் ஹோட்டலியே தங்க வைக்கப்பட்டோம். கோல்டன் மெயர் மவுண்ட் காமெல் சர்வதேசப் பயிற்சி நிலையத்தில் (Golden Meir Mount Carmel International Training Centre) மிக வசதியான ஏற்பாடுகளுடன் எமக்கான செயலமர்வுகள் தொடர்ந்து நடைபெற்றன. நவீன ஒலி-ஒளி கருவிகள் பயன்பாட்டுடன் இது போன்ற செயலமர்வுகள் இஸ்ரேலில் நடத்தப்பட்டதைப் போன்று இலங்கையில் 2003 ஆம் ஆண்டுவரையில் எமக்குச் செயலமர்வுகள் நடைபெறவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பாடசாலைக் கலைத்திட்ட அமுலாக்கங்கள்

எமது நாட்டின் புதிய கல்விச்சீர்திருத்தத்தில் எவ்வாறு ஆரம்பக்கல்வி மாணவர்களின் செயற்பாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்படுகின்றதோ, அதேபோன்று இஸ்ரேல் நாட்டிலும் அரசு மாணவர்களின் செயற்பாடுகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கின்றது. அவை இணைப்பாடவிதான செயற்பாடுகளாயிருந்தாலென்ன அல்லது பாடச் செயற்பாடுகளாயிருந்தாலென்ன இலங்கையில் காணப்படுவதைப் போன்று அதே நிலைமைகள் இஸ்ரேலிலும் காணப்படுகின்றது. ஒவ்வொரு பாடசாலையின் உட்பக்கச் சுவர்களும் இஸ்ரேல்

நாட்டில் மிகப் பெறுமதி வாய்ந்த நிலையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. கட்டிட உட்பக்கச் சுவர்களில் காட்சிப் பலகைகள், துணிகளைக் கொண்டு தயாரிக்கப்பட்டு அவற்றில் நாட்டின் தேசியக்கொடி, தேசியத் தலைவர்கள், நாட்டுக்காகத் தியாகம் செய்தோர் போன்றோர்களின் படங்களுடன் கூடிய விளக்கமும், பல்வேறு விதமான சித்திரங்களும், மொழி சார்ந்த விடயங்களும் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றின் மூலம் கல்வி சார்ந்த விடயங்கள் மட்டுமன்றி நாட்டுப்பற்றும் மாணவனிடத்து சிறுவயது முதல் வளர்க்கப்பட்டு வருவதை நாம் அவதானிக்கக்கூடியதாயுள்ளது.

மேலும் இஸ்ரேல் நாட்டில் பாடசாலைக் கல்வியினூடாகக் கணினிக் கல்விக்கு (Computer Education) முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகின்றது. இங்கு சிம்சிட் (Shimshit) எனும் ஊரிலுள்ள “Bunch of Kindergartens” முன்பள்ளியில் (Pre School) கணினிக் கல்வி நான்கு வயது தொடக்கம் அறிமுகம் செய்யப்படுகின்றது. பிள்ளைகள் கூடுதலாகக் கணினிகளில் வரைதல், விளையாடுதல், பாடல்கள் கேட்டல், காட்டுள் பார்த்தல் போன்ற இன்னோரன்ன செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்றனர். நாம் அவதானித்த பாடசாலைகளுள் கணினிகள் இல்லாத வகுப்பறைகள் எதுவுமே காணப்படவில்லை. எல்லா வகுப்பறைகளிலும் கணினிக்கல்விக்கு அரசு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருந்ததை இற்றைக்கு 19 வருடங்களுக்கு முன்னரேயே நாம் அவதானிக்கக்கூடியதாகவிருந்தது. இதனை விட நவீன ஒலி-ஒளி சாதனங்கள், கற்றல் துணைச் சாதனங்கள் (Audio, Video & Visual Aids) என்பனவும் வகுப்பறைகளில் மலிந்து காணப்பட்டதையும் நாங்கள் அவதானிக்கக்கூடியதாகவிருந்தது. மேலும் ரம்மியமான வகுப்பறைச்சூழல், சுகாதார நிலைமைகள் என்பன உள்ளத நிலையில் அமைந்து காணப்படுதலும் மாணவர்களைக் கவருவன போலும், கல்வியும் அதற்கேற்றாற்போல் மிக உள்ளத நிலையில் காணப்பட்டமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. மேலும் இப்பாடசாலையில் பிள்ளைகள் நித்திரை கொள்ள வேண்டிய சந்தர்ப்பங்கள் காணப்படும்பொழுது, அதற்கும் ஏற்றாற்போல் நவீன வசதிகளுடன் கூடிய படுக்கையறை போன்றனவும் அமைந்து காணப்பட்டமை நாம் அவதானித்த சிறப்பான அம்சமாகும். அத்துடன் அவர்களைக் கவனித்துக் கொள்ள உதவியாளர்களும் (helpers) பணியில் அமர்த்தப்பட்டிருந்தனர்.

மேற்குறித்த இந்நிலைமைகளுள் சிலவாவது எமது நாட்டுப் பாடசாலைகளில் உள்ளனவா என்று தேடிப் பார்த்தால் நாம் யோசிப்பதைத் தவிர வேறொன்றுமிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எமது நாட்டில் இடைநிலைப் பாடசாலைகளில் கணினிக் கல்வி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டிருந்தாலும், உட்கட்டமைப்பு வசதிகள், மாணவர் தொகைக்கேற்ப கணினிகள் மற்றும் கற்பிக்கக்கூடிய ஆசிரிய ஆளணி என்பன பற்றாக்குறையாகவே உள்ளன. சில உயர்தரப் பாடசாலைகளில் கணினி வள நிலையம், (Computer Resource Centre) தொழினுட்ப ஆய்வு கூடம், (Technical Laboratory) தொழினுட்பப் பீடம் (Technical Campus) என்பன அமைந்து காணப்பட்டாலும், இலங்கையின் எல்லா உயர்தரப் பாடசாலைகளிலும் இவ் வளங்கள் அனைத்தும் இல்லை. பாடசாலைகளின் வளப் பங்கீட்டில் இது சமத்துவமின்மையையே எடுத்துக் காட்டுகின்றது. மேலும், கணினி மற்றும் அவை சார்ந்த ஏனைய உபகரணத் தொகுதிகள் என்பன குறிப்பிட்ட சில வருடங்களின் பின் பழுதடைந்து விடும் அல்லது நவீன உபகரணங்கள் சந்தைக்கு வந்துவிடும். அப்போது அதற்கேற்றாற் போன்று நாமும் எம்மை மாற்றிக் கொள்ள வேண்டிய தார்மீகக் கடப்பாடு எமக்குண்டு. ஆனாலும், மாற்றங்களுக்கு எம்மை உட்படுத்திக்கொள்ள

முடியாமலிருப்பதுடன், அதற்கு மாற்றீடாகப் புதிய கணினித் தொகுதிகள் பாடசாலைகளுக்கு வழங்கப்படுவதிலும் பிரச்சினைகள் காணப்படுகின்றன. இச்சந்தர்ப்பத்தில் உலகின் எல்லா நடவடிக்கைகளும் “கணினி மயம்” என்பதனை நாமனைவரும் ஏற்றுக்கொள்ளத் தான் வேண்டும். இதில் இரண்டு விடயங்களை நாம் முதலில் மனதிற்கொள்ள வேண்டுமென்பதையும் இவ்வேளையில் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகின்றேன்.

கணினியின் இன்றியமையாமை

1. கணினிக் கல்வி (Computer Literacy)
2. கணினிகள் ஊடான கல்வி (Education through Computers)

இதில் முதலில் குறிப்பிடப்படுவது, மாணவர்களும், ஆசிரியர்களும் கணினி இயக்கம் தொடக்கம் இணையம் வரை கற்றுத் தெரிந்திருத்தலாகும். இந்த விடயத்தில் இருசாராரும் போதிய தேர்ச்சிகளைப் பெற்றிருந்தாலொழிய கணினிக் கல்வி (Computer Literacy) என்பது சாத்தியமில்லை. ஏனெனில் கணினிகள் ஊடான கல்விக்கு (Education through Computers) ஆசிரியர்களும், மாணவர்களும் என்ற இருசாராரும் கணினிக் கல்வி பற்றிய அறிவுடையவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் 2007ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் நியமனம் பெற்ற ஆசிரியர்களுள் குறிப்பிட்ட தொகையினர் கணினி அறிவுடையவர்களாக இருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாயினும், அதற்கு முற்பட்ட கால ஆசிரியர்களுள் ஒரு சிலரைத் தவிர பெரும்பாலானவர்களுக்கு கணினி அறிவென்பது இல்லையென்றே கூற வேண்டும்.

சேவைக்காலப் பயிற்சி நிலையங்கள்

ஒரு சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியைத் தீர்மானிக்கும் அளவுகோலாக கல்வியே காணப்படுகிறது என்று சொன்னால் அது மிகையில்தான். மாறிவரும் காலச் சூழ்நிலைக்கேற்ப, அவ்வப்போது கல்வியிலும் மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தால் தான், நாமும் வாழ்க்கையில் எதிர்நீச்சல் போட முடியும். அந்த வகையில் இங்கு பெடா டிக்வா (Petah Tikva) எனுமிடத்திலுள்ள ஆசிரியர்களுக்கானதும், மாணவர்களுக்கானதுமான சேவைக்காலப் பயிற்சி நிலையம் (Inservice Training Centre) தன் பங்களிப்பைச் செவ்வனே ஆற்றி வருகின்றது. நவீன கற்றல் கற்பித்தல் துணைச்சாதனங்களைக் கொண்டமைந்துள்ள இந் நிலையத்தினூடே, எல்லாப் பாடங்களுக்குமான கற்றல் - கற்பித்தல் (Learning & Teaching) துணைச்சாதனங்கள் தயாரிக்க முடிவதுடன், எல்லாப் பாடவிடயங்களையும் உள்ளடக்கிய சேவைக்காலப் பயிற்சிகளையும் இங்குள்ள விசேட நிபுணத்துவம் வாய்ந்தவர்களால் அளிக்க முடிகிறது. இது நாட்டிலுள்ள கல்விசார் நிறுவனங்களுக்கு உதவும் ஒரு நிறுவனமாகவும் இது அமைகிறது. எமது நாட்டிலும் இது போன்ற சேவைக்கால மற்றும் சேவைமுன் பயிற்சி நிறுவனங்கள் காணப்பட்டாலும், அவை ஆசிரியர்களுக்கு மட்டும் பயிற்சி வழங்கும் நிறுவனங்களாக மாத்திரமே உள்ளன.

மேலும் இங்குள்ள ஆசிரியர்கள் பயிற்சி பெறும் நிலையமொன்று (Academic College of Education) ‘ஓரனிம்’ (Oranim) எனுமிடத்தில் காணப்படுகிறது. இங்கு சுமார் 5500 ஆசிரிய மாணவர்கள் ஆசிரியப் பயிற்சி பெறுகின்றனர். இவர்களுள் முதலாம் வருடத்தைப் பூர்த்தி செய்பவர்களுக்கு டிப்ளோமா சான்றிதழ் (Diploma) வழங்கப்படுகிறது. நான்காம் வருட

முடிவில் கல்விமாணிப் பட்டம் (B.Ed Degree) வழங்கப்படுகிறது. நாம் அறிந்த மட்டில் குறைந்த கல்வித் தகைமைகளுடன் ஆசிரியப் பதவிகளில் எவரும் இணைய முடியாது. தவிரவும் இஸ்ரேல் நாட்டின் பாடசாலைகளில் அதிபர்களாக இருந்தவர்களுடன் சிலர் கலாநிதிப் பட்டங்களுடன் பதவிநிலைகளில் அமர்த்தப்பட்டிருந்தமை நாம் அவதானித்த சிறப்பான விடயமாகும். மேலும் இங்கு பட்டம் பெறுபவர்கள் தொழிலைத் தேடிக்கொள்ள வேண்டியது அவர்களின் பொறுப்பாகும். அத்துடன் இங்கு பயிற்சி பெறுவதற்காக அனுமதிக்கப்படுபவர்கள் பல்கலைக்கழகப் புகழகத் தேர்வுப் (Matriculation) பரீட்சையில் சித்தி பெற்றிருந்தலும் அவசியமானதாகும். இங்கு பட்டம் பெற்று வெளியேறுபவர்கள் ஆரம்பப் பாடசாலைகளில் தொழில்களைத் தேடிக் கொள்ள முடியும். எமது நாட்டில் ஆசிரியர்களாகத் தெரிவு செய்யப்படுபவர்களுக்குக் கல்வித் தகைமையைப் பொறுத்தமட்டில் கடந்த காலங்களில் க.பொ.த (உ/த) ஆகக் குறைந்த தகைமையாகக் கொள்ளப்பட்டிருந்ததையும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

இன்று உலகளாவிய ரீதியில் கைத்தொழில் வளர்ச்சி வேகம் அதிகரித்துக் காணப்படுகிறது. விஞ்ஞான ரீதியிலான கைத்தொழில் வளர்ச்சியினால், இன்று உலகமே 'கைக்குள் அடக்கம்' என்று சொன்னால் மிகையாகாது. அதற்குக் கை கொடுக்குமாப்போல் இஸ்ரேல் நாட்டில் 'Ta'as Ve Yeda' எனுமிடத்திலுள்ள மாணவர்களுக்கான உற்பத்தித்துறை சார்ந்த நிறுவனம், மாணவர்களுக்குக் கைத்தொழிலின் பயன்கள் குறித்து செயன்முறை ரீதியிலான (Practical) விளக்கத்தை அளிக்கும் நிறுவனமாக விளங்குகிறது. இங்கு உற்பத்தி செய்யும் பொருட்கள் கல்விசார் நடவடிக்கைகளுக்கு உதவும் பொருட்களாக இருப்பதுடன், அவற்றைச் சந்தைப்படுத்தக்கூடிய வாய்ப்பும் இங்குள்ளது.

பாடசாலை என்பது ஒரு கல்விசார் நிறுவனமாகும். இங்கு பெறுமதி வாய்ந்த "மனித மூளைகள்" அபிவிருத்தி செய்யப்படுகின்றன. இத் தொடரொழுங்கில் "பெற்றார், மாணவர், ஆசிரியர்" என்போர் ஈடுபடுகின்றனர். மிகப் பெறுமதி வாய்ந்த அம் மனித மூளைகள் 'மாணவர்' எனும் பெயரால் அழைக்கப்படுவதுடன், அவர்களை வழிநடாத்தும் பாரிய பொறுப்பினை 'ஆசிரியர்' என்போர் ஏற்றுக்கொள்கின்றனர். இவ்வயரிய பொறுப்பினை இஸ்ரேல் நாட்டிலுள்ள ஆசிரியர்கள் மிகவும் கண்ணியத்துடனும், இன்முகத்துடனும், இரக்க சிந்தனையுடனும், தயாள குணத்துடனும் ஏற்றுக்கொண்டு, மாணவர்களைத் தினந்தோறும் வரவேற்றுச் செயற்படுவது மகிழ்ச்சி தரும் ஒரு விடயமாகும்.

எமது நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் தேசிய கல்வி ஆணைக்குழு (NEC) ஊடாக "இலங்கையில் பொதுக்கல்விக்கான புதிய சட்டத்தை உருவாக்குவதற்கான தேசிய குழு" (2008) அமைக்கப்பட்டு அதன் இறுதி அறிக்கையில், "இலங்கையில் பொதுக் கல்விச் சட்டம், சூழமைவு, எழு வினாக்கள் மற்றும் முன்மொழிவுகள்" என்பன அடங்கிய அறிக்கையை அப்போதைய கல்வி அமைச்சரிடம் கையளிக்கப்பட்டதாகத் பேராசிரியர் தை. தனராஜ் அவர்கள் தனது கட்டுரை ஒன்றில் குறிப்பிட்டுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அத்துடன் 2007ஆம் ஆண்டில் மேற்கொள்ளப்பட்ட "புதிய கல்வி மறுசீரமைப்புகளும்" இங்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தனவாகக் கருதப்படுகின்றன.

இஸ்ரேல் நாட்டின் கல்வித்திட்டத்தில் பாடசாலைகள் அரசின் 80% வீதமான பாட விதானத்தை அமுல்படுத்துவனவாக உள்ளன. மிகுதி 20% வீதத்தினைப் பாடசாலைகள் தமது

தேவையினைக் கருத்திற்கொண்டு கருத்திட்டங்களைத் தயார் செய்து செயற்படுத்தக்கூடியனவாக கல்வி அமைச்சு அவற்றுக்கு அப்போது அதிகாரமளித்திருந்தது. இவற்றுக்கேற்பப் பாடசாலைகள் விசேடமான தமது தற்றுணிபைப் பயன்படுத்தி கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. மேலும் யாம் அப்போது தரிசித்த பாடசாலைகளில்,

01. சமூகத் திறன்களையும், ஒருமைப்பாட்டையும் அபிவிருத்தி செய்யும் பாடசாலைகள்
02. பல்தரக் கற்றலை மேற்கொள்ளும் பாடசாலைகள்
03. அரும்பொருட்காட்சியகத்தைக் கொண்ட சமூகத்துக்குச் சேவை செய்யும் பாடசாலைகள்
04. விவசாயப் பாடசாலைகள்
05. மாணவர்களின் சுதந்திரத்தையும், பொறுப்புக்களையும் அபிவிருத்தி செய்யும் பாடசாலைகள்
06. பல்மட்டக் கற்றலையும், சிந்திக்கும் ஆற்றலையும் அபிவிருத்தி செய்யும் பாடசாலைகள்
07. விஞ்ஞான முன் எண்ணக் கருக்களை வளர்க்கும் முன்பள்ளிப் பாடசாலைகள்
08. விஞ்ஞான செயன்முறைக் கல்வி அளிக்கும் பாடசாலைகள்

என்பன முக்கியமானவையாகும். இவை ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியான “தொலைநோக்குப் பார்வை” (Vision) உள்ளன. அவற்றினூடே அவைகள் திட்டமிட்டு தங்களது இலக்குகளை அடைய முயல்கின்றன, அவற்றில் வெற்றியும் காண்கின்றன.

விஞ்ஞானக் கல்வியின் முக்கியத்துவம்

இற்றைக்கு 19 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே இஸ்ரேல் தனது கலைத்திட்டத்தில் விஞ்ஞானத் தொழினுட்பத்திற்கும், விவசாயத்துறைக்கும் ஊக்குவிப்பு வழங்கி வந்துள்ளதை நாம் கண்கூடாகக் காணலாம். அந் நாட்டின் பிரதான வர்த்தகத் தொழிற்றுறை நகரான ‘டெல் அவிவ்’ (Tel-Aviv) இல் உள்ள பாடசாலையொன்றில் தரம் 4 வகுப்பு மாணவர்கள் விஞ்ஞானம் கற்கக்கூடிய அளவிற்குப் பாடசாலை ஒன்று காணப்படுகின்றது. இங்கு ஒரு பெளதீக விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம் (Physical Science Laboratory) ஒன்றும் காணப்படுகிறது. இங்குள்ள பொருட்கள் பாவனையிலுள்ள அதேநேரம், செலவில்லாத அல்லது செலவு குறைந்த மூலப்பொருட்களால் ஆக்கப்பட்டுள்ளமை ஒரு சிறப்பம்சமாகும். சிறு வயது முதலே மாணவர்கள் விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழிற்றிறன் நோக்கித் திசை திருப்பப்படுவதினால், நாட்டின் எதிர்காலமும் அவற்றை நோக்கியதாகவே உள்ளது. இது போன்ற விஞ்ஞான ரீதியிலானதும், தொழிற்றுறை ரீதியிலானதுமான எண்ணக்கருக்களை எமது நாட்டிலுள்ள மாணவர்களும் பெற வழிவகைகள் செய்யும்பொழுது, வருங்கால சவால்களுக்கு இப்போதிருந்தே மாணவர்களைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடியதாகவிருக்கும்.

காலத்துக்கேற்ற கல்விக் கொள்கைகளும் ஒரு நாட்டின் வளர்ச்சியைத் தீர்மானிக்கும். இஸ்ரேல் நாட்டிலுள்ள பெர்டஸ் ஹன்னா (Pardes Hanna) விஞ்ஞான நிலையம் அந்தப் பகுதியைச் சார்ந்த சுமார் 34 முன்பள்ளி மாணவர்களுக்கு 2003ஆம் ஆண்டிலேயே விஞ்ஞான சிந்தனைத் திறன்களை அளித்து வந்தமையை நாம் கண்கூடாகக் கண்டோம். இது

இப்பகுதியிலுள்ள மாநகர சபைக்குச் சொந்தமாயிருப்பதுடன், இப்பகுதியைச் சார்ந்த சுமார் 6000 மாணவர்கள் வருடந்தோறும் இங்கு வந்து, பல்வேறு தலைப்புகளில் விஞ்ஞான ரீதியிலான முன் எண்ணக்கருக்களைச் சிந்திக்கும் திறன் களைப் பெறுகின்றனர். ஒரு தலைப்பு மூன்று மாதங்கள் என்ற ரீதியில் இரண்டு வருடங்களுக்கு இங்குள்ள 3- 6 வயது கொண்ட முன்பள்ளி மாணவர்கள் திறன்களைப் பெறுகின்றனர். இது 19 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட காலப்பகுதியிலாகும். இந்நிலைமைகள் தற்போது அங்கு மேலும் விருத்தியடைந்து காணப்படலாம் என்ற எடுகோளுக்கு நாம் வரக்கூடிய சந்தர்ப்பங்களாக 19 வருட காலத்துக்கு முற்பட்ட காலப் பகுதியில் இஸ்ரேல் நாட்டுக் கலைத்திட்டங்களில் விஞ்ஞானக் கல்விக்கு முக்கியத்துவமளித்திருந்தமையை நாம் குறிப்பிடலாம்.

எமது நாட்டிலும் ஆரம்ப வகுப்புகளில் முதன்மை நிலை இரண்டின் தரம் 4இல் “சுற்றாடல் சார் செயற்பாடுகள்” பாடத்தினூடாக மாணவர்களுக்கு விஞ்ஞான ரீதியில் சிந்திப்பதற்கு வாய்ப்புகள் ஓரளவு கிட்டினாலும், அவை மேலும் விருத்தி செய்யப்பட வேண்டியது மிக நல்லது. இதன் மூலம் வருங்காலத்தில் விஞ்ஞான ரீதியில் சிந்திக்கின்ற ஒரு மாணவர் பரம்பரையை நாமும் தோற்றுவிக்க முடியும். இது காலத்தின் தேவையும், கட்டாயமுமாகும். எமது நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில், தரம் 6 தொடக்கம் தரம் 11 வரை (தரம் 6 - தரம் 11 வரை) விஞ்ஞான பாடத்திற்கு முக்கியத்துவமளிக்கப்பட்டிருந்தாலும், தேசியரீதியில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளின்படி விஞ்ஞான பாடத்தினுடைய பரீட்சைப் பெறுபேறு அவ்வளவு திருப்திகரமானதாக இல்லை எனலாம்.

சுருக்கமாக இஸ்ரேல் பாடசாலைகள் குறித்த ஒரு கண்ணோட்டம்

அதிபரின் நடிப்புகு	ஆசிரியரின் நடிப்புகு	மாணவர் நடிப்புகு	வகுப்பறைக் கவின்றிலை	பாடசாலைச் சூழல்
சனநாயகத் தலைவர்	பல கற்பித்தல் முறைகளைப் பயன்படுத்துபவர்	சுதந்திரமானவர்கள்	தயார் நிலையிலுள்ள கற்றல் கற்பித்தல் துணைச் சாதனங்கள்	விசாலமான வகுப்பறைகள்
ஒரு அணி (Team) உறுப்பினர்	நேர் மனப்பாங்கு (சக ஆசி/மாணவரிடத்து	ஆசிரியர்களிடத்தும் சக மாணவர்களிடத்தும் நேர்மனப்பாங்கு	நவீன ஒலி-ஒளி, ஏனைய சாதனங்கள்	வகுப்பறைக்கு வெளியிலும் கற்றல் கவின்றிலை
அதிபர் ஒட்டுமொத்த அறிவுடன் செயற்படுபவர்	வகுப்பறைத் தலைவர்	கற்றல் சூழலுடன்	அனேக விசேடத்துவமுடைய பகுதிகளைக் கொண்டவை	நவீன உபகரணங்களுடன் நன்கு திட்டமிடப்பட்ட வகுப்பறைகள்
அவர் பல்வேறு கோணங்களில் சிந்திப்பவர்	அணி உறுப்பினர் (Team Leader)	ஒத்திசைபவர்	ரம்பியமான வகுப்பறைச் சூழல்	இடைவேளை நேரங்களிலும் குதூகலித்திருக் கக்கூடிய அநேக சந்தர்ப்பங்கள்
ஆளுமை மிக்கவர்	ஆளுமை மிக்கவர்	வழிகாட்டுதலும், பின்தங்கிய மாணவர்களுக்கு உதவுதலும்	நவீன மயப் படுத்தப்பட்ட வகுப்பறைகள்	பார்த்த மாத்திரத்தில் வசீகரிப்புத் தன்மை

விஞ்ஞானம் மற்றும் தொழினுட்பத்திறனுடாக நாடுகள் பெறும் அனுகூலங்கள்

இஸ்ரேல் நாட்டின் விஞ்ஞான வளர்ச்சி குறித்து நாம் சிந்திப்போமேயானால், விஞ்ஞானக் கல்விக்கு முக்கியத்துவம் அளித்திருப்பதைப் போன்று அந்நாட்டின் அநேகமான செயற்பாடுகளில் விஞ்ஞானம் மேலோங்கிக் காணப்படுவதை நாம் கண்கூடாகக் காணலாம். கல்விச் செயற்பாடுகள் தவிர்ந்த ஏனைய நேரங்களில் எம்மைச் சுற்றுலா மூலம் ஏனைய விடயங்களை அவதானிக்க அழைத்துச் சென்றார்கள். அவற்றுள் புகழ்பெற்ற கிறிஸ்தவ தேவாலயங்கள், புராதன மற்றும் உல்லாச நகரங்கள், சாக்கடல் (Dead Sea), விவசாயப் பண்ணைகள் என்பன சிலவாகும். புகழ்பெற்ற ஜெருசலேம் தேவாலயக் கட்டிட அமைப்பு பிரமிக்கத்தக்க விதத்தில் அமையப்பெற்றிருந்ததுடன், இன்னும் பல கட்டிடங்களும் மிக நேர்த்தியாகக் கட்டப்பட்டிருந்தன. டெல் அவிவ், ஹய்பா, நசரேத், நெத்தன்யாகு போன்ற நகரங்களிலும் இவ்வமைப்பைக் காணக்கூடியதாயிருந்தது.

விவசாயச் செய்கையில் நவீனம்

இப் பாலவனத்தில் விவசாயச் செய்கை பரந்தளவில் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தமை நாம் அவதானித்த பல்வேறு அம்சங்களில் மிகச் சிறப்பானதாயிருந்தது. இங்கு “விசிறல் நீர்ப்பாசனம்” மூலம் உருளைக்கிழங்குப் பயிர்ச்செய்கை மற்றும் தக்காளிப்பயிர்ச் செய்கை என்பன சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தன. “சலாது” போன்ற பயிர்கள் சொட்டு நீர்ப்பாசனம் மூலம் செய்கை பண்ணப்படுவதையும் நாம் இங்கு அவதானித்தோம்.

எமது நாட்டில் நுவரெலியா, வெலிமடை, யாழ்ப்பாணம் போன்ற பகுதிகளில் உருளைக்கிழங்குச் செய்கை மேற்கொள்ளும் தக்காளிப் பயிர்ச்செய்கை விசேடமாக வெப்ப வலயப் பயிர்ச் செய்கையாக மேற்கொள்ளலும் நாம் அறிந்த விடயங்களாகும். இதில் விசேடத்துவம் என்னவெனில், இஸ்ரேல் நாட்டில் பாலவனத்தில் உருளைக்கிழங்கு மற்றும் தக்காளிச் செய்கை உற்பத்தி செய்யப்படுவதில் விஞ்ஞான மற்றும் தொழினுட்பத்திறன்கள் உட்புகுத்தப்பட்டிருந்தமையாகும். 2003ஆம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் சொட்டு நீர்ப்பாசன முறைகள் மற்றும் விசிறல் நீர்ப்பாசன முறைகள் குறிப்பாக மலையகப் பிரதேச விவசாயச் செய்கையாளர்களிடையே காணப்படவில்லை. தற்பொழுதுங்கூட சிறியளவிலேயே அவை மலையகப் பகுதிகளில் காணப்படுகின்றன. இதில் இன்னுமொரு சிறப்பம்சம் யாதெனில், உற்பத்தி சார்ந்ததாகும். இலங்கையில் உருளைக்கிழங்குச் செய்கைக்குப் பிரசித்தி பெற்ற இடம் நுவரெலியாவும் அதனை அண்டிய கந்தப்பளை, நானுஓயா மற்றும் தலவாக்கலை, இராகலை பகுதிகளில் சிலவுமாகும். இவற்றுடன் வெலிமடை மற்றும் ஊவா பரணகம போன்ற பகுதிகளிலும் உருளைக்கிழங்கு மற்றும் தக்காளி செய்கைப்பண்ணப்படுகின்றது. ஆனால் இஸ்ரேலில் பாலவனப் பகுதியில் உற்பத்தி செய்கை பண்ணப்படும் உருளைக்கிழங்குச் செய்கை மற்றும் தக்காளிச் செய்கையில் தரமான விளைச்சல் காணப்பட்டதுடன், நுவரெலிய உருளைக்கிழங்கு மற்றும் வெப்பவலய தக்காளிச் செய்கைகளை விஞ்சுமளவிற்கு விளைச்சல் அமைந்திருந்தமை உண்மையிலேயே வியப்பாயிருந்தது. எனவே, இதன் சாத்தியப்பாட்டுக்கான மூலமாக (Source) நாம் இஸ்ரேல் நாட்டின் விஞ்ஞான மற்றும் தொழினுட்பத்திறன்களையே கூற முடியும்.

இவற்றைத் தவிர ஒலிவ், அப்பிள், தோடம்பழம் போன்ற பழங்களும் ஏனைய பழங்கள் சிலவும் பெருமளவில் செய்கை பண்ணப்படுகின்றன. இஸ்ரேல் நாட்டில் பாற்பண்ணைகளும் சிறப்பிடம் பெறுகின்றன. இங்கு உற்பத்தி செய்யப்படும் இப் பொருட்களுடன், விவசாயப் பொருட்களும் ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதுடன், அவற்றினூடாக யூரோக்களும், டொலர்களும் நாட்டுக்கு வருமானமாகக் கிடைக்கின்றன.

கடலும் ஓர் வளம்

இங்குள்ள “சாக்கடல்” (Dead Sea) இதுவும் பிரசித்தி பெற்ற ஒரு சுற்றுலா மையமாகும். 1 லீற்றர் கடல் நீரில் சுமார் 1.24km அடர்த்தி (Density) காணப்படுவதாக ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. இதனை உப்பு ஏரி (Salt Lake) எனவும் கூறுவர். இஸ்ரேலுக்கும், ஜோர்தானுக்குமிடையில் காணப்படும் இக்கடலில் ஜோர்தான் ஆற்று நீர் சங்கமமாகிறது. 50km நீளமும், 15km அகலமும் உடைய இக்கடலின் மொத்தப் பரப்பு 605km² ஆகும். இக் கடலின் கூடிய ஆழம் 298m ஆகும். மேலும் இக் கடல் பூமிக்குக் கீழ்ப் பகுதிக்குள் அமைந்து காணப்படுவது ஒரு சிறப்பம்சமாகும். இக்கடலில் சுற்றுலாப் பயணிகள் நீராடுவதுடன், கடலில் மிதந்தவாறே பத்திரிகைகள் வாசித்தலும் சுவாரஸ்யமிக்கதாய் அமைந்திருந்தது. மேலும் இக் கடலைச் சுற்றிலும் உல்லாச ஹோட்டல்களும் அமைந்து காணப்படுகின்றன. அத்துடன் மருத்துவக் குணங் கொண்ட வாசனைத் திரவியங்களும், பவுடர் மற்றும் கிரீம் வகைகளும் சாக்கடல் நீர் மற்றும் கடல் மண்ணைப் பயன்படுத்தி உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது.

கல்விசார் உபகரணங்களின் தேவைப்பாடு

எங்களை அனுப்பிய கல்வி அமைச்சுக்கு அக்காலவேளையில் ஏதோவொரு நோக்கம் இருந்திருக்க வேண்டுமென யான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதற்கிணங்க, இச் சுற்றுலாவிற்கு கலந்து கொண்டவன் என்ற ரீதியில், இஸ்ரேல் நாட்டுப் பாடசாலைகளில் நாங்கள் கண்ணுற்ற பெரும்பாலான உபகரணங்களுள் ஒரு சிலவற்றையாவது இலங்கைக்குத் திரும்பியவுடன் நான் கடமையாற்றும் பாடசாலைக்குப் (நு/நாவலர் தமிழ் மகா வித்தியாலயம், நானுஓயா) பெற்றுக்கொள்ள ஆவன செய்ய வேண்டும் என எண்ணினேன். ஏனெனில் அங்குள்ள பாடசாலைகளில் நாம் அவதானித்த மட்டில் அவை இலகுவாகக் கற்பிக்கவும், கவர்ச்சி கரமாகக் கற்பிக்கவும், மாணவர்களுக்கு விளக்கம் பெறக் கற்பிக்கவும் கூடிய விதத்தில் அமைந்திருந்தமையாகும். மேலும் ஒரு பாடசாலையை அபிவிருத்தி செய்வதற்குக் கல்விசார் உபகரணங்கள் பெரிதும் உதவும் என்பதையும் சுற்றுலா மூலம் நான் அறிந்து கொண்டேன். அதனால் இலங்கைக்கு வந்து சில நாட்களின் பின் வலுஷ்ட்டல் சமூக அபிவிருத்தி அமைச்சர் காலஞ்சென்ற கௌரவ ஆறுமுகம் தொண்டமான் அவர்களுக்கும், மத்திய மாகாணசபை உறுப்பினராகவிருந்த காலஞ்சென்ற கௌரவ நடராஜப்பிள்ளை அவர்களுக்கும் கடிதங்கள் அனுப்பி வைத்ததுடன், நேரடியாகவும் அவர்களிருவரையும் சந்தித்தேன். அதன் நிமித்தம் பல்வேறு உதவிகள் கிடைத்தன.

கற்றல்-கற்பித்தலில் இலகுத் தன்மை

எமது பாடசாலைக்கு பல்வேறு உதவிகள் மூலம் கிடைக்கப்பெற்ற உபகரணங்கள் மூலம் கணினி வள நிலையத்தை மேலும் அபிவிருத்தியடையச் செய்ய எண்ணினோம். ஏனெனில் மாணவர்களது கற்றல் செயற்பாடுகளுக்கு வளநிலையத்தைச் சிறப்பான முறையில் பயன்படுத்த வேண்டுமென நுவரெலிய வலயக் கல்விப்பணிமனை மூலமும் அதேவேளை மத்திய மாகாணக் கல்விப் பணிமனை மூலமும் நாம் பணிக்கப்பட்டிருந்தோம். எனவே இச்சந்தர்ப்பத்தில்,

- கணினிக் கல்வி
- கணினி மூலமான கல்வி

எனும் அடிப்படையில், கல்வி அமைச்சின் மூலம் எமது பாடசாலைக்குக் கிடைக்கப்பெற்ற கணினி வள நிலையத்தினூடாகவும் (Computer Resource Centre), அமைச்சரின் உதவியின் மூலம் கிடைக்கப்பெற்ற கணினிகளினூடாகவும் கணினி பற்றித் தெரிந்திராத ஆசிரியர்களுக்குக் கணினிப் பயிற்சிகளை வழங்கினோம். பாடசாலை நேரம் முடிந்து பிற்பகல் வேளையிலேயே பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன. அதே நேரத்தில் மாணவர்களுக்கும் கணினிப் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டன. அத்துடன், ஆரம்பப் பிரிவில் தரம் 4, 5 மாணவர்களும் கணினி வள நிலையத்தைப் பயன்படுத்த அனுமதிக்கப்பட்டனர்.

மேலும் நானுஓயா சுற்றுவட்டாரத்தைச் சேர்ந்த பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கும் வலயக் கல்விப் பணிமனையின் அனுமதியுடன் கணினிப் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டது. தவணைப் பரீட்சைகளுக்கான வினாத்தாள்களையும் எமக்குக் கிடைத்த டுப்ளோ (Duplo) இயந்திரத் தின் மூலம் தயாரித்து எமது பாடசாலை உட்பட அயல் பாடசாலைகளுக்கும் சாதாரண கட்டணத்தில் விநியோகம் செய்தோம். இதற்கான முழு அனுமதியும் நுவரெலிய வலயக் கல்விப் பணிமனை மூலம் எமக்குக் கிடைத்ததுடன், வலயக் கல்விப்பணிப்பாளரும் பாடசாலைக்கு விஜயம் செய்து ஆலோசனைகள் வழங்கினார். அடிக்கடி பாடசாலைக்கு விஜயம் செய்த அவர் ஆசிரியர்களையும், வளநிலைய முகாமையாளரையும் பாராட்டிச் செல்லத் தவறவில்லை. இவையெல்லாம் சாத்தியமடைந்தமைக்கான பிரதான காரணமாகக் கணினிக் கல்விக்குப் பொறுப்பான ஆசிரியர் மற்றும் (கணினி வள நிலைய முகாமையாளர்) பாடசாலை ஆசிரியர்களையுமே குறிப்பிட வேண்டும். வினாத்தாள் உருப்படிசைகளைத் தயாரித்தல், கணினி வடிவமைத்தல், செவ்வை பார்த்தல், வினாத்தாள்களைத் என்பவற்றைப் பாடசாலை ஆசிரியர்களே முன்னின்று நேரம் பாராது செய்தனர். இச்சந்தர்ப்பத்தில் அவர்களை எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தரும். அதேநேரம், மாணவர்களுக்கும் தொடர்ந்து கணினிப் பயிற்சிகள் வழங்கப்பட்டதுடன், அவர்கள் பெருவிருப்புடன் பயிற்சிகளை மேற்கொண்டனர்.

கற்றல் கற்பித்தலில் நவீனம்

மத்திய மாகாணப் போட்டிகளில் வெற்றிகள் பல பெற்றதைத் தொடர்ந்து, எமது பாடசாலைக்கு 2010ஆம் ஆண்டில் Multimedia Unit (நீண்ட வெண்திரை, கணினித் தொகுதி, பல்லுடக எறியி) என்று சொல்லப்படுகின்ற தொகுதியொன்று அன்பளிப்பாகக் கிடைத்தது. இதன் மூலம் ஆசிரியர்கள் குறிப்பாக க.பொ.த.(சா/த), மற்றும் க.பொ.த.(உ/த) வகுப்புகளுக்கு முக்கியத்துவமளித்துக் கற்பிக்கத் தொடங்கியதுடன், தாம் ஏவவே தயாரித்து

வந்த பாடரீதியிலான இறுவட்டுக்கள், (Compact Disc) Pen Drive போன்றன மூலமும் தமது கற்றல் கற்பித்தல் செயற்பாடுகளை மெருகூட்டிக் கொண்டனர். இதற்கென 40பேர் அமர்ந்திருக்கக்கூடிய வகையில் தனியான வகுப்பறை ஒன்று ஒழுங்கமைக்கப்பட்டதுடன், மிக வசதியான தனித்தனி இருக்கைகளும் சிறுவர் நிதியம் மற்றும் தேயிலைத் தோட்ட அபிவிருத்தி நிதியம் (Child Fund & Tea Field Federation) மூலம் கிடைத்தவை மாணவர்களுக்கெனப் போடப்பட்டிருந்தன. இவ்வகுப்பில் நீண்ட வெண்திரை சுவரில் அமைந்திருந்ததுடன், பல்லாடக எறியி மூலம் ஆசிரியர்கள் தங்களது பாடப்பரப்பை இலகுவாகவும், கவர்ச்சிகரமாகவும், மிக விளக்கமாகவும் திரையினூடாகக் கற்பித்தனர். மாணவர்கள் மிகவும் விருப்பமாகக் கற்றதுடன் தங்களுக்கு ஏதேனும் சந்தேகங்கள் தோன்றும் பொழுது, ஆசிரியர்களிடம் சந்தேகங்களை நிவர்த்தி செய்து கொள்ளவும் முடியும். ஆசிரியர்களும் அவ்வேளையிலேயே விளக்கத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய முறையில் வகுப்பறை ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருந்தது. இச்சாதனம் மத்திய மாகாணத்தின் கண்டி மாவட்டத்திலுள்ள ஒரு பெரும்பான்மைப் பாடசாலைக்கும், எமது பாடசாலைக்கும் மட்டுமே அவ்வாண்டு கிடைத்தது. மேலும் சந்தர்ப்பங்கள் கிடைக்கும்பொழுது ஆசிரியர்களும் தரம் 6 இலிருந்து எல்லா மாணவர்களும் பயன் பெறக்கூடிய வகையில் இவ் MULTIMICE சாதனம் பாடசாலையில் ஒரு மிகப் பெரிய வளமாகக் காணப்பட்டது.

கணினி வள நிலையம் - சிறப்பான வளம்

பாடசாலையில் மாணவர்கள் தரம் 6 இலிருந்து கணினிக்கல்வியைக் கற்கத் தொடங்கினர். மேலும் மாதாந்தம் “e-Brain” என்ற செய்திப் பத்திரிகையும் கணினி வள நிலைய மூலமாக வெளிவரத் தொடங்கியது. இதில் மாணவர்களது மற்றும் ஆசிரியர்களது ஆக்கங்கள் உள்ளடங்கியிருந்ததுடன், “வலம்புரி” என்ற நூலும் இக்காலப் பகுதியில் வெளியீடு செய்யப்பட்டது முக்கிய நிகழ்வாகும். நூலுக்கான ஆக்கங்கள் ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்களிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளப்பட்டதுடன், பொறுப்பாசிரியர்கள் ஆக்கங்களைத் திருத்திக் கணினி வள நிலையத்தில் ஒப்படைக்க சில ஆசிரியர்களும், மாணவர்களுட் சிலரும் கணினி மூலம் தட்டச்சு வேலைகளைச் செய்தனர்.

இச்சந்தர்ப்பத்தில் 3179 ஆசிரிய நியமனத்தின் மூலம் தெரிவு செய்யப்பட்ட ஆசிரியப் பயிலுனர்களுள் 250 பேருக்குப் பயிற்சியளிக்க கல்வி அமைச்சு எமது பாடசாலையைத் தெரிவு செய்திருந்ததுடன், அவர்கள் 2010 - 2012 ஆண்டு காலப் பகுதியில் பயிற்சியை மேற்கொண்டிருந்தனர். அவர்களும் “நாதம்” எனும் பெயரில் மலரொன்றை வெளியிட்டனர். இம் மலருக்கான ஆக்கங்களனைத்தும் கணினிமயப்படுத்த பாடசாலைக் கணினி வள நிலையம் சிறப்பான பங்காற்றியமை குறிப்பிடத்தக்கது. மலர் வெளியீட்டு விழாவில் கல்வி அமைச்சின் தமிழ்மொழிப் பிரிவுக்குப் பொறுப்பான பணிப்பாளர் திரு.ச.முரளிதரன் அவர்களும், திறந்த பல்கலைக்கழக சிரேஸ்ட் விரிவுரையாளர் திரு. A.S. சந்திரபோஸ் அவர்களும் அதிகிகளாகக் கலந்து கொண்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

கற்றல் கற்பித்தலில் ஊடகம்

மேலும் இச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் இஸ்ரேல் நாட்டுப் பாடசாலையொன்றில் கண்ணுற்ற வானொலி நிலையம் ஞாபகத்திற்கு வருகிறது. நாங்கள் பாடசாலைக்குச் சென்ற தினத்தன்று அங்குள்ள பெற்றோர்கள் பாடசாலைக்கு வருகை தந்து பாடத்தோடு ஒட்டிய இறுவட்டுக்களைப் பெற்றுச்

சென்றமை மனக்கண்முன் நிழலாடுகிறது. அதைப் போன்ற வானொலி நிலையத்தை நான் கடமையாற்றிய பாடசாலையில் ஆரம்பிக்க முடியாவிட்டாலும், மாகாணசபை உறுப்பினர் மூலம் பெற்றுக்கொண்ட ஒலிபெருக்கித் தொகுதியின் உதவியுடன், அதிபர் காரியாலயத்திற்கு முன்பாக ஒரு சிறிய அறையை ஒழுங்கு செய்து ஊடக நிலையமொன்றை உருவாக்கினோம். காலக்கூட்டத்திலும், பிரார்த்தனை வேளையிலும் எல்லா மாணவர்களுக்கும் கேட்கக் கூடிய விதத்தில் ஒலிபெருக்கி பயன்படுத்தப்பட்டதுடன், இடைவேளை நேரத்திலும் கூட மாணவர்களுக்குப் பயனளிக்கும் பாடல்கள், திருக்குறள் போன்றனவற்றை ஒலிபரப்புச் செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இவ்வூடக நிலையம் பொறுப்பாசிரியர் துணையுடன் நல்ல முறையில் இயங்கியது குறிப்பிடத்தக்கது. இதனால் மாணவர்களுள் சிலர் நல்ல அறிவிப்பாளர்களாக மிளிர்ந்ததுடன், சில மாணவர்கள் க.பொ.த. (சா/த) வகுப்பில் ஊடகக் கற்கை நெறியை ஒரு பாடமாகவும் தெரிவு செய்தனர்.

அனுபவங்கள் - சிறந்த கல்வி

மேற்குறித்த விடயங்களையெல்லாம் பாடசாலையில் வெற்றிகரமாகச் செயற்படுத்த முடிந்தமைக்கான பிரதான காரணங்களாக இஸ்ரேல் நாட்டில் பெற்ற அனுபவங்களே எனச் சொன்னால் மிகையாகாது. ஒரு பாடசாலையின் கல்வி அபிவிருத்திக்குப் பங்களிப்புச் செய்பவர்களில் பெற்றார் பிரதான இடத்தை வகிக்கின்றனர். அந்நிலைமை இஸ்ரேல் நாட்டில் மிக நன்றாகவே காணப்படுகிறது. அங்குள்ள ஆசிரியர்கள் வசதியளிப்பவர்களாகவும் (Facilitator) வழிகாட்டுபவர்களாகவும் (Motivator) சேவை செய்வதுடன், மாணவர் நிலையறிந்து தமது கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகளைச் செழுமைப்படுத்திக் கொள்கின்றனர்.

தனியொரு ஆசிரியர் கற்பிக்கும் வகுப்பறையில் அவருக்கு உதவி செய்வதற்கு மேலுமொரு ஆசிரியர் பணியில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றமை சிறப்பானதொரு அம்சமாகும். மாணவர்களுக்குக் கூடுதல் சுதந்திரமும், கற்றலுக்குப் பயன்படுத்தக்கூடிய நவீன வளங்களும், வகுப்பறை முன்னேற்பாடுகளும், குதூகலத்துடன் கற்றலில் ஈடுபடக் கூடிய பல்வேறு அம்சங்களும், மாணவர்களின் தேவைகளை எப்பொழுதும் நிறைவு செய்யக்கூடிய எல்லா அம்சங்களும் இஸ்ரேல் பாடசாலைகளில் மலிந்து காணப்படுகின்றமையும் கற்றலின்பால் மாணவர்களைப் பெருளவில் ஈர்க்கச் செய்கின்றது.

எமது நாட்டுப் பாடசாலைகளும் இவற்றுக்கு எவ்விதத்திலும் சளைத்தவைகள் அல்ல. இலங்கையில் பாடசாலைகளுக்குத் தர உள்ளீடுகள், உபகரணங்கள் மற்றும் ஏனைய பாடசாலைத் தேவைகளை நிறைவு செய்து கொள்ள அரசாங்கம் “குணநல உள்ளீடுகள் அல்லது தர உள்ளீடுகள்” (Quality Inputs) என்ற பெயரில் வருடா வருடம் நிதியொதுக்கீட்டை மேற்கொண்டு வருவதனையும் நாம் மறுப்பதற்கில்லை.

உலக நாடுகளின் “கல்வித் தர” நிலையினடிப்படையில் (Educational Rankings by Country- 2022) ஐக்கிய அமெரிக்கா, ஐக்கிய இராச்சியம், ஜேர்மனி என்பன முறையே 1, 2, 3 இடங்களைப் பெற சீனா 22ஆவது இடத்தையும், இஸ்ரேல் 24ஆவது இடத்தையும், இந்தியா 32ஆவது இடத்தையும், இலங்கை 66ஆவது இடத்தையும் பெற்றுள்ளன.

அதே போன்று 2022இல் உலகின் சிறந்த கல்வி முறைமை குறித்து நாடுகளிடையே நடாத்தப்பட்ட இறுதி நிலைத் தரப்படுத்தலின் அடிப்படையில் உலகின் சிறந்த கல்வி முறை

மையை உள்ளடக்கிய 20 நாடுகள் வரிசையில் (Best Education System in the World - 2022) தென் கொரியா முதலிடத்தையும், ஐப்பான் இரண்டாமிடத்தையும், நெதர்லாந்து மூன்றாமிடத்தையும் பெற்றுள்ளன. இவ்வரிசையில் 17ஆவது இடத்தை இஸ்ரேல் பெற்றுள்ளதுடன், இலங்கை மற்றும் இந்தியா இவ்விருபது இடங்களுக்குள் உள்ளடங்கவில்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

தொழினுட்பத்தைப் பொறுத்த வரையில், 2022இல் உலகின் அதீத தொழினுட்ப வல்லமை படைத்த (Most Technologically Advanced Countries in the World - 2022) 64 நாடுகளின் வரிசையில் தென் கொரியா, ஐக்கிய அமெரிக்கா, டென்மார்க் முறையே முதல் 1, 2, 3 இடங்களைப் பெற இஸ்ரேல் 10வது இடத்தைப் பெறுகிறது.

முடிவுரை

“மனமுண்டானால் இடமுண்டு” என்பார்கள். எனவே, எமது ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் மீது மேலும் மேலும் மனது வைத்துக் கற்பிப்பதற்கு எல்லோரும் அவர்களுக்கு உதவிக்கரம் நீட்டி அவர்களை ஊக்கப்படுத்த வேண்டும். இன்றைய காலகட்டத்தில் ஆசிரியர்களின் வேதனம் கடந்த காலங்களில் அதிகரிக்கப்பட்டாலும், நுகர்வுப் பொருட்களின் விலைவாசிகள் சடுதியாக அதிகரிப்புக்குள்ளாகியமையின் காரணமாக வேதன அதிகரிப்பினால் எவ்வித நன்மைகளும் கிட்டவில்லை. சில மேலை நாடுகளில் கூட ஆசிரியர்களின் வேதனத்தைப் பொறுத்தமட்டில் திருப்திகரமாயிருப்பதனையும் இச் சந்தர்ப்பத்தில் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத் தான் வேண்டும். கற்றலுக்கான சூழமைவுகள் மாறும்போது, அவர்களும் தமது கற்றல் - கற்பித்தல் செயற்பாடுகளின் பால் மாற்றங்களை ஏற்படுத்துபவர்களாக மாறுகின்றனர். அவ்வாறு ஏற்படுகின்ற மாற்றங்கள் மாணவர்களுடன் இணைப்பை உருவாக்கி அதனுடாக வருங்கால சவால்களுக்கு முகங்கொடுத்துப் வீருநடை போடவும், நாட்டினுடைய அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்யவும் வழிவகுக்கும் என நாம் நம்புவோமாக என்பதுடன் அதனுடாக நாமும், நாடும் இப்போதிருக்கின்ற நிலைமைகளிலிருந்து சற்று விடுபட்டு முன்னேற முடியும் என்று எம்மை நாம் ஆசுவாசப்படுத்திக்கொள்வோம். அதற்கு மலரவிருக்கும் 2024 புதிய கல்வி மறுசீரமைப்புக்கள் கட்டியம் கூறுமாக!

உசாத்துணைகள்

அகவிழி, (2007, 2010) மாத இதழ்கள்

ஆசிரியம், (2011) மாத இதழ்

வில்வநாதன், M. (2003) விசேட கற்கைச் சுற்றுலா அறிக்கை

Israel, Pictorial Guide & Souvenir

<https://worldtop20.org/worldbesteducationssystem>

<https://worldpopulace.com/education-rankings-by-country/>

<https://www.gfmag.com/global-data/non-economic-data/best-tech-countries>

இலக்கியம்

காணி நிலம்

கு.அழகிரிசாமி

தமிழ்நாடு, இந்தியா.

பாரதியார் தமது ஒப்பற்ற 'காணி நிலம்' பாடலை எந்த நோக்கத்துடன் பாட நினைத்தார் என்பதை விவரிக்கும் இந்தக் கட்டுரை, ஐரோப்பியக் கவிஞர்கள் இருவரின் 'காணி நிலம்' பாடல்களை வென்று தனிச் சிறப்புடன் திகழ்வதை நயம்பட உரைக்கிறது. 11.09. 1967இல் இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் திரு.பிலிப் ராமையா தலைமையில் நடந்த பாரதியாரின் நினைவு நாளையொட்டி நடந்த விழாவுக்கு இந்தக் கட்டுரையை கு.அழகிரிசாமி அவர்கள் எங்களுக்காக எழுதி அனுப்பி விழாவைச் சிறப்பித்துள்ளார். அன்றைய தினம் அவர் விழாவில் ஒரு மணி நேரம் சொற்பொழிவாற்றியது இராகலை மக்கள் செய்த பெரும் பேறாகும்.

“காணிநிலம்” பாட்டை ஆராயும்போது அது, “ஒரு சின்னக் குடும்பம் பிழைக்க எவ்வளவு நிலம் வேண்டும்” என்பதை விவரிப்பதற்காகப் பாடப்பட்டது போல் தோன்றவில்லை. குடும்ப வாழ்க்கை பற்றிய பிரஸ்தாபத்தையே பாட்டில் காணோம். குடியிருக்க வீடு கேட்கும் ஒரு குடும்பஸ்தனின் வேண்டுகோளாக இல்லாமல், கல்யாணமாகாத ஓர் இளைஞனின் அல்லது இளைஞனாக இருக்கும் ஒரு கவிஞனின் ஆசைக் கனவாகவே இருக்கிறது.

பாரதியாரைப் போல் வேறு கவிஞர்களும் காணி நிலம் கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களில் ஒருவர் ஆப்ரஹாம் கௌலி (1618 - 1667) என்ற ஆங்கிலக் கவிஞர். அவர் ஷேக்ஸ்பியர் காலமாகி இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு பிறந்தவர். அவர் பிரபலமான கவிஞர் என்பதுடன், குறிப்பிடத்தக்க வியாசகர்த்தாவும் ஆவார். அவருடைய கட்டுரை ஒன்றில் காணப்படும் வரிகளைப் போட்டுத் தான் நேருஜி தமது சுயசரிதையை எழுதத் தொடங்கியிருக்கிறார் என்பதைப் பலரும் அறிவார்கள். ஆப்ரஹாம் கௌலி நகர வாழ்க்கையின் பரபரப்பையும், இரைச்சலையும், நெருக்கடியையும், சூதுவாதுகளையும், நயவஞ்சகங்களையும் சகிக்க முடியாமல் அதை விட்டுத் தப்பி ஓடிப்போய் வசிப்பதற்காகக் “காணி நிலம்” கேட்டார். அவருடைய பாடலின் தமிழாக்கம் இதோ இது தான்:

பேயினைப் போலப்

பறக்கும்இவ் வையத்தின்

பெற்றியை நன்கு

உணர்ந்துவிட்டேன் ;

நோயினைப் போலும்இவ்
வாழ்வினில் காலத்தை
நோவதை இன்று
வெறுத்துவிட்டேன் ;
வாயின் சுவைக்கொத்த
பண்டங்கள் போல், வைய
வாழ்வெனும் தேனும்
தெவிட்டுதடா !

சீ! இந் நகரத்தின்
கும்பலைக் கூச்சலைச்
சிந்திக்கில் நெஞ்சம்
குமட்டுதடா !

செத்துச் சவக்குழி
சேருமுன்னேஒரு
சின்னஞ் சிறுஇல்லம்
வேண்டுமடா !

நித்தமும் பூக்கும்ஓர்
தோட்டம் அதைச்சுற்றி
நீண்டு கிடக்கவும்
வேண்டுமடா !

அத்துடன் ஓர்சில
நண்பரும், பற்பல
அரிய பெரியநல்
நூல்களுமே
சக்தியமும்தனி
ஞானமும் கொண்டென்றல்
தனிமையைப் போக்கிட
வேண்டுமடா !

உள்ளன்பை என்றென்றும்
போற்றி வளர்த்திடும்
உன்னதப் பண்பைப்
படைத்தவன் யான் ;

அள்ளி அள்ளி அன்பைப்
பெற்றும் அளித்தும்என்

அண்டையில் கூடி
அமர்ந்திருக்க

கள்ளமில்லாஒரு
கன்னிமகள், என்னைக்
காத்திடும் தேவதை
போன்றவளாய்,
வெள்ளமெனப்பாயும்
அனபினளாய் என்னை
மேவும் துணையளாய்
வேண்டும்ஷடா !

நீர்நிறை தண்சனை
ஓரம் இருந்தென்றன்
நெஞ்சம் சுமக்கும்
கலவரத்தை

சோரவிட்டே சுகச்
சாந்தியில் என்மனம்
தோய்ந்திடும் நாள்என்று
வந்திடுமோ ?

பாரில் பொலியும்
பசும்வயலே! உயர்;
பச்சை மரங்களின்
சோலைகளே !

சீர்பெறும் உம்நிழல்
தேடி வசித்தற்குச்
சேர்ந்திடும் நாள்என்று
வந்திடுமோ ?

இதன் பிறகு, அந்தச் சின்னஞ் சிறு இல்லமே இன்பத்தின் ஊற்று என்றும், அதுவே இயற்கையின் கருவூலம் என்றும், அங்கே ஆணவம், பேராசை, முணுமுணுப்பு, முகஸ்துதி போன்றவை கிடையாது என்றும், தேவர்கள் வானுலகிலிருந்து இறங்கி வரும்போது அந்தப் பாதை வழியாகவே வருவார்கள் என்றும் கூறும் கௌலி மேலும் பாடுகிறார் :

என்துணை யானவள்
தன்னுடன் கூடியான்
எத்துணை இன்பத்தில்
மூழ்கிடு வேன் !

என்னவள் தன்னை
அணைத்துமு யங்கியே

எத்துணை இன்பத்தில்
மாய்ந்திடு வேன் !

அன்னவ ளேகொடும்
பாலையிலும்துணை
அற்ற தனிமையைப்
போக்குவளாம்....
என்னென்ன வோபல
செப்புகின்றேன்; ஐயோ !
என்னுள்ளே அச்சம்ஒன்று
உள்ளதடா !

அது என்ன அச்சம்? காதலியோடு தனி இல்லத்தில் இன்ப வாழ்க்கை வாழக் கனவு காணும் கவிஞருக்கு உள்ளத்தில் இருக்கும் அச்சம் என்ன? அவரே கூறுகிறார்:

இன்பம் நிறைந்திட்ட
வாழ்வனைத் துய்த்துயான்
இங்கு வசிப்பதைக்
காண்பவர்கள்,

முன்புவந் திட்ட என்
பாதையில் கூடியே
முட்டியும் மோதியும்
ஓடிவந்தால்,

பின்பு பலப்பல
வீடுகள் கட்டிப்
பெரும்நகர் ஒன்றினைத்
தோற்றுவித்தால்,

துன்பமும் தொல்லையும்
கூடிடு மே!இன்பம்!
சொல்லிக்கொள் ளாமலே
ஓடிடுமே !

கவிஞர் சோலையின் நடுவே சின்னஞ் சிறு இல்லத்தில் சுகமாக வாழ்வதைப் பார்த்து மற்றவர்களும் அங்கு வந்து வீடு கட்டி வசிக்க ஆசைப்பட்டு விட்டாடல், அங்கே ஒரு பெரிய நகரம் தோன்றி விடுமே என்று அவர் அஞ்சுகிறார். அவர் விரும்புவது சாந்தமான ஒரு வீட்டில், மனத்துக் கினியாளான ஒரு காதலியுடன் வாழும் அமைதியான தனி வாழ்க்கை தான். அதற்கு ஆசைப்பட்டே அவர், “காணி நிலம்” கேட்டார்.

இனி ஒரு ரஷ்யக் கவிஞரின் “காணி நில”த்தைப் பார்க்கலாம். மைக்கேல் லெர்மாந்த்தோவ் (1814 - 1841) என்ற இந்தக் கவிஞர் அக்காலத்தில் ஜார் அரசாங்கத்தை எதிர்த்துப் பாடி

இருமுறை காகஸஸுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டவர். 27ஆம் வயதிலேயே காலமாகிவிட்டார். கொடுங்கோலாட்சியை எதிர்த்ததிலும், சிறு வயதிலேயே காலமாகி விட்டதிலும் இவருக்கும் பாரதிக்குமிடையே ஓர் அதிசய ஒற்றுமையும் இருக்கிறது! வெர்மாந்த்தோவ் ஆயுதம் தாங்கிப் போரிடும் ஒரு வீரராகவும் விளங்கினார். அவர் பிரபல ஆங்கிலக் கவிஞரான பைரனைப் பின்பற்ற முயன்றவர் என்றும், ஆனால் பைரனைவிடப் பெரிய கவிஞர் என்றும், சில அம்சங்களில் அவருக்கு இணையான வேறொரு கவிஞர் ரஷ்யாவில் கிடையாது என்றும் அவருடைய தேசபக்திப் பாடல்கள் அற்புதமானவை என்றும் புகழ்ந்து கூறியிருக்கிறார்கள்.

சிறையிலே கிடந்து உழலும் ஒருவனுடைய ஆசையாக அவர் தமது 'காணீ நில'த்தைப் பாடியிருக்கிறார். இந்த உலக வாழ்க்கையையே ஒரு சிறை வாசம் போல் அனுபவித்துக் கொண்டு, துன்பங்களிலிருந்து மீள ஆசைப்படும் ஒரு ஜீவனின் தவிப்பாகவும் அந்த ஆசையைக் கருதலாம். அவருடைய பாடலின் மொழிபெயர்ப்பு பின்வருமாறு:

சிறையின் கதவைத்
 திறந்து விடுங்கள்!
 பசுலொளி தனையான்
 பார்த்திட விடுங்கள்!
 கருநிறக் கண்ணாள்
 கன்னிகை ஒருத்தியும்,
 கரும்பிடர் கொண்ட
 கதியினில் சிறந்த
 குதிரைஒன் றினையும்
 கொடுங்கள்! யான்போய்ப்
 பசும்புல் படர்ந்து
 பரந்த வெளியினில்
 பாய்ந்திடும் புரவிமேல்
 பயணம் செய்தே
 ஓர்முறை இன்னும்
 உற்றுநின்ற(று) அந்த
 வேற்று நிலத்தை,
 வியன்மிகு வாழ்க்கையை
 சுதந்திரம் தன்னையான்
 காணவே விடுங்கள்!

ஓட்டைப் படகு
 ஒன்றும் தருவீர்!
 உளுத்துப் போனதோர்
 பலகையும் கொடுப்பீர்!
 காற்றில், புயலில்
 கந்தலாய்ப் போன

படகின் பாயும்
பரிந்தே அளிப்பீர் !

தோழர்கள் இன்றி
தொல்லைகள் இன்றி,
ஆழநீர்க் கடலில்
அகன்ற பரப்பில்
யாத்திரை தொடங்கி
இராக்கத வெறியும்
மூர்க்கமும் கொண்டு
மோதி அலைஎறி
கடலுடன் கடுஞ்சமர்
செய்வேன்; களிப்பேன் !

பச்சைப் பசும் நிற
மரங்கள் கூட்டமும்
பழுத்துத் தொங்கும்
முந்திரிக் கொடிகளும்
தரையெலாம் படர்ந்த
தண்ணிழல் தானும்
வாய்ந்ததோர் வானுயர்
மாளிகை கொடுப்பீர்!

பளிங்குத் தூண்களின்
பந்தியின் நடுவே
பாடிப் பரந்து
ஓடும் ஊற்றுநீர்
துயில்உணர்த் திடுக!
துயின்றபின் எனக்குப்
பள்ளி எழுச்சி
பாடியே, விண்ணகக்
கண்கவர் காட்சிக-
ளிடையே தெறிக்கும்
நுண்துளித் திவலைகள்
குளிர்மையின் நடுவே,
என்றனைத் துயிலும்
இனிதெழுப் புகவே !

ரஷ்யக் கவிஞர் காணி நிலத்தில் போய்த் தங்குவதற்கு முன் குதிரையிலும், படகிலும் பிரயாணம் செய்ய விரும்புகிறார். ஒரு நாளும் அவளோடு கூடி வாழ்வதைப் பற்றி அவர் பிரஸ்தாபிக்கவேயில்லை! போர் வீரரானபடியால், கடலோடு போரிடுவதிலும், அந்தப் போரில் களிப்படைவதிலுமே அவர் கவனம் செல்கிறது. அது போகட்டும், மாளிகை

வேண்டும் என்று கேட்கிறார் அவர். அங்கே போய் ஊற்று நீரின் சலசலப்பைக் கேட்டு இனிதே தூங்கவும், அதன் திருப்பள்ளி எழுச்சி கேட்டுத் துயில் எழவுமே அவர் ஆசைப்படுகிறார். மொத்தத்தில் ரஷ்யக் கவிஞருக்கு, உலகத்தில் எவ்விதத் தொடர்புமின்றி, அருகில் இருக்கும் கருங்கண் நங்கையைக் கூட மறந்துவிட்டு, காணி நிலமாளிகையில் நிம்மதியாக வாழ்வதிலும், நிம்மதியாகத் தூங்கி எழுவதிலுமே ஆசை என்பது தெரிகிறது.

கௌலியும் சரி, வெர்மாந்த்தோவும் சரி உலகை விட்டு ஓடத் தான் விரும்புகிறார்களே ஒழிய, அதைப்பற்றி, அதன் நலனைப்பற்றிச் சிந்திக்கக்கூட அவர்கள் தயாராக இல்லை. போன இடத்திலும் ஜனங்கள் வந்து தொல்லை கொடுக்கக் கூடாது என்று வேறு நினைக்கிறார் கௌலி. இதைப் பார்க்கும் போது, இந்த இரு கவிஞர்களுடைய காணி நில ஆசையும் முழுக்க முழுக்கச் சுயநலத்திலிருந்து எழுந்ததே என்பது தெளிவாகிறது. ஆனால் பாரதியாரோ தன்னலனைப் பற்றி சிறிதும் எண்ணாமல், பொதுநல நோக்குடனேயே காணி நிலம் கேட்கிறார். அதுவும் கௌலியைப் போல் உள்ளாருக்குள் ஆசைப்பட்டு மனக்கோட்டை கட்டாமல், வெர்மாந்த்தோவைப் போல் மனிதர்களிடம் பிச்சை கேட்காமல், பராசக்தியிடம் வந்து கேட்கிறார்.

அன்னையிடம் கேட்பது பிச்சையல்லவே! அவர் வரம் கேட்கும் அழகே ஓர் அழகு. முதலில் காணி நிலம் “வேண்டும்” என்று தொடங்கினார்; மறுமுறையும் “வேண்டும்” என்ற சொல்லை உபயோகித்தார். அப்புறம் பராசக்தி மனக்கண் முன் தோற்றம் அளிக்கவே, அன்னை வடிவத்தைக் கண்டதும் “வேணும் வேணும்” என்றே ஒவ்வொன்றையும் கேட்கலானார். அன்னையிடம் யாரும் இலக்கணமாகப் பேசுவார்களா? தாயைக் கண்ட பாரதி தாம் கவிஞர் என்பதை மறந்து விட்டார். மகனாக நின்று கொண்டு அன்னையிடம் உரிமையோடு கேட்கிறார். அதனால் தான், “வேண்டும்” என்ற சொல்லை விட்டு “வேணும்” என்று பேசத் தொடங்கி விட்டார்!

அழகான தூண்களும், மாடிகளும் கொண்ட ஒரு மாளிகையைக் காணி நிலத்திடையே கட்டித் தர வேண்டும் என்றும், அங்கே கேணியும், தென்னை மரங்களும், நிலவொளியும், குயிலோசையும், இளந் தென்றலும் வேண்டும் என்றும் பராசக்தியிடம் கேட்கும் பாரதியார், தம்மோடு சேர்ந்து பாடுவதற்கு ஒரு பத்தினிப் பெண்ணும் வேண்டும் என்றும் கேட்கிறார். பெண் வேண்டும் என்று கேட்பதால், ஒரு குடும்பஸ்தனின் வேண்டுகோளாக இல்லாமல் பிரம்மச்சாரியான ஒரு கவிஞனின் பிரார்த்தனையாகவே இருக்கிறது என்பதை

பாட்டுக் கலந்திடவே.

அங்கே ஒரு

பக்கத்தில் பெண் வேணும்

எங்கள்

கூட்டுக் களியினிலே

கவிதைகள்

கொண்டு தரவேணும் -

அந்தக்

காட்டு வெளியினிலே -

அம்மா நின்றன்
காவல் உறவேணும் -
என்றன்

பாட்டுத் திறத்தாலே -
இவ்வையத்தைப்
பாலித்திட வேணும்
காணி நிலம் வேண்டும் -
பராசக்தி
காணி நிலம்
வேண்டும்

பாரதியார் எப்படிப் பொதுநலனைக் கருதியே காணி நிலம் கேட்டிருக்கிறார் என்பதை நாம் இந்தப் பாட்டிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். பாட்டுக்கள் பாடி, அந்தப் பாட்டுக்களின் ஆற்றலினால் இந்த உலகத்துக்கு நல்வாழ்வு அளிக்க வேண்டும், அந்தப் பணியை நிம்மதியாகவும், நிறைவாகவும், மகிழ்ச்சியோடும் செய்வதற்கே ஒரு காணி நிலமும், அதில் ஒரு மானிகையும், அங்கே ஒரு பத்தினிப் பெண்ணும் வேண்டும் என்று கேட்கிறார். பொதுநலப் பணியை நன்கு செய்வதற்கே இத்தனையும் தேவை என்கிறாரே ஒழிய, தாம் சுகமாகக் காலம் கழிப்பதற்கு அல்ல, சுயநலத்தின் வாசனைக் கூட இங்கே வீசவில்லை.

பிறர் எக்கேடு கெட்டாலும் சரி, நாம் ஒரு காணி நிலம் பார்த்து ஓடி விட்டால் போதும் என்று பாரதியார் நினைக்கவில்லை.

மற்றவர்கள் கேட்ட காணி நிலம் ஒரு போக பூமி. பாரதியார் கேட்ட காணி நிலமோ ஒரு தவச்சாலை.

அந்த வசதி வேண்டும், இந்த வசதி வேண்டும் என்று பட்டியல் வைத்துக்கொண்டே போனால், அது வெறும் சுயநலமாகவே இருக்கும் என்பதோடு அந்தப் பாட்டுக்கு ஒரு முடிவும் இராது; உருவமும் இராது. அதனால் ஒரு முத்தாய்ப்பு வைக்க வேண்டும். கௌலியும், லெர்மாந்தோவும் முத்தாய்ப்பு வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த முத்தாய்ப்பிலும் பட்டியலில் காண்பது போலவே, சுயநலத்தைத் தான் காண்கிறோம். ஆனால் பாரதியாரோ, “என்றன் பாட்டுத் திறத்தாலே, இவ்வையத்தைப் பாலித்திட வேணும்” என்று முத்தாய்ப்பு வைத்தார். அதில் பொதுநல விருப்பமே இருக்கிறது. அத்துடன் அந்த முத்தாய்ப்பு பாட்டுக்குத் தெய்வீகமான முழுமையும், அபூர்வமான உருவமும் கொடுத்து விடுகிறது. ஆசையை விவரிக்கும் உள்ளடக்கத்தில் மட்டுமின்றி கவியம்சத்திலும் பாரதியாரின் “காணி நிலம்” அந்த இரு கவிஞர்களுடைய காணி நிலங்களையும் விடப் பன்மடங்கு உயர்ந்து விட்டது.

எனவே தான், கௌலியின் பாட்டும், பைரனையும் விடப் பெரிய கவிஞர் என்று போற்றப்பட்ட லெர்மாந்தோவின் பாட்டுமே பாரதியின் காணி நிலத்துக்கு முன் சூரியனுக்கு முன் மின்மினி போல் ஆகி விட்டன.

மலையகத் தமிழர் நாட்டார் பாடல்கள் காட்டும் வாழ்க்கைக் கோலங்கள்

பி.மீ.ரீ.யதாஸ்

முன்னாள் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

மானிட புலப் பெயர்வுக்கு சில விசைகள் துணை புரிகின்றன. காலநிலை மாற்றம், உயிர் பிழைப்புக்கான தேவைகளைத் தேடல் போன்ற இயற்கையான காரணிகள் காணப்படுவதோடு, இவற்றோடு வேறுவிசைகளும் காரணமாகின்றன. இவற்றில் ஒன்று மனிதரை வேறு புலம் நோக்கித் தள்ளுவதாகவும், மற்றது அவர்களை ஈர்ப்பதாகவும், செயற்படுவதாகவும் சமூகவியலாளர்கள் கூறுகின்றனர். மானிட வரலாற்றின் மூன்றாம் கட்டமான மந்தை மேய்ப்புத் தொழிலை மேற்கொண்ட கால கட்டத்தில் காலநிலை மாற்றத்திற்கேற்பப் புற்றரைகளைத் தேடிப் புலம்பெயர வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டது. இதனால் கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் தேடி அலைய நேரிட்டது. இதனால் நாடோடி வாழ்க்கை முறை ஏற்படலாயிற்று. இவர்களுக்கான கலாசாரமும் உருவாயிற்று. தென்னிந்திய தமிழ்நாட்டுக் கிராமங்களின் வறிய விவசாயிகள் 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப கட்டங்களில் பல நாடுகளை நோக்கிப் புலம் பெயர்ந்தனர். அதிலொன்று இலங்கை. இவர்களை உந்தித் தள்ளிய விசையினை வானத்திலே மழையுமில்லை -மழைபொழிய காணவில்லை - கூடியாடி பேசங்கடி - நாம -கொழும்பு சீமை போய் பிழைப் போம். என்று நாட்டார் பாடல் கூறுகின்றது. தென்னிந்தியத் தமிழரின் வரவு இதற்கு முன்னரும் ஏற்பட்டுள்ளது. அனுராதபுர ஆட்சிக்கெதிரான சோழர்களின் படையெடுப்பின்போது, போர் வீரர்களாகத் தமிழர்கள் வந்ததனை மஹாவம்சம் கூறுகின்றது. அனுராதபுர நகரக் குடியிருப்பு முறையினைக் குறிப்பிடும்போது தமிழ்ப் படை வீரர் குடியிருப்பைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இதனைத் தவிர, பாண்டியரின் படையெடுப்பு, மன்னர்களின் திருமணத் தொடர்புகள் போன்ற வற்றாலும் தமிழர் குடியேற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது. இவ்வாறான குடிவரவுகள் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருந்ததால், இலங்கைக் குடிப் பரம்பலில் பெரிய தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தவில்லை. அதே போன்று சமூக, பொருளாதாரத் தளங்களிலும் பாரிய அதிர்வுகளை ஏற்படுத்தவில்லை. 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் ஏற்பட்ட குடிவரவு முன்னையதை விட வேறுபட்டது.

1818 கிளர்ச்சியின் பின்னர் பாதைகள் அமைப்பதற்காக அழைத்து வரப்பட்ட தமிழர்களும், அதற்குப் பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட கோப்பிப் பயிர்ச்செய்கை விரிவாக்கக் கட்டத்தில் அழைத்து வரப்பட்ட தமிழர்களின் வரவும் தொகை கூடியதாக இருந்ததோடு, இலங்கை சமூகத் தளத்தில் பாரிய தாக்கங்களை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகவும் இருந்தது. ஆள்பதி ஹென்ட்ரி வார்டு மூலம் பாதைகள் அமைப்பதற்காக அழைத்து வரப்பட்டோரின் தொகையினைப் பற்றிய தகவல் தெரியவில்லை. பாதை அமைப்பிற்குப் பொறுப்பாக இருந்த மேஜர் ஸ்கின்னரின் குறிப்புகளில் இவர்கள் கடின உழைப்பாளிகள் என்பதனையும், விரியன் பாம்பு கடித்தால் கல்லைக் கனலாக்கி உடன் நிவாரணம் தேடக்கூடிய தைரியசாலிகள் என்பதனைத் தவிர சமூகத் தகவல்களைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாதுள்ளது. அவர்களின் கடின உழைப்பினைச் சிலாகித்துள்ள அவர், அவர்களது வாழ்க்கை பற்றிய விபரங்களைக் குறிப்பிடவில்லை. பல ஆங்கிலேயர்கள் அவர்களைப் பற்றி எழுதியுள்ள போதிலும், அவர்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகள் பற்றிய விபரங்களைக் குறிப்பிடவில்லை.

2

வீட்டுத் தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையாக இருந்து வந்த கோப்பிப் பயிர்ச்செய்கை விரிவும், விரைவுமாக்கப்பட்ட பின்னர் பெருந்தோட்டப் பயிர்ச் செய்கையாக மாறியது. இதற்காக அழைத்து வரப்பட்டோரின் தொகை குறித்த தரவுகள் இருக்கின்றன. எமெர்ஸன்ட் டென்னெண்டின் குறிப்புகளில் இவர்களின் பயங்கரமான பயண அனுபவங்களும், அவை வாழ்க்கை நிலையும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. அண்மைக் காலத்தில் நமது எழுத்தாளர்களான சட்கோபன், சிவலிங்கம் போன்றோரின் ஆக்கங்களில் தான் இம்மக்களின் வாழ்க்கை நிலைமைகள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. கோப்பிக் காலத்துத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கைக் கோலங்களை அறிந்து கொள்ளக்கூடிய தரவுகள் சொற்பமாகவே உள்ளன. சாரல்நாடனின் ஆய்வினூடாகப் பல தகவல்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடிகின்றது. அவைகளுக்கு மேலதிகத் தகவல்களுக்கு நாட்டார் பாடல்களையே நாட வேண்டியுள்ளது. நாட்டார் பாடல்களின் தொகையும் குறைவாகவே இருக்கின்ற இடர்ப்பாடும் உண்டு. சி.வி.வேலுப்பிள்ளை, மு.சிவலிங்கம் ஆகியோர் தொகுத்துள்ள நாட்டார் பாடல்கள், கோமலின் கட்டுரைத் தொடர், கோவிந்தசாமித் தேவர், பட்டியாகமம் வேலுசாமிதாசன், முரளிதரனின் நூல் ஆகியவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டே தகவல்களைப் பெறவேண்டியுள்ளது. ஸ்ரீ பாத கல்வியல் கல்லூரி மாணவர்கள் தேடிச் சேகரித்த பாடல்கள் நூலுருவாக்கம் பெறவில்லை. மாத்தளை வடிவேலன், செல்வி. ஜோதிமலர் ஆகியோரின் கட்டுரைகளில் சில தகவல்கள் உண்டு. “வண்டி வருகுதடி/வட மதுரை டேஷனிலே/தந்தி வந்து சேருதடி/நம்ம/தரும தோரே வாசலிலே” என்ற பாடல் பயணத்தின் ஆரம்பத்தினைக் கூற, “வாடைஅடிக்குதடி/வாடை காத்து வீசுதடி/செந்நெல் மணக்குதடி நம்ம சேர்ந்து வந்த கப்பலிலே” என்ற பாடல் பயணத்தை விபரிக்கின்றது. பயணத்தை ஒழுங்கு செய்த

கங்காணியை நோக்கிய கலகக் குரலாக, “அய்யா/கப்பலேத்தி கூட்டிவந்த கங்காணியாரே/ தலைவர் கங்காணியாரே/ஒங்க/கப்பலுந்தான் கவுந்து போச்சே கங்காணியாரே” என்ற பாடல் ஒலிக்கின்றது. பாதை அமைப்பதற்காக அழைத்து வரப்பட்ட செய்தியினை “கல்லுடைச்சி சுரங்கம் வெட்டி/ கறுத்தரோட்டு பாலங்கட்டி/கஷ்டப்பட்டு ஒழைச்சது எங்க பாவமடா... கங்காணியே”; என்ற பாடல் பதிவு செய்கின்றது. கடல் பயணங்கள் பயங்கர அவலங்களைக் கொண்டதாக இருந்துள்ள போதிலும் அவை பாடல்களாகப் பதிவிடப்படவில்லை. இதனைப் போன்றே பாதைகள் அமைக்கப்பட்ட வேளைகளில் எதிர்கொண்ட பயங்கரங்கள், பலி கொடுப்புகள் போன்ற பதிவுகளையும் காணமுடியவில்லை. குடிப்பெயர்வு வேர் அறுக்கப்பட்ட வாழ்கையைப் போன்றது. புதிய சூழல் முன் அனுபவமற்ற வாழ்நிலைக்குத் தள்ளிவிடுகின்றது. பழைய வாழ்க்கையும் அதனோடு ஒட்டிய உறவுகளும் மனதை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டே இருக்கும். “ஊரான ஊரிழந்தேன் ஒத்தப்பனை தோப்பு இழந்தேன்/பேரான கண்டியிலே/ பெத்த தாயை நான் இழந்தேன்” “பாதையிலே வீடிருக்க/பழனி சம்பா சோறு இருக்க/ எரும தயிரிருக்க/ ஏண்டி வந்த கண்டிச் சீமை?” “அருவா எடுத்ததில்லை/அடை மழையும் பார்த்ததில்லை/அட்டைக்கடியும் அரிய வழிநடையும்/கட்ட எடருவதும்/ கதையாமே கண்டியில்” போன்ற பாடல்கள் விட்டு வந்த எச்சங்களை அசை போடுவன மட்டுமல்ல, இழந்தவைகளையும், இடர்மிகு வாழ் நிலையினையும் காட்டுகின்றன. ஏக்கம் மேவிய கேவல்களின் எதிரொலியாகத் தோன்றுகின்றன. “எலுமிச்சம் பழம்போல/இருவரும் ஒரு வயது/யாரு செஞ்ச தீவினையோ/ஆளுக்கொரு தேசமானோம்” என்ற ஏக்கக் குரல் எவ்வளவு சமையானது ?

3

புதிய சூழலும், முன்னறியா குளிர்கால நிலைமைகளும் இம் மக்களை வாட்டி வதைத்துள்ளன. “இடுப்பிலே சாயச்சேலை/ இருபுறமும் கோப்பி மரம்/ பழமும் எடுக்கலியே/பழைய சோறும் திண்ணலியே” என்று நொந்து கொள்வதை விட வேறு வழியில்லை. தமிழ் நாட்டுக் கிராமங்களில் கூலி விவசாயிகளாக இருந்த போதிலும், சிறு காணித் துண்டையாவது உரியவர்களாக இருந்தவர்களே புலம் பெயர்ந்து இங்கு வந்தவர்கள். இங்கு அவர்களுக்கு எதுவுமே உரித்தானதாக இருக்கவில்லை. இவர்களை உந்தித் தள்ளிய விசையினை “வானத்திலே மழையும் இல்லை/மழைக் குறிய காணவில்லை/கூடியாடி பேசங்கடி/நாம/கொழும்பு சீமை போய்ப் பிழைப்போம்” போன்ற பாடல்கள் காட்ட, “அழிஞ்சி முடிந்ததினால்/அரைவயிறுண்ணி யில்லை/ தெய்வத்துக்கு சோதனையோ/தேசம்விட்டு போவதற்கு” என்ற வரிகள் இதனை மேலும் வலுவாக்கின்றன. “சம்பளமாம் சம்பளம் / சனிக்கிழமை சம்பளம் /செக்குரோலை பிரிச்சி பாத்தா/ஒத்த ரூபா சம்பளம்” “ஆளுகட்டும் நம்ம சீமை/சோறு போடும் கண்டி சீமை” ஆகிய பாடல்கள் ஈர்க்கும் விசைகளைக் காட்டுகின்றன. “அடி அளந்து வீடு கட்ட

/நம்ம / ஆண்ட மனை அங்கிருக்க/ பஞ்சம் பொழைப்பதற்கு / பாற்கடலைத் தாண்டி வந்தோம்/நாம/பட்டணம் போய் சேரலியே” ஆகிய வரிகள் அவர்களின் ஆவலைக் காட்டுகின்றன. தோட்ட உரிமையாளர்களாகவும், நிர்வாகிகளாகவும் இருந்த ஆங்கிலேயர்களின் குறிக்கோள் லாபமும், உபரி வருமானமும் தான். கூடிய உழைப்பும், குறைந்த செலவும் - கூலியும் தான் இதன்சூத்திரம். இதனால் இயந்திரங்களைப் போலவே தொழிலாளர்கள் நடத்தப்பட்டனர். ஆரம்ப கட்டத்தில் வேலையின் அளவு, நேரம், கூலி போன்றவை நிர்ணயிக்கப்படவில்லை. “வெள்ளையரின் முகாமைத்துவமும், உரிமையுமாக இருந்த தோட்டங்களில் தொழிலாளரின் வாழ் நிலமையைப் பற்றிய எத்தகைய கரிசனையும் காட்டப்படவில்லை” என்று எச்செல் கூறியன் என்ற நூலாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். “இந்தியாவில் இருந்து வந்த சேதி கேளுங்கோ/முன் /இறந்துபோன பாட்டன் படகில் வந்தார் பாருங்கோ/இலங்கை நகர் ஈ நுழையா காடு தானுங்கோ” “காலையிலே ஐந்துக்கெல்லாம் தப்பு அடிப்பாங்கோ/கணக்குபோல ஆறுக்கெல்லாம் பெறட்டு எடுப்பாங்கோ/வேலையிலே ஏழுக்கு எல்லாம் இல்லா விட்டாங்கோ/வேலையில்லை என்றுசொல்லி விரட்டிடுவாங்கோ” என்ற பட்டியாகாமம் வேலுசாமிதாசனின் பாடல்கள் இதற்கு விளக்கமாயுள்ளன. ஈர வலயக் காடுகளை அழித்தே கோப்பித் தோட்டங்கள் அமைக்கப்பட்டன. இது எளிதானதாக இருக்கவில்லை. கிராமத்து சிங்களவர்கள் சேனைப் பயிர்ச் செய்கைக்காகக் காடுகளை அழிப்பதில் அனுபவசாலிகளாகவும், தமிழ்த் தொழிலாளர்கள் அனுபவமற்றவர்களாகவும் இருந்ததனை ஆங்கிலத் துரைமார் குறிப்பிட்டுள்ளனர். எனினும், பாதையை அமைத்து பசுமையான கோப்பித் தோட்டங்களை அவர்கள் உருவாக்கினர். அவர்கள் செய்த ஒவ்வொரு வேலையிலும் இழப்புகள் நேர்ந்துள்ளன. அவ்வாறான இழப்புகள் இயல்பானதாகவே நோக்கப்பட்டுள்ளன. “கூனி அடிச்ச மலை-கோப்பிச் கண்ணு போட்ட மலை - அண்ணனைத் தோத்த மலை - அந்தா தெரியுதடி” என்ற பாடல் இழப்பினை சாதாரண நிகழ்வாகப் பார்க்கும் பரிதாப நிலையினை உணர்த்துகின்றது.

4

“இடுப்பிலே சாயச்சேலை/ இருபுறமும் கோப்பி மரம்/அவசரமா புடுங்குறாளே/அடுத்த வீட்டு ராமாயி” “பழமும் எடுக்கலியே பழைய சோறும் திண்ணலியே பழமிருக்கு சாக்குவே தான்/பாத்துக்கடி பத்திரமா/பாசமாங் கோப்பியிலே/பழமெடுக்க நேரமாச்சி” ஆகிய பாடல்களில் தொழிலாளர்களின் வேலைப் பளுவினையும், அக்கறையினையும், அவசரப் பாங்கினையும் காண்கின்றோம். கோப்பிச் செய்கையின் பின்னர் தேயிலைப் பயிர்ச்செய்கைக் காலத்திலும் இதே நிலைமை நீடித்தது. கோப்பிச் சோலைகளை உருவாக்கியதைப் போன்றே தேயிலைச் செய்கையிலும் ஆரம்பம் முதல் கட்டங்கட்டமாக மேற்கொண்டனர். “கொழுந்து வளந்திருச்சி/கூட போட நாளாச்ச” என வேலைக்குத் தயாராகும் பெண்கள் “காலையிலே நிற்புடிச்சி/காட்டுத் தொங்க போய் முடிச்சி” வேலையை செய்ததோடு, அவ்வாறு செய்தும்

“கூடநெறயலியே/ இந்த கூனப் பய தோட்டத்திலே” என்ற திருப்தியற்ற மன நிலையோடு, “நானும் நேரே புடிச்சி/ நாயமாய் கொழுந்தெடுத்தேன்/கூட நெறஞ்சி போச்சி/கொழுந்து நெறு சின்னதுரை” என வேலை முடிய, கூடை நிறையும் வரை அயராது வேலை செய்துள்ளனர். இயற்கை இரைத்துள்ள வனப்பு மிகு மலைச் சூழலில் வேலை செய்த போதிலும் அதில் லயித்துப் போகாத மக்கள் தொழிற்சாலைகள் அமைக்கப்பட்டபோது இயந்திரங்களைப் பார்த்து வியந்ததனை “ஸ்டோரும் கட்டியாச்சி/ இஞ்சினும் பூட்டியாச்சி” என்ற வரிகளும், “ஆடுதய்யா இஞ்சினீரு/ அறைக்குதய்யா செம்பு ரோதை/ ஓடுதய்யா வாருகளும்/ ஒளிஞ்சிருந்து பாருமய்யா” என்ற பாடலும் கூறுகின்றன. ஆண்கள் பல்வேறு வேலைகளைச் செய்ததனை “கவ்வாத்து காரப்பையா/ கத்திவெட்டும் பாண்டி மன்னா/ கத்தி என்ன மின்னுறுது/ கவ்வாத்தென்ன பிந்துறது” “முன்னூறுஆளுக்குள்ளே/ முள்ளு குத்தும் எஞ்சாமி” ஆகிய பாடல்கள் கூற, “எண்ணிக் குழிவெட்டி/ இடுப்பு ஒடைஞ்சி நிக்கயிலே/ வெட்டு வெட்டு எங்கிறானே” என்ற வரிகள் வேலைப் பளுவின் உக்கிரத்தைக் கூறுகின்றன. இராணுவ முகாமைத்துவக் கட்டமைப்பினைப் போன்றது தோட்ட நிர்வாகக் கட்டமைப்பு என்றுபோல் கேஸ்பர்ஸ் குறிப்பிட்டுள்ளதைப் போன்றே இருந்துள்ளது. இன்றும் புழக்கத்திலுள்ள பெறட்டு, மஸ்டர், கொண்ட்ராக்ட் போன்ற சொற்கள் இதற்குச் சான்றாக இருக்கின்றன. பிரமிட் கூம்பு வடிவ கட்டமைப்பின் உயர் நிலையில் பெரிய துரை இருக்க, சின்னத்துரை, கண்டக்டர், கணக்குப்பிள்ளை, சில்லறைக் கங்காணி, ஆண்/ பெண் தொழிலாளர்கள் என அடுத்தடுத்த படிநிலையில் இருந்துள்ளனர். தோட்டமென்ற வண்டியின் பல்லும், சில்லுமாகவும், சுமை தாங்கியாகவும் இருந்தோர் தொழிலாளர்களே. இக்கட்டமைப்பின் இடைத் தரக்களாகவும், இயக்குநர்களாகவும் செயற்பட்டோர் பெரிய கங்காணிகள் ஆவர். துரைமார்களின் வாழ்க்கை “சீமைத் தொரைமார்களாம்/சிரிக்கிராக சன்னலிலே” என்றவாறு சொகுசானதாக இருந்துள்ளது. அவரது மேற்பார்வை “கொப்பீ குடிச்சிட்டாராம்/குதிரை மேலே ஏறிட்டாராம்/பச்சைக்காடு சுத்தி வர/பத்தே நிமிஷம் செல்லும்” என்பதாக இருந்தது. தொழிலாளரின் குடியிருப்புகளைக் கவனிக்கத் தக்கவாறு துரைமாரின் பங்களாக்கள் உயரமான இடங்களில், நீச்சல் தடாகம் உட்பட சகல வசதிகளையும் கொண்டிருந்தன. பங்களா சூழல் “ஆறடித்தான் வங்களாவாம்/ அறுபதடி பூந்தோட்டம்” என்பதற்கு மேலாக, “கொய்யா பழம் பழுக்கும்/ கொட மல்லிகை பூ பூக்கும்/சீத்தா பழம் பழுக்கும்/நம்ம/சின்னதோரவாசலிலே” என்றவாறு வனப்பும், வளமும் மிக்கதாகக் காணப்பட்டது. இத்தகைய வாழ்க்கை முறைக்கு உதவியாக வேலையாள குழாமொன்று இயங்கியது. “அப்பு குசினிமெட்டி/அடவாள் தபால்காரன்” என்ற வரிகள் இக்குழாத்தினைப் பட்டியலிடுகின்றது.

5

துரைமார் கறார் பேர் வழிகளாக இருந்துள்ள போதிலும், அவர்களின் வில்லத்தனத்துக்கு சான்றாகப் பாடல்கள் காணப்படவில்லை. ஒரு பாடலில் ஒரு வரியில் மட்டுமே அவர்களின் அவ்வாறான பண்பு கூறப்பட்டுள்ளது. 1939க்குப் பின்னர் தொழிற்சங்க எழுச்சிக் கட்டத்தில் கங்காணி, கண்டக்டர்மார் தாக்கப்பட்டதனைப் போன்று இவர்கள் தாக்குதல்களுக்கு ஆளாகவில்லை. ஷ்டலெரன்பெர்க் போப் துரை கொலையைத் தவிர பரவலான வன்செயல்களைப் பற்றிய பதிவுகள் இல்லை. மாறாக, “நம்ம துரை நல்லதுரை”, “வந்துட்டாரு நம்ம துரை”, “செடியே செடிகொழுந்தே/சின்னத்துரை தீக்கொழுந்தே”, போன்ற வரிகள் அவர்களைப் போற்றுவனவாகக் காணப்படுகின்றன. “நம்மதொரையும் வந்துட்டார்/நமக்கு எல்லாம் தந்துட்டாரே” ஆகிய வரிகள் போற்றுவதோடு, கிளிக்கூட்டு மேலேறி சின்ன துரை/கின்னாரங்கள் பல வாசிப்பாராம் /அடி/ சின்னக்கெணத்துலே பாம்பட்டிச்சி/ சிங்காரத்தோப்பிலே வேட்டையாடி / வம்புக்காடு சுத்தியலோ/வந்தாராம் நம்ம சின்ன துரை” என உலாப் பாடல் போன்று வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளனர். “காலுசட்டைப் போட்டு/கையை உள்ளே விட்டு/கண்ணை நல்லா சிமிட்டி / கங்காணியை கைக்குள்ளே போட்டுருவான் சீமைக்காரன்/காசுகளை இரய்ச்சி” என்ற பாடல் தான் அவர்களை விமர்சிப்பதாக உள்ளது. மேற்பார்வை படிநிலையில் கண்டக்டரின் செயற்பாடு கடுமையானதாக இருந்துள்ளது. அதற்குச் சான்றாக “ஒரு மூடை தூக்கச்சொல்லி/உதைக்கிறாரே கண்டாகையா” “கல்லாறு தோட்டத்திலே/கண்டாக்கய்யா பொல்லாதவன்/மொட்டை புடுங்குன்னு/மூனால/விரட்டி விட்டான்” “வேலை முடிஞ்சிருச்சு/வீட்டுக்குப் பயணம் ஆச்சி/வேலையில்லா கண்டாக்கய்யா/வெரட்டுறாரே எங்களைத்தான்” ஆகிய பாடல்களும் இவ்வாறானவை. இதற்கு அடுத்த நிலை அதிகாரியான கணக்குப்பிள்ளை வேலை விபரங்களுக்குப் பொறுப்பானவர். அவரது தயவு தொழிலாளர்களுக்குத் தேவைப்பட்டதினை “ஆதரிச்சி பேரு போடும்/ஐயா கணக்குப்பிள்ளே “பொழுதும் எரங்கிரிச்சி/பூ மரமும் சாஞ்சிரிச்சி/இன்னமும் இரங்களையோ/எசமான் ஒங்க மனம்/அவசரமா நான் போறேன்/அர பேரு போடாதீங்க”, “ஓடி நிர புடிச்சி/ஒரு கூட கொழுந்தெடுக்க/பாவி கணக்குப்புள்ளே பத்து ராத்தபோடுறான்” ஆகிய பாடல்கள் இதனை வெளிப்படுத்துகின்றன. தொழிலாருடன் இணைந்து வாழ்ந்து மேற்பார்வையாளர்களாகச் செயற்பட்டோர் சில்லறைக் கங்காணிகள். “தோட்டம் புரளி இல்லை /தோரை மேலே குத்தமில்லை/கங்காணி மாறேனே /காண பிறவி ஆகுதய்யா”, “எண்ணிக் குழிவெட்டி/இடுப்பொடிஞ்சி நிக்கயிலே/வெட்டு வெட்டு எங்கிறானே/வேலையத்த கங்காணி”, “ஐஞ்சு மணியாச்சி/ஐயா வர நேரமாச்சு/கொஞ்சி விளையாடாதீங்க/ கோள்காரன் கங்காணி” போன்ற பாடல்கள் அவர்களின் சுபாவத்தினைக் காட்டுகின்றன. தோட்ட மக்களின் பேரவலத்திற்குப் பெருங் காரணகர்த்தாக்கள் பெரிய கங்காணிகளாவர். பசப்பு வார்த்தைகளாலும், பொய்யான வாக்குறுதிகளாலும் மோசடி மனிதக் கடத்தலில் முகவர்களாகச் செயல்பட்ட இவர்களின் கபடத்தினைப் புரிந்து கொண்ட

தொழிலாளர்களால் வில்லன்களாக வர்ணிக்கப்பட்டவர்கள் இவர்களாவர். “குடிக்கப்பாலும்/கொப்பளிக்கப் பன்னீரும்/அடுக்கு அடுக்கா/தருவதாக சொன்னானே/கங்காணி....இங்கே/குடிக்க கூழு/டிங்கின்னுதே/கங்காணி” இவர்களின் கபடத்தினைக் காட்டுகின்றது. வெள்ளை துரைமாரையே ஆட்டிப் படைத்த இவர்களைப் பற்றிய வெறுப்பினை தொழிலாளர்கள் அடக்கியே பதிவிட்டுள்ளார்கள். இவர்களின் தயவில் தங்கி வாழ்ந்ததனால், அவர்களைப் புகழ வேண்டியவர்களாகவும் இருந்துள்ளனர்.

6

“காரிய காரராம் நம்மையா கங்காணி” என்று கூறும் போதே, “கடுக்கன் மின்னலைப் பாருங்கடி” என்று வியப்பது இதற்குச் சான்று. “நம்மையா கங்காணி சாஞ்சி இருக்க/நல்லா திண்ணையைக் கூட்டுங்கடி” ஆகிய வரிகளும் இதனை உணர்த்துகின்றன. “ஏழு துரைமாறு வந்து நிக்கயிலே/எட் கங்காணி முன்னே நிற்க” எனும் வரிகள் அவர்களின் முக்கியத்துவத்தினை உரைக்க, “வேலைக்கு இறங்கிய கங்காணிக்கு/ஏலெட்டுப் பேர்களாம் வப்பாட்டி” எனும் வரிகள் அவர்களின் நடத்தையினைக் காட்டுகின்றன. கோப்பிப் பயிர்ச் செய்கையின் ஆரம்பம் கண்டிப் பிரதேசமாகும். கண்டிச் சீமை எனத் தொழிலாளர்கள் கூறிய, பகுதிகளில் வாழ்க்கையினை ஆரம்பித்த பின்னரே அதன் சிரமத்தினையும், வலிகளையும் உணர ஆரம்பித்தனர். அதனால் அங்கு வந்ததனை நினைத்து வருந்தினார்கள். வாழ்ந்த பூமியில் பலதும் இருந்துள்ள நிலையில் இங்கு வந்ததனை “ஏண்டி வந்தே கண்டி சீமை?” என்று கோபப்பட்டதோடு, “பேறான கண்டியில்/பெத்த தாயை நானிழந்தேன்” என ஏங்குவதனையும் “சீரான சீமை விட்டு/சீரழிய காடு வந்தோம் /கூடை தலைமேலே/குடி வாழ்க்கை கானகத்தில் என வருந்திய தனை பாடல்கள் கூறுகின்றன. காலவோட்டத்தில் கண்டி சீமை வாழ்க்கை பிடித்துப்போக, “கண்டி கண்டேன்/கல்மதுரை தோட்டமும் கண்டேன்/தூரமில்லை அரிசிச்சாப்பு/தொடர்ந்து வாடி நடந்து போவோம்” என்று வாழ்கையைத் தொடர, “காயுதடி கம்பரிசி/கசக்குதடி நம்மசீமை/இனிக்குதடி கண்டி சீமை/சொக்குதடி தேகமெல்லாம்” போன்ற பாடல்கள் கண்டி சீமைக்கு ஈர்ப்பனவாக இருக்கின்றன. என்ற போதிலும், உள்மன வெறுப்பினை “கண்டி கண்டி என் காதிங்க/கண்டி பேச்சு பேசாதீங்க/சாதி கெட்ட கண்டியிலே/சக்கிலியன் கங்காணி”, “கண்டி கண்டி என் காதிங்க/கண்டி பேசு பேசாதீங்க/கண்டில படும்பாட்டை/கண்டபேர் சொல்லுவாங்க” ஆகிய பாடல்களின் மூலம் அறிந்து கொள்கின்றோம். ஆயிரத்துத் தொள்ளாயிரத்துப் பதினெட்டாம் ஆண்டின் பின்னரே புகையிரத, வண்டிப் பாதைகள் அமைக்கப்பட்டன. அதனை ஒட்டிய வளர்ச்சியாக பெருந்தோட்ட விரிவாக்கம் ஏற்பட்டது. இதனால் கண்டி சூழ்ந்த பிரதேசங்களிலும், அதற்குப் பின்னர் கம்பளை, நாவலப்பிட்டி, புஸ்ஸல்லாவ, தொல்லப்பாக, அட்டன், தலவாக்கலை, நானுஓயா, நுவரேலியா ஆகிய பகுதிகளில் தோட்டங்கள் விரிவாக்கம் ஏற்பட்டது. ஊவா, சப்ரகமுவ மாகாணங்களுக்கு வீதிகள் அமைக்கப்பட்டதன்

பின்னரே தோட்டங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. நாட்டார் பாடல்களில் எலமலை, பெத்துராசி, தொங்கத்தோட்டம், ராசா தோட்டம், தொப்பித்தோட்டம், மட்டுகளே, புதுத் தோட்டம், அம்பாகோட்டை, ரசவலை, வாலெமலே, நீலகிரி, கொத்தமல்லி, சாமிமலை உட்படப் பல தோட்டப் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. தொழிலாளர்களின் உடை அலங்காரங்களைப் பற்றிய விபரங்களை சில பாடல்கள் தருகின்றன. “புள்ளி ரவிக்கைக்காரி/ புளியங்கொட்டை சீலைக்காரி” இடுப்பிலே சாயச்சேலை சித்ரபுத்ர கண்டாங்கியாம் போன்ற வரிகள் வழமையான ஆடைகளை வர்ணிக்க, வேலைத்தள மழைக் கவசமாகிய கம்பளியைப் பற்றிய குறிப்புக் காணப்படுகின்றது. ஆண்களின் உடை அலங்காரம் பற்றியதாக வெள்ளை வேட்டி, பட்டுக் கரைவேட்டி, லேய்ஞ்சு, உருமா, துவாலை ஆகியன பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. தொழிலாளர்கள் ஏழைகளாக இருந்துள்ள போதிலும், ஆபரணங்களை அணிந்துள்ளனர். பெண்களின் மிஞ்சி, செப்பு, ஈய வளையல்கள், மூக்குத்தி போன்ற ஆபரணங்களைப் பற்றிய குறிப்புகளும், ஆண்களின் மோதிரம், கைக்கடிகாரம், கடுக்கன் ஆகிய ஆபரணங்களைப் பற்றிய குறிப்புகளும் பாடல்களில் காணப்படுகின்றன.

7

பெரும்பாலும் சைவர்களான தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சிறு தெய்வ வணக்கத்தினை மேற்கொள்பவர். தொழில், வேலைத்தளப் பாதுகாப்பிற்கான தெய்வங்களையே அவர்கள் வழிபட்டுள்ளனர். தாலாட்டுப் பாடல்களில் மலைப் பழனியாண்டவர், சுப்பையா சாமி, மாடசாமி, முனியாண்டி, பிள்ளையார், தெய்வானை, மாரியம்மா ஆகிய இருபால் தெய்வங்களையும் வழிபட்டுள்ளனர். அவர்களின் தோற்றத்தினையும், உடை அலங்காரத்தினையும், படைக்கப்பட்ட பொருள்களையும் பாடல்களில் குறிப்பிட்டுள்ளனர். வணக்க முறைகளுக்கு மேலாக, குறி கேட்டல், குறி கூறல் போன்ற விபரங்களோடு, தெய்வ வர்ணனைகளை ஈர்ப்புள்ளதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். உடுக்கடித்து கோடாங்கி பார்த்து ஆசி வேண்டும் பாடல்களும் கிடைத்துள்ளன. நாட்டார் பாடல்கள், உரையாடல் பாங்கான ரசனைமிகு காதல் பாடல்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. சாதையாக காதலை உணர்த்தல், யாசித்தல், வசியப்படச் செய்தல் போன்ற உத்திகளை லயத்தோடு இப்பாடல்களில் கையாண்டுள்ளனர். இவற்றில் காதலர்களின் அங்க அடையாளங்கள், ஆடை ஆபரணங்கள் போன்ற விபரங்களும் காணப்படுகின்றன. தொழிலாளரிடையே சாதி வேறுபாடு இருந்துள்ளபோதிலும், பாடல்களில் அவை பரவலாகக் காணப்படவில்லை. இரண்டு சந்தர்ப்பங்களில் சாதி குறித்த சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒன்று கீழடுக்கு சாதியினர் கங்காணியாக அமைந்தது, மற்றது தொழில் அடிப்படையான சாதி. இதனைப் போன்றே சிங்களவர், துளுக்கர் என்ற இன அடிப்படையான சொற்கள் இரண்டு பாடல்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மனிதப் பண்பாட்டில் பிறப்பினை வரவேற்று வாழ்த்துவதும், இறப்பு குறித்து அழுது புலம்புவதும் இயல்பான பண்பு. மலையக

நாட்டார் பாடல்களில் பிறப்பினை வரவேற்று வாழ்த்த தாலாட்டுப் பாடுவதனையும், இறப்பு குறித்து அழுது, புலம்பி ஒப்பாரி பாடுவதும் காணப்படுகின்றன. பிறந்த குழந்தையின் நலன் குறித்தும், உடல் பொலிவு குறித்தும் தாலாட்டுப் பாடல்கள் பேசுகின்றன. இவைகளில் உவமைகள் செறிந்த, பாசப்பொழிவினை வெளிப்படுத்துகின்ற பண்புகள் விரவிக் காணப்படுகின்றன. மேலதிகமாக, ஆடை அணிகலன்கள் பற்றிய வர்ணனைகளும் காணப்படுகின்றன. மரணம் குறித்த ஒப்பாரிப் பாடல்களில் ஒவ்வோர் உறவின் இழப்பிற்கேற்ப உள்ளடக்கம் அமைந்துள்ளதோடு, உறவின் நெருக்கத்திற்கேற்ப விசம்பலின் சுருதி மாறுவதனையும் காட்டுகின்றன. றப்பர் தோட்டத் தொழிலாளரின் ஒரு பாடலை மு.சிவலிங்கம் தனது தொகுப்பில் சேர்த்துள்ளார். “றப்பர் மரமானேன்/நாலு பக்க வாதானேன்/எரிக்க விறகுமானேன்/இங்கிலீஸுக்காரனுக்கு/ஏறிப்போக காரானேன்” என்ற றப்பர் மரம் தன்னைப் பற்றி விளக்குவதாக இது அமைந்துள்ளது. மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் ஆகியோர் வணங்குவதற்கு உரியவர்கள் எனும் விழுமியம் தோட்டத் தொழிலாளரிடம் காணப்பட்டதனை உணர்த்தும் நாட்டார் பாடல்கள் பல காணப்படுகின்றன. “குருவும், குலையும்/குலை கொடுத்த என் தகப்பா/உன்னை வணங்கி நான் முந்தித் தவமிருந்து/முன்னூறு நாள் சுமந்திருந்து/அந்தியும் பகலும்/அறுபத்து ஒருநாழிகையும்/தொந்தி சரிய துடை குலுங்கி/பெத்தெடுத்த மாதாவே/மாதாகுருவே/வளர்த்தெடுத்த என் தகப்பா” ஆகிய பாடல்கள் இதற்குச் சான்றாகின்றன.

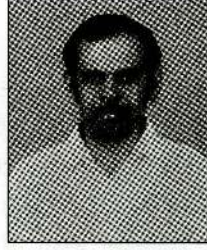
8

தமிழரின் பாரம்பரிய கூத்து/நாரி வடிவிலான கலைப் பாடல்கள் மலையக நாட்டார் பாடல்களில் உள்ளடங்கியுள்ளன. காமன் கூத்து, பொன்னர் சங்கர் கதை, சத்தியவான் சாவித்திரி கதை, அரிச்சந்திர புராணம் போன்ற ஆடல் பாடல் தழுவிய கதைப் பாடல்கள் நாட்டார் பாடல்களாக இருக்கின்றன. கும்மி, கோலாட்டம், ஓயிலாட்டம் போன்ற பாடல் தழுவிய ஆட்டங்களைச் சார்ந்த நாட்டார் பாடல்களும் காணப்படுகின்றன. பக்தி, ஏக்கம், வேண்டுகல், அறம்சார் கருத்துக்கள் இவற்றின் உள்ளடக்கமாக இருக்கின்றன. பஜனை எனும் கூட்டு வழிபாட்டுப் பாடலும் இதனுள் அடங்கும். கோடாங்கிப் பாடல்களும் இவ்வாறானவை. இப்பாடல்களது சிறப்பு அம்சம் பாரம்பரிய கருத்து வெளிப்பாட்டோடு, நிலைமைக்கேற்ப உள்ளடக்கத்தினை விரிவுபடுத்திக் கொள்வதாகும். உழைப்பாளர்களின் கூட்டுக் கலையாக்க முயற்சியின் வெளிப்பாட்டினை இவைகளில் காண்கின்றோம். கலை, இலக்கிய முயற்சிகள் வாழ்க்கையின் பிரதிபலிப்பாகவும், வாழ்க்கை பற்றிய விமர்சனமாகவும் இருக்கின்ற பொதுவான அம்சம் மலையக நாட்டார் பாடல்களிலும் காணப்படுவது விதிவிலக்கல்ல. பெரும்பாலான பாடல்கள் வாழ்க்கையின் அவலத்தினைப் பிரதிபலிக்கின்றன. ஒடுக்கப்பட்டோராகவும், அந்நியப்படுத்தப்பட்ட, அனாதரவு நிலைக்காளான மக்களிடம் எதிர்ப்புக்குரல் மெல்லியதாகவே காணப்படுகின்றன. இதனை மலையக நாட்டார் பாடல்களிலும்

காண்கின்றோம். அவற்றில் விமர்சனங்கள் குறைவாகவும், அதிலும் வாழ்நிலை அமைப்பினைப் பற்றிய விமர்சனம் குறைந்தும், மேற்பார்வையாளர்களைப் பற்றிய விமர்சனம் தூக்கலாக இருப்பதனைக் காண்கின்றோம். கடின உழைப்பு, ஓயாத வேலை, இரக்கமற்ற மேற்பார்வை போன்ற கெடுபிடிகளைப் பிரதிபலிக்கும் பாடல்களில் விமர்சனங்கள் தென்படுகின்றன. “சோறு போடும் கண்டி சீமை/சொந்தமுன்னு எண்ணாதிங்க”, “எட்டு பேர் சேவகரும்/இலங்கைக்கே போனதிலே/எட்டு பேர் வந்ததென்ன/இலங்கையிலே மாண்டதென்ன/மண்டை முடியுமட்டும்/மாளாது சும்மாடு”, “எட்டடி குடிசையிலே / இருப்பது நியாயமில்லே/எமலோகம் போகலாம் வாடி தாயே” போன்ற பாடல்கள் விமர்சனம் கலந்த பிரதிபலிப்புகள். “பொண்ணு அடுப்பு வச்சி/பொங்க வச்சேன் சாதங்கறி/பொங்கி வெளியவந்தா/புகை போக சன்னலுண்டு/ஆக்க அடுப்புமுண்டு/அனல்போக சன்னலுண்டு” என்ற பாடலின் தொனியும் இதுவேயாகும். “உழைத்துக் கொடுப்பவன் தொழிலாளி/ரத்தம்/உறிஞ்சிக் குடிப்பது முதலாளி”, “ஏழை தொழிலாளி ஏமாளி/ஏமாற்றித் திரிகிறான் கோமாளி” போன்று கோவிந்தசாமித் தேவர் ஆகியோர் பின்னர் பாடிய பாடல்களைப் போன்ற நேரடி விமர்சனங்கள் முந்திய பாடல்களில் குறைவு.

நாட்டார் பாடல்கள் சமூக வரலாற்று மூலங்களின் ஊற்றுக்கள். தொகையளவில் மலையக நாட்டார் பாடல்கள் குறைவாக இருப்பது இவ்வாறான மூலக்கூறுகளைத் தேடிக் கொள்வதிலும் இடர்பாடாக இருக்கின்றது.

தமிழ் உரைநடையும் பாரதியாரும்

சீ. தாயுமானவன்

சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி

மொழிநடை என்பது ஆசிரியனின் உள்ளப்பண்போடு ஒன்றிக் கலந்து முகிழ்த்து மலர்வது. அதுவே அவ்வாசிரியனை நாம் முழுமையாகப் புரிந்து கொள்ளப் பயன்படும் கருவியாகும்.

“நடையாவது சொல்லும் முறையில் சுவையும் உணர்வும், பீடும் பெற்றியும் அமையுமாறு சொற்களை வார்த்தெடுத்து மெருகேற்றுவது” என்கிறார் மெத்தியூ ஆர்னோல்ட். மற்றொரு வகையில் கூறப்போனால் நடை எண்ணத்தின் ஆடையாகும். எண்ணத்தை வெளிப்படுத்துவதுடன், படிப்பவர்களின் உணர்ச்சியைத் தூண்டிவிடவும் மொழிநடை உதவ வேண்டும்.

உணர்ச்சி வெளிப்பாடின்றேல் எந்தக் கலையுமில்லை, இலக்கியமுமில்லை. ஓவியன் வண்ணம் குழைத்துத் தீட்டி அழகுறச் செய்யும் ஓவியம் போல் உரைநடைப் புலவனும் ஆய்ந்து தேர்ந்து அழகுறச் சொற்களைப் பின்னிக் கலையின்பம் ததும்பும்படி செய்ய வேண்டும். உரைநடையைப் பற்றிப் ‘பாரதியாரே’ கீழ்க் கண்டபடி கூறியுள்ளார்.

“தமிழில் வசனநடை இப்போதுதான், பிறந்து பல வருடமாகவில்லை. தொட்டிற் பழக்கம் சுடுகாடு போகும்படி. ஆதலால் இப்போதே நமது வசனம் உலகத்தில் எந்தப் பாஷையைக் காட்டிலும் தெளிவாக இருக்கும்படி முயற்சிகள் செய்ய வேண்டும். கூடியவரை பேசுவது போலவே எழுதுவது தான் உத்தமம் என்பது என்னுடைய கட்சி”.

“எந்த விஷயம் எழுதினாலும் சரி ஒரு கதை அல்லது ஒரு தர்க்கம் ஒரு சாஸ்திரம் ஒரு பத்திரிகை விஷயம் எதை எழுதினாலும் வார்த்தை சொல்லுகிற மாதிரியே அமைந்துவிட்டால் நல்லது. வசனநடை கம்பர் சொல்லுவது போலவே தெளிவு, ஒளி, தன்மை, ஒழுக்கம் ஆகிய நான்கும் உடையதாக இருக்க வேண்டும். இவற்றுள் ஒழுக்கமாவது தங்கு தடையில்லாமல் நேரே பாய்ந்து செல்லும் தன்மை”. எனவே, உரைநடையின் தனிப்பண்பு சொற்களின் முறை மாற்றத்தினால் மட்டும் காணப்படுவதில்லை.

உள்ளத்தில் ஏற்படும் உணர்ச்சி வேகமும், உணர்ச்சிப் போக்கும் சொற்களில் பிரதிபலித்துத் ததும்பி நிற்பதைக் காட்டுவதே நடையின் சிறப்பு. சிறந்த உரைநடை ஆசிரியரின் எண்ணம், காட்சிநிலை, உணர்ச்சி, கருத்தோவியம், இவற்றை ஒருங்கே குழைத்துக் கருதிய பொருள்

இதுதான் என்று தெளிவுறக் காட்டும் பாரதியாரின் உரைநடையைப் பண்பும், பயனும் நிறைந்த உரையாலான நடையெனக் கூறலாம்.

வடமொழிச் செல்வாக்கு

எள்ளத்தனைப் பொழுதும் பயனின்றி இராது, வெள்ளமெனப் பாமழை பொழிந்து, நாட்டிற்குழைத்து, இமைப்பொழுதும் சோராதிருந்த பாரதி கட்டுரையாகவும், கதையாகவும், நாவலாகவும், சாதி, இனம், மொழி, நாடு ஆகியன பற்றி உரைநடையில் சித்தரித்துள்ளார். அவரது கவிதையையும் உரைநடையில் சித்தரித்துள்ளார். அவரது கவிதையையும், உரைநடையையும் நோக்கும்போது உரைநடையில் பிறமொழிச் சொற்களின் பிடிப்பு பல இடங்களில் விரவி நின்றலைக் காணலாம். தமிழ்நாட்டில் சென்ற 10 நூற்றாண்டுகளாக வடமொழியின் ஆதிக்கம் ஓங்கி வளர்ந்திருப்பதை தமிழ்மொழி வரலாறு படிப்பவர் அறிவர். சங்க காலத்திலேயே வடமொழி தமிழில் இலேசாகக் கலக்கத் தொடங்கினாலும் 10ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு தமிழும் வடமொழியும் சிறியளவில் வளர்ந்து வழங்கும் மணிப்பிரவாள நடையாக வளர்ந்து விட்டது. அதற்கு முக்கிய காரணம் தமிழ்நாடு தன்னரசாட்சி இன்றி பிற நாட்டாருக்கு அடிமைப்பட்டு வாழ நேர்ந்தமையாகும். 19ஆம் நூற்றாண்டிலும் 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியிலும் கூட தமிழோடு வடமொழிச் சொற்களை அதிகமாகக் கலந்து எழுதுவதையும் பேசுவதையும் சிறப்பாக எண்ணினர். செய்யுள் இயற்றும்போது மட்டும் தமிழ்ப்புலவர்கள் வடமொழிச் சொற்களை தமிழ்மொழியின் ஒலியமைப்புக்கேற்றவாறு மாற்றி வழங்க வேண்டுமென்ற இலக்கண விதியை மீற அஞ்சினர். அதையும் மீறி சந்தப் பாக்களில் வடசொற்களை அப்படியே பயன்படுத்தினர்.

பாரதியும் இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலத்தவராதலாலும், அக்காலத் தலைமுறையின் பழக்க வழக்கங்களையும், பேச்சு முறை ஆகிவைகளையும் ஓட்டி எழுத வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டதாலும், பிறமொழிச் சொற்களைப் பாவித்துள்ளார். பிறமொழிச் சொற்கள் கலந்து எடுத்துக் கொண்ட பொருளுக்கேற்றவாறு வேகமும் உணர்ச்சிப் பாவமும் தோன்ற இலக்கியத்திற்கேற்ற வண்ணம் வசனங்களை எழுதியுள்ளார்.

வசன கவிதை

யாப்பு நெறிக்குள் அடங்கி செய்யுள் வடிவம் படைத்ததெல்லாம் கவிதையல்ல. நெடிது வளர்ந்து செல்வதெல்லாம் உரைநடையுமல்ல. உரைநடையில் அமைத்தவற்றிலும் கூடக் கவிதைக் கனிவு நிறைந்தமைதல் உண்டு. “உரையிலும் கவிதையுண்டு, கவிதையிலும் உரைநடையுண்டு” என ‘ஹட்சன்’ என்ற திறனாய்வாளர் கூறுகிறார்.

உரைநடையிலும், கவிதையின் சக்தியை ஏற்ற முனைந்த முயற்சியினால் விளைந்ததே வசன கவிதை. பாரதி வசன கவிதையின் தந்தை. இன்பம், ஞாயிறு, சக்தி, காற்று, கடல் முதலிய தலைப்புக்களில் பாரதி வசன கவிதை புனைந்துள்ளார். ஜகத்சித்திரம், விடுதலை முதலிய சிறு நாடகங்களும் வசன கவிதையில் அமைந்தனவே.

மொழிபெயர்ப்பு

திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம் ஆகியவைகளில் மிகுந்த பற்று வைத்திருந்த பாரதி, காளிதாசன் கவிதைகளையும், பகவத்கீதை மற்றும் சில உபநிடதங்களையும் பயின்றவர். விஜயா, கர்மயோகி, இந்தியா, சக்கரவர்த்தி, சுதேசமித்திரன் ஆகிய பத்திரிகைகளுக்கு உரைநடையில் எழுதியுள்ளார். வடமொழிப் பயிற்சியின் காரணமாக பகவத்கீதையை மொழிபெயர்த்தார். மொழிபெயர்ப்பாளனும் ஒரு படைப்பாளியே. முதல் நூலான ஒரு மொழியில் இலக்கியம் படைக்கின்றவர்களிடம் இருக்கும் கற்பனை ஆற்றலும், சொற்கள் அழகாக வந்து விடும் பயிற்சியும், தங்குதடையின்றிக் கலகலப்பாய் ஓடும் ஆற்றைப் போல இயற்கையான நடையும் அமைய வேண்டும். இதைப் பாரதியின் வடமொழியாக்கங்களில் பகவத்கீதை, பதஞ்சலி யோக சூத்திரம், வேதரிஷி கதை ஆகியவற்றில் காணலாம். பாமர மக்களுக்கும் புரியும் வகையில் தெளிந்த நடையில் பகவத்கீதையின் மொழிபெயர்ப்பு அமைந்துள்ளது. 'தாகூர்' சிறுகதை சிலவற்றையும் அவ்வாறே செய்துள்ளார். வடமொழி இலக்கியம் கற்ற இவர் பஞ்சதந்திரம் கதையைப் போன்று நவதந்திரக் கதை என்னும் தலைப்பில் தமிழ்நாட்டின் கோணங்கித்தனத்தையும் போலி வாழ்க்கையையும் சாடிக் கதையெழுதினார். இதில் கதாபாத்திரம் வாயிலாகப் பல்வகை அமைப்புக்களைக் காட்டி காதல், தீரம், அற்புதம், நகைச்சுவை, போக்கிரி, மூடம் ஆகியன பற்றி சொல்லோவியம் படைத்துள்ளார்.

நருவசை இலக்கியம் (Satire)

உலகியல் வாழ்க்கையில் வெறுப்புணர்ச்சிகளை எப்போதாயினும் பெறாதவர் எவருமில்லை. இலக்கியத்தில் போற்றப்படும் வெறுப்புணர்ச்சி தீமையைக் கண்டு வெறுக்கும் உணர்ச்சியே. மலிந்து கிடக்கும் தீமைகளை வெறுத்து அவற்றைப் போக்குவதற்குத் தங்கள் செயலாற்றலைப் பயன்படுத்தி வெறுப்புணர்ச்சியை அப்படியே தங்கள் வெறுப்பு வாய்ப்பாடுகளில் கொட்டி விடாது, காரம் மலிந்த உணவுக்குச் சிறிது உப்பும சேர்த்துக்கொள்வது போல நகைச்சுவையையும் சேர்த்து வெளியிட நருவசை இலக்கியம் பயன்படுகிறது. பாரதியின் ஞானரதம், தராசு, சின்னசங்கரன் கதை ஆகியன இதில் அமையும்.

நாம் வெறுப்பனவற்றை எல்லாரும் இகழ வேண்டுமென்று விரும்பி அக்கருத்துக்களையும், செயல்களையும் பலரும் எள்ளி நகையாடும்படி செய்யத் தம் சொல்லாற்றலைப் பயன்படுத்துகிறார். கண்மூடி வழக்கங்களையும் அறிவிற்கொவ்வாச் செயல்களையும் மேற்கொள்வோரின் தூங்கும் அறிவுணர்ச்சிகளைத் தட்டி எழுப்பிச் செயல்படுத்த விழைகிறார்.

சின்னசங்கரன் கதை கிட்டத்தட்ட அவரது வாழ்க்கை வரலாறாகும். நூல் முழுவதும் கருத்துக்குக் கருத்து, நிகழ்ச்சிக்கு நிகழ்ச்சி தொடர்ந்து கிண்டல். இது நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பு, நடமாட்டம், பழக்க வழக்கம் ஆகியவற்றை விளக்குகிறது. 'தராசு' அவருக்கிருந்த சமயம், இலக்கியம், நாடு, மொழிப்பற்றைக் காட்டுகிறது. உரையாடல் மூலம் வினாவிடை போன்று தம் எண்ணக் கருத்தை விளக்குகின்றார். 'ஞானரதம்' உருவகமும், உள்ளுறையும் புதுமை மிக்கவை. அவரது உரைநடைக் கலையின் முதிர்ச்சியெனவும் இதைக் கூறலாம். 'நீல ஏரிகள்! கரும்பூதங்கள் எத்தனை வகை நீலம்! எத்தனை வகை பசுமை! எத்தனை வகை

கருமை! நீல ஏரியின் மீது மிதக்கும் தங்கத் தோணிகள்! எரிகின்ற தங்க ஜரிகைக் கரை போட்ட கரிய சிகரங்கள்! தங்கத் திமிங்கிலங்கள் மிதக்கும் கருங்கடல்! எங்கு பார்த்தாலும் ஒளித்திரள், வர்ணக்களஞ்சியம். போ, போ, அதை என்னால் வர்ணிக்க முடியாது'. என்று எழுதும்போது ஞானம் கொழுந்து விட்டெரியும் வருணனை ஓட்டத்தைக் காண முடிகிறது.

ஆழமான சமூகப் பார்வை

வாழ்கின்ற சமுதாயத்தை ஊன்றிக் கவனிக்கின்ற கண்களில் தான் உயிரோட்டமுள்ள கருப் பொருட்கள் தட்டுப்படும். கண்வழிக் கருத்தில் கிடைக்கின்ற ஆதாரங்களோடு கிளர்ந்தெழும் கற்பனை உணர்வுகளையும் கூட்டி கதைகளாகவும், நாவலாகவும் வடித்துள்ளார். அயலாரின் ஆட்சியால் அடிமைத் தொல்லை மக்களிடையே பெருகி வளர்ந்து பேயாட்டம் ஆடிய காலத்தில் தேசிய உணர்ச்சியைக் கதாபாத்திரங்களின் மூலம் வெளியிட முயன்றார். அத்தோடு தமிழ்நாட்டில் பெண்ணடிமை பெருமளவில் பரவி சமூகமே சீர்கெட்டிருந்தது. அடிமைத் தனத்தின் அவலத்தைச் சாடி, நாடி நரம்புகள் முறுக்கேறும் விதமாகச் சொல்லோவியத்தில் சிறுகதைகளை ஆக்கினார்.

“தமிழர்கள் ஓங்கினால் தமிழ் இலக்கியம் ஓங்கும்” எனக் கூறி இலக்கியத்தின் குணத்தைப் பற்றியும் அதன் இலட்சியத்தைப் பற்றியும் விவரிக்கின்றார். பாரதி உயர்தர விஞ்ஞானக் கல்வியைத் தமிழ்மொழி வாயிலாகவே கற்பிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணமுடையவர். புதுமைப் பெண், சந்திரிகை, பாஞ்சாலி சபதம் ஆகிய பகுதிகளில் பெண்ணுக்குப் பெருமை பேசிய பாரதியார் ‘மாதர்’ என்ற பகுதியிலும் பெண்ணுக்கு வேண்டிய உரிமைகளைக் கோருகிறார். நேர்மைத் திறனுடன் வாழ்க்கை முற்றுப்பெறுமென்ற உணர்வோடு வாழ்க்கையை நுணுகி ஆராய்ந்து மனப்பக்குவத்துடன் எழுதிய கட்டுரைகள் உயிர்த்துடிப்புள்ள உரைநடையாகும்.

கட்டுரைகளில் அவர் வெளியிட்டுள்ள விநயம், விண்ணப்பம், அடக்கம் முதலியவற்றைப் போன்று கடிதங்களும் கூட உரைநடைச் சிறப்புப் பெற்று விளங்குகிறது. நெல்லையப்பருக்கு எழுதிய கடிதத்தில் தம்பீ மாதத்துக்கு மாதம், நாளுக்கு நாள், நினதறிவு மலர்ச்சி பெற்று வருவதைக் காண்கிறேன். நினது உள்ளக் களத்திலே பேரறிவாகிய ஞாயிற்றின் கதிர்கள் விரைவிலே தாக்கி நினக்கு நல் இன்பம் உண்டாக்குமென்றே கருதுகிறேன். ‘தமிழ், தமிழ், தமிழ்’ என்று எப்போதும் தமிழை வளர்ப்பதே கடமையாகக் கொள்க. ஆனால் புதிய செய்தி, புதிய புதிய யோசனை, புதிய புதிய உண்மை, புதிய புதிய இன்பம் தமிழில் ஏறிக்கொண்டே போக வேண்டும். இதில் அறிவு முதிர்ச்சியாலும், அனுபவப் பழுப்பாலும், உதிரும் வாழ்த்தொலியும், எண்ணக்கிடக்கையும் அமரத்துவம் பெற்றவரின் ஆவியொலியாக இன்றும் ஒலிக்கின்றது.

கைக்கு விலங்கும், வாய்க்குப் பூட்டும், கருத்துக்குத் தடையும், எழுத்திற்குத் தளையும் இடப்பட்ட ஆங்கிலேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் தோன்றியவர் பாரதி. அக்காலத்தில் ஆன்ம சுதந்திரம், சமூகநலம், மானிட வகையின் ஒருமைப்பாடு, கொடுமையினின்றும் விடுதலை, தேவையினின்றும் விடுதலை, மூடபக்தியினின்றும் விடுதலை ஆகியனபற்றிக் கட்டுரையாகவும், கதையாகவும், நாவலாகவும் எழுதிய பாரதியின் உரைநடை வாழ்க்கையின் தூரத்து நிகழ்ச்சி

பற்றியோ அல்லது கண்ணுக்குப் புலப்படாத கற்பனை உலகைப் பற்றியோ நோக்காது நடந்த, நடக்கின்ற, நடக்கப் போகின்ற நிகழ்ச்சிகளையும், அதனால் சமூகம் பெறும் பயன்களையுமே சீரிய முறையில் சித்தரித்தார். “எளிய பதம், எளிய நடை” ஆகிய உன்னத அழகின் உண்மையான தூய்மையின் வடிவத்தை இவரது நடை காட்டுகின்றது. “இயன்றவரை தமிழிலே பேசுவேன், தமிழிலே எழுதுவேன், சிந்தனை செய்வது தமிழிலே செய்வேன்” எனக் கூறிய பாரதியின் உரைநடை இணையற்றது. அறிவியலும், கலையும், மொழியும் வீறு கொண்டு வெற்றிநடை போடுகின்றது. தமிழ்மொழி தலை சிறந்தது; கருத்து வளம் கொண்டது; எளியது; இனியது என்பதை உலகம் ஓரளவு புரிந்து கொள்ள இவரது உரைநடை ஒரு அடித்தளமாகும்.

(பிலிப் ராமையா தலைமையில் செப்டம்பர் 1967இல் நடைபெற்ற பாரதி விழாவுக்காக எழுதப்பட்ட ஆக்கம் இது. இவ்வாக்கம் அன்றைய தினம் வீரகேசரியில் பிரசுரமானது. இலங்கை ஏற்றுமதி இறக்குமதித் திணைக்களத்தால் இதற்கு முதல் பரிசாகத் தங்கப் பதக்கம் வழங்கப்பட்டது.)

நமது தற்கால நிலைக்கு நாமே பொறுப்பாளி. தவறை மீண்டும் மீண்டும் செய்ய வேண்டுமென்பது கட்டளையல்ல. நமக்குப் போதிய அறிவும் உறுதியும் இருக்குமானால் நாம் பிழைகளிலிருந்து வருங்காலத்தைப் புதிய முறையில் அமைத்துக்கொள்ள முடியும். இப்போது இருக்கும் பிழைக்கு நாமே பொறுப்பாளிகள் போலவே, நாம் எப்படி ஆக வேண்டுமோ - அப்படி நம்மை ஆக்கிக் கொள்ளவும் நம்மால் முடியும். நமது நினைப்பிலும் உறுதியிலும் நமது எதிர்காலம் அமைந்திருக்கிறது.

- டாக்டர். எஸ். இராதாகிருஷ்ணன்.

**மலையகப் படைப்புக்களுடனான பேராசிரியர்
க.கைலாசபதியின் ஊடாட்டங்களும்
படைப்பிலக்கியப் பயணங்களும்**

வ.செல்வராஜ்

முன்னாள் உப பீடாதிபதி, ஸ்ரீபாத தேசிய கல்விக் கல்லூரி

இத்தலைப்பை மூன்று பகுதிகளாகப் பகுத்து ஆய்வு செய்யலாம். அவை,

பேராசிரியர் க.கைலாசபதி அவரது தத்துவார்த்த நிலைப்பாடு குறித்து மலையகத் திலிருந்து முன்வைக்கப்பட்ட கருத்துகள் அல்லது அவரது தாக்கங்கள்

மலையகம் குறித்து பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் கருத்துகள் அல்லது அவரது உணர்வுகள்

மலையக இலக்கியத்தின் தற்போதைய போக்குகளும் செல்ல வேண்டிய பாதையும் குறித்து நமது முன்வைப்புகள் ஆகியவை.

சாருமதியின் அஞ்சலிக் கவிதையோடு ஆரம்பிப்போம்.

“ஊர்க்குருவி பன்றி மாடு
உலாவி வரும் வயலோரம்
இராப் பொழுது காவல் பார்த்து
வயல்களைக் காத்த எங்கள் பதி
விடியு முன்னே போய் விட்டான்
விளக்கொளியைத் தந்துவிட்டு...”

அந்த விளக்கொளி பற்றி கதைப்போம்.

20ஆம் நூற்றாண்டின் இணையற்ற இலக்கியத் திறனாய்வாளர் அரசியல் ஆய்வாளர் அமரர் க.கைலாசபதி. தமிழ் இலக்கிய மரபுசார் திறனாய்வுத் துறையின் செல்நெறியை மடைமாற்றி இயக்கவியல் மார்க்லியப் பார்வையை வலியுறுத்தியவர். சர்வதேச அரசியல் குறித்து அவர் எழுதியிருக்கக் கூடிய ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் முக்கியமானவைகளே.

பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் ஆய்வுகள் குறித்து மலையகம் சார்ந்தவர்களால் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் ஒப்பீட்டளவில் மிகவும் குறைவே. மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகளுள் மலையகத்திற்கும், பேராசிரியருக்கும் இடையிலான ஊடாட்டங்கள் தொடர்பான ஆய்வுகள் மிகமிகக் குறைவே.

பன்முக ஆய்வில் கைலாசபதி எனும் கட்டுரைத் தொகுப்பில் (1992) ஜெ.சற்குருநாதனின் “இலக்கிய வரலாற்றுத்துறையும் கைலாசபதியும்” எனும் கட்டுரையும் எஸ்.இராஜேந்திரன் எழுதிய “இலக்கியத்தில் சமூகக் கட்டுப்பாடு குறித்து பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் கருத்துகள்” எனும் கட்டுரையும் சு.முரளிதரனின் “மலையகமும் கைலாசபதியும் - சில குறிப்புகள்” எனும் கட்டுரையும் குறிப்பிடத்தக்கன.

முதல் இருவரும் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் மீள்பார்வையைச் செலுத்தியிருந்தார்கள் என்று கூறலாம்.

தேவையான இடங்களில் பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் “பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும்”, “சமூகவியலும் இலக்கியமும்”, “இலக்கியச் சிந்தனைகள்”, “நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள்” ஆகிய நூல்களிலுள்ள கருத்துகளை மையப்படுத்தியும், மார்க்சிய அறிஞர்களின் கருத்துகளை மேற்கோள் காட்டியும் இராஜேந்திரன் எழுதியிருந்தார். “இலக்கியம் என்பது சமூகத்தின் விளைபொருள்” என்ற பேராசிரியரின் கருத்தை அடியொற்றியதாக அல்லது அடிப்படையாகக்கொண்டே இவரது கட்டுரை அமைந்திருந்தது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு குறித்து பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் பார்வையைத் துலக்கமாக எடுத்துக் காட்டுவதாக ஜெ.சற்குருநாதனின் கட்டுரை அமைந்திருந்தது. பேராசிரியரின் நூல்கள் மற்றும் மார்க்சிய அறிஞர்களின் நூல்கள் என்பவற்றிலிருந்து மேற்கோள்களைக் கையாண்டு இக்கட்டுரையை எழுதியுள்ளார்.

“பேராசிரியர் கைலாசபதியின் படைப்பும் நடையும் ஒரு குறிப்புரை” எனும் கட்டுரையை எழுதியவர் சு.தவச்செல்வன். “தமிழில் அறிவார்ந்த இலக்கிய வடிவம் பெறும் எழுதுநிலையாகத் ‘திருநாய்வு இலக்கியம்’ உருப்பெற்றிருப்பதற்குக் கைலாசபதி போன்ற பேரறிஞர்களின் எழுத்து நடையும் அறிவுத்தேடல்களும் தான் வழிவகுத்தது.” எனத் தமிழ் இலக்கியத்துறைக்குப் பேராசிரியரின் பங்களிப்பை எடுத்துரைக்கின்றார். அவரின் எழுத்தாளுமை குறித்துக் கூறும்போது, “எந்தவொரு ஆய்வுப்பொருளை எடுத்துக்கொண்டாலும், இதனது தத்தவத் தளத்திலிருந்து மாறாமல் செயற்படும் பண்பு கைலாசபதியை தனித்துவப்படுத்தியதெனலாம்”. எனினும் பேராசிரியரின் எழுத்துநடை பற்றி ‘தரவுகளை ஒவ்வொன்றாகச் சொல்லல், அத்தரவுகளை மதிப்பிடல், அக்கருத்துகளின் சமூகப் பின்புலங்களை ஆராய்ந்து வெளியிடல், இறுதியாகத் தீர்க்கமான தமது கருத்தை வெளிப்படுத்தல்’ என்ற படிமுறையில் அமையப் பெற்றிருப்பதாகக் கூறுகின்றார். மேலும் “விறுவிறுப்பான அறிவார்ந்த, வீரார்ந்த அவரது நடையைத் தீர்மானிக்கும் மற்றொரு அம்சம் பல்வேறு இலக்கியப்புலங்களில் அவரது வாசிப்பு ஆழ அகலமாக வேரூன்றியிருந்தமை யாகும். மேலும் ஆங்கில மொழிப் பரிச்சயத்தால் மேலைத்தேய அறிஞர்களின் இலக்கியக் கோட்பாடுகள் மற்றும் விமர்சன சிந்தனைகளைக் கற்று அவற்றைத் தமிழில் பயன்படுத்தக்கூடிய அணுகுமுறை பெறுவதற்கு வாய்ப்பாயமைந்தது.” எனக் குறிப்பிடுவதும் கவனத்திற்குரியதே.

பேராசிரியர் க.கைலாசபதியைப் பற்றி மலையகத்திலிருந்து ஜெ.லெனின் மதிவானம் அதிகமாக எழுதியிருக்கின்றார். அவற்றைப் பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

சோசலிசத்திற்கான பாதை பற்றி பேராசிரியர் கைலாசபதி

கைலாசபதி பற்றிய மீள் பார்வை, பேராசிரியர் கைலாசபதி சார்ந்திருந்த மக்கள் இலக்கியத் தளத்தைத் தகர்ப்பதற்கான முயற்சிகளே அவர் மீதான தாக்குதல்கள், இலங்கையில் உலகமயமாக்கலின் ஊடுருவலும் தேசிய இனப்பிரச்சினையும் பற்றி கைலாசபதி, பேராசிரியர் கைலாசபதியின் அழகியல் நோக்கு, பேராசிரியர் கைலாசபதியின் கலை இலக்கியப் பணிகள், மஹாகவி குறித்துக் கைலாசபதியின் மதிப்பீடு, பேராசிரியர் கைலாசபதி பற்றிய ஆய்வுகளும் வக்கிரங்களும், தேசிய இலக்கியக் கோட்பாடும் பேராசிரியர் கைலாசபதியும், இலக்கியத்தில் உள்ளடக்கத்தை நிராகரித்தவர்களுக்கு எதிராக... பேராசிரியர் கைலாசபதி சமூக மாற்றத்திற்கான இயங்காற்றல் (நூல்) மற்றும் மலையகம் என்ற பின்புலத்தில் கைலாசபதி என்ற மனிதர்

லெனின் மதிவானத்தின் 12 கட்டுரைகளின் சாராம்சத்தைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்திப் பார்க்கலாம்.

- பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் இலக்கியம் - இலக்கியத் திறனாய்வுக் கோட்பாடுகளை மீள் வலியுறுத்தல்:

“இலக்கியத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் இடையிலான உறவை மார்க்சிய உலகக் கண்ணோட்டத்தின் துணைகொண்டு அறிந்ததுடன் தமிழ் இலக்கிய ஆய்விற்கு சமூகவியல் அணுகு முறையையே ஆதாரமாகக் கொண்டிருந்தார். ஒவ்வொரு காலத்திலும் நிலவுகின்ற சமுதாய அமைப்பின் தன்மையைப் பொறுத்தே அச்சமூகத்தில் நிலவுகின்ற கலை இலக்கியம் பண்பாடு மதம் என்பன அமைந்து காணப்படும். சமூக அமைப்பின் மாற்றத்திற்கு ஏற்ப இவ்வம்சங்களும் மாறும்.” என்ற க.கைலாசபதியின் மேற்கோள் இதனை உறுதிப்படுத்தும்.

- பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் இலக்கியக் கோட்பாடுகளை நிராகரிக்கின்ற அணியினை எதிர்த்து வாதிடுதல்:

“உள்ளடக்கம் ஒரு மனிதனின் உயிர் என்றால், உருவம் அதன் உடல்” என்பார் கைலாசபதி. ஒரு தூய அழகியல்வாதியின் கலை பற்றிய பார்வையும், மக்கள் இலக்கியக் கர்த்தாவின் அழகியல் பற்றிய பார்வையும் அடிப்படையில் முரண்பாடானதாகும் என்பதை எடுத்துக்காட்டிய கைலாசபதி, அவை எவ் எவ்வகையில் தமது வர்க்க நலனைப் பிரதிபலித்து நிற்கின்றன என்பதனையும் கோட்பாட்டு அடிப்படையில் நிறுவினார்.” என எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.

- பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் தேசிய, சர்வதேசிய அரசியல் கட்டுரைகளை விளக்குதல்:

“கைலாசபதியின் தேசிய, சர்வதேசிய அரசியல் பார்வை குறித்து நோக்குகின்ற போது சமகால சர்வதேச அரசியல் பற்றிய பார்வையானது நவீன திரிபுவாதமாக உருவாகியிருந்த சோவியத் யூனியனது நிலைப்பாட்டில் நின்றோ அல்லது திருடி வாழும் பண்பு

நீங்கலாக சர்வதேச அரங்கில் ஏற்பட்ட மார்க்ஸியம் கல்லறைக்குச் சென்றுவிட்டது என்ற விரக்திமயப்பட்ட கோட்பாட்டை அமெரிக்க சிந்தனையின் பின்னின்று முன்வைக்கவோ அவர் முனையவில்லை. மாறாக இந்த நெருக்கடியான சூழலை விமர்சனத்துக்குள்ளாக்கி அதனுடும் மார்க்சிய வெளிநிய மாலு சேதுங் தத்துவார்த்தத்தை அதன் ஸ்தாபன நடைமுறையுடன் அணுகித் தீர்மானங்களை முன்வைக்கின்றார். இப்பின்னணியிலே கைலாசபதி சீனச் சார்பு அரசியல் பாதையை முன்னெடுத்தார்.”

- எனப் பேராசிரியரின் அரசியல் நிலைப்பாட்டை குறிப்பாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார்.
- பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் வாழ்க்கைக் குறிப்புகளை முன்வைத்தல். (தனிநூல்)
- மலையகத்துடனான பேராசிரியரின் தொடர்பும், பங்களிப்பும்.

இரண்டு கட்டுரைகள் கைலாசபதியின் மலையகத் தொடர்புகள் குறித்துப் பேசுகின்றன.

1. மலையகமும் கைலாசபதியும் - சில குறிப்புகள் (சு.முரளிதரன்- 1992)
2. மலையகம் என்ற பின்புலத்தில் கைலாசபதி என்ற மனிதர் - (வெளின் மதிவானம் 2000) இருவரின் கட்டுரையும் பின்வரும் விடயங்களை உள்ளடக்கியுள்ளன.

மலையக மக்கள் குறித்தும், மலையக மக்கள் இலக்கியம் குறித்தும் க.கைலாசபதி ஆழ்ந்த அக்கறை கொண்டிருந்தார்; மலையகத்தில் இடம் பெற்ற இலக்கிய நிகழ்வுகள் குறித்த தேடலை மேற்கொண்டிருந்தார்; பதுளை நண்பர் சிங்காரத்துடனான தொடர்புகளைப் பேணினார்; தலாத்துஓயா கே.கணேஷ், என்.எஸ்.எம்.இராமையா, சாரல்நாடன், அந்தனி ஜீவா, தெளிவத்தை ஜோசப் போன்ற மலையக எழுத்தாளர்களோடு தொடர்புகளைக் கொண்டிருந்தார்; மலையகத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொழிற்சங்கப் போராட்டங்கள் பற்றி தினகரன் பத்திரிகையில் முக்கியத்துவம் அளித்துப் பிரசுரித்துள்ளார்.

பேராசிரியர் க.கைலாசபதியுடன் நெருக்கமான தொடர்புகளைக் கொண்டவர் எல்.ஜோதிக்குமார். மலையகத்திலிருந்து வெளிவந்த ‘தீர்த்தக்கரை’ (ஜூன் - ஜூலை 1980) காலாண்டு இலக்கிய சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழில் அவர் எழுதிய ‘பழைய அலைகளும் புதிய சமர்களும்’ எனும் கட்டுரை கவனத்திற்குரியது.

1979 ஜூலை மாத ‘சமர்’ இதழில் வெளிவந்த ‘முற்போக்கு இலக்கியமும் அழகியல் பிரச்சினைகளும்’ என்ற கைலாசபதியின் கட்டுரை குறித்து அ.யேசுராசா எழுதிய விவாதத்துக்குரிய கட்டுரைக்கு எதிராக எழுதிய கட்டுரையே இது.

“முற்போக்கு இலக்கியத்துக்கு அழகியல் பிரச்சினை இல்லையென்பது எமது கருத்தல்ல. மாறாக இது எதிர் நோக்க வேண்டிய அழகியல் பிரச்சினைகள் அநேகம் உண்டு....புதியதோர் உலகத்தை உருவாக்க விழைவது போலவே, அதற்கு உதவ வேண்டிய இலக்கியத்தினடியாகப் புதிய அழகியல் அளவுகோள்களையும் உருவாக்கி அளிக்க வேண்டிய கடமையை எதிர் நோக்குகின்றது. முற்போக்கு இலக்கியக் கர்த்தாக்களே அதனையும் செய்வதற்குரியவர்களாவர்.” என்ற பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் ‘சமர்’ கட்டுரையிலிருந்து ஒரு பகுதியை மேற்கோள் காட்டி தனது கருத்தினை ஜோதிக்குமார் முன்வைத்திருக்கிறார்.

“உங்கள் விமர்சனக் கண்ணோட்டங்களை எங்கிருந்து ஆரம்பிக்கிறீர்கள்? உருவத்திலிருந்தா? அல்லது உள்ளடக்கத்திலிருந்தா?” என்ற வினாவை ஜோதிக்குமார் முன்வைக்கின்றார்.

அத்தோடு தமது பதிலையும் மிகக் கறாராக முன்வைத்து பேராசிரியரின் கருத்தினை வளப்படுத்துகிறார்.

“எங்கள் பார்வை நிச்சயமாக ஒரு படைப்பின் உள்ளடக்கத்திலிருந்தே ஆரம்பிக்கின்ற தேயன்றி உருவத்திலிருந்தல்ல. ஏனெனில் அடக்குமுறை, வஞ்சனை, சுரண்டல் ஆகியவற்றைக் காலம் காலமாகக் கிட்டத்தட்ட வரலாறு பூராவுமே அனுபவித்து வந்த ஒரு மக்கள் கூட்டத்துடன் ஒரு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கால கட்டத்தில் பிரவேசித்துள்ள நாம் இன்றைய கால கட்டத்தின் உண்மை இலக்கியத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கும் போது, நிச்சயமாக அதன் கருவையே முதலில் எங்கள் பரிசீலனைக்கு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியதாகின்றது.”

பேராசிரியரின் கட்டுரையிலிருந்து பெறப்பட்ட கருத்து மற்றும் வினாவை முன்வைத்து எழுதிய பதில் என்பன எண்பதுகளில் நிகழ்ந்த வாதப்பிரதி வாதங்களை மிகச்சிறப்பாக முன்வைப்பதோடு, தமது நிலைப்பாட்டைத் தெளிவாக முன்வைத்துள்ளார்.

இக்கட்டுரை பல்வேறு விடயங்கள் குறித்து முக்கியத்துவம் உடையது:

உருவமா? உள்ளடக்கமா? எனும் நாடு தழுவியதாக நடைபெற்ற இலக்கிய சர்ச்சையில் சமகாலத்திலேயே மலையகமும் இணைந்திருந்தது அல்லது பங்குகொண்டது என்பதை இக்கட்டுரை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

பேராசிரியரின் கருத்துக்கு ஆதரவு நிலைப்பாட்டை எடுத்தமை:

பேராசிரியர் க.கைலாசபதியின் இலக்கியம், திறனாய்வு குறித்த தத்துவார்த்த நிலைப்பாட்டிற்கு வலிமையான ஆதரவை வழங்குவதில் மலையகமும் முன்னிலை வகித்தது.

மலையகத்திலிருந்து பேராசிரியரின் கோட்பாட்டுக்கு எழுந்த முதல் குரலாக இதனைக் கொள்ளலாம்.

இனி பேராசிரியரின் நீண்ட கால நண்பரான சி.வி.வேலுப்பிள்ளை பேராசிரியர் க.கைலாசபதி குறித்த எண்ணங்களைப் பார்க்கலாம்:

“மக்கள் நல்வாழ்வுக்காகவும், அவர்கள் நாகரிகம் மேம்பாடடைவதற்காகவும் தங்கள் வாழ்நாட்களை அர்ப்பணித்த பெரியார்கள் காலத்திற்குச் சொந்தமானவர்கள். அந்த மரபின்படி கைலாசபதி அவர்கள் பிறவாத நாட்களுக்குச் சொந்தமானவர்”

“கைலாசபதி இலக்கிய உலகில் ஒரு பெரிய தாக்கத்தை உண்டு பண்ணுவார்” Jeg Mohan கூறியதை மேற்கோள் காட்டி விபரித்துள்ளார்.

மேலும் கைலாசபதி அவர்களைச் சந்தித்த போது, பேராசிரியர் கூறியதை சி.வி. பின்வருமாறு பதிவு செய்துள்ளார்.

“ஞாயிறு தினகரனுக்கு நீங்கள் அவசியம் எழுதவேண்டும். மலை நாட்டுத் தலைவர்களைப் பற்றி ஒரு தொடர் கட்டுரை எழுதுங்கள். அதில் மலைநாட்டார் கலை, கலாச்சாரம், சரித்திரம், அரசியல் ஆகியவற்றைப் பின்னி எழுதுங்கள்” என்றார்.

எனவும்,

“இந்தக் காலகட்டத்தில் அதாவது 54-60களில் மலைநாட்டு எழுத்தாளர்களை ஊக்குவித்துப் பது இலக்கியம் வளர்க்க சாதனம் அளித்தார். எங்கள் இலக்கிய சரித்திரம் எழுதும் போது இதைக் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியாது” எனவும் சி.வி குறிப்பிட்டுள்ளார். கைலாசபதியின் மலையகம் குறித்த பங்களிப்புக்கு வேறு உதாரணங்கள் தேவையில்லை.

மலையகத்தின் மிக முக்கியமான ஆளுமை எல். சாந்திசுமார். காத்திரமான படைப்பாளியாக (தீர்த்தக்கரை கதைகள் - ஆனந்த ராகவன்) சமூக ஆய்வாளராக, (மலையக சமூக உருவாக்கம்) திறனாய்வாளராக, அரசியல் சிந்தனையாளராக, மார்க்சியவாதியாகப் பன்முக ஆளுமை கொண்டவர். பேராசிரியர் க.கைலாசபதியோடு மிக நெருக்கமான உறவைப் பேணியவர். ‘மார்கா’ நிறுவனத்தில் பணியாற்றிய காலங்களில் பேராசிரியர் கைலாசபதியுடன் சமூகவியல் ஆய்வுகள், அரசியல், இலக்கியம், திறனாய்வு போன்ற விடயங்கள் குறித்து ஆழமான கலந்துரையாடல்களில் ஈடுபட்டுள்ளார். ‘தீர்த்தக்கரை’ சஞ்சிகையின் ஆசிரியரான சாந்திசுமார் முதல் இதழைக் கைலாசபதியின் தலைமையில் வெளியிட்டு வைத்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந்நிகழ்வில் தலைமையுரை ஆற்றிய கைலாசபதி தீர்த்தக்கரை மிகப்பெரிய நம்பிக்கையைத் தருவதாகக் குறிப்பிட்டார். ஏற்புரையை சாந்திசுமார் நிகழ்த்தியமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. (சாந்திசுமார் எழுத்தில் இவற்றைப் பதிவு செய்யாமை துரதிர்ஷ்டமானதே)

இவ்வாறு மலையகத்தோடு பல்வேறு வழிகளில் இடைத்தாக்கம் புரிந்துள்ளார் கைலாசபதி.

மலையகம் குறித்து மலையகப் படைப்புகள் குறித்து இரண்டு நூல்களுக்குப் பேராசிரியர் க.கைலாசபதி வழங்கிய முன்னுரைகள் மிகுந்த கவனத்துக்குரியவை.

- சி.வி. வேலுப்பிள்ளை தொகுத்தளித்த “மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்கள்” எனும் நூலுக்கு கைலாசபதி எழுதிய முன்னுரை மிகக் கனதியானது.

“திரு.சி.வி.வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் சேகரித்துத் தொகுத்து வெளியிடும் மலைநாட்டு மக்கள் பாடல்களின் கையெழுத்துப் பிரதியை நான் படித்த பொழுது, மேற்கூறிய சிந்தனைகள் மேலெழுந்தன.” எனக் கூறி சர்வதேசம் தழுவிய நாட்டார் பாடல்களின் மக்கள் இலக்கியத்தின் பொதுப் பண்புகளை விலாவாரியாகக் கூறியுள்ளார்.

“இத்தகைய பாடல்கள் உலகின் மிகப் பழைய இலக்கிய வகையைச் சேர்ந்தன. அது மட்டுமன்று. உலக வரலாற்றிலே மனுக்குலத்தின் பெரும்பகுதி அறிந்த இலக்கிய வகையும் இதுவேயாகும்.”

சி.வி.யின் இத் தொகுப்பை வாய்ப்பாகக் கொண்டு நாட்டார் பாடல்களின் பண்புகளை இவ்வாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“கைத்தொழில் புரட்சிக்கும், முதலாளித்துவ சமுதாய அமைப்புக்கும் முற்பட்ட காலம் முதல் வழங்கி வருகின்ற வாய்மொழிப் பாடல்கள் அடிப்படையில் வெவ்வேறு பிரதேசங்களில் வாழும் மக்களின் கூட்டான பொதுவான உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவனவாய் உள்ளன. வெவ்வேறு தொழில்களிலும், முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டிருக்கும் ஒத்த வாழ்க்கை நிலையிலுள்ளோரின் அனுபவ வெளிப்பாடாக முகிழ்க்கும் வாய்மொழிப் பாடல்களில் தனிமனிதர்களது அவல மனோபாவத்திற்குப் பதிலாகக் கூட்டு வாழ்க்கையின் உறுதிப்பாடும், தன்னம்பிக்கையும் வெளிப்படுத்தல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.”

வாய்மொழி இலக்கியம் பற்றி மார்க்சிம் கார்க்கியின் மேற்கோளையும் எடுத்தாண்டுள்ளார்.

'கண்டிச் சீமைக்குக்' கனவுகளுடன் வந்தனர். புலம் பெயர்தலுடன் அவர்கள் வாழ்க்கை ஆரம்பமாயிற்று. இன்றுவரை அவர்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கி வந்துள்ளனர். இவையனைத்தையும் உயிர்த்துடிப்புடன் புலப்படுத்தும் உருக்கமான சொல்லோ வியங்களாய் இப்பாடல்கள் அமைந்துள்ளன."

"நெடுங்கால நண்பர் ஒருவரது நூலுக்கு முன்னுரை எழுதுவதில் நான் பெரு மகிழ்ச்சி அடைகின்றேன்."

"தோட்டக் காட்டினிலே" (மலரன்பன், மாத்தளை கார்த்திகேசு, மாத்தளை வடிவேலன் 1980) சிறுகதைத் தொகுப்பிற்கான முன்னுரை மலையகம் குறித்து மலையக இலக்கியம் குறித்து மிக முக்கியமான பதிவாகக் கருத முடியும். இந்த முன்னுரை மலையக இலக்கியங்கள் மலையகப் படைப்பாளர்கள் பற்றிய பொதுவான பார்வை பற்றியதாகவும் 'தோட்டக்காட்டினிலே' சிறுகதைகள் பற்றிய சிறப்புப் பார்வை கொண்டதாகவும் அமைந்துள்ளது எனலாம்.

மலையக மக்களின் வாழ்வியலைப் படைப்பதே மலையக எழுத்தாளர்களின் படைப்புகளில் காணக்கூடிய முக்கிய பண்பாகும்.

"மலையக உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கையிலிருந்தே பெரும்பாலான கதைகள் முகிழ்த்திருக்கின்றன."

எனவும்,

"அந்த வாழ்க்கை அவலம் நிறைந்ததாயும், பலவிதமான சுரண்டல்களுக்கும் அடக்குமுறை களுக்கும் அடிமைப்படுத்தப்பட்டதாயும், சோகமே நித்தியமாயும், நிரந்தரமாயும் இருந்து வந்திருப்பது உலகறிந்த உண்மையாகும்."

எனவும், மலையக மக்களின் வாழ்க்கையை விபரிக்கிறார்.

"அத்தகைய வாழ்க்கையைச் சிறிதளவேனும் சித்தரிக்க முற்படும் கதைகளில் துன்பச் சுவை இழையோடுவது எதிர்பார்க்கக்கூடியதே.

ஆயினும், துன்பத்தின் மத்தியிலும் வாழ்த்துடிக்கும் மனிதத்துவத்தை ஆங்காங்கு நமக்குக் காட்டுகிறார்கள் கதாசிரியர்கள்."

இப்பண்பு பெரும்பான்மை மலையக எழுத்தாளர்களிடம் காணக்கூடிய பொதுப் பண்பாகும்.

"மலையகத்திலே குறிப்பாகத் தோட்டங்களிலே உழைக்கும் மக்கட் சமூகத்தில் பெண்கள், முதியோர், குழந்தைகள் மேலதிக சமைகள், துன்பங்களையும் அனுபவிக்க வேண்டியவர்களாயிருக்கின்றனர்."

இக்கூற்றும் மலையக மக்களிடம் காணக்கூடிய முக்கியப் பிரச்சினையாகும்.

"மொத்தத்தில் இக்கதைகளிலே தர்மாவேசமும், மனிதாபிமானமும், எதிர்கால நம்பிக்கையும் வெவ்வேறு அளவில் கலந்து ஓடுகின்றன. இலட்சிய வேட்கையும் பேசப்படுகின்றது. இவற்றையும் அநாவசியமான அலங்காரங்களும், ஜாலங்களுமின்றிப் பொருளுக்கேற்ற மொழிநடையிலும் உருவச் செறிவுடனும் ஆசிரியர்கள் கூறிச்செல்கின்றனர்."

இதுவும் மலையக எழுத்தாளரிடம் காணப்படக்கூடிய பண்பாகவே கொள்ளலாம். எனினும், எழுத்தாளர்களிடையே வேறுபாடுகள் இல்லாமல் இல்லை.

“ஓரளவு தொய்ந்து காணப்படும் இன்றைய இலங்கைச் சிறுகதை உலகில் இத்தொகுதி நம்பிக்கையையும் நல்லுறுதியையும் பாய்ச்சும் என எதிர்பார்க்கலாம்.”

1980களில் பேராசிரியர் மலையக இலக்கியம் குறித்து இவ்வாறு கூறிச் சென்றுள்ளமை மிகக் கவனத்திற்கு உரியவையே. இதுவரை நாம் பார்த்த விடயங்களைத் தொகுத்து நோக்கினால்,

பேராசிரியர் மலையக சமூகம் குறித்து மிகுந்த அக்கறையோடு செயற்பட்டுள்ளார் என்பதைப் புரிந்து கொண்டிருக்க முடியும். தொழிலாளர்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்ட சமூகத்தைப் புரிந்து கொள்ளல் என்பது உணர்வும், அறிவும் இணைந்து வருகின்ற மனிதர்களுக்கே சாத்தியமானதாகும். இது பேராசிரியர் கைலாசபதியிடம் நிறைந்தே காணப்பட்டுள்ளது என்பதும் தெளிவாகின்றது.

“மனித உணர்வுகள் எல்லோருக்கும் பொதுவானவை என்று சிலர் ‘தத்துவம்’ போதித்தாலும் கூர்ந்து நோக்கினால் அவையும் மனிதரது வர்க்க நிலைகளுக்கும் நிலைப்பாடுகளுக்கும் அமையவே செயற்படுவது தெளிவாகும். யதார்த்தமான பாத்திரப் படைப்புக்கு இந்த அடிப்படையான சமூகவியல் நியதியை எழுத்தாளர்கள் தெரிந்து கொள்ளுதல் அவசியம்”

கைலாசபதியின் இக்கூற்று அவருக்கும் பொருத்தமானதாகவே அமைந்து விடுகிறது.

இன்று மலையகம், மலையகப் படைப்புகள், படைப்பாளர்கள் குறித்து பின்வரும் விடயங்களை அவதானிக்க முடியும்:

1980களுக்கு முன் மலையக சமூகம் என்பது, தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்டிருந்தது. இன்று பெருந்திரளான தொழிலாளர் படை படிப்படியாகக் குறைந்து வருகிறது. எனினும் மலையகத்தின் அடிப்படை தொழிலாளர்கள்தான் எனும் பண்பு இன்னும் மாறவில்லை.

1980களுக்கு முன் சிறிய தொகையினராக இருந்த மத்தியதர வர்க்கம் பெரும்பாலும் தொழிலாள வர்க்க நலன் சார்ந்த சிந்தனையுடன் இருந்தது. இவர்கள்தான் கைலாசபதியை அறிந்திருந்தார்கள். அவருடனான தொடர்புகளிலும் இருந்தார்கள்.

ஆனால் இன்று மலையகத்தின் மத்தியதர வர்க்கம் சற்று விரிவடைந்துள்ளது. இந்நிலையில் மலையகத்திலிருந்து மேலெழும் படைப்புகளும் குணாம்ச ரீதியான மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டு வருகின்றது. இதில் ஆரோக்கியமற்ற அம்சங்கள் அதிகரித்து வருகின்றதோ என அஞ்ச வேண்டி இருக்கின்றது.

மலையக இலக்கியங்களில் இன்று பின்வரும் அம்சங்களை அவதானிக்கலாம்:

- தொழிலாள வர்க்க நலன் சார்ந்த படைப்புகள் ஒப்பீட்டளவில் குறைந்து வருகின்றன.
- தனிநபர்களைப் பிரதான பாத்திரமாகக் கொண்ட படைப்புகள் வரத் தொடங்கியுள்ளன.
- உள்ளடக்கத்தை விட உருவம் முக்கியத்துவம் பெறும் படைப்புகள் ஆங்காங்கே தென்பட ஆரம்பிக்கின்றது.

- உள்ளதை உள்ளவாறு எழுதும் இயற்பண்புவாத படைப்புகளை அடையாளம் காணக்கூடியதாக உள்ளது.
 - மலையக மக்கள் ஒரு தனித்தேசிய இனம் என்பதற்கான வேர்களைத் தேடும் படைப்புகள்.
 - மலையகப் பிரதேசத்திற்கு வெளியிலிருந்து வரும் படைப்புகள்
 - மலையகத்தவர் மலையகத்திற்கு வெளியிலிருந்து எழுதுதல்
 - மலையகம் சாராதவர்கள் மலையகம் குறித்து எழுதுதல்

“மலையக வாழ்க்கையை உள்நின்று சித்தரிக்கும் எழுத்தாளர்களின் உள்ளங்களையும் ஆற்றலையும் உணர்ந்து கொள்ள முடிந்தது. மலையக மக்களைத் தூரநின்று பார்த்து எழுதுபவர்களும் இருக்கின்றனர்.” இக்குறிப்பு முக்கியமானது.
 - மலையக அசைவியக்கம் குறித்த படைப்புகளும் வெளிவருகின்றன.
- இவ்வாறாக மலையக படைப்புகள் பன்முகப் பண்புகளுடன் வெளிவருகின்றன.

முடிவுரையாக,

மலையக மக்கள் அடிப்படையில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினரே இன்று தொழிலாளர் வர்க்கத்திலிருந்து உருவாகி வரும் மத்தியதர வர்க்கத்தினர் தொகை ரீதியாக அதிகரித்து வருகின்றனர். சிறிது பலமிக்கவர்களாகவும் வளர்ந்து வருகின்றனர். உயர், மத்தியதர வர்க்கத்தினர் பெரும்பாலும் தமது நலன் சார்ந்து வளர்வது இயல்பானதே. மலையகத்திலிருந்து வெளிப்படும் கலை இலக்கியங்களில் இச்சிந்தனைகள் வளர்வதாக உணரலாம். எனவே தொழிலாளர் நலன் சார்ந்த சிந்தனையிலிருந்து மலையகம் விடுபட்டுச் செல்லக்கூடிய வாய்ப்புகள் அதிகமாகியுள்ளன. அதன் ஆரம்ப வெளிப்பாடுகள் வரத் தொடங்கிவிட்டன. தொழிலாளர் வர்க்க நலன் சார்ந்த சிந்தனைகளை வளர்த்தெடுக்க வேண்டிய அவசியம் எழுந்துள்ளது. அதற்கான வேலைத்திட்டங்களை ஒழுங்கமைத்து செயற்பட வேண்டியது எமது கடமையாகும்.

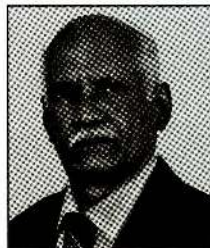
அதற்கான 'விளக்கொளியைப்' பேராசிரியர் கைலாசபதி தந்துவிட்டே சென்றுள்ளார்.

“எங்களை உள்ளங் கசிந்து அன்புடன் நேசித்தவர் கைலாஸ். எங்கள் பெருமகன் அவர்.”

- சி.வி.

பேராசிரியர் தந்துவிட்டுச் சென்ற விளக்கொளியில் எமது பாதை துலக்கமாகும், வெளிச்சமாகும் என்ற நம்பிக்கையுடன்.

பண்டாரவளை சி.முத்துசங்கரனின் (சி.எம்.சங்கர்) கவிதைகள் சில குறிப்புகள்

மொழிவரதன்

முன்னாள் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர்

கருப்பையா முத்துசங்கரன் என்ற இயற்பெயருடைய சி.எம்.சங்கர் 14.04.1961இல் ஆலி - எல சென்ஜேம்ஸ் தோட்டத்தில் பிறந்தவர். தந்தையார் பெயர் பழனிவேல் கருப்பையா. தாயார் பெயர் முத்தையா கண்மணி. இவரது தந்தையார் மேற்படி தோட்டத்தில் கள உத்தியோகஸ்தராகக் (Field Officer) கடமை புரிந்தவர் சி.எம்.சங்கர் குடும்பத்தில் எட்டாவது பிள்ளை. 1980களில் இவர் எழுதத் தொடங்கினார். சி.எம்.சங்கர், சங்கராணி ஆகிய பெயர்களில் கவிதை உலகில் உலாவரத் தொடங்கினார். 1980களில் சிந்தாமணி, ஞாயிறு வெளியீட்டில் இவரது முதல் கவிதை வெளிவந்தது. சி.எம்.சங்கர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை ஆலி - எல முஸ்லிம் மகா வித்தியாலயத்தில் தொடங்கி தொடர்ந்து பண்டாரவளை தமிழ் மகா வித்தியாலயம், ராசிக் பரீட் மகா வித்தியாலயம் போன்றவற்றில் தொடர்ந்தார். அவர் தனது க.பொ.த (உயர் தரத்தினை) அட்டன் ஹைலண்ட்ஸ் கல்லூரியில் கற்றார். பாடசாலை மட்டத்தில் போட்டிகளில் பங்குபற்றி பல பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளார். சங்கரின் கவிதைகள் பெருமளவில் தேசிய பத்திரிகைகளிலேயே பிரசுரம் பெற்றுள்ளன. அந்த வகையில் தினகரன், தினக்குரல், வீரகேசரி முன்னர் சிந்தாமணி போன்றவற்றில் பிரசுரம் பெற்றுள்ளன. இவர் கவிதை எழுதத் தூண்டுதலான சில விடயங்கள் இருந்ததை இவர் கூறியுள்ளார். அதாவது ஒரு முறை கல்லூரியில் இடம் பெற்ற கவிதைப் போட்டியொன்றுக்காகத் தனது அண்ணனிடம் கவிதையொன்றை எழுதி அனுப்புமாறு வேண்டியுள்ளார். அண்ணனோ சுயமாகக் கவிதை எழுதிப் பரிசு பெற முயற்சிப்பதே நல்லது எனப் பதில் எழுதினார். இதனால் தானே சுயமாகத் தொடர்ந்து கவிதை புனைய ஆரம்பித்தார். பொதுவான இளம் கவிஞர்களின் கவிதைப் போக்கினைப் போன்றே இவரது கவிதைகளும் அபரிமிதமான காதல் கவிதைகளாகவே மலர்ந்தன எனில் வியப்பில்லை. காதலித்து செத்துப்போ, பாகற்பூவும் உன் சூரிய குணமும், புதிய கவிதை, காகிதமாய், தொலைந்த நிலா போன்ற காதல் உணர்வையும், காதல் துயரையும் பிழிந்து தந்துள்ளன. காதலித்து செத்துப் போ என்ற கவிதையில்

“ப்ரிய சுஷ்மி
 மண்ணில் புதையும்
 பிணங்களுக்கே
 மலரை வைத்து
 அலங்கரிக்கும் உலகில்
 வாழும் நம் மனங்களில்
 ஏன் காதலை வைத்து
 மகிழ்ந்திடக் கூடாது
 ப்ரியமே
 பின்னால் வரும்
 அரச பேருந்தைக் கண்டதும்
 வேகமாய் விரையும் - ஒரு
 தனியார் வாகனம் போல்
 என்னைக் கண்டதும்
 விரைவது - அந்த
 வேதனையில் நான்
 உன்னை வெறுத்துவிட
 வேண்டுமென்றா?”

மேற்கண்டவாறு இவரது ஆரம்பகாலக் கவிதைகள் பிறந்திருந்தாலும், கால ஓட்டத்தில் இவரது கவிதைகள் பல பாடுபொருளை உட்பொருளாகக் கொண்டு மலரத் தொடங்கின எனலாம். புதுக்கவிதை என்ற போர்வைக்குள் பல்லாயிரம் கவிஞர்கள் பேனையைத் தூக்கியிருந்தாலும் காலகட்டத்தில் அவர்கள் காணாமல் போனதை இலக்கிய உலகம் சான்று பகரும். ஆனால் சி.எம்.சங்கர் என்ற முத்துச்சங்கரன் இன்று வரை எழுதிக் கொண்டிருப்பது அவரது கவிதை வரிகளின் காந்தத் தன்மைகளுக்காகவே எனலாம். இதற்குச் சான்று பகரும் வகையில் அவரது கவிதைகளைத் தொகுத்து அவர் ஆய்வுகூட உதவியாளராகக் கடமைபுரியும் பண்டாரவளை ஸ்ரீ சக்தி கல்லூரி 23.12.2021 அன்று “என் கவிதையில் உன் கதை” என்ற தலைப்பில் நூலாக வெளியிட்டது. பாடசாலை ஆசிரியர் நலன்புரிச் சங்கத்தினரின் இம் மகத்தான பணி விதந்துரைத்திட வேண்டிய ஒன்று. அவர்களுக்கு என்றும் மலையக இலக்கிய உலகம் தலைசாய்த்து நன்றி கூறும் எனலாம். அதிபர் வி.விவேகானந்தன் தலைமையில் இடம் பெற்ற இந்நிகழ்வில் உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் க.யோகேஸ்வரன், பத்திரிகையாளர், விமரிசகர் அருள்கார்க்கி போன்றோர் கலந்து சிறப்பித்தனர். மேற்படி நூலை விமரிசனம் செய்த ஊடகவியலாளர் அருள்கார்க்கி கவிதைகளின் தலைப்புகள் மிகவும் வித்தியாசமானதாக உள்ளதாகக் குறிப்பிட்டதுடன், சில கவிதைகளையும் உதாரணங்களாகக் கூறினார். மலாலா யூசுப் பற்றிய “சமாதானப் பூவுக்கான சவப்பெட்டி” கவிதையின் சில வரிகளைச் சுட்டிக் காட்டினார்.

“அகிலத்தின் அமைதிக்காய் நீ

சத்தமிட்டாய் -

ஆயுதங்களோ உன்

அமைதிக்காய் உன்னை முத்தமிட்டான்”

மேலும் ஊருக்குப் போயிருந்தேன் கவிதையில்:

“ஊருக்குப் போயிருந்தேன்

ஊரும் மாறியிருந்தது உன்னைப் போலவே

இருந்த கட்டிடங்கள் இடிக்கப்பட்டிருந்தது

என் இதயத்தைப் போல் ஆனாலும்

நீ அமைத்துக் கொண்ட புதுவாழ்வு போல்

புதிய கட்டிடங்கள் அமைக்கப்பட்டிருந்தது”

என்றும் உள்ள கவி வரிகளையும் பொருளையும் சுட்டிக் காட்டினார்.

மேலும், அதிசயங்கள் கவிதையில்:

“கிரக அந்தஸ்தை புளுட்டோ

இழந்தது என்பது

உலக செய்தியாய் ஊர் முழுவதும்

பரவிய போதும் மனித அந்தஸ்தை இந்த

மலையக மனிதர் இழந்து நிற்கும்

நிலை மட்டும் இன்றும் ஏன்

இரகசிய செய்தியாய் இருந்து கொண்டிருக்கின்றது”

என்ற வரிகளின் சிறப்பினை எடுத்துரைத்தார்.

அம்மா நீ இருந்திருந்தால் கவிதையில்:

“என்னை சுமந்து கொண்டு

ஓடும் ரயிலேறி உட்கார ஓரிடமின்றி

நீ நிலை தடுமாறிய போது

பிள்ளை என்னால் உனக்கோர்

இருக்கை கிடைத்தது இருந்து கொள்ள

அம்மா

அதை விட நான் உனக்காக

எதையும் பெற்றுத் தந்த தாய்

என் மனப் பதிவுகளில் இல்லை”

என்றவாறு சி.எம்.சங்கரின் கவிதைகளின் சிறப்புப் பற்றி சிலாகித்து அருள்கார்க்கி அவர்கள் விமரிசனம் செய்தார்.

சி.எம்.சங்கரின் கவிதைகளில் புதிய உவமைகளும் உருவகங்களும் சிறப்பாகக் கையாளப் படுகின்றது. மேற்கூறப்பட்ட “புளுட்டோ” பற்றிய கவிதை அவைகளுள் ஒன்றெனலாம். மிக இலகுவாகப் புரியும் வண்ணம் அவரது கவிதைகளில் அவை வருவதைக் காணலாம். “என் கவிதையில் உன் கதை” கவிதையின் அறையினுள் நுழைந்த வண்ணத்தியை வைத்து அவர் புனைந்துள்ள மேற்படி கவிதை நயக்கத்தக்கது.

“இருளிறங்கி பகலுறங்கிப்போன இந்தப் பொழுதில்
பட்டுவண்ண சிறகடித்து என் பாழான அறைக்குள்
புகுந்து பறக்கும் சின்ன பட்டாம் பூச்சியே நீ
பாதை மாறி வந்திங்கு பறக்கின்றாயா?
இல்லை என் தனிமையின் நிலை கண்டு
துணைக்கு வந்தாயா?
தனிமையின் பாரம் என் வாழ்வின் பாகம்”

காதல், அன்பு, தனிமை, பிரிவுத்துயர், உழைப்பாளர், வாழ்வு எனப் பல பாடு பொருள்களில் அவரது கவிதைகள் தொடர்கின்றன.

“மேகங்கள் மூடிய மலைகளுக்குள்
மௌனம் காப்பதால்
இந்த மலையகம்
மரணித்துப் போனதாய்
யாரும் மதித்துவிடாதீர்கள்”

எனவும்,

நிசப்தம் நிறைந்த நிலவு பொழியும்
நடுநிசியில் நீர்வீழ்ச்சி வழியும்
அழகு காண மறந்து
இவர்கள்
கண்ணயர்ந்து போனதால்
இவர்கள் உணர்வுகள்
ஒடுங்கிப்போனதாய்
யாரும் உறுதிசெய்திடாதீர்கள்

எனவும் கவிஞர் கூறுகிறார்.

அதாவது மலையகம் அமைதியாய் இருப்பதால், அவர்கள் போராட்டக் குணமற்றவர்கள் எனப் பொருள்படாது என்பதைச் சூசகமாகக் கூறுகின்றார் அவர். இக்கருத்துக்கு வலுவூட்டும் வகையில் “உழைப்புச் சிறைக்குள்” எனும் கவிதையில் அமைதி என்பது அமைதியல்ல என்பதையும் நீருக்குள் பூத்த நெருப்பாக, இம் மக்களின் உணர்வுகள் உள்ளதையும் இவரது கவிதை வரிகள் உணர்த்துகின்றன. அதே போன்ற அழகிய உணர்வற்றவர்களாக இம் மலையக மக்களை எண்ணிவிட வேண்டாம். என்பதை வலியுறுத்தவே “நிசப்தம் நிறைந்த...” தொடரும் கவி வரிகளின் ஊடாகக் கூறிச் செல்கின்றார். வாழ்வின் பால் தாக்கம் செலுத்தும் பல விடயங்கள் பற்றி அவரது கவிப் பேனா தொட்டு எழுதுகின்றது. வாழ்க்கையைப் பற்றி எழுதும் போது, எமது கண்கள் சில வேளைகளில் கலங்காதிராது. ஒரு நேர்மை மிகு சமூகப் பிரக்ஞை உள்ள படைப்பாளனின் உணர்வுகள் அப்படித்தான் இருத்தல் முடியும். யுத்தம் தொடர்பாக இவரது பேனை மறந்துவிடவில்லை. செஞ்சோலையில் இளம் பிஞ்சுகள் கருகியபோது அவர் பின்வருமாறு எழுதினார்.

“இரத்த மணம் வீசிய ரோஜா வனம்”

‘திடீரெனப் பறக்கும்
திடீர் விமானங்களின்
தொலைநோக்கியின்
பிழையான போக்கினில்
துளிர்க்கும் பல
இளந்தளிர்களின் பிணமாக....
அழகு சிலிர்க்கும்
பல பிஞ்சு சரீரங்கள்
ரணமாக எங்கள் மனமோ
கனமாகிப்போனது....’

என்றும்,

“உயிர்கள் மடிவது ஒரு
யுத்தத்தின் தன்மை
இம் மோதலில் மடிந்தது
உண்மையும் உயிரும்
எம் மனங்களில் பதிந்தது
என்றும் மாறாத வடுவே”
என்று எழுதிச் செல்கின்றார்.

அவரது கடைசி வரிகள் எம் இதயத்தில் முள்ளாய்க் குத்துகின்றது. மேலும் மரணம் தாவும் மடிகள், காற்றில் பரவும் வித்து, காட்டுப்பூவும் கள்ளிச் செடியுமாய் போன்ற பல கவிதைகள் யுத்தம் பற்றி பேசுகின்றன. சி.எம்.சங்கரனின் கவிதைகள் ஏலவே கூறியது போல பெண்களின் பிரச்சனைகள், தாபங்கள், விடுதலை எனப் பலவாறு பேசியுள்ளன. இவரது கவிதைகள் பற்றி தொடர்ந்து எழுதிச் செல்லலாம். அவரது கவிதைகள் பின் நவீனத்துவப் போக்கில் செல்பவையல்ல. மயக்கம் தரும் வித்துவச் செருக்கு, சொல்லாடல் மூலம் பாண்டித்தியம் காட்டுபவையல்ல. அவரது கவிதைகள் இயல்பான போக்கில் மிக இலாவகமாகச் சாதாரண ஒரு பிரஜையின் உணர்வுகளைக் கொள்ளை கொள்பவை. இவருக்கு மரபுக்கவிதை கை வரவில்லை எனினும், புதுக்கவிதையில் அவர் தோற்றுவிடவில்லை. ‘என் கதையே’ அவரது கவிதைகள் பற்றிய விமர்சனங்கள் சான்று பகர்கின்றன. தொழிலாளர், உழைப்பு, சுரண்டல் பற்றி சி.எம்.சங்கரின் புதுக்கவிதைகள் சிறப்பாகப் பேசும்.

“கூவும் குயில்களின்
முட்டைகள் உயிர்பெற
கூடுகள் செய்த
காகங்கள் இவர்கள்
ஆடும் மயில்கள்
அழகு காட்டும்
தோகை விரிக்க

ஆதரவு தந்த

மலைமேகங்கள் இவர்கள்.....

என்று இந்த உழைக்கும் மலையக மக்களின் வாழ்வை எழுதுகின்றார். இந்த அடிமை வாழ்வு பரம்பரை பரம்பரையாகத் தொடரத்தான் வேண்டுமா? போதும்.

பாப்பாத்தி மகள்:

“இராசாத்தியும் பெயர் பதிந்து

அடிமை முக்காட்டை

அணிந்து கொண்டு

ஆயுளெல்லாம்.....

சந்ததியினால் தொடர வேண்டாம்

நிறுத்து!

நிதானித்து உன்

கூடைக்கயிறுகளை

விலங்காய் பற்றிக் கொண்ட

விரல்களை விடுவித்துக்கொள்

கூன் விழுந்த

முதுகை நிமிர்த்தி

முன்னே பார்

ஒரு உலகம்

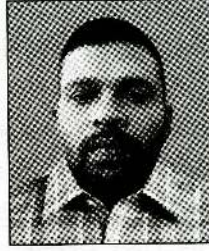
முன்னேறிக்கொண்டிருப்பது

தெரியும்”

என்கின்றார்.

1980களிலிருந்து தொடர்ந்து எழுதிவரும் பண்டாரவளை சி.எம். சங்கர் தன்னைப் பெரிய அளவில் விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை. அதற்கான சூழ்நிலைகளையும் அவர் ஏற்படுத்திக்கொள்ளவில்லை என்றே கூறுதல் வேண்டும். கொழும்பில் தனியார் நிறுவனம் ஒன்றில் பல வருடங்கள் கடமை புரிந்து பின்னர் ஆய்வுகூட உதவியாளனாக முதன் முதலில் பண்டாரவளை பிந்துனுவெவ திக்குள்பத்த மகா வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பித்து கிடைக்கப்பெற்ற இடமாற்றத்திற்கு அமைவாக பண்டாரவளை ப/புரீ சக்தி கல்லூரியில் (ப/கிரேக் தமிழ் மகா வித்தியாலயம்) தனது சேவையைத் தொடர்ந்தார். 14.04.2021 இல் ஓய்வு பெற்ற அவர் தொடர்ந்து பண்டாரவளையிலேயே வாழ்கின்றார். மேலும் நூல் ஒன்றை வெளியிடும் அளவுக்குத் தன்னிடம் கவிதைகள் உள்ளதாகக் கூறும் சி.எம்.சங்கர் எனும் முத்து சங்கரனின் அக்கனவும் நனவாகிட வேண்டுவதுடன், நீண்ட ஆயுளைப் பெறவும் வாழ்த்துவோமாக.

ஆய்வு முயற்சிகளில் தெளிவத்தை ஜோசப்

அ. வெட்கமணன்

அமைப்பாளர், நிகர் சமூக கலை இலக்கிய அரங்கம்

மலையகம் என்பதில் தெரிகின்ற புவியியல் நோக்கில் மட்டும் அர்த்தம் கொள்கின்ற போது, இது ஒரு குறுகிய பிரதேசவாதமாகப்படலாம். ஆனால், குறிப்பிட்ட எல்லையை அன்றிப் பெருந்தோட்டத்துறை என்னும் ஒரு குறிப்பிட்ட உற்பத்தி முறையைச் சார்ந்து வாழ்கின்ற ஒரு மக்கள் குழுவின் இருத்தலை, அவர்தம் சமூக உணர்வுப் பிரக்ஞையை, ஒரு தேசிய சிறுபான்மை இனத்தின் எழுச்சியை “மலையகம்” எனும் இப்பதம் குறிக்கிறது. “உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்” எனும் சிறுகதைத் தொகுப்பு முன்னுரையில் தெளிவத்தை ஜோசப்,

மேற்குறித்த உள்ளார்ந்த ஈடுபாட்டுடன் தன் படைப்பார்வத்தை சமூகம்சார் உந்துதலோடு இலக்கியம் படைத்த மலையகத்தின் முன்னோடி ஆளுமையாகத் “தெளிவத்தை ஜோசப்” கொள்ளப்படுகிறார். இவர் கடந்த ஐந்து தசாப்தங்களுக்கு மேலாக மலையக இலக்கியத்திற்குப் பெரும் பங்காற்றியுள்ளதை அறிய முடிகிறது. இவருடைய எழுத்துக்கள் சிறுகதை, குறுநாவல் என்ற புனைவுகளோடும் விமர்சனம் மற்றும் திரைப்படம், தொலைக்காட்சி என்ற வகையிலும் தன் எழுத்துக்களை நிலைபெறச் செய்துள்ளார். பத்தி எழுத்துக்கள் வாயிலாகப் பல இதழ்களின் கனதியை உருவாக்குவதில், இவரது பங்கு சிறப்பிற்குரியதாகும். “ஜோசப்பின் சமூக நிலைப் பட்ட, ஆள் நிலைப்பட்ட பண்புகள் இவரது பண்புகள் இவரது பார்வையைக் கூர்மையாக்கியுள்ளன. அதாவது அந்தப் பண்பாட்டு வட்டத்தினுள் அதன் சிசுவாக வாழுகின்ற ஒருவர் அந்தப் பண்பாட்டின், அதன் அடிநிலைப் பண்பாட்டின் இயல்புகளை இனங்காண்பது சுலபமாயிற்று. அதனால் தெளிவத்தை ஜோசப்பின் எழுத்துக்கள் மலையகத்தின் உள்ளக வாழ்க்கை நிலையில் ஏற்படும் உயிர்ப்புகளையும் மேல் நிலைப்பாட்டு அசைவியக்கத்தையும் நன்கு விளக்குகின்றன” என்பார், பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி.

சிறுகதை எழுத்தாளர், நாவலாசிரியர், மேடைப் பேச்சாளர் என்று பரவலாக அறியப்பட்ட அளவிற்கு ஆய்வாளர், இரசனைக் கட்டுரையாளர் என்று தெளிவத்தை ஜோசப் அறியப்பட்டமை குறைவே, எனப் பேராசிரியர் செ.யோகராசா அவர்களின் ஆதங்க வரிகளும் கவனிக்கத் தக்கதாகும்.

படைப்புலகில் படைப்பாளியாக முனைப்புப் பெறுகின்ற தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள்; ஏனைய படைப்புகளை ஆய்வு செய்து ஆவணப்படுத்தும், ஆராய்ந்தறியும் ஈடுபாட்டோடும் தன் எழுத்துலகை வியாபகம் செய்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவ் ஆய்வு முயற்சிகளைத் தன் சமூகம் சார்ந்த வரலாற்றுத் தடங்களோடு ஒப்பிடும் நகர்த்தியுள்ளமையை அறிய முடிகிறது. இவ்வாறமைந்த அவரது ஆய்வு முயற்சிகள் தொடர்பில் அவரது பங்குபற்றலையும் ஆவணப்படுத்தும் வகையிலேயே அக் கட்டுரையின் உள்ளடக்கம் அமையப் பெற்றுள்ளது. மலையக இலக்கியத்தின் எழுச்சிக் காலமான அறுபதுகளுக்கு முன்பே எழுத்துலக வாழ்வில் தானும் உள் நுழைந்தவர். அன்று தொடக்கம் இன்று வரையில் படைப்பாளி என்பதற்கப்பால், கலை இலக்கியச் செயற்பாட்டாளர் என்ற பரிமாணம் குறித்த அவர் மீதான கவனத்தையும் இக் கட்டுரை தொடர்ந்து பேச விழையும். படைப்புகள் பற்றியும், படைப்பாளர்கள் பற்றியும் ஆய்வு நோக்கோடு ஆவணப்படுத்தும் அன்னாரின் முயற்சி மலையக இலக்கியச் செல்நெறியில் மிக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது எனலாம்.

அறுபது தொடக்கம் மூன்று தசாப்த காலங்களாகப் படைப்புலகுக்குள் முழுதாய்க் கவனத்தைச் செலுத்திய ஜோசப் அவர்கள் தொண்ணூறுகளின் பிற்பகுதியில் இருந்து தன்னை ஓர் இலக்கிய ஆய்வாளராகப் பரிணமித்துக்கொள்கிறார். குறிப்பாக மலையகம் தன்னை ஆய்வுத் துறையில் ஆழப் பதித்துக்கொள்ள எண்பதுகளில் தொடங்கிய நிலையில், தொண்ணூறுகளின் பின்பே பொருத்தமான காலச் சூழ்நிலை அமைந்தது எனலாம். குறிப்பாகச் சாரல் நாடன், மு. நித்தியானந்தன், சாந்திக்குமார், ஜோதிக்குமார் ஆகியோரது ஆய்வு ரீதியான முயற்சிகள் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும். தொடர்ந்து தொண்ணூறுகளின் பிற்பகுதியில் (1997) மத்திய மாகாண இந்து கலாசார அமைச்சராகவிருந்த திரு. வீ. புத்திரசிகாமணி தலைமையில் இடம்பெற்ற மலையகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு முயற்சி, ஆய்வுத்துறையில் மலையகம் மேலும் தடம்பதித்துக் கொள்வதற்கு உந்து சக்சியாக அமைந்தது எனலாம்.

மலையகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டு முன்னோடி நிகழ்வாக மலையகத்தில் கண்டி, மாத்தளை, அட்டன், நாவலப்பிட்டி ஆகிய நகரங்களில் ஆய்வரங்குகள் இடம்பெற்றன. அவ் ஆய்வரங்குகள் மலையகக் கலை, இலக்கியத் தடயங்களை மீட்டிப் பார்க்கும் அரங்குகளாக அமைந்தமை சிறப்பம்சமாகும். அவ் அரங்கொன்றில் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் ஆய்வு முகத்தைத் தரிசிக்க முடிந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். 'மலையக இலக்கியத்திற்குக் கிறிஸ்தவர்களின் பங்களிப்பு' எனும் தலைப்பில் தனது ஆய்வுரையை நிகழ்த்தினார். கிறிஸ்தவ வாதத்தோடு தலைப்பு தொடங்குகிறதே! என்ற விமர்சனத்தோடு அரங்கினுள் நுழைந்தவர்கள், தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் உரையின் பின்னர் தெளிந்த முடிவோடு அரங்கை விட்டுச் சென்றிருப்பார்கள் என்பது திண்ணம். 'செந்தமிழ் கற்றோம்பிய சீர்சால் கிறிஸ்தவர்கள் பைபிளைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்து இந்தத் தமிழ் மொழிக்கு எத்தனை சக்தி இருக்கிறது என்பதை நிரூபித்துக் காட்டியுள்ளார்கள்' என்பார் தெளிவத்தையார். உலக வரலாற்றில் மறுமலர்ச்சிக் காலம், அச்ச இயந்திரக் கண்டு பிடிப்புக் காலத்தோடு உலக மொழிகளின் வளர்ச்சியில் எத்துனைத் தாக்கம் செலுத்தி அவற்றின் வளர்ச்சியில் உறுதுணையாக இருந்திருக்கிறது என்ற ஆழமான வாதத்தோடு அவருடைய முன்வைப்புகள் தொடர்கின்றன. இது உலக மொழிகளின் ஆற்றுகையை நிரூபணம் செய்கின்ற முனைப்புகளுடன் மேலும்

கருத்துக்கள் பகிரப்பட்டன. தமிழிலே செய்யுள் வடிவங்கள் உரைநடையாக மாறுகின்ற நிலை பற்றி ஆழமாகவே இவரின் பார்வை அமைந்திருந்தது.

1860களில் இலங்கையின் முதலாவது மலையக எழுத்தாவணமாக ஆப்ரகாம் ஜோசப்பின் “கோப்பிக்காட்டுக் கும்மி” கொள்ளப்படுகிறது. இது பெருந்தோட்டப் பொறிமுறையில் முதலாளிகளின் பக்கம் சார்ந்த பரப்புரையாக அமைந்திருந்தாலும் கூட, இதுவே முதல் பதிவாக அறியப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இந் நூலில் ஆப்ரகாம் ஜோசப்,

ஓ கோப்பி பயிரே!

உலகின் விந்தை நீ

உனக்குரிய எசமானர்களை நாடி

பொற்குவை மிகுந்தோரைக்

கொணர்ந்திங்கு சேர்த்தாய்

ஓ கோப்பிப் பயிரே

சின்னஞ்சிறு..... எனத் தொடங்கி கோப்பியின் சிறப்பையும், உழைப்பவர்களின் பங்கு எவ்வாறு இருக்க வேண்டும்? என்பதைத் தொடக்கப் பாடல்களில் அறியலாம். இவ்வாறே மலையகத்தின் முதலாவது நாவலாக மலையகத்தின் ‘சந்தரமீனாள்’ அல்லது ‘காதலின் வெற்றி’ முப்பதுகளில் வெளி வருகிறது. அதனை எழுதியவர் ஏ.போல் கிறிஸ்தவரே. தொடர்ந்து இன்று வரை கிறிஸ்தவ இலக்கிய ஆளுமைகளைப் பதிவு செய்வதையும் நோக்காகக் கொண்டதாகவே அவ் ஆய்வு முயற்சி அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

மலையக இலக்கியப் பரப்பினுள் துரைவியினுடைய பிரசன்னம் தெளிவத்தை ஜோசப்பினுடைய ஆய்வு முயற்சிகளுக்குத் தூண்டுதலை ஏற்படுத்தியதனை அறிய முடிகிறது. மலையக இலக்கியம் வெளியீட்டுத் துறையில் துரை விஸ்வநாதன் அவர்களின் பிரவேசம் என்பதுகளிலும், படைப்புகளை நூலாக்கும் பணி தொண்ணூறுகளிலும் தீவிரமடைகிறது. தொண்ணூறுகளின் இறுதியில் மலையகச் சிறுகதைகள் இரண்டு நூல்களாகத் தொகுக்கப்படுகின்றன.

1. மலையகச் சிறுகதைகள்
2. உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்

இந்த இரு நூல்களின் தொகுப்பிற்குப் பிரதான செயற்பாட்டாளராகத் துரை விஸ்வநாதன் அவர்களால் தெளிவத்தை ஜோசப் தெரிவு செய்யப்படுகிறார். உண்மையில் இந்தப் பணிக்குப் பொருத்தமான ஒருவராகத் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களைத் தெரிவு செய்திருக்கா விட்டால், இப்பணி இவ்வாறு ஒரு முழுமையை அடைந்திருக்குமா? என்பது சந்தேகமே! இத்தொகுப்பினுள் கால அடிப்படையில் சகல பிரதேசங்களையும் அறிந்து மலையகம் பற்றிப் பேசப்பொருளாக அமைந்த கதைகள், கதை அமைத்தவர்கள் அடையாளமாக ஆவணப் படுத்தப்பட்டிருப்பதைக் காணலாம். இந்த அனுபவங்களோடு, மலையகச் சிறுகதை வரலாற்றை ஆய்விற்குட்படுத்தி ஆவணமாக்குகின்ற பணி மிக முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. இந்த வரலாற்றை ஆவணப்படுத்தும் முனைப்பில் தினகரன் வாரமஞ்சரியில் தொடராக எழுதி வந்துள்ளார். பின்னாளில் இதன் தொகுப்பாகவே “மலையகச் சிறுகதை வரலாறு” எனும் நூல் துரைவி வெளியீட்டகத்தின் வெளியீடாக வெளிவந்தது. இந்த ஆய்வுத் தொடர் பற்றி

தினகரன் பிரதம ஆசிரியராகத் தொழிற்பட்ட ராஜ ஸ்ரீகாந்தனின் பின்வரும் வரிகள் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். “ஓர் இனம் இன்றேல் இனக்குழுமம் தனது வரலாற்றைத் தானே எழுதும் போது மட்டுந்தான் வரலாற்று வழக்கள் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க முடியும்”. இந்த வகையில் தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களால் எழுதப்பட்ட மலையகச் சிறுகதை பல வரலாற்று உண்மைகளை வெளிக்கொணர்ந்து ஆவணப்படுத்தியுள்ளது. இது வெறுமனே ஓர் வறட்டுத்தனமான வரலாறாக அமையாது, நடைமுறை நிகழ்வுகளோடு கூடிய நெகிழ்ச்சியான, வாசிப்பதற்குச் சுவையான படைப்பாக அமைந்துள்ளது. இந்தச் சிரமமான பணியினைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு இவர் பல்வேறு தேடல்களையும், ஆய்வுகளையும் மேற்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது.’

மலையகச் சிறுகதைகளின் ஆரம்ப காலம், 1920 - 1969 இடைப்பட்ட முன்னோடிகளின் காலம். அறுபதுகளின் பின் என்றவாறு மலையகச் சிறுகதைகளைக் கால அடிப்படையில் வரலாற்றில் பதிந்திருப்பதைக் காணலாம். ஆய்வு நெறியியலுக்குரிய முறைகளுடன் ஒப்பிடும் போது, அந்த நெறிமுறைகளுக்கு உட்படாது வாக்கு மூலமாக அமைந்துவிடுகின்றன. அவ்வாக்கு மூலங்கள் சான்றுகளுடன் உள்ளடக்கப்படுவது தான் இவரின் தனித்துவமாக விளங்குகிறது. பின்னாளில் மலையகச் சிறுகதைகள் தொடர்பில் பல ஆய்வுகள் வெளிவந்திருந்தாலும் கூட, இவரின் பார்வையை விடுத்து அல்லது தவிர்ந்து எதுவும் எழுதப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. மலையகச் சிறுகதைகளை ஆய்வு செய்வதற்குத் துணியும் போது, இவரின் பதிவுகளை விடுத்து இவ் ஆய்வை மேற்கொள்ள முடியாது என்பதைத் திண்ணமாகக் கூறலாம்.

“தெளிவத்தை ஜோசப் பத்தி எழுத்துக்களிலேயே அதிக ஆர்வம் காட்டியவராகவும்”, அதன் பரிமாணமாகவே அவரைப் பார்க்க முடியும் என இவரின் பத்தி எழுத்துக்கள் பற்றிய பார்வையைச் செலுத்திய மல்லியப்பூ சந்தி திலகரின் கூற்று கவனிக்கத்தக்கது. படைப்பிலக்கியத்தில் தான் ஈடுபாடு கொண்ட துறை மீது அவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டின் சாட்சியங்களாகவே அவரது வாக்கு மூலங்கள் அமைந்துள்ளமை தக்க சான்றாகும். உலகில் உரை நடையின் தோற்றம், வளர்ச்சி, தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சி எனத் துல்லியமான புரிதலுடன் மலையகச் சிறுகதைகள் சார்ந்து தன்னை அணுகச் செய்த அந்த அணுகுமுறை சிறப்பானதாகும்.

புனைவுகளில் நாவல் தொடர்பிலான அவரது ஈடுபாட்டின் விளைவாகக் “காலங்கள் சாவதில்லை” நாவலுடாகவே தன் முதல் பிரசவத்தை நிகழ்த்தியிருந்தார். பின்னர் ‘பாலாயி’ தொகுப்போடு வந்த மூன்று நாவல்களோடு “குடை நிழல்”, ‘நாங்கள் பாவிளாக இருக்கின்றோம் அல்லது 1983’ நாவல்களைப் பிரசவிக்கிறார். இவருடைய நாவல்கள் இலங்கையின் பிரதான இதழ்களில் பிரவேசம் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்த நாவல் துறை பங்களிப்போடு, நாவல் இலக்கிய வளர்ச்சி குறித்த தேடலில் பெற்ற தரவுகளை ஆய்வுப் பார்வையில் பதிய முனைகிறார். இதன் விளைவாக 2005 துரைவி நினைவுரையில் நாவல் பற்றிய பார்வையைச் செலுத்துகிறார்.

1876 வேதநாயகம் பிள்ளையின் “பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்” தமிழில் தோன்றிய முதல் நாவலாகக் கொள்ளப்படுகிறது. 1885இல் உருவான சித்திலெவ்வையின் “அசன்பே சரித்திரம்” இலங்கையின் முதல் நாவலாகக் கொள்ளப்படுகிறது. இலங்கையிலிருந்து

வெளியான “காவலப்பன்” நாவலே முதல் நாவலென “செங்கை ஆழியான்” நிறுவ விழைந்தார். மலையக நாவல் துறையின் முன்னோடிகளாக ஏ.போல், நெல்லையா, நடேசய்யர் போன்றோர் விளங்குகிறார்கள், 1924 தொடக்கம் 2010 வருடம் வரையில் 51 மலையக நாவல்களைப் பட்டியல்படுத்தி அவற்றின் படிமுறை வளர்ச்சியினை நோக்குகின்ற வகையில் இவரது இத்துறை ஆய்வுகள் கனதி பெறுவதைக் காணலாம். மலையக நாவல்கள் தொடர்பில் பேராசிரியர் க. அருணாசலம், பேராசிரியர் செ. யோகராசா ஆகியோரின் பார்வைகள் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும். நாவல் இலக்கியம் தொடர்பில் பொதுப் பார்வையில் விஞ்சி நிற்கின்ற பேராசிரியர் கைலாசபதியின் அணுகுமுறையோடு ஒப்பிடுகின்ற தன்மையையும் இவரது எழுத்துக்களில் உணர முடிகிறது.

புனைவுகளில் நாவல், சிறுகதைகள் அச்சேறுகின்ற இதழ்கள் பற்றிய கவனத்தைத் தெளிவத்தை ஜோசப் பதிவு செய்ய விரும்பியதன் பின்னணியில் இதழியல் பற்றிய அவரது எழுத்துருவாக்கங்களைக் காணலாம். இதழியல் பற்றிய அவரது எழுத்துக்களைப் பின்வரும் அடிப்படையில் நோக்கலாம்.

1. மலையக இலக்கியமும் இதழியலும்
2. இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஈழத்து இதழியலும் இலக்கியமும்

மலையக இலக்கியமும் இதழியலும்

மலையகத்திலிருந்து வெளிவந்த இதழ்களில் முதலாவது இதழாக லாரி கிருஸ்ணாவினுடைய ஜனமித்ரனே தொடங்கியது என சாரல் நாடன் குறிப்பிடுவார். அதைத் தொடர்ந்து 1960 வரையில் 85க்கு மேற்பட்ட இதழ்கள் மலையகம் என்ற பின்புலத்திலிருந்து வெளிவந்துள்ளன. இவற்றில் “தேசநேசன்”, ‘தேசபக்தன்’ போன்ற நடேசய்யரின் இதழ்களும் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும். மலையக நாவல் இலக்கியத்திலும் முன்னோடியாக இனங்காணப்பட்ட எச். நெல்லையாவின் ‘ஜனநீதிகள்’ (1928) இதழும் குறிப்பிடத்தக்கது. பின்னர் 1930இல் எச். நல்லையா அவர்களைக் கொண்டே “வீரகேசரி” தனது பயணத்தை ஆரம்பித்தது. அவ்வாறே “தினகரன்” இதழ் மயில்வாகனம் அவர்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு தனது பயணத்தை 1932இல் தொடங்குகிறது. மலையக இதழ்களைப் பட்டியல்படுத்தும் பொறுப்பில் சாரல் நாடன் அவர்களின் பங்கு மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாகும். அவ்வாறே “மலையகத் தமிழ்ச் சஞ்சிகைகள்” எனும் தலைப்பில் இரா. சர்மிளாதேவியின் ஆய்வுத் தொகுப்பு நூல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். மலையக இதழியல் துறையில் முக்கிய ஆவணமாகத் திகழும் இந்நூலில் ஈழத்து இதழியல் தொடர்பிலான பதிவுகளையும் உள்ளடக்கியிருப்பது சிறப்பம்சமாகும். தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் இதழ்களைப் பட்டியல்படுத்தும் அதே வேளை, 60களின் பின்னர் மலையக இலக்கியத்தின் எழுச்சிக்குத் துணை நின்ற இதழ்கள் மீது அத்தீத கவனம் செலுத்தியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இந்த இதழ்களோடு தான் கொண்டிருந்த தொடர்புகளை அனுபவப் பதிவுகளாக்கியிருப்பதை அறிய முடிகிறது. இதில் இலங்கையின் தேசிய இதழ்களான வீரகேசரி - தோட்ட மஞ்சரி, குறிஞ்சிப் பரல்கள் என்றவாறு பக்கங்களை ஒதுக்கியும், பின்னாளில் தினகரன் இதழ் - மலையகம் குறித்து வழங்கிய முக்கியத்துவத்தையும் இவரது வாக்குமூல வரிகள் சான்றுகளாகின்றன. மலையகப் புனைக்கதை வளர்ச்சியில் “மலைமுரசு” இதழின்

வருகை, பங்களிப்பு தொடர்பில் மிக முனைப்பாக இவரது எழுத்துக்கள் பேசுகின்றன. “மல்லிகை” இதழின் மலையகம் குறித்த நேசப் பார்வை “ஞானம்” இதழின் மலையகம் குறித்த அனுபவப் பார்வைகள் தொடர்பிலான பதிவுகளைக் காணலாம். “தாய்வீடு” இதழின் ஊடாக இப் பதிவுகளை வெளியிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஈழத்து இதழியலும் இலக்கியமும்

இலங்கையின் இலக்கிய வளர்ச்சியில் இதழ்களின் பங்குபற்றல் குறித்து நீண்ட பதிவைத் தெளிவத்தை ஜோசப் பதிகிறார். கதைச்சொல்லி என்பதற்கப்பால் வரலாற்றுச் சொல்லியாக ஆய்வுப் பார்வையில் முன்வைக்கத் தெரிந்த லாவகம் இவரில் சிறப்பம்சமாகும். “இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஈழத்து இதழியலும் இலக்கியமும்” எனும் தலைப்பில் நூலாக்கும் முயற்சியில் “முன்றாவது மனிதன்” என்ற அமைப்பு ஈடுபடுகின்றமையும் தெளிவத்தையிலாளர்களுக்கு மகிழ்வைத் தருகின்ற விடயமாகும். நாளிதழ்கள், வார இதழ்கள், மாத இதழ்கள், பருவகால இதழ்கள், சிறப்பிதழ்கள், என்ற வகையில் இலக்கியத்திற்கு இவ் இதழ்களின் பங்களிப்புகள் தொடர்பான பதிவுகள் தொடர்கின்றன. அவ்வாறே அண்மைக்கால “தினக்குரல்”, “நவமணி” போன்ற இதழ்களின் பங்களிப்புகள் குறித்தும் விதந்து பேசுகிறார். இத் தொடரை எழுத நிறுத்தியதன் பின்னர் அண்மைய இதழியல் பதிவுகளுக்கூரிய ஆவணப்படுத்தல் பதிவில் வெற்றிடத்தை உணர முடிகிறது.

புனைவுகள், இதழ்கள் தொடர்பிலான ஈடுபாட்டின் காரணமாக இத் துறைசார் நிபுணத்து வத்தைத் தான் வளர்த்துக் கொள்கிறார். இதன் விளைவாக இத் துறைகளோடு தொடர்புபட்ட இவரது கட்டுரைகள், உரைகள் மிகக் கவனத்தைப் பெறுகின்றன.

1. அமரர் இர.சிவலிங்கம் அவர்களின் நினைவுப் பேருரையாக அமைந்த “மலையகம் எனும் அடையாளம்- மலையக இலக்கியத்தின் வகிப்பங்கு”.
2. சர்வதேசத் தமிழ் எழுத்தாளர் மாநாடு - 2011 (இலங்கை) சிற்றிதழ் அரங்கில், “இலங்கையில் சிற்றிதழ்கள் வரலாறும் வளர்ச்சியும்”
3. காந்தி கிராம, கிராமியப் பல்கலைக்கழகம் - இந்தியா, அவுஸ்திரேலிய தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் - சிட்னி, மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றம் - இலங்கை இணைந்து நடாத்திய இலங்கை மலையகத் தமிழ் இலக்கியங்களும் கலைப் பண்பாட்டு வடிவங்களும் “பன்னாட்டுக் கருத்தரங்கின் மலையகச் சிறுகதை அரங்கில் மலையகப் புனைக்கதை இலக்கியத்தின் செல்நெறிகள்”
4. 2017 உலகத் தமிழ்ச் சங்கம், மதுரை 'சிறுகதை, நாவல் பரவலான இலக்கியங்கள் எனும் தலைப்பில் ஆற்றிய ஆய்வுரை”.
5. “இலக்கியச் சந்திப்பு 47” பன்னாட்டு நிகழ்வில் இதழியல் அரங்கில் தலைமையுரை
6. 2003 காலச்சுவடு தமிழினி மாநாடு - இந்திய விஜய உரை
7. 2013 விஸ்ணுபுரம் விருது பெற்றுக்கொண்ட அரங்கில் உரை

8. 2000ஆம் வருடம் கனடா, லண்டன் போன்ற ஐரோப்பிய நாடுகளில் இலக்கிய அரங்குகளில் உரை
9. நீர்வை பொன்னையன் 'விபவி' நிகழ்வில் மலையக எழுத்தாளர்களின் பங்கு எனும் தலைப்பிலான உரை

மேற்குறித்த உரைகள் தெளிவத்தையாரின் ஆய்வு முகத்திற்குத் தக்க சான்றான ஆதாரங்களாகும். அவ்வாறே இவ் விடயங்களை ஒட்டியவாறு இதழ்களில் வெளிவந்த,

1. டொமினிக் ஜீவாவும் மலையக இலக்கியமும்
2. ஞானம் 10 இதழ்கள் ஓர் பார்வை
3. ஞானம் 100வது இதழில் மலையக இலக்கியம் எனும் கட்டுரை
4. கனடாவில் வாழும் தமிழ் (300)
5. நானும் ஜீவாவும்

போன்ற எழுத்துருக்கள் கவனிக்கத் தக்க பதிவுகளாகும்.

அறுபதுகளில் எழுத்துலகில் பிரவேசித்த தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்கள் தன்னைப் படைப்பாளியாக, பத்தி எழுத்தாளராக, ஆய்வாளராகத் தகவம் அமைத்துக் கொண்டதன் வரிசையில் தன்னை இலக்கிய செயற்பாட்டாளராகவும் நிலைநிறுத்திக் கொள்கிறார். அதன் வாயிலாகத் தன் இலக்கியப் பணியை, இலக்கிய ஆளுமையை வாசகர்களிடத்தில் ஊடுகடுத்துவதில் லாவகத்தை உணர்கிறார். அந்த வகையில் பல அமைப்புகளோடு தொடர்பைப் பேணுவதிலும், நிர்வாகியாக அமைப்பு சார் தொழிற்பாடுகளில் ஈடுபடுவதற்கும் வாய்ப்புகள் அமைந்தன எனலாம். இதழியல் நண்பர்களுடன் கொண்டிருந்த நேச நட்பு சமகால இலக்கிய நட்புகளுடனும் விரிவடைந்த நிலையில் வயதுகள் கடந்து, இனங்கள் கடந்து, நாடுகள் கடந்து நேச நட்பு வட்டாரத்தைக் கட்டியெழுப்பியுள்ளமை வியத்தகு விடயமாக உள்ளமை கவனிக்கத் தக்கது. மிக நீண்ட காலமாக மலைநாட்டு எழுத்தாளர் மன்றத்தின் தலைமைப் பொறுப்பை அலங்கரித்த அன்னார், தான் இறக்கும் வரையிலும் இப் பதவியில் இருந்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 1967இல் அம் மன்றத்தின் செயலாளராகப் பதவியிலிருந்த போது, கண்டி "செய்தி" நாகலிங்கம் தலைவராகச் செயற்பட்டுள்ளார். இக்காலத்தில் கண்டியில் புதுமைப்பித்தன் விழாவை முன்னின்று நடத்தினார். இந்நிகழ்வில் சிறுகதை எழுத்தாளர் கு. அழகிரிசாமி கலந்து கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. அவ்வாறே எழுத்தாளர் சங்கத்துடனான தொடர்பு, மலையகக் கலை இலக்கியப் பேரவையுடனான தொடர்பு என்பவற்றைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம். அவ்வாறே "கொடகே" நிறுவனத்துடன் இணைந்து செயற்படுவதும் தமிழ், சிங்கள எழுத்தாளர்களுடன் இணைந்த செயற்பாடுகளும் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும்.

மலையக சேவை, லக்கிலேண்ட் முத்தையா இணைந்து நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டி, துரைவி - தினகரன் சிறுகதைப் போட்டி போன்றவற்றின் பிரதான நடுவராகக் கடமையாற்றி சிறுகதை ஆளுமைகளை இனங் காட்டிய அந்தப் பணி இவரது இலக்கிய செயற்பாடுகளில் மிக முக்கிய மைல்கல்லாகும். கடல் கடந்த நாடுகளில் புலம் பெயர் தமிழர்களால் மேற்

கொள்ளப்படும் அமைப்புகளுடனான தொடர்புகளும் குறிப்பாகத் தாய் வீடு, மூன்றாவது மனிதன் போன்றவற்றுடனான தொடர்புகளும் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும்.

சமகாலத்து எழுத்தாளர்களையும், வளர்ந்துவரும் எழுத்தாளர்களையும் தன்னுடைய முன்னுரை, அணிந்துரை எழுத்துக்கள் ஊடாகத் தூண்டிய அந்தப் பணியும் மிக முக்கியத்துவம் பெற்றதாகும். அவ் எழுத்தாளர்களின் நம்பிக்கையை விரிவுபடுத்த, பக்குவப்படுத்த, வலிமைப்படுத்த, சீர்ப்படுத்த அமைந்த எழுத்துக்கள் நாற்பத்தைந்துக்கு மேற்பட்ட நூல்களில் இடம்பெற்றிருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. அவ் முன்னுரை, அணிந்துரை வரிகள் ஆய்வார்ந்த நோக்கில் அமையப் பெற்றிருப்பதும் சிறப்பம்சமாகும். சிறுகதை, நாவல், இதழியல் ஆகிய துறைகளோடு கவிதை, பத்தி, வரலாறு, சிறுவர் இலக்கியம், மொழி பெயர்ப்பு போன்ற நூல்களுக்கு வழங்கிய அணிந்துரை வரிகள் அத்துறைகளில் அத்துறை சார்ந்து அவர் கொண்டுள்ள ஈடுபாட்டையும், புலமையையும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன. அவ்வாறான நூல்களில் சி.வே.ராவின் “மலைமேகம்” கனிவுமதியின் “அப்புறமென்ன” ஆகிய கவிதைத் தொகுப்புகள், அகஎளங்கனின் “முற்றத்துக் கரடி” சிறுவர் இலக்கியம், வெலின் மதிவானத்தின் திறனாய்வுக் கட்டுரைத் தொகுப்பான “ஊற்றுக்களும் ஓடங்களும்” தமிழகனின் ஆய்வுக் கட்டுரைத் தொகுப்பான ‘மலையகமும் மறுவாழ்வும்’ வரலாற்று மொழிபெயர்ப்பு நூலான “கசந்த கோப்பி” திக்குவலை கமால் மொழி பெயர்த்த சனில் சாந்தவின் சிறுகதைகள் “சுடுமணல்” பியதாச வெளிக்கன்னகேயின் மூலத்தில் உருவான “அவன் ஒரு அபூர்வ சிறுவன்” மலரன்பனின் மொழிபெயர்ப்பு நாவல், வடபுலத்து எழுத்தாளர்களான இராஜநாயகத்தின் ‘சொந்தமண்’ இரத்தினவேலோனின் “புதிய பயணம்” “நிலாக்காலம்” இஸ்லாமிய எழுத்தாளர்களான ஜின்னா சரீபுதீனின் “கருகாத பசுமை” அஸ்ரப் சிகாப்தீனின் “விரல்களின் பிரார்த்தனை” அவ் அஸ்மத்தின் ‘அறுவடைக் கனவுகள்’ போன்ற நூல்களுக்கான அணிந்துரை வரிகள் இலக்கிய உலகில் அன்னார் ஆழத்தடம் பதித்துள்ளமையை உணர முடிகிறது. பத்தி எழுத்து நூல்களான மல்லியப்பூ சந்தி திலகரின் ‘மலைகளைப் பேச விடுங்கள்’, ஜீவா சதாசிவத்தின் “அலசல்” போன்ற நூல்களும் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும்.

தெளிவத்தை ஜோசப் மலையக இலக்கியத்தின் செல்நெறியை, அதன் கனதியை அளவிடுவதற்கு ஏற்றாற் போல் அதனை ஆவணப்படுத்தியுமிருக்கிறார். அவருடைய எழுத்துக்கள் ஆய்வு நெறிமுறைகளை ஒத்ததாகவோ, ஆய்வு நியமத்தை அனுசரித்ததாகவோ இல்லாமை குறித்து இத்துறை விமர்சகர்களால் பலவீனப்படுத்திப் பார்க்கலாம். ஆனால், நியமத்தின் அடிப்படையில் ஆய்வை மேற்கொள்கின்ற நியம ஆய்வாளர்கள் இவரது எழுத்துக்களைத் தவிர்த்து எந்த முடிவினையும் வரலாற்றுப் பிழையில்லாமல் பெற முடியாது என்பது திண்ணமே. ஆய்வுத்துறையும் வளர்ச்சியடைந்து வரும் துறை என்ற வகையில் அதன் படிமுறையில் பல்வேறு மாறுதல்களைக் கட்டமைத்து வந்துள்ளன. அந்தக் கட்டமைப்புக்கு ஏற்ப இவரது நுட்பமும் எதிர்காலத்தில் சிபாரிசு செய்யப்படலாம். வழக்கு விசாரணை ஒன்றில் பிரதிவாதங்கள் முன்வைக்கப்பட்டாலும் கூட, நேரடி சாட்சியங்களின் வாக்கு மூலங்கள் வழக்கின் தீர்ப்பை நிர்ணயம் செய்து விடுகிறது. அவ்வாறே புனைவில் ஆழத்தடம் பதித்த தெளிவத்தை ஜோசப் அவர்களின் எழுத்து உள்ளதை உள்ளவாறு பதிந்ததில் நிகரற்றவொருவராக நிமிர்ந்து நிற்கிறார். அவரது ஆய்வார்ந்த பார்வையில் உருவான

எழுத்துக்கள் சில மாத்திரம் நூலுருவம் பெற்றுள்ளன. அவரது உரைகள், இதழ்களில் வந்துள்ள எழுத்துக்கள் தொகுக்கப்பட்டு நூல்களாக்கப்படல் வேண்டும். அதனுடாக மலையக இலக்கியம், சமூகம் தொடர்பிலான ஆய்வுச் செல்நெறியை இலகுபடுத்தி அணுகுவதற்கும், வலிமைப்படுத்துவதற்கும் வாய்ப்பாக அமையும் எனலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

அருணாசலம். க (1990) *மலையகத் தமிழ் நாவல்கள்*, குமரன் புத்தக இல்லம்.

சாரல் நாடன் (1990) *மலையக இலக்கியம் - தோற்றமும் வளர்ச்சியும்*, சாரல் வெளியீட்டகம்.

ஞானசேகரன். தி (2008) ஞானம் 100வது சஞ்சிகை.

துரை விஸ்வநாதன் (1997) *உழைக்கப் பிறந்தவர்கள்*, துரைவி வெளியீட்டகம்.

துரை விஸ்வநாதன் (1997) *மலையக சிறுகதைகள்*, துரைவி வெளியீட்டகம்.

துரைவி நினைவுப் பேருரைகள் (2016) துரைவி வெளியீட்டகம்.

தெளிவத்தை ஜோசப் (2000) *மலையக சிறுகதை வரலாறு*, துரைவி வெளியீட்டகம்.

நித்தியானந்தன். மு (2014) *கூலித்தமிழ்*, க்ரியா பதிப்பகம்.

தை.தனராஜ் (2017) *மலையகம் பல்பக்கப் பார்வை*, அமரர் இர.சிவலிங்கம் ஞாபகார்த்தக் குழு.

மலையகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாடு ஆய்வுக்கட்டுரைகள், (1997) இந்து கலாசார தமிழ்க் கல்வி அமைச்சு, மத்திய மாகாணம், கண்டி.

மதிவானம் வெனின் (2012) *உற்றுக்களும் ஓடங்களும்*, பாக்கியா பதிப்பகம்.

முரளிதரன். சு (2000) *மலையக இலக்கியத் தளங்கள்*, சாரல் வெளியீட்டகம்.

சமூக அசைவியக்கமும் மலையகச் சிறுகதை இலக்கியமும்:

மூன்று சிறுகதைத் தொகுப்புகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட நோக்கு

சுகந்தினி புவியரசன்

ஆசிரியை, பது/ஹாலி-எல தமிழ் மகா வித்தியாலயம்

அறிமுகம்

இலக்கியம் என்பது காலத்தின் கண்ணாடி. அதிலும் நவீன இலக்கியங்கள் சமூக யதார்த்தத்தினை தம் பாடுபொருளாகக் கொண்டு அந்தந்த கால சமூக சூழலைச் சுட்டுபவை. ஒரு சமூகத்தின் வளர்ச்சியையும், வாழ்வியல் ரீதியான படிநிலை மாற்றங்களையும் இலக்கியங்கள் ஊடாகத் தரிசிக்க முடியும். சமூக அசைவியக்கத்தின் குறிகாட்டிகளை மலையகச் சிறுகதைகளிலும் நன்கு தரிசிக்க முடிகிறது.

மலையகச் சமூகமும் நூற்றாண்டு கால வரலாற்றினை இலங்கையில் பெற்றிருக்கிறது. இக்கால இடைவெளியில் அம் மக்கள் பல இன்னல்களை அனுபவித்து இன்றைய நிலையினை அடைந்திருக்கின்றனர். ஏனைய சமூகங்களோடு ஒப்பிட்டு நோக்கும்போது, மலையக சமூகத்தின் அசைவியக்கம் மந்தகதியே, என்றாலும் கூட மிதமான வளர்ச்சிப் போக்கு காணப்படுவதை மறுக்க இயலாது. வெறும் கூலித்தொழிலாளர்களாக மட்டுமே தம்மை அடையாளப்படுத்திக் கொண்ட மலையக மக்கள் இன்று படிநிலையான வளர்ச்சியை அடைந்திருக்கின்றனர் என்றே கூற வேண்டும்.

இவ் மலையக சமூக அசைவியக்கத்தினை என்.எஸ்.எம். இராமையாவின் “ஒரு கூடைக் கொழுந்து” சிறுகதைத் தொகுப்பிலும், தெளிவத்தை ஜோசப்பின் “நாமிருக்கும் நாடே” சிறுகதைத் தொகுப்பிலும், பதுளை சேனாதிராஜாவின் “குதிரைகளும் பறக்கும்” சிறுகதைத் தொகுப்பிலும் நன்கு அடையாளம் காண முடிகிறது. மலையகச் சமூகம் குறித்தும், அதன் வரலாறு குறித்தும் நன்கறிந்த ஒருவரால் இவ் அசைவியக்கத்தினை நன்கு உணர முடியும். இத்தகைய தள மாற்றத்தினை இம்மூன்று சிறுகதைத் தொகுப்புகளின் ஊடாக நோக்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இம்மூன்று சிறுகதைத் தொகுப்புகளும் மலையகத்தின் வெவ்வேறு காலகட்டங்களை அடையாளப்படுத்துபவை. 1960களின் மலையக வாழ்வியலை ஒரு "கூடைக் கொழுந்து" சித்தரிக்க அதற்கடுத்த தளத்தில் 1970களின் மலையக வாழ்வியலை "நாமிருக்கும் நாடே" சித்தரிக்கிறது. எண்பதுகளுக்குப் பின்னரான மலையக வாழ்வியலைக் "குதிரைகளும் பறக்கும்" சிறுகதைத்தொகுதி சித்தரிப்பதைக் காணலாம். அந்தவகையில் என்.எஸ்.எம். இராமையாவின் சிறுகதைகளை நோக்கும் போது "ஒரு கூடைக் கொழுந்து" தொகுப்பில் இடம்பெற்றிருக்கும் சிறுகதைகள் அனைத்தும் மலையகச் சூழலைக் கதைக்களமாகக் கொண்டமைந்தவை. மலையகத்தின் அன்றாட வாழ்வில் நடந்தேறிய சம்பவங்களே கதைக் கருக்களாக எடுத்தாளப்பட்டுள்ளன. 1960களின் முற்பகுதியில் சிறுகதை படைத்த என்.எஸ்.எம். இராமையா சித்தரித்த மலையக சமூகத்திலும் பார்க்க மலையகத்தைப் புதிய சிந்தனை வட்டத்தின் கீழ் நோக்குகிறார் தெளிவத்தை ஜோசப். இவ்விரு சிறுகதை ஆசிரியர்களிலிருந்தும் முற்றிலும் மாறுபட்ட கோணத்தில் மலையகத்தைச் சித்தரிக்கும் படைப்பாளி பதுளை சேனாதிராஜா இவர் தனது "குதிரைகளும் பறக்கும்" சிறுகதைத் தொகுதியில் மலையகத்தின் பல புதிய பரிணாமங்களைத் தனது சிறுகதைகளின் ஊடாகக் காட்டுகின்றார்.

என்.எஸ்.எம்.இராமையாவின் சிறுகதைகளில் வெளிப்படும் மலையக மக்களின் உழைப்பும் ஏக்கமும்

என்.எஸ்.எம். இராமையா தனது சிறுகதைகளில் உழைப்பைத் தாண்டி எதையும் சிந்திக்காத ஆரம்பகால மலையக மக்களைச் சிறப்பாகப் படம் பிடித்துக் காட்டுகிறார். மலையக மக்களின் ஏக்க உணர்வு, தம் ஆசைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியாத அங்கலாய்ப்பு என்பன இவரது சிறுகதைகளில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. "ஒரு கூடைக் கொழுந்து" தொகுப்பில் இடம் பெறும் "பிஞ்சுக்குவியல்" என்ற சிறுகதை மலையகத்தில் "பிள்ளை மடுவம்" என்ற இடம், அங்கு இடம்பெறும் சம்பவங்கள், தோட்டத்துக்கு வேலைக்குச் செல்லும் பெண்களுக்கு இப் பிள்ளை மடுவம் எத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கிறது என்பதனைச் சித்தரிக்கிறது. இக்கதையில் வரும் "காமாட்சிக் கிழவி" என்ற பாத்திரம் மலையகத்தில் அன்றைய சூழலில் வாழ்ந்த பெண்களின் பிரதிபலிப்பாகவே காணப்படுகின்றது. மலையக மக்கள் தாம் வாழும் சூழலைத் தாண்டி எதனையும் சிந்திக்கத் தெரியாதவர்களாக இருக்கின்றனர் என்பதனை இது காட்டுகிறது. இதே போன்றதொரு எண்ணக்கரு "மழை" என்ற சிறுகதையிலும் வெளிப்பட்டு நிற்பதைக் காணலாம். மலையகத்தில் ஆடி மாதம் நிலவும் வரட்சியினால் வேலை இல்லாமல் போகும் சந்தர்ப்பங்களில் தோட்ட வேலைக்கு அப்பால், தங்களுடைய வருவாய் குறித்து சிந்திக்க முடியாத ஒரு மக்கள் கூட்டத்தை இதன் மூலம் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார். என்.எஸ்.எம். இராமையாவின் மலையக மக்கள் பற்றிய சித்தரிப்பு மலையக மக்களின் ஆரம்பகாலப் படி நிலையையே வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

இதே போன்றதொரு கதைக்கருவினையே தெளிவத்தை ஜோசப் தன் "மண்ணைத்தின்று" சிறுகதையிலும் சித்தரிக்கிறார். ஆனால் அதன் கோணம் முற்றிலும் வித்தியாசமானது. மண்ணைத் தின்றேனும் உயிர் வாழ நினைக்கும் ஒரு சமூகத்தைத் தன் சிறுகதை மூலம்

சாடியிருக்கிறார். மேலும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் மக்களின் பஞ்சநிலையை அரசியலாக்கும் நிலைமையினையும் நையாண்டியாகக் கூறியிருப்பதுடன், மக்கள் தங்கள் பஞ்சநிலையைப் போக்க அடகுக் கடைக்குச் செல்லும் போது, அங்கு ஏமாற்றப்படும் நிலையையும் சற்றே ஆதங்கத்தோடு வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார். “மண்ணைத் தின்று வாழ்வதை விடப் போராடி வாழ்வது மேல் என்பதை அவர்களுக்கு சன்னஞ் சன்னமாய் உணர்த்த வேண்டும்; ரத்தத்தில் ஊற வைக்க வேண்டும்; நாளை விடிவதும், நாளை மறுநாள் விடிவதும் வெறும் பொழுதாக இருக்கலாம்; ஆனால் அடுத்து விடிவது இந்த உழைத்து ஏமாந்தவர்களின் வாழ்வுதான்” எனச் சிறுகதை முடிவில் கூறியிருப்பது மலையகச் சமூகத்தைத் தெளிவத்தை இன்னும் ஒரு தளம் நோக்கி சிந்திக்க வைத்திருக்கிறார் என்பதையே காட்டுகிறது. வெறுமனே இதுதான் மலையக சமூகம் என்ற என்.எஸ்.எம். இராமையாவின் சித்தரிப்பிலும் பார்க்க மலையகச் சமூகம் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும் என்ற தீர்க்கதரிசனம் இவரது சிறுகதையில் வெளிப்படுகின்றது. மலையகச் சமூகம் இன்னொரு தளத்தை நோக்கி நகர வேண்டும் என்ற எண்ணம் எழுத்தாளர்களிடையே தோன்றியிருப்பதும், மலையக மக்கள் தம் அடுத்த தளத்தை நோக்கிச் சிந்திக்கத் தொடங்கி விட்டார்கள் என்பதனையும் இதனுடாக அறிய முடிகிறது.

அதேபோன்று இராமையாவின் “வேட்கை” சிறுகதையில் வரும் “ரங்கையா கிழவன்” என்ற பாத்திரம் கேஸ் லைட் வாங்குவதற்கு ஏக்கத்துடன் உழைப்பதும், அது எவ்வாறு நிராசையாகிறது என்பதனையும் சித்தரிக்கிறது. தன் அடிப்படை வசதிகளைக் கூட நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியாமல் மலையக மக்கள் போராடி இருக்கின்றார்கள் என்பதனை இச்சிறுகதை வெளிப்படுத்துகின்றது. “ஒரு கூடைக் கொழுந்து” சிறுகதையிலும் லட்சுமி என்ற பாத்திரம் கொழுந்து எடுப்பதையே லட்சியமாகக் கொண்டு செயல்படும் ஒரு பெண்ணாகக் காட்டப்படுகின்றாள். இதில் மலையகப் பெண்களை மனதில் திடமும், உரமும் உடையவர்களாகப் படைத்துக் காட்டி இருந்தாலும், இலட்சிய நோக்கு கொழுந்து பறிப்பதோடு வரையறுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதனையும் நாம் நோக்க வேண்டும். என்.எஸ்.எம். இராமையாவின் சிறுகதைகள் ஒவ்வொன்றிலும் இத்தகைய கதையோட்டம் காணப்படுகின்றது. தன் உழைப்பை மட்டுமே மூலதனமாகக் கொண்டு வாழ்வை ஆரம்பித்த மலையக மக்களின் ஏக்கத்தையும், நிராசையையும், தோட்டம் தவிர்ந்த வேறு எதனையும் சிந்திக்காத அவர்களது மனநிலையையும் அவர் தன் சிறுகதைகளில் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார்.

என்.எஸ்.எம். இராமையாவின் “தீக்குளிப்பு” என்ற சிறுகதை தன் குடும்பத்திற்காகத் தன் ஆசைகளைப் புதைத்துக் கொள்ளும் சாதாரண பெண் ஒருத்தியைச் சித்தரிக்கிறது. உழைப்பைத் தாண்டி காதல், பாசம் எனும் உணர்வுகளுக்குக் கூட முக்கியத்துவம் கொடுக்க முடியாதவர்களாக வாழும் ஒரு சமுதாயத்தையே இன்னுமொரு புறம் இச்சிறுகதை சித்தரிக்கின்றது. அடிப்படைத் தேவைகளில் சிக்கல்கள் இருக்கும் போது, மனது ஆடம்பர வாழ்வை விரும்புவதில்லை. அத்தகைய ஒரு நிலையையே ஆரம்ப கால மலையக சமூகம் எதிர்நோக்கியிருந்தது. தங்களது எல்லா வேட்கைக்கும் மேலாகக் குடும்ப வறுமை தலைதாக்கி இருந்தது என்ற இக்கதை கூறும் சித்தரிப்பு மலையக சமுதாயம் அன்றிருந்த நிலையின் வெளிப்பாடாகும்.

என்.எஸ்.எம். இராமையாவின் சிறுகதைகளில் வெளிப்படும் கதாபாத்திரங்களும், கருப்பொருள்களும், வர்ணனைகளும் ஏதோ ஒரு வகையில் ஆரம்ப கால மலையக சமூகத்தையே எடுத்துக் காட்டுகிறது. அம்மக்கள், அவலங்களை மட்டுமே சந்தித்துக் கொண்டு தம் வாழ்வினை நகர்த்தி இருக்கின்றனர் என்பதனை அவர் எடுத்துக்காட்டி இருப்பதோடு, அம் மக்களிடம் தம் விடிவு குறித்த தீர்க்கதரிசனம் பற்றிய சிந்தனை இருக்கவில்லை என்பதனையே என்.எஸ்.எம். இராமையாவின் சிறுகதைகள் எமக்கு அடையாளப்படுத்துகின்றன.

தெளிவத்தை ஜோசப்பின் சிறுகதைகளில் வெளிப்படும்

மலையக எழுச்சிக்கான அடிப்படைகள்

தெளிவத்தை ஜோசப்பின் ஆரம்பகாலச் சிறுகதைகள் என்.எஸ்.எம். இராமையா போலவே மலையக மக்களின் அவலங்களைச் சித்தரிப்பதாக அமைகின்றது. தெளிவத்தையும் 60களில் இருந்தே எழுதத் தொடங்கியவர் என்ற ரீதியில் சமூக அசைவியக்கத்தின் ஆரம்பப் படிநிலையை இவரும் சுட்டியிருக்கிறார். இவரது “சிலுவை” சிறுகதை மலையக மக்கள் விசேட நாட்களைக் கொண்டாடுவதற்கு எத்தகைய சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றனர்; “சீட்டுக்காக” என்பது மலையக மக்கள் வாழ்வில் எத்தகைய முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக அமைகிறது என்பதனை இச்சிறுகதை சித்தரிக்கிறது. அதேபோன்று இயல்பான சில இயற்கை அம்சங்களையும், உணர்வுப் போராட்டங்களையும் இவர் தன் ஆரம்பகாலச் சிறுகதைகளில் சித்தரித்துக் காட்டியிருக்கிறார். உதாரணமாக, “அது” சிறுகதையில் பெண் குரங்கினை இழந்து தவிக்கும் ஆண் குரங்கின் தவிப்பை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். இதற்கடுத்த கட்டத்தில் தெளிவத்தை ஜோசப் எழுதியுள்ள சிறுகதைகள் சமூகப் பிரக்ஞையுடன் வெளிப்படுவதைக் காணலாம்.

மலையக சமூகத்தில் இருக்கும் அவலங்களை என்.எஸ்.எம். இராமையா சித்தரித்துக் காட்ட தெளிவத்தை அதனையே ஒரு போராட்ட உணர்வுடன் சித்தரித்துக் காட்ட முயன்றிருக்கிறார். இத்தன்மை மலையக எழுத்தாளர்களின் சிந்தனையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியினையும், மலையக சமூகம் முற்போக்கு சிந்தனை நோக்கி வளர்ந்து வந்திருக்கின்றது என்பதனையும் சுட்டி நிற்கின்றது.

மலையக சமூக அசைவியக்கத்தின் இன்னுமொரு படிநிலையை இவரது சிறுகதைகள் வெளிப்படுத்துகின்றன. தெளிவத்தை, தான் எடுத்துக்கொண்ட கருப்பொருள்களிலும், பாத்திர வார்ப்புக்களிலும் ஒரு போராட்டச் சிந்தனைமிகு மலையகத்தை எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். மலையக மக்கள் தங்களுக்கு இருக்கும் பிரச்சினைகள் குறித்தும், தாம் சுரண்டப்படுவது குறித்தும் விழிப்புணர்வினை அடைய முற்பட்டு விட்டனர் என்ற தள மாற்றத்தினை தெளிவத்தையின் சிறுகதைகள் எமக்குக் கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. வெறுமனே மக்களின் வாழ்வியல் என்பது இதுதான் என்று மட்டுமே சித்தரிக்காது அவர்கள் அரசியல், சமூக ரீதியாக எவ்வாறான பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்குகின்றனர் என்று அடையாளப்படுத்தி இருப்பது இலக்கியத்தின் சமூக நகர்வையே சுட்டி நிற்கின்றது.

தெளிவத்தையின் “மீன்கள்” சிறுகதையில் இத்தன்மையினைக் காணலாம். லய வாழ்க்கையில் மலையக மக்கள் சந்திக்கும் அவலத்தைக் குடும்பத் தலைவனின் பார்வையில் இருந்து கூறுகின்றார். என்.எஸ்.எம். இராமையாவின் சிறுகதைகளில் கூட லய வாழ்க்கை கதைக்களமாக எடுத்தாளப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் தெளிவத்தை, அவ் லய வாழ்க்கையை வெறுமனே அம் மக்களின் வாழ்க்கைக் கோலமாகச் சித்தரிக்காது, அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினையாக முன் வைத்திருப்பது சமூக அசைவியக்கச் சிந்தனையாகும்.

மேலும் தெளிவத்தையின் சிறுகதைகளில் மலையகத்தின் மேல்மட்ட அதிகாரிகளின் லஞ்ச ஊழல் பற்றியும் கதைப்போக்கில் சாடியிருக்கிறார். என்.எஸ்.எம். இராமையாவின் “நிறைவு” போன்ற சிறுகதைகளில் மலையகத்தின் தலைமைகளைக் கருணையுள்ளம் கொண்டவர்களாகக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. இதிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்ட வகையிலே தெளிவத்தை, தனது சிறுகதைகளில் மலையகத் தலைமைகளின் குணக்கேடுகளை குறிப்பிட்டுச் செல்கின்றார். “பாவ சங்கீர்த்தனம்” சிறுகதையிலும் இவ்வாறு மலையகத் தலைமைகளின் குணக்கேடுகளையும் அவர்கள் மக்களைப் பற்றிச் சிந்திக்காத தன்மையினையும் எடுத்துக்காட்டியிருக்கிறார்.

இவ்வகையில் தெளிவத்தையின் “கூனல்” சிறுகதையும் சமூகப் பிரக்ஞையுடன் எழுதப்பட்ட முக்கியமான சிறுகதை ஆகும். மலையக மக்கள் தேயிலையை உற்பத்தி செய்து நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் முக்கிய பங்கு வகிக்கின்ற போதும், நிதம் உழைப்பின் விளைபொருளான உயர் ரகத் தேயிலையை ஆசைக்கேனும் குடிக்க அனுமதியில்லாதவர்களாக இருக்கின்ற அவலத்தினை இச்சிறுகதை வெளிப்படுத்துகின்றது. ஒரு தொழிலாளியின் பார்வையில் இம் முரண்பாடு ஏன் எனக் கேள்வி எழுப்பியிருப்பதானது, மலையகத் தமிழர்கள் தமக்கு இழைக்கப்படும் கொடுமைகள் குறித்துச் சிந்திக்கத் தொடங்கி விட்டனர் என்பதனையே இது காட்டுகின்றது.

தெளிவத்தை எடுத்துக் காட்டும் மலையகப் பெண் கதாபாத்திரங்களும் அறியாமையிலிருந்து விழித்தெழும் கதாபாத்திரங்களாகவே காட்டப்பட்டிருக்கிறது. என்.எஸ்.எம். இராமையாவின் சிறுகதைகளிலும் துணிவு மிக்க பெண் கதாபாத்திரங்கள் சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக “ஒரு கூடைக் கொழுந்து”, “ரஞ்சிதம்” போன்ற சிறுகதைகளில் எடுத்தாளப்பட்டிருக்கும் பெண் கதாபாத்திரங்களைக் குறிப்பிடலாம். ஆனாலும் இத்துணிவு தேயிலைத் தோட்டத் திற்குள்ளேயே மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாகக் காணப்படுகின்றது. தெளிவத்தையும் தனது சிறுகதைகளில் சிந்திக்க முனையும் பல பெண் கதாபாத்திரங்களைப் படைத்துக் காட்டியுள்ளார். “பாட்டி சொன்ன கதை” சிறுகதையில் வரும் காவேரி என்ற பெண், அறியாமையில் காதல் மோகத்திற்கு உட்பட்டாலும், பின்னர் தன்னைத்தானே காப்பாற்றிக் கொள்ளும் நிலைக்கு மாறி இருப்பதனைக் காணலாம். இது மலையகப் பெண்கள் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளத் தாமே சிந்திக்க வேண்டும் என்ற உணர்வினை ஊட்டுவதாக அமைகின்றது. இதே போன்றதொரு சிறுகதையை என்.எஸ்.எம். இராமையாவும் எழுதியிருக்கிறார். அவரது “எங்கோ ஒரு தவறு” என்ற சிறுகதையும் பெண்கள் தம்மைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள

வேண்டும் என்ற தொனிப்பொருளில் எழுதப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இதில் தந்தை கதாபாத்திரம் மதுவுக்கு அடிமையாகியிருக்கும் ஒரு கதாபாத்திரமாகவே காணப்படுகின்றது. தெளிவத்தை சித்தரிக்கும் “பாட்டி” பாத்திரத்தையும், என்.எஸ்.எம் சித்தரிக்கும் “தந்தை” பாத்திரத்தையும் ஒப்பு நோக்கும் போது, மலையகப் பெற்றோர் தங்கள் வீட்டுப் பெண் பிள்ளைகள் பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்கி இருக்கிறார்கள் என்பதனை உணர முடிகிறது. இது இச்சமூக அசைவியக்கத்திற்குப் பாரியதொரு அடித்தளமாகும்.

மலையகக் கல்விச் சிந்தனைகள் குறித்து என்.எஸ்.எம். இராமையாவின் சிறுகதைகளில் அறிய முடியாதுள்ளது. ஏனெனில் மலையகம், கல்வி பற்றி சிந்தித்திராத காலப்பகுதியையே அவரது சிறுகதைகள் கதைக்களங்களாகப் பெற்றிருக்கின்றன. ஆனால் தெளிவத்தை, மலையகத்தின் வளர்ச்சிப்போக்கில் கல்விச் சிந்தனை உருவாகத் தொடங்கி இருப்பதனையும் தோட்டப் பாடசாலைகளில் யாழ்ப்பாண ஆசிரியர்கள் அக்கறையின்மையுடன் செயற்படுவதையும் “சோதனை” சிறுகதையில் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். கல்வி குறித்து விதைக்கப்பட்டிருக்கும் இச்சிறுகதையே சமூக அசைவியக்கத்தின் வளர்ச்சிப் படிநிலையாகக் கொள்ள முடியும். அது மட்டுமன்றி என்.எஸ்.எம். இராமையா பேசாத பல விடயங்களையும் சிறுகதையின் கருப்பொருள்களாகத் தெளிவத்தை கொண்டிருக்கிறார். இது மலையக சமூகம் தம் சிந்தனையை விரிவாக்கி இருக்கிறது என்பதனையே சுட்டுகின்றது. ஏனெனில் இருவருமே மலையகச் சூழலையே கதைப்பொருளாகக் கொண்டுதான் சிறுகதைகளை எழுதியிருக்கின்றனர். இருப்பினும் இருவரது பார்வையிலும் வேறுபாடு தோன்றியிருப்பது சமூக அசைவியக்கத்தில் மலையகச் சமூகம் வளர்ச்சி நிலையைப் பெற்று வந்திருக்கிறது என்பதனையே காட்டுகின்றது.

இவ்வகையில் தெளிவத்தையின் “தீட்டுரொட்டி” சிறுகதை சாதியம் குறித்த விழிப்பையும், “ஒரு தோட்டத்துப் பையன்கள் படம் பார்க்கப் போகிறார்கள்” மலையக இளைஞர்கள் சிந்திக்க வேண்டிய எல்லை பற்றியும், “நாமிருக்கும் நாடே” தேசிய உணர்வினைப் பற்றியும் எடுத்துரைப்பதனைக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்வாறு சமுதாயம் அடைந்திருக்கும் சிந்தனை வளர்ச்சியினையும் எழுத்தாளர் மத்தியில் சிந்தனை மாற்றம் ஏற்பட்டிருப்பதனையும் நோக்கும்போது, சிறுகதைகள் சமூக அசைவியக்கத்தினைச் சித்தரிக்கின்றன எனக் கருதலாம்.

புதுளை சேனாதிராஜாவின் சிறுகதைகளில் புதிய தள மாற்றங்கள்

இவ்விருவரிலும் முற்றிலும் மாறுபட்ட சமூகச் சூழலைச் சிறுகதை ஆசிரியர் சேனாதிராஜா தன் “குதிரைகளும் பறக்கும்” சிறுகதைத் தொகுப்பில் எடுத்துக் காட்டுகிறார். இவரது சிறுகதைகளின் கருப்பொருள்களும், கதைக்களங்களும் மலையகச் சூழலை மட்டுமன்றி மலையகத்திற்கு அப்பால் வாழும் மலையகத்தவர்களின் வாழ்க்கைச் சூழலையும் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. இவை மலையகமும் மலையக மக்களும் கல்வி, சமூக ரீதியில் வளர்ச்சி நிலையைக் கண்டிருக்கின்றனர் என்பதனையே சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அவ்வகையில்

சேனாதிராஜாவின் "ஹிட்லரின் இடைவேளை" சிறுகதை, மலையக சிறுவர்கள் வெளியிடங்களில் வேலைக்கமர்த்தப்படும் அவலத்தை ஒரு சமூகவியல் நோக்கோடு சித்தரிக்கிறது. சிறுவர் துஷ்பிரயோகம் என்ற கருத்தியலோடு உருவாகியிருக்கும் இச் சிறுகதை மலையக மக்கள் கடந்த காலத்தில் எதிர்கொண்டிராத ஒரு பிரச்சினை. இவ்வாறு புதிய கருப்பொருள் பேசப்படுவது சமூகம் மாறிவிட்டது என்பதனை எடுத்துக்காட்டுகிறது எனலாம்.

அதேபோல் "பிளாக் மெஜிக்" சிறுகதையிலும் மலையக சமூகத்தின் அசைவியக்கத்தை சித்தரிக்கிறார். இதில் தந்தை கதாபாத்திரம் மலையகச் சூழலைச் சார்ந்ததாகவும் அவரது மகள் கொழும்பு சூழலில் நகரமயமாக்கப்பட்ட வாழ்க்கைச் சூழலுக்குப் பழக்கப்பட்டவளாகவும் காணப்படுகின்றமை தலைமுறை ரீதியில் அசைவியக்கம் இடம்பெற்றுள்ளது என்பதையே காட்டுகின்றது.

சேனாதிராஜாவின் சிறுகதைகளில் புதிய பல கருப்பொருள்கள் கையாளப்பட்டிருப்பது, முற்குறிப்பிட்ட சிறுகதை ஆசிரியர்களின் சிறுகதைகளில் காணப்படாத கதைக்களங்கள், பாத்திர வார்ப்புகள் மற்றும் ஆங்கிலம் கலந்த தமிழ் மொழிநடை என்பவை இவரது சிறுகதைகள் மலையகச் சூழலின் புதிய நகர்வுகளைச் சித்தரிப்பதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன.

இத்தகைய புதிய போக்கினை இவரது "குதிரைகளும் பறக்கும்" சிறுகதையின் ஊடாகவும் அடையாளம் காண முடிகின்றது. சிறுகதையின் கதைமாந்தர்கள் மலையக சமூகத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் கூட, கதைக்கரு வர்க்கப் போராட்டத்தை மையப்படுத்தி அமைகின்றது. மலையகச் சிறுகதைகள் பல தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் இன்னல்களைப் பேசுவதாக அமைந்திருக்கின்றன. ஆயினும், இச்சிறுகதை மலையகத்திலிருந்து நகரத்திற்குச் செல்லும் சிறுவர்களின் பிரச்சினையை எடுத்தாண்டிருக்கிறது. இது மலையகச் சிறுகதையின் கருப்பொருள் இன்னுமொரு தளம் நோக்கி வளர்ச்சி பெற்றிருப்பதனைக் காட்டுகின்றது.

சேனாதிராஜாவின் சிறுகதைகள் மலையகச் சூழலில் பேசப்படாத ஒரு சாராரைப், பேசப்படாத ஒரு பக்கத்தைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. மலையகத் தமிழர்கள் மலையகத்துக்குள் மட்டுமல்லாமல் மலையகத்துக்கு வெளியிலும் படும் அவலங்களை இவர் தனது சிறுகதைகளில் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றார். இவரது "குறியீடுகள்" சிறுகதையில் இப்பண்பினைக் காண முடிகிறது. இதில் மலையகத்திலிருந்து கொழும்பு நோக்கி வேலைக்குச் செல்லும் இளைஞர்கள் அசாதாரண சூழலில் தம் எதிர்காலத்தைத் தொலைக்கும் அவலத்தைப் பேசியிருக்கிறார்.

இவ்வாறு சமூகப் பிரக்ஞை கொண்ட கதைகள் மட்டுமன்றி அழகியல், உணர்வுப் போராட்டங்கள், எதிர்பார்ப்புகள், மலையகக் கல்வி குறித்த சிந்தனைகள், என்பவற்றையும் தன் சிறுகதைகளில் எடுத்தாண்டிருக்கிறார்.

முடிவுரை

இம்மூன்று சிறுகதை ஆசிரியர்களும் மூன்று தளங்களில் நின்று மலையகத்தைப் பார்த்திருக்கின்றனர் என்பது அவர்களின் சிறுகதைகளின் ஊடாக அறிய முடிகிறது. ஒரு படைப்பாளி தான் வாழும் சூழ்நிலையை அடிப்படையாகக் கொண்டே படைப்புக்களை உருவாக்குகின்றான். அதனாலேயே இலக்கியங்கள் ஊடாக சமூக வரலாற்றினைத் தரிசிக்க முடிகின்றது. அந்த வகையில் என்.எஸ்.எம்.இராமையா, தெளிவத்தை ஜோசப், சேனாதிராஜா ஆகிய மூன்று சிறுகதை ஆசிரியர்களும் மலையகத்தின் படி நிலையான மாற்றத்தினைத் தம் சிறுகதைகளில் சித்தரித்துள்ளனர். இது சமூக அசைவியக்கத்தின் குறிகாட்டியாகச் சிறுகதைகள் அமைகின்றன என்பதனைக் காட்டுகின்றது.

சான்றாதாரங்கள்

இராமையா.என்.எஸ்.எம், (1980) ஒரு கூடைக் கொழுந்து, வைகறை வெளியீடு.

தெளிவத்தை ஜோசப், (1979) நாயிருக்கும் நாடே, வைகறை வெளியீடு.

பதுளை சேனாதிராஜா, (2013) குதிரைகளும் பறக்கும், கொடகே வெளியீடு.

குறிஞ்சித் தென்னவன் கவிதைகளில் சமுதாய நோக்கு

எம்.விஸ்வநாதன்

முன்னாள் அதிபர்

நுவரெலியாவின் அழகிய தோட்டப் பிரதேசம்

பசிய தேயிலைச் செடிகளைத் தன்னகத்தே கொண்டு பச்சைக்கம்பளம் விரித்தாற் போல் பரந்து விரிந்த அம் மலைகளினூடே வளைந்தும் நெளிந்தும் செல்கின்ற அகன்ற கறுப்புப் பட்டிகளை ஒத்த கறுப்பு நிறப்பாதை கண்டியிலிருந்து நுவரெலிய நோக்கி விரிகிறது. இப்பாதையில் வெளிநாட்டுச் சுற்றுலாப் பயணிகளையும், உள்ளூர் சுற்றுலாப் பயணிகளையும் காந்தம் போன்று கவர்ந்திழுத்துத் தன்னைத் தரிசிக்காமல் செல்ல வேண்டாம் எனக் கட்டியம் கூறி உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டுத் தேசியக்கொடிகளை அசைத்து அசைத்து அவ் வழியே செல்வோரை வரவேற்கும் தேயிலைத் தொழிற்சாலை. எடின்பரோ கோமகன் கால்பட்ட சொர்க்க பூமி. ஆம்! அது தான் "லபுக்கலை தேயிலைத் தோட்டம்". அங்கே அத் தோட்டத்தின் மேற்பிரிவில் இருந்து கொண்டு தான் சார்ந்த மக்கள் படும்பாட்டைத் தன் கவிப்பேனாவினால் தீட்டுகிறார் குறிஞ்சித் தென்னவன்.

காலை வரவோடு கதிரவன் ஒளி மலையிடுக்கினிலே செக்கச் செவ்வென ஒளிப்பிழம்பாய் தகிக்கும் காட்சி கண்கொள்ளாக் காட்சி. அக் கதிரவன் வரவால் ஞாலம் எனப்படும் பூமியின் இருள் அகன்று அவ்வேளையில் பறவைகளின் நாதமும், மலையணங்குகளின் அன்றைய நாட் கடமைகளின் சுறுசுறுப்பும் ஒருங்கு சேர உள்ளம் பூரிக்கின்றதென்று காலைக்காட்சியில் மனம் லயித்துக் கவிஞர் காணும் காட்சி இது.

காலையம் போதினில் கதிர் கரம் நீட்டி யிந்த
ஞாலத்தின் இருள் விளக்கி நலம்பல நல்கும்வெண்
பாலொத்த ஒளியை வீசி பரிதியும் குணதிசையில்
கால்வைத்தான் அவன் வரவால் களிக்குதென் னுள்ளமம்மா

மலைத்தாய் எனப்படுவது மனதுக்கு ரம்மியமான தேயிலைத்தளிர் மட்டுமல்ல மங்கள மலர்களுக்கும் அங்கெங்கனும் பஞ்சமில்லை தான் எனவும், கதிரவன் வரவால் தேன் நிறை

மலர்களெல்லாம் மனமகிழ்ந்து இப் பூவுலகில் புன்முறுவல் காட்டுகின்ற புறக்காட்சி மலையகத்தில் தான் உண்டு எனவும் மேலும் கட்டியங் கூறுகிறார் கவிஞர்.

கதிரவன் நகை முகத்தைக் காட்டிப்பின் கரத்தை நீட்டி
கலைத்திடு வான்முகக் காட்டை கவின்மிகு காட்சி பாராய்!
இலங்கிடும் மலர்ப் பூங்காவும் இரவியின் ஒளியால் மின்னும்
மதுநிறை மலர்களுள்ளம் மகிழ்ந்திடும் முறுவல் காட்டும்!

ஒரு நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் தாக்கம் செலுத்தும் மலைவளம், மழை வளம், நீர் வளம் என்பன ஒருங்கே அமையப் பெற்றது தான் மலையகம். அடர்ந்த காடுகள் மட்டுமின்றி மலையினூடே ஊற்றெடுத்துப் பிரவகிக்கும் ஆறுகள், ஈரவலய உயர் நிலக் காடுகள் என்பன அமைந்து காணப்படுவது தேயிலை மலைக்கு மேலும் மேலும் அழகு சேர்ப்பதாயுள்ளது. சூரியனைக் கண்டால் பனி எவ்வாறு கரைந்துருகி ஓடுமோ, அதுபோல மலைப்பெண்களின் துன்பமெலாம் கரைந்துருகி ஓடவேண்டுமென்ற அங்கலாய்ப்பில் கவிஞர் தன் பேனா முனை கொண்டு தீட்டிச் செல்வது மனதுக்கு இதமளிப்பதாயுள்ளது. இதோ அவரது இதமான கவி வரிகள்.

தென்றலில் தளிர்கள் ஆட
சேயிலை ஆடையாட
பொன்றளிர் இடையில் பூவைப்
பொன் வளைக் கரங்களாட
இன்றிவர் துன்ப மெலாம்
இரவி முன் பனி போல் ஆட
குன்றுடைப் பெண்ணே கைகள்
கொட்டி கொட்டி யாட வாராய்

தன்புனல் ஊற்றெடுக்கும்
சரிவினில் தளிர்கள் கொய்து
கண் புனல் சொரிய, நெஞ்சக்
கனலினில் உருகும் மலைப்
பெண்களின் துன்ப மெல்லாம்
போய்த் தொலைந் திடவே புதுப்
பண்ணிசைத் தே மாற்றும்
பதரோட ஆடி வாராய்

தொழிலாளர்கள் எனப்படுவோர் ஆண்டாண்டு காலமாய் அடிமைச் சேற்றில் கால்வைத்துத் தன் எஜமானர்கள் சொல்லும் கட்டளைகளுக்கு அடிபணிந்து நடப்பவர்கள். அவர்கள் பிறர் இட்ட கட்டளைகளைச் சிரமேற்கொண்டு செயற்படுவதில் அவர்களுக்கு நிகர் அவர்களே! அவர்கள் சுயநலம் பாராது, பொதுநலம் ஒன்றே பெரிதென எண்ணித் தன்னுதிரத்தைத் தேயிலைச் செடிகளுக்கு உரமாய் அர்ப்பணித்தவர்கள். நிஜ வாழ்க்கையில் உரிமையிழந்து, சோகச் சுகமகளுடன் சீரிய வாழ்க்கையைத் தொலைத்தவர்கள். அவர்களைத் தொலைக்கப் பண்ணியவர்கள் யாராக இருந்தாலும், தெய்வத்தின் மேல் பாரத்தைப் போட்டு, தெய்வம்

ஒன்றே கதியெனத் தமக்குத் தானே சமாதானம் சொல்லிக் கொள்பவர்கள் என்று தன்னினத்தை விட்டுக்கொடுக்காமல் கவிஞர் தென்னவன் உயர்வு நவீற்சியுடன் கூறும் பாங்கு மனங்கொளத் தக்கது.

வறுமையின் பிடியுட் பட்டு
வாட்டமே யடைந்த போதும்
சிறுமையுட் பட்டு நொந்து
தெய்வமே கதியென் றெண்ணி
பொறுமையால் சகிப்பர் துன்பம்
போக்கிட நாட்டங் கொள்ளார்
எருமையாய் அடிமைச் சேற்றில்
இருப்பதே உயர்வாய் கொள்வர்

பொறுமைக்கும் ஓர் எல்லையுண்டு என்பார்கள். “குட்டக் குட்டக் குனிபவனும் மடையன்; குட்டுபவனும் மடையன்”. ஒற்றுமை, ஒத்துழைப்பு, கூட்டுறவு, இரக்க சிந்தனை போன்ற நற்பண்புகளின் பிறப்பிடமாய் தோட்டப் பகுதிகள் விளங்குவதை, அம்மக்களின் பங்குபற்றுதல் களிலிருந்து நாம் உணரக்கூடிய நல்ல பல அம்சங்களாகும். பாடசாலை வைபவங்கள், சிரமதான நிகழ்வுகள், மங்கள நிகழ்வுகள், திருநாள் வைபவங்கள், கலை நிகழ்ச்சிகள், சமய விழாக்கள், மார்கழிப் பஜனை இவற்றினூடாகப் பெருந்தோட்ட மக்களின் மேற்குறித்த பண்புகளை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். குறிஞ்சித் தென்னவனும் தோட்டத்தில் பிறந்து, தோட்டப் பாடசாலையில் கல்வி கற்று, தோட்டத்திலேயே தன் வாழ்நாளைச் செலவிட்டதினால் அவருக்குத் தோட்டத்துச் சமாச்சாரங்கள் என்பன அத்துப்படியாகத் தானிருக்கும். அதனாலோ என்னவோ! அவர் தோட்டத்துப் பாட்டாளிகளை நினைத்த மாத்திரத்தில் ஒன்று சேரக்கூடிய வல்லமை படைத்தவர்கள் எனத் தன் கவி வரிகளில் காட்டுகிறார். இதோ அவை,

காட்டாற்று வெள்ள மென
கட்டறுத்து கரை யுடைத்து பாய்ந்து வரும்
பாட்டாளித் தோழ ரெலாம்
படை திரண்டு வந்தா ரேல்
கேட்டாளர் உள்ள மெலாம்
கிடு கிடென நடுங் காதோ
பாட் டாலே மலை யகத்தைப்
பா லிக்கச் செய் திடுவோம்

பாட்டாளிகள் ஒன்று கூடும் நாள் பாட்டாளிகள் தினம் என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த ஒன்று. உலகப் பாட்டாளிகள் வியர்வை சிந்தி உழைத்து ஓடாய்த் தேய்ந்ததுடன், அவர்கள் பட்ட வேதனைகளுக்கோர் விடிவினைக் கண்ட நாள். அதனையே “மே தினம்” என்கிறோம். எமது பெருந்தோட்டப் பாட்டாளிகளும் இதற்கு விதிவிலக்கானவர்கள் அல்லர். அவர்களுக்கு அன்றைய நாள் இலவச வேதனத்துடன் கூடிய விடுமுறை நாள். அன்றைய தினத்திலும் அவர்கள் ஒன்று கூடிக் களித்திருப்பதுடன், அவர்கள் தமக்குரித்தான தொழிற்சங்கங்கள் ஒழுங்கு செய்திருக்கும் “மே தினக்” கூட்டங்களில் கலந்து கொள்வது வழமை. ஒற்றுமை யுணர்வுடன் சிறியோர்கள் முதல் பெரியோர்கள் வரை சாரி சாரியாகக் கூட்டங்களில் கலந்து

கொள்ள இலவசப் போக்குவரத்து ஏற்பாடுகளும் தொழிற்சங்கப் பிரமுகர்களால் மேற்கொள்ளப் படுவது வழமை. மலையக நகர்ப்புறங்களில் கொண்டாடப்பட்டு வரும் இம் மே தினக் கொண்டாட்டங்களின் போது, பிரதான தொழிற்சங்கங்களால் ஏற்பாடு செய்யப்படும் இன்னிசைக் கச்சேரிகளுக்கும் குறைவிருக்காது. விழாவின் இறுதியில் ஒரு பகற்போசனப் பொட்டலத்துடன் பங்குபற்றுனர்ர்கள் மீண்டும் வாகனங்களில் வழியனுப்பி வைக்கப்படுவது வழமையாயினும், மாற்றுத் தொழிற்சங்கப் பங்குபற்றுளர்களுடன் சிலவேளை கைகலப் பேற்படுவதும் சகஜம். இது சிலவேளை புனிதமான மே தினத்தைக் கொச்சைப்படுத்தும் நாளாகவும் மாறி விடுவதுண்டு. “மே தினம்” குறித்துப் பல பாடல்களில் சிறப்பாகக் கூறிச் செல்லும் கவிஞரின் பின்வரும் பாடலிலுள்ள கவி வரிகள் தொழிலாளர் தினம் குறித்து அதிகார வர்க்கம் மேற்கொள்ளும் செயற்பாடுகள் சரி தானா என எண்ணத் தோன்றுகின்றது. கவிஞரின் பார்வையில் பின்வரும் கவி அடிகள் எடுத்தியம்பும் “மே தினம்” குறித்த எண்ணப்பாடுகள் எந்தளவில் சரியானதெனப் பார்ப்போம்.

தூப்பாக்கி யாலுடலம் துளைத்த போதும்
சோர்ந்து விடா தொழிலாளர் துணிவினோடு
இப் பாரில் விடுதலைப் போர் இயற்றி வெற்றி
எய்திய நாள் இந் நாள் பொன் நாளாம் மே நாள்
இப்போது அதிகார வர்க்கம் கூட
இந் நாளை களியாட்ட விழாவாய் (ஆக்கி) மாற்றி
தப்பாட்டம் ஆடுகிறார் சரியா சொல்வீர்
சரியென்றால் தொழிலாளர்க் கிழிவாம் கண்டீர்!

“தப்பாட்டம் ஆடுகிறார் சரியா சொல்வீர், சரியென்றால் தொழிலாளர்க் கிழிவாம் கண்டீர்” எனச் சாடும் கவிஞர் தென்னவனின் இவ் வரிகள் மிகவும் நோக்கற்பாலது. ‘தப்பாட்டம் ஆடுகிறார்’ என்பதைத் தொழிற்சங்கவாதிகள் தப்பாக ஆட்டம் போடுகிறார்கள் எனவும், “தப்பு” மற்றும் இசைக் கருவிகளின் துணை கொண்டு புனிதமான மே தினத்தை “ஆட்டம், பாட்டம், கொண்டாட்டம்” என்று இன்னிசைக் கச்சேரி நடாத்தி அதன் புனிதத்துவத்தை மழுங்கடிக்கச் செய்தல் எனவும் இரட்டை அர்த்தம் கலந்த தொனியில் கவிஞர் செப்புவதனை நாம் உற்று நோக்கலாம். தொடர்ந்து தன் கவி வரிகளினூடே சமுதாயக்கருத்துக்களை விதைத்துச் செல்லும் கவிஞர் தென்னவன்,

ஆளை மறைக்க மாலைகள் போட்டோம்
ஆயினும் ஒரு மலர் நாம் முகர்ந்தோமா?
தேயிலைத் தளிர்களில் மாலைகள் போட்டே
சோர்ந்தோம் கைகள் யார் சுகம் பெற்றனர்
ஆயினும் இங்கோர், மாற்றம் காண்கிறேன்
ஆம், தொழிலாளர் மாண்புறும் காட்சி
உழைக்கும் கரங்களை மதிக்கும் பண்பு
உயர் தமிழ்ப் பண்பாம் மனிதப் பண்பாம்

எனத் தமிழனின் மாண்பு குறித்து விகசித்துச் செல்கிறார்.

“சந்தோசம் என்பது, உன்னால் கொடுக்க முடிந்ததைப் பொறுத்தது, வாங்குவதைப் பொறுத்தது அல்ல” என்று அகிம்சாவாதி அண்ணல் “மகாத்மா காந்தி” அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அது முற்றிலும் அவர் தோட்டத் தொழிலாளிகளை விளித்துக் கூறுவதாகவே எனக்கு எண்ணத் தோன்றுகிறது. ஏனெனில், அவன் தன் உழைப்பை மாத்திரம் கொடுத்துச் சந்தோசப்படுபவன் அல்ல தன் வாழிடத்துக்கு வருபவர்களை வரவேற்பதிலுஞ் சரி, அவர்களை உபசரிப்பதிலுஞ் சரி அவனுக்கு நிகர் அவனே!. “ஆளை மறைக்க மாலைகள் போட்டோம், ஆயினும் ஒரு மலர் நாம் முகர்ந்தோமா” எனும் கவி வரிகளை உற்று நோக்கும் பொழுது, இன்னுமொரு கதையும் ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. “பிறர் தேநீர் அருந்த உயர் ரகத் தேயிலையை நான் கொடுப்பேன்; ஆனாலும் நான் பருக, எனக்குக் கிடைப்பதோ அடி மட்ட ரகம்”. உழைப்பை மட்டுமே சிந்திக்கத் தெரிந்த அவனுக்கு ஏனையன குறித்துச் சிந்திப்பதற்கு அவனுக்கு நேரமுமில்லை திராணியுமில்லை போலும் பிறர் பற்றி அவனுக்குப் பச்சாதாப்பட மாத்திரமே தெரியும். இது குறித்து தன்னையே நொந்து கொள்ளும் கவிஞர், இவ்வாறான செயல்களுக்கு இனியாவது “முடிவுரை எழுது” எனத் தன் பேனாமுனையால் அறுதியிட்டு எழுதிச் செல்கின்றமை அவரது வீராவேசத்தின் ஒரு படி எனலாம்.

வந்தவர்க்கெல்லாம் வந்தனை செய்து
வளைந்து குனிந்து பணிந்து நடந்து
நிந்தனை சுமந்து நெஞ்சம் ஒடிந்து
நெடுமலை மீதில் தொழில்கள் புரிந்து
எந்தையர் போல வாழ்வது ஈனம்
ஏய்ப்பவர் தமையே போற்றுதல் மடமை
சிந்தனை செய் வெறும் சோற்றுப் பிண்டமாய்
தொடர்கதை நிறுத்து! முடிவுரை எழுது!

மலையகத் தமிழ் இலக்கியம் குறித்து 1994களில் தனது கருத்துக்களைக் கூறிச் செல்லும் அந்நாள் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் கலாநிதி க. அருணாசலம் அவர்கள் தனது நூலான “இலங்கையில் மலையகத் தமிழ் இலக்கியம்” எனும் நூலில் பின்வருமாறு கூறுகிறார். “நமக்குத் தொழில் கவிதை” என்றார் யுகக் கவி பாரதியார். ஆயின் குறிஞ்சித் தென்னவனோ! கவிதையைத் தொழிலாகக் கொள்ளாது, சமூகக் கொடுமைகளைக் கண்டு கொதித்தெழும் உணர்வின் வடிகாலாகக் கொண்டார் என்று ஆவேசக் கனலாய் அனல் பறக்கும் வார்த்தைகளை அள்ளி வீசும் அவரது கவி, மலையக மக்களைச் சீரழிக்கும் ‘மது’ குறித்தும் சாடுவதற்குத் தவறவில்லை.

கொட்டும் தேளென கொடியவர் செய்திடும்
கொடுமையால் மனம் மரத்துப் போனதா?
மட்டில்லா மதுப் பார்கள் திறந்து
மதுவி லாழ்த்தி மதியை அழிக்க
திட்டமிட்டு செய்யும் செயல்களா
தெரிகிலேன் இவை யாது யாயினும்
கற்றறிந்த நல்லறி வாளர்களே
கனம் மிகுந்த பெரிய பேர்களே

கவிஞர் வாழ்ந்த காலத்தில் மட்டுமல்ல இன்று மலையகத் தோட்டப் பிரதேசங்களைச் சார்ந்த நகரங்களிலும், அத்தோட்டங்களை ஊடறுத்துச் செல்லும் பிரதான பாதைகளின் இரு மருங்கிலும் கூட அடக்கொரு தவறணைகள் வெள்ளெனத் தோற்றமளிப்பது கண்கூடு. மக்களைச் சிந்திக்க விடாமல் அவர்களைக் கொத்தடிமைகளாய் வைத்திருக்க அதிகார வர்க்கத்தினரின் நவீன யுக்தியாகக் கூட இது இருக்கலாம். அதைக் கற்றறிவாளர்களிடமும், பெரியோர்களிடமும் விட்டு விடுகிறார் கவிஞர். அவரால் வேறு எதைத் தான் தன் சமூகத்திற்காகச் செய்ய முடியும்!

அன்பு எதனையும் வேண்டுவதில்லை; அது எப்பொழுதுமே பிறருக்குக் கொடுக்கும் தன்மையுடையது; அது எப்போதுமே தன்னை வருத்திக் கொண்டு பிறருக்கு எதையாவது கொடுத்து விட வேண்டுமென்ற உத்வேகம் பூணுவது; அன்பு எப்பொழுதும் பிறர் நிமித்தம் கஷ்டப்படுவதுடன், ஒரு பொழுதும் அது ஆத்திரப்படுவதுமில்லை; அது தானே பழி தீர்த்துக் கொள்வதுமில்லை. குறிஞ்சித் தென்னவன் தன் அன்பு மேலீட்டினால், அன்பான கவி வரிகளைத் தன் பேனா முனை கொண்டு இவ்வாறு தீட்டிச் செல்கிறார்:

பசியென்று இருந்த பேரை
பார்க்க வைத் துண்டதில்லை
நிசி வேளை வந்த பேரை
நிர்க்கதியாய் தெருவில்
திசை மாற்றி அனுப்ப வில்லை
சிந்தையில் அன்பு ஊற
இசைவுடன் உணவு தந்து
இருக்கவும் இடமும் தந்தேன்

தனக்கில்லாவிட்டாலும் யாராவது அவர்களைத் தேடி வந்தால் அவர்களுக்கு உதவுவதிலும், உபசரணை செய்வதிலும், அன்பைப் பரிமாறிக் கொள்வதிலும் மலையக மக்கள் மாண்பு கொண்டவர்கள்.

பெரும்பாலான விடயங்களில் எமது சமூகம் இன்றளவிலும் பூரணத்துவம் அடையவில்லை தான்; உணவில் தன்னிறைவின்மை, வீட்டுரிமைப் பிரச்சினை, வாழ்விடப் பிரச்சினை, காணிப் பிரச்சினை வேதனப் பிரச்சினை, சுகாதாரப் பிரச்சினை, கல்விப் பிரச்சினை போன்ற எல்லாமே எம்மவர்களுக்கு இன்றும் தொடர் கதைகளே! அவை எமது சமூகத்தினரை இன்னும் துரத்திக் கொண்டுதானிருக்கின்றன. வாழ்க்கை மிகவும் கஷ்டமான பாடங்களைத் தான், எமக்கு இன்னும் கற்பித்துக் கொண்டு இருக்கின்றது. ஆனாலும், கஷ்டங்கள் மூலம் தான் பலம் பிறக்கிறது. ஆட்டத்தில் சரிவு கண்டாலும், இறுதியில் வெற்றியடையலாம் என நமக்கு நாமே சமாதானம் சொல்லிக் கொள்வோமாக! அந்தச் சமாதானத்தில் திளைத்துப் போயிருக்கும் கவிஞரோ,

வைகறைச் சிவப்புக் கதிர்
வரவுக்கு வாழ்த்துக் கூறும்
மெய் வழி சொரிந்த செந்நீர்
விடிவுக்கு வழி யமைக்கும்

என்று நெடுங்காலமாய் துன்பத்தை மட்டுமே அனுபவித்து வரும் நல் இதயங்களுக்கு வலிமையான மகிழ்ச்சிக் காலம் உதயமாகும் காலம் வெகு தொலைவிலில்லை என்று ஆருடம் கூறுகின்றார்.

“ஆடிப்பாடி வேலை செய்தால் அலுப்பிருக்காது; அதில் ஆணும் பெண்ணும் சேராவிட்டால் அழகிருக்காது” என்ற நாட்டார் பாடலையொத்த அச் சினிமாப் பாடல் உழைப்பின் கடினத்தை இலகுத் தன்மையாக்கவும், அவ் இலகுத் தன்மையோடு அழகியலும் ஒருங்கு சேர மேலும் கடினம் இலகுத் தன்மையடையும் என நாகூக்காக அச் சினிமாப் பாடற் கவிஞர் தன் பாடலடிகளினூடே செப்புகிறார்.

கவிஞர் குறிஞ்சித் தென்னவனும், தானும் எவ்விதத்திலும் சளைத்தவனல்ல என்று தன் கவிப்பேனாவினால் வரிகளைத் தீட்டிச் செல்கிறார். நாட்டார் பாடல் வடிவத்தில் அவரது கவி வரிகள் தாள லயம் புரிகின்றன. அதனை முழுவதுமாய் அவதானித்தால் எம் மனமும் குளிரும்.

கையைப் பிடிக்காதீங்க

கை வளையல் நொறுங்கி விடும்

அரிவாளை இடுப்பில் வச்சி

ஆடிப் பாடி போகையிலே

வெத்திலையும் போட்டு கையை

வீசி வீசிப் போகையிலே

சுருக்குப் பையை சொருகி கிட்டு

சுத்து முத்தும் பார்க்கையிலே

சாரல் மழை பெய்யு தங்கே

கதிரெல்லாம் கட்டு கட்டா

கட்டி வச்சேன் கை வலிக்க

நாலாயிரம் சனத்தோட

நானும் போனேன் நாத்து நட

நெல்லுக் கதிரானேன்

நேத்தறுத்த தாளானேன்

நேத்து வந்த தோழனுக்கு

நேரம் தெரியாதோ

ஊரோரம் கதிரறுத்து

உரலுப் போல கட்டு கட்டி

தூக்கி வரும் கொத்தனாரே

தூர களம் போய் சேர

கதிரறுத்து கிறுகிறுத்து

கண்ணுரெண்டும் பஞ்சடைஞ்சி

தூக்கி விடும் கொத்தனாரே

தூர களம் போய் சேர

கையைப் பிடிக்காதீங்க

கை வளையல் நொறுங்கிவிடும்
 தும்ப மலர் வேட்டி கட்டி
 தூக்குப் பேணி கையிலேந்தி
 வாராக எங்க மாமா
 வட்டம் உதறுதற்கே

இயற்கையின் நளிளங்களை இதனோடு இழையோட விட்டிருக்கும் கவிஞர் தென்னவன், சாரல் மழையின் இதமான தூறலை சந்தோசத்துடன் 'நெல் வயல்' களத்தில் குவிந்திருக்கும் அறுவடையுடன் சங்கமிக்கச் செய்து சொல்லும் பாங்கு வயல் காட்சிகளை எமக்கு நினைவு படுத்துவதாய்ள்ளது. உழைப்பின் வலி, அதனூடாக அனுபவிக்கும் சொல்லொணாத் துயரங்களினால் மனிதர் வாடி வதங்கி விடுவர் என்பதை ஒரு பெண் ஊடாகக் கவிஞர் சொல்லாமல் சொல்லும் எளிமையானதும், அதே நேரம் கருத்தாழமிக்கதுமான அடிகளாக நான் இவ் வரிகளைக் காண்கின்றேன். "நெல்லுக் கதிரானேன்; நேத்தறுத்த தாளானேன்" என்பதே அவ்வரிகள்.

மேலும் "ஊரோரம் கதிரறுத்து, உரலுப் போல கட்டுக் கட்டி" எனும் வரிகள், "நாங்கள் சேற்றில் கால் வைக்காவிட்டால், நீங்கள் சோற்றில் கை வைக்க மாட்டீர்கள் என எமக்கு எச்சரிக்கை செய்வது போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்துகிறதெனவும் நாம் எடுத்துக் கொள்ளலாம். தென்னவனின் இக்கவிதை அடிகளில் "தும்ப மலர், தூக்குப் பேணி, வட்டம் போன்ற சொற்களை அவர் கையாண்டிருப்பதானது, தமிழகத்தின் சாயல்களை எமக்குக் கோடிட்டுக் காட்டுவதாய்ள்ளது.

குறிஞ்சித் தென்னவனின் கவிதைகளில் எதையெடுத்துக் கொண்டாலும், அவற்றில் "மலையக மணங்கமழும் சமுதாயக் கருத்துக்களே" மேலோங்கியுள்ளன என்பதை யாரும் அறியியிட்டுக் கூற முடியும். ஹட்டன் நோர்வூட் சென்ட். ஜேம்ஸ் தோட்டத்தில் 1934ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் பன்னிரண்டாம் திகதி சுப்பையா முருகம்பாள் தம்பதியினருக்கு மகனாகப் பிறந்த 'வேலு' எனும் இயற்பெயர் கொண்ட குறிஞ்சித் தென்னவன் நுவரெலியா லுபக்கலைத் தோட்டத்தைத் தன் வாழிடமாகக் கொண்டவர். அங்கு தோட்டப் பாடசாலையில் 5ஆம் வகுப்புடன் தனது கல்வியைப் பூர்த்தி செய்து கொண்ட "குறிஞ்சித் தென்னவன்" லெட்சுமி அம்மையாரைத் தன் துணைவியாகக் கரம் பிடித்ததுடன், மணிமேகலை தாமரைச் செல்வி, ஞானப்பிரியா, என்ற மூன்று பெண்பிள்ளைகளையும் கார்த்திகை பாலன் என்ற மகனையும் வாரிசுகளாகக் கொண்டவர்.

மலையகத் தற்கால இலக்கியக் கர்த்தாக்களான மு.சிவலிங்கம், கவிஞர் சு.முரளிதரன், மொழிவரதன், அவர்களோடு காலஞ் சென்றவர்களான மல்லிகை சி. குமார், சாரல் நாடன், தமிழோவியன் வரிசையில் மிகவும் மறக்க முடியாத கவிஞராகக் குறிஞ்சித் தென்னவன் தம் பதித்துச் சென்றுள்ளார். ஐந்தாம் வகுப்பு வரை கல்வி கற்று மறையும் வரை தோட்டத் தொழிலாளியாயிருந்த தென்னவன் பல நூறு மரபுக் கவிதைகள் உட்படப் பல புதுக்கவிதை களையும், குறும்பாக்களையும், கும்மிப் பாடல்களையும், தாலாட்டுப் பாடல்களையும், மணவிழா வாழ்த்துப் பாடல்களையும் யாத்துள்ளார். அவரது கவிதைகளின் செழுமைத்தன்மை யறிந்து பாடநூல் வெளியீட்டுக் குழுவினர் கடந்த 2009 - 2016 ஆண்டு காலப்பகுதியில் க.பொ.த. (உ./த) தமிழ் மொழிப் பாட நூலில் தென்னவனின் கவிதைகளையும் சேர்த்துள்ளதுடன்,

தரம் 6 தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும் பாடநூலில் அவரது குறும்பாக்களையும் சேர்த்துள்ளனர். இது உண்மையிலேயே வரவேற்கக்கூடிய அம்சமாவதுடன், மேலும் இது போன்ற நல்ல பல விடயங்கள் கல்வி உலகில் இடம்பெற வேண்டும். ஒரு மலையகக் கவியின் கவிதைகளை மாணவர்களும் படித்தின்புறுவது உண்மையிலேயே மலையகத்துக்குப் பெருமை சேர்க்கின்ற விடயமாகும்.

தன் கவிதைகளில் தமிழ்மொழியின் செழுமையையும், அதன் இலாவகத் தன்மையையும் புடம் போட்டுக் காட்டியிருக்கும் தென்னவனின் கையெழுத்திலான அவரது கவிதைகளைத் தையும் படிக்கக் கிடைத்தது யான் செய்த பாக்கியமே!

மறக்கப்பட்ட மனிதராக, கவிஞராக அல்லாமல் மிகவும் போற்றக்கூடிய மாமனிதராகவும், மகா கவியாகவும் மலையக இலக்கிய வானில் அவரது நாமம் தொடர்ந்தும் வலம் வர வேண்டுமென நெஞ்சார விரும்புகின்றேன்.

(இதனை எழுதத் தென்னவனின் கையெழுத்தினாலான அனைத்துக் கவிதைத் தொகுப்புகளையும், நாளிதழ்களில் வெளிவந்தவைகளையும் நம்பிக்கையுடனும், பெருவிருப்புடனும் எனக்குக் கொடுத்துதவிய தென்னவனின் ஒரே மகன் கார்த்திகை பாலனுக்கு நன்றிகளனைத்தும் உரித்தாகும்.)

சமூகம்

நான் கண்ட பாரதி இராமசாமி

பழனிமுத்து ஆறுமுகம்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர், கல்விப் பீடம்,
ஹொரைசன் பல்கலைக்கழகம், மாலபே

1977ஆம் ஆண்டளவில் நான் பதுளை சரஸ்வதி மகா வித்தியாலயத்தில் க.பொ.த உயர் தரத்தில் கற்றுக்கொண்டிருந்த போது, கருத்த உயரமான ஒருவர் கால்நடையாக அலைந்து திரிந்து பல்வேறு சமூக மேம்பாட்டுப் பணிகளை மேற்கொண்டு வருவதைக் கண்டேன். அவர் தான் பாரதி இராமசாமி என அழைக்கப்படுபவர். அக்காலத்தில் பதுளைப் பிரதேசத்தில் ஆசிரியப் பணியாற்றியவர்கள், வர்த்தகர் சமூகம் மற்றும் ஏனைய துறைகளில் பணியாற்றியவர்கள் பதுளையில் ஒன்றிணைந்து மலையக மக்களது கல்வி, தமிழ் இலக்கிய மற்றும் சமூக மேம்பாட்டுக்காகச் செயற்பட்டனர். அத்துடன் அவர்கள் பதுளை சரஸ்வதி மகா வித்தியாலயத்தில் க.பொ.த உயர் தரத்தில் கல்வி கற்ற மாணவர்களையும் இப்பணிகளுக்காக இணைத்துக் கொண்டனர். திரு. இராமசாமி அவர்கள் என்னையும் ஓய்வு நிலை அதிபர் திரு. விஸ்வநாதன், ஓய்வு நிலை ஆசிரியர்களான திரு. தேவேந்திரன் திரு. சக்திவேல், திரு. வர்ணகுலசிங்கம், திரு. யோகேந்திரா ஆகியோரையும் தன் சேவைக்கு வலு சேர்க்க இணைத்துக் கொண்டார். மேலும் குறிப்பாக எமக்குத் தமிழ் கற்பித்த ஆசிரியர் திரு எஸ். சந்திரபோஸ், சிரேஷ்ட எழுதுவினைஞர் திரு. சந்திரசேகரம், முன்னாள் அதிபர் திரு. திருநாவுக்கரசு, பதுளை அச்சக உரிமையாளர் திரு சற்குருநாதன், மறைந்த திரு கோவிந்தராஜ் போன்றவர்கள் பதுளையில் ஜெயா டியூட்டரி எனும் சிறியதொரு இடத்தில் ஒன்று கூடிக் கலந்துரையாடல்களை மேற்கொண்ட போது, இவருடன் சேர்ந்து பணியாற்றச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. அவ்வாறான கலந்துரையாடல்களில் உருவாக்கப்பட்ட அமைப்பின் பெயர் "சிந்தனை ஒன்றியமாகும்". இதன் தலைவராகத் திரு. சற்குருநாதனும் செயலாளராக மறைந்த திரு. கோவிந்தராஜும் தெரிவு செய்யப்பட நான் உப செயலாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டேன்.

1972 - 1977 காலப் பகுதியில் நிலவிய பஞ்சத்தின் பாதிப்புகளிலிருந்து விடுபட்டு மலையக மண் ஆறுதல் மூச்செடுத்த காலம் ஆதலால் மக்களுக்கு மேற்குறித்த பணிகளில்

ஈடுபட ஒரு உகந்த சூழல் உருவாகியிருந்தது. அக்காலத்தில் திரு. இராமசாமி அவர்களின் நாவிலிருந்து வரும் முக்கியமான வார்த்தைகள் சில: மலையக மக்கள் கல்வியில் உயரவேண்டும்; அவர்களிடம் காணப்படும் மூடநம்பிக்கைகள் வேரோடு பிடுங்கி எறியப்படல் வேண்டும் என்பதாகும்.

பாரதி இராமசாமியும் பாரதியும்

பாரதியின் படைப்புகளிலும் அவரின் சிந்தனைகளிலும் கவரப்பட்ட அவர் தான் உருவாக்கிய பாடசாலைக்குப் பாரதியின் நாமம் சூட்டி அவரைப் பெருமைப்படுத்தினார். தமிழ்நாட்டில் கூடப் பாரதியின் பேரில் கல்லூரிகள் இல்லாத நிலையில், மலையக மண்ணில் அவர் பேரில் பாடசாலை ஒன்றைத் தொடங்கி கவிஞன் பாரதி குறிப்பிட்டதைப் போல “அன்ன சத்திரம் ஆயிரமமைத்தல் ஆலயம் பதினாயிரம் நாட்டல் அன்னயாவினும் புண்ணியங்கோடி ஆங்கோர் ஏழைக்கெழுத்தறிவித்தல்” என்பதற்கிணங்க பதுளை, பசறை வீதி, இரண்டாம் மைல் கல் பிரதேசத்தில் துணிந்து பாடசாலையைத் தொடங்கினார்.

பாரதியின்பால் பற்றுக் கொண்டமைக்கு இன்னுமொரு உதாரணம், நாம் 1979ஆம் ஆண்டு பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் கற்றுக் கொண்டிருந்த காலத்தில் விடுமுறையில் பதுளைக்கு வந்திருந்தேன். என்னைச் சந்தித்துப் பதுளையில் பாரதிக்கு நூற்றாண்டு விழா நடத்தப் போகின்றோம்; அதிலொரு அங்கம் பாரதியின் நூல்கள் கொண்ட கண்காட்சியாகும் என்றார். பேராதனைப் பல்கலைக் கழக வாசிகசாலையிலிருந்து பாரதியின் கவிதைகள் மற்றும் பாரதி பற்றிய நூல்களைப் பெற்றுத் தரும்படி அப்போது அவர் என்னிடம் கேட்டுக் கொண்டார். பேராதனைப் பல்கலைக்கழக வாசிகசாலையின் சட்டதிட்டங்களுக்கு அமைய ஒருவருக்கு ஒரு தடவையில் பெறக்கூடிய நூல்களின் உச்ச எண்ணிக்கை மூன்று என்பதால், நண்பர்கள் பலரைச் சேர்த்துக் கொண்டு நாம் பெற்றுக் கொடுத்த புத்தகங்களைச் சுமந்து கொண்டு பதுளை புறப்பட்டார். விழா முடிவடைந்ததும் மீண்டும் அவற்றைப் பேரூர்தில் பயணம் செய்து அவர் அவற்றைச் சுமந்து வந்து பொறுப்புடன் ஒப்படைத்துச் சென்றார். அவரின் அர்ப்பணிப்பு, கடும உழைப்பு மற்றும் நேர்மைக்கு இது நல்லதொரு உதாரணமாகும். அக்காலத்தில் “பாரதி” என்ற பெயரில் சஞ்சிகை ஒன்றும் வெளியிடப்பட்டது. பாரதி பிறந்த தினத்தன்று விழா நடத்துவதும், போட்டி நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கமைத்து வெற்றியீட்டுபவர்களுக்குப் பரிசில்கள் வழங்குவதும் அவர் இடைவிடாது செய்த நற்பணிகளாகும்.

1983 எம்மையெல்லாம் பந்தாடிய வருடம் என்பது பலருக்கும் தெரியும். பதுளை எரிந்து சாம்பலாகியது. எல்லோரும் தம்முயிர் காக்கப் பல்வேறு இடங்களுக்கும் பறந்தனர். சகல முயற்சிகளும் ஸ்தம்பிதமடைந்தன. மீண்டும் 1989ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 5ஆந் திகதி நான் பசறை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்துக்கு அதிபராக நியமிக்கப்பட்ட போது, அவர் அங்கு தன் மனைவி திருமதி. ஜானகி இராமசாமி ஆசிரியையுடன் பாடசாலை விடுதியில் வசித்தார். சில மாதங்கள் சென்ற பின், இரட்டைக் குடியிருப்பான அவ்விடுதியின் அடுத்த பக்கத்தில் எமது குடும்பம் குடியேறியது. அதன் பிறகு ஓய்வான நேரங்களில் அவருடன் கதைத்தவைகள், அவரில் நான் அவதானித்தவைகள் இக்கட்டுரையில் தரப்படுகிறது.

அவர் சிறு வயதாக இருக்கும் போது, அவரின் சிறிய தந்தையாரால், (பதுளை லிப்ரா ஜூவலரி உரிமையாளர்) தமிழ் நாட்டிலிருந்து அழைத்து வரப்பட்டவர் தான் கருப்பையா இராமசாமி அவர்கள். பதுளை தர்மதூதாக்கல்லூரியில் ஆங்கில மொழி மூலம் தமிழ் சிங்கள மற்றும் முஸ்லிம் மாணவர்கள் ஒரு கூரையின் கீழிருந்து கற்ற காலத்தில் கல்வி பயின்றவர். அக்காலத்திலேயே இராமசாமி அவர்கள் சமூகப் பற்றுடன் பணியாற்றியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

1960களில் “மலைநாட்டு வாலிபர் சங்கம்” எனும் அமைப்பில் இணைந்து மலையக மக்களின் கல்வி மற்றும் சமூக மேம்பாட்டுக்காகப் பல்வேறு பணிகளில் பங்கெடுத்த பாரதி இராமசாமி அதன் ஒரு நடவடிக்கையாகவே பாரதி கல்லூரியை ஆரம்பித்தார். பொருளாதாரப் பிரச்சினைக்கு மத்தியிலும் பாடசாலையில் திரு, திருமதி. முத்துக்கருப்பன், திரு. திருமதி. தேவராஜா மற்றும் திரு. நாகரத்தினம் ஆகியோர் சிறப்பாகப் பணியாற்றியதாக அறிய முடிகிறது. ஆசிரியர்களுக்கு சம்பளம் வழங்க முடியாது இடர்ப்பட்ட போது, 1960ஆம் ஆண்டு இயற்றப்பட்ட பாடசாலைகளை அரசுடைமையாக்குவதற்கு வழிவகுத்த சட்டங்களின் கீழ் அவர் பாரதி கல்லூரியை (பின்னர் பாரதி வித்தியாலயம்) அரசுக்கு ஒப்படைக்க விரும்பினார். அப்போது அவர் பல்வேறு பிரச்சனைகளுக்கும், சவால்களுக்கும் முகங்கொடுக்க வேண்டியாயிற்று. அதிகாரிகள் மட்டத்திலும் ஒத்துழைப்பு கிடைக்கவில்லை; பலமிகு ஓர் அரசியல் தலைமைத்துவமும் இருக்கவில்லை. பாராளுமன்றத்தில் மலையக மக்கள் சார்பில் நியமன அங்கத்துவம் மாத்திரமே காணப்பட்டது. எவ்வாறாயினும், அவர் இறுதியில் அவரது முயற்சியில் வெற்றி கண்டார். பாடசாலை சுவீகரிக்கப்பட்டு அதன்படி ஆசிரியர்கள் அரசு பாடசாலை ஆசிரியர்களானதால், அவர்களின் சம்பளம் அரசால் வழங்கப்பட்டது. வித்தியாலயத்தின் தாபகர் இதன்போது உள்வாங்கப்படவில்லை. அவர் அப்போது இலங்கைப் பிரஜையாக இராமையே அதற்கான காரணம் எனக் கூறப்பட்டது. அவர் அடிக்கடி அவரின் பள்ளி நண்பரான திரு. சமீம் என்பவரைப் பற்றிக் குறிப்பிடுவார். அவர் கல்வித் திணைக்களத்தில் பணியாற்றிய அதிகாரிகளில் ஒருவர். அவர் இவ்விடயத்தில் அவருக்குப் பல உதவிகளைச் செய்துள்ளார். அவரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பாடசாலை தற்போது அரசாங்கத்தின் கல்விக் கொள்கைக்கு ஏற்பப் பாரதி கனிஷ்ட வித்தியாலயமாக ஒரு பாடசாலையும், பாரதி மகா வித்தியாலயமாக ஒரு முதலாம் தர - C வகைப் (1 - 5) பாடசாலையும் இயங்குகிறது. அப்பாடசாலை இருக்கும் வரை அவரின் நாமம் இருக்கும். இப்பாடசாலையைத் தாபிப்பதற்கு வளங்களைக் கொடுத்து உதவியவர் பதுளை மொடர்ன் தியேட்டர் உரிமையாளர் திரு. K.S. இரத்தினசாமி என்பது நினைவூட்டக்கூடியது. அவர் பதுளை சரஸ்வதி மகா வித்தியாலயத்துக்கும் கட்டிடம் ஒன்றை அக்காலத்தில் வழங்கியமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பாரதி இராமசாமியின் கல்வி மற்றும் சமூக மேம்பாட்டுப் பணிகள்

அவர் பாரதி வித்தியாலயத்துக்கு மாத்திரமல்ல வேறு பாடசாலைகளுக்காகவும் குரல் கொடுத்தவராவார். அதற்கு ஓர் உதாரணத்தை மட்டும் நான் இங்கு குறிப்பிடுகின்றேன். திரு. பீ.எம். சேனநாயக்க எனும் பண்டாரவளை பிராந்தியக் கல்விப் பணிப்பாளர், பசறை தமிழ் மகா வித்தியாலய அதிபருக்கு அனுப்பிய கடிதம் ஒன்றில், தோட்டப் பிரதேசங்களிலிருந்து வரும் பிள்ளைகளை அப்பாடசாலையில் அனுமதிக்க வேண்டாம் என்ற

பணிப்புரையாகும். அக்கால கட்டத்தில் அக்கடிதத்துக்கு ஆட்சேபனை வெளியிட்டவர்களில் திரு இராமசாமி அவர்களும் பிரதான இடத்தை வகித்துள்ளார்.

பாரதி இராமசாமி அவர்களுக்குப் பதுளை சரஸ்வதி மகா வித்தியாலயத்துடன் அக்காலத்தில் நெருங்கிய தொடர்பிருந்தது. பாடசாலையில் நடைபெறும் எல்லா இலக்கிய நிகழ்வுகளுக்கும் இவரது பிரசன்னம் தவறாமலிருக்கும். அதுமாத்திரமல்லாமல், பாடசாலையில் நடைபெறும் எல்லா நிகழ்வுகளிலும் இன்முகத்துடன் கலந்து கொள்வார். மாணவர்களைச் சந்திக்கும்போதெல்லாம் கல்வி குறித்தான தீவிர விசாரணைக்குள் தவறாமல் வந்து விடுவார். பாடசாலையில் அல்லது அதன் சுற்று வட்டத்தில் மாணவர்களைக் குறிப்பாக, உயர் தரத்தில் கல்வி கற்கும் மாணவர்களைக் கண்டால் சுக துக்கங்களை விசாரித்த மறுகணத்துக்குள் கல்வி மற்றும் இலக்கியச் செயற்பாடுகள் பற்றிய கலந்துரையாடல்களில் தன்னையும் இணைத்துக் கொள்வார். அக்காலப் பகுதியில் “சரஸ்வதி” எனும் பெயரில் கையெழுத்துப் பிரதியுடனான சஞ்சிகை வெளிவருவதுண்டு. அதன் பொறுப்பாசிரியராக உயர்தரத் தமிழ் மொழிப் பாட ஆசான் மதிப்புக்குரிய எஸ். சந்திரபோஸ் அவர்கள் இருந்ததுடன், அவரே கையெழுத்துப் பிரதி தோற்றம் பெறுவதற்கும் முனைப்புடன் செயற்பட்ட மாமனிதர். அக் கையெழுத்துப் பிரதியை நாங்கள் முகப்பு அட்டை செய்வதற்குரிய பைண்டிங் வேலைகளுக்காகப் “பதுளை அச்சகத்துக்குச்” செல்லும் போதெல்லாம் அங்கும் பாரதி இராமசாமி அவர்களைக் கண்டு கொள்ளலாம். அவ்விடத்திலும் கையெழுத்துப் பிரதி குறித்தான விடயங்கள் மற்றும் பாரதியைப் பற்றிய தகவல்களை மிகவும் சந்தோசத்துடன் எமக்கு எடுத்து இயம்புவார். பதுளை அச்சக உரிமையாளரான திரு. சற்குருநாதனும் எம்முடன் இலக்கியம் சம்பந்தப்பட்ட கலந்துரையாடல்களில் ஈடுபடுவதுடன், பைண்டிங் வேலைகளை எமக்கு இலவசமாகவே செய்தும் தருவார். உயர் தரத்தில் கற்கும் மாணவர்களைக் காணும்போதெல்லாம், அவர்கள் நல்ல முறையில் கல்வி கற்று பல்கலைக் கழகம் செல்ல வேண்டுமென்று கனவு காண்பவர் பாரதி இராமசாமி அவர்கள். அது மாத்திரமல்லாமல், பல்கலைக்கழகம் சென்ற மாணவர்களுக்கு நிதியுதவி அளித்து உதவிய சந்தர்ப்பங்கள் பலவுண்டு.

பாரதி இராமசாமி பதுளையை மாத்திரம் மையமாகக் கொண்டு கல்விப் பணிகளில் ஈடுபடவில்லை. அதற்கு அவர் வெலிமடை பம்பரப்பனை மற்றும் நிக்ககொல்லை பகுதிகளில் ஆரம்பித்த பாடசாலைகள் சான்று பகரும். உடபுஸ்ஸல்லாவ அருகிலமைந்துள்ள நிக்ககொல்லை மற்றும் பம்பரப்பனை பகுதிகளைச் சார்ந்து அநேக தோட்டப் பகுதிகள் காணப்படுகின்றன. அக்காலத்தில் குறிப்பிட்ட இப்பகுதிகள் போக்குவரத்து வசதிகளற்ற மற்றும் கல்வி விழிப்புணர்வற்ற பகுதிகளாகவே காட்சியளித்தன. இதனைக் கண்ணுற்ற அவர், அப் பகுதிகளில் பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தது மாத்திரமல்லாமல், கற்பிப்பதற்கு ஆசிரியர்களையும் நியமித்து அவர்களுக்குத் தனது பணத்திலிருந்தே சம்பளத்தையும் வழங்கினார். இது அவரது கல்விப் பணிகளில் மிகவும் போற்றத்தக்க அம்சமாகும். இதனால் அநேகர் கல்வியறிவு பெற்றவர்களாக மாறினர்.

மேலும் 1960களில் நுவரெலியா உட்பட ஹட்டன் பகுதிகளோடும் தனது தொடர்பை விரிவுபடுத்தியிருந்ததாகப் பலமுறை என்னிடம் எடுத்துக் கூறியிருந்தார். ஹட்டன் ஹைலண்ட்ஸ் கல்லூரியின் முன்னை நாள் அதிபர் காலஞ் சென்ற இர.சிவலிங்கம், காலஞ் சென்ற எஸ்.திருச்செந்தூரன் ஆகிய இருவருடனும் தொடர்பு கொண்டு மலையக அபிவிருத்திக்கு

ஏதாகிலும் தன்னால் முடிந்த பணிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணியது மாத்திரமல்லாமல், அதனைச் செயலிலும் நிரூபித்த பெருந்தகை பாரதி இராமசாமி அவர்கள். அத்தோடு நுவரெலியாவில் சிரேஷ்ட வழக்கறிஞர் எஸ். தாயுமானவன், முன்னை நாள் அதிபர் திரு. பிலிப் இராமையா ஆகியோருடனும் நீண்ட காலமாகத் தொடர்பிலிருந்ததாகவும் அவர்களோடு சேர்ந்து பாரதியாரின் பேத்தி விஜயபாரதி, அவரது கணவர் திரு. சுந்தரராஜன், சிறுகதை எழுத்தாளர் கு. அழகிரிசாமி, 'தீபம்' ஆசிரியர் நா. பார்த்தசாரதி ஆகியோரைப் பதுளையிலும், நுவரெலியாவிலும் நடைபெற்ற "பாரதி விழா"க்களுக்கு அழைத்ததாகவும் நயம்பட என்னிடம் அவர் கூறியமையிலிருந்து அவரின் சமூகப் பார்வை எத்தயைதென்பதை அறியக்கூடியதாயிருக்கின்றது.

1990களில் பதுளையில் செயற்பட்ட குழுவைத் தற்போது காணமுடியவில்லை. விப்ரா ஜீவலரி, அவர் அடிக்கடி போய் சந்தித்துத் திட்டமிடும் திரு கந்தையா அவர்களின் மொடர்ன் பிரிண்டர்ஸ், திரு சற்குருநாதனின் பதுளை அச்சகம் தற்போது அங்கு இல்லை. அக்கால கட்டத்தில் கிறிஸ்தவ தொழிலாளர் ஒன்றியம் உட்பட்ட பல்வேறு அரச சார்பற்ற அமைப்புகளுடன் உறவை ஏற்படுத்திப் பாடசாலைகளுக்கு அவ்வப்போது நூல்கள் வழங்குவதையும், வேறு கற்றல் உபகரணங்களை வழங்குவதையும் தனது அரிய பணியாகச் செய்து வந்தார். இடைக்கிடையே இந்தியாவுக்குச் சென்று வரும் போதெல்லாம், அங்கிருந்து கல்வித் துறை சார் புத்தகங்களைக் கொண்டு வந்து பாடசாலைகளுக்கு வழங்குவார்.

ஆசிரியர் பற்றாக்குறை உள்ள பாடசாலைகளுக்குத் தன்னால் இயன்றளவில் ஒரு சில ஆசிரியர்களை வழங்கி அவர்களுக்குச் சிறிய சம்பளத்தையும் கொடுத்து வந்தார். நான் பசறை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்துக்கு நடன/சங்கீதம் கற்பிக்க செல்வி குமுதினி எனும் ஆசிரியை பொருத்தமானவர் என இராமசாமி அவர்களிடம் கூற, அவ்வாசிரியையை எமது பாடசாலைக்கு அனுப்பி அரச சார்பற்ற நிறுவனம் ஒன்றின் மூலம் கொடுப்பனவு ஒன்றையும் மாதாந்தம் வழங்கி வந்தார். பின்னர் அவருக்கு அரச நியமனம் கிடைத்தது. அது வரை அக்கொடுப்பனவு வழங்கல் நீடித்தது. சில பாடசாலைகளுக்குச் சென்று அவ்வப்போது ஆங்கிலம் கற்பித்தும் வந்தார். அவர் தனது இறுதிக் காலத்தில் கொழும்புக்குச் செல்லும் வரை அது நீடித்தது.

நான் அதிபராகக் கடமை புரிந்த பாடசாலையிலேயே, பாரதி இராமசாமி தனது மனைவியுடன் வாழ்ந்த காலத்தில், எமது பாடசாலையின் சகல விழாக்களுக்கும் அவர் அழைக்கப்படுவார். அவற்றிலெல்லாம் கலந்து கொள்ளும் அவர், பொதுவாக ஏனைய பாடசாலைகளிலிருந்து அழைப்பு வரும் போது இயலுமான வரை அவற்றிலும் பங்கெடுத்துக் கொண்டார்.

அவர் அரச சார்பற்ற நிறுவனங்களுடன் தொடர்பைக் கொண்டிருந்த காலத்தில், பதுளைப் பிரதேசத்திலுள்ள தாய் வருமானம் கொண்டவர்களுக்குச் சுய தொழிலில் ஈடுபட மானியங்கள் அல்லது ஆரம்ப முதலீடுகளைப் பெற்றுக் கொடுத்து வந்துள்ளார்.

ஆங்கில ஆசிரியையான திருமதி ஜானகியைத் திருமணம் முடித்த அவருக்குக் குழந்தைகள் இல்லாவிட்டாலும். சிறுவயதிலேயே தாயைப் பிரிந்த சியாமளாவையும், மேகலாவையும் தன் குழந்தைகளாக வளர்த்தெடுத்தனர். 2017க்குப் பிறகு தனது மனைவியின் உடல் நலக் குறைவுக்கு மருத்துவம் செய்வதற்கு வந்து சில காலம் தனது மனைவியின் சகோதரியாகிய

திருமதி. செல்வி நடராஜாவின் குடும்பத்துடன் வசித்து வந்தார். கொரோனா எனும் கொடிய தொற்று நோய் தாண்டவமாடிய காலத்தில் அவர் தன்னுடைய மனைவியை இழந்தார். அதற்குப் பிறகு சுகவீனமுற்ற அவர் மீண்டும் பசறைக்கு வந்தார். கொரோனாத் தொற்று சற்று குறைவடைந்திருந்த காலத்தில் அவர் நோயுற்று இருப்பதாக அறிந்து நான் கொழும்பிலிருந்து அவரைப் பார்க்கச் சென்றிருந்தேன். மனைவியின் பிரிவால் மிகவும் மனம் நொந்து போயிருந்தார். ஆறுதல் கூறினேன். இதற்குப் பிறகு இருப்பதில் பயனில்லை என்றார். அவரது மனைவி இல்லாவிட்டாலும் அவரது மனைவியின் சகோதரியின் பிள்ளைகள் அவரை நன்கு கவனித்தனர். தனக்குத் தாய், தந்தை மற்றும் குடும்பத்தாருடன் வாழக் கிடைக்கவில்லை என்ற ஆதங்கம் அவரிடம் அப்போது வெளிப்பட்டது.

மும்மொழியிலும் நன்கு உரையாற்றக் கூடிய, நல்ல விமர்சன ஆற்றலுடைய, நல்ல சமூகப் பற்றுடைய, பல்வேறு பாராட்டு விழாக்களுக்குச் சொந்தக்காரரான, எல்லா சமூகத்திலும் அறிந்தவர்கள் பலரைக் கொண்டிருந்த திரு பாரதி இராமசாமி 2021 டிசம்பர் மாத இறுதியில் இவ்வுலகுக்கு விடை கொடுத்தார். அவரின் சேவைகள் பதுளை வாழ் மக்களால் என்றும் நினைவுகூரப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்.

‘செலவுக் கடை’ முறை என்பது வரமா? சாபமா?

விஜயகௌரி பழனியப்பன்

சமூகனியல் ஆய்வாளர் மற்றும் சமூக செயற்பாட்டாளர்

இலங்கையின் பெருந்தோட்டத்துறை மக்களின் வாழ்க்கையில் பரிச்சயப்பட்டவர்கள் ‘செலவுக்கடை’ என்ற பதத்தையும் அதில் பொதிந்துள்ள அர்த்தங்களையும் அறியாதிருக்க நியாயமில்லை.

பொதுவாகப் பெருந்தோட்ட மக்களின் வறுமையைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டு விதப் பார்வை உண்டு. ஒன்று, தொழிலாளரது வருமானம் எப்போதும் தளம்பல் நிலையைக் கொண்டிருப்பதுடன், அதிகரித்து வரும் விலைவாசிக்கு மத்தியில் பெற்றுக்கொள்ளும் ஊதியத்தைக் கொண்டு வாழ்க்கைச் செலவை ஈடுசெய்ய முடியாது இருப்பதனால் வறுமைக்குள் சிக்கிக் கொள்கின்றனர் என்பது முதலாவது பார்வையாகும். அடுத்த பார்வை, தொழிலாளர்களுக்குப் போதிய வருமானம் கிடைத்த போதும், அதனைச் சரியாக முகாமைத்துவம் செய்யத் தெரியாது; அதாவது வருமானத்தைச் செலவு செய்யும்போது, அடிப்படைத் தேவைகளுக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து ஒரு சமநிலைப் போக்கைக் கைக்கொள்ளாது செலவழிப்பதால் வறுமைப் பிடிக்குள் சிக்கிக் கொள்கின்றனர் என்பதாகும். இவ்விரு பார்வைகளிலும் உண்மை இல்லாமல் இல்லை. இருந்தபோதும், இவர்களால் போதிய வருமானத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாதிருப்பதற்கும் கிடைக்கும் வருமானத்தைச் சரிவர செலவழிக்கத் தெரியாமலோ அன்றி முடியாமலோ இருப்பதற்கும் காரணங்கள் உண்டா என நோக்குவதும் அவசியமாகின்றது.

பொதுவாக ஒரு தோட்டத் தொழிலாளியின் குடும்ப வருமானமானது, அடிப்படையில் இரண்டு வகையான காரணிகளால் செல்வாக்குச் செலுத்தப்படுகின்றது. முதலாவது, தோட்டத் தொழிலாளர் எல்லோரும் தொழிலாளர் வர்க்கம் என்ற வகையில் ஒரு படிநிலையில் வைத்துப் பார்க்க வேண்டியவர்களாயினும், இவர்களின் வருமான ஈட்டலுக்கான இயலுமையில் சிறு வேறுபாடுகள் உள்ளன. உடல் உழைப்பு ஒன்று மட்டுமே இவர்களின் வருமான ஈட்டலுக்கான ஆதாரமாக இருப்பதால், குடும்பத்தில் எத்தனை பேர் தோட்டத்தில் பெயர் பதிந்து வேலை செய்கின்றனர்; எத்தனை பேர் வெளிவேலைகளுக்குச் செல்லுகின்றனர்; என்பதுவும்,

அவர்களது உடல் உழைப்புத் திறன் எந்த அளவிற்குத் திடமாக இருக்கின்றது? குறிப்பாகப் பெண் தொழிலாளர்களது உடல் ஆரோக்கியம் எப்படிக் காணப்படுகின்றது என்பதுவும் அவர்கள் வருமானத்தை நிர்ணயிக்கும் முக்கிய காரணிகளாகும்.

அடுத்தது, தோட்ட நிர்வாகம் எத்தனை நாட்கள் வேலை கொடுக்கின்றது என்பதுவும், ஒருநாள் வேலைக்கான நிர்ணயம் (Norm) எவ்வாறு தீர்மானிக்கப்படுகின்றது என்பதுவும், கொழுந்துச் செடியின் விளைச்சலில் பருவகால மாற்றங்கள் ஏற்படுத்தும் தாக்கங்களும், உரம் போன்றவற்றினால் தேயிலைச்செடி பெறுகின்ற போசாக்கும், கொழுந்து மலையின் மேடு பள்ளம், ஏற்ற இறக்கம் சார்ந்த நில அமைவும், சீரற்ற காலநிலை மற்றும் விஷ ஜந்துக்களின் தாக்கங்களும் ஒரு தொழிலாளியின் உழைப்பின் அளவை அதன் மூலம் பெறப்படுகின்ற வருமானத்தின் அளவைப் பாதிக்கின்ற புறக்காரணிகளாகும். இத்தகைய பின்னணியில் ஒரு தொழிலாளியின் குடும்ப வருமானமானது, ஒரு தனிநபரின் உழைக்கும் இயலுமையைப் பொறுத்தும், ஒரு குடும்பத்தில் எத்தனை பேர் உழைக்கின்றார்கள் என்பதைப் பொறுத்தும் இருக்கின்றது.

தோட்டப்புறங்களில் ஒருகாலத்தில் கூட்டுக்குடும்ப முறையே கூடுதலாகக் காணப்பட்டது. இதில் குறைந்த பட்சம் இரண்டு அல்லது மூன்று பேர் ஒரு குடும்பத்தில் வேலை செய்பவர்களாக இருந்தனர். ஒரு தொழிலாளி நோய்வாய்ப்பட்டாலும், வருமான இழப்பு பெரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தவில்லை. தற்காலத்தில் பெரும்பாலும் தனிக்குடும்ப அமைப்பே காணப்படுவதால், குடும்பத்தில் உள்ள வருமானம் ஈட்டுபவர் நோய்வாய்ப்பட்டாலோ அன்றி தொழிலைப் பாதிக்கக்கூடிய சூழ்நிலையை எதிர்கொண்டாலோ குடும்ப வருமானத்தில் பெரும் சரிவு ஏற்பட்டு விடுகின்றது. மேலும் இதில் கூடுதலாகப் பாதிக்கப்படுபவர்கள் யார் என்றால், தங்கியிருப்போரைக் கூடுதலாகக் கொண்ட குடும்பங்கள், ஒற்றைத் தொழிலாளியைக் கொண்ட குடும்பங்கள், பெண் தலைமைத்துவக் குடும்பங்கள், நோயாளிகளைக் கொண்ட குடும்பங்கள் என்பவற்றைக் கூறலாம். இத்தகைய குடும்பங்களில் தொழில் செய்வோர் தொடர்ந்து வேலைக்குப் போக முடியாமற் போகும் பட்சத்தில் இருக்கின்ற வேலையும் இல்லாது போய் தினக்கூலிகளாக மாறிவிடுகின்ற நிலைமையும் ஏற்பட்டு விடுவதுண்டு.

மறுபுறம் செலவீடுகளைப் பார்ப்போமானால், ஒரு தோட்டத் தொழிலாளியின் குடும்ப செலவுகளை மூன்று பிரிவாகப் பார்க்கலாம்.

- 1) நாளாந்த தேவைகளான அரிசி, பருப்பு போன்ற உணவு வகைகளும், புத்துணர்வுக்கான சாராயம், வெற்றிலை பாக்கு போன்றவைகளுக்குமான செலவு.
- 2) மாதாந்தத் தேவைகளான பிள்ளைகளின் படிப்பிற்கான செலவு, போக்குவரத்துச் செலவு, மருந்து மாத்திரைக்கான செலவு போன்றவை.
- 3) வருடாந்த செலவுகளாக உடைகள், பண்டிகைகள், மத அனுட்டானங்கள், கோவில் திருவிழாக்கள், உறவினர் மற்றும் நண்பர்கள் குடும்பங்களில் நிகழக்கூடிய வைபவங்கள், பொது நிகழ்வுகள் என்பவற்றிற்கான செலவுகள்.

இவற்றைத் தவிர தொழிற்சங்க சந்தா மற்றும் வேறு சில கொடுப்பனவுகளும் உண்டு. இவற்றைத் தோட்ட நிர்வாகமே மாத வருமானத்திலிருந்து கழித்துக்கொண்டு மிகுதியையே

தொழிலாளிக்குக் கொடுத்து விடுவதால், இத்தகைய செலவுகள் இவர்களின் கட்டுப்பாட்டிற்குக் கீழ் வருவதில்லை.

மேற்குறித்த செலவுகளைத் தமக்குக் கிடைக்கும் வருமானத்தைக் கொண்டு முகாமைத்துவம் செய்வதற்கு இவர்கள் கைக்கொள்ளும் முறையானது, தோட்ட சமூகத்தில் மட்டுமே காணப்படுகின்ற ஒரு முறை எனலாம். அனேகமாக தோட்டத்தில் பெயர் பதிந்து வேலை செய்யக்கூடிய எல்லாக் குடும்பங்களும் தமக்கான பொருட்களைக் குறிப்பாக உலர் உணவு வகைகளை வாங்கிக் கொள்ளுவதற்கென பக்கத்தில் இருக்கும் நகரத்தில் உள்ள ஒரு நானாவித பொருட்களை விற்கும் கடையினைத் தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள். இதனைப் பேச்சு வழக்கில் 'செலவுக் கடை' என்பார்கள். இங்கு முதலாளிக்கும், தொழிலாளிக்கும் இடையில் ஒரு பரஸ்பர புரிந்துணர்வுடனான ஒப்பந்தம் பேணப்படும். அதாவது முதலாளியானவர் தொழிலாளிக்குத் தேவையான பொருட்களைக் கொடுத்துவிட்டு அதற்காகத் தொழிலாளி கொடுக்கக் கூடிய பணத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு மிகுதியைக் கடனாகக் குறித்து வைத்துக் கொள்வார். தொழிலாளி சம்பளம் பெற்றவுடன், ஏற்கனவே இருக்கக்கூடிய கடனைக் கட்டிவிட்டு மேலும் பொருட்களை வாங்கிச் செல்வார். இவரது கணக்கில் புதிய கடன் ஏறியிருக்கும். இது சங்கிலித் தொடர்போல் சென்றுகொண்டேயிருக்கும். இதனைப் பரம்பரை பரம்பரையாகத் தொடர்பவர்களும் உண்டு.

இச்செலவுக் கடை முறை இன்று நேற்று ஏற்பட்ட ஒன்றல்ல. எப்போது தோட்டத் தொழிலாளர்கள் இந்தியாவிலிருந்து குடும்பம் குடும்பமாகக் குடிபெயர்ந்து தோட்டங்களில் குடியமர்த்தப்பட்டார்களோ அப்போதே தொடங்கிவிட்டது என்று தான் கூறவேண்டும். அன்று அவர்களைக் கூட்டி வந்த கங்காணிமார்களே இத்தகைய செலவுக் கடைகளைத் தோட்டத்திற்குள்ளேயே நாடாத்தி வந்தார்கள். அக் காலத்தில் தொழிலாளர்களின் நகர்ப்புறங்களுடனான தொடர்பு மிக மிக அரிதாகக் காணப்பட்டதுடன், கங்காணியின் கடையிலேயே பொருட்களை வாங்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தமும் ஏற்பட்டது. இதற்கு முக்கிய காரணம் கங்காணிகள் மூலமே தொழிலாளர்களுக்கான சம்பளம் பட்டுவாடா செய்யப்பட்டது. எனவே கங்காணி தமக்குரிய பணத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு மிகுதியைக் கொடுப்பார். மிகுதி இல்லாவிட்டாலும் கூட பொருட்களைக் கடனாகக் கொடுப்பார்.

காலகதியில் கங்காணிமுறை முடிவுக்கு வந்ததைத் தொடர்ந்து தோட்டத்திற்குள் இயங்கிய இத்தகைய கடைகள் வலுவிலிருந்து போயின. மாறாக, அயலில் இருக்கக்கூடிய நகர்ப்புறங்களில் வர்த்தக மையங்கள் விருத்தியடைந்ததுடன், பெரும்பாலும் கங்காணிகளும் அவர் தம் உறவினர்களும் இங்கும் கடைகளை ஆரம்பித்துத் தொழிலாளர்களைத் தமது வாடிக்கையாளர்களாக ஆக்கிக் கொண்டனர். கடனுக்குப் பொருள் கொடுக்கும் முறையும் வாழையடி வாழையாகத் தொடர்ந்து இன்று வரை நிலைத்து நிற்கின்றது.

இங்கு செலவுக் கடை முறை தொழிலாளிக்கு வரமா? சாபமா? என்ற கேள்வி எழுகிறது. தோட்டத் தொழிலாளியின் சம்பளம் தினக் கூலியாக இருந்த போதும், ஒரு மாதத்தில் செய்திருக்கக் கூடிய வேலை நாட்களின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டே கொடுப்பனவு தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. இருந்த போதும், மாதத்தில் முதற் பத்து நாட்களுக்குள் முற்பணமாக ஒரு சிறு தொகை வழங்கப்பட்டுப் பின் மாத இறுதியில் மிகுதி சம்பளம் கொடுக்கப்படும்.

மாதத்தின் பிற்பகுதிகளில் ஒரு தொழிலாளிக்கு சில பல காரணங்களுக்காகப் போதிய நாட்கள் வேலைக்குப் போக முடியாது போய்விடுமேயானால், மாத இறுதியில் தொழிற் சங்க சந்தா உட்பட எல்லாக் கழிவுகளும் போக சம்பளமாக எதுவுமே மிஞ்சாத நிலையும் ஏற்படுவதுண்டு. ஒற்றை வேலையாளர் உள்ள குடும்பங்களே இத்தகைய சிக்கல்களில் அதிகம் மாட்டிக் கொள்ளுகின்றன.

வேலை செய்திருக்கக் கூடிய நாட்களில் ஏற்படக் கூடிய ஏற்றத் தாழ்வுகளுக்கு அமைய வருமானமும் கூடிக் குறைகின்றது. ஆனால் வயிற்றுப் பசியும் பிற அடிப்படைத் தேவைகளும் வருமானத் தளம்பல்களுக்கு ஏற்ப கூடிக் குறைவதில்லை. இதனால் பெற்றோர்களுக்கு கடனாவது பட்டுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து கொள்ள வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டு விடுகின்றது. தோட்டத் தொழிலாளர் ஊதியம் என்பது இவர்கள் உற்பத்தி செய்கின்ற பொருட்களின் இலாப நடடக் கணக்கின் அடிப்படையில் நிர்ணயிக்கப்படுவதல்ல. மாறாக அவர்கள் உயிர் வாழ்வதற்கான குறைந்த பட்ச ஊதியம் எவ்வளவு? என்பதன் அடிப்படையிலேயே நிர்ணயிக்கப்படுகின்றது என்பதையும் இங்கு கருத்தில் கொள்வது பொருத்தமானது.

இத்தகைய சூழலில் தொழிலாளிக்குக் கைகொடுப்பது செலவுக் கடை முறையே. எந்தவித அடமானமும் இன்றி கடனுக்குப் பொருள் கொடுத்தல் என்பது கொடுப்பவர், வாங்குபவர் மீது வைத்திருக்கும் நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்படுவது கங்காணிமார் தோட்டத்திற்குள்ளேயே செலவுக்கடை வைத்திருந்த போது தொழிலாளர்கள் தமக்குக் கீழே வேலை செய்பவர்கள் என்ற வகையில் ஒரு பிடிமானம் இருந்தது. ஆனால், செலவுக் கடைகள் நகர்ப் புறத்திற்கு வந்ததன் பின் முதலாளிகளுக்கு நம்பிக்கையைத் தவிர வேறு பிடிமானம் இருக்கவில்லை. இருந்த போதும் கடன் கொடுப்பதன் மூலமே தங்கள் வாடிக்கையாளர்களைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார்கள்; தம் வியாபாரத்தையும் வெற்றிகரமாகச் செய்து கொண்டார்கள்.

தோட்டத் தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் செலவுக்கடை முறையின் மூலம் வீட்டில் உணவுப் பற்றாக்குறை ஏற்படும் போதெல்லாம் பணம் கொடுக்காமலேயே பொருட்களை வாங்கிக் கொள்ளும் சௌகரியத்தை அனுபவித்தனர். தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில் சக தொழிலாளிகளிடமிருந்து அவசரத் தேவைகளுக்காகக் கைமாற்றாக ஒரு சில ரூபாய்களோ அல்லது ஒரு வேளைக்கான அரிசி, பருப்போ வாங்கிக் கொள்ளக் கூடியதாக இருந்ததே தவிர, பெரிய அளவில் தேவைப்படும் போதெல்லாம் உதவிகொள்ளும் அளவிற்கு யாரும் இருந்ததில்லை. ஏனெனில், பருவகால வருமானத் தளம்பல் என்பது அவரவர் உழைப்பு இயலுமைக்கு அப்பால் கிட்டத்தட்ட எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியாகத்தான் இருந்தது. வருமானம் இல்லாத போது கடன் படுவதும், வருமானம் இருக்கும் போது திருப்பிக் கொடுப்பதற்கும் செலவுக்கடை முறை எல்லோருக்கும் பாதுகாப்பான ஒன்றாக இருந்தது என்பதில் ஐயமில்லை.

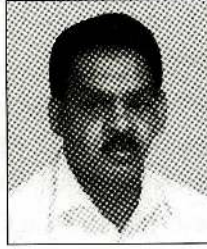
இருந்த போதும், இம்முறை எப்போதும் எல்லோராலும் நியாயமான முறையில் நடத்தப்பட்டு வந்துள்ளது என்று சொல்வதற்கில்லை. தொழிலாளிக்குத் தாம் வாங்கும் பொருட்களுக்கு எவ்வளவு விலை போடப்படுகின்றது? சந்தை மதிப்பை விட கூடுதலாகப் போடப்படுகின்றதா? தாம் கொடுக்கும் பணம் சரியாக வரவு வைக்கப்படுகின்றதா? போன்ற விபரங்கள் தெரிவதும் இல்லை; அது குறித்து விளக்கம் கேட்டுக் கொள்வதற்கான துணிச்சலும்

இருப்பதில்லை. கடைக்காரரைப் பொறுத்த வரையில் கடன் ஒருபோதும் தீராத அதாவது ஒட்டு மொத்தமாகக் கட்டுப்படாத வகையில் பார்த்துக் கொள்வதன் மூலம் தம் வாடிக்கையாளர்களைத் தக்க வைத்துக் கொண்டனர். இம் முறையின் மூலம் தொழிலாளர் எந்த அளவிற்கு ஏமாற்றப்பட்டனர் என்பதற்குப் பல சம்பவங்கள் இன்றும் நினைவுகூரப்பட்டு வருகின்றன. உதாரணத்திற்கு ஒன்று, கங்காணிமார் காலத்தில் குளிநூக்காகப் போர்த்திக் கொள்ளும் கம்பளிகளைச் செலவுக் கடையிலேயே விற்கும் வழக்கம் இருந்தது. தொழிலாளர் ஒரு கம்பளியை வாங்கிய போது அதைக் கங்காணி 'கம்பளி ஒன்று; கறுப்புக் கம்பளி ஒன்று' என இரண்டு பொருட்களாகப் பதிவிட்டு பணத்தை அறவிட்டுக் கொண்டதாகக் கதைகள் உண்டு. எது எப்படியிருந்த போதும், தொழிலாளிகள் தவிர்க்கமுடியாத மீளமுடியாத கடன் பொறியில் சிக்கிண்டுள்ளனர்; என்பது இன்றுவரை நீடிக்கும் உண்மையாகும்.

தொழிலாளர்களும் இம்முறையைத் தமக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுவதில் சளைக்கவில்லை என்றே கூற வேண்டும். தமக்கு வருமானம் கூடுதலாகக் கிடைக்கும் காலத்தில் கூட ஏற்கனவே பட்டிருக்கக்கூடிய கடனை முழுமையாகச் செலுத்தி விட வேண்டும் என்ற மனப்பான்மை இருக்கவில்லை. கிடைக்கின்ற வருமானத்தில் தமக்குத் தேவையான மதுபானம் போன்றவற்றிற்கு ஒதுக்கி வைத்துக் கொண்டு மிகுதியையே ஏனைய பொருட்கள் வாங்கவும், செலவுக் கடைக்கு சிறிது கொடுப்பதுவுமாக தம்மைப் பழக்கப்படுத்திக் கொண்டுள்ளனர். கடன் கூடிக் கொண்டு போய் முதலாளி பாரதூரமாக ஏதும் நடவடிக்கை எடுக்காத பட்சத்தில் கடன்பட்டிருக்கின்றோம் என்ற விடயம் எந்தவித உளவியல் தாக்கத்தையும் இவர்களில் ஏற்படுத்துவதில்லை. முதலாளியின் நெருக்கடி கூடும் போதும், அவர் தொடர்ந்து பொருட்களைத் தர மறுக்கும்போதும் ஏற்படுகின்ற மன உளைச்சலுக்கு விடிவு தேடி வேறு உத்திகளையே தேடிச் செல்லும் மனப்பான்மையை வளர்த்து வந்துள்ளனர். பொதுவாகப் பெரும்பாலான ஆண்கள் மதுவையே தமது வடிகாலாக்கிக் கொள்ளுகின்றனர். அது மீளவும் வறுமை எனும் விஷ சுழற்சிக்குள் ஆழ்த்தி விடுகின்றது.

எனவே, செலவுக் கடை முறை என்பது ஒரு பகுதியினருக்கு வறுமையை முகம் கொள்ளுவதற்கான பாதுகாப்புப் பொறி முறையாக (Coping Mechanism) இருக்கும் அதே வேளையில், இன்னுமொரு பகுதியினருக்கு வறுமை என்னும் விஷ சுழற்சிக்குள் ஆழ்த்தி விடும் பொறியாகவும் (Trap) ஆகிவிடுகின்றது. இதிலிருந்து மீள்வது இலகுவான காரியமில்லையாயினும், இதனைப் புரிந்து கொண்டு கடன் பொறியிலிருந்து மீளுதலைச் சவாலாக ஏற்று வாழ்க்கை முறைகளை அமைத்துக் கொள்பவர்களுக்குக் குறுங்காலத்தில் முடியாவிட்டாலும், சற்றுக் காலம் தாழ்த்தியாவது கைவரப் பெறுவது சாத்தியமானதே.

மலையகமும் பெண்களும்

இரா. சிவலிங்கம்

அதிபர், நு/கொட்டகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயம்

இன்று மலையகப் பிரதேசத்தில் அநேகமான பெண்கள் பல துறைகளிலும் ஓரளவு முன்னேறியுள்ளார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. தென்னிந்தியாவிலிருந்து ஆங்கிலேயரால் பெருந்தோட்டப் பயிற்சி செய்கை ஆரம்பிக்கப்பட்ட பின், அழைத்து வரப்பட்ட பெண்கள் 1800 காலப்பகுதியை (கோப்பிக் காலத்தை) விட இன்று பல வழிகளிலும் தங்களை முன்னேற்றிக் கொண்டிருக்கின்றார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இம் முயற்சி மேலும் தொடர வேண்டும்; இவர்களும் ஏனைய சமூகப் பெண்களோடு போட்டி போட்டுக் கொண்டு வாழ வேண்டும்; வெறுமனே காலாகாலத்துக்கும் கொழுந்து பறிக்கவும், நகரங்களில் வீட்டு வேலைகள் செய்யவும், பிள்ளைகளைப் பராமரிப்பதற்கும், அடுப்பங்கரையில் வேலை செய்வதற்கும், வாழ்க்கை முழுவதும் ஆண்களுக்கு அடிமையாகவும், குழந்தைகளைப் பெறும் இயந்திரங்களாகவும், உரிமைகள் மறுக்கப்பட்ட பெண்களாகவும், சமூக அந்தஸ்து குறைந்தவர்களாகவும் வாழ வேண்டிய கட்டாயம் இல்லை.

இப் பெண்களும் மேற்கூறிய விடயங்களை உடைத்துக் கொண்டு சமூகத்தின் முன் வர வேண்டும். இதற்குச் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் ஒன்றே ஒன்று தான். பெருந்தோட்டப் பிரதேசத்தில் தற்போது படிக்கின்ற பெண் மாணவிகள் அனைவரும் ஒரு இலட்சியத்தோடும், வைராக்கியத்தோடும் படிக்க முயற்சிக்க வேண்டும். சிறப்பான கல்வி பெறுவதிலேயே இவர்களின் வளர்ச்சி தங்கியுள்ளது.

நான்கு பரம்பரைக்கு மேல் தேயிலைத் தோட்டத்தில் கொழுந்து பறித்தது போதும்; இனி வரும் காலங்களில் இவர்களின் பிள்ளைகள், ஆசிரியர்களாக, வைத்தியர்களாக, என்ஜினியர்களாக, வக்கீல்களாக, தாதிகளாக, பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களாக, கிராம சேவகர்களாக, அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களாக, நிருவாக சேவை உத்தியோகத்தர்களாக, வங்கி முகாமையாளர்களாக, விரிவுரையாளர்களாக, எழுத்தாளர்களாக, சமூக சேவையாளர்களாக வருவதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும்.

ஒரு தாயின் வயிற்றில் குழந்தை கருத்தரித்தவுடன், அந்தத் தாய் வயிற்றில் வளரும் தன்னுடைய குழந்தையைப் பற்றிக் கனவு காணத் தொடங்குகின்றாள். பெண்கள் கர்ப்ப காலத்தில் நல்ல விடயங்களைக் கேட்க வேண்டும்; நல்ல புத்தகங்களைப் படிக்க வேண்டும்; நல்ல சிந்தனையில் இருக்க வேண்டும்; அறிவு பூர்வமான விடயங்களைக் கதைக்க வேண்டும்; நல்ல போசணையான உணவுகளை உட்கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும்; இவற்றை விடக் குடும்ப சந்தோஷம், குடும்ப அமைதி, பாதுகாப்பு, அரவணைப்பு, போன்றன மிக மிக அவசியமாகும்.

ஒரு தாயின் வயிற்றில் குழந்தை உருவாகிய பின் கருவிலேயே பல விடயங்களைக் கற்றுக் கொள்கிறது எனப் பல ஆய்வுகள் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. எனவே, கருவில் இருக்கும் சிசுவிற்கு அறிவுசார் விடயங்கள் தாயின் மூலமாகச் சென்றடைய வேண்டும். ஒரு குழந்தை ஆரோக்கியமாக இருப்பதற்குக் குடும்ப உறுப்பினர்கள் கர்ப்பமுற்ற பெண்ணைக் கண்ணும் கருத்துமாகக் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். சில குடும்பங்களில் பெண் குழந்தை பிறந்து விட்டால், அதை வெறுப்பதும், தாயைத் தீட்டுவதும், தாயையும் குழந்தையையும் ஒதுக்குவதும் வழக்கமாகும். ஏன் சில நாடுகளில் பெண் சிசு கொலைகள் கூடச் சாதாரணமாக நடைபெறுகின்றன. இது குடும்பத்திலுள்ள அனைவரது சம்மதத்துடனேயே நடக்கின்றது. பெண் பாவம் பொல்லாதது. பெண் பிறவி என்பது அவ்வளவு கேவலமான பிறவி அல்ல. ஒவ்வொரு ஆண்மகனின் தாயும் ஒரு பெண் என்பதை உணர வேண்டும். எந்த ஒரு சமூகத்தில் பெண்கள் உயர்வாக மதிக்கப்படுகின்றார்களோ, அல்லது வாழ்கின்றார்களோ அச்சமூகம் சிறப்பாக இருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

சில வேலைகளில் பெண்களுக்குப் பெண்களே எதிரிகளாக இருக்கின்றனர். மாமியார், மருமகள், அக்கா, தங்கை தாய், பிள்ளை, நண்பிகள் என்ற வகையில் பிரச்சினைகளுக்குரிய வர்களாகப் பல குடும்பங்களில் மாறி விடுகின்றனர். இவ்வாறான சந்தர்ப்பங்களில் பெண்கள் முன்னேற முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணமாக இருக்கின்றார்கள்.

இன்று மலையகப் பிரதேசத்தைப் பொறுத்த வரை பெருந்தோட்டப் புறப் பெண்களின் கல்வியறிவு வீதம் குறைவாக இருக்கின்றது. பெருந்தோட்டப்புற மக்களின் எழுத்தறிவு வீதம் ஏனைய துறைகளில் வாழ்வோரின் எழுத்தறிவு வீதத்தை விடக் குறைவானதாகும். குறிப்பாகப் பெண்களின் எழுத்தறிவு வீதம் பெருந்தோட்டத் துறையில் மிகக் குறைவாக (74.7%) உள்ளது. தேசிய சராசரி எழுத்தறிவு வீதம் 92.5% (2003/04) ஆக இருந்த அதே வேளை, பெருந்தோட்டத்துறையில் 81.03 வீதமாக இருந்தது. எவ்வாறாயினும் 1980/1986 /87 இல் 68.5% வீதமாக இருந்த எழுத்தறிவு வீதம் 2003/04 இல் 81.3% ஆக உயர்ந்துள்ளமை தெளிவானதோர் முன்னேற்றமாகும். குறிப்பாகப் பெண்களின் எழுத்தறிவு வீதமும் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளது. (58.1% - 74.7%) தொடர்ச்சியாக ஏற்பட்டு வரும் விழிப்புணர்வு மற்றும் அரசாங்கப்பற்ற நிறுவனங்களின் பங்களிப்பு என்பன தோட்டப் பாடசாலைகள் அரசாங்கத்தால் பொறுப்பேற்கப் பட்டமை போன்றன இம்முன்னேற்றத்திற்குப் பின்னணிக் காரணங்களாகும். இதனோடு ஒப்பிடுகையில் மலையக மக்களின் எழுத்தறிவு வீதத்தில் கணிசமான முன்னேற்றம் காணப்பட்டுள்ளது. இந்நிலை மாற வேண்டுமானால், அனைத்துப் பெண்களும் கல்வி கற்க

முயற்சிக்க வேண்டும். கல்வி கற்றால் மட்டுமே இவர்களுடைய வாழ்க்கையில் விமோசனம் கிடைக்கும்.

தோட்டப் புறங்களிலுள்ள படித்த பெண்கள், ஏனைய பெண்களுக்குக் கல்வி சம்பந்தமான அறிவூட்டல்களை வழங்க வேண்டும். பெண்ணியம் பேசுகின்ற நிறுவனங்கள், பெண்ணியம் சார்ந்த அமைப்புகள், மலையகப் பெண்களின் கல்விசார் நடவடிக்கைகளுக்கு முக்கியத்துவம் வழங்க வேண்டும். பெண்கள் பெற்ற அறிவை ஏனைய பெண்களிடமும் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும். மலையகத்தில் இன்று அறிவுப் பகிர்தலானது மிகக் குறைவாகவுள்ளது. மலையகத்தில் வறுமையை விட, அறிவு வறுமையே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. மலையகப் பெண்களுக்குப் பெண் விடுதலை, பெண்கள் முன்னேற்றம், பெண்களின் வாழ்க்கை முறை, பெண் கல்வி, பெண் விமோசனம், பெண்கள் உரிமைகள், பற்றி போதிப்பதோடு, அவர்களின் வாழ்க்கையில் ஏற்படும் அன்றாடப் பிரச்சினைகளைத் தாங்களாகவே தீர்த்துக் கொள்ளும் வகையில் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள், (NGO, CBO) சமூக அமைப்புகள் வேலைத் திட்டங்களையும், செயற்பாடுகளையும் முன்னெடுக்க வேண்டும். அதாவது இப்பெண்கள் சுயமாகச் சிந்தித்து முடிவெடுக்கும் ஆற்றல்களையும், திறன்களையும் விருத்தி செய்யும் வகையில் கருத்தரங்குகளையும், செயலமர்வுகளையும் செயற்படுத்த வேண்டும்.

இன்றைய பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் பெண்களின் வேலை நேரம் குறைத்தல், இத் தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்ற வகையில் உடைகளை வழங்குதல், காப்புறுதி வழங்குதல், அடிப்படைத் தொழிற்சட்டங்களை உருவாக்குதல், உழைப்பிற்கு ஏற்ற ஊதியத்தை வழங்குதல், குடும்பத்தில் தீர்மானம் எடுக்கும் உரிமையைக் கொடுத்தல், வேலைத் தளங்களில் முறையற்ற வார்த்தைப் பிரயோகங்களுக்கு உள்ளாவதைத் தடுத்தல், பெண்கள் துஷ்பிரயோகங்களுக்குள்ளாவதைத் தடுத்தல், பால்ய திருமணம், சிறுவர்களைப் பாலியல் துன்புறுத்தல்களிலிருந்து பாதுகாத்தல், போன்றவற்றை சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்கள், ஒழுங்கமைப்புகள், ஸ்தாபனங்கள் என்பன பெற்றுக் கொடுக்க வேண்டியது அவர்களது முக்கிய கடமையாகும். மலையகப் பெருந்தோட்டப் பெண்கள் ஏனைய சமூகத்தினரால் அந்தஸ்து குறைந்தவர்களாகவும், வாழ்க்கைத் தரத்தில் குறைந்தவர்களாகவும் நோக்கப்படுவதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். இது ஒரு சமூக வர்க்கத்திற்கு மட்டுமல்ல முழு மலையகச் சமூகத்திற்குமே பொருந்தக் கூடியதாக இருக்கும். பெண்கள் தங்களுடைய உரிமைகளையும், சுதந்திரத்தினையும், சமத்துவத்தினையும் போராடிப் பெற்றுக்கொள்ளக் கூடியவர்களாக மாற வேண்டும்.

இன்றும் கூடப் பெருந்தோட்டப் பெண்களின் வாழ்க்கை முறையானது, இருள் சூழ்ந்த ஒன்றாகவே அமைந்துள்ளது. தாய் மரண வீதம் பெருந்தோட்டப் பிரதேசத்திலேயே அதிகமாக உள்ளது. பெண்களிடையே காணப்படும் குருதிச் சோகை நோயும் இப்பிரதேசத்திலேயே கூடுதலாக உள்ளது. நிறை குறைந்த கர்ப்பிணித் தாய்மார்களும், நிறை குறைந்த குழந்தைப் பிறப்பும் மிக அதிகமாகவே இருக்கின்றது.

பெருந்தோட்டப் பிரதேசத்தில் தாய்ப்பாலூட்டும் நடைமுறைகள்

குழந்தை பிறந்த சில நாட்களில் உயிர் பிழைத்திருப்பதற்குப் புரதம், கொழுப்பு, விற்றமின்கள், தாதுப்பொருட்கள் ஆகிய ஊட்டப்பொருட்கள் அவசியம். இவை யாவற்றையும் உள்ளடக்கி உச்ச சக்தியின் ஊற்று மூலமாகக் கொலஸ்ரம் விளங்குகிறது. இந்த முதற்பால் திரட்சி மிக்கதும் குழந்தைக்கு மிகவும் அவசியமானதும் ஆகும். குழந்தை 4 - 6 மாதப்பருவத்தை அடையும் வரை போதுமான போசாக்கு வழங்கப்படுவதற்கு தாய்ப்பால் மட்டும் போதுமானது. இக்காலத்தில் தாய்ப்பால் கிடைப்பது குறையுமானால், குழந்தையின் நிறை குறையும் அறிகுறி தென்படும். வயிற்றோட்டம், இருமல், தடிமல், மற்றும் வழக்கமான நோய்களிலிருந்து குழந்தையைக் காப்பாற்றுவதற்குத் தாய்ப்பால் உதவுகின்றது. குழந்தைக்குத் தாய்மட்டுமே பாலுட்டி வந்தால், இந்தப் பாதுகாப்பு மேலும் வலுவடையும். நீர், தேநீர், பழச்சாறு அல்லது ஏனைய நீரகாரங்களை ஊட்டினால், தாய்ப்பால் மூலம் கிடைக்கும் நோய் எதிர்ப்புச் சக்தி குறைந்து விடும். இதனால் பக்ரீரியா, வைரஸ் போன்ற உயிராபத்தை உண்டாக்கும் நுண்ணுயிர்கள் குழந்தைகளைத் தொற்றிக் கொள்ளும் (யுனிசெப் போசாக்குக்கைநூல், 1994).

பெருந்தோட்டப் பகுதியில் தாய்மார்களின் தொழில் நிலை காரணமாகக் குழந்தைக்கு முறையான ஒழுங்கில் தாய்ப்பாலூட்டலென்பது முடியாதுள்ளது. தாய்மார் இரவோ, பகலோ வேண்டும் போதெல்லாம் பாலூட்ட வேண்டும். அத்துடன் நிறை குறைந்த குழந்தைகளாயின், அடிக்கடி தாய்ப்பாலூட்டல் வேண்டும். தாய்மார்கள் 4 - 6 மாதத்திற்குப் பின்னரும், 2 வயது வரை தாய்ப்பால் மட்டுமன்றி, துணை ஆகாரங்களையும் தொடர்ச்சியாக ஊட்டி வர வேண்டும். அப்போது தான் நிறை குறைந்த பிள்ளைகளின் வளர்ச்சியானது ஓரளவு பூரணமடையக் கூடிய வாய்ப்புள்ளது.

பெருந்தோட்டப் பிரதேசத்தில் வேலைக்குச் செல்லும் தாய்மார்களுக்குக் குழந்தைக்குத் தேவைப்படும் போதெல்லாம் பாலூட்டல் என்பது முடியாத காரியமாக உள்ளது. குழந்தைகளைப் பிள்ளைப் பராமரிப்பு நிலையத்தில் விட்டுச் செல்லும் வழக்கம் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. இச்சந்தர்ப்பங்களில் குழந்தைகளுக்குத் தாய்ப்பாலுக்குப் பதிலாக வேறு உணவுப் பானங்க ளையோ, உணவுப் பொருட்களையோ கொடுப்பதால் குறிப்பிட்ட காலத்தில் குழந்தைக்கு முறையாகக் கிடைக்கக் கூடிய தாய்ப்பால் கிடைக்காமல் போகின்றது. இதனால் குழந்தையின் வளர்ச்சி மேலும் பாதிப்படைகின்றது.

இப்பிரதேசத்தில் தாய்மார்களுக்கு வழங்கப்படும் பிரசவ கால விடுமுறையைக் குழந்தைப் பராமரிப்பிற்காகப் பயன்படுத்துவது குறைவு. இவர்கள் தொடர்ந்து தங்களுடைய வருமானத்தைப் பெறுவதற்காகத் தொடர்ந்து உழைக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில் வாழ்கின்றார்கள். இத்துடன் வீட்டு வேலைகள், குடும்பச் சுமை, ஏனைய பிள்ளைகளின் பராமரிப்பு போன்ற நடவடிக்கைகளில் அதிகமாக ஈடுபடுவதால், இவர்களின் சக்தியும், ஓய்வும் குறைந்து குழந்தைப் பராமரிப்பும் குறைகின்றது. பிரசவக் காலத்தில் இவர்களுக்கு வழங்கப்படும் தொகையானது தங்களுடைய குழந்தையின் பராமரிப்பிற்காகச் செலவு செய்யப்படுவது குறைவு. இத் தொகையைக் குடும்பத்தின் ஏனைய தேவைகளுக்காகப் பயன்படுத்துவதால், குழந்தைக்குத் தேவைப்படும் பொருட்களை அவர்களால் கொள்வனவு செய்ய முடியாது

போகின்றது. தாங்கள் பட்ட கடன்களையும், குடும்பத்திற்குத் தேவையான உணவுப் பொருட்களையும் கொள்வனவு செய்வதற்கு இத் தொகையைப் பயன்படுத்துகின்றார்கள். இதற்கு இவர்களின் வருமான மட்டம் குறைவு, வறுமை, இருக்கும் பிள்ளைகளின் பராமரிப்பு, வீட்டு வசதியின்மை, சுகாதார வசதிகள் பற்றாக்குறை, குழந்தைப் பராமரிப்பு பற்றிய போதிய அறிவின்மை போன்ற காரணங்களைக் குறிப்பிடலாம்.

பெருந்தோட்டப் பிரதேசத் தாய்மார்களுக்கு இவர்கள் வாழும் வீட்டுச் சூழல், வேலை நேரங்கள், ஏனைய குடும்ப வேலைகள், குடும்பச் சூழல், சுகாதாரமற்ற சூழல் போன்ற காரணங்களால் அமைதியான முறையிலும், ஒரு மனநிறைவோடும் குழந்தைகளுக்குப் பாலூட்ட முடியாத ஒரு சூழல் தோட்டப் பிரதேசத்தில் தொடர்ந்து காணப்படுகின்றது.

அத்துடன் பிள்ளைப்பராமரிப்பு நிலையங்களில் குழந்தைகளுக்குப் பாலூட்டுவதற்காகப் பெருமளவு போத்தல்களும், சூப்பிகளுமே பயன்படுத்தப்படுகின்றது. இந்நிலை கூட குழந்தைகளின் வளர்ச்சியைப் பாரியளவில் பாதிப்படையச் செய்கின்றது.

தாய்மார்கள், காலையில் வேலைக்குச் செல்வதற்கு முன் குழந்தைக்குப் பாலூட்டுகின்றனர். பின்னர், பிள்ளைப் பராமரிப்பு நிலையத்தில் விட்டுச் செல்கின்றனர். மீண்டும் பகல் வேலை முடிந்து உணவு நேரத்திற்கு வந்தவுடன், வீட்டு வேலைகளுடன் ஒரு வேலையாக அவசர அவசரமாகக் குழந்தைக்குப் பாலூட்டுகின்றார்கள். காரணம் ஒரு மணித்தியால சாப்பாட்டு நேரத்தில் குடும்பத்திற்குத் தேவையான பகல் உணவையும் சமைக்க வேண்டியிருக்கின்றதைக் குறிப்பிடலாம். மீண்டும் வேலைக்குச் சென்று மாலையில் வந்தவுடன், குழந்தைக்குப் பாலூட்டும் வழக்கம் பெருமளவு கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றது. இதனால், குழந்தைக்குக் கிடைக்கும் தாய்ப்பாலின் அளவு குறைகின்றது. தாயானவள், அன்றைய வேலைகள் முடிவடைந்து வீட்டுக்குத் திரும்பும் போது மிகவும் களைப்புடனும், சோர்வுடனும் காணப்படுவதாலும், எந்தவிதமான மேலதிக ஆகாரங்களை உண்ணாமல் குழந்தைக்குத் தாய்ப்பாலூட்டுவதாலும் குழந்தையும், தாயும் பாதிக்கப்படுகின்றார்கள். இதற்கான முக்கிய காரணம் அவர்களுடைய வேலை முறையாகும். இதனால் தாயும் குழந்தையும் போசாக்குப் பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்கவேண்டியுள்ளதைக் குறிப்பிடலாம்.

எனவே, பெருந்தோட்டப் பிரதேசத்தில் குழந்தைகளுக்குத் தாய்ப்பாலூட்டும் நடைமுறையானது, குறைபாடுகளுடையதாகக் காணப்படுகின்றதை அவதானிக்கலாம். முறையான பாலூட்டல் நடைபெறாமையாலும், பாலூட்டல் தொடர்பான அறிவின்மையும், முறையான ஆலோசனைகள், வழிகாட்டல்கள் கிடைக்காமையினாலும் குழந்தைகளுக்குக் கிடைக்க வேண்டிய தேவையான தாய்ப்பால் கூட கிடைக்காமல் போகின்றமையையும் இங்கு சுட்டிக்காட்ட முடியும்.

குழந்தைகளுக்கான சிறந்த ஆகாரம் தாய்ப்பாலாகும். ஆனால் இன்று வரையும் பெருந்தோட்டப் பகுதிக் குழந்தைகளுக்குப் போதியளவான தாய்ப்பால் குழந்தைப் பருவத்தில் கிடைக்காமல் போகின்றது. இதனால் நோய் எதிர்ப்புச் சக்தி குறைவதோடு, குழந்தைகள் வாழ்நாள் முழுவதும் சுறுசுறுப்பற்றும் போசாக்குக் குறைபாடுடையதாகவும் காணப்படுகின்றதை அவதானிக்கலாம்.

பெருந்தோட்டப் பெண்களின் பிரச்சினைகள்

இன்று மலையகப் பிரதேசத்தில் பெண்களுக்குக் காணப்படுகின்ற பிரச்சினைகளாகப் பின்வருவனவற்றைச் சுட்டிக் காட்டலாம். சிறுமிகள் மீதான பாலியல் துஷ்பிரயோகம், பெண் அடிமைத்தனம், பெண் தலைமைத்துவம் மறுக்கப்படுகின்றமை, வீட்டு வன்முறைகள், கணவன் வேறு பெண்களுடன் தொடர்பு வைத்திருத்தல், கணவன்மார்களால் பெண்கள் துன்புறுத்தப்படல், அதிகமான வேலை நேரம், வேலைக்கு ஏற்ற ஊதியம் இன்மை, குடும்ப நிருவாக விடயங்களில் தீர்மானம் எடுக்கும் உரிமை மறுக்கப்படுகின்றமை, கணவன் தன் மனைவியை வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி விட்டு வேறு திருமணம் முடித்தல், அல்லது பிழையான தொடர்புகளை வைத்திருத்தல். தன்னுடைய மாதச் சம்பளத்தைக் கூட வாங்காத பெருந்தோட்டப் பெண்கள் இன்றும் இருக்கின்றார்கள்.

பெருந்தோட்டப் பெண்களும் வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பும்

இன்று பெருந்தோட்டப் பகுதியிலிருந்து அனேகமான பெண்கள் வெளிநாடுகளுக்குச் செல்கின்றார்கள். பெரும்பாலும் இவர்கள் வீட்டுப் பணிப்பெண்களாகவே வேலைக்குச் சென்று படும் துயரங்களை நாம் இன்று பல்வேறு வழிகளில் அறிய முடிகிறது. குறிப்பிட்ட வீடுகளில் உள்ள கெடு பிடி, வேலைப்பளு, ஓய்வு இன்மை, குறைவான சம்பளம், ஏஜென்சிகளின் ஏமாற்று போன்ற இன்னோரன்ன பிரச்சினைகளுக்கு மத்தியிலேயே வேலை செய்கின்றார்கள். இவ்வாறு வேலை செய்து வீட்டுக்கு அனுப்பும் பணத்தை, அப்பெண்ணின் கணவன், உறவினர்கள் எனத் தேவையற்ற வகையில் வீண் செலவு செய்வதால் அக் குடும்பத்தின் எதிர்காலமே கேள்விக்குறியாகிறது.

சில கணவன்மார்கள் இப்பணத்தில் தினமும் குடிப்பதும், வேறு தேவையற்ற விடயங்களில் ஈடுபடுவதும் பெருந்தோட்டப் பிரதேசத்தில் மிக அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது. சிலர் மனைவி வெளிநாட்டுக்கு சென்ற உடனேயே வேறு திருமணம் முடிப்பது இன்று ஒரு சாதாரணமான விடயமாகியுள்ளது. இவ்வாறான சூழ்நிலைகளில் இவர்களுடைய பிள்ளைகள் அனாதரவான நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றனர். இப்பிள்ளைகள் கவனிப்பாரற்ற நிலையில் இருப்பதனால் துஷ்பிரயோகங்களும், சமூகப் பிரச்சினைகளும் ஏற்படுகிறது. படிக்க வேண்டிய பிள்ளைகள் வழி தவறிச் செல்கின்றனர். சில தகப்பன்மார்களாலேயே, தன்னுடைய பெண் பிள்ளைகள் தகாத நடவடிக்கையில் ஈடுபடுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதையும் காணக்கூடியதாக உள்ளது. இவர்களைச் சட்டத்திற்கு முன் நிறுத்த வேண்டும்.

வெளிநாட்டில் வேலை செய்து விட்டு சில வருடங்கள் கழிந்து இங்கு வந்த பின்பு அங்கு நடைபெற்ற கொடூரங்களைக் காட்டிலும் மிக அதிகமாகக் கொடூர நிலைமைகள் இங்கு காணப்படுகின்றன. இதனால் வாழ்க்கையே வெறுப்புற்று ஒரு நடைப்பிணமாகப் பெண்கள் வாழ்கின்றனர். சிலர் மாதா மாதம் அனுப்பும் பணத்தில் ஆடம்பரச் செலவுகளைச் செய்வதும், தேவையற்ற விழாக்களைக் கொண்டாடுவதும் தேவையற்ற ஒரு விடயமாகும்.

மலை நாட்டில் உள்ள பெண்களுக்குத் தலைமைத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். சில பெண்களுக்குக் கணவன் இறந்த பிறகு தான் பொறுப்பு வழங்கப்படுகின்றது. கணவன்

உயிரோடு இருக்கும் போதே பொறுப்புக்கள் வழங்கப்பட வேண்டும். வீட்டில் நடைபெறும் சின்னச் சின்ன விடயங்களிலும் பெண்களின் பங்களிப்பு அவசியம். பிறந்தநாள், சமயச் சடங்குகள், விழாக்கள், போன்றவற்றில் இவர்களுடைய தீர்மானங்களையும், விருப்பங்களையும் கேட்க வேண்டும்.

தோட்டத்து மட்டத்தில் கோயில் திருவிழா, மரண வீடு, பெருநாள், சிரமதானம், பெற்றோர் சங்கக் கூட்டம், அரசியல் நிகழ்வுகள், போன்றவற்றில் கட்டாயமாக இவர்களையும் இணைத்துக் கொள்ள வேண்டும். எமது நாட்டின் பொருளாதார வளர்ச்சியில் பெருந்தோட்டப் பெண்களுடைய பங்களிப்பானது அளப்பரியது. இவர்களுக்குக் கல்வியறிவானது குறைந்தளவில் காணப்பட்டாலும், சமையற்கலை, வீட்டுத் திட்டமிடல், வீட்டுத் தோட்டம் செய்தல், பிள்ளைப் பராமரிப்பு, குடும்ப நிருவாகம், பிள்ளைகளின் கல்வி நடவடிக்கைகளில் தங்களுடைய பங்களிப்பைப் பூரணமாக வழங்குகின்றார்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. சில தாய்மார்கள் குடும்பப் பொறுப்பு முழுவதையும் தான் சுமந்து கொண்டு பிள்ளைகளுக்குச் சிறப்பான வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொடுத்த எத்தனையோ தாய்மார்கள் இருக்கின்றார்கள் என்பது உண்மையாகும். இவ்வாறான தாய்மார்களை இனங்கண்டு அவர்களைக் கௌரவிக்க வேண்டும்.

சில கணவன்மார்கள் வீட்டு நிருவாகத்தை நடத்தும் போது, பால் நிலை சமத்துவம் பேணப்பட வேண்டும். உதாரணமாகத் தேநீர் தயாரித்தல், சமைத்தல், வீட்டைச் சுத்தம் செய்தல், உடைகளைக் கழுவுதல், விருந்தினர் உபசரிப்பு, பிள்ளை வளர்ப்பு, குடும்ப நிருவாகம், சுக துக்கங்கள் போன்றவற்றில் பால் நிலை சமத்துவம் இருக்க வேண்டும். இதே வேளை வீட்டுப் பொறுப்புக்களை (மேற்கூறிய விடயங்கள்) முழுமையாகச் செய்யும் ஆண்களைப் பெண்கள் சமூகம் மதிப்பது இல்லை.

இன்றைய காலகட்டத்தில் உலகில் பெண்கள் அதிகமாக வாழ்கின்றனர். வீட்டு வேலைகள் தொடக்கம் விளம்பரம் வரை பெண்களே முன்னிலை வகிக்கின்றார்கள். இன்று பெண்கள் பல விடயங்களிலும் முன்னேற்றம் அடைந்து, தங்கள் வாழ்க்கையைச் சீர்செய்து கொள்ளும் வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளது. ஆனால் இந்த வாய்ப்பு எல்லாப் பெண்களுக்கும் கிடைத்துள்ளதா? என்பதை நோக்கும் போது பல்வேறு விடயங்களில் தோட்டத் தொழிலாளப் பெண்கள் பின் தங்கியிருப்பதைக் காணலாம்.

இலங்கையின் பொருளாதாரத்திற்குப் பல்வேறு வழிகளிலும் பங்களிப்பினை வழங்கி வரும் தேயிலைத் தோட்டப் பெண் தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்து பல்வேறு பிரச்சினைகளையும், பாதிப்புக்களையும் எதிர்நோக்கி வருகின்றனர். தேயிலை உற்பத்தித் துறையில் வேலை செய்கின்ற பெண் தொழிலாளர்கள் சுமார் 200 வருடங்களுக்கு மேல் இலங்கையின் பொருளாதாரத்திற்குப் பாரிய பங்களிப்பினைச் செய்து வருகின்றனர். தேயிலைத் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் பெண் தொழிலாளி ஒருவரை எடுத்துக் கொண்டால், பெரும்பாலானோர் தமது பதினாறு, பதினெட்டு வயதிலேயே தோட்டத்தில் பெயர் பதிந்து வேலை செய்யத் தொடங்குகின்றனர். இவ்வயதில் ஆரம்பிக்கும் கொழுந்து பறிக்கும் தொழிலானது, ஓய்வு பெறும் வயது வரை தொடர்கின்றது.

மலையகத்திலுள்ள பெருந்தோட்டப் பெண்களில் பெரும்பாலானோர் தேயிலைத் தோட்டத்தில் கொழுந்து பறித்தல், இறப்பர் பால் வெட்டல் போன்றவற்றைத் தொழிலாகச் செய்து வருகின்றனர். திருமணம் முடித்து கணவனோடு வாழ்கின்ற பெண்ணொருவரின் ஒரு நாள் வாழ்க்கையை நோக்கினால், உலகில் இவ்வாறும் பெண்கள் சமூகம் வாழ்கின்றதா? என்று சிந்திக்கத் தோன்றும்.

பல அறிஞர்களும், கவிஞர்களும் பல்வேறு விதமான வார்த்தை ஜாலங்களால் பெண் விடுதலை, பெண் அடிமை, பெண் உரிமை, பெண்ணின் குணம், பெண் அழகு, பெண் கலாசாரம், பெண்களுக்கே உரிய தாய்மை அம்சம், பெண்களின் முக்கியத்துவம் போன்ற பல்வேறு விடயங்களில் பெண்கள் சார்பாக முன் வைக்கப்படுவதைக் காணலாம். குறிப்பாகத் தேயிலைத் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் பெண் தொழிலாளியொருவர் காலை 5 மணிக்கே எழும்பி விட வேண்டும். கடும் குளிருக்கு மத்தியிலும் காலைக்கடன்கள் (வீட்டு வேலைகள்) அனைத்தையும் முடித்து விட வேண்டும்.

இன்றும் ஒரு சில தோட்டங்களில் எந்நேரமும் போதுமானளவு குடிநீர் வசதி கிடைப்பதில்லை. தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தோட்டத்தில் மாடாக உழைத்தாலும், இவர்களுக்குத் தரம் குறைந்த தேயிலைத் தூளே வழங்கப்படுகின்றது. இன்று வரையும் தாம் உற்பத்தி செய்யும் நல்ல ரகத் தேயிலைத் தூளைக் கூடப் பெற முடியாத அப்பாவிக்களாக வாழ்ந்து வருவது வேதனைக்குரிய விடயமாகும். தேநீர் தயாரிக்கும் போது படும் கஷ்டங்களோ சொல்லில் அடங்காதவை. சில வீடுகளில் காயாத பச்சை விறகுகளை வைத்து ஊதி, புகையில் இருக்கும் இவர்களுக்கு ஆஸ்மா உட்படப் பல்வேறு நோய்களும் ஏற்படுகின்றன.

இவர்கள் வாழும் வீடுகளும் (10 x 10 லயன் அறைகள்) ஒரே புகை மண்டலமாகக் காட்சி தரும். ஒருவாறு கணவனுக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் தேநீரைத் தயாரித்துக் கொடுத்து விட்டு அவசர அவசரமாக மாவைப் பிசைந்து ரொட்டியைத் தயாரித்துக் கொடுத்து விட்டு, பிள்ளைகளைப் பாடசாலைக்கு ஆயத்தப்படுத்த வேண்டும். இறுதியாகத் தானும் உண்டு, தன் கைக் குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். அங்கு பிள்ளையை விட்டு விட்டு ஓட்டமும் நடையுமாக வேலைத் தளத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். நேரம் பிந்தி வரும் பெண்களைத் தோட்ட நிருவாகத்தினர் வீட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பி விடுகின்றார்கள். இப் பெண்களைத் தகாத வார்த்தைகளால் திட்டுவதும் உண்டு. சில வேலை தோட்டத்துக் கங்காணி, கணக்கப்பிள்ளையிடம் நீண்ட நேரம் கெஞ்சிய பின் வேலைக்கு அனுமதிப்பதும் உண்டு.

பின்னர் தேயிலை மலைக்குச் சென்று தோட்ட நிருவாகம் எடுக்கச் சொல்லும் பதினைந்து கிலோ கொழுந்தைப் பறிக்க வேண்டும். தேநீர் இடைவேளையின் போது, தேயிலைச் வடிகால் செடிகளின் கீழும், மர நிழல்களின் கீழும் வடிகால் வீதியோரங்களிலும் இருந்து கொண்டு, தேநீரைக் குடித்து உணவை உட்கொள்கின்றனர். இன்று வரையும் இவர்கள் தேநீர் அருந்துவதற்கு ஒரு கூடாரம் இல்லையென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பத்து மணிக்கு உணவு கொண்டு வராதவர்களின் நிலை மிகவும் பரிதாபமாக இருக்கும். ஒரு நாளைக்கு

மூன்று அல்லது நான்கு தடவை கொழுந்து நிறுக்கப்படும். 10 மணி தேநீர் அருந்தி விட்டு மீண்டும் தங்களுடைய நிரைகளுக்குச் சென்று கொழுந்து பறிக்க வேண்டும். 12 மணிக்கு கொழுந்துக் கூடைச் சமையுடன் கொழுந்து மடுவத்திற்கு வர வேண்டும். அங்கு கொழுந்து நிறுத்து வீட்டுக்கு வர மத்தியானம் 12.30 மணியாகி விடும். வரும் வழியில் சிறுவர் நிலையத்திலிருந்து தன் குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு வந்து பாலூட்டி, பகலுணவைத் தயாரித்துக் கணவனுக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் வைத்து விட்டு மீண்டும் அதே வேலைத்தளத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். மழை, வெயில் பாராமல் நடந்து செல்கின்றார்கள். மத்தியான உணவிற்குப் பின் குறித்த நேரத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். அவ்வாறு செல்லாவிட்டால் அன்று அரை நாள் பேருடன் வீட்டுக்குச் செல்ல வேண்டும்.

மாலை 5 மணிக்கு வேலை முடிந்து கொழுந்துக் கூடைச் சமையுடன் தேயிலை மடுவத்திற்கு வந்து கொழுந்து நிறுத்த பின் அன்றைய வேலைக்கான பேர் போடப்படும். மீண்டும் தன் கைக்குழந்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு வீட்டுக்குச் சென்று வீட்டு வேலைகளைக் கவனிக்க வேண்டும். சில குடும்பங்களில் பெண்களே இரவுச் சாப்பாட்டிற்கான சாமான்கள் வாங்க வேண்டிய நிலையுள்ளதைக் காணலாம். இரவில் குடித்து விட்டு வரும் கணவனோடு பிரச்சினைப் பட்டு சாப்பிட்டும், சாப்பிடாமலும் நித்திரைக்குச் செல்லும் பெண்களும் இருக்கின்றார்கள். இவ்வாறு இப் பெண்கள் வாழ்க்கையில் பிரச்சினைகளை எதிர் நோக்குவதற்குக் காரணம் கல்வியறிவு இன்மையே ஆகும். இப் பெண்களுக்கு எப்போது கல்வியறிவு வழங்கப்படுமோ அன்றுதான் மலையகப் பெண்களின் வாழ்க்கையில் ஒரு விமோசனம் கிடைக்கும்.

தோட்டத்துப் பெண் பிள்ளைகள் பல காரணங்களுக்காகப் பாடசாலைக் கல்வியை இடை நிறுத்தி விடுகின்றார்கள். உதாரணமாகச் சகோதரன் சகோதரியைப் பார்ப்பதற்காக, பாடசாலைக்கு அனுப்புவதற்கு வசதியின்மை, வீட்டு வேலைகளுக்கு அனுப்பி விடுதல், பிள்ளை வயதுக்கு வந்தவுடன் ஒரு மாதத்திற்கு மேலாக வீட்டில் வைத்திருத்தல், பிள்ளைகள் சில பாடங்களில் இடர்ப்படல். காதல் பிரச்சினை, படிக்க விரும்பாமை, பிழையான நண்பர்களின் தொடர்புகள் போன்றன. கல்வியின் முக்கியத்துவம் பற்றி அறியாமையும் ஒரு காரணமாகும். சிறு வயதிலேயே தொழிலுக்குச் செல்லுதல், இளவயது திருமணம், குழந்தைப் பராமரிப்பில் ஈடுபடுதல், குடும்ப வருமானத்திற்காக வெளியிடங்களுக்கு வேலைக்குச் செல்லுதல், சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், பெண் பிள்ளைகளின் கல்வியில் பெற்றோர் அக்கறை இன்மை, பெற்றோர்கள் கல்வியறிவு குறைந்தவர்களாக இருத்தல் போன்றனவும் பெண் பிள்ளைகளின் கல்வியில் பெரும் பாதிப்பை ஏற்படுத்துகின்றன. இன்று பெருந்தோட்ட ஊழியப் படையில் பெண்களே அதிகமாக ஈடுபட்டுள்ளனர். இந்நிலைமையை மாற்றியமைப்பதிலேயே மலையகச் சமூகத்தின் முன்னேற்றம் தங்கியுள்ளது.

இன்று அனேகமாக மலையகப் பெண்கள் கொழும்பு போன்ற நகரங்களிலும், வீடுகளிலும், ஆடைத் தொழிற்சாலைகளிலும் தொழில் செய்கின்றனர். ஆனால் இவர்களுக்குத் தொழில் செய்யும் இடங்களிலும், சூழலிலும் பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருப்பதைக் காணலாம். இவ்வாறு வீட்டு வேலைக்குச் சென்ற இரு பெண்கள் (சுமதி, ரஜனி) பிணமாகக் கொண்டு

வரப்பட்டார்கள் என்பது மலையக சமூகத்திற்கே ஒரு சோகமான சம்பவமாகும். இனிமேலும் இது போன்ற விடயங்கள் (கற்பழிப்பு, கொலை, துஷ்பிரயோகம், பாலியல் வன் முறைகள்) நடைபெறாமல் இருப்பதற்குப் பல்வேறு வேலைத்திட்டங்களைப் பல மட்டங்களிலும் முன்னெடுக்க வேண்டும். குறிப்பாகப் பெண் கல்வியை முன்னேற்றுவதற்கான கருத்தரங்குகள், செயலமர்வுகள், ஆலோசனை வழிகாட்டல் போன்ற விடயங்களை மலையகம் தோறும் நடைமுறைப்படுத்தப் பல்வேறு பெண்கள் சார்ந்த அமைப்புகள் உதவ வேண்டும். குறிப்பாகப் பெண்கல்வியை முன்னேற்றுவதற்கான செயற்திட்டங்களைச் செய்வதற்கான ஆலோசனைகளாகப் பின்வருவனவற்றைக் கூறலாம்.

பெருந்தோட்ட மக்களின் பெண்கல்வியை முன்னேற்றுவது

ஒரு சமூகம் முன்னேற வேண்டுமாயின், அதற்குப் படிமுறை வளர்ச்சியில் இம்மக்கள் மத்திய தர வகுப்பினராக வளர்ச்சியடைய வேண்டும். தேயிலைத் தோட்டத் தொழிலாளர்களாக உள்ள நிலை மாறி ஆசிரியர்கள், வழக்கறிஞர்கள், பொறியியலாளர்கள், வர்த்தகர்கள், மருத்துவர்கள் போன்ற கல்விகற்ற நடுத்தர வகுப்பினராக வளர்ச்சியடையும் போது தான் சமூகம் எதிர்பார்க்கும் உயர்ந்த வாழ்க்கைத் தரத்தை அடைய முடியும். இவை யாவற்றிற்கும் தேவையானது கல்வியே ஆகும். பெருந்தோட்டங்களின் கல்வி வளர்ச்சியில் பெண் கல்வி வளர்ச்சியானது மிகவும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. இதற்குப் பல காரணங்கள் கூறப்பட்டாலும், பெண்கள் அதிகளவில் கல்வியில் ஈடுபடாமலிருக்கச் சமூக, பொருளாதார காரணிகளோடு, சமூகக் காரணிகளும் பங்களிப்பைச் செய்கின்றன.

ஒரு சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்குப் பெண்களின் பங்களிப்பு மிக அத்தியாவசியமானது. எனவே மலையகத்தில் பெண் கல்வி முன்னேற்றத்திற்குப் பின்வரும் ஆலோசனைகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன.

நாட்டில் காணப்படும் கட்டாயக் கல்வி செயற்திட்டத்திற்கு அமையப் பெருந்தோட்டத்தில் இருக்கும் பாடசாலை செல்லும் வயதில் உள்ள சகல பிள்ளைகளையும் பாடசாலையில் அனுமதிக்க வேண்டும். இதற்காக விசேட திட்டங்களை மாகாண, மாவட்ட, பிரதேச கல்விக் காரியாலயங்களுடன் இணைந்து செயற்படுத்த வேண்டும். பாடசாலையில் இருந்து இடைவிலகும் பெண்பிள்ளைகள் பற்றிய தரவுகள் சமூகக் கழகங்களால் சேகரிக்கப்பட்டு இதற்கான காரண காரியங்களை ஆராய்ந்து தீர்வு காணப்பட வேண்டும். பெண்கல்வி முன்னேற்ற விழிப்புணர்வுக் குழுக்களை ஒவ்வொரு தோட்டப் பிரிவிலும் அமைக்க வேண்டும்.

பாடசாலைக்கும் சமூகத்திற்கும் நெருங்கிய இடைத் தொடர்புகளை ஏற்படுத்த சிரமதானங்கள், விளையாட்டு நிகழ்வுகள், கலை கலாசாரப் போட்டிகள் போன்றவற்றை மூன்று மாதத்திற்கு ஒரு முறையாவது தோட்டப் பாடசாலைகளில் ஏற்படுத்த வேண்டும். கல்வி சம்பந்தமான கருத்தரங்குகள், செயலமர்வுகள், துண்டுப் பிரசுரங்கள், கண்காட்சிகள், சுவரொட்டிகள், வீதி நாடகங்கள், சமூக நாடகங்கள் போன்றவற்றை இம்மக்கள் மத்தியில் செயற்படுத்த வேண்டும். இலங்கையில் இருக்கின்ற பெண்கள் அமைப்புகள், அரசாங்க

சார்பற்ற நிறுவனங்கள், சர்வதேச மகளிர் அமைப்புகள் போன்றவற்றுடன் தொடர்புகளை மலையகப் பெண்களுக்கும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

முறைசாராக் கல்வி நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை ஒவ்வொரு தோட்டப் பிரிவுகளிலும் ஏற்படுத்த வேண்டும். தையல் பயிற்சி, அழகுக் கலை, முதலுதவி, தாதிமார் பயிற்சி, சிறு கைத்தொழில் போன்றவற்றை வழங்க வேண்டும். பெண்களுக்குச் சமூகத்தில் சில தீர்மானங்களை எடுப்பதற்குச் சந்தர்ப்பம் வழங்க வேண்டும். கோயில் திருவிழா, விசேட நிகழ்வுகள் போன்றவற்றின் போது பெண்களின் கருத்துக்களுக்கும் மதிப்பளிக்க கூடிய சமூக அந்தஸ்தை அவர்களுக்கு வழங்க வேண்டும்.

குடும்பத்தில் தீர்மானங்கள் எடுக்கின்ற அதிகாரங்களைப் பெண்களுக்கும் வழங்க வேண்டும். பிள்ளைகளின் கல்வி, குடும்பப் பராமரிப்பு, குடும்ப வருமானம், குடும்பச் செலவுகள், போன்றவற்றில் பெண்களுக்கும் சரியான பங்களிப்பை வழங்க வேண்டும். தோட்டப்புறப் பெண்களுக்குப் போசாக்கு, கல்வி, சுகாதாரக் கல்வி, தொழில் கல்வி, தொழில் பயிற்சி போன்றவற்றை வழங்க வேண்டும்.

பெருந்தோட்டப் பெண்களுக்கு ஓய்வு, பொழுது போக்கு வசதி, நூலக வசதி, விளையாட்டு போன்ற நிகழ்வுகளில் பங்கெடுக்கக் கூடிய வகையில் சமூகத்தில் பெண்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். ஆண்களுக்கு மட்டும் முன்னுரிமை வழங்குகின்ற சமூக மனப்பாங்கு மாற்றியமைக்கப்பட வேண்டும். பெண்பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி வசதியளிப்பதற்கு முறை சாரா நிறுவனங்கள் முன்வர வேண்டும்.

தோட்டங்களில் கல்வி கற்ற பெண்கள் ஒன்று சேர்ந்து சிறு குழுக்களை அமைத்து கல்வியை இடைநிறுத்தி விலகிச் செல்லும் பெண் பிள்ளைகளுக்குக் கல்வி வழங்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மாதத்தில் ஒரு நாளைக்குப் பெண்கல்வி பற்றிய விழிப்புணர்வுக் கூட்டங்களை ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதற்காக ஆசிரியர்கள், தோட்ட உத்தியோகஸ்தர்கள், கல்விகற்ற இளைஞர் யுவதிகளின் உதவியை நாடலாம்.

பெண்கல்வி நிலையை உயர்த்துவதற்குத் தோட்ட நிருவாகங்கள் அதிகமான அக்கறையைக் காட்ட வேண்டும். தொழிற் கல்வி, தொழில் பாதுகாப்பு, தொழில் உரிமை, தொழில் காப்புறுதி, முதலுதவி போன்ற விடயங்கள் சம்பந்தமாகப் பெண்களுக்கு அறிவூட்டல் நிகழ்வுகள் தோட்டவாரியாக நடைபெறத் தோட்ட நிருவாகம் ஒழுங்குகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். மகளிர் தினம், சிறுவர் தினம், சூழல் தினம், சுகாதார வாரம் போன்ற நிகழ்வுகளைத் தோட்டங்கள் தோறும் கொண்டாட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

தோட்டப்புறங்களில் உள்ள பாடசாலைகளில் கல்வி வசதி மிகவும் குறைவு. பாடங்களுக்குத் தகுதியான ஆசிரியர்களையும், பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர்களையும் நியமிப்பதுடன் ஏனைய வசதிகளான கட்டிடங்கள், தளபாடங்கள், விளையாட்டு மைதானம், நூல் நிலையம், விஞ்ஞான ஆய்வு கூட வசதிகள் போன்றவற்றை அமைத்துக் கொடுப்பது அரசின் கடமையாகும்.

இலங்கையில் இலவசக் கல்வியானது செயற்படுத்தப்படும் போதும் சில தேவைகள் பெற்றோர்களினாலும் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டியுள்ளது. உணவு, உடை, போக்குவரத்து,

எழுத்து உபகரணம், சிறிதளவு பாடசாலைக் கட்டணம் போன்ற செலவுகளைத் தொழிலாளர்களின் குறைவான வருமானத்தில் இருந்து செலவு செய்ய முடியாதுள்ளது. இதற்குச் செலவினங்களை ஒழுங்குபடுத்துவதோடு பிள்ளைகளின் கல்வியின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அவர்களைப் படிக்க வைப்பதில் பெருந்தோட்டத்தைச் சேர்ந்த பெற்றோர்கள் ஆர்வம் காட்ட முன் வர வேண்டும்.

பெருந்தோட்டப் பிரதேசத்தில் பெண்கல்வி நிலையை முன்னேற்றுவதன் மூலம், சமூகத்தில் பல நன்மைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். குறிப்பாக மந்தபோசணை, சிறுவர் ஆரோக்கியம், போன்ற விடயங்களில் கூடுதலான கவனம் செலுத்த முடியும்.

தோட்டப்புறப் பிரதேசத்தில் கல்வி நிலையை அதிகரிப்பதற்கான ஆலோசனைகளும் முன்வைப்புக்களும் கட்டாயக் கல்வியைப் பெற்றுக்கொள்வதற்குப் பெற்றோர்கள் பிள்ளைகளை ஊக்குவிக்க வேண்டும்.

ஒவ்வொரு தோட்டத்திலும் முன்பள்ளிகளை அமைத்து சிறுவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும். முதியோர் கல்வியைத் தோட்டப்புறங்களில் ஆரம்பிக்க வேண்டும் (தொழில் பயிற்சிக் கல்வி) தொழில் கல்வி, சுகாதாரக் கல்வி போன்றவற்றை வழங்கத் தோட்ட நிருவாகம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

பாடசாலை செல்லும் வயதில் உள்ள சிறுவர்களையும், பாடசாலையில் கல்வி கற்கும் சிறுவர்களையும் வீட்டு வேலைக்கு அனுப்புவதை நிறுத்துவதற்கு சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான நிறுவனங்கள், அரச சார்பற்ற நிறுவனங்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

கல்வி முன்னேற்றக் கழகங்களையும் கல்வி விழிப்புணர்வுக் குழுக்களையும் தோட்ட வாரியாக உருவாக்க வேண்டும்.

தோட்டப்புறப் பாடசாலைகளை அப்பிரதேசத்திற்குப் பொறுப்பான அரசியல் தலைவர்கள், கல்வி அதிகாரிகள், நலன்விரும்பிகள் மூலம் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும்.

தோட்டப்புறப் பாடசாலைகளின் பௌதிக அம்சங்களையும், பண்பாட்டு அம்சங்களையும் பாதுகாக்க வேண்டும்.

இலங்கையின் ஏனைய பிரதேசப் பாடசாலைகளின் தரத்திற்கு ஏற்ப சகல வசதிகளையும் கொண்ட பாடசாலைகள் அமைக்கப்பட வேண்டும்.

குறிப்பாக மலையகத்தில் தேசிய பாடசாலைகளையும் இம்மக்களுக்கென மலையகத்தில் ஒரு தேசிய பல்கலைக்கழகத்தையும் அமைக்க வேண்டும்.

தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகளைத் தாய்மொழியில் கற்பதற்கு ஏற்ற வகையில் உருவாக்க வேண்டும்.

விளையாட்டுத் துறையை மலையகப் பகுதியில் ஊக்குவிப்பதற்குச் சிறந்த விளையாட்டு மைதானங்கள் அமைத்துக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன் வர வேண்டும்.

மலையகத்தில் கணினி மத்திய நிலையங்களை அமைப்பதோடு, மாணவர்களுக்கும் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கும் பயிற்சி வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும்.

பாடசாலைகள் பல மாணவர்களின் எண்ணிக்கை குறைவடைந்து கொண்டு செல்வதால் மூடப்படுகின்றன. மாணவர்கள் இவ்வாறு குறைவடைந்து கொண்டு செல்வதற்குத் திட்டமிட்டு மேற்கொள்ளப்படும் இன ஒழிப்பும் காரணமாகும். இவ்வாறு பாடசாலைகள் மூடப்படும் போது ஏழு அல்லது எட்டு கிலோமீற்றருக்கு அதிகமாக நடந்து சென்று வேறு பாடசாலைகளில் கல்வி கற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுவதால் பலர் கல்வியை இடையில் நிறுத்தி விடுகின்றனர்.

பல்கலைக்கழக அனுமதியில் காணப்பட்ட வெட்டுப்புள்ளி முறை பின்தங்கிய பிரதேசத் தெரிவு முறை என்பன நீக்கப்பட்டு இப்போது 'Z' புள்ளி முறை அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இதனால் வளங்கள் குறைவாகக் காணப்பட்டாலும் தேசிய ரீதியில் பல்கலைக்கழகத்திற்குத் தெரிவாக ஏனைய நாட்டில் உள்ள சகலரோடும் போட்டியிட வேண்டிய நிலை பெருந்தோட்டப் பிள்ளைகளுக்கு ஏற்படுகின்றது.

போதைப் பொருள் பாவனையும் சமூகப் பிரச்சினைகளும்

சந்திரலேகா கிங்ஸ்லி

மேலதிக கல்வி பணிப்பாளர், அட்டன் வலயம்

இன்றைய உலகமயமாதல் சூழலில் மனித வாழ்க்கையே பல்வேறு சிக்கல்களுக்கும், சவால்களுக்கும், எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் மத்தியில் கொண்டு நடத்த வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. உலகின் பொருளாதாரம், அரசியல், சமூக, சமய, கலாசார, பண்பாட்டு அம்சங்கள் மனித வாழ்வை நெறிப்படுத்துவதில் இருந்து விலகி நிற்பது போலான தோற்றப்பாடு ஒன்று நம்மை மிரட்டுகின்றது. எனவே, தனிமனித ஆளுகைகள் இன்று மேலோங்கிய நிலையில் கூட்டுக் குடும்ப வாழ்வு, கூட்டு வாழ்வு, கூட்டு உழைப்பு என்பன சிதைவடைந்து தனிமனித சுயநலப் போக்குகள் நடைமுறைகளாகி மனிதனை ஆட்டிப் படைக்கத் தொடங்கியுள்ளது.

இலங்கையில் அண்மைக் காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள போதைப் பொருள் தொடர்பான செயற்பாடுகளை அவதானிக்கும் பொழுது, இளைஞர் யுவதிகள் எதேச்சாதிகார அரசியல் தலைமைகளை விரட்டியடித்த 2022 வெற்றி வாகையைக் கொச்சைப்படுத்தவும், அவர்களைச் சதி வளைகளுக்குள் சிக்க வைப்பதற்கும் தனித்தனியான அரசியல் நகர்வுகளில் இதுவும் ஒன்று என்ற சிந்தனையினையும் முன்னிறுத்திக் கட்டுரைக்குள் செல்வோம்.

இவ்வாறான சூழலில் கல்வி என்பது மனிதனை வழிப்படுத்தும் என்ற நம்பிக்கை தளர்வுற்றுள்ளது. கல்வி தனிமனித மேம்பாட்டுக்கு மட்டும் உரியது எனும் குறுகிய நோக்கானது கல்வியின் பரந்த நோக்கத்தினை இந்த அவலமான சுயநலப் போக்கு கொண்ட குறுகிய எண்ணங்கள் சிதைவடையவே செய்கின்றன. எனவே, கல்வியினால் பெற்றுக் கொள்ளுகின்ற அறிவைப் பெருக்குதல், அறிவைப் புகட்டுதல், அவற்றை எதிர்காலச் சந்ததிக்கு விட்டுச் செல்லல், சேர்ந்து உழைத்து வெற்றி பெறல் இல்லாமலாக்கப்பட்டு கல்வி கற்றல் - கற்பித்தல் வியாபாரமாகி முதலாளித்துவ சொத்தாகி முதலாளித்துவ குணம்சங்களைக் கொண்டதாக மாற்றமடைந்திருக்கின்றது. தனிமனித மேம்பாட்டை மட்டும் மையப்படுத்தி அறிவும், சுய திறன்களும், ஆக்கபூர்வமான கண்டுபிடிப்புகளும், தேர்ச்சிகளும், மனப்பாங்குகளும்,

திறமைகளும் தனிமனித வாழ்வை வென்றெடுத்தலில் அக்கறை செலுத்துவதாய் அமைந்து விடுகின்றது.

தனி மனிதன் பெற்றுக் கொள்ளும் கல்வியானது, முதலாளித்துவ சூழலுக்குள் அகப்பட்டு இருப்பதினால், பல்வேறுபட்ட அழுத்தங்கள் அக் கல்வியின் மீதும், கற்போர் மீதும், கற்பிப்போர் மீதும் திணிக்கப்படுகின்றது. ஆரம்ப காலங்களில் கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்ளாதலும், கொடுத்தலும் எவ்வளவு இலகுவானதும் சுவாரஸ்யமானதுமாக இருந்தன? கற்றுக் கொடுக்கும் பாடசாலைச் சூழலும் கூட ரம்மியமானதாகவே அமைந்திருந்தது. இன்றைய சூழலில் இவை அனைத்தும் மாணவர்களுக்குள் அழுத்தம் கொடுக்கும் சூழ்நிலைகளாகவே உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. எதிர்காலப் போட்டித் தன்மை, கல்வியில் தனியார் மயமாக்கல், வேலை உலகுசார் கல்வி, முதலாளித்துவப் பண்புசார் கல்வி மீதான செலவினங்கள், கல்விக்குச் செலவாகும் காலம், ஆளுக்கு ஆள் முந்திச் செல்லல் என்ற முனைப்பு கொண்ட கலாசாரம் என்பன கல்வியை ஒரு விலை பொருளாக்கி உள்ளது.

இவ்வாறான அழுத்தங்கள் பல மாணவர்களை அலைக்கழிக்கும் சூழலுக்கு மத்தியில் இன்று புதிய பேசு பொருளாக பாடசாலைக்குள் மாணவர்கள் மத்தியில், இளைஞர்கள் மத்தியில், சமூகத்தில் போதைப் பொருட்களை உட்புகுத்தல் அமைகின்றது. ஆரம்ப காலத்தில் போதைப்பொருள் என்பது சிகரெட், மதுபானம், வெற்றிலை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடுவதாய் அமைந்திருந்தது. இன்று அது பல்வேறு வடிவத்திலும், பெயர்களிலும் உயிர்க்கொல்லியாக சமூகத்தில் ஊடுருவி இருப்பது பெரும் அச்சத்தையும், பயத்தையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது. இவ்வாறான போதைப் பொருள் பாவனையானது, இளம் சமூகத்தினரையும் குறிப்பாக மாணவர்களையும், பெற்றோர்களையும் பீதியடையச் செய்துள்ளது. இது மாணவர்களின் கல்விக்கும் எதிர்கால வாழ்வுக்கும் ஒரு சவாலாகவே அமைந்திருக்கின்றது. இந்நிலைமையானது பல்வேறு குற்றவியலுக்கும் சமூகவிதமானச் செயல்களுக்கும் சிறுவர்களையும் இளைஞர்களையும் வயத வந்தோரையும் இட்டுச் செல்கின்றன.

இலங்கையிலே சிறுவர்களின் சட்ட விரோதமான செயற்பாடுகள் கீழ்க் காணும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

கற்பழிப்பு, சிறுவர் துஷ்பிரயோகம், கொலை, வீட்டிலிருந்து ஓடிப் போதல், பலதரப்பட்ட வியாபாரிகளுக்கு உதவி செய்தல், கூட்டமாகச் சேர்ந்து மற்றவர்களை அச்சுறுத்துதல், சூதாடுதல், போதைப் பொருள் கடத்தல், கைமாற்றுதல், வஞ்சனைகளைச் செய்தல், சண்டைகளில் ஈடுபடுதல், பெற்றோருக்கு அடங்காமை, அனுமதி இன்றி பயணங்கள் செல்லுதல், பாடசாலைகளுக்குள் சட்ட மீறல்கள், பொது இடங்களில் வினயம் இன்றி நடத்தல், பொதுமக்களினதும் அரசாங்கத்தினதும் உடைமைகளைச் சேதப்படுத்துதல், வயது முதிர்ந்த செயலாற்ற முடியாதவர்களுக்கு இடையூறு விளைவித்தல், பிச்சை எடுத்தல், காழகர்களாகச் சமூகத்தில் பிழை செய்தல், காமக் களியாட்டங்களில் ஈடுபடுதல், காமத் திரைப்படங்களைப் பார்த்தல், காமத் திரைப்படங்களை விற்பனை செய்தல், காமத் திரைப்படங்கள் தயாரித்தல், பெற்றோர்களின் அனுமதியின்றி கணினி நிலையங்களுக்குச் செல்லல், பெண்களுக்கும், பிள்ளைகளுக்கும் இடையூறு செய்தல், பொது மலசல கூடங்களை வினயமற்ற முறையில் பயன்படுத்துதல், விபச்சாரத்தில் ஈடுபடுதல், விபச்சாரத் தொழிலில் ஈடுபடுதல், பணத்திற்காக

உடலை விற்பனை செய்தல், பெண்களின் மலசல கூடங்கள், குளிக்கும் அறைகள் என்பவற்றை எட்டிப் பார்த்தல், ஆயுதங்களைப் பாவித்தல், தம்மைத் தாமே காயப்படுத்திக் கொள்ளுதல், ஆயுதங்களைக் கொண்டு பிறரைத் தாக்குதல், காயப்படுத்துதல், விளையாட்டுப் போட்டிகளின் போதும், பொது நிகழ்வுகளின் போதும் மற்றவர்கள் இடையூறாக இருத்தல், பொது இடங்களிலும், பொது மலசல கூடங்களிலும் மோசமான மனித ஆண், பெண் உறுப்புகளை வரைதல், தன்னிசைச் சேர்க்கையில் ஈடுபடுதல், திருடுதல், வீடுகளில் கொள்ளையடித்தல், வாகனங்களைக் கடத்துதல், வாகன விபத்துகள் போன்ற மோசமான விடயங்களில் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கொள்ளப் போதைவஸ்து பாவிப்ப வர்கள் அதிகமாக நாட்டம் செலுத்துகின்றனர். இது ஒரு சமூகப் பிரச்சினையாகும்.

திட்டமிடப்பட்டு சமூகத்துள் விதைக்கப்படும் இப் போதைப் பொருள் பாவனையானது, அரசு மற்றும் அரசு சார்ந்த நிறுவனங்கள், பாதுகாப்புத் தரப்பினர், கடைக்காரர்கள், சிற்றுண்டிச் சாலை உரிமையாளர்கள், பெற்றோர் என ஒரு சங்கிலிக் கோர்வைக்குள் மாணவர்களையும் எளிதாகப் புகுத்தி இருப்பது சமூகத்தைத் திட்டமிட்டுச் சீரழிக்கும் ஒரு செயற்பாடாகும். திட்டமிடப்பட்டு மாணவர்களையும், கல்வியையும் சீரழிக்கும் இச் செயற்பாடானது, எதிர்காலக் கல்விச் சமூகத்திலும் பெரும் தாக்கத்தினை ஏற்படுத்தும் என்பதில் எந்தவித ஐயமும் இல்லை.

இப்போதைப் பொருட்களைக் கடத்தல்காரர்கள் மாத்திரைகளாகவும், அழகிய இனிப்புப் பண்டங்களாகவும், கவர்ச்சிகரமான தின்பண்டங்களில் உள் ஊட்டிகளாகவும், குளிர்மானங்களாகவும் கொடுக்கின்றனர். பெரும்பாலான இடங்களில் இவற்றைப் பெற்றோர்கள் மூலமாகவே பாடசாலை மாணவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதும் அவதானிக்கப்பட்டுள்ளது. வறுமைப்பட்ட பெற்றோர்களைக் குறி வைத்துக் கருவிகளாக்கப்பட்டு, அவர்களுக்கூடாக மாணவர்கள் மத்தியில் அம் மாணவர்க்கூடாகவும் விற்பனை செய்யப்படுகின்றது. கடந்த ஆறு மாத கால இடைவெளிக்குள் பாடசாலையில் 20% மாணவர்களுக்கு இப்போதைப் பொருள்கள் பாவனை மிக விரைவாகப் பரவலடையச் செய்யப்பட்டுள்ளது. வறுமையில் பாதிப்புக்குள்ளான குடும்பத்தினர் ஊடாக, அவர்களின் பிள்ளைகளையே கைக்கூலிகளாகப் பாவித்து மாணவர்களுக்கு இது விற்பனை செய்யப்படுவது கொடூரமானதாகும்.

இவ்வாறான போதைப் பொருட்களைக் கடத்தும் செயல் இனத்துவ ரீதியாக, சமூக ரீதியாக குறிப்பிட்ட சமூகக் குழுவுக்குள் புகுத்தப்படும் பொழுது அது வளர்ந்து வருகின்ற எல்லா வாய்ப்புகளையும், வளர்ச்சிகளையும் முடக்கி விடுவதனை நாம் அவதானிக்க முடிகின்றது. இவ்வாறான போதை ஊட்டப்படுவதன் மூலம் குறிப்பிட்ட குழுமத்தின் கல்வி, உடல் நலம், உளநலம், ஆளுமை, எதிர்பார்ப்பு, உறவு நிலைகள், நம்பிக்கை, பயனுறுதி என்பன பாதிக்கப்படுகின்றது. பேரினவாத அரசின் திட்டமிடப்பட்ட சமூகங்களை அழிக்கும் செயற்பாடாகவே இதனைக் கருத முடிகின்றது. இது குறிப்பிட்ட பிரதேச இன ரீதியான மறைமுக அடக்குமுறைச் செயற்பாடாகவும் காணப்படுகின்றது. மேலும் எதிர்காலத்தில் சிறந்த பரம்பரையை உருவாக்குவதையும் இப்போதைப் பொருட் பாவனை தடுகின்றது.

மேலும் இப்போதைப் பொருள் பாவனையினால், குறிப்பிட்ட உயிரின் நரம்பு மண்டலம் வெகுவாகப் பாதிக்கப்படுகின்றது. நரம்பு மண்டலப் பாதிப்பினால் சிந்தனா சக்தி இழக்கப் படுகின்றது. இப்பாதிப்பானது, கல்வியினைத் தொடர்வதை, சிந்திப்பதை, அறிவைப் பெற்றுக்

கொள்வதை, ஆளுமையை நிலை நிறுத்துவதனைப் பெருமளவு பாதிப்படையச் செய்கின்றது. இது பெற்றுக்கொள்ளும் கல்வியின் விளைவை அல்லது அடைவையும் பாதிக்கின்றது.

எனவே, இவ்வாறான பாதிப்பை உண்டாக்கும் போதைப் பொருட் பாவனையை ஊடகங்களும், பெற்றோர்களும், பாடசாலைகளும், அயற் சமூகமும், சமூகச் செயற்பாட்டாளர்களும் வெறுமனே கதைத்துக் கொண்டிருப்பதனால் குறைத்து விட முடியாது. எனவே அவற்றை வினைத்திறன் உள்ள செயற்பாடுகள் ஊடாக நிறுத்த வேண்டிய வழிமுறைகளைத் திட்டமிடுவதும் மிக அவசியமானதாகும். மிக விரைவான செயற்பாடுகளை முன்னெடுப்பதன் மூலம், இளவயதினரையும் மாணவர்களையும் எதிர்காலக் கல்வியையும் இதிலிருந்து நாம் காப்பாற்ற முடியும். மாணவர்களுக்கான உன்னத உலகத்தையும் நாம் உருவாக்கிக் கொடுக்க முடியும்.

போதைப் பொருள் தடுப்புக்காக இரண்டு விடயங்களை நாம் முன்னெடுக்க வேண்டும். ஒன்று எதிர்காலத்தில் போதைப் பொருட் பாவனையைத் தடுப்பது. இரண்டாவது, போதையினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை மீட்டெடுக்கும் முன்னெடுப்புக் காலத்தில் தடுப்பது என்பது தனி மனிதரால் ஆக முடியாதது. அரசு, அரசு சார்ந்த நிறுவனங்கள், ராணுவத்தினர், போலிசார், பாடசாலை சமூகம், பெற்றோர், மாணவர்கள், இளைஞர்கள் ஒன்றுபட்டு செயல்படுதல் வேண்டும். இவர்கள் ஒன்றுபட்டு நேர்மையாக உழைப்பதன் மூலம் அவற்றை நிறுத்துவதற்கான முன்னெடுப்புகள் சாத்தியமாகும். சுய லாபம் கருதாமல் இதயசுத்தியுடன் அரசு இதனைத் தடுப்பதற்கான சட்ட ரீதியான நடைமுறைகளை முன்னெடுப்பது அவசியமாகும்.

போதையால் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பவர்களைக் குறிப்பாக மாணவர்களைக் கொடுமமாக அச்சமுட்டக்கூடிய பெரும் குற்றம் புரிந்தவனை நோக்கும் பாவனையில் இருந்து சமூகம் விளக்கம் பெற வேண்டும். அவ்வாறானவர்களை இரகசியமாகவும், மிகுந்த அன்போடும், அக்கறையோடும் கரிசனையோடும், அணுகுவதன் மூலமாகவும் மீட்டெடுக்க முடியும். அவர்களுக்கான வழிகாட்டல் ஆலோசனைகளையும் வழங்கும் பொழுது, அவர்களுக்கு உடல் நலத்தின் முக்கியத்துவம், கல்வியின் பயனுறுதி, ஆளுமை என்பவற்றை முறையாக உணர்த்துவதன் மூலம் வழிப்படுத்துவது சாத்தியமாகும்.

போதைப் பொருட் பாவனையினை மாணவர்கள், இளையோர் மத்தியில் அறிகுறிகளாகத் தென்படும் இடத்து அவற்றைப் பெற்றோர்களுடன் கலந்துரையாடி பாடசாலை அதிபர் ஆசிரியர்களின் உதவியுடன் மீட்டெடுக்க முடியும். மேலும் அவர்களால் உளரீதியான பாதிப்புகளைச் சரியான முறையில் கையாளுவதும் மிக அவசியமாகும். மேலதிக ஆலோசனை தேவைப்படும் இடத்து அவர்களை உளநல மருத்துவரை அணுகச் செய்வதன் மூலம் வழிப்படுத்தலாம்.

இவ்வாறான மாணவர்கள் பாதிப்புறும் பொழுது, குறிப்பிட்ட பாடசாலைகளுக்கு அது களங்கமென அவற்றை மறைத்து வைப்பதனையும், வெளிப்படுத்தாமையும் காணப்படுகின்றது. பாடசாலைகள் வெளிப்படையாக இதனை முன்னெடுப்பதும் மிக அவசியமாகும். போதைப் பொருட்களை நாட்டுக்குள் கொண்டு வருபவர்களும், அதற்கு வழி விடுபவர்களும் கைகட்டி வெட்கப்படாமல் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் போது அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் தைரியமாக இருக்க வேண்டிய மனப்பாங்குகளை வளர்ப்பதில் பாடசாலைகள் கட்டாயமாக அக்கறை கொள்ளல் வேண்டும். எறிந்தவன் இருக்க அம்பை நோவாது, வேடிக்கையாவது

போல் இங்கும் பாதிக்கப்பட்டவர்களை மட்டும் காட்டுவதும் நியாயமாவதில்லை. ஒரு மாணவன் அவ்வாறு போதைப் பொருட் பாவனையால் சிக்குண்டால், அம் மாணவனை மட்டும் சார்ந்ததல்ல அச்செயல். அரசு தொடங்கி அடிமட்டம் வரை அதற்கான பொறுப்பினையும் வேண்டும். அது சார்ந்தும் பதிலுரைக்கவும் வேண்டும். இளையவர்கள் இதிலிருந்து விடுபட சகல மட்டத்தினரும் உழைக்க வேண்டியது அவசியமாகும்.

மாகாண, மாவட்ட, பாடசாலை, குடும்ப, சமூக மட்டங்களில் கலந்தாலோசித்து மிக காத்திரமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது அவசியமாகும். இவை நிரந்தரமானதாகவும், நிலையானதாகவும், பயனுறுதி கொண்டதாகவும் அமைய வேண்டும். பெரும்பாலும் சமூக நலன் விரும்பிகள், ஆசிரியர்கள், அதிபர்கள், பாதுகாப்புத் தரப்பினர், சமூக நிறுவனங்கள், அரசு மற்றும் அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்கள், சமய நிறுவனங்கள், வைத்தியர்கள், மனநல ஆலோசகர்கள், எல்லோரினதும் துணையும் இங்கு அவசியமாகின்றது. மேலும் இங்கு போதைப் பாவனை பரவாமல் தடுப்பதும், பாதிக்கப்பட்டவர்களை மீட்டெடுப்பதும் மிக அவசரமானதும் அவசியமானதுமாகும். இதன் தாமதம் எதிர் விளைவுகளை பலப்படுத்தி சமூக சீரழிவுகளுக்கு வழிவகுக்கும்.

மலையகத்தில் மேம்படுத்தப்பட வேண்டிய சிறுவர் நலன்

ஆ. புரியரசன்

அதிபர் பது/மீதும்பிட்டிய இல.2, தமிழ் வித்தியாலயம், பசறை

பிரித்தானிய காலனித்துவ ஆட்சியில் தென்னிந்தியாவிலிருந்து கூலித்தொழிலாளர்களாக இலங்கைக்கு அழைத்து வரப்பட்ட இந்திய வம்சாவளி மலையக மக்கள் இங்கு வந்து இரு நூற்றாண்டுகள் பூர்த்தியாகின்றன. தென்னிந்தியாவில் கடும் பொருளாதார நெருக்கடியை சந்தித்த அவர்கள் பல்வேறு அபிலாசைகளுடன் இலங்கை வந்து செல்வ, செழிப்புடன் தாயகம் திரும்ப எண்ணியிருந்தனர். அவர்களது ஆசைகள் நிராசையாகி போக, தமது கடின உழைப்பை இம்மண்ணுக்கு உரமாக்கி அடர் காடுகளையும், மேட்டு நிலங்களையும் பசுமை மிகு பெருந்தோட்ட பயிர்செய்கை விளைநிலங்களாக மாற்றி அமைத்ததோடு நாட்டின் அந்நிய செலாவணி வருமானத்திற்கும், பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் அச்சாணியாக திகழ்ந்து வருகின்றனர்.

பெருந்தோட்ட கூலித்தொழிலாளர்களாக இங்கு அழைத்து வரப்பட்ட இந்திய வம்சாவளி தமிழர்கள் நாட்டின் ஏனைய சமூகத்தினரோடு ஒப்பிடுகையில் தமது வாழ்க்கை நிலையில் பின்தங்கியுள்ளனர். இதற்கு பல்வேறு காரணங்கள் ஏதுவாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு சமூக கட்டமைப்பு தொடர்லயன் குடியிருப்புகளுடன் கூடிய வாழ்க்கை முறை, உழைப்பிற்கு ஏற்ற ஊதியம் இன்மை, இலவச கல்வியைப் பெற்றுக் கொள்வதில் எதிர்நோக்கும் சவால்கள், நாட்டிற்கான சில சட்ட ஏற்பாடுகள் நாட்டில் வாழும் ஏனைய சமூகத்தினர் அனுபவிக்கும் சலுகைகள் வரப்பிரசாதங்களை மலையக சமூகத்தினர் அனுபவிப்பதை தடுக்கின்றமை உட்பட பல காரணிகள் இதில் பிரதானமானவையாக காணப்படுகின்றன என ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர்.

இவ்வாறான சூழ்நிலையில் பெருந்தோட்டங்களில் வாழும் மலையக மக்கள் தமது அன்றாட வாழ்க்கையை கொண்டு நடத்துவதில் சவால்களை எதிர்நோக்கியுள்ளனர். உரிய ஊதியமின்றி நாளுக்கு நாள் எகிறிவரும் வாழ்க்கைச் செலவை சமாளிக்க முடியாது இம்மக்கள் திணறி வருகின்றனர். இதன் காரணமாக போஷாக்கான உணவை பெற்றுக் கொள்ளாதல், மூன்று வேளை உணவு உண்ணாதல், தமது பிள்ளைகளை முறையாக பராமரித்து பாடசாலைக்கு அனுப்புதல் தமது இதர தேவைகளை முறையாக பூர்த்தி செய்தல் போன்ற

அத்தியாவசிய விடயங்களிலும் கடும் பின்னடைவை எதிர்நோக்கியவர்களாக இவர்கள் இருந்து வருகின்றனர்.

மலையக மக்களிடையே இயல்பாக காணப்படும் பொருளாதார நெருக்கடி அவர்களது பிள்ளைகளின் நலனை பேணுவதில் கடும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. “இன்றைய சிறுவர்கள் நாட்டின் நாளைய தலைவர்கள்” என்ற கூற்றுக்கு இணங்க சிறுவர்கள் முக்கியத்துவமானவர்கள். அவர்களது உரிமைகள் உரிய முறையில் பேணப்பட்டு உணர்வுகளுக்கு மதிப்பளித்து ஆக்கபூர்வமான செயல்பாடுகளில் ஈடுபட இடமளிக்கப்பட வேண்டும் என அடிக்கடி வலியுறுத்தப்பட்டு வருகின்றது. எனினும் மலையக சிறுவர்கள் இவ்வாறான அடைவுகளை எய்துவதில் நெருக்கடிகளை சந்தித்து வருகின்றனர். மலையகத்தில் சிறுவர்களுக்கு எதிரான துஷ்பிரயோகங்களும் உரிமை மீறல்களும் அதிகரித்து காணப்படுகின்றன.

ஒவ்வொரு தனி மனிதனது வாழ்விலும் சிறுவர் பராயம் இன்றியமையாத மறக்க முடியாத அனுபவங்களை கற்றுத் தருவதாக அமைந்து வருகின்றது. இப்பருவத்தில் பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளின் ஆக்கபூர்வமான செயற்பாடுகளுக்கு முழு கதந்திரம் அளித்து ஒத்துழைப்பதன் மூலம் அவர்களது பல்வேறு திறன்கள் வெளிக்கொணரப்படுவதுடன், அவை விருத்தியடைந்து எதிர்கால வாழ்க்கைக்கு பயனளிக்கவும் வழி வகுக்கின்றது. அன்றி சிறுவர்கள் மீது தமது விருப்புக்கு மாறாக தமது அபிலாசைகளை பெற்றோர் திணிப்பது, அவர்களது இயல்பான விருத்தியில் பாதிப்பை ஏற்படுத்தி, பிறழ்வான தாக்கத்தை ஏற்படுத்த வழிவகுக்கும் என்பது அனுபவ உண்மை.

மலையக சிறுவர்கள் குறித்து நோக்கம் போது, அவர்கள் தமது அன்றாட வாழ்வில் பல்வேறு சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்து வளர்ந்து வருகின்றனர் என பேராதனை பல்கலைக் கழக சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் திருமதி ஆர். சோபனாதேவி மலையக சிறுவர்கள் குறித்து மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு கருத்து வெளியிடும் போது, “பெருந்தோட்டங்களில் 6-14 வயதிற்குட்பட்ட சிறுவர்களில் 10.3 வீதமான ஆண் பிள்ளைகளும் 14.6 வீதமான பெண் பிள்ளைகளும் முழு நேர தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளனர். இதை மையமாகக் கொண்டு நோக்கும்போது 12.4 வீதமான சிறுவர்கள் முழு நேரத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். இது கவலைக்குரிய விடயம்” என குறிப்பிடுகின்றார்.

உலக நாடுகளில் சிறுவர் நலன் பேணி பாதுகாத்து அவர்களது உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்காக 1924ஆம் ஆண்டில் ஜெனிவாவில் சிறுவர்களின் பாதுகாப்பு கருதி பிரகடனம் முன்வைக்கப்பட்டது. எனினும் அது சட்டரீதியான அங்கீகாரம் பெறாமல் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. தொடர்ந்து 1948இல் ஐக்கிய நாடுகள் பொது சபையினால் முன்மொழியப்பட்ட அனைத்துலக மனித உரிமைகள் பிரகடனத்தில் சிறுவர் உரிமைகளை பாதுகாக்கும் விடயங்கள் உள்வாங்கப்பட்டிருந்தன. சிறுவர் உரிமைகளை மேலும் வலுப்படுத்தி பாதுகாக்கும் வகையில் 1959இல் ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச் சபை 10 அம்சங்களை உள்ளடக்கிய சிறுவர் உரிமை பிரகடனத்தை முன்மொழிந்தது. எனினும் இப்பிரகடனமும் பல்வேறு காரணங்களால் சட்ட வலுவற்று நடைமுறைக்கு வரவில்லை என சமூக ஆர்வலர்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றனர். 1979ஆம் ஆண்டை சர்வதேச சிறுவர் ஆண்டாக ஐக்கிய நாடுகள் மனித உரிமைகள் ஆணைக்குழு பிரகடனப்படுத்தியதுடன், ஆணைக்குழு நியமித்த விசேட குழு, சிறுவர்களின் பல்வேறுபட்ட நலன்களை ஆய்ந்தறிந்து சிறுவர் உரிமைகள் குறித்த சர்வதேச சமவாயத்தை

ஏற்படுத்த முனைப்புகளை மேற்கொண்டது. இதன் அடிப்படையில் 1989ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் பொது சபையினால் சிறுவர் உரிமை பிரகடனம் உருவாக்கப்பட்டது. 1991 இலங்கை அதை அங்கீகரித்ததுடன் 1999இல் இலங்கையும் ஒரு சிறுவர் சாசனத்தை ஏற்படுத்தியது. இதனை அடுத்து சிறுவர் நலனை பாதுகாப்பதற்கான நிறுவனம் உருவாக்கப்பட்டு அதிகாரியும் நியமிக்கப்பட்டார்.

இவ்வாறான அமைப்பு இலங்கையில் உருவாக்கப்பட்டாலும் பெருந்தோட்ட நிர்வாக கட்டமைப்பில் காணப்பட்ட நடைமுறைகள் காரணமாக மலையக சிறுவர்கள் பெரிதும் பலனடைய முடியவில்லை என்பது பொதுவான குற்றச்சாட்டாக உள்ளது. மலையகத்தை பொறுத்தவரையில் ஆண்களைப் போலவே பெண்களும் கடின உழைப்பாளிகளாக உள்ளனர். எட்டு மணி நேரத்துக்கு அதிகமாக தொழில் செய்து வீடு திரும்புகின்றனர். தேயிலை, இறப்பர் தோட்டங்களில் வேலை செய்பவர்களும் வர்த்தக நிலையங்களிலும் ஆடை தொழிற் சாலைகளில் வேலை செய்பவர்களும் தமது பிள்ளைகளை தோட்டங்களில் இயங்கி வரும் சிறுவர் அபிவிருத்தி நிலையங்களிலே (பிள்ளை பராமரிப்பு நிலையம்) விட்டு செல்கின்றனர். சிலர் தமது உறவினர்களிடம் பிள்ளைகளை பொறுப்பளித்து செல்கின்றனர். பிள்ளை தனது தாயின் அரவணைப்பு ஆதரவு மற்றும் வழிகாட்டலில் வளரும் வாய்ப்பினை குழந்தை பருவத்திலேயே இழந்து விடுகின்றது. இதனால் பிள்ளை வளர்ந்ததும் பெற்றோரின் எண்ணம் பிரதிபலிப்புகளுக்கு எதிராக செயல்படுவதை காணமுடிகின்றது.

பிள்ளைகள் பாடசாலை கல்வியைப் பெறுவதற்கு முன்னர் முன்பள்ளி கல்வி அவசியமாகின்றது. கல்வியானது பிள்ளைகளின் இயல்பான அறிவுத்திறன் விருத்திக்கு வித்திடுகின்றது. எனினும் புவியியல் சார் அமைவிட கட்டமைப்பு காரணமாக பெரும்பாலான பிள்ளைகள் பாடசாலை கல்வியை கற்பதற்கு முன் வழங்கப்படும் பள்ளி கல்வியை பெரும் வாய்ப்பை இழந்து விடுகின்றனர். முன் பள்ளிகள் தோட்டங்களை விட்டு தூரப்பிரதேசங்களில் அமைந்திருத்தல் போக்குவரத்து வசதியின்மை தினமும் முன்பள்ளிக்கு அழைத்துச் செல்வதில் காணப்படும் பொருளாதார ரீதியான சிரமங்கள் என்பவை கஷ்ட, அதிகஷ்ட புறத்தோட்டங்களில் உள்ள பிள்ளைகளை முன் பள்ளி கல்வியில் வெகுவாக பாதித்துள்ளன.

அத்தோடுபெருந்தோட்டங்களில் வாழும் அதிகளவான குடும்பப் பெண்கள் கடந்த இரு தசாப்தங்களாக வெளிநாட்டு பணிப் பெண்களாக வேலை வாய்ப்பினை பெற்று வெளிநாடு சென்று உழைப்பதில் அதிக நாட்டம் காட்டி வருகின்றனர். இவ்வாறு வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பிற்காக செல்லும் குடும்பப் பெண்கள் தமது பிள்ளைகளை பெற்றோரின் அல்லது நெருங்கிய குடும்ப உறவினரின் பராமரிப்பிலே விட்டுச் செல்கின்றனர். பொதுவாக வெளிநாடு செல்லும் குடும்பப் பெண்களின் பிள்ளைகள் தாத்தா, பாட்டி, சிறிய தாய் போன்ற உறவினர்களின் பராமரிப்பிலே வளர்க்கின்றனர். தாய் வெளிநாடு சென்றதும் தந்தை, தாயின் வெளிநாட்டு வருமானத்தில், குடும்பப் பொறுப்பை மறந்து சுகபோகங்கள் அனுபவித்து கடமை தவறி நடக்க தலைப்படுவதை அதிகளவான குடும்பங்களில் அவதானிக்க முடிகின்றது.

தாய், தந்தை என இருவரதும் பராமரிப்பில் இருந்து விடுபடும் பிள்ளை தமது பராமரிப்பாளர்களாக இருக்கும் தாத்தா, பாட்டி போன்ற மூத்தோரை இலகுவாக ஏமாற்றிவிட்டு, தன் போக்கிற்கு வளர ஆரம்பிக்கின்றது. இதன் காரணமாக சிறுவர்கள் கல்வியின் பயனை அறியாமல் பாடசாலை கல்வியை தவிர்த்து வேறு விடயங்களில் நாட்டம் கொள்கின்றனர். சமூகத்திற்கு ஒவ்வாத சமவயது சுகபாடிகளுடன் நட்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டு நெறிபிறழ்வான

நடத்தைகளில் ஈடுபடுகின்றனர். சிறு குற்றச்செயல்கள், போதைப்பொருள் பாவனை என்பவற்றில் 14 வயதிலும் குறைந்த ஆண் பிள்ளைகள் ஈடுபடுவதாக ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. சிறிது காலத்தில் இவர்கள் தொழில் தேடி கொழும்பு, தம்புள்ளை போன்ற இடங்களுக்கு செல்வதும் அதிகரித்துள்ளது.

நாட்டில் ஏற்பட்ட கொரோனா தொற்று காரணமாக பாடசாலைகளுக்கு நீண்ட விடுமுறை 2020இல் வழங்கப்பட்டது. ஸ்மார்ட் கைபேசியின் ஊடாக Zoom தொழில்நுட்பத்தில் கல்வி கற்பதற்கான வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டது. இக்காலப் பகுதியில் அதிகளவான மாணவர்கள் பாடசாலை கல்வியை முறையாக பெறுவதில் பொருளாதார தொழில்நுட்ப ரீதியாக பல்வேறு சவால்களுக்கு முகம் கொடுத்தனர். பெருந்தொற்று நிலைமை மாறி மீண்டும் பாடசாலை கல்வி நடவடிக்கைகள் வழமைக்கு திரும்புகையில் அதிகளவான மாணவர்கள் பாடசாலைகளில் இருந்து இடைவிலகி செல்வது அதிகரித்துள்ளது. பாடசாலைகளில் இடைவிலகிய பெரும்பாலானவர்கள் சிறுவர் தொழிலாளர்களாக மாறியுள்ளனர். இவர்கள் பிரதான நகரங்களிலும், விவசாய நிலங்களிலும் தொழில் புரிவது வேதனைக்குரிய விடயமாகும். பெண்பிள்ளைகள் வீட்டு வேலைக்காக பிரபல தனவந்தர்களின் வீடுகளுக்கு அழைத்துச் செல்லப்படுகின்றனர். இப்பணிக்காக பெருந்தோட்டங்களில் தரகர்கள் இருப்பதும் அவர்களின் ஆசை வார்த்தையில் பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளை தாரை வார்ப்பதும் தவிர்க்க முடியாத தொடர்கதையாக உள்ளது.

தொழிலுக்கு செல்லும் சிறுமிகள் துஷ்பிரயோகங்களுக்குட்பட்டு உயிர் நீத்த சம்பவங்கள் மலையகத்தில் பதிவாகியுள்ளன. வீட்டு வேலைக்குச் சென்ற சிறுமி இஷாலினியின் மரணம் இதற்கு தக்கச் சான்றாகும். தவிர பெண் பிள்ளைகள் தமது வீட்டு சூழலிலும் நெருங்கிய உறவினர்களாலும் பல்வேறு சந்தர்ப்ப சூழ்நிலைகளில் துஷ்பிரயோகத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றனர். இதன் காரணமாக சிறுபராயத்தில் குழந்தையை பிரசவித்தல், இளவயது திருமணம் என்பன அதிகரித்துள்ளன.

மலையகத்தில் 3.8 வீதமான சிறுவர்கள் பாடசாலை கல்வியை தொடராது எவ்விதமான குறிப்பிடத்தக்க செயற்பாடுகளும் இன்றி வீணே சுற்றித் திரிவதாக ஆய்வொன்றின் மூலம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இவர்களின் பிறழ்வான நடத்தைகள் சமூகத்தில் குற்றச் செயல்கள் பெருகவும், போதைப்பொருள் பாவனை அதிகரிக்கவும் வழிசமைத்துள்ளன.

தோட்டப்புற வைத்தியசாலைகளில் முறையான வைத்திய வசதிகள் இல்லாத நிலையில் அதிகளவான தோட்டங்களில் உள்ள பெற்றோர் சிறுவர்களின் உடல், உள ஆரோக்கியம் தொடர்பாக கரிசனை கொள்வதற்கு நகர்ப்புற வைத்தியசாலைகளிலேயே தங்கியுள்ளனர். வறுமை, பொருளாதார நெருக்கடி காரணமாக சிறுவர்களுக்கான போஷாக்கான உணவை பெற்றுக் கொடுப்பதில் பெற்றோர் சிரமங்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

இவ்வாறான நிலைமையில் மலையக சிறுவர்களின் நலன் பேணுவது தொடர்பாக நாம் அக்கறை காட்ட வேண்டியது அவசியமாகின்றது. பெருந்தோட்டங்களில் தொழில் புரியும் குடும்பங்களின் வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்புகளை தொழிற்சங்கங்கள் கம்பனி நிர்வாகங்களுடன் கலந்துரையாடி புதிய தொழில் நடைமுறைகளைத் தோட்டங்களில் கொண்டு வர வேண்டும். இதன் மூலம் பொருளாதார ரீதியான மேம்பாடு ஏற்பட்டு அது பிள்ளை பராமரிப்பில் சாதகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும்.

தோட்டங்களில் இயங்கி வரும் சிறுவர் அபிவிருத்தி நிலையங்கள், முன்பள்ளிகள் மற்றும் வைத்தியசாலைகள் என்பனவற்றின் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளை நவீன காலத்திற்கு ஏற்ற வகையில் மாற்றி அமைக்க வேண்டும். சிறுவர் அபிவிருத்தி நிலையம், முன்பள்ளி என்பவற்றுக்கு தொழில் தகைமையுடன் கூடிய உத்தியோகத்தர்கள் நியமிக்கப்பட்டு பிள்ளைகளின் வளர்ச்சியில் அக்கறை செலுத்தப்பட வேண்டும்.

சிறுவர் மேம்பாட்டை இலக்காகக் கொண்டு அவர்களுக்கான பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள் உருவாக்கப்படுவது அவசியமாகும். சிறுவர் கழகங்கள், விளையாட்டு மைதானங்கள் அமைப்பதன் மூலம் சிறுவர்களின் ஒன்றிணைவையும் சமூக பங்குபற்றலையும் அதிகரிக்க முடியும். வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பிற்குச் செல்லும் பெண்கள் முறையான சட்ட ஏற்பாடுகளுடன் செல்வதை உறுதிப்படுத்தவும், அவர்களது பிள்ளைகள் தொடர்பாக கரிசனை காட்டவும் சமூக ஆர்வலர்களும் தன்னார்வ நிறுவனங்களும் விழிப்புணர்வு செயற்பாடுகளை தோட்டங்களில் முன்னெடுக்க வேண்டும்.

பிள்ளைகளின் பாடசாலை கல்வியை உறுதிப்படுத்துவதற்கு, பாடசாலை மட்டத்தில் இயங்கும் கட்டாய கல்விக்கான குழுக்களின் வினைத்திறன் மிக்க செயற்பாட்டை உறுதிப்படுத்த வேண்டும். சிறுவர்களின் எதிர்காலம் சிறந்தால் மட்டுமே நாளை சமூக மாற்றம் இடம்பெற்று மலையக சமூகம் விடியலை நோக்கி பயணிக்கும் என்பதை பெற்றோருக்கு உணர்த்துவதற்காக கீழ் மட்டத்திலிருந்து பெற்றோரை தெளிவுபடுத்தும் விழிப்புணர்வு வேலை திட்டங்கள், சிறுவர்கள் பாதிப்பும் அனைத்து பகுதிகளிலும் மேற்கொள்ளப்படுவது அவசியம் ஆகும்.

இலங்கையில் சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பாக 1992 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்ட சாசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ள விடயங்களில் உயிர் வாழ்வதற்கும், அபிவிருத்திக்குமான உரிமை, பெற்றோரை பற்றி அறிந்து கொள்வதற்கும் அவர்களின் பாதுகாப்பை பெற்று கொள்வதற்கான உரிமை, பெற்றோரிடமிருந்து பிரிக்க முடியாமைகாண உரிமை, கருத்துக்களை வெளியிடுவதற்கான உரிமை, சிந்திப்பதற்கும் மனசாட்சிக்கும் மதத்திற்குமான உரிமை, கூட்டிணைவதற்கான உரிமை, தனித்துவத்திற்கான சுதந்திரம், போதிய கல்விக்கான உரிமை, ஆரோக்கியத்திற்கான உரிமை, ஓய்வுக்கும் விளையாடுவதற்குமான உரிமை, பொருளாதார சுரண்டல்களில் இருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான உரிமை, பாலியல் துஷ்பிரயோகத்திலிருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான உரிமை, ஆபத்தான செயல்களில் ஈடுபடுவதில் இருந்து பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான உரிமை, சுதந்திரத்திற்கும் தற்காப்பிற்குமான உரிமை என்பவை தொடர்பாக சிறுவர்களை விழிப்புணர்வு ஊட்டுவதன் மூலம் அவர்கள் மத்தியில் சாதகமான நேர் மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முடியும்.

சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான சட்ட ஏற்பாடுகள் இருக்கின்ற போதிலும் அது குறித்த தெளிவின்மையும், அறியாமையும் மலையக சமூகத்திற்கு மட்டுமல்லாது ஏனைய சமூகங்களுக்கும் உள்ளதால் சிறுவர்கள் பாதிக்கப்படும் போது அவர்களின் நலன் பேணுவதில் பாரிய சிக்கல்கள் தோன்றுகின்றன. இந்த வகையில் நோக்கும்போது, மலையக சிறுவர் நலன்களை பேணுவதில் அரசு நிருவாகக் கட்டமைப்பில் இயங்கும் நிறுவனங்களைப் போலவே, மலையக சமூகத்தின் பால் அக்கறை கொண்டுள்ள தொண்டு நிறுவனங்களும் சமூக அமைப்புகளும் முறையான திட்டங்களுடன் செயற்பட்டு, 18 வயதிற்குட்பட்ட சிறுவர்கள் இடையே புரிந்துணர்வு, பாலின சமத்துவம், தன்னம்பிக்கை போன்ற ஆரோக்கியமான விடயங்களை விரைந்து ஏற்படுத்துவதன் மூலம் மலையகத்தில் சிறுவர் நலனை மேம்படுத்த முடியும் என்பது திண்ணமாகும்.

அரசியல்

**நுவரெலியா மாவட்டத்துக்கு
மேலதிக பிரதேச செயலகங்கள்
அமுல்படுத்தப்படாமை ஒரு அப்பட்டமான
மனித உரிமை மீறல்**

சிவலிங்கம் சிவகுமாரன்
வீரகேசரி ஆசிரியப்பீடம்

மலையக மக்கள் அதிகமாக வாழும் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் பிரதேச சபைகளும் பிரதேச செயலகங்களும் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் எனப் பலரும் பல்வேறு கோரிக்கைகளை நீண்டகாலமாக முன்வைத்து வந்தனர். ஆனால் இந்தக் கோரிக்கைகள் மற்றும் நகர்வுகள் வெறும் வரைபாகவே பல ஆண்டுகளாகக் காணப்பட்டு வந்தது. கடந்த நல்லாட்சி அரசாங்கத்தில் தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணியின் கோரிக்கை காரணமாக, 2018ஆம் ஆண்டு உள்ளூராட்சித் தேர்தலுக்கு முன்பதாக நுவரெலியா மாவட்டத்தில், நான்கு பிரதேச சபைகள் மேலதிகமாக உருவாக்கப்பட்டன.

இருப்பினும், அரசு பொறிமுறையூடாகச் செயற்படப் பிரதேச செயலகங்கள் என்ற கட்டமைப்பு இன்றியமையாததாகும். துரதிர்ஷ்டவசமாக எமது நாட்டில் இந்தக் கட்டமைப்பு ஏற்றத்தாழ்வினைக் கொண்டிருப்பது கவனத்திற்குரியது. ஏறத்தாழ 10 ஆயிரம் மக்கள் தொகையினருக்கு இந்த நாட்டில் ஒரு பிரதேச செயலகம் காணப்படுகின்ற அதேவேளை, இரண்டு இலட்சத்திற்கும் அதிகமான மக்கள் தொகையினருக்கும் ஒரு பிரதேச செயலகம் என்ற நிலைமையும் எமது நாட்டிலேயே காணப்படுகின்றது. குறிப்பாக நுவரெலியா மாவட்டத்தில் அம்பகமுலை பிரதேச செயலகத்திற்குட்பட்ட பகுதிகளில் 222,014 மக்களுக்கு ஒரு பிரதேச செயலகமும், நுவரெலியா பிரதேச செயலகத்திற்குட்பட்ட பகுதிகளில் 228,890 மக்கள் தொகையினருக்கு ஒரு பிரதேச செயலகமும் அமைந்துள்ளது. அம்பகமுலை, நுவரெலியா தவிர்ந்து கொத்மலை, ஹங்குராங்கெத்தை, வலப்பனை ஆகிய பிரதேச செயலகங்களும் காணப்படுகின்றன. அவை தொடர்பான சனத்தொகை விபரங்கள் பின்வரும் அட்டவணை 1இல் காட்டப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை -1

இல	பிரதேச செயலகம்	கி.சே. பிரிவு	சனத்தொகை	சிங்களம்	தமிழ்	முஸ்லிம்	வேறு
1	அம்பகமுலை	67	222,014	47,981	168,910	4,772	350
2	நுவரெலியா	72	228,890	44,897	177,106	5,735	1,153
3	கொத்தலை	96	109,193	57,262	44,217	7,443	271
4	வலப்பனை	125	112,364	70,290	40,591	805	48
5	ஹங்குராங்கெத்தை	131	95,539	82,927	12,075	510	27
	மொத்தம்	491	768,000	303,987	442,899	19,266	1,849

மேற்குறித்த அட்டவணையைப் பார்க்கும் போது, பலருக்கும் ஒரு உண்மை விளங்கும். அதாவது நுவரெலியா மாவட்டத்தில் அதிகமாகப் பெரும்பான்மையின மக்கள் வாழ்ந்து வரும் வலப்பனை, கொத்தலை, ஹங்குராங்கெத்தை ஆகிய பிரதேச செயலாளர் பிரிவுகளில், மக்களின் தொகைக்கேற்ப கிராமசேவகர் பிரிவுகள் (கி.சே.பி) அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன. பெரும்பான்மையாகத் தமிழர்கள் வாழ்ந்து வரும் அம்பகமுலை மற்றும் நுவரெலியா பிரதேச செயலகப் பிரிவுகளில் மிகக்குறைந்த அளவான கிராம சேவகர் பிரிவுகளே உள்ளன. இந்தப் பாரபட்சத்தை இத்தனை வருடங்களாக ஆட்சிக்கு வரும் அரசாங்கங்களும் அங்கீகரித்துக்கொண்டு தான் இருக்கின்றன.

இலங்கையிலேயே மிகப் பெரிய கிராம சேவகர் பிரிவும் நுவரெலியா மாவட்டத்தின் அம்பகமுலை பிரதேச செயலகத்தின் கீழேயே வருகின்றது. அதன் பெயர் 319 ஜி கெரகஸ்வோல்ட் கிராம சேவகர் பிரிவாகும். இங்கு 11 ஆயிரம் மக்கள் வாழ்கின்றார்கள். இத்தகைய பாகுபாட்டின் காரணமாக அரச வளங்களின் பகிர்ந்தளிப்பின்போது, பாகுபாடுகள் காணப்படுவதும் தவிர்க்கவியலாது. இவ்வாறான நிலைமையினை மாற்றியமைத்து எல்லை மீள் நிர்ணயத்தினூடாகக் கிராம சேவகர் பிரிவுகளை மாற்றுவதும், பிரதேச செயலகங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கப்படுவதும் அவசியமெனக் கோரிக்கை முன்வைக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பின்னணியில் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் உள்ள 5 பிரதேச செயலகங்கள், 13 ஆக அதிகரிக்கப்படல் வேண்டும் என்ற கோரிக்கை தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணியினால் நல்லாட்சிக் காலத்தில் உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சர் வஜிர அபேவர்த்தனவிடம் கோரிக்கையாக 19.03.2016ஆம் திகதி முன்வைக்கப்பட்டு கலந்துரையாடப்பட்டது.

அதன் தொடர்ச்சியாகத், தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணியின் நுவரெலியா மாவட்டப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மயில்வாகனம் திலகராஜ், நுவரெலியா பிரதேச செயலகங்கள் அதிகரிப்பு தொடர்பான சபை ஒத்திவைப்புப் பிரேரணையொன்றினை 2016ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் சபையில் சமர்ப்பித்திருந்தார். இதற்குப் பாராளுமன்றத்தில் பதிலளித்த உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சர் அதற்கான அமைச்சரவைப் பத்திரம் அமைச்சரவையில் வெகுவிநிலையில் சமர்ப்பிக்கப்படும் எனப் பதிலளித்திருந்தார். இதற்கென அரச அலுவலர்களைக் கொண்ட குழு நியமிக்கப்பட்டு அதற்கான வரைபு தயாரிக்கப்பட்டு உள்நாட்டு அலுவல்கள் அமைச்சரினால் அமைச்சரவைக்கு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அமைச்சரவைப் பத்திரம் 2019.05.08

அன்று அங்கீகரிக்கப்பட்டு அனுமதி கிடைக்கப்பெற்றது. இதனடிப்படையில் 2019.10.29ஆம் திகதி நுவரெலியா பிரதேச செயலக அதிகரிப்புத் தொடர்பில் வர்த்தமானி வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இதன்படி 5ஆக இருந்த பிரதேச செயலகங்கள் 10ஆக அதிகரிக்கப்படும் என்றும், மேலதிகமாக நோர்வூட், தலவாக்கலை, கொத்தமலை மேற்கு, நில்தண்டாஹின்ன, மத்துரட்ட ஆகிய 5 பிரதேச செயலகங்கள் புதிதாக உருவாக்கப்படும் என்றும் வர்த்தமானி அறிவித்தல் கூறியது.

இங்கு நோக்கப்பட வேண்டிய முக்கியமான விடயம் என்னவெனில், அமைச்சர் வஜிர அபேவர்தன காலி மாவட்டத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பிரதிநிதியாக விளங்கினார். ஆகவே நுவரெலியா மாவட்டப் பிரதேச செயலக அதிகரிப்பை அவர் தனக்கும் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொள்ளும் வகையில், காலி மாவட்டத்தில் இரண்டு உப பிரதேச செயலகங்களைப், பிரதேச செயலகங்களாக மாற்றும் வகையில் அதையும் சேர்த்து வர்த்தமானி அறிவித்தலை வெளியிடச் செய்தார்.

உருவாகியிருக்கும் பிரதான பிரச்சினை என்ன?

நுவரெலியா மாவட்டத்துக்கு மேலதிகமாக ஐந்து பிரதேச செயலகங்களை அமுல்படுத்த வேண்டும் என 2147/28ஆம் இலக்க 2019.10.29ஆம் திகதி அன்று வர்த்தமானி அறிவித்தல் வெளியிடப்படும் கூட, அது குறித்து எந்த அக்கறையுமின்றி அரசாங்கமும், நுவரெலியா மாவட்டத்தைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், இதற்குப் பொறுப்புக் கூற வேண்டிய மாவட்டச் செயலாளரும் அமைதியாகவே இருக்க, அதே வர்த்தமானியில் கூறப்பட்டவாறு, காலி மாவட்டத்தின் இரண்டு உப பிரதேச செயலகக் காரியாலயங்கள், பிரதேச செயலகங்களாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டுள்ளன.

2019ஆம் ஆண்டு ஆட்சி பீடம் ஏறிய புதிய அரசாங்கமானது, காலி மாவட்டத்தில் புதிதாக மூன்று பிரதேச செயலகப் பணிமனைகளைப் பூரண வசதியுடன் 2021ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதத்தில் உருவாக்கியது. அதன்படி உப பிரதேச செயலகங்களாகவிருந்த ரத்கம, மாதம்பக மற்றும் வந்துரம்பே என்பன பூரண செயலகங்களாகத் தரமுயர்த்தப்பட்டன.

இச்சம்பவத்துக்குப் பிறகு, இந்நாட்டின் குறித்த ஒரு பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வரும் மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்ட அநீதி மற்றும் பாரபட்சம் குறித்து சிவில் சமூகங்கள் கண்டணப் பேரணிகளையும், எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களையும் தொடர்ச்சியாக முன்னெடுத்து வந்தாலும், அது குறித்து அரசியல் பிரமுகர்களோ அல்லது அரசாங்கமோ எந்தப் பிரதிபலிப்புகளையும் வெளிப்படுத்தவில்லை. ஊடகங்களும் இந்தப் பாரபட்சத்தையும், உரிமை மீறலையும் கண்டித்துப் பத்திரிகைகளில் ஆக்கங்களைப் பிரசுரித்திருந்தன. சமூக செயற்பாட்டாளர்களால் இந்தப் பிரதேச செயலக விவகாரம் அடிக்கடி பேசு பொருளாக இருந்து வந்தது. பிரதேச செயலகங்களை உடனடியாக நடைமுறைப்படுத்தவும் கோரி “பிரிடோ” நிறுவனமானது, 2020.02.06 இல் நுவரெலியா மாவட்டச் செயலாளரை நேரில் சந்தித்துத் தெளிவுபடுத்தியதோடு, மலையகமெங்கும் திரட்டப்பட்ட 45 ஆயிரம் கையொப்பங்கள் அடங்கிய “தொகுப்பு” ஒன்றையும் ஏற்கனவே கையளித்திருந்தது. ஆனால் நடைமுறைக்கு எதுவும் சாத்தியமாகவில்லை.

இது இப்படியிருக்க, வர்த்தமானி அறிவித்தலை மீறும் முகமாக, திடீரென எந்த அறிவிப்பு களும் இல்லாமல், கடந்த வருடம் டிசம்பர் மாதம் (2021/12/13) தலவாக்கலை மற்றும்

நோர்லூட் பகுதிகளில் இரண்டு உப பிரதேச செயலகங்கள் காரியாலங்கள் திறந்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்குப் பிரதேச மக்கள் தமது கடும் எதிர்ப்பை வெளிக்காட்டியிருந்தனர். காரணம், திறந்து வைக்கப்பட்ட அன்றைய தினமே மேற்படி காரியாலங்கள் இரண்டும் மூடப்பட்டன. பின்னர் ஒரு மாதம் கழித்து வெறும் பிறப்பு, இறப்பு சான்றிதழ்களையும், மரம் தறிப்பதற்கான அனுமதிகளைப் பெறுவதற்கும், ஏனைய சாதாரண சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளவுமே இக்காரியாலங்கள் சிறியளவு மனித வளத்தைக் கொண்டு திறக்கப்பட்டன.

சமாளிப்புக்காகத் திறக்கப்பட்ட உப அலுவலங்கள்

இவ்வாறு அவசர அவசரமாகத் திறக்கப்பட்ட இரண்டு உபகாரியாலங்களும், குறித்த பிரதேசத்தில் வாழ்ந்து வரும் மக்கள் தொகைக்கேற்பவும், தமது சேவைகளை வழங்குவதற்கு ஏற்பவும் திட்டங்களைக் மேற்கொண்டிருக்கின்றனவா? என்றால் இல்லை என்பதே உண்மை. ஏனெனில், தலவாக்கலை உப பிரதேச செயலகப் பிரிவுக்குள் 1 இலட்சத்து 39 ஆயிரத்து 255 பேர் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இப்பிரிவிலுள்ள கிராம சேவகர் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை 34 மாத்திரமே. அதே போன்று நோர்லூட் உபகாரியாலப் பிரிவுக்குள் 1 இலட்சத்து 69 ஆயிரத்து 815 மக்கள் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இதற்குள் அடங்கும் கிராம சேவகர் பிரிவுகளின் எண்ணிக்கை 35 மாத்திரமே. உருவாக்கப்பட்ட உப காரியாலங்களுக்கு ஏற்ப கிராம சேவகர் பிரிவுகள் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. அதாவது உப காரியாலங்களுக்குக் கீழ் அவ்வாறு கிராம சேவகர் பிரிவுகளை உருவாக்க முடியாதென்பது இதன் கருத்து.

மனித உரிமை மீறலாகத் தீர்மானம் மேற்கொள்ளல்

இந்நிலையில் இதை ஒரு மனித உரிமை மீறலாகவே பார்த்த கண்டி சமூக அபிவிருத்தி நிறுவகமானது, நுவரெலியா மாவட்ட சிவில் சமூக அமைப்புகள், ஊடகவியலாளர்கள் மற்றும் கல்வித்துறை சார்ந்தவர்களை ஒன்றிணைத்து, 2022 ஜனவரி மாதம் 23ஆம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை, அட்டனில் ஒரு கலந்துரையாடலை ஏற்பாடு செய்திருந்தது. இக் கலந்துரையாடலில் அனைவரினதும் கருத்துக்கள் உள்வாங்கப்பட்டு, இச்செயற்பாட்டை ஒரு மனித உரிமை மீறலாக அடையாளப்படுத்தி வரைவு ஒன்றைத் தயாரித்து அதை இலங்கை மனித உரிமை ஆணைக்குழுவிடம் கையளித்துத் தீர்வு காண்பதற்கு முடிவு காணப்பட்டது.

அதன் படி மேற்படி வரைபை, கண்டி சமூக அபிவிருத்தி நிறுவகமும், நுவரெலியா மாவட்ட சிவில் சமூக அமைப்புப் பிரதிநிதிகளும் இணைந்து 27/01/2022 அன்று, தலைநகரில் அமைந்துள்ள இலங்கை மனித உரிமை ஆணைக்குழுவில் மகஜர் ஒன்றைக் கையளித்தது, மட்டுமின்றி அன்றைய தினமே ஊடகவியலாளர் மாநாட்டை நடாத்தி, நாட்டு மக்களுக்கு இது குறித்த தெளிவுபடுத்தல்களையும் மேற்படி குழுவினர் முன்னெடுத்தனர்.

மறுநாள், இக்குழுவினர் கண்டியிலமைந்துள்ள மனித உரிமை ஆணைக்குழு அலுவலகத் திலும் மேற்படி மகஜரைக் கையளித்தனர். இதே வேளை பிரதேச செயலகங்களை அமுல்படுத்தக் கோரி நாடெங்கிலும் கையெழுத்து வேட்டையை நடாத்தி வந்த மலையக அரசியல் அரங்கம் என்ற அமைப்பும், மனித உரிமை ஆணைக்குழுவில் இது தொடர்பான மகஜர் ஒன்றைக்

கையளித்துள்ளது. இந்த அமைப்பின் தலைமை ஒருங்கிணைப்பாளராக முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ம. திலகராஜ் விளங்குகிறார்.

நுவரெலியா மாவட்டத்தில் தமிழ் மக்கள் மட்டும் வாழ்ந்து வரவில்லை. இந்தப் பிரதேச செயலகங்களை அதிகரிக்காமலிருப்பதால், இங்கு வாழ்ந்து வரும் அனைத்து இன மக்களும் துன்பங்களுக்கு முகங்கொடுத்து வருகின்றனர். இம்மாவட்டத்தில் அரசு நிர்வாகக் கட்டமைப்புக்களை விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்பது நீண்ட காலக் கோரிக்கையாகும். அரசாங்க அதிகாரிகளும் இதை அலட்சியப்படுத்தியே வருகின்றனர். பிரதேச செயலகங்களை அமுல்படுத்துவதற்கான வர்த்தமானி அறிவித்தல் வெளியான பின்னர், அதற்குரிய தளபாட மற்றும் ஏனைய வளங்கள் வந்தடைந்திருந்தன. ஆனால், அவை அனைத்தும் தற்போது பயன்படுத்த முடியாத நிலைமைக்குச் சென்றுள்ளன.

மேலும் அரசு நிர்வாகப் பொறிமுறையின் கீழ், மக்கள் மத்தியில் சென்று சேவையாற்றும் கிராம சேவகர்களும் இதனால் மனஉளைச்சல்களுக்கு ஆளாகியுள்ளனர். ஏனெனில் பிரதேச செயலகங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டால் மாத்திரமே, அதன் கீழ் கிராம சேவகர் பிரிவுகளும் விஸ்தரிக்கப்படும். இல்லாவிடின், பெருந்தொகையான மக்களுக்கு ஒரே கிராம சேவகரே பணியாற்ற வேண்டிய சூழல் உள்ளது.

உதாரணமாக இலங்கையின் மிகப்பெரிய கிராம சேவகர் பிரிவான அம்பகமுவ பிரதேச செயலகத்தின் கீழ் வரும் 319 ஜி கெர்கஸ்வோல்ட் பிரிவில் வாழ்ந்து வரும் 11 ஆயிரம் மக்களுக்கும் ஒரேயொரு கிராமசேவகர் எவ்வாறு சேவையாற்ற முடியும்?

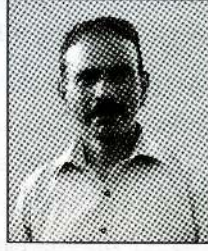
ஒரு அரசாங்கம் பெற்றுக் கொடுத்ததை மற்றைய அரசாங்கம் தட்டிப் பறிக்கும் செயற்பாடுகளே மலையகத்தைப் பொறுத்தவரை இடம்பெற்று வருகின்றன. இந்த மாவட்ட மக்களின் வாக்குகளைப் பெற்று பாராளுமன்றத்தை அலங்கரிக்கும் உறுப்பினர்கள் மற்றும் அமைச்சர்களும், இவ்விடயத்தில் வாய் மூடி மௌனம் காப்பதானது, மற்றுமொரு மனித உரிமை மீறலாகும். தம்மை அதிகாரத்தில் அமர்த்திய மக்களை இவர்கள் தொடர்ந்தும் துன்பத்தில் ஆழ்த்தி வருகின்றனர். அரசியல் பிரமுகர்கள் அனைவரும் இந்த விடயத்தில் நுவரெலியா மாவட்ட மக்களைக் கைவிட்ட நிலையில், சிவில் அமைப்புகளே தற்போது இந்த விவகாரத்தைக் கையிலெடுத்துள்ளன.

மேலதிகப் பிரதேச செயலகங்களை உருவாக்கும் வர்த்தமானி அறிவித்தலை அமுல்படுத்தக் கோரி பல அமைப்புகளும், குழுக்களும் நாடெங்கினும் கையெழுத்துக்களைச் சேகரிக்கும் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றன. இது இம்மாவட்டத்தில் வசித்து வரும் அனைத்து இன மக்களுக்கு எதிராகவும் மேற்கொள்ளப்பட்ட உரிமை மீறல் என்ற அடிப்படையில், சில அமைப்புகள் விழிப்புணர்வு நிகழ்ச்சித் திட்டங்களையும் முன்னெடுத்து வருகின்றன. ஏனெனில், அரசாங்கத்தாலேயே மேலதிகப் பிரதேச செயலகம் தொடர்பில் வர்த்தமானி வெளியிடப்பட்டது. அதற்கு முன்பதாக அமைச்சரவையில் அமைச்சரவைப் பத்திரம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு, அங்கீகரிக்கப்பட்டுப் பாராளுமன்றிலும் சட்டமாக்கப்பட்டது. ஆகவே தொகுத்து நோக்கும் போது, இதை அமுலாக்காமலிருப்பதானது,

- 1) உயர் தீர்மானங்களை எடுக்கும் பாராளுமன்ற உறுதிப்பாட்டுக்கும்,
- 2) அமைச்சரவையின் கூட்டுத் தீர்மானத்துக்கும்
- 3) வர்த்தமானிப் பிரகடனத்துக்கும் எதிரானது என்பதை அறியக்கூடியதாக உள்ளது.

ஆகவே இந்த விவகாரமானது தனிப்பட்ட ஒரு சமூகத்துக்கும், ஒரு நிர்வாக மாவட்டத்துக்கும் எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட மனித உரிமை மீறலாகக் காணப்படும் அதேவேளை, இதற்குத் தீர்வுகளை முன்வைக்க வேண்டியது அரசாங்கத்தின் கடமையாகவும் உள்ளது. அதே நேரம், இதற்குப் பொறுப்புக் கூற வேண்டிய தேவையும் அதற்குள்ளது எனலாம்.

மலையக மக்களின் போராட்ட வரலாறு

சீவ. இராஜேந்திரன்

முன்னாள் பீடாதிபதி,

மட்டக்களப்பு தேசிய கல்விக் கல்லூரி

அறிமுகம்

இரு நூறு வருடங்களுக்கு மேற்பட்ட மலையக மக்களின் வரலாறு தொழிலாளர்களின் கண்ணோட்டத்தில் ஆராயப்பட வேண்டும். அதுவே உண்மையானதாக அமையும். இந்தியாவிலிருந்து இடம் பெயரத் தொடங்கிய காலம் முதல் இன்று ஆயிரம் ரூபாவை அடிப்படை சம்பளமாகப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான போராட்டம் வரை இடம் பெற்றுள்ள அயராத உழைப்பு, தொழிற்சங்கங்கள் அமைப்பதற்கான முயற்சிகள், மக்கள் எழுச்சி, வேலை நிறுத்தங்கள், உண்ணாவிரதப் போராட்டங்கள், எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்கள், உயிர்த் தியாகங்கள் உள்ளிட்ட அனைத்தும் மலையக வரலாறைப் படைத்தளித்த உழைப்பாளர் சார்பாக, அவர்களின் எதிர்கால நன்மைக்காக ஆராயப்பட வேண்டும். வெளிக் கொணரப்படும் விடயங்கள் பல்வேறு வடிவங்களில் மீண்டும் மக்களுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுவதோடு, நாட்டில் சரி நிகர் சமனாக வாழ்வதற்குரிய போராட்டங்கள் தொடர்ச்சியாக முன்னெடுக்கப்படுதல் அவசியமானதாக உள்ளது.

முதலாளித்துவ ஆட்சி முறை, தாராளவாதம், தனியார் மயம், பேரினவாதம், அடக்குமுறை சட்டங்கள் போன்றன எவ்வாறு இந்த நாட்டின் தொழிலாளர், விவசாயிகளை, மத்திய தர வர்க்கத்தினரை ஈவிரக்கமின்றி சுரண்டிக் கொழுக்கின்றன என்பதையும், இவர்களை ஒன்றிணைய விடாது தடுத்து நிற்கின்றன என்பதையும் சரியாக விளங்கிக் கொள்வதன் மூலமே எதிர் கால அரசியல் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியும். குறிப்பாக கடந்த இரு நூறு வருடங்களுக்கு மேலாக இந்நாட்டின் நலனுக்காக உழைத்த மலையகத் தொழிலாளர்களின் தமது போராட்ட வரலாற்றையும் ஒற்றுமையின் மூலமாக வெற்றி கொண்ட உரிமைகள் பற்றியும் ஆழமாக விளங்கிக் கொள்வதன் மூலம் மட்டுமே எதிர் காலப்போராட்டங்களை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியும் என்பதை விளங்கிக் கொள்ளுதல் மிகவும் அவசியமானதாகும்.

“நாட்டில் முன்னேற்றமடைந்து வரும் கோப்பிப் பயிர்ச் செய்கையானது உண்மையிலேயே மிகவும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லக்கூடிய தோற்றப்பாடாக உள்ளது. இந்தத் தீவில் இத்தகைய

நிலமைகளை முன்னர் கண்டிருக்க முடியாது. சிங்கள மக்களின் நம்பிக்கையின் படி பூதங்களே மனித குலத்துக்காக இவற்றை உருவாக்கி இருக்கக் கூடும்” Ceylon Miscellany (1866) தேயிலை வளருகின்ற இடங்கள், அது மலைகளாக இருக்கலாம் அல்லது பள்ளத்தாக்குகளாக இருக்கலாம். அவை புனிதமானவையாகும். Drinking of Tea: Rules of Health. Japan. (12th century)

மலையக மக்களின் வரலாறைக் கற்பதற்குரிய வாய்ப்புகள் வரையறைக்குப்பட்டதாகவே காணப்படுகின்றன. ஆங்கில மொழியில் எழுதப்பட்ட பல நூல்கள் மொழி பெயர்ப்புச் செய்யப்பட வேண்டியனவாக உள்ளன. மேலும் ஆங்கிலேயர்களால் எழுதப்பட்ட நூல்கள், தோட்டங்களின் அழகு, இயற்கைக் காட்சிகள், துரைமாரின் வாழ்க்கை பற்றியே அதிகம் பேசுகின்றன. மனிதர் அண்டாத பகுதியை வளமுள்ள பணத்தினை அள்ளித் தரும் பசுஞ்சோலைகளாக மாற்றிய தொழிலாளர்கள், அவர்களது போராட்டங்கள், உயிர்த் தியாகங்கள் போன்றன குறித்த பதிவுகள் குறைவானதாகவே காணப்படுகின்றன.

தனது சமூக வரலாறை மறந்த இனம் வாழ்ந்ததாகச் சரித்திரம் இல்லை. மானுட வரலாற்றையும் உலக வரலாறையும் ஆழமாகக் கற்கும் அதே வேளையில், இலங்கையின் வரலாறையும், மலையக மக்களின் வரலாறையும் சமூக விஞ்ஞானக் கண்ணோட்டத்தில் அணுகிக் கற்க வேண்டும். எமது கலைத்திட்டங்களில் மலையக மக்களின் வரலாறு இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டுள்ளது. அதிலும் பேரினவாதமும், மதவாதமும் மேலோங்கிக் காணப்படுகின்றது. வரலாறு திரிப்புடுத்தப்பட்டுள்ளது. எனவே மக்கள் பணிகளில் ஈடுபடுவோர், கலைஞர்கள், இலக்கியவாதிகள், ஆசிரியர்கள் போன்றோர் மலையக மக்களின் வரலாறை மாணவர்கள் கற்பதற்கான விசேட வேலைத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டும். பல்வேறு கலை நுட்பங்களின் மூலமாக உழைக்கும் மக்களுக்கு வரலாறு குறித்த புரிதலை ஏற்படுத்துதல் மிகவும் அவசியமாகும்.

இந்தக் கட்டுரையானது, மலையக மக்கள் மீதான அடக்கு முறைகள் குறித்தும் அதற்கெதிராக நடைபெற்ற மக்கள் போராட்டங்கள் பற்றியும் ஆய்வு செய்வதற்கான அடிப்படைகளை உள்ளடக்கி உள்ளது. இதனை மேலும் விரிவுபடுத்தி எழுதுவது மட்டுமன்றி, அந்த ஆக்கங்களைப் பல்வேறு அணுகுமுறையின் அடிப்படையில் மக்களிடம் கொண்டு செல்வது மிகவும் பயனுள்ளதாக அமையும்.

இடம் பெயர்ந்து வருவதற்கு முன்னர்

இந்தியாவில் பிரித்தானியாவின் காலனித்துவ ஆட்சி தொடங்கும் காலத்தில் நிலப்பிரபுத்துவ சமூகத்தின் ஒடுக்கு முறை பரவலாகக் காணப்பட்டது. நிலமற்ற விவசாயிகள் பல்வேறு அடக்கு முறைகளுக்கு முகங் கொடுக்க நேரிட்டது. அதே வேளையில் காலனித்துவ ஆட்சி வளர்ச்சுண்டலையும், இலாப நோக்கையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு செயற்பட்டமையால் விவசாயம், கிராமியக் கைத்தொழில் போன்றன வீழ்ச்சியடைந்து. வறுமை, பஞ்சம், கொள்ளை நோய்கள், சாதிய அடக்குமுறைகள் மென்மேலும் அதிகரித்தன.

17ஆம் நூற்றாண்டில் உருவாக்கப்பட்ட ஆங்கிலேயரின் கிழக்கிந்தியக் கம்பனி பலமுள்ளதாக இருந்தது. பல்வேறு உடன்படிக்கைகள் ஆங்கிலேயருக்குச் சார்பாக மேற்கொள்ளப்பட்டன. மதராஸ் ஆங்கிலக் கம்பனியின் அமையமாக இருந்தது. கல்கத்தா நகரத்தில்

அமைக்கப்பட்ட வில்லியம் கோட்டை காலனித்துவத்தின் செயல் மையமாக அமைந்தது. தென் இந்தியாவுக்கான திறவு கோல் என்று அழைக்கப்பட்ட திருச்சிராப்பள்ளிக் கோட்டை இன்னுமொரு மையமாக இருந்தது. ஆங்கிலேயருக்கு எதிரான போராட்டங்கள் தொடர்ந்தாலும், படைத்துறை ஒப்பந்தங்கள் மூலமாக மக்களை அடக்கும் அடிமைப்படுத்தும் நடவடிக்கைகள் இலகுவாக்கப்பட்டன. இராணுவ மற்றும் நீதிமன்ற நடவடிக்கைகள், சட்டங்கள், அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள் மூலமாகத் தனது ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டக் காலனித்துவ ஆட்சி தொடர்ந்து நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது.

ஆங்கிலேயர் இந்தியாவை முழுமையாகத் தனது ஆட்சிக்குக் கொண்டு வந்த போது, பொருளாதார நிலை மிகவும் சீரழிந்து காணப்பட்டது. அதேவேளை இங்கிலாந்து ஆட்சி முறை முதலாளித்துவத்தின் கோர முகங்களை வெளிப்படுத்துவதாக அமைந்தது. இங்கிலாந்துக் கான பொருளாதார வடிகால் முறை இந்திய மக்களின் இரத்தத்தை உறிஞ்சிக் குடிப்பதாக இருந்தது. இதன் விளைவாக முழு வறுமை தாண்டவமாடத் தொடங்கியது. நில வரி முறைகள், குத்தகைப் பணம் காரணமாக உற்பத்தி வீழ்ச்சியடைந்தது; ஏழை விவசாயிகள் மடிய நேரிட்டது. பல இடங்களில் ஜமீன்தாருக்கு எதிரான போராட்டங்கள் இடம் பெற்றது. ஜமீன்தார்கள் விரட்டப்பட்டனர். எனினும், அத்தகைய நிலங்களைக் கிழக்கிந்தியக் கம்பனி பெற்றுக் கொண்டது

நிலப்பிரபுத்துவ ஆட்சி முறையும் முதலாளித்துவ ஆட்சி முறையும் ஏற்படுத்திய சமூகப் பொருளாதார விளைவுகள் வறுமை நிலையையும் மரணத்தையுமே அதிகரித்துச் சென்றது. வறட்சியும் குடி நீர் இன்மையும் இவற்றை மேலும் தீவிரப்படுத்தின.

இலஞ்சமும் ஊழலும் நிறைந்த நீதி மன்ற முறையானது பிரித்தானியச் சுரண்டலுக்கும், ஒடுக்குதலுக்கும் சாதகமாக அமைந்தன. புதிதாக ஆக்கப்பட்ட சட்டங்களும் விதிகளும் அடிமை முறையை பலப்படுத்துவனவாக அமைந்தன.

இத்தகைய சூழலில் கண்டிச் சீமை, பினாங்கு, பிஜி, மொரிசியஸ் போன்ற இடங்களுக்குச் சென்றால் சுகமாக வாழலாம் என்ற கருத்து கிராமங்களில் பரவத் தொடங்கியது. கிராமங்களில் துண்டுப் பிரசுரங்கள் விநியோகிக்கப்பட்டன. பொய்யும், ஏமாற்றும் மக்களை வெளி நோக்கித் தள்ளியது. சென்றவர்கள் திரும்பி வராத காரணத்தால் உண்மை நிலை என்ன என்பதை அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. சியாம் இரயில் பாதையை அமைக்கும் பொருட்டு பலியான பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பற்றிய செய்திகள் இந்தியக் கிராமங்களைச் சென்று சேராததைப் போல் கண்டிச் சீமையிலும், மலேசியாவிலும், பிஜி தீவுகளிலும், மொரிசியசிலும் எதிர் நோக்கிய துன்பங்களும், அடக்குமுறைகளும் கிராமங்களால் விளங்கிக் கொள்ளப்படவில்லை. இந்த நிலை ஆங்கிலேய துரைமார்களுக்கும் 'ஆள் கட்டப் புறப்பட்ட' கங்காணிகளுக்குப் வாய்ப்பாகப் போய் விட்டது.

கிராமிய வறுமையும், அடக்குமுறைகளும் பொய்யான தகவல்கள் மற்றும் சென்றவர்கள் மீளாத நிலையுமே இலட்சக்கணக்கான மக்கள் இடம் பெயர்வதற்குக் காரணமாகியது. 'தேயிலைச் செடிக்குள் தேங்காயும் மாசியும்' கிடைக்கும் என நம்பி வந்தனர் என்பதெல்லாம் வெறும் கட்டுக் கதையே ஆகும். நேர்மையாக உழைத்தால் தேங்காயையும், மாசியையும் வாங்கி உண்ணலாம் என்ற நம்பிக்கையே இவர்களை இடம் பெயரச் செய்தது என்பதே

உண்மையான வரலாறாகும். இன்றைய சூழலில் கூட மத்திய கிழக்கு நாடுகளுக்குச் சென்றால், அதிக பணம் உழைக்கலாம் என்று நம்பிச் சென்று பிணமாகத் திரும்புவோரைப் பற்றிச் சிந்தித்துப் பார்க்கலாம்.

பயணத்தின் போது

முதலாளித்துவமும் காலனி ஆதிக்கமும் இலாபமீட்டுவதற்காக எதையும் செய்வதற்குத் தயாராக இருந்தமையை உலக வரலாறைக் கற்பதன் மூலமாக அறிந்து கொள்ள முடியும். அதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகக் கண்டிச் சீமைக்கான பயணத்தைக் குறித்துக் காட்ட முடியும். அந்த வகையில் இந்தியக் கிராமங்களில்; தொடங்கிய பயணம் முதலில் திருச்சி, துறையூர், சேலம், நாமக்கல், மதுரை, திருநெல்வேலி, அறந்தாங்கி, தஞ்சாவூர், விழுப்புரம், அரக்கோணம் போன்ற இடங்களில் அமைக்கப்பட்டிருந்த 'ஏஜென்சி ஆபிசுகளை' அடைந்தது. பல்வேறு பொய்களைக் கூறி 'ஆள் கட்டும்' இடங்களாக அவை செயற்பட்டன. ஒப்பந்தக் கூலிகளைத் திரட்டுவதற்காக ஆங்கிலத் துரைமார்கள் வழங்கிய பணத்தின் பெறுமதியைக் கங்காணிகளின் சிரித்த முகங்களும், தங்கப் பற்களும் வெளிப்படுத்தின.

அந்த நிலையங்களிலிருந்து இராமேஸ்வரம் கரையை அடையும் வரை பல நூறு கிலோ மிற்றர் தூரம் கால் நடையாகவே பயணித்த வரலாறைக் காலனித்துவ அடக்குமுறையினால் விளைந்த துன்பத்தின் இன்னுமொரு விளைவாகவே அடையாளங் காட்ட முடியும். எல்லா விதமான துன்பங்களையும் தாங்கிக் கொண்டு கண்டிச் சீமையை அடைந்து விட்டால், இன்பமாக வாழலாம் என்ற உந்துதலை முக்கிய சக்தியானது. வரிசையாகப் பயணித்த ஆண்களும், பெண்களும், குழந்தைகளும், வறுமையின் அடையாளமாகத் தலைகளில் வைக்கப்பட்ட சிறு மூட்டையும், கங்காணிகளின் ஏச்சம், உரத்த சத்தங்களும் ஒரு மனித பேரவலத்தின் சாட்சியமாகவே அமைந்தன.

கரையைக் கடத்தலும் இறங்குதலும்

கப்பல் மற்றும் படகுகள் மூலமான பயணம் மக்கள் உயிர் வாழ்வதற்கான போராட்டத்தின் உச்சத்தைத் தொட்டுச் செல்லும் சான்றுகளாகும். சிறு கப்பல்கள் மூலமான பயணம் புதிய அனுபவமாகவும், அச்சம் தரும் நிகழ்வாகவும் அமைந்து விட்டது. வாந்தியும் வயிற்றோட்டமும், ஒத்து வராத பயண நிலைமைகளும், உயர்ந்து எழும் கடலலைகளின் காரணமாக ஏற்பட்ட பீதியும், குளிர் நடுக்கமும், கடல் நீர்ச் சாரலும் இவற்றால் ஏற்பட்ட விளைவுகளையும் உழைக்கும் மக்களின் மீதான பாரிய அடக்குமுறையாகவே அடையாளங் காட்ட முடியும்.

அளவுக்கதிகமான பயணிகளை ஏற்றியதன் காரணமாக ஏற்பட்ட விபத்துகளில் இறந்த வர்கள் பற்றிய பதிவுகள் மிகச் சரியான வகையில் இடம் பெறவில்லை. அவை தொடர்பான செய்திகளும் குறைவாகவே காணப்படுகின்றன. தொழிலாளர்களில் சில ஆயிரம் பேர் விபத்துகளால் பலியாகும் சம்பவங்கள் முதலாளித்துவ ஆட்சியாளர்களுக்கு ஒரு பொருட் பாகவே அமைவதில்லை. அவர்களுக்கு இலாபமீட்டல் மட்டுமே குறிக்கோளாக இருக்கும் என்பதற்கு மலையகத்தில் இடம் பெற்ற சம்பவங்களையும், சியாம் இரயில் பாதையை அமைப்பதற்காக உயிர் நீத்த பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களின் மரணங்களையும் சிறந்த உதாரணங்களாகச் சுட்டிக் காட்ட முடியும்.

ஆதிலட்சுமி என்ற படகு மன்னார் வங்காலையிலிருந்து ஏறத்தாழ 150 டொன் பொருட்கள் மற்றும் கூலித் தொழிலாளர்களுடன் பயணித்த போது, கடலில் மூழ்கிய சம்பவத்தைச் சுட்டிக் காட்டலாம். 05.02.1864 தினத்தன்று கடலில் மூழ்கிய வேளையில் அதில் பயணித்த 120 தொழிலாளர்களில் 14 பேர் மட்டுமே உயிர் பிழைத்ததாகச் செய்தி எழுதப்பட்டுள்ளது. அதே போல சாரா ஆர்மி டேஜ் என்ற சிறு கப்பல் சிலாபத்துக்கு அருகில் சீறி எழுந்த பேரலையில் சிக்குண்டு மூழ்கியதில் 560 தொழிலாளர்கள் உயிரிழந்தமையை அக்காலத்தின் ஆளுனர் ஹென்றி வார்டின் பதிவு செய்துள்ளார். தமது உயிருக்கு உத்தரவாதமில்லாத சூழலிலும் கடுமையான போராட்டத்துடன் பயணித்து சிலோனை வந்தடைந்த தொழிலாளர்களின் வரலாறை மீட்டிப் பார்ப்பதும் அவற்றில் புதைந்துள்ள வாழ்வுக்கான போராட்டத்தின் சாராம்சத்தையும் இளம் சமூகத்துக்கு வழங்குவதும் அவசியமாகும்.

மன்னாரிலிருந்து மலையகத்துக்கு

மன்னாரில் வந்திறங்கிய தொழிலாளர்களுக்கு இலங்கையை ஆட்சி செய்த காலனித்துவ முதலாளிகளின் நிருவாகத்தில் மென்மேலும் துன்பங்களே வந்து சேர்ந்தன. மன்னாரிலிருந்து ஏறத்தாழ 250 கிலோ மீற்றர் தூரத்தைக் கால் நடையாகவே நடந்து வந்த வரலாறு மீண்டும் மீண்டும் சிந்திக்கப்பட வேண்டியதொன்றாகும். அடர்ந்த கன்னிக் காட்டைக் கடந்து அனுராதபுரம், மாத்தளையைக் கடந்து கண்டிச் சீமையை அடைந்த வரலாறு உழைக்கும் மக்களின் வாழ்வதற்கான போராட்டத்தின் அடுத்த படி நிலையாகும். மன்னாரிலிருந்து கொழும்புக்குச் சிறு கப்பல்கள் மூலமாகப் பயணித்து அங்கிருந்து புகையிரதம் மூலமாகக் கண்டிக்குச் செல்லும் வழி இருந்த போதிலும், போக்குவரத்துக்கான பணம் போதாமை காரணமாகவும் கங்காணிகளின் வட்டி மேல் வட்டிக்கான கடனாக மாறும் என்ற காரணத்தாலும் கால் நடைப் பயணத்தையே அவர்கள் மேற் கொண்டமையை பலரும் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர்.

கொலரா, மலேரியா, அம்மை போன்ற கொடிய நோய்களின் தாக்கம் காரணமாகப் பலர் வரும் வழியிலேயே மரணித்தனர். நோய்வாய்ப்பட்டவர்களைக் காட்டுப் பாதையிலேயே விட்டு விட்டு வந்த நிகழ்வுகளைக் கேர்னல் ஹென்றி ஸ்டீல் ஒல்கொட் பதிவு செய்துள்ளார். இதை விடத் தேள், பாம்பு போன்றனவற்றின் தீண்டுதலுக்குட்பட்டும் பலர் மடிந்தனர். குடிநீர் இன்றிய பயணமும், பசியும் மரண பயமும் உயிர் வாழ்வுக்கான பாரிய போராட்டமாகவே அமைந்தன.

ஆரம்ப காலம்

பல்வேறுபட்ட இழப்புகளுக்குப் பின்னர் மலையகப் பிரதேசத்தை அடைந்த போது, ஆங்கிலத் துரைமார்களினதும், கங்காணிகளினதும் அடக்குமுறையின் புதிய வடிவங்களுக்கு முகம் கொடுக்க நேரிட்டது. மனித காலடியே படாத காடுகளை அழித்துப் பசுஞ் சோலைகளை அமைப்பதற்காகத் தொழிலாளர்கள் தனது உயிரையே கொடுத்தனர். உழைப்பின் சாராம்சம், அதன் குவிப்பு மலை உச்சி வரை விரிந்தது. துரைமார்கள் ஆனந்தம் கொண்டாடக் கூடியதாக அனைத்தும் அமைக்கப்பட்டது. தேயிலை எனும் பச்சைத் தங்கம், இறப்பர் எனும் பால் கொட்டும் மரம் தன்னலம் பாராத உழைப்பினால் சாத்தியமானது.

ஆங்கில முதலாளிகளால் குறிப்பாகத் தோட்டத் துறைமாள்களால் அடையாளங் காணப்பட்ட பகுதிகள், இது வரை மனித குடியேற்றம் நிகழாத இடங்களாக இருந்தன. அவற்றைத் தேயிலைத் தோட்டங்களாக உருவாக்கிய “கூலிகள் தனித்தன்மை கொண்டவர்களாவர்” எனக் குறிப்பிடுகின்றார் ஹென்றி வில்லியம்.

இவ்வாறு உருவாக்கப்பட்ட தோட்டங்கள் மூடிய நிலையிலேயே காணப்பட்டன. சகலதும் தோட்டத்துக்குள்ளே எனும் நிலை உருவாக்கப்பட்டிருந்தது. தொழிலாளர்கள் ஒருவரோடு ஒருவர் தொடர்பு கொள்ள முடியாதவாறு தோட்ட முகாமைத்துவம் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டிருந்தது.

மனிதாபிமானமற்ற, அடக்கு முறை சார்ந்ததாகவே நிருவாக நுட்பங்கள் பயன்படுத்தப் பட்டன. தொழிலாளர்கள் அதிகாலை முதல் மாலை இருள் பரவும் வரை தொடர்ந்து உழைக்கக் கூடிய வகையில் தோட்ட நிருவாகம் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டது.

தொழிலாளர்கள் வாழும் லயன் அறைகள், தொழில் முறை யாவும் அடக்குமுறையுடன் கூடிய நடவடிக்கைகளுக்குத் துணை புரிவனவாக அமைந்தன. வாழ்வதற்குப் பொருத்தமற்ற வீடுகள், சாதி அடிப்படையிலான குடியிருப்புகள், உயரமான இடத்தில் அமைக்கப்பட்ட வெள்ளைக்காரன் பங்களா, மடுவம் போன்றனவற்றைச் சட்டிக்காட்டலாம்.

குறைவான கூலியை வழங்கியதன் மூலம், தொழிலாளர்களைக் கடன் நிலையிலேயே வைத்திருந்தமை தோட்டங்களை விட்டு வெளியேற முடியாத சூழலை ஏற்படுத்தியது. கங்காணியினதும், துறைமாள்களினதும் அடக்குமுறைக்குச் சாதகமாகவே வழங்கப்பட்ட கூலியும் அமைந்திருந்தது. கங்காணிக்கு உரித்தான கடைகளில் உணவுப் பொருட்களை வாங்கியமை, பிழையான கணக்கு விபரங்கள் போன்றன கடன் சமையை மேலும் இறுக்கியது.

துண்டு முறையும், பற்றுச் சீட்டும் தொழிலாளர்களைத் தோட்டத்துக்குள்ளேயே அடக்கி வைத்தன. வெளியேற முயன்றவர்கள் கங்காணிகளால் அடித்துத் துன்புறுத்தப்பட்டனர். அடிமை முறையைப் பேணக்கூடியதாகவே சகல நடவடிக்கைகளும் ஒழுங்கமைக்கப்பட்டன. தொழிலாளர்கள் ஒன்று கூடுவதற்கான வாய்ப்புகள் தடுக்கப்பட்டன. இதன் காரணமாக நாளாந்த வாழ்வில் பல துன்பங்களுக்கும் வன்முறைகளுக்கும் முகங் கொடுக்க நேரிட்டது. நிருவாகத்துக்கு எதிரானவர்கள் பற்றுச் சீட்டின்றி வெளியேற்றப்பட்டனர், தாக்கப்பட்டனர். தொழிலாளர்கள் தமது கோபத்தை வெறுப்பினைக் காட்டக் கூடியதாக மலைகளெங்கும் சாமிகளை உருவாக்கிக் கொண்டனர். அத்தகைய சாமிகளுக்கு சிவப்புப் பட்டு அல்லது துணியைக் கட்டியிருந்தனர். ‘நாசமா போக அவன் வீட்டுல எழவு விமுக. கடவுளே நீ இருந்தா பார்த்துக்க’ என மண்ணை வாரி இறைத்துச் சாபமிட எவ்விதத் தடையும் இருக்கவில்லை. ஆனால் இந்த அடிமை முறை வாழ்வு நீண்ட காலத்துக்கு நிலைக்கவில்லை. தொழிற் சங்கம் என்ற சக்தி அவர்களை ஒன்று திரட்டியது. போராட்டம் எனும் ஆயுதத்தைக் கையிலெடுக்க வழி ஏற்பட்டது.

தொழிற்சங்கப் போராட்டங்கள்

ஏறத்தாழ நூறு ஆண்டுகள் நீடித்த அடக்குமுறையுடன் கூடிய அடிமை முறை வாழ்வை மாற்றியமைப்பதில் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் பெரிதும் பங்களித்தன. தோட்டப்பகுதிகளில் தொழிற்சங்கங்களை அமைப்பதற்குத் தொழிலாளர்கள் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் பாரிய

சவாலுக்குரியதாகவே காணப்பட்டன. தொழிலாளர்கள் ஒன்று கூடுவதைத் துரைமார்களும், கங்காணிகளும் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. தொழிலாளர்களின் ஒருங்கிணைவு பின்விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் என்பதையும் தங்களது அடக்குமுறை நடவடிக்கைகளுக்குப் பாதகமாக அமையும் என்பதையும் தோட்ட நிருவாகம் நன்கு அறிந்திருந்தது. ரஷ்யப் புரட்சியின் விளைவுகளும், பிரித்தானியாவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட தொழிலாளர் இயக்கச் செயற்பாடுகளும் தோட்டத்து ராஜாக்களுக்குப் பல எச்சரிக்கைகளை வழங்கி இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தொழிலாளர்கள் மீதான அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராக ஒன்றிணைவதற்கான முக்கிய சக்தியாகத் தொழிற்சங்கம் காணப்பட்டது. தொழிற்சங்கங்கள் தொடர்பான விளக்கத்தையும், விழிப்புணர்வையும் ஏற்படுத்துவதில் தேசபக்தன் கோ. நடேசையர் முக்கியப் பங்கினை வகித்தார். 1905ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் உருவாக்கப்பட்ட தோட்டப்பாடசாலைகளும் இதற்கு வாய்ப்பாக அமைந்தது.

'தேசபக்தன்' கோ. நடேசையர், இந்தியாவின் குஜராத் எனுமிடத்தில் பிறந்த மணிலால் மங்கன்லால் (28.07.1881 - 08.01.1956) எனும் தேசியவாதி, பொதுவுடைமைச் செயற்பாட்டாளனின் கருத்து மற்றும் நடவடிக்கைகளினால் கவரப்பட்டவராக இருந்தார். மணிலால் அவர்களால் வெளியிடப்பட்ட வாராந்தரப் பத்திரிகையான 'இந்துஸ்தானி' தனிநபர் சுதந்திரம், ஒன்றிணையும் உரிமை மற்றும் இனங்களுக்குமான சமத்துவம் ஆகியவற்றைக் கருப்பொருளாகக் கொண்டிருந்தது. மணிலால் 1907 முதல் 1910 வரையிலான காலப்பகுதியில் மொறிசியஸ் நாட்டில் சட்டத்துறை சார்ந்த கடமைகளை முன்னெடுத்தார். அந்த நாட்டில் வாழ்ந்த இந்தியத் தொழிலாளர்கள் அடக்குமுறைகளுக்கு எதிராகப் போராடுவதற்கான அடிப்படைகளை வழங்கி இருந்தார். அவரது போராட்ட அரசியல் செயற்பாடுகள் காரணமாகப் பிஜி நாடு அங்கிருந்து அவரை வெளியேற்றியது. இலங்கையில் இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் எதிர்நோக்கும் துன்பங்களை நேரடியாகக் கண்டறிந்தார். நடேசையர் அவர்களும் அவரது மனைவியான மீனாட்சியம்மாள் அவர்களும் தொழிலாளர்களை ஒன்றிணைப்பதற்கும் தொழிற்சங்கத்தை அமைத்துப் போராட்டங்களை முன்னெடுப்பதற்கும் மணிலால் பெரிதும் உதவினார். எனினும் மணிலால் சிலோனில் தங்கியிருக்க பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்கள் அனுமதி அளிக்கவில்லை.

ஆரம்ப காலங்களில் தொழிற் சங்கங்களை அமைப்பது என்பது இலகுவானதாக அமையவில்லை. வெள்ளைக்கார துரைமார் மற்றும் கங்காணிகளின் கண்டிப்பு, நோட்டம் விடுதல், கருங்காலிகளைப் பயன்படுத்துதல், காவல்காரனைப் பயன்படுத்துதல், பேச்சுக் கொடுத்துப் பார்த்தல் எனப் பல உத்திகளைப் பயன்படுத்தித் தொழிற் சங்கம் பற்றிக் கதைப்போரைக் கண்டறிதல், தோட்டத்தை விட்டு பற்றுச்சீட்டில்லாமல் வெளியேற்றல், கட்டி வைத்து அடித்தல், பொலிஸ்காரர்களின் ஒத்துழைப்புடன் அடக்குமுறையை முன்னெடுத்தல், காயப்படுத்துதல், காவலில் வைத்தல், சிறைக்கு அனுப்புதல், சுட்டுக் கொல்லுதல் என நீண்டது அடக்குமுறை.

ஆனால் இவற்றையெல்லாம் கடந்து துன்பங்களை ஏற்று தொழிற் சங்கத்தை அமைத்த தொழிலாளர்களின் தியாகம் வெற்றியடைந்தது. இரகசிய சந்திப்பு, இரவில் கூடுதல், வேலைத்தளத்தில் கதைத்தல் போன்ற நுட்பங்களை அவர்கள் கண்டறிந்தனர்.

தொழிற்சங்கங்களை அமைப்பதற்கான போராட்டங்கள்

தொழிலாளர் தமது உரிமைகளை வென்றெடுப்பதற்கான வழிமுறையாகத் தொழிற்சங்க இயக்கம் அமைந்தது. தனியாகவும், கூட்டாகவும் செயற்பட்டதன் விளைவாகத் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் விரிவுபடுத்தப்பட்டன. இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ், அகில இலங்கைத் தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம், இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ், தேசிய தோட்டத் தொழிலாளர் சங்கம், ஜனநாயகத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் போன்ற தொழிற் சங்கங்கள் இவ்வகையில் தோற்றுவிக்கப்பட்டவையே ஆகும்.

கம்பனித் தோட்டங்களில் தொழிற் சங்கங்களை ஆரம்பிப்பதை விடத் தனியார் தோட்டங்களில் தாபிப்பது பெரும் சவாலுக்குரியதாக இருந்தது. தோட்டச் சொந்தக்காரனும் பொலிசாரும் இணைந்து தொழிற் சங்கங்களுக்கு எதிராகச் செயற்பட்டதன் விளைவு பல தொழிலாளர்கள் காயப்படுவதற்கும், உயிரிழப்பதற்கும் காரணமாக அமைந்தது. தோட்டங்களுக்கு அருகில் காணப்பட்ட கிராமங்களில் வாழ்ந்த காதையர்களைப் பயன்படுத்தித் தொழிலாளர்களைத் தாக்கும் நிகழ்வுகளும் இடம் பெற்றுள்ளன.

தொழிலாளர்களின் வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்களில் கொட்டியாகலை தோட்டத்தில் 1939ஆம் ஆண்டில் இடம் பெற்ற போராட்டம் முக்கியமானதாகும். மது விற்பனை மற்றும் சூது விளையாட்டு ஆகியவற்றுக்கெதிராக ஒரு அமைப்பை உருவாக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையினை முன் வைத்து இப்போராட்டம் முன்னெடுக்கப்பட்டது. வெள்ளைக்காரத் துரையால் இந்த வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்துக்கு எதிராகப் பல அடக்கு முறை நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டாலும், இறுதியில் தொழிலாளர் வெற்றியடைந்தனர். பிற்காலத்தில் தொழிற்சங்கத்தை அமைப்பதற்கான வாய்ப்பினை இப்போராட்டம் பெற்றுக் கொடுத்தது.

அக்காலத்துத் தொழிலாளர் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரியாகப் பணியாற்றிய ஜிம்சன் பின் இந்த வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தை இந்தியத் தொழிலாளர் முன்னெடுத்த முக்கியப் போராட்டமாகவும், பிற்காலத்தில் பல வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்துக்கு வித்திட்டதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

அதே காலத்தில் பொலிஸ் மா அதிபராகச் செயற்பட்ட பி.என். பேங்ஸ் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளதை எஸ். நடேசன். தனது நூலில் பின்வருமாறு எடுத்துக் காட்டுகின்றார். “பல்வேறு காரணிகளின் செல்வாக்குகள் காரணமாகத் தொழிலாளர்கள் அரசியல் சிந்தனையுடன் செயற்படுவதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அவர்கள் தற்போதைய வாழ்க்கை மற்றும் தொழில் ஆகியன தொடர்பில் திருப்தியாக இல்லை. அதன் காரணமாக வேலை நிறுத்தங்களில் ஈடுபடுகின்றனர். தோட்டத் துரைமார்கள் இத்தகைய போராட்டக்காரர்களை வெளியேற்ற நீதிமன்ற ஆணைகளைப் பெற்றுள்ளனர். ஆகவே பொலிசார் எத்தகைய நடவடிக்கைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியவர்களாக உள்ளனர்” பிற்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்களின் போது, தொழிலாளர்கள் கூட்டுக் கொல்லப்பட்டமை தொடர்பில் ஏற்கனவே தீர்மானங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளன என்பதை இதன் மூலமாக அறிய முடிகின்றது.

கண்டி, நுவரெலியா பகுதிகளில் தொழிற்சங்கம் அமைக்கும் போராட்டம் வெற்றி அடைந்தாலும், இரத்தினபுரி பகுதியில் இத்தகைய முயற்சிகளை மேற்கொள்வது கடினமாகவே இருந்தது. 1945ஆம் ஆண்டில் இந்தியாவிலிருந்து வருகை தந்த குட்டிப்பிள்ளை எனும் பெயருடைய செயற்பாட்டாளனின் முயற்சியால் மயிலிட்டியா தோட்டத்தில் இலங்கை இந்தியன் காங்கிரஸ் அமைக்கப்பட்டது. பல்வேறு அடக்குமுறைகளை வெற்றி கொண்ட எண்ணூறு தொழிலாளர்கள் தொழிற் சங்க அங்கத்தவர் ஆனார்கள்.

1953ஆம் ஆண்டு சாமிமலை பகுதியைச் சேர்ந்த மீரியாகோட்டை தோட்டத்தில் தொழிற் சங்கம் அமைப்பதற்கான போராட்டத்தில் தோட்ட முதலாளிக்கு ஆதரவாகச் செயற்பட்ட பொலிசார் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்தமையால் பதினேழு தொழிலாளர்கள் காயமடைந்ததோடு, பி. வெள்ளையன் என்ற தொழிலாளி மரணமானார்.

அவ்வாறே 1957ஆம் ஆண்டு தொழிற்சங்கக் காரியாலயம் ஒன்றை உட்புசல்லாவ நகரில் அமைப்பதற்கான போராட்டத்தில் தொழிலாளர்கள் மீது மேற்கொள்ளப்பட்ட துப்பாக்கிப் பிரயோகம் காரணமாகக் கொம்பாடி மற்றும் பொன்னையா ஆகிய இரு தொழிலாளர்கள் தியாகி ஆனார்கள். இந்தத் தொழிற்சங்கக் காரியாலயத்தை அமைப்பதற்கு எதிராக நகர வர்த்தகர்களும் செயற்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. எனினும் தொடர் போராட்டத்தின் மூலமாகத் தொழிற் சங்கக் காரியாலயம் அமைக்கும் உரிமையும் வென்றெடுக்கப்பட்டது.

1961ஆம் ஆண்டு நாவலப்பிட்டிக்கு அருகிலுள்ள மொன்டிசிரஸ்டோ தோட்டத்தில் தொழிற் சங்கம் அமைப்பதற்கான போராட்டம் உக்கிரமாக முன்னெடுக்கப்பட்ட போது ஆராயி, நடேசன், செல்லையா, மாரியப்பன் ஆகிய தொழிலாளர்கள் பொலிசாரால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர்; பலர் காயமடைந்தனர்; தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் கிராமத்தைச் சேர்ந்த காதையர்களால் தாக்கப்பட்டனர்.

தொழிற் சங்கத்தைக் கட்டி எழுப்புவதற்குப் பெரும் தடையாக இருந்த தோட்டத் துரைமார்கள் மற்றும் முதலாளிகள் தொழிற்சங்கச் செயற்பாடுகளுக்கு எதிராகவும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டனர். உதாரணமாகப் பத்தனை டெவன் தோட்டத்தில், தொழிலாளர்களுக்கான வசதிகளைச் செய்து கொடுக்குமாறு கோரிக்கையை முன் வைத்துப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்த போது, தொழிலாளர்கள் தாக்கப்பட்டனர். மு. வைத்திலிங்கம் என்ற தொழிலாளி ஏவல் நாய்களால் கொலை செய்யப்பட்டார்.

தோட்டத் தொழிலாளர்கள் வேலை நேரத்தில் சுகவீனம் அடைகின்றபோது, விபத்துகளைச் சந்திக்கும் போது அல்லது கர்ப்பிணித் தாய்மார்களை வைத்தியசாலைக்குக் கொண்டு செல்வதற்கு வாகனம் கோரிப் பெறுவது என்பது கால தாமதம் ஆகும் செயலாகும். அதற்கான அனுமதி பெறுவது போக்குவரத்துப் பாதைகள் முறையாக இல்லாமை, இனவாதம் போன்ற காரணங்களால் உரிய வேளையில் வைத்தியசாலைக்குச் செல்லாமை காரணமாக உயிரிழந்துள்ளனர். தோட்ட வைத்தியசாலைகளிலும் முறையான மருத்துவ உதவியைப் பெற முடியாது. வாகன வசதியைப் பெறுவதற்குக் கூடப் பாரிய போராட்டத்தைத் தொழிலாளர்கள் முன்னெடுத்துள்ளனர். பதுளை - ஹாலிஎல குயின்ஸ்லவுன் நகருக்கு அண்மையிலுள்ள கீனாக்கொல்லை தோட்டத்தில் 1970ஆம் ஆண்டு போராட்டமொன்று முன்னெடுக்கப்பட்டது. சுமார் தொன்னூறு நாட்கள் முன்னெடுக்கப்பட்ட வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தை அடக்குவதற்கு வழமை

போல பொலிஸ் உதவி கோரப்பட்டுத் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் மேற்கொள்ளப்பட்டது. அதில் வெட்சுமண் அழகர் மற்றும் பெருமாள் இராமையா ஆகியோர் உயிரிழந்ததுடன் பாரிய போராட்டம் வெடித்தது.

ஆரம்ப காலத்தில் தொழிற்சங்கங்கள் தொழிலாளர் சார்பாகச் செயற்பட்ட போதிலும், 1950ஆம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் அந்தப் போக்கிலிருந்து நழுவிச் சென்றமையைக் காண முடியும். தொழிலாளர் ஒற்றுமையைச் சிதைத்ததோடு, சில சந்தர்ப்பங்களில் தோட்ட நிருவாகத்துக்கு ஆதரவாகச் செயற்பட்ட போக்கும் பதிவாகி உள்ளது. 1956ஆம் ஆண்டில் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரசிலிருந்து விலகிய அத்துல் அசீஸ் தலைமையில் ஜனநாய தொழிலாளர் காங்கிரஸ் எனும் தொழிற்சங்கத்தை அமைத்தார். இவ்விரு தொழிற் சங்கங்களுக்கும்மிடையிலான முரண்பாடு காரணமாகப் பல மோதல்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. ஐக்கியத்துக்காகப் போராட வேண்டிய தலைமைத்துவம் தொழிலாளர்களிடையே முரண்பாடு களை விதைத்த வரலாறு இன்று வரை தொடர்வதைக் காணலாம். தொழிற்சங்க பலம், தொழிலாளர் நலன், உரிமைகளுக்காகப் போராடுதல், ஐக்கியத்தை வலுப்படுத்துதல் போன்ற மகோன்னதமான தொழிற் சங்க நடவடிக்கைகளைக் கைவிட்ட தொழிற்சங்கங்களை இன்றும் அடையாளமிட முடியும்.

1956ஆம் ஆண்டு மஸ்கெலியா பகுதியைச் சேர்ந்த நல்லதண்ணி தோட்டத்தில் தொழிற் சங்க மோதல் காரணமாக நாற்பது தொழிலாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர். தோட்ட நிருவாகத்தின் கையாட்களால் இளம் தொழிலாளி பெ. கருமலை என்பவர் கொலை செய்யப் பட்டார். அதே ஆண்டில் நிகழ்ந்த தொழிற் சங்க மோதல் காரணமாக இருபத்து மூன்று வயது நிரம்பிய அப்புறாமி ஏப்ரகாம் சிங்கோ எனும் பெயருடைய தொழிலாளி சுட்டுக் கொல்லப் பாட்டார். இக்கொலையைத் தொடர்ந்து தொழிலாளர்கள் நாற்பத்தெட்டு நாட்கள் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஒரு தொழிற் சங்கம் மட்டும் என்ற நிலையை மாற்றித் தொழிலாளர்களின் தெரிவுக்கேற்ப மாற்றுத் தொழிற் சங்கத்தையும் அமைக்கலாம் என்ற உரிமை இந்தப் போராட்டத்தின் மூலமாக வெற்றி கொள்ளப்பட்டது.

தோட்டத் துரைமார்களின் பிரித்தாளும் சூழ்ச்சி காரணமாகவும் தொழிலாளரிடையே முரண்பாடுகள் ஏற்பட்டுள்ளன. நிருவாகத்துக்கு ஆதரவான ஒரு தொழிற்சங்கத்தை உருவாக்கு வதன் மூலமாக தொழிலாளரிடையே காணப்படும். ஒற்றுமையைக் குலைக்க மேற்கொண்ட நடவடிக்கை காரணமாக 1959ஆம் ஆண்டு மாத்தளை எல்கடுவ தோட்டத்துத் தொழிலாளி காவல்கார முத்துசாமி கொலை செய்யப்பட்டார். அதே பகுதியில் 1964ஆம் ஆண்டு கந்தேநுவர தோட்டத்தில் நிருவாகத்துக்கு ஆதரவாகச் செயற்பட்ட பிற்போக்குத் தொழிற் சங்க நடவடிக்கை காரணமாக அழகர் மற்றும் ரெங்கசாமி ஆகியோர் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். செங்கொடிச் சங்கத்துக்கு எதிராக, நிருவாகமும் மக்கள் விரோதத் தொழிற்சங்கமும் செயற்பட்ட போதிலும் பெரும்பாலான தொழிலாளர்கள் செங்கொடிச் சங்கத்தையே ஆதரித்தனர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

துரைமார் மற்றும் பொலிசார் இணைந்து தொழிலாளருக்கு எதிராகச் செயற்பட்டது போலத் தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் கணக்கப்பிள்ளை, கண்டாக்கு, தொழிற்சாலைக் காவல்காரன் போன்ற 'சிறு துரைமார்'களின் கெடுபிடி காரணமாகவும் தொழிலாளர்கள்

பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். 1967ஆம் ஆண்டு மடுல்கலை சின்ன கிளாப்போக்கு தோட்டத்தில் இடம் பெற்ற சம்பவத்தில் அழகன் சோணை என்ற தொழிலாளி கணக்கப்பிள்ளையால் சுட்டுக் கொல்லப்பட்ட சம்பவம் மற்றும் மயிலிட்டியா தோட்டத்தில் இடம்பெற்ற போராட்டத்தின் போது தொழிற்சாலைக் காவலாளி துப்பாக்கியால் சுட்டதில் அந்தோனிசாமி எனும் தொழிலாளித் தியாகி, 1970 ஆம் ஆண்டில் மாத்தளை கருங்காலி (நாலந்தா) தோட்டத்தில் காவல்காரன் சுட்டதில் மரணமான பார்வதி -18 வயது, கந்தையா, இராமசாமி என்ற சிறுவன் ஆகியோர் மரணமானதும் இதற்குச் சிறந்த உதாரணங்களாகும்.

இனவாதமும் தொழிலாளர் போராட்டங்களும்

மலையக மக்களைப் பேரினவாத அடிப்படையில் நோக்குதலும் அதற்கேற்ற வகையில் நடவடிக்கைகளையும் மேற் கொள்ளலும் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே இனவாதத் தலைவர்களாலும் அரசாங்கங்களினாலும் திட்டமிட்டு முன்னெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ளமையைக் காணலாம். 1948இல் மலையக மக்களது குடியரிமையைப் பறித்ததும் இனவாதத்தின் அடிப்படையிலே ஆகும். இதை விட 1958, 1977, 1983 ஆகிய ஆண்டுகளில் நாடு முழுவதும் இடம்பெற்ற இனக்கலவரங்களால் மக்கள் பெரிதும் பாதிக்கப்பட்டனர். இதை விட இரத்தினபுரி, களுத்துறை, கேகாலை, காலி, மாத்தறை, மொனராகலை ஆகிய மாவட்டங்களில் வாழும் தொழிலாளர்கள் மீதான வன்முறைகள் தொடர்ந்து இடம் பெற்ற வண்ணம் உள்ளது. பாதுகாப்பற்ற சூழல் தொடர்ந்து நிலவி வருகின்றது.

மலையக மக்களின் குடியரிமையைப் பறித்த டி.எஸ். சேனநாயக்க அரசாங்கம் 1945ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் முன்னெடுத்த 'தொழிலாளர்களைத் தோட்டங்களிலிருந்து விரட்டியடித்தல்' என்ற நடவடிக்கைகளுக்கு சிறந்த உதாரணங்களாக நேஸ்மியர் மற்றும் உருளவள்ளி தோட்டங்களில் முன்னெடுக்கப்பட்ட இனவாதக் குடியேற்ற நடவடிக்கைகளைக் குறிப்பிடலாம். தான் உருவாக்கிய தோட்டங்களில் தொடர்ந்து வாழ்வதற்கு மக்கள் கடுமையான போராட்டங்களை நடத்தவேண்டியவர்களாக இருந்துள்ளனர். 1942ஆம் ஆண்டில் கந்தப்பளை பகுதியில் இடம் பெற்ற காணிப் பறிமுதல், தொழிலாளர்களைத் தோட்டங்களில் இருந்து வெளியேற்றியமை போன்ற நடவடிக்கைகளும் இனவாத அடிப்படையிலேயே முன்னெடுக்கப்பட்டன.

களனிவெளி பகுதியிலுள்ள நேஸ்மியர் தமிழில் தோட்டம் உருவைள்ளி போராட்டம் புளத்கொகுபிட்டிய நகரத்துக்கு அண்மையில் காணப்படுகின்றது. இந்தத் தோட்டம் 820 ஏக்கர் பரப்பினைக் கொண்டதாகவும் தேயிலை மற்றும் றப்பர் பயிரிடப்படும் பிரதேசமாகவும் காணப்பட்டது. 1900ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் இந்தக் காட்டுப்பகுதி துப்பரவு செய்யப்பட்டு பெருந் தோட்டப் பயிர்ச்செய்கை மேற்கொள்ளப்பட்டது. 1942ஆம் ஆண்டு மதிப்பீட்டின் படி 515 பேர் இங்கு வாழ்ந்ததாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

1946ஆம் ஆண்டு இவர்களை உடனடியாகத் தோட்டத்தை விட்டு வெளியேறும் படி உத்தரவு பிறப்பிக்கப்பட்டது. தொழிலாளர்கள் வாழ்ந்த இடங்களைச் சுற்றி முள்ளுக்கம்பி வேலியும் அமைக்கப்பட்டது. எனினும் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் தொழிற்சங்கத்தின் வழி காட்டலில் மூன்று வாரங்களுக்கு மேலான வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் முன்னெடுக்கப்

பட்டது. களனிவெளி, கேகாலை, அவிசாவளை, யட்டியாந்தோட்டை பகுதியைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் இவ்வேலை நிறுத்தத்துக்கு ஒத்தழைப்பு நல்கினர். அதனைத் தொடர்ந்து மஸ்கெலியா, ஹட்டன், நுவரெலியா பகுதிகளைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்களும் ஆதரவுப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்தனர். நாற்பது வருடங்களுக்கு மேலாக வாழ்ந்து வரும் மக்களைத் தோட்டத்திலிருந்து வெளியேற்ற முற்படும் விரோத செயலுக்கு எதிராகச் சத்தியாக்கிரகப் போராட்டத்தையும் தொழிலாளர்கள் முன்னெடுத்தனர். அவர்களுக்கு எதிராக 110 வழக்குகள் தொடுக்கப்பட்டன. 14 வழக்குகள் பெண் தொழிலாளர்களுக்கு எதிரானதாக இருந்தன. தொழிலாளியான எஸ். செல்வநாயகத்துக்கு இரண்டு மாத கடுழியச் சிறைத் தண்டனையும் ஏனையோருக்கு இரண்டு முதல் மூன்று வாரக் கடுழியச் சிறைத்தண்டனையும் வழங்கப்பட்டன. மலையக மக்களின் போராட்ட வரலாற்றில் முதன் முதலாகச் சிறை சென்ற தொழிலாளி எஸ். செல்வநாயகம் எனப் பத்திரிகைகள் எழுதின.

தொடர்ச்சியான போராட்டம் காரணமாகவும் பிரிவுக் கவுன்சிலுக்கு மேன் முறையீடு செய்யப்பட்டதன் அடிப்படையிலும் இப்போராட்டம் வெற்றி கொள்ளப்பட்டது.

1956ஆம் ஆண்டு எஸ்.டபிள்யு. ஆர்.டி பண்டாரநாயக்கா பிரதமராகி தனிச்சிங்கள மசோதாவைக் கொண்டு வந்ததோடு வாகனங்களில் 'பூரி' எனும் எழுத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என ஆணை பிறப்பித்தார். தமிழ்த் தலைவர்கள் இதனை எதிர்த்தனர். இதன் காரணமாக நாட்டில் இனவாதத் தாக்குதல்கள் தொடங்கின. ஏறத்தாழ நூற்றி ஐம்பது பேர் கொல்லப்பட்டனர். மலையகத்திலும் தாக்குதல்கள் இடம் பெற்றன. பொகவந்தலாவை நகரில் ஏற்பட்ட அமைதியின்மை காரணமாக பொலிசார் மற்றும் இராணுவத்தினர் குவிக்கப்பட்டனர். துப்பாக்கிப் பிரயோகம் மேற் கொள்ளப்பட்டதன் காரணமாகப் பிரான்சிஸ் மற்றும் ஐயாவு ஆகியோர் மரணித்தனர்.

1977ஆம் ஆண்டு பதவிக்கு வந்த ஜே.ஆர். ஜெயவர்த்தனவினால் புஸ்ஸல்லாவ டெல்டா பகுதியில் தாக்குதல்கள் திட்டமிட்ட வகையில் முன்னெடுக்கப்பட்டன. இதனைத் தொடர்ந்து பல இடங்களில் இத்தகைய வன்முறைகள் இனவாதிகளால் மேற்கொள்ளப்பட்டன.

1977ஆம் ஆண்டு மே மாதம் பத்தனை டெவன் தோட்டத்தில் இடம் பெற்ற போராட்டம் நில உரிமைக்காகவும், தோட்டங்களைப் பாதுகாக்கவும் மேற்கொள்ளப்பட்ட பெரும் போராட்டமாகும், இப்பகுதியைச் சேர்ந்த ஏழாயிரம் ஏக்கர் தேயிலைக் காணியை இனவாத அடிப்படையில் பிரித்துக் கொடுக்க எடுக்கப்பட்ட முயற்சி போராட்டத்தின் மூலம் தடுக்கப்பட்டது. வரலாற்று முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இப்போராட்டத்தில் இருபத்து இரண்டு வயது நிரம்பிய இளம் காளை சிவனு இலட்சுமணன் தியாகி ஆனார். இனவாத நிலப் பறிப்பு முயற்சி ஒன்றிணைந்த போராட்டத்தால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டது. ஆனால் அதே இடத்தில் இன்று தனியார் குடியேற்றங்களும் சுற்றுப்பயணம் மேற் கொள்ளும் நபர்கள் தங்குவதற்கான உல்லாச விடுதிகளும் அமைக்கப்பட்டுள்ளமை கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும். 1997ஆம் ஆண்டு இரத்தினபுரி வேவல்வத்த தோட்டத்தில் இடம் பெற்ற தாக்குதல், லயன்களுக்குத் தீ வைத்தமை, 2007ஆம் ஆண்டு இரத்தினபுரி பம்பேகம தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தாக்கப்பட்டு விரட்டப்பட்டமை, 2000ஆம் ஆண்டு பிந்துனுவெவ படுகொலைகளுக்கு எதிராகத் தலவாக்கலை நகரில் இடம் பெற்ற கூட்டத்தின் போது காராளன், மணிவண்ணன் உள்ளிட்ட நான்கு தொழிலாளர்கள்

சுட்டுக் கொலை செய்யப்பட்டமையும் இனவாத அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கையே ஆகும். இவை சில உதாரணங்கள் மட்டுமே ஆகும்.

கூலி அல்லது சம்பள உயர்வுக்கான போராட்டங்கள்

மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தமக்கான உரிமைகள், சலுகைகள், அனைத்தையுமே போராட்டங்கள் மூலமே பெற்றுக் கொண்டனர் என்பதே வரலாற்று உண்மையாகும். அவற்றுள் முக்கியமானது சம்பள உயர்வுக்கான போராட்டமாகும். இந்தக் கட்டுரை எழுதப்படும் சந்தர்ப்பத்திலும் கூடத் தொழிலாளர்களது 1000 ரூபா அடிப்படைச் சம்பளத்தைப் பெற முடியாதவர்களாக உள்ளனர். 2015ஆம் ஆண்டு முதல் இடம் பெறுகின்ற சம்பள உயர்வுப் போராட்டங்கள் சிறந்த விளைவுகளைப் பெற்றுக் கொடுக்கவில்லை. இதற்கான மாற்று வழிகளைத் தேடுவதும், மக்கள் சார்பான தொழிற் சங்க செயற்பாடுகள் மற்றும் அரசியலை முன்னெடுப்பதுமே சரியான வழியாகும்

முல்லோயா போராட்டம்

முல்லோயாத் தோட்டம் கண்டி மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ளது. ஹேவாஹெட்ட நகருக்கண்மையில் அமைந்துள்ள இத்தோட்டம் மலையக மக்களின் வரலாற்றில் முக்கியத்துவம் பெறுவதற்கான காரணம் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் சம்பள உயர்வுக்காக முன்னெடுத்த வேலை நிறுத்தமும் கோவிந்தன் எனும் தொழிலாளி தியாகி ஆகியமையுமாகும்

1939ஆம் ஆண்டு இடம்பெற்ற முல்லோயா வேலை நிறுத்தப் போராட்டம் மலையகத் தொழிற்சங்க வரலாற்றின் முக்கிய சாதனையாக அமைகின்றது. மலையகத்தில் தொழிற்சங்கங்கள் வேரூன்றி வளர்வதற்கும் தொழிலாளர்கள் பலம் பெறுவதற்கும் இப்போராட்டம் அடிப்படையாக அமைந்தது.

அக்காலத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட கூலி ஆண்களுக்கு ஐம்பத்து நான்கு (54) சதமாகவும், பெண்களுக்கு நாற்பத்து மூன்று (43) சதமாகவும், பிள்ளைகளுக்கு முப்பத்திரண்டு (32) சதமாகவும் காணப்பட்டது. அது வாழ்க்கையைக் கொண்டு செல்வதற்குப் போதுமானதாக அமையவில்லை. இதனை முன்வைத்து முல்லோயாப் பகுதியிலிருந்த ஆயிரத்துக்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் தமக்கான கூலியைப் பதினாறு சதத்தால் உயர்த்துமாறு கோரி வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தை முன்னெடுத்தனர். குறித்த தோட்டத்தில் ஆசிரியராக இருந்த திரு.ஜெகநாதன் என்பவர் தொழிலாளர்களுடன் இணைந்து செயற்பட்டமையை அறிய முடிகின்றது. இந்த வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தை ஒழுங்கமைப்பதிலும் தொழிலாளர்களுக்கான ஆலோசனைகளை வழங்குவதிலும் இவரது பங்கு அதிகமாவே இருந்திருப்பதைக் காண முடியும். இவ்வாசிரியர் அக்காலத்தில் உத்வேகத்துடன் இயங்கிய லங்கா சம சமாஜக் கட்சியின் உறுதியான செயற்பாட்டாளராக இருந்துள்ளமையே இதற்கான பிரதான காரணமாகும்.

முல்லோயா தோட்டத்தின் சொந்தக்காரனாகவிருந்த வெள்ளைக்காரன் டபிள்யூ.ஈ. ஸ்பார்லிங் குறித்த ஆசிரியர் மீது கடுமையான கோபம் கொண்டதோடு, அவர் தங்கியிருந்த லயன் அறையிலிருந்தும், தோட்டத்திலிருந்தும் வெளியேறுமாறு கட்டளை இட்டான். தொழிலாளர்கள் இதற்கும் எதிர்ப்புக் காட்டினர். வேலை நிறுத்தத்திலும் ஈடுபட்டனர். இது தொடர்பாகத்

தோட்ட நிருவாகத்தின் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதெனத் தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் தீர்மானித்ததின் அடிப்படையில் தலைவர் திருவாளர் பி.எம்.வேலுசாமி முல்லோயா தோட்டத்துக்குச் சென்றார். நிருவாகம் பேச்சுவார்த்தைக்கு இணக்கம் தெரிவிக்காததோடு, தொழிலாளர்களுக்கான சம்பள உயர்வை வழங்கவும் மறுத்தனர். தொழிலாளர்கள் உடனடியாக வேலைக்குத் திரும்ப வேண்டும் என்பதே அவர்களின் எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது. மேலும் தொழிலாளர்கள் ஒன்று கூடுவது, தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுவது போன்றவற்றை வெள்ளைக்கார துரையும், அவனுக்குக் கீழிருந்த நிருவாகமும் அங்கீகரிக்கவில்லை. தொழிலாளர்களோ தமது கோரிக்கையில் உறுதியாகவிருந்து வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்தனர்.

போராட்டத்துக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது தொழிற்சங்கமே என்பதை அறிந்து கொண்ட வெள்ளைக்கார துரையும் அவனுக்குக் கீழிருந்த நிருவாகமும் அவர்களுக்கு எதிராகச் செயற்பட்டமை, வேலை நிறுத்தம் செய்யக் கூறி தொழிலாளர்களைத் தூண்டியமை போன்ற குற்றச்சாட்டுகளை முன் வைத்துக் கண்டி பொலிசார் மூலமாகத் தொழிற்சங்கத் தலைவர் திரு.பி.எம். வேலுசாமியைக் கைது செய்தனர். மேலும் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட வேண்டாமென தோட்டத் தொழிலாளர்களை எச்சரித்தனர். இவ்விரு சம்பவங்களும் தொழிலாளர்களின் உணர்வை மேலிடச் செய்தது.

லங்கா சம சமாளக் கட்சி தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமாக இருந்து, தொழிலாளர்கள் முன்னெடுத்த வேலை நிறுத்தத்தை ஊக்குவித்தது. இதன் காரணமாக அக்காலத்தில் அரச சபை உறுப்பினராகவிருந்த அபே குணசேகர என்பவர் சமசமாளக் கட்சிக்கு எதிராகக் கடுமையான விமர்சனங்களையும், தொழிலாளிகளின் போராட்டத்தக்கு எதிரான கருத்துக்களையும் முன் வைத்தார். இவர் வேலை நிறுத்தத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் தொழிலாளர்களை அடக்கவும் பொலிசாருக்கு ஆதரவாகச் செயற்பட்டமையை அறிய முடிகின்றது.

நாளுக்கு நாள் வேலை நிறுத்தம் உத்வேகமடைந்த. நிலைமைகள் மோசமடைவதைக் கண்ட தோட்ட நிருவாகம் தொழிலாளர்களை அடக்க நினைத்தது. பல்வேறு அடாவடி நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. தொழிலாளர்களைப் பிரிப்பதற்குத் தொடர்ந்து பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. தொழிலாளர்களின் உறுதி, வேலை நிறுத்தச் செயற்பாடுகள் ஒரு புறமாகவும், மறுபுறம் நிருவாகத்தின் கெடுபிடிகள் காரணமாகவும் முல்லோயாத் தோட்டத்தில் அமைதியின்மை தோன்றியிருந்தது.

அக்கால அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக இருந்தமை, வெள்ளைக்காரத் துரைமார்களின் அடக்கியாளும் மனநிலை, தொழிலாளர் விரோதப் போக்கு, பொலிசாரின் நடவடிக்கைகள் போன்றன நிலைமைகளை மேலும் மோசமாக்கின. தொழிலாளர்களைப் பிரிப்பதற்கும், வேலை நிறுத்தப் போராட்டத்தை அடக்கவும் மேற் கொண்ட நடவடிக்கைகள் பலனளிக்கவில்லை. தொழிலாளர்கள் உறுதியுடன் இருந்து போராட்டத்தைத் தொடர்ந்தனர். தோல்வி கண்ட தோட்ட நிருவாகமும் பொலிசாரும் அமைதியை ஏற்படுத்துதல் பிரச்சினையைக் கட்டுப்படுத்துதல் என்ற போர்வையில் தொழிலாளர்கள் மீதான வன்முறையை ஏவி விட்டனர். தொழிலாளர்கள் தாக்கப்பட்டனர்.

தொழிற்சாலையிலிருந்து கையில் பெரிய கம்பு ஒன்றுடன் வந்து கொண்டிருந்த முல்லோயா தோட்டத் தொழிலாளி கோவிந்தன் மீது டி.ஜி. சுரவீர என்ற பொலிஸ்காரன் துப்பாக்கிப் பிரயோகம் மேற்கொண்டான். இதனால் படுகாயமடைந்த அந்தத் தொழிலாளி மரணமடைந்தான். அவனது செங்குருதி தான் உருவாக்கிய தோட்ட மண்ணில் கரைந்தது. கோவிந்தன் வீரத்தியாகி ஆகினான்.

கண்டி பொலிஸ் நிலையத்தைச் சேர்ந்த அதிகாரி ரொபினின் பணிப்புரைக்கு அமையவே துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தப்பட்டது எனக் கூறப்பட்டது. எனினும் தொழிலாளர்களின் போராட்டத்தை அடக்கும் பொருட்டு மேற்கொள்ளப்பட்ட திட்டமிடப்பட்ட கொலையாகவே இதனை அடையாளங் காட்ட முடியும்.

இந்தப் போராட்டத்தைப் பலவீனப்படுத்தும் பொருட்டு பொலிசும் தோட்ட நிருவாகமும் பயன்படுத்திய இன்னொரு உபாயம் இன ரீதியான பிரிவைத் தொழிலாளர்களிடையே ஏற்படுத்த முனைந்தமையாகும். இதற்கெனப் புன் என்ற பெயருடைய பொலிஸ் உத்தியோகத்தர் பயன்படுத்தப்பட்டமையையும் பதிவுகள் மூலம் அறிய முடிகின்றது. எவ்வாறாயினும் இன அடிப்படையில் தொழிலாளர்களைப் பிரிப்பதற்கு எடுத்த முயற்சி இறுதியில் தோல்வியடைந்தது.

தியாகி முல்லோயா கோவிந்தன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டதை நேரில் கண்ட பெரிய சாமி என்ற தொழிலாளி பாதையில் வேகமாக ஓடிய போது, அவர் மீது பொலிஸ் வாகன மொன்றை மோதச் செய்து படு காயங்களுக்கு உள்ளாக்கிய சம்பவமும் பதிவாகி உள்ளது.

இச்சம்பவம் இடம் பெறுவதற்கு நான்கு நாட்களுக்கு முன்னர் பதினாறு பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்கள் தொழிலாளர்கள் தங்கியிருந்த லயன் அறைகளுக்குச் சென்று வேலை நிறுத்தத்தைக் கைவிடுமாறும் அவ்வாறு செய்யத் தவறின், துப்பாக்கியால் சுடப்படுவீர்கள் எனக் கூறி மிரட்டியுள்ளனர்.

குறித்த துப்பாக்கிச் சூட்டுச் சம்பவம் நடந்து முடிந்த பின்னர் ஜனவரி பன்னிரண்டாம் திகதி முல்லோயாத் தோட்டத்தின் நடுப்பிரிவுக்குச் சென்ற பொலிசார் வேலைக்குத் திரும்புமாறு கூறி எச்சரிக்கை விடுத்துள்ளனர். தொழிலாளர்களின் உறுதியும் தொழிற்சங்கத்தின் வழிகாட்டலும் இத்தகைய எச்சரிக்கைகளுக்கு அடி பணியாத நிலையைத் தோற்றுவித்திருந்தது.

தொழிலாளர்களின் உறுதிப்பாட்டைப் பலவீனப்படுத்தும் பொருட்டும், கொலைக் குற்றத்தைத் திசைமாற்றும் பொருட்டும் இன்னொரு உத்தி கையாளப்பட்டமையை அறிய முடிகின்றது. அதாவது தொழிலாளர்கள் தோட்டத்தின் நிருவாகத்துக்குச் சொந்தமான பகுதியில் அனுமதியின்றி மரக்கறித் தோட்டச் செய்கையில் ஈடுபட்டனர் என்ற குற்றச்சாட்டை முன் வைத்து பதின்மூன்று தொழிலாளர்களைக் கைது செய்தமையாகும். மனிதாபிமானமற்ற வகையில் அவர்களை ஒரு வாகனத்தில் அடைத்து கண்டி நோக்கிக் கொண்டு சென்றமை பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும் தொழிலாளர்கள் நீதி மன்றத்தின் முன்னிலையில் கொண்டு செல்லப்படாமல், நீதிபதியின் தீர்ப்புடன் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்.

மலையகத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் போராட்ட வரலாற்றில் பல்வேறு பாடங்களை அனுபவங்களைத் தந்த முல்லோயாப் போராட்டம் பிற்காலத்தில் தொழிலாளர்கள் அடக்கு முறைக்கு எதிராகப் போராடும் உத்வேகத்தையும் அளித்தது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மேலும் உரிமைக்காகப் போராடிய தியாகிகளின் வரலாற்றின் முதலாவது பதிவாகவும் கோவிந்தனின் அர்ப்பணிப்பு அமைகின்றது.

முல்லோயாப் போராட்டத்தைத் தொடர்ந்து பல்வேறு எதிர்ப்பு நடவடிக்கைகள் தொழிலாளர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணங்களாகச் சில:

அ. ஏப்ரல் மாதம் -

1. ரம்பொடை தோட்டத்தில் சுமார் எழுநூறு தொழிலாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து தோட்டத் துரையின் அடக்குமுறைக்கு எதிரான போராட்டத்தை முன்னெடுத்தனர்.
2. வெலிஓயா தோட்டத்தில் தோட்ட நிருவாகியின் தொழிலாளர் விரோதப் போக்குக் கெதிரான போராட்டம்.

ஆ. மே மாதம்

1. நேஸ்பி தோட்டத்தில் இடம்பெற்ற போராட்டம் - இது தொழிலாளர்களுக்கிடையே மோதல்களைத் தோற்றுவித்திருந்தது.
2. நீட்புத் தோட்டப் போராட்டம் - பல்வேறு கோரிக்கைகளை முன் வைத்து நடைபெற்ற போராட்டத்தில் இரண்டு பொலிசார் தாக்கப்பட்டனர்.
3. ரதல்லை தோட்டப் போராட்டம் - தொழிலாளர்களுக்குத் தொடர்ந்து பிரச்சினைகளைக் கொடுத்து வந்த பெரிய கங்காணிக்கெதிரான போராட்டம்.
4. வேவஸ்ஸ போராட்டம் - பாரியளவில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இப்போராட்டம் தோட்டத்துரையை வெளியேற்றுமாறு கோரி முன்னெடுக்கப்பட்டது. ஊவா பகுதியெங்கும் பரவிய இப்போராட்டம் மிகவும் முக்கியமானதொன்றாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.
5. சென் அன்றூஸ் தோட்டப் போராட்டம் - தோட்டத்துரையின் அடக்குமுறையை எதிர்த்து முன்னெடுக்கப்பட்டது.

முல்லோயாப் போராட்டத்தின் விளைவாகத் தொழிலாளர்களுக்குச் சாதகமான உடன்படிக்கை ஒன்றும் துரைமார் சங்கத்தால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது. தொழிலாளர்களின் பிரச்சினை தொடர்பாகப் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதற்காக தொழிலாளர் சபையினை (Workers Council) ஏற்படுத்துவது எனவும், மேலும் தோட்டங்களுக்குள் பொலிசார் பிரவேசிக்கும் போது ஆயுதங்களைக் கொண்டு செல்லக் கூடாது என்றும், தோட்டப் பிரச்சினைகள் தொழிலாளர் சபையுடன் பேசித் தீர்க்கப்பட வேண்டும் எனவும் உடன்பாடு காணப்பட்டது.

பஞ்சப்படி 17.50 போராட்டம்

1965 - 1970 காலப்பகுதியில் ட்வி சேனநாயக்க தலைமையிலான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி பதவியில் இருந்தது. அந்த அரசாங்கத்தின் பொருத்தமற்ற பொருளாதார நடவடிக்கையினால், தேசிய வருமானம் வீழ்ச்சியடைந்த காரணத்தினால் வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரித்துக் காணப்பட்டது. பெருந்தோட்ட நடவடிக்கைகள் மற்றும் அபிவிருத்தி தொடர்பில் எவ்விதமான

அக்கறையும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. முதலாளித்துவ நாடுகளுடனான தொடர்பும், தாராளப் பொருளாதார முறையும் இறக்குமதிகளைச் சார்ந்து நிற்கும் பொருளாதாரக் கொள்கையும் நாட்டின் முன்னேற்றத்தக்குப் பாதகமாகவே அமைந்தன. பல்வேறு போராட்டங்களின் விளைவாக அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு விசேட கொடுப்பனவு வழங்கப்பட்டது. ஆனால் வழமை போலப் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டனர்.

வாழ்க்கைச் சுமைக்கேற்ப 17.50 வழங்கப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்தி தோட்டத் தொழிலாளர்களால் தொடர்ச்சியான போராட்டம் முன்னெடுக்கப்பட்டது. இந்தப் போராட்டமே பஞ்சப்படி 17.50 போராட்டமாகும். நாளொன்றுக்கு 67 சதம் சம்பள அதிகரிப்பைக் கோரி பிரேரணை ஒன்று முன் வைக்கப்பட்டது. இதற்கு முதலாளிமார் சம்மேளனம் இணங்கவில்லை. போராட்டம் தொடர்ந்தது. பிரதமராகவிருந்த ட்வி சேனநாயக்க இந்தப் போராட்டம் தொடர்பாக எவ்விதமான நடவடிக்கையும் மேற்கொள்ளவில்லை. சம்பள நிருணய சபையுடன் பேச்சு வார்த்தை நடத்தித் தீர்வு காணுமாறு கூறி ஒதுங்கிக் கொண்டார்.

1966ஆம் ஆண்டு நாற்பத்தைந்து நாட்கள் தொடர்ச்சியாக நடைபெற்ற இப்போராட்டம் மலையகம் முழுதும் வியாபித்து இருந்தது. இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரசிலிருந்து பிரிந்து சென்ற ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் மற்றும் அதன் தலைவராகவிருந்த அப்துல் அசீஸ் இந்தப் போராட்டத்துக்கான தலைமையை ஏற்றிருந்தது. இரத்தினபுரி பகுதியைச் சேர்ந்த மயிலிட்டியா தோட்டத்தில் மூன்று மாத காலம் வேலை நிறுத்தம் இடம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இறுதியில் நடைபெற்ற பேச்சுவார்த்தையின் படி, இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ் 10 சதம் சம்பள உயர்வுக்கு ஒத்துக் கொண்டது. போராட்டம் தோல்வியில் முடிந்தது.

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் சம்பளம் தொடர்பான போராட்டங்கள் தொடர்ந்த வண்ணமே உள்ளது. கடந்த ஆறு வருடங்களாக இது தொடர்பில் பல போராட்டங்கள் முன்னெடுக்கப் பட்டுள்ளன. அரசாங்கம் அடிப்படைச் சம்பளமாக ஆயிரம் ரூபா என்பதைக் கூறி வந்தாலும், அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதற்குத் தயாராக இல்லை. தனியார் கம்பனிகள் அரசாங்கத்துக்கு மேலான அதிகாரத்தைக் கொண்டிருப்பது போலத் தோன்றுகின்றது. இன்றைய விலைவாசி உயர்வு, வாழ்க்கைச் செலவு அதிகரிப்பு போன்றன தொழிலாளர்களை மேலும் அழுத்துகின்றன. உரிய சம்பளத்தை வென்றெடுப்பதற்காகத் தொடர்ந்து போராட வேண்டியது அவசியமாகின்றது.

என்ன செய்ய வேண்டும்?

இயற்கையோடும் வறுமையோடும் போராடிய மலையக மக்கள் முதலாளிகளின் அடக்கு முறைகளுக்கும் இனவாத நடவடிக்கைகளுக்கும் எதிராகப் போராடியதின் விளைவாகவே பல்வேறு உரிமைகளைப் பெற முடிந்தது. ஐக்கியம், ஒருமைப்பாடு, தன்னலங்கருதாத செயற்பாடுகள், தலைமைத்துவம், துணிவு போன்ற காரணிகளே வெற்றிகளைப் பரிசாகத் தந்தது. தொழிற்சங்கத் தெரிவு, வேறுபாடுகளை மறந்தமை, ஒருவருக்கொருவர் ஒத்தாசை நல்கியமை போன்றன அதற்கு வலுவூட்டின.

சரியான, மக்கள் சார்பான தொழிற் சங்கம் அவற்றின் செயற்பாடுகள், மக்கள் தலைவர்களின் துணிவு மிக்க முடிவுகள் போன்றனவும் பங்களித்தன.

ஆனால் இன்றைய சூழலில் இவை யாவும் நிர்மூலமாக்கப்பட்டு சிதைவடைந்த நிலைக்குச் சென்றுள்ளதைக் காண முடியும். ஐக்கியம் சிதறடிக்கப்பட்டுள்ளது. போராட்டப் பலம் பலவீன மாக்கப்பட்டுள்ளது. தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளும், அரசியல் செயற்பாடுகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று கலந்து நம்பிக்கையற்ற நிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளன. தோட்டங்களைத் தனியார் கையேற்ற பின்னர் எவ்வித அபிவிருத்தியும் மேற்கொள்ளப்படாமல் காடுகள் புதர் நிலங்களாக மாற்றப்படுகின்றன.

முதலாளித்துவப் பொருளாதாரம் மற்றும் கல்வி முறையால் சுயநல எண்ணம் மேலோங்கி யுள்ளது. தொழிலாளர் உதிரிகளாக மாற்றப்பட்டுள்ளனர். கடுமையான உழைப்பாலும், போராட்டத்தாலும் கட்டியெழுப்பப்பட்ட மலையகம் திட்டமிடப்பட்ட வகையில் சிதைக்கப் படுகின்றது. எனவே இதனை மாற்றியமைக்க சகலரும் ஒன்றிணைந்து செயலாற்ற வேண்டியது அவசியமாகும். இந்த நோக்கத்துக்காகப் பின்வரும் நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளலாம்.

1. தொழிலாளர்களை ஐக்கியப்படுத்துவதற்கான வேலைத் திட்டங்களை முன்னெடுக்கக்கூடிய தொழிற்சங்கக் கட்டமைப்பை உருவாக்குதல். தொழிலாளர் கல்வித் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துதல், உழைக்கும் மக்கள் சார்பான தொழிற்சங்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை அறியச் செய்தல்.
2. அரசியல் அடிப்படையில் ஆளுமையுள்ள சமூகமாகத் தலை நிமிர்வதற்குரிய, மக்கள் நலன்சார்ந்த கட்சியைக் கட்டியெழுப்புதல். சலுகை அரசியலை மட்டுமன்றி உரிமை சார்ந்த விடயங்களை வென்றெடுப்பதற்கான வேலைத் திட்டங்களைத் தொடர்ச்சியாக முன்னெடுத்தல்.
3. பேரினவாத முதலாளித்துவ அரசாங்கங்களுக்கு எதிராகச் செயற்படும் ஏனைய அரசியல் கட்சிகள் ஜனநாயக அமைப்புகளுடன் இணைந்து செயலாற்றுதல்.
4. சுய உற்பத்தி, நுகர்வு, பண்டப் பரிமாற்றம் போன்ற பொருளாதார நடவடிக்கைகளைப் பலப்படுத்துதல்.
5. மலையக மக்களின் வரலாறு மற்றும் கலைப் பண்பாட்டு அம்சங்களைப் பாதுகாக்கும், மீண்டும் மக்களிடம் கொண்டு சேர்க்கும் கலாசாரத்தைக் கட்டியெழுப்புதல்.
6. மலையகத்தின் இயற்கைச் சூழலை, வளங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான அமைப்பை மக்களின் ஒத்துழைப்புடன் கட்டியெழுப்புதல்
7. போதையற்ற இளைஞர்கள் என்ற இலக்கை அடைவதற்கு விளையாட்டு மற்றும் பயனுள்ள பொழுதுபோக்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளுதல்.
8. பெண் தலைமைத்துவத்தை உருவாக்குதல்.
9. மாணவர் இயக்கங்கள், சிறுவர் அமைப்புகளைப் பலப்படுத்துதல்.
10. புதிய பண்பாட்டுப் பயணத்தினைச் சகல மாவட்டங்களுக்கும் விஸ்தரித்தல்

மலையக மக்களின் வரலாறு என்பது போராட்டங்களால் வடிவமைக்கப்பட்டதாகும். தற்போதைய நிலையில் மலையக மக்கள் அனுபவித்து வரும் உரிமைகள் மற்றும் சலுகைகள்

இத்தகைய போராட்டங்களால் வெற்றி கொள்ளப்பட்டவையாகும். சாதாரண வேலை நிறுத்தம் தொடக்கம் பல நாட்கள் நீடித்த, பரந்துபட்ட வேலை நிறுத்தம் வரை இத்தகையப் போராட்டங்களின் தன்மைகள் படிப்படியாக வளர்ச்சியடைந்துள்ளன. போராட்டங்களின் உச்சமாக உயிர்த் தியாகங்கள் இடம் பெற்றுள்ளன. எனவே, மலையக மக்களின் வரலாறு செங்குருதியால் புடம் போடப்பட்டுள்ளது எனக் குறிப்பிட முடியும். இத்தகைய வீரம் மிகுந்த போராட்டங்களின் திரட்சியாகவே மலையகத்தை அடையாளப்படுத்த வேண்டும் பிற்போக்குத் தொழிற்சங்கம் மற்றும் அரசியல் நடவடிக்கைகளால் இத்தகைய தனித்துவ வரலாறு மேலும் வளர்ச்சி பெறாத தேக்க நிலையைத் தோற்றுவித்துள்ளது. மேலும் மாறி மாறிப் பதவிக்கு வந்த, பேரினவாதம் மற்றும் மதவெறி கொண்ட அரசாங்கங்களின் நடவடிக்கைளும் போராட்டத்தின் வளர்ச்சியைத் தடை செய்துள்ளன. மேலும் திறந்த பொருளாதாரக் கொள்கை, தனியார் மயம், பொருத்தமற்ற கல்வி போன்றன காரணமாகவும் போராட்டக் கலாசாரம் மழுங்கடிக்கப்பட்டுள்ளது. மக்கள் சார்ந்த அரசியலை முன்னெடுப்பவர்கள் இது குறித்து மிகச் சரியான தீர்மானத்தை மேற்கொண்டு போராட்ட வரலாறை மீளவும் வளர்த்தெடுக்கும் பணிகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பது அவசியமானதாக உள்ளது.

பெருந்தோட்டத்துறை சமூகத்தின் வீடு மற்றும் காணி உரிமை

ஏ.சீ.ஆர்.ஜேன்

அபிவிருத்தி உத்தியோகத்தர்,
நுவரெலியா பிரதேச செயலகம்

அறிமுகம்

மலையகத் தமிழர்கள் என்பவர்கள் கடந்த இரு நூற்றாண்டுகளுக்குள் இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்கு வந்தவர்களாவர். இவர்கள் மலையகத் தமிழர் (Hill Country Tamils or UP-Country Tamils), பெருந்தோட்ட சமூகம் (Plantation community) மற்றும் இந்தியத் தமிழர்கள் (Indian Tamils) எனவும் அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ பெருந்தோட்டத்துறையுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளனர். நுவரெலியா, பதுளை, கண்டி மற்றும் இரத்தினபுரி போன்ற மாவட்டங்களில் செறிவாகவும் கேகாலை, மாத்தளை, மாத்தறை, மொனராகலை, களுத்துறை, காலி, கொழும்பு, குருநாகல் போன்ற மாவட்டங்களிலும் மற்றும் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலும் பரவலாகவும் வாழ்கின்றனர். மத்தால் பெரும்பாலானவர்கள் இந்துக்களாக இருப்பதுடன், சிறு தொகையான கிறிஸ்தவர்களும், இஸ்லாமியர்களும் இவர்கள் மத்தியில் வாழ்கின்றனர். இவர்கள் உழைப்பால் இலங்கையின் பொருளாதாரத்திற்குப் பங்களிப்பு செய்தது மட்டுமல்லாது, இவர்களுக்கென்று தனித்துவமான பண்பாட்டு அடையாளங்கள், பாரம்பரியம், வரலாறு மற்றும் வாழ்வியல் பிரதேசங்களும் காணப்படுகின்றன.

“இனம், மதம், மொழி, சாதி, பால், அரசியற் கொள்கை அல்லது பிறப்பிடம் காரணமாக அல்லது அத்தகைய காரணங்களுள் ஏதாவொரு காரணமாக எந்தப் பிரசையையும் ஓரங்கட்டுதல் ஆகாது” என்பதை இலங்கை அரசியலமைப்பின் அத்தியாயம் IIIஇல் சரத்து 12 உப பிரிவு 2 தெளிவாக எடுத்துரைக்கின்றது. எவ்வாறாயினும், கடந்தகால அரசாங்கங்களால் கொண்டுவரப்பட்ட குடியுரிமை மற்றும் வாக்குரிமை பறிப்பு, காணி, கல்வி, மொழி, அரச சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளல் போன்ற உரிமை மறுப்புக்கள் இம்மக்கள் மீதான இனவாத அரசியல் நோக்கத்துடனான பாகுபாடான கொள்கைத் தீர்மானங்களாக உள்ளன என்பதைக் கடந்த கால வரலாற்றில் நாம் பார்க்கலாம். இவை காரணமாகப் பெருந்தோட்ட சமூகத்தை இந்த நாட்டின் ஏனைய சமூகங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், அச்சமூக மக்கள் மிக மோசமாகப்

பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பது நிதர்சனம். குறிப்பாகக் கடந்த 20 தசாப்தங்களாகப் பல்வேறு பரிமாணங்களில் இச்சமூகம் பின்னடைவாக இருப்பதற்குக் காணி, வீட்டு உரிமை மறுக்கப் பட்டமை ஒரு பிரதான காரணியாகக் கருதப்படுகின்றது. கடந்த காலங்களில் ஆட்சி செய்த அரசாங்கங்கள் வீடற்ற மக்களுக்காகப் பல்வேறு வீடமைப்புத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக முன்னெடுத்துள்ளன. ஆனால், மிக மோசமான வீடமைப்பு சூழலில் வாழ்ந்து வருகின்ற பெருந்தோட்ட மக்கள் இத்திட்டங்களில் இருந்து புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளமை வெளிப்படையான பாகுபாடாகும். எனவே காணி உரிமையினை வென்றெடுப்பதே இச்சமூகத்தின் நிலைபேறான வளர்ச்சிக்கு வழிசமைக்கும் என்பதை முற்போக்கு செயற்பாட்டாளர்கள் உணர்ந்துள்ள அதே வேளை, இச்சமூகத்தின் மீது அக்கறை கொண்ட நல்லெண்ண இயக்கங்களும் உணர்ந்துள்ளன.

வரலாற்றுப் பின்னணி

19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப காலங்களில் கோப்பிப் பெருந்தோட்டச் செய்கைக்காக இந்தியாவில் இருந்து இலங்கைக்குத் தொழிலாளர்கள் பருவகாலத் தொழிலாளர்களாகவே (Seasonal Workers) வருகை தந்தனர். குறிப்பாக இவர்கள் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் நிரந்தரமாகத் தங்கவில்லை. தொழில் நிமித்தம் வந்து போகக்கூடிய நிலை காணப்பட்டது. கோப்பிக் கால கட்டத்தில் தங்குமிட வசதி, சுகாதார வசதிகள், தொழில் உரிமைகள், கல்வி போன்ற வசதிகள் முறையாகக் கிடைக்காமையினால், பல்வேறு சிரமங்களுக்கு முகங்கொடுத்தனர். தங்குமிடத்தினைப் பொறுத்த வரையில், மனிதர்கள் நிம்மதியாக வாழ்வதற்குப் பொருத்தமில்லாத கூடாரங்களே தோட்ட முதலாளிமார்களால், தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கப் பட்டன. பொதுவாக இவை புற்களால் வேயப்பட்ட கூரையாக இருந்ததுடன், சுவர்கள் தற்காலிக மண் சுவர்களால் அமைக்கப்பட்டிருந்தன. முறையற்ற குடியிருப்புக்கள் இல்லாமை யினாலும், பல்வேறு நோய்கள் இறப்புக்கள் சம்பவித்ததாக வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள் கூறுகின்றன.

1867ஆம் ஆண்டு கோப்பிப் பயிருக்கு ஏற்பட்ட நோயின் காரணமாக, இத்தொழிற்றுறையில் பாரிய வீழ்ச்சி ஏற்பட்டது. மேலும் கோப்பிப் பயிர்ச் செய்கைக்குத் தொடர்ச்சியாகத் தொழிலாளர்களுக்கான தேவையும் இருக்கவில்லை. எனவே, பலர் மீண்டும் தங்கள் சொந்த நாட்டுக்கே திரும்பிச் சென்றனர். இக்கால கட்டத்திலேயே கோப்பிக்கு மாற்றுப் பயிராகத் தேயிலை பயிரிடப்பட்டதுடன், அது இத்தொழிற்றுறையைப் பாரிய வளர்ச்சிப் பாதைக்கு இட்டுச் சென்றது. தேயிலை வருடம் முழுவதும் அறுவடை தரக்கூடிய பயிராக இருந்ததுடன், கொழுந்து பறித்தல், கவ்வாத்து வெட்டுதல், உரமிடுதல், களை பிடுங்குதல், முள்குத்துதல் போன்ற பல்வேறு தொழில்களுக்கு வருடம் முழுவதும் பெரும் எண்ணிக்கையான தொழிற்படை தேவைப்பட்டது. எனவே, ஆங்கிலேய அரசாங்கம் பல்வேறு சலுகைகளை அறிவித்து இந்தியாவில் இருந்து வரும் தொழிலாளர்களைக் கவர முயற்சித்தனர். குறிப்பாக இந்தியாவில் கிராமத்தில் இருந்து இலங்கையில் தோட்டத்திற்கு வரும் வரையிலும் போக்குவரத்து வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல், பிரயாணத்தின் போது தங்கி வருவதற்கான மண்டபங்கள், தோட்டங்களில் குடியிருப்பு வசதிகள், உணவு முத்திரை போன்ற பல்வேறு சலுகைகளைக் கூறலாம். இதனால் இந்தியாவில் இருந்து வருகின்ற தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையும் பன்மடங்காக அதிகரித்தது. ஒரு குடும்பத்திற்கு 10 - 12 அடி அளவான அறைகளைக்

கொண்ட நீண்ட வரிசையிலான லயன் குடியிருப்புக்கள் 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே கட்டுவதற்குத் தொடங்கப்பட்டன.

போதுமான இடவசதி, காற்றோட்டம் மற்றும் ஏனைய சுகாதார வசதிகள் அற்ற லயன் குடியிருப்புக்கள் குறைந்தளவு நிம்மதியான வாழ்வுக்கும் சவாலாகவே அமைந்தது. நோய்கள், நோய்த் தொற்றுக்கள், பாலியல் ரிதியான சீர்கேடுகள் போன்ற சமூகப், பண்பாட்டுப் பிரச்சினைகள் அதிகரிக்க வாய்ப்பாக இந்த லயன்கள் இருந்தன. இலங்கையில் உள்ள ஏனைய சமூகங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மத்தியிலான இறப்பு வீதம் பன்மடங்கு அதிகரித்துக் காணப்பட்டமை பிரித்தானிய அரசாங்கத்திற்கு மிகப்பெரும் அவப் பெயரினைத் தோற்றுவித்தது. எனவே, இப்பிரச்சினைகளைக் கட்டுப்படுத்தும் நோக்குடன், பல்வேறு சட்டங்களை உருவாக்கி அவற்றை நடைமுறைப்படுத்தும் பொறிமுறைகளையும் பிரித்தானிய அரசு வகுத்தது. குறிப்பாக இந்திய புலம்பெயர் தொழிலாளர் கட்டளைச் சட்டம், தோட்டத் தொழிலாளர் (இந்தியர்) கட்டளைச் சட்டம், மருத்துவ நலக் கட்டளைச் சட்டம், பிணிகள் தடுப்புக் கட்டளைச் சட்டம், மகப்பேற்று நலக் கட்டளைச் சட்டம் போன்றவற்றினைக் கூறலாம்.

இந்திய புலம்பெயர் தொழிலாளர் கட்டளைச் சட்டம்

தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குடியிருப்புக்களின் சுகாதார நிலைமைகள் தொடர்பாகப் பரிசீலிப்பதற்கு தொடர்புடைய அதிகாரிகளுக்கு உள்ள உரிமை மற்றும் தொழிலாளர்களின் குடியிருப்புக்களுக்கும் ஏனைய வசதிகளுக்கும் தோட்ட நிர்வாகம் நிதியினை ஒதுக்குதல் போன்றவற்றினை 1923ஆம் ஆண்டு 1ஆம் இலக்க இந்திய புலம்பெயர்த் தொழிலாளர் கட்டளைச் சட்டத்தின் சரத்துக்கள் 7(1) (உ) மற்றும் 13 (1) (உ) வலியுறுத்துகின்றது.

1912ஆம் ஆண்டு 9ஆம் இலக்க மருத்துவ நலக் கட்டளைச் சட்டம்

சரத்து 12 (1) (ய)

தன்னுடைய தொழிலாளர்களின் லயன் அறைகள் மற்றும் அதன் சூழலை உரிய சுத்தமான நிலையில் பேணுவது தோட்டத்துரையின் கடமையாகும்.

சரத்து 47 மற்றும் 48

போதுமானளவு, சுத்தமான நீர்த் தேவையினை இலகுவாகப் பெற்றுக்கொள்வதற்கான வாய்ப்பினைத் தனது தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது, அனைத்துத் தோட்டத் துரைமார்களினதும் கடமையாகும். நீர் விநியோகத்தில் குறைபாடுகள், தரக்குறைவு, அசுத்தத் தினை ஏற்படுத்தும் வாய்ப்புக்கள் காணப்படுகின்றதெனச் சுகாதாரச் சேவைகள் பணிப்பாளர் கருதுவாரெனின், அவர் திருப்தியடைகின்ற வகையிலே முறையான நீர் விநியோகத்தினை வழங்குவது துரைமார்களின் கடமையாகும். பாவனையில் உள்ள கிணறுகளுக்குப் பாதுகாப்புக் கவசங்கள் அமைத்தல், குழாய்கள் மூலம் நீர் விநியோகித்தல் மற்றும் கிணற்றினைச் சுற்றி சீமெந்தினால் கட்டுக்கள் அமைக்கப்படல் வேண்டும். எல்லா நீர் விநியோகக் குழாய்களும்

இரும்பிலானதாக இருக்கவேண்டும். குளியல் இடங்கள் சீமெந்தினால் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

சுகாதார சேவைகள் பணிப்பாளர் திருப்தியடையும் வகையில் தனது தொழிலாளர்களுக்கு முறையான குடியிருப்பு, லயத்தினைச் சூழ முறையாகச் சுத்தத்தினைப் பேணுதல், நேர்த்தியாக வடிகால்கள் போன்றவற்றினைத் தனது தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது எல்லாத்துரைமார்களினதும் கடமையாகும்.

1941ஆம் ஆண்டு 5ஆம் இலக்க தோட்டத் தொழிலாளர் (இந்தியர்) கட்டளைச் சட்டம் சரத்து 24 (1)

ஏதாவது ஒரு தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் தொழிலாளி மற்றும் அவரது மனைவி அல்லது கணவர் இணைந்து வாழும் பொழுது அவர்களுக்குப் பிரத்தியேகமான அறை தோட்டத் துரையினால் வழங்கப்படவேண்டும். அந்த அறையினை அவர்களின் பிள்ளைகளைத் தவிர வேறு யாருக்கும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட முடியாது.

1950ம் ஆண்டு 10/10168ஆம் இலக்க வர்த்தமானி

இலங்கை சுதந்திரம் பெறப்பட்ட காலங்களில் வசதி குறைவான தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குடியிருப்புக்கள் தொடர்பான பல்வேறு விமர்சனங்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. பொதுவாக லயன் குடியிருப்பில் வரையறுக்கப்பட்ட சிறிய அறையில் அதிக எண்ணிக்கையான நபர்கள் வாழுதல், காற்றோட்டம் இன்மை, புகைபடிந்த இருண்ட நிலை போன்றவையால் சுவாச நோய்கள், தோல் நோய்கள் போன்ற பல்வேறு நோய்கள் ஏற்படுவதற்கு ஏதுவாகக் காணப்பட்டது. எனவே 1950ஆம் ஆண்டு 10/10168 ஆம் இலக்க வர்த்தமனியினை இலங்கை அரசாங்கம் வெளியிட்டது. இவ்வறிவித்தலின் அடிப்படையில் திறந்த வராந்தா அல்லது மூடப்பட்ட வராந்தா, வாழ்வறை, பிற்புற வராந்தா மற்றும் சமையலறையுடனான ஒற்றை மனை வகையிலான மாற்றுக் குடியிருப்பு அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதை வலியுறுத்துகின்றது. மேலும் வீட்டைச் சூழவுள்ள குப்பைகள், அசுத்தங்கள் அகற்றப்பட்டு லயத்தில் உள்ள வடிகால்கள் எப்போதும் சுத்தமாகப் பேணப்பட வேண்டும் என்பதையும் எடுத்துரைக்கின்றது.

1971ஆம் ஆண்டு 2 ம் இலக்க தோட்ட வீடுகள் (விசேட ஏற்பாடு) சட்டம்

தொழிலாளர்களின் தொழில் முடிவுறுத்தப்பட்ட பின்பு வீட்டை விட்டு வெளியேறுமாறு நீதிமன்ற தீர்ப்பு வரும் வரையிலும் தொடர்ந்து அதே வீடுகளில் வசிப்பதற்குத் தொழிலாளர்கள் உரித்துடையவர்கள். வேலையை விட்டு விலக்குவதற்கு முன்பு வழங்கப்பட்ட வசதிகளைத் தொடர்ந்தும் அவரும், அவரில் தங்கி வாழ்பவர்களும் அனுபவிப்பதற்கு உரிமையுண்டு.

தோட்டத் தொழிலாளர் ஒருவர் வேலையில் இருந்து விலக்கப்பட்ட பின்னர் குறித்த குடும்பத்தில் வேறு யாராவது தொடர்ந்து தோட்டத்தில் தொழில் புரியாவிட்டால், அக்குடும்பம் தோட்டத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்ற அபாய நிலை காணப்பட்டது. இச்சட்டம் கொண்டு வரப்பட்ட பின்பு தான் ஒரு தொழிலாளி வேலையில் இருந்து விலக்கப்பட்ட பின்பும் தொடர்ந்து அதே லயன் அறையில் வசிப்பதற்கான பாதுகாப்பினை உறுதிசெய்கின்றது.

இலங்கை சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்பு காணி உரிமையின் நிலை

இந்தியப் பெரும் வர்த்தகர்களினாலேயே இலங்கையின் பொருளாதாரம் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்படுகின்றது என்ற வலுவான விமர்சனம் இலங்கையின் தேசிய தலைவர்கள் மத்தியில் 1930களில் இருந்தே காணப்பட்டது. இவர்களின் இந்த இனவாதப் போக்கினை நகரங்களில் வாழ்ந்த கூலித் தொழிலாளர்கள், தோட்டத் தொழிலாளர்கள் போன்ற இந்தியத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் மீதும் காட்டினர். குறுகிய நோக்கம் கொண்ட சிங்கள, தமிழ் மேட்டுக்குடி அரசியல் தலைமைகளின் பாகுபாடான கொள்கைத் தீர்மானங்களின் காரணமாகப் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் அரசியல் பங்கேற்பு, வாக்குரிமை, நில உரிமை, அரசு சேவைகளைப் பெற்றுக்கொள்ளல் போன்ற உரிமைகள் மறுக்கப்படும் நிலைமைகளுக்கு முகங்கொடுத்தனர்.

1935ஆம் ஆண்டும், ஆண்டு 19ஆம் இலக்கக் காணி அபிவிருத்திக் கட்டளைச் சட்டமும் காணி அபிவிருத்திக் கட்டளைச் சட்டம் அன்றைய அரச சபையில் (State Council) கொண்டு வரப்பட்ட போது, மலையகத் தமிழர்கள் முற்றாகப் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். இந்த அநீதியான சட்டத்தை எதிர்த்து அன்றைய இடதுசாரி தலைவர் S.A. விக்கிரமசிங்க அவர்கள் மலையக மக்களுக்கு ஆதரவாகப் பின்வருமாறு குரல் கொடுத்தார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

“இங்கு 600,000 தொழிலாளர்கள் (இந்தியத் தமிழர்கள்) இருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒருவருக்குக் கூட ஒரு அங்குலமேனும் நில உடைமை இல்லை. 300,000 மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு இந்தியாவுடனான தொடர்பு முற்றாக இல்லை. அவர்கள் கண்டிப்பாக இந்தியாவில் இருந்து புலம்பெயர்ந்த தொழிலாளர்களாகவே பேசுவதில்லை.”¹

உருளவள்ளிப் போராட்டம்

அதேபோன்று 1946ஆம் ஆண்டுகளில் காணியற்ற கிராம மக்களுக்கு காணி வழங்கும் நோக்குடன் கிராம விரிவாக்கத் திட்டத்தினை இலங்கை அரசாங்கம் அமுல்படுத்தியது. இத்திட்டங்களுக்காகத் தோட்டக்காணிகள் கையகப்படுத்தப்பட்டுப் பல வருடகாலம் வாழ்ந்து வந்த தோட்டத் தொழிலாளர்கள் எந்தவிதமான மீள் குடியேற்றத் திட்டங்களும் இன்றி தோட்டங்களில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். இவ்வாறான காணி கையகப்படுத்தும் திட்டம் கேகாலைப் பகுதியில் இருந்த உருளவள்ளித் தோட்டத்தில் நடைபெற்றபோது, இதற்கு எதிராகத் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் போராடினார்கள். உருளவள்ளிப் போராட்டமே காணி உரிமைக்காக மலையக மக்கள் தன்னெழுச்சியாக நடத்திய முதல் போராட்டமாக வரலாற்றில் பதியப்படுகின்றது. குடியேற்றத் திட்டத்திற்காகக் கேகாலைப் பகுதியில் இருந்த உருளவள்ளித் தோட்டத்தின் 400 ஏக்கர் காணி பறிக்கப்பட்டு தொழிலாளர்களை வெளியேற்றிய போது, இலங்கை வாழ் இந்திய தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கும் காணி உரிமை வழங்கப்பட வேண்டும் என்ற கோசத்துடன் இலங்கை இந்திய காங்கிரஸ் தொழிலாளர் சங்கத்தின் தலைமையில் கேகாலை, களனிவெளி, அட்டன் போன்ற பகுதிகளில் 125,000க்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்கள் இணைந்து போராடினர். 1946ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 21ஆம் திகதியில் இருந்து ஜூலை 9ஆம் திகதி வரை இப்போராட்டம் தொடர்ந்தது.

1970களுக்குப் பின் வீடமைப்பில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்

1950களில் உலகத் தொழிலாளர் தாபனத்தின் அவதானிப்பின்படி, தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குடியிருப்புக்கள் எப்போதுமே திருப்திகரமாகக் காணப்படவில்லை. வசதியற்ற குடிகளில் அதிக எண்ணிக்கையானோர் வாழ்வது, சுகாதார வசதிகள் இன்மை காரணமாகப் பல்வேறு நோய்களை ஏற்படுத்தின. போதுமானளவு தரமான வீடுகள் இருக்குமானால், அது தொழிலாளர்களின் சுகவாழ்விற்கும், வினைத்திறனுடைய உற்பத்திக்கும் வழிவகுக்கும் என்று உணரப்பட்டது. அதேபோன்று தரமான சுகாதாரம் மற்றும் பொருளாதார வளர்ச்சிக்கும் இடையிலான தொடர்பு என்ற விடயத்தில் 2001ஆம் ஆண்டு உலக அபிவிருத்தி அறிக்கை பின்வருமாறு கூறியிருந்தது “சுகாதாரம், குடிநீர் விநியோகம், கழிவுகற்றல், வீட்டுக்குள் அசுத்தமான காற்று, சிறு அறையில் அதிக எண்ணிக்கையானோர் வாழுதல் போன்ற ஆரோக்கியமற்ற வீட்டுச்சூழலே பல்வேறு தீவிரமான நோய்களுக்குக் காரணங்களாக அமைகின்றன.”²

உலகத் தொழிலாளர் தாபனத்தின் பரிந்துரை மற்றும் அழுத்தங்களின் காரணமாக 1950களின் பிற்பகுதியில் பெருந்தோட்ட வீடமைப்பு முறையில் சிறு மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கின. குறிப்பாக உலக வங்கி, ஆசிய அபிவிருத்தி வங்கியின் நிதி உதவியுடன் இரட்டை மனை வீடு கட்டுமானங்கள் தொடங்கப்பட்டன. 1978 - 1980 வரையிலும் 3739 இரட்டை மனை வீடுகள் கட்டப்பட்டதாக திரு அ. லோரன்ஸ் அவர்கள் தனது ஆய்வில் பதிவிட்டுள்ளார். 1972ஆம் ஆண்டு காணிச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்கமைய பெருந்தோட்டங்கள், மக்கள் தோட்ட அபிவிருத்திச் சபை மற்றும் இலங்கை அரசு பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனம் போன்ற இரண்டு அமைப்புக்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ் தேசியமயமாக்கப்பட்டன. இக்காலகட்டத்தில் பல்வேறு சர்வதேச நிதி நிறுவனங்களின் உதவிகளுடன் லயன் குடியிருப்புக்களை சீரமைத்தமை, கூரை மாற்றுதல், சுகாதாரம், நீர்விநியோகம் போன்ற பல்வேறு அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் முன்னெடுக்கப்பட்டன.³ இருந்தும் இவை பெருந்தோட்ட மக்களின் வாழ்க்கை அபிவிருத்தியில் எதிர்பார்த்த மாற்றங்களைக் கொண்டு வரவில்லை.

நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட மலையகத் தமிழர்கள்

1972ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்திற்கேற்ப, 50 ஏக்கர் பெருந்தோட்டக் காணிகளும் 20 ஏக்கர் வயல் காணிகள் மாத்திரமே தனியார் உடைமையாகக் கொண்டிருக்கமுடியும் என்ற உச்ச வரம்பு நிர்ணயிக்கப்பட்டது. ஏனைய காணிகள் அரசு உடைமையாக்கப்பட்டது. மேலும் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வசிப்பிடங்கள் குறித்து இச்சட்டத்தின் சரத்து 3 பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளது

“உத்தியோகத்தர்களின் இருப்பிடம் அல்லது தொழிலாளர்களின் வரிசை வீடுகள் அதனைச் சூழவுள்ள தோட்டங்கள் உள்ளடங்கலாக ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் 1/8 ஏக்கருக்கு (20 பேர்ச்சஸ்) மிகையாகாத காணி ஒதுக்கப்பட வேண்டும். மயானங்களுக்காக ஏக்கருக்கு மிகையாகாத காணி ஒதுக்கப்பட வேண்டும்”

மேற்கூறப்பட்ட காணிகளைக் காணிச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவுக்குக் கையகப்படுத்த முடியாது என்பதையே இச்சட்டம் கூறுகின்றது. இருந்தும், நடைமுறையில் இவ்வாறான

2. பெருந்தோட்ட சமூக அபிவிருத்திக்காக 10 ஆண்டு தேசிய செயற்திட்டம், 2005

3. Lawrence A. (2011), MALAYAHA TAMILS – Power Sharing and Local Democracy in Sri Lanka, Social Scientists' Association p 54.

ஏற்பாடுகள் எதுவும் செய்யப்படவில்லை. மாறாக ஒட்டுமொத்த பெருந்தோட்டக் காணிகளும் காணிச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவினால் மக்கள் தோட்ட அபிவிருத்திச் சபை (JEDB) மற்றும் இலங்கை அரசு பெருந்தோட்டக் கூட்டுத்தாபனம் (SLSPC) போன்ற இரண்டு அரசு நிறுவனங்களுக்குக் கையளிக்கப்பட்டன. குறிப்பாகப் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்குக் காணிகள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்று சட்டத்தில் கூறப்பட்ட போதும், இதுதொடர்பாக மலையக அரசியல் தலைமைகளும் கருத்தில் கொள்ளாதது ஏன்? என்ற கேள்வியும் எழுகின்றது. எனவே, இது தொடர்பாக சட்டரீதியாக அணுகவேண்டிய தேவையும் உள்ளது.

அத்துடன் நிலச் சீர்திருத்த ஆணைக்குழுவின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருந்த பெருந்தோட்டக் காணிகள் கிராமப்புற சிங்கள மக்களுக்கு இலங்கையின் பல மாவட்டங்களிலும் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன. உதாரணமாக 1988ஆம் ஆண்டு வரையிலும் கண்டி - 2500 ஏக்கர்கள், மாத்தளை - 2600 ஏக்கர்கள், நுவரெலியா - 2000 ஏக்கர்கள், பதுளை - 2125 ஏக்கர்கள், இரத்தினபுரி - 5485 ஏக்கர்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டுள்ளதாக (இரயாகரன்) என்ற ஆய்வாளர் குறிப்பிடுகின்றார்.⁴ மேலும் இக்காலகட்டத்தில் கிராம வாழ் சிங்கள மக்களுக்குத் தோட்டங்களில் வேலை வழங்கப்பட்டதால், ஏற்கனவே தோட்டங்களில் தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கையும் மிகையாக இருந்தமையினாலும் வேலை குறைப்பும், வேலை இழப்பும் ஏற்பட்டன.

தேசிய விவசாயப் பல்வகைப்படுத்தல் மற்றும் குடியிறுப்பு அதிகாரசபை (நட்சா) (National Agricultural Diversification and Settlement Authority (NADSA) திட்டத்தின் மூலமாகப் பல தோட்டங்கள் மூடப்பட்டு நூறு ஆண்டுகளுக்கு மேல் பெருந்தோட்டத்தையே வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டிருந்த ஆயிரக்கணக்கான தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பலவந்தமாகத் தோட்டங்களில் இருந்து வெளியேற்றப்பட்டனர். இத்திட்டத்தின் கீழ் கண்டி, கம்பளை, உலப்பனை, கடுகண்ணாவ பகுதிகளில் இருந்த 10,000 ஏக்கர் பெருந்தோட்டக் காணிகளை மாற்றுப் பயிர்ச் செய்கைக்காகப் பெரும்பான்மை மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. நட்சா திட்டத்தின் மூலம் பூண்டிலோயாப் பகுதியில் இருந்த கருனகல் தோட்டம் (Choisy Estate) மூடப்பட்டு, சிங்கள மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டு 1976ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் நடுப்பகுதியில் தொழிலாளர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். தொழிலாளர்கள் இதனை எதிர்த்துடன், இலங்கை குடியுரிமை பெற்றிருந்த தொழிலாளர்களும் காணிகளுக்கு விண்ணப்பித்திருந்தனர். அதிகார சபையானது இக்கோரிக்கையினை நிராகரித்தது மட்டுமல்லாது, தொழிலாளர்களுக்கு வழங்கிய உணவு பொருள் விநியோகத்தை நிறுத்தியதுடன், அத்தோட்டத்தில் இருந்த தமிழ்ப் பாடசாலையையும் மூடியது.⁵ மேலும் தோட்டங்களில் பெரும்பான்மை மக்களைக் குடியேற்றல், தொழிலாளர்களைப் பலவந்தமாக வெளியேற்றுதல் போன்றவற்றை எதிர்த்து போராட்டங்கள் பல்வேறு பெருந்தோட்டப் பகுதிகளிலும் வலுப்பெற்றது. அரசாங்கமும் இப்போராட்டங்களை முடக்குவதற்கு பல அடக்குமுறைகளைப் பயன்படுத்தியது. இதன் விளைவாக 1977ஆம் ஆண்டு டெவன் தோட்டத்தில் நடந்த காணிச் சுவீகரிப்புக்கு எதிரான போராட்டத்தில் போலிசாரின் துப்பாக்கிப் பிரயோகத்தில் சிவனு லெட்சுமணன் என்ற தொழிலாளர் பலியாகினார். மேலும் புசல்லாவ பகுதியில் சங்குவாரி, டெட்டா

4. இரயாகரன். க. (2002), இலங்கை யுத்தத்தின் பரிணாமமும், உலகமயமாக்கலின் படையெடுப்பும், சென்னை, கீழைக்காற்றுப் பதிப்பகம், p 85.

5. Nadesan S. (1993), History of the Upcountry Tamil People, Nadalala Publication p 225.

தோட்டங்களில் தொழிலாளர்களின் லயன் குடியிருப்புக்கள் காதையர்களால் தீயிட்டுக் கொளுத்தப்பட்டன.

இந்திய வம்சாவளி மலையகத் தமிழர்கள் இலங்கை நாட்டின் பொருளாதாரத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதற்காக அர்ப்பணிப்புடன் உழைப்பதன் மூலமாகவும், மலையக மண்ணுடன் பின்னிப் பிணைந்த, பிரிக்க முடியாத பல்வேறு பண்பாட்டு அடையாளங்களைக் கொண்டிருப்பதாலும் மலையகத் தமிழர்கள் இலங்கை மண்ணைத் தங்களது தாய் நாடாகவே உணர்கின்றனர். ஆனால் அரசாங்கத்தால் ஏற்படுத்தப்பட்ட பல சட்டங்களும், கொள்கைத் தீர்மானங்களும் இவர்களை இந்த மண்ணை விட்டு அந்நியப்படுத்துவதாகவும், இவர்களது நிலையான இருப்பினைக் கேள்விக்குறியாக்குவதாகவும் அமைகின்றன. இப்பின்னணியில் 1980களில் இருந்து மலையக அரசியல் சூழலில் வீடு மற்றும் காணி உரிமைக்கான கோரிக்கை பிரதான விடயமாக மேலெழத் தொடங்கியது.

பெருந்தோட்டத்துறை குடியிருப்புகளின் இன்றைய நிலை

2012ஆம் ஆண்டு குடிசனப் புள்ளிவிபரவியல் திணைக்களத்தின் அறிக்கையின்படி, நாடு முழுவதும் 5,267,157 குடித்தன அலகுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் முறையே நகரம், கிராமம், பெருந்தோட்டத் துறை முறையே 908,097, 4,133,982, 222,099 அலகுகளாகக் காணப்படுகின்றன. பெருந்தோட்டப் பகுதியில் உள்ள மொத்த குடித்தன அலகுகளில் கிட்டத்தட்ட 160,000 குடித்தன அலகுகள் லயன் அறைகளில் வசிப்பவர்களாக இருக்கின்றனர். மொத்த நாட்டிலும் 17.6% வீத மக்கள் அரை நிரந்தர வீடுகளிலேயே வசிக்கின்றனர். குறிப்பாக கிளிநொச்சி -51.9%, வவுனியா - 38%, முல்லைத்தீவு - 44.1%, நுவரெலியா 59.2%, பதுளை - 36.5% என இருக்கின்றன. இவற்றில் முதல் 3 மாவட்டங்களும் யுத்தத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பிரதேசங்களாகவும், ஏனைய இரண்டு மாவட்டங்களும் பெருந்தோட்டப் பகுதியில் லயன் குடியிருப்புக்களாகவும் காணப்படுகின்றன. பெருந்தோட்டப் பகுதியில் 41 வீதமானவர்கள் ஒற்றைப் பக்க லயன்களிலும், 41 வீதத்தினர் இரட்டைப்பக்க லயன்களிலும் 18 வீதமானவர்கள் இரட்டை மனை வீடுகளிலும் வாழ்கின்றனர்.

அட்டவணை 1 : துறைகளின் அடிப்படையில் வீடுகளின் நிலை

வீட்டின் வகை	தேசிய மட்டம் (%)	நகரம் (%)	கிராமம் (%)	தோட்டம் (%)
தனி வீடுகள்	92.3	87.8	96.7	29
இரட்டை மனை/லயன் வீடுகள்/வரிசை வீடுகள்	4.1	3.5	0.8	67.8
அறைகளின்மை	1.9	2	1.6	6.5
ஓர் அறை	18.9	18.6	17.5	45.2
100 - 250 சதுர அடி	11.1	7.8	10.7	33
250 - 500 சதுர அடி	17.2	36.7	16.4	16.2
நிரந்தரக் கூரை	89.2	95.5	91.5	32.3

மூலம் : குடிசனப் புள்ளிவிபரவியல் திணைக்களம்(2015)/ வீடமைப்பு மற்றும் செலவீட்டு ஆய்வு இறுதி அறிக்கை 2012/13

அட்டவணை ஆனது, தற்போதைய நாட்டின் வீடமைப்பு நிலைமை களை எடுத்துரைக்கின்றது. வீடுகளின் வகைமை, அறைகளின் எண்ணிக்கை, வீட்டின் விஸ்தீரணம், கூரையின் தன்மை போன்றவற்றில் நாட்டில் உள்ள ஏனைய சமூகங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் பெருந்தோட்ட மக்கள் மிக மோசமான நிலையில் உள்ளார்கள் என்பதைத் தெட்டத் தெளிவாக இது விளக்குகின்றது. 67.8 சதவீதமான பெருந்தோட்ட மக்கள் லயன் அல்லது இரட்டை மனை வீடுகளில் வசிக்கின்றனர். இந்நிலை தேசிய மட்டத்தில், நகரங்களில், கிராமங்களில் முறையே 4.1%, 3.5% மற்றும் 0.8% ஆகக் காணப்படுகின்றன.

தேசிய வீடமைப்புத் திட்டங்களும் மலையகத் தமிழர்களும்

தெற்காசிய நாடுகளில் வீடமைப்புத் திட்டத்தினை வெற்றிகரமாக முன்னெடுத்ததில், இலங்கை அரசாங்கம் முதலிலை வகிக்கின்றது. 1977ஆம் ஆண்டில் இருந்து பல்வேறு வீடமைப்புத் திட்டங்களை அரசாங்கங்கள் நடைமுறைப்படுத்தியுள்ளன. குறிப்பாக ஒரு லட்சம் வீடமைப்புத் திட்டம், பத்து லட்சம் வீடமைப்புத்திட்டம், 15 லட்சம் வீடமைப்புத்திட்டம், மாதிரிக் கிராமம், கிராம எழுச்சித் திட்டம், கம்உதாவ, செவன திட்டம் போன்றவற்றினைக் குறிப்பிடலாம். ஆனால் ஏனைய சமூகங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், மிகமோசமான குடியிருப்பு வசதிகளைக் கொண்டுள்ள பெருந்தோட்ட மக்கள் இத்திட்டங்களில் உள்வாங்கப்படாமை துரதிருஷ்டமாகும். 1987ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் பிரதமரும் வீடமைப்பு அமைச்சருமாகவிருந்த கௌரவ ரணசிங்க பிரேமதாச அவர்களின் முன்மொழிதலுக்கு ஏற்ப ஐக்கிய நாடுகள் சபை இவ்வாண்டினை “வீடற்ற யாவருக்கும் நிழல்” என்ற சர்வதேச ஆண்டாகப் பிரகடனப்படுத்தியது. 1990ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் இருந்த வீடற்றோர் பிரச்சினைகளைக் குறைக்கும் நோக்குடன் 15 லட்சம் வீடமைப்புத் திட்டம் தொடங்கப்பட்டது. இது 13 நிகழ்ச்சித் திட்டங்களின் கீழ் 6 வருடங்களுக்கு வீடமைப்பு அதிகார சபையினால் நடைமுறைப்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. ஆனால் இத்திட்டங்கள் எதுவுமே பெருந்தோட்டப் பகுதிகளை உள்வாங்கவில்லை. 1980ஆம் ஆண்டு அமல் படுத்தப்பட்ட, ஒவ்வொரு தேர்தல் தொகுதிக்கும் 100 வீடுகள் என்ற திட்டத்தின் மூலம் கொட்டக்கலை சௌமியபுரத்தில் 20 வீடுகளும், வெளிஓயாவுக்கு அண்மையில் உள்ள மாணிக்கவத்தையில் 20 வீடுகளும் மாத்திரமே தேசிய திட்டத்தின் கீழ் மலையகத் தமிழர்களுக்கு வீடமைப்பு அதிகார சபையினால் கட்டப்பட்ட வீடுகளாகும். இலங்கை அரசாங்கங்கள் மலையக மக்களை இந்த நாட்டின் பிரஜைகளாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பதை வீடமைப்புத் திட்டங்களில் காட்டப்பட்ட பாகுபாடுகள் தெட்டத் தெளிவாக எடுத்தியம்புகின்றது.

பெருந்தோட்டத் துறை வீடமைப்பில் ஏற்பட்ட சில முன்னோக்கிய நகர்வுகளும் கொள்கை மாற்றங்களும்

1992ம் ஆண்டு பெருந்தோட்டங்கள் 22 தனியார் கம்பனிகளுக்குக் கையளித்து, மீண்டும் தனியார் மயமாக்கப்பட்டது. தனியார் மயமாக்களுக்குப் பின்பு சமூக அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்குப் பொறுப்பாகப் பெருந்தோட்ட வீடமைப்பு மற்றும் சமூக நல நிதியம் (PHSWT) உருவாக்கப்பட்டது. இதுவே தோட்ட வீடமைப்புக்குப் பொறுப்பான அமைப்பாகக் காணப்பட்டது. பின்பு 2002ஆம் ஆண்டு இதன் பெயர் பெருந்தோட்ட மனித அபிவிருத்தி நிதியம்

(PHDT) என மாற்றப்பட்டது. இது பெருந்தோட்டக் கம்பனிகள், தொழிற்சங்கங்கள், அரசாங்கம் தொடர்புடைய முத்தரப்பு அமைப்பாகும்.

- **லயன் அறைகளை சொந்தமாக்குவதாகக் கூறிய போலி ஆவணம்**

மலையக மக்களுடைய குடியரிமைக்கான போராட்டத்திற்கு அடுத்தபடியாக வீடு மற்றும் காணி உரிமைக்கான கோரிக்கையே தொழிற்சங்க மற்றும் சிவில் அமைப்புக்களின் நீண்ட நாள் கோசமாக இருந்தது. 1993ஆம் ஆண்டு ஆட்சியில் இருந்த ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வீடமைப்பிற்கான கூட்டுறவு முறையினை அறிமுகப்படுத்தி லயன் அறைகளின் உரிமையினை தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மாற்றுவதாகக் குறிப்பிட்டு அன்றைய பிரதமர் ரணில் விக்கிரமசிங்க அவர்களால் ஒரு சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டது. இருந்தும், பிற்காலத்தில் இது தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வீட்டு உரிமையினைச் சட்டபூர்வமாக உறுதிப்படுத்துவதாக இருக்கவில்லை.

- **மலையக வீடமைப்பிற்கான தனி அமைச்சு உருவாக்கம்**

1980களின் பிற்பகுதியில் மலையகத்தின் இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரசிற்கு மாற்று அரசியல் சக்தியாக உதயமான மலையக மக்கள் முன்னணியின் முக்கிய அரசியல் கோரிக்கைகளில் ஒன்றாக தனி வீட்டுத்திட்டம் அமைந்திருந்தது. இதன் விளைவாக 1990களில் பெருந்தோட்ட வீடமைப்பு முறையில் சிறியளவிலான முன்னேற்றகரமான மாற்றங்கள் ஏற்படத் தொடங்கின. 1994ஆம் ஆண்டில் இருந்து இலங்கை அரசாங்கம் தேசிய வீடமைப்பு அதிகார சபை, பெருந்தோட்ட மனித வள அபிவிருத்தி நிதியம் மற்றும் சில அரசு சார்பற்ற நிறுவனங்களின் மூலமாகப் பல்வேறு தனி வீட்டுத் திட்டங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன. 1994ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த பொதுஜன முன்னணி அரசாங்கம் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் தனிவீட்டுத் திட்டம் குறித்த சில கொள்கை ரீதியான உடன்பாட்டிற்கு வந்ததுடன், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் பெ. சந்திரசேகரன் அவர்களைப் பெருந்தோட்டத்துறை வீடமைப்புத் திட்டங்களுக்குப் பொறுப்பான பிரதி அமைச்சராகவும் நியமித்தது. அதற்கமைவாக 7 பேர்ச் காணியில் தனி வீடுகள் அமைக்கும் திட்டங்கள் தொடங்கப்பட்டமையினை இங்கு குறிப்பிடலாம். 1997ஆம் ஆண்டு பெருந்தோட்ட வீடமைப்பு, உட்கட்டமைப்பு மற்றும் சமூக அபிவிருத்தி அமைச்சு உருவாக்கப்பட்டமை, பெருந்தோட்ட வீடமைப்பு செயல்முறையில் ஒரு மைல் கல்லாகும். தொடர்ச்சியாக வீடமைப்பு அதிகார சபை, பெருந்தோட்ட மனிதவள அபிவிருத்தி நிதியம், ஏனைய அரசு சாரா நிறுவனங்களின் மூலமாகவும் பல்லாயிரக்கணக்கான தனி வீட்டுத் திட்டங்கள் தொடர்ந்து முன்னெடுக்கப்பட்டன.

- **மாடி வீட்டுத் திட்டம்**

அதே சமயத்தில் தேசிய வீடமைப்பு அதிகார சபையினால் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்காக லயன்களை ஒத்த மாடிக் குடியிருப்புகள் அமைக்கும் திட்டம் 2001ஆம் - 2008ஆம் ஆண்டுவரை முன்னெடுக்கப்பட்டன. இத்திட்டத்தின் கீழ் பகுதியளவு கடன் மற்றும் கொடை அடிப்படையில் கிட்டத்திட்ட 630 வீடுகள் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாகக் கரோலினா, வட்டவளை, கலிடோனியா, மவுண்ட்வேனன், போகாவத்தை,

வனராஜா, சங்குவாரிபோன்ற தோட்டங்களில் கட்டப்பட்டுள்ள வீடுகளைக் கூறலாம். இவ்வீடமைப்பு முறையானது, சர்வதேச மற்றும் தேசிய வீடமைப்புத் தரக் கொள்கைகளுக்கு முரணாகக் காணப்பட்டதுடன், இதற்கு எதிரான விமர்சனங்கள் பலராலும் முன்வைக்கப்பட்டன. சில சிவில் சமூக அமைப்புக்களின் அழுத்தத்தின் காரணமாக இது ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் வீடமைப்பிற்கான ஆணையாளரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டது. இதற்கமைவாக ஐ.நா.வின் வீடமைப்பிற்கான ஆணையாளர் திரு மிளான் கோத்தாரி அவர்கள் இலங்கை அரசாங்கத்திற்கு செய்த பரிந்துரைக்கு அமைவாக இத்திட்டம் கைவிடப்பட்டது.

• மாதிரிக் கிராமம்

2009ஆம் ஆண்டு கொட்டக்கலை பிரதேசத்தில் உள்ள ஸ்டோனிக்கிளிப் தோட்டத்தில் மாதிரிவீடமைப்புத் திட்டம் என்ற பெயரில் கட்டப்பட்ட 47 வீடுகள் பெருந்தோட்டப் பகுதியில் முன்னெடுக்கப்பட்ட வீடமைப்புத் திட்டங்களுக்கு முன்னுதாரணமாகக் கொள்ளலாம். இத்திட்டம் முழுமையாக நன்கொடை அடிப்படையில் கட்டப்பட்டுள்ளதுடன், ஒவ்வொரு பயனாளிக்கும் 20 பேர்ச் காணிவழங்கப்பட்டு, 760 சதுர அடியில் வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இருந்தும் இக்குடியிருப்புக்களுக்குத் தேவையான உட்கட்டமைப்பு வசதிகள் முழுமை பெறாமை மற்றும் இதேபோன்ற திட்டங்களைத் தொடர்ச்சியாக முன்னெடுக்காமல் கைவிட்டமையும் பாரிய குறைபாடாகும். “மாதிரி” என்பது பின்பற்றக் கூடியவொன்றாக அமைந்திருக்க வேண்டும். அதி உயர் செலவில் ஒரு சிறந்த வீடொன்றைக் கட்டி அதனை மேற்கொள்ள முடியாமல் போனமை, மாதிரி என்ற கருத்திற்கே முரணானதாகும். இந்தத் தகவல்கள் வீடமைப்பைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு ஒத்த தன்மையான கொள்கைகளைக் கொண்டிருக்கவில்லை என்பது தெளிவாக எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது.⁶

பெருந்தோட்ட சமூக அபிவிருத்திக்கான 10 ஆண்டு தேசிய நடவடிக்கைத் திட்டம் (2006 -2015)

தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி அமைச்சினால் ஐக்கிய நாடுகள் சபை அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டத்தின் தொழிற்புற உதவியுடன் இத்திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டது. இதில் வருடத் திற்குப் 10 பில்லியன் நிதி மதிப்பீட்டில் சுகாதாரம், கல்வி, தொழில் வாய்ப்புக்கள் மற்றும் தொழிற்பயிற்சி, வீடமைப்பு, உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி மற்றும் பால்நிலை சமத்துவம், மனித உரிமைகள் போன்ற விடயங்கள் நடைமுறைப்படுத்தத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. இத்தேசியத் திட்டத்தில் மதிப்பிடப்பட்டிருந்த மொத்தச் செலவில் 50% மேல் வீடமைப்பிற்கே ஒதுக்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டது. பத்தாண்டுகளில் 160,000 வீடுகள் கட்டுவதற்குத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது.

2006ஆம் ஆண்டு மதிப்பிடப்பட்டதற்கு இணங்க ஒரு வீட்டிற்கு 250,000 ரூபா மதிப்பிடப்பட்டிருந்தது. அதில் 125,000 கடனாகவும் (ஆண்டுக்கான வட்டி 7.5%), மிகுதி

6. Lawrence A. (2011), MALAYAHA TAMILS – Power Sharing and Local Democracy in Sri Lanka, Social Scientists' Association p 54

125,000 உதவியாக வழங்குவதாகத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது. 2005ஆம் ஆண்டு மகிந்த சிந்தனையில் குறிப்பிடப்பட்டதற்கிணங்க 7 பேர்ச் நிலத்தில் ஒவ்வொரு வீடும் கட்டப்படும் என்று இத்திட்டம் கூறியது.

குறிப்பாக வீடமைப்பிற்குத் தேவையான ஒட்டுமொத்தக் காணியையும் தோட்ட நிர்வாகம் ஒதுக்கீடு செய்வதுடன், குடியிருப்புக்கள் பெருந்தோட்டக் காணிகளில் இருந்து பிரிக்கப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். மேலும் வீட்டிற்கான நிலங்கள் உரிய குடும்பங்களுக்கு ஒப்படைக்கப்படுவதுடன், பொது இடங்கள் சன சமூக நிலையங்கள், தோட்ட வீடமைப்பு கூட்டுறவு சங்கங்களின் முகாமையின் கீழ் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். வீடமைப்பிற்கான நிதியினை நிதி நிறுவனங்களிடம் இருந்து பெற்றுக்கொள்வதற்குத் தகைமையுடையதாக இருக்கும் வகையில் வீடுகளுக்கான சட்ட ரீதியான உரித்து ஒவ்வொரு பயனாளித் தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்கும் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். இறுதியாக மக்களின் தன்னிறைவையும், சக்திமயப்படுத்தலையும் ஏற்படுத்தும் வகையில் வீடமைப்புத் திட்டங்கள் தோட்ட நிர்வாகத்தில் இருந்து விடுபட்டு சுதந்திரமான கிராமங்களாக மாற வேண்டும் என்பதை இந்தப் பத்தாண்டுத் திட்டம் வலியுறுத்துகின்றது.⁷

இத்திட்டமானது அமைச்சரவையின் அங்கீகாரத்தினைப் பெற்றிருந்தபோதும், இதனை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கான போதுமான நிதியினை வருடாந்த வரவு செலவு திட்டத்தில் இருந்து அரசாங்கம் ஒதுக்கவில்லை அல்லது வெளிநாட்டு நிதி நிறுவனங்களிடம் இருந்து நிதியினைத் திரட்டுவதற்கான முயற்சிகளையும் மேற்கொள்ளவில்லை. “நான் ஆட்சிக்கு வந்தால் பெருந்தோட்ட மக்களைக் காணி உரிமை உடைய சமூகமாக மாற்றுவேன்” என்று முன்னாள் ஜனாதிபதி மகிந்த ராஜபக்ச அவர்கள் 2010ஆம் ஆண்டு தனது தேர்தல் விஞ்ஞாபனமாகிய மகிந்த சிந்தனையில் குறிப்பிட்டிருந்தார். ஆனால் இவர் ஆட்சிக்கு வந்த பின்பு இத்திட்டத்திற்குப் பொறுப்பாக இருந்த அமைச்ச இல்லாதொழிக்கப்பட்டு தேசநிர்மாண அமைச்சின் கீழ்க் கொண்டு வரப்பட்டது. இதன்பின் பெருந்தோட்டத் துறை சமூகத்தினை மையப்படுத்திய அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் வீழ்ச்சியடைந்தன.⁸

பெருந்தோட்ட சமூக அபிவிருத்திக்கான 5 ஆண்டு தேசிய நடவடிக்கைத் திட்டம் (2016 -2020)

2015ம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த நல்லாட்சி அரசாங்கம் மலைநாட்டுப் புதிய கிராமங்கள் உட்கட்டமைப்பு மற்றும் சமூக அபிவிருத்தி அமைச்சினை உருவாக்கி அதன் மூலமாக இந்த 5 ஆண்டுத் திட்டம் வரையப்பட்டு 2016ஆம் ஆண்டு அமைச்சரவை அங்கீகாரம் பெறப்பட்டது. இது ஏற்கனவே கிடப்பில் போடப்பட்ட 10 ஆண்டு திட்டத்தின் மீள்வரைபாகவே காணப்படுகின்றது. இத்திட்டத்தில் வீடமைப்பு குறித்து முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டதுடன், மொத்த ஆண்டு நிதி ஒதுக்கீட்டில் 82% வீடமைப்பிற்காக ஒதுக்கப்பட்டு அமுல்படுத்தப்பட்டது.

7, வாமதேவன். எம் (2018), “தோட்ட வீடமைப்பு: கொள்கைகளும் அமுலாக்கமும்” - இலங்கையில் தேயிலைப் பெருந்தோட்டச் சமூகம் 150 வருடங்கள்(1867-2017), எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ்பேப்பரில் சிலோன் பிசைவெட் லிமிட்டெட் க- 231

8. Ibid - p - 233.

5 ஆண்டு திட்டத்திற்கமைவாகக் கட்டப்பட்ட வீடுகள் ஒவ்வொன்றும் 7 பேர்ச் நிலத்தில் 550 சதுர அடி பரப்பில் கட்டப்பட்டன. 1,000,000 ரூபா பெறுமதியில் இரண்டு படுக்கை அறைகள், வரவேற்பறை, சமையல் அறை, வீடோடு இணைந்த குளியல் வசதியுடனான மலசலகூடம் போன்றவை உள்ளடங்கலாக இவ்வீட்டுக் கட்டுமானம் அமைகின்றது. வீடுகள் கட்டுமானப் பணி குறித்த அமைச்சினால் பெருந்தோட்ட மனிதவள நம்பிக்கைப் பொறுப்பு நிதியத்தின் மூலமாக நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டன. அனர்த்தத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு 100 வீதம் இலவசமாக வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டன. இந்திய அரசாங்கத்தின் நிதி உதவியால் கட்டப்பட்ட வீடுகளும் இலவசமாகவே கட்டப்பட்டன. ஏனைய வீடுகளுக்கான கட்டுமான செலவுகள் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் 50% கடனாகவும் (7.5% ஆண்டு வட்டி), 50% கொடையாகவும் வழங்கப்பட்டன. கடன் தொகையானது 15 வருடங்களில் தொழிலாளர்களின் மாதாந்த சம்பளத்தில் இருந்து அறவிடத் திட்டமிடப்பட்டிருந்தது.

உண்மையில், இச்சமூகத்தின் நீண்டநாள் மனக்குறையாகவும், நீண்டகாலம் உணரப்பட்ட தேவையாகவும் இருந்து வந்த வீடமைப்பானது 2015ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கத்தால் யதார்த்தத்திற்கு வந்துள்ளது. இது இச்சமூகத்தின் சாதாரண வெற்றி மாத்திரம் இல்லை, பல அம்சங்களில் முக்கிய வரலாற்றுச் சாதனையாகும். புதிதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட வீடுகளுக்கான உறுதிப் பத்திரத்தின் உரிமையை உறுதி செய்வதற்கு சட்ட நடைமுறையில் சட்ட நடவடிக்கைகள் எதுவும் எடுக்கப்படவில்லை என்றாலும், கொள்கை அடிப்படையில் முறையான உரிமைப் பத்திரம் வழங்க அமைச்சரவையினால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், நீடித்த தீர்வினைக் கண்டறிவது பெரும் சவாலாகும்; தற்போது அத்தகைய நகர்வுகள் எதுவும் இல்லை⁹.

தேசிய வீடமைப்புக் கொள்கையில் பெருந்தோட்ட சமூகம் குறித்து

2017ஆம் ஆண்டு வீடமைப்பு அதிகார சபையினால் தயாரிக்கப்பட்ட தேசிய வீடமைப்புக் கொள்கை ஆவணத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதாவது, “நாட்டின் பொருளாதாரத்திற்குக் குறிப்பிடத்தக்களவு பங்களிப்பினைச் செய்யும் பெருந்தோட்ட சமூகத்தின் மனநிறைவும், நல்வாழ்வும் அடிப்படையானது என்பதை இக்கொள்கை அங்கீகரிக்கின்றது. இதுதொடர்பாக முதல் நடவடிக்கையாக தோட்டத் தொழிலாளர் குடும்பங்கள் பெருந்தோட்டக் கம்பனிகளின் கீழ் இருப்பதைவிடப், பிரதான நீரோட்டத்தில் அரச நிர்வாகக் கட்டமைப்பின் ஒரு பகுதியாக இணைக்கப்பட வேண்டும். இது தொடர்பாக இக்கொள்கை அழுத்தம் கொடுப்பது என்ன வென்றால், நிலத்துக்கான பாதுகாப்பான சட்ட ரீதியான உரித்து அல்லது அண்மையில் கிராமங்கள் இல்லாத சந்தர்ப்பங்களில் தோட்டத்திற்குள்ளே குடியிருப்புக்களை ஏற்படுத்தி கிராமக் கட்டமைப்பில் இணைத்தலாகும். அவர்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவது, அவர்களின் உற்பத்திகளை அதிகரித்தல் மற்றும் அவர்களின் வருமானத்தை உயர்த்துவதற்காக விவசாயத்தில் ஈடுபடுவதற்கான வாய்ப்பை உருவாக்குவதுமே தோட்டத் தொழிலாளர் குடும்பங்களைப் பிரதான கிராமக் கட்டமைப்பில் இணைப்பதற்கான சமூக ஒருங்கிணைப்பின் நோக்கங்களாகும்”.

9. Ramesh. R(2019), Socio-Economic Study on Current Estate Housing and Land Distribution Program of the Government of Sri Lanka - Case Study of Nuwaraeliya District, MONLAR -Colombo, p-32.

வீட்டு உரிமை மற்றும் அதனால் பெருந்தோட்ட மக்களுக்கு ஏற்படவுள்ள பொருளாதார விளைவுகள் குறித்து, முற்போக்கான படியினை இக்கொள்கை அடையாளப்படுத்தியுள்ளது. எவ்வாறாயினும், பெருந்தோட்ட சமூகத்தின் அரசியல், பொருளாதார இருப்பு மற்றும் சமூகப் பண்பாட்டு அடையாளங்களைப் பாதுகாப்பதினை உறுதி செய்கின்ற வகையில் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளிலேயே தனித்துவமான கிராமங்கள் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்பதே இச்சமூகத்தின் அரசியல் பிரதிநிதிகளின் கோரிக்கையாக இருக்கின்றது. தற்போதுள்ள கிராமங்களுடன் பெருந்தோட்ட மக்களை ஒருங்கிணைத்தல் என இக்கொள்கையில் குறிப்பிட்டிருப்பது இவர்களின் கோரிக்கைக்கு முரணாக உள்ளது.

2018ஆம் ஆண்டு 32ஆம் இலக்க மலைநாட்டு புதிய கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அதிகார சபை மலைநாட்டு புதிய கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அதிகார சபை தோற்றுவிக்கப் பட்டமை மலையகத் தமிழர்களின் வரலாற்றில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றகரமான கொள்கைத் தீர்மானமாகக் கொள்ளலாம். பெருந்தோட்டப் பகுதியின் வீடமைப்பு, உட்கட்டமைப்பு மற்றும் சமூக அபிவிருத்திக்கான தனியான அமைச்சு உருவாக்கப்பட்ட போது, இதன் திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு பொறுப்பு வாய்ந்த, வகை கூறக்கூடிய அரசு நிறுவனம் இல்லாமை பெரும் குறையாகவே இருந்தது. எனவே, இந்த அதிகார சபை சட்ட ரீதியாகத் தோற்றுவிக்கப்பட்டதன் மூலமாக எதிர்காலத்தில் அரசாங்கத்தின் அபிவிருத்தித் திட்டங்களை இதன் மூலமாக முன்னெடுக்கக் கூடிய வாய்ப்புக்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

குறிக்கோள்கள்

1. சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு மற்றும் உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்திகளை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் பெருந்தோட்ட சமூகத்தைப் பிரதான நீரோட்டத்தில் இணைத்தலை உறுதிப்படுத்தல்.
2. பெருந்தோட்ட சமூகத்தைத் தேசிய அபிவிருத்திச் செயன்முறையில் பங்கேற்கச் செய்யும் வகையில் அவர்களை சமூக, பொருளாதாரத் துறைகளில் சக்திப்படுத்தல்.

செயற்பாடுகள்

1. அமைச்சின் அறிவுறுத்தலுக்கு அமைவாகப் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் புதிய கிராமங்களின் அபிவிருத்திக்காக அரசாங்கத்தின் திட்டங்கள், செயற்றிட்டங்கள், கருத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்தல்
2. அதிகார சபையின் நோக்கங்களை அடைவதற்காக தேசிய, மாகாண மற்றும் மாவட்டங்களில் செயற்படும் ஏனைய நடைமுறைப்படுத்தும் முகவர்களுடன் ஒருங்கிணைப்பை ஏற்படுத்தல்.
3. பெருந்தோட்டப் பகுதி புதிய கிராமங்களின் அபிவிருத்திக்கான அரசாங்கத்தின் திட்டங்கள், செயற்றிட்டங்கள், கருத்திட்டங்களை உருவாக்க, நடைமுறைப்படுத்த பெருந்தோட்டப் பகுதி சமூகத்தில் உள்ள சிவில் அமைப்புகளின் பங்களிப்பினை உறுதி செய்தல்.

4. சட்ட ரீதியான காணி உரித்துத் தொடர்பான பிரச்சினைகளில் தலையீடு செய்வதுடன், அவர்களுக்கு வீட்டுக்கான சட்ட ரீதியான உரிமையினை வழங்குதல்
 5. பெருந்தோட்டப் பகுதி இளைஞர்களின் கல்வி வளர்ச்சியினைக் கருத்திற்கொண்டு தொழில் மற்றும் உயர் கல்வி நிறுவனங்களின் அனுமதியினைப் பெறுவதற்கு உதவுதல்.
 6. பெருந்தோட்டப் பகுதி மக்களுக்கான அவசியமான அரசாங்க சேவைகளைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு வசதியேற்படுத்தும் முகமாக மாகாண அமைச்சுக்கள் மற்றும் மத்திய அமைச்சுகளின் பிராந்திய அலுவலகங்களுடன் இணைந்து செயற்படல்.
 7. மாற்று வாழ்வாதார வாய்ப்புக்களை ஏற்படுத்த அவசியமான வழிகாட்டல்களையும், உள்ளீடுகளையும் பெருந்தோட்ட சமூகத்திற்கு வழங்குதல்.
 8. பெண்கள், சிறுவர்கள், முதியவர்கள் விசேட தேவையுடையவர்கள் உள்ளடங்கலான விசேட இலக்குக் குழுக்களின் வாழ்வாதாரத்தினை உயர்த்திட அவர்களைச் சக்திபடுத்தல்.
 9. பல தலைமுறையாகப் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் வாழும் அனைத்து சட்டரீதியான குடியிருப்பாளர்களும் அனைத்து வசதிகளையும் பெற்றுக்கொள்வதை உறுதிசெய்தல்.
 10. பௌதீக ரீதியாக நிலத்தின் தரத்தினைக் குறைத்தலைத் தடுத்தல், நீர்வளத்தைப் பேணுதல் மற்றும் சூழலைப் பாதுகாத்தலை எல்லா மட்டங்களிலும் முன்பாதுகாப்பு, பாதுகாப்பு முறைகள் ஊடாகப் பலப்படுத்தல்
 11. தேசிய கட்டிட ஆய்வகம், தேசிய அனர்த்த முகாமைத்துவ நிலையத்துடன் ஆலோசித்து அனர்த்தப் பிரதேசங்களை அடையாளம் காணுதல், அங்குவாழும் மக்களை மாற்று இடங்களில் குடியமர்த்தி அவர்களுக்குச் சட்ட ரீதியான உறுதிகளை வழங்குதல்.
 12. பெருந்தோட்டப் பகுதி மக்களுக்கான போதுமானளவு சமூக சேவை மற்றும் போதுமானளவு நிலைத்து நீடித்த உட்கட்டமைப்பு வசதிகளுக்கான ஏற்பாடுகளை மேம்படுத்துதல்.
- கீழே தரப்பட்டுள்ள அட்டவணை இரண்டில் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் 1994 தொடக்கம் 2018 வரையிலான காலப்பகுதியில் நிர்மாணிக்கப்பட்ட வீடுகள் பற்றிய விபரங்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 2 : பெருந்தோட்டப் பகுதியில் முன்னெடுக்கப்பட்ட வீட்டுத்திட்டங்கள்
1994 - 2018

ஆண்டு	நிகழ்ச்சித் திட்டம்	பூர்த்தி செய்யப்பட்ட ஓள்ள வீடுகளின் எண்ணிக்கை	தரை பரப்பு (சதுர அடி)	மொத்த தொகை (ரூபா)	கடன் (%)	நன்கொடை (%)
1994-1997	சமூக நலனோம்பல் நிகழ்ச்சித் திட்டம்	3,900	400	40,000	75	25
1996	ஒருகிணைந்த கிராம அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டம்	1,351	400	29,000	51.72	48.28
1998-1999	தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித் திட்டம்	150	400	60,000	50	50
1998-2005	பெருந்தோட்ட அபிவிருத்தி ஆதரவு நிகழ்ச்சித் திட்டம்	14,041	416	94,000	42.33	57.67
2001	தேசிய வீடமைப்பு அபிவிருத்தி அதிகார சபை (மாடி லயன்)	735	630	275,000	72.73	27.27
2004				375,000	53.33	46.67
2008				440,000	45.45	54.55
2004	தேசத்தைக் கட்டியெழுப்புதல் மற்றும் தோட்ட உட்கட்டமைப்பு அபிவிருத்தி அமைச்சு	4,021	535	225,000	44.44	55.56
2008						
2009-2015	New Life Housing	356	550	440,000	45.45	54.55
2009-2015	பெருந்தோட்ட மனித அபிவிருத்தி நம்பிக்கை நிதியம்	776	550	515,000	53.40	46.60
2009	மாதிரிவீடமைப்புத் திட்டம்	47	760	1,700,000	-	100
2013	வேல்ட் விஷன் (ஊவாகல தோட்டம்)	25	550	100,000	100	-
2014						
2015	100 நாள் வேலைத்திட்டம்	338	550	1,000,000		100
2016	பசும்பொன் வீடமைப்புத் திட்டம்	1069	550	1,000,000	50%	50%
2016	நகரமயமாக்கல் திட்டம்	113	550			
2017	பசும்பொன் வீடமைப்புத் திட்டம்	2362	550	1,000,000	50%	50%
2018	இந்திய வீடமைப்புத் திட்டம்	106	550	1,000,000		100
	பயனாளிகள் தங்களது சொந்த முயற்சியில் கட்டப்பட்ட வீடுகள்	6413			100	

(மூலம்: பெருந்தோட்ட மனித அபிவிருத்தி நம்பிக்கைப் பொறுப்பு நிதியம் 2018)¹⁰

அட்டவணை 2 1994ஆம் ஆண்டில் இருந்து பல்வேறு கருத்திட்டங்களின் மூலமாகக் கட்டப்பட்ட தனிவீடுகள் தொடர்பான விபரங்களை விளக்குகின்றது. மேலும் தரையின் அளவு, நிதி மூலம் தொடர்பான விபரங்களும் காட்டப்பட்டுள்ளன. அண்ணளவாக 35,000

10. வாமதேவன்.எம் (2018), “தோட்ட வீடமைப்பு: கொள்கைகளும் அமுலாக்கமும்” - இலங்கையில் தேயிலைப் பெருந்தோட்டச் சமூகம் 150 வருடங்கள் (1867-2017), எக்ஸ்பிரஸ் நியூஸ்பேப்பர்ஸ் சிலோன் பிரைவெட் லிமிட்டெட், P- 232

வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் 99 வீதமானவை பயனாளிகளின் முழுமையான அல்லது பகுதியளவு பங்களிப்பிலேயே வீடுகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. எந்தவிதக் கருத் திட்டங்களின் கீழும் அல்லாமல் பயனாளிகள் தங்களது சொந்த நிதியில் கட்டப்பட்ட 6413 வீடுகள் காணப்படுகின்றன. (இதைவிட அதிகமாகவும் இருக்கலாம்)

160,000 தனிவீடுகள் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் புதிதாகக் கட்டுவதற்கான தேவையுள்ளது. அண்ணளவாக 35,000 (22%) தனி வீடுகளை கட்டப்பட்டுள்ளன. எனவே பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் வீடமைப்புத் திட்டங்களை வினைத்திறனுடன் துரிதப்படுத்த வேண்டிய தேவையுள்ளது. அரசாங்கத்தால் ஏனைய பகுதிகளில் முன்னெடுக்கப்படுகின்ற வீடமைப்புத் திட்டங்களுடன் ஒப்பிடுகையில், பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் கட்டப்பட்ட வீடுகளுக்குக் காணி உறுதிப்பத்திரம் வழங்கப்படாமை மிகப் பெரும் குறைபாடாகும்.

பரிந்துரைகள்

- தேசிய மற்றும் சர்வதேச அளவில்போதுமானளவு வீடமைப்புக்கான, (adequate housing) தரத்திற்கு அமைவாகப் பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் வீடமைப்புத் திட்டங்களை அரசாங்கம் துரிதப்படுத்த வேண்டும்.
- பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் வீடமைப்புத் திட்டங்களை வெற்றிகரமாக முன்னெடுப்பதற்கு அரசாங்கம் போதுமானளவு வரவு செலவு திட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டினை அதிகரிப்பதுடன், வெளிநாட்டு நன்கொடை நிறுவனங்களின் நிதி உதவியைப் பெறுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும்.
- பெருந்தோட்ட மக்களின் காணி உரிமையினை உறுதி செய்கின்ற வகையில் சாதகமான கொள்கை மாற்றங்கள் ஏற்படவேண்டும்.
- வீடமைப்புக்குப் பொருத்தமான நிலத்தினை ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசாங்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும்.
- பெருந்தோட்ட மக்கள் வாழும் குடியிருப்புப் பிரதேசங்கள் பெருந்தோட்டங்களில் இருந்து வேறுபடுத்தப்பட்டு, கிராமங்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டு உள்ளூராட்சி அமைப்புகளின் ஆளுகைக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். அதே போன்று தொடர்புடைய பிரதேச செயலகங்களின் சேவைகளை எந்தவிதமான தங்கு தடைகளுமின்றி பெற்றுக்கொள்ளும் நிலை ஏற்பட வேண்டும்.
- பெருந்தோட்டச் சமூக அபிவிருத்திக்கான தேசிய வேலைத்திட்டங்கள் ஏற்படுத்தப்பட வேண்டும்.
- பெருந்தோட்ட மக்களின் உணவு, பாதுகாப்பு மற்றும் வாழ்வாதாரத்தினை மையப்படுத்தி பயிரிடப்படாத காணிகளைப் பயன்படுத்துவதற்கான முறையான செயல் திட்டம் நடைமுறைப்படுத்தப்படவேண்டும்.
- போதுமானளவு நிதி ஒதுக்கீட்டுடன், மலைநாட்டு புதிய கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அதிகார சபையின் சேவைகள் வினைத்திறனுடன் அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும்.

- பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் காணப்படுகின்ற நீர் நிலைகள், காடுகள் மற்றும் ஏனைய இயற்கை வளங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட வேண்டும்.

முடிவுரை

“ஒவ்வொருவரும் உணவு, உடை, வீட்டு வசதி, மருத்துவப் பாதுகாப்பு, அவசியமான சமூக சேவைகள் என்பன உட்பட தனதும், தனது குடும்பத்தினரதும் உடல் நலத்திற்கும், நலவாழ்வுக்கும் போதுமான வாழ்க்கைத் தரத்துக்கும் உரிமை உடையவராவார். அத்துடன் வேலையின்மை, விசேட தேவையுடையோர், விதவை, முதுமை காரணமாகக் கட்டுப்பாட்டுக்கு அப்பாற்பட்ட பிற சூழ்நிலை காரணமாகவும் வாழ்வதற்கு வழியில்லாமை ஏற்படும் சந்தர்ப்பங்களில் பாதுகாப்புப் பெறுவதற்கு உரிமையுடையவர்கள்” என்பதைச் சர்வதேச மனித உரிமைப் பிரகடனத்தின் 25 ஆவது சரத்து வலியுறுத்துகின்றது. மலையகத் தமிழர்கள் சட்ட ரீதியாகக் குடியுரிமை பெற்றுள்ள போதும், நில உரிமை இல்லாமையினால், ஒரு குடிமகன் அனுபவிக்கின்ற உரிமைகளை அனுபவிப்பதில் நடைமுறையில் தடைகள் காணப்படுகின்றன. இந்த நாட்டின் பொருளாதாரத்தினைக் கட்டியெழுப்புவதற்கு கடந்த 200 வருடங்களாகப் பெறுமதி மிக்க பங்களிப்புகளை வழங்கியுள்ள போதும், இவர்களுக்கு எதிராகக் கொண்டு வரப்பட்ட பல்வேறு பாகுபாடான சட்டங்கள், கொள்கைத் தீர்மானங்கள் இவர்களின் வளர்ச்சிக்குத் தடையாக அமைகின்றது.

நீண்ட போராட்டங்கள், பரிந்து பேசுதல் ஏனைய தலையீடுகளின் விளைவாகப் பெருந்தோட்ட மக்களின் காணி மற்றும் வீட்டு உரிமைகள் தொடர்பான சில சாதகமான கொள்கை மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன. இருந்தும் இவை காணி உறுதிப்பத்திரம் பெற்றுக் கொள்வதில் எதிர்பார்த்த விளைவுகளை ஏற்படுத்தவில்லை. எனவே, பெருந்தோட்ட மக்களின் கௌரவமான வாழ்வு மற்றும் வாழ்வாதாரத்தினை உறுதி செய்கின்ற வகையில் தேவையான கொள்கை மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டியது இன்றியமையாதது. இக்கொள்கை மாற்றங்கள் மலையக மக்களின் முன்னேற்றத்திற்கு மாத்திரமல்லாது, நாட்டின் அபிவிருத்திக்கும் வழிவகுக்கும் என்பதை உறுதியாக நம்புகின்றோம்.

மலையகம் - நேற்று, இன்று, நாளை ஒரு வரலாற்று, அரசியல், சமூக நோக்கு

எம்.வாமதேவன்

முன்னாள் அமைச்சு செயலாளர்

அறிமுகம்

இலங்கைப் பொருளாதார அமைப்பில் கோப்பி உற்பத்தி முறைமையை அறிமுகப்படுத்த இந்தியாவில் இருந்து முதன்முறையாக 1823ஆம் ஆண்டு தொழிலாளர்கள் கொண்டு வரப்பட்டமை காரணமாக 2023ஆம் ஆண்டு இருநூறு ஆண்டு நிறைவை குறிக்கின்றது. இக் காலகட்டத்தில் கோப்பி உற்பத்தி 1860களில் கைவிடப்பட்ட பின்னர் தேயிலை உற்பத்தியும் தொடர்ந்து இறப்பர் உற்பத்தியும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு, அவை இன்று வரை தொடர்கின்றன. இத் தோட்ட உற்பத்தி முறைமையில் வாழத் தொடங்கிய தொழிலாளர்கள், நாட்டின் பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் இரட்டைப் பொருளாதாரமாக உருவாகிய அமைப்பில் ஒரு தேசிய இனமாக வளர்ச்சி பெற்றுள்ளனர். இவ் வளர்ச்சியினைப் பொருளாதார, சமூக அரசியல் அம்சங்கள் குறித்த ஒரு வரலாற்றுப் பார்வையை இக் கட்டுரை தர முயல்கிறது. “நேற்று” என்பது பொருளாதாரக் கட்டமைப்பில் ஒருங்கிணைந்து, அரசியல் பரப்பில் வாக்குரிமை பெற்று, பின்னர் அதனை இழந்து, மீண்டும் முழுமையாகப் பெற்ற 1823 - 2003 வரையான காலப்பகுதியை இது குறிக்கும். 2003 - 2022 வரைக்கும் ஏற்பட்ட வளர்ச்சியை மையப்படுத்தியதாய் “இன்று” எனவும் 2023ஐத் தொடரும் காலப்பகுதி “நாளை” எனவும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

நேற்று (1823 - 2003) சமூக உருவாக்கம்

தென்னிந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்களாக இலங்கைக்குப் பல தேவைகளுக்காகக் குடி பெயர்ந்திருந்தாலும், முதன்முறையாகக் கோப்பிச்செய்கைக்குக் குடி வந்தவர்களின் தொடர்ச்சியே வரலாற்று ஏடுகளில் பதிவு பெற்றுள்ளன.

1823 -1860 காலப்பகுதியில் கோப்பிப் பயிர்ச் செய்கைக்கு நிரந்தரத் தொழிலாளர் தேவைப்படாத காரணத்தால், இங்கு வருவதும் போவதுமாகவே இருந்தனர். இதனால் இங்கு நிரந்தரத் தொழிலாளர் சமூகம் ஒன்று உருவாகவில்லை.

ஆனால், தேயிலை உற்பத்திக்கு நிரந்தரத் தொழிலாளர்கள் தேவைப்பட்டமையானது இவர்கள் ஒரு நிரந்தர சமூகமாக உருவாக வழிவகுத்தது எனலாம்.

1860இற்குப் பின்னர் குறிப்பாக 1880 -1910 காலப்பகுதியில் தொழிலாளர்களாக வந்தவர்கள், தேயிலை மற்றும் இறப்பர் உற்பத்தி செறிவடைந்து தோட்ட உற்பத்தி முறைமை வேரூன்றியதைத் தொடர்ந்து, தொழிலாளர்கள் நிரந்தரமாகத் தேவைப்பட்டமையால், தோட்டங்களிலேயே வாழவேண்டிய சூழல் உருவாக்கப்பட்டது.

அரசியல் பிரதிநிதித்துவமும் இழப்பும்

1920களில் இலங்கையின் அரசியல் பரப்பில் வாக்குரிமை முக்கியமாகப் பேசப்பட்ட கால கட்டத்தில், இந்தியர்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்குவதற்கு எதிராகவே முதன்முறையாக இந்திய எதிர்ப்பு உருவாகத் தொடங்கியது.

1930ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் சட்ட சபைகளில் நியமனப் பிரதிநிதித்துவம் காணப்பட்ட மையினால், அரசியல் அரங்கில் இந்தியர்களின் பிரதிநிதித்துவம் பிரச்சினைகளைத் தோற்று விக்கவில்லை. ஆனால், சர்வசன வாக்குரிமை டொனமூர் ஆணைக் குழுவினால் முன்மொழியப் பட்டமையினால், இந்தியத் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு இந்த வாக்குரிமை கிடைக்கவிருப்பது குறித்து சிங்களப் பெரும்பான்மையினரால் இந்திய எதிர்ப்பு உணர்வு உருவாகத் தொடங்கியது.

1920களில் இந்தியர்கள் வாக்குரிமை பெறுவதற்குப் பெரும்பான்மை இனத்தினர் பலத்த எதிர்ப்பு காட்டினாலும், டொனமூர் ஆணைக்குழு இந்தியர்களுக்கும் வாக்குரிமை வழங்கி அரச சபையில் மூவர் அங்கம் பெற வழிவகுத்தது. தங்களது எதிர்ப்பு வலுவழிந்த நிலையில் இலங்கை சுதந்திரம் பெற்ற 1948ஆம் ஆண்டிலேயே அவர்களது பிரஜாவுரிமை பறிக்கப் பட்டதுடன், தொடர்ந்து வாக்குரிமையும் பறிக்கப்பட்டது. இதுவே பின்னர் இம்மக்கள் நாடற்ற வர்களாக மாற வழிவகுத்தது. 2003இல் இம்மக்கள் அனைவரும் பிரஜாவுரிமை பெறும் வரை, இம் மக்களை அனைத்து அபிவிருத்தி செயன்முறைகளில் முழுமையாகப் பங்கு பெறுவதிலிருந்தும் விலக்கி வைத்தது. இதன்காரணமாகவே 2003ஆம் ஆண்டை ஒரு எல்லைக் கோடாகக் கொண்டு “நேற்று” என்ற கால வகுப்பிற்குள் உட்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

இழந்த உரிமைகளை மீள்பெறுதல்

இக்கால கட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்க நிகழ்வுகள் சாதகமான மற்றும் பாதகமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தின. இந்தியர்களின் அரசியல் நிலையைத் தீர்மானிப்பது குறித்து இலங்கை இந்திய அரசாங்கங்களுக்கிடையே பல சுற்றுப் பேச்சு வார்த்தைகள் இடம்பெற்றாலும், இப்பேச்சு வார்த்தைகளின் விளைவுகளில் ஒன்று இவர்களை நாடற்றவர்களாக்கியமையாகும்.

1964ஆம் ஆண்டு இலங்கைப் பிரதமர் ஸ்ரீமாவோ பண்டாரநாயக்காவிற்கும், இந்தியப் பிரதமர் லால் பகதூர் சாஸ்திரிக்குமிடையே இடம் பெற்ற பேச்சு வார்த்தைகளைத் தொடர்ந்து செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் படி, அன்றைய சனத்தொகையான 975,000 பேரில்

525,000 பேரை இந்தியாவும் 300,000 பேரை இலங்கையும் ஏற்றுக்கொள்வதென்று தீர்மானிக்கப்பட்டது. மீதமுள்ள 150,000 பேர் 1974ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீமாவோ பண்டார நாயக்காவிற்கும், இந்தியப் பிரதமர் இந்திரா காந்திக்குமிடையே செய்து கொள்ளப்பட்ட ஒப்பந்தத்தின்படி, அரை வாசியான 75,000 பேர் இலங்கைக்கும், மீதம் அரைவாசி பேர் இந்தியாவிற்குமெனத் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

இங்கு முக்கியமாகக் கவனிக்க வேண்டிய முக்கிய விடயம், இந்தியர்களின் நிலை பற்றி இரு அரசாங்கங்களும் கொண்டிருந்த நிலைப்பாடாகும். இந்தியா 1928ஆம் ஆண்டு இந்திய அரசாங்கம் நிறைவேற்றிய இந்தியக் குடியேற்றச் சட்டம் (Indian Immigration Act) சட்டிக்காட்டிய படி, இந்தியாவிலிருந்து குடியகன்று வேறொரு நாட்டில் குடியேறி வாழத்தொடங்கி 5 ஆண்டுகள் கடந்ததன் பின்னர் அவர்கள் அந்த நாட்டின் பொறுப்பாக ஆகிவிடுவார்கள். இந்த நிலைப்பாடு காரணமாக இந்தியர்கள் விடயம் இலங்கை சம்பந்தப்பட்டதெனக் கூற, இலங்கை அரசு இந்தியர்களில் பெரும்பான்மையோரை இந்தியாவிற்கு அனுப்புவதிலேயே ஆர்வம் காட்டி வந்தது. ஆகவே இந்தப் பிரச்சினை ஒரு எண்ணிக்கை சார்ந்தவொன்றாக உருவெடுத்தது. 1950களில் இலங்கை - இந்தியப் பிரதமர்களோடு மேற்கொண்ட பேச்சுவார்த்தைகளில் குறைந்த எண்ணிக்கையினரையே இந்தியப் பிரதமர் நேரு ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராகவிருந்தார். இதன் காரணமாகவே நேரு சில வரலாற்றாசிரியர்களால் விமர்சிக்கப்பட்டார். பல்வேறு சர்வதேச, பிராந்திய அரசியல் காரணமாக சாஸ்திரி அதிக எண்ணிக்கையினரை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயத்திற்குத் தள்ளப்பட்டார். இந்தப் பிரச்சினையின் தீர்வு இலங்கைக்கு சாதகமான வொன்றாகவே கருதப்பட்டது. ஆனால், இந்த ஒப்பந்தத்தின் நிறைவேற்றம் எதிர்பார்க்கப் பட்டவாறு இடம்பெறவில்லை.

1964 ஒப்பந்தம் 1968இல் சட்டமாக்கப்பட்டாலும், இலங்கையின் உள்நாட்டு யுத்தம், 1965ல் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றம் என்பவை காரணமாக 1984 வரை ஒப்பந்தம் நிறைவேற்றப்பட்ட காலத்தில் இயற்கை அதிகரிப்பு உட்பட ஏறக்குறைய 510,000 பேர் தாயகம் திரும்பினர். 7 பேர் இந்தியா சென்றால் 4 பேருக்கு இலங்கைப் பிரஜாவுரிமை வழங்கப்பட்டது. 1984இல் உள்நாட்டு யுத்தம் காரணமாக இலங்கை இந்தியக் கப்பற் போக்குவரத்து தடைப்பட்டமையால், தாயகம் திரும்புவோரின் எண்ணிக்கையில் பாரிய வீழ்ச்சி கண்டது. இலங்கைப் பிரஜாவுரிமைச் சட்டம் (1948) இலங்கை இந்தியப் பாகிஸ்தானியப் பிரஜாவுரிமைப் பதிவுச் சட்டம் (1949) ஆகியவற்றின் விளைவாக வம்சாவளிப் பிரஜை என்றும், பதிவுப் பிரஜை என்றும் இரு பிரிவினர் தோற்றம் பெற்றனர். மிகவும் கடினமான நிபந்தனைகளின் அடிப்படையிலேயே இந்தப் பிரஜாவுரிமை வழங்கப்பட்டது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இந்த எண்ணிக்கை 1964 மற்றும் 1974 ஒப்பந்தங்களின்படி, பிரஜாவுரிமை பெற்றவர்களால் பெருகத் தொடங்கியது. 1947இல் 7 பேரைப் பாராளுமன்றத்திற்கு அனுப்பிய இந்த சமூகம், அதற்குப் பின்னர் நடைபெற்ற தேர்தல்களில் ஒருவரும் தெரிவு செய்யப்படாத நிலையில் 1977 தேர்தலிலேயே முதன் முறையாக ஒருவரைத் தெரிவு செய்யக் கூடியதாக இருந்தது. பிரஜாவுரிமையைத் தொடர்ந்து, வாக்குரிமை பெற்றவர்களின் எண்ணிக்கையின் அதிகரிப்பிற்கேற்ப பாராளுமன்றப் பிரதி நிதித்துவமும் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. இதன்காரணமாக இம்மக்களின் அரசியல் முக்கியத் துவம் உயரத் தொடங்கியது. 1977இல் அமைச்சரவையில் இம்மக்களின் பிரதிநிதிகள்

அங்கம் பெற்று தேசிய அரசியல் அரங்கில் இடம் பெறலாயினர். மேலும் 1997இல் தோட்டத்துறைக்காகத் தனியான அமைச்சொன்று உருவாக்கப்பட்டு, அரசு வளங்கள் தோட்டத்துறையின் வீடமைப்பு மற்றும் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளுக்காகச் செலவழிக்கப்பட்டன.

நிலவுரிமைக்கான எதிர்ப்பு

வாக்குரிமையை ஒத்ததாக இந்தியர்களின்பால் எதிர்ப்பை ஏற்படுத்திய இன்னுமொரு காரணி நிலம் குறித்தவொன்றாகும். தோட்ட உற்பத்தி முறை உருவாகத் தொடங்கிய காலந்தொட்டே, நிலம் பெரும்பான்மையினரால் உணர்வு பூர்வமாக நோக்கப்பட்டது.

1840ம் ஆண்டு முடிக்குரிய காணி அத்துமீறல் கட்டளை சட்ட மூலம் பயிரிடப்படாத நிலங்கள், வனப்பகுதிகள் என்பன அரசு பொறுப்பேற்று அவை தோட்டப்பயிர்ச்செய்கைக்காக உற்பத்தி யாளர்களுக்கு வழங்கப்பட்டன. இவற்றிற்குக் கிராம மக்கள் சட்ட ரீதியான உரித்தைக் கொண்டிராவிட்டாலும், பரம்பரையாக கையகப்படுத்தப்பட்ட நிலம் அவர்களுக்கே உரியது என்ற நிலைப்பாடு நிலவியது. அத்தோடு கிராம சனத்தொகைப் பெருக்கத்தோடு அண்டிய வனப்பகுதியையும் அவர்கள் சேனைப்பயிர்ச்செய்கைக்கு உட்படுத்தக்கூடிய உரித்து பெற்றிருந்தார்கள் என்ற நிலைப்பாடும் காணப்பட்டது. இதன் காரணமாகத் தோட்டங்களுக்காக நிலம் கையகப்படுத்தப்பட்டபோது, கிராம மக்களிடையே ஒரு எதிர்ப்புணர்வு கிளம்பியது. அத்தோடு இலங்கையரல்லாத வெளிநாட்டவர்கள் என்ற பகுப்பிற்குள் வந்த இந்தியர்கள் நிலக்கொள்வனவு செய்ய முற்பட்ட போது, அவர்களுக்கு அந்த உரிமை மறுக்கப்பட்டது. 1938ஆம் ஆண்டு காணி அபிவிருத்தி கட்டளைச் சட்டத்தின் மூலமாக இந்தியர்கள் நிலங்களை விலைக்கொடுத்து பெற்றுக் கொள்ளல் தடை செய்யப்பட்டது. இந்திய எதிர்ப்பின் ஒரு உச்ச நிலையாகவே இது அன்று கருதப்பட்டது. அதேவேளை தோட்டத் தொழிலாளர்கள் நிலவுரிமை பெற்றுக் கொள்ளுதல் எனபது ஒரு போராட்ட வரலாறாகவே பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. “1946இல் உருள வள்ளிப் போராட்டம், 1977இல் பத்தனையில் நிலவுரிமைக்காக சிவனுலட்சுமணன் இறப்பு” என்பன இவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கன.

இக்காலப்பகுதியில் இடம்பெற்ற சில நிகழ்வுகளில் குறிப்பிடத்தக்கவையாக 1972இல் தோட்டங்கள் அரசு மயமாக்கப்பட்டமை முக்கியமான ஒன்று. இது ஒரு முன்னேற்றகரமான நடவடிக்கை என்பதால், தொழிலாளர்களுக்கு நன்மை பயக்குமென எதிர்பார்க்கப்பட்டது. ஆனால், இந்த நடவடிக்கைக்குப் பின்னர் இவர்களுக்கு நன்மைகளைவிடத் தீமைகளே அதிகமாக அமைந்தன. தோட்டப்பாடசாலைகள் அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றமை, லயன் காம்பிராக்கள் தரமுயர்த்தப்பட்டமை, சிறுவர் பராமரிப்பு நிலையப் பதவிகள் உருவாக்கப்பட்டமை, ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் சம சம்பளம் என்பன சில முன்னேற்றகரமான நடவடிக்கைகளாகும். அதேவேளை தோட்ட உத்தியோகத்தர் நியமனங்கள் குறிப்பாகச் சிறுவர் பராமரிப்பாளர் என்பவற்றிற்குப் பெரும்பான்மையினத்தவர் நியமனம், நிலங்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு அல்லாமல் வெளியார்களுக்கு வழங்கப்பட்டமை, நட்சா போன்ற புதிய முயற்சிகளில் தொழிலாளர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டமை, 1977ஆம் ஆண்டளவில் இன வன்முறை காரணமாகத் தொழிலாளர்கள் தோட்டங்களைவிட்டு வெளியேறுதல், என்பன இச்சமூகத்திடையே பலத்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின. 1981இல் இரத்தினபுரி போன்ற

மாவட்டங்களில் இனக்கலவரத்தின் தாக்கங்கள் பாரிய அளவில் அமைந்திருந்தன. 1983 ஜூலை இனக்கலவரம், இம்மக்களின் பாதுகாப்பைக் கேள்விக் பரந்து வாழுகின்ற குறியாக்கியது. செறிந்து வாழுகின்ற நுவரெலிய, பதுளை மாவட்டங்களைத் தவிர ஏனைய பிரதேசங்களில் பாதுகாப்பு பெரும் பிரச்சினையாக உருவெடுத்தது. இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தங்கள் காரணமாக இலட்சக்கணக்கானோர் நாட்டை விட்டகல, இனக் கலவரம் காரணமாகவும், பலர் பாதுகாப்பு காரணமாகவும் வட கிழக்குப் பகுதிகளுக்குச் சென்று குடியேறினர். இதனால் மலையகம் ஒரு சிதைக்கப்பட்ட சமூகமாயிற்று.

இன்று (2003 - 2022) தேசிய நீரோட்டத்தில் ஒன்றிணைதல்

அரசியல் நிலை, குறிப்பாகப் பிரஜாவுரிமைப் பிரச்சினை முற்றிலும் தீர்க்கப்பட்ட நிலையில், தேசிய நீரோட்டத்தில் ஒன்றிணைதலே பிரதான எதிர்பார்ப்பாக இருந்தது. 2010 -2015ஐத் தவிர, 1997இலிருந்து தோட்டத் தொழிலாளர்களை மையப்படுத்திய அமைச்சொன்று இம்மக்களின் பிரதிநிதிகளை அமைச்சர்களாகக் கொண்டு இயங்கியது. இந்த அமைச்சின் மூலமாகப் பல்வேறு அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. பிரதானமானவை வீடமைப்பு மற்றும் உட்கட்டமைப்பு வசதிகளாகும். லயன் காம்பிராக்களுக்குப் (அறைகள்) பதிலாகத் தனி வீடுகள் கட்டப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றிற்கு 2015இற்குப் பின்னர் காணி உரித்து வழங்கப்பட்டமை ஒரு புதிய வளர்ச்சியாகும். அத்துடன் தோட்டத்துறை முழுமைக்கும் மின்சாரம் வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்க அம்சமாகும். பாதைகள் புனரமைக்கப்பட்டமை தோட்ட மக்களின் போக்குவரத்தினை இலகுவடுத்தியது. கல்வித் துறையைப் பொறுத்தவரை, ஆசிரிய நியமனங்கள் பெரிய எண்ணிக்கையில் வழங்கப்பட்டமை காரணமாக இன்று 13,000க்கு மேற்பட்டவர்கள் ஆசிரியர்களாகப் பணியாற்றுகின்றனர். பல்கலைக்கழக அனுமதியில் குறிப்பிடத்தக்க வளர்ச்சி காணப்பட்டுள்ளது. மிக நீண்ட காலமாக மொத்த அனுமதியில் 1% வீதத்துக்குக் குறைந்திருந்த வீதம் தற்போது 2% வீதத்தைத் தாண்டியுள்ளது.

தேசிய நீரோட்டத்தில் இச்சமூகத்தினரை ஒன்றிணைத்தல் என்பது, அமைச்சின் தொலை நோக்காகக் கருதப்பட்டு, அதற்கேற்ற வகையில் அமைச்சின் செயற்திட்டங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டன. பொதுச்சேவைகள் என்ற வரையரைக்குள் வருகின்ற அனைத்தும் தோட்ட நிர்வாகமே வழங்கி வருகின்ற நிலைமையே காணப்பட்டு வந்தது. அமைச்சின் அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் தோட்டங்களைச் சென்றடையத் தொடங்கியதன் பின்னரேயே தோட்ட சமூகம், அரச சேவைகளின் பலன்களை அனுபவிக்கத் தொடங்கியது. கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் தபால் சேவை என்பன அடிப்படையானவை. இவற்றுள் சுகாதாரம் மற்றும் தபால் சேவை என்பவற்றை இந்த மக்கள் முழுமையாகப் பெற்றுக் கொள்ள முடியாத நிலை தொடர்கிறது. சுகாதாரம் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே தோட்ட நிர்வாகமே பொறுப்பேற்று வந்தது. அரசாங்கத்தின் பங்களிப்பு தோட்ட மருத்துவ உதவியாளர் நியமனம், சிலவகை மருந்து வழங்கல் என்பவற்றிற்கே மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. தோட்ட சுகாதாரத்தை அரசாங்கம் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்ற அமைச்சரவைத் தீர்மானம் 2003இல் மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தாலும், இன்று வரை இது முழுமையாக நிறைவேற்றப்படவில்லை. 2019ஆம் ஆண்டிலும் மீண்டும் ஒரு

அமைச்சரவைப் பத்திரம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டு ஆட்சி மாற்றம் காரணமாக இழுத்தடிப்பு இன்னும் தொடர்கிறது. தபால் சேவைக்காகத் தோட்டத் தபால் பியோன் 500 பேருக்கான நியமனம் 2006இல் அமைச்சரவையால் அங்கீகரிக்கப்பட்டிருந்தாலும், 300 பேர் வரையே நியமனம் செய்யப்பட்டனர். மீதமுள்ளவர்களை நியமிப்பது இன்னும் இழுபறியாகவே இருக்கின்றது. அரசாங்க நிறுவனங்களில் இம்மக்கள் தொடர்பு கொள்ளும்போது, சிங்கள மொழியில் பரிச்சயம் இல்லாத காரணத்தால் இவர்கள் தரகர்களை நாடவேண்டிய நிலை காணப்பட்டது. இதனை நிவர்த்திக்கு முகமாகத் தோட்ட சமூகத் தொடர்பாடல் வசதியாளர் (Plantation Community Communication Facilitator) என்ற ஒரு புதிய அரசு உத்தியோகப் பிரிவினர் 500 பேர் நியமிக்கப் பட்டனர். பலர் இச் சேவையிலிருந்து வேறு உயர்தரப் பதவி நியமனம் பெற்றமையினால், இத்தரத்தினர் தற்போது குறைந்து மங்கி மறைந்து வருகின்றனர்.

புதிய கிராமம் என்ற எண்ணக்கரு

இக்காலப்பகுதியில் குறிப்பாக 2015இல் ஏற்பட்ட ஆட்சி மாற்றத்தைத் தொடர்ந்து முக்கிய முன்னேற்றங்கள் இடம் பெற்றன. இதுவரைக்குமிருந்து வந்த தோட்ட வீடமைப்பு என்பது “மலைநாட்டுப் புதிய கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அமைச்சு” என்று பெயர் மாற்றம் பெற்றது. தோட்டங்கள் “மலைநாட்டு புதிய கிராமங்கள்” என்ற புதிய கருத்துருவாக்கம் பெற்றது. இது ஒரு புதிய செல்நெறியை கோட்டுக் காட்டியது எனலாம். இதனை மேலும் வலுப்படுத்துவதாக “மலைநாட்டுப் புதிய கிராமங்கள் அபிவிருத்தி அதிகாரசபை” நிறுவப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஏலவே, குறிப்பிட்ட தனி வீடுகளுக்கான சட்ட ரீதியான உரித்து வழங்க நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. நுவரெலியா மாவட்டத்தில் பிரதேச சபைகளின் எண்ணிக்கை ஐந்திலிருந்து பத்தாக உயர்த்தப்பட்டது. ஏனைய பிரதேசங்களில் 8000 பேருக்கு ஒரு பிரதேச சபை என்று காணப்பட்ட நிலையில், நுவரெலிய மாவட்டத்தில் 2 இலட்சத்திற்கு மேற்பட்டோருக்கு ஒரு சபை என இரண்டு காணப்பட்டன. இந்த ஜனநாயக விரோத நிலையை இந்த எண்ணிக்கை அதிகரிப்பு இல்லாதொழித்தது. இதனைத் தொடர்ந்து பிரதேச செயலகங்களின் எண்ணிக்கையும் ஐந்திலிருந்து பத்தாக அதிகரிக்கப்பட்டது. ஆனால், நுவரெலிய பிரதேச செயலகங்கள் இரண்டினுக்கு மாத்திரம் உப செயலகங்கள் அமைக்க அறிவித்தல் வழங்கப்பட்டுள்ளது.

உற்பத்தி முறைமையில் மாற்றம்

பொருளாதார ரீதியாகத் தொழிலாளர்களின் சம்பளம் தற்போது ஒரு பிரச்சினையாக உருவெடுத்துள்ளது. தினசரி கூலி ரூபாய் 1000/= என்ற கோரிக்கை கூட்டு ஒப்பந்தம் மூலமாகத் தீர்மானத்திற்கு வரமுடியாத நிலையில், அரசாங்கத் தலையீட்டுடன் இது வழங்கத் தீர்மானிக்கப்பட்டாலும், தோட்டக் கம்பனிகள் நீதிமன்றம் வரை சென்றே முடிவிற்கு வந்தன. அதிகரித்த உற்பத்திச் செலவினம் மத்தியில் அதிகரித்த கூலியை வழங்க முடியாத நிலையில், கம்பனிகள் சில மாற்று யோசனையாக வெளிவாரி உற்பத்தி முறைமை ஒன்றை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன. இதன்படி ஒரு குறிப்பிட்ட பரப்பினை அல்லது குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையான தேயிலைச் செடிகளைத் தெரிவு செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட காலத்திற்கு வழங்கி, பறிக்கப்படுகின்ற தேயிலைக் கொழுந்தைக் குறிப்பிட்ட

விலையில் தோட்ட நிர்வாகத்திற்கு விற்க வேண்டிய முறைமையாகும். இது குறித்துத் தோட்ட முதலாளிமார் சம்மேளனம் மற்றும் தொழிற்சங்கங்களுக்கிடையில் ஒரு முழுமையான இணக்கப்பாடு எட்டப்படவில்லை. தோட்டத்துறையைப் பொறுத்தவரை குறைந்த கூலி, கல்வி, தராதரம் போன்ற காரணங்களால் இளைஞர்களின் வெளியேற்றம் தொழிலாளர் பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இதன் காரணமாகத் தோட்ட நிலங்கள் முழுமையாகப் பயிரிடப்பட முடியாத நிலையையும் தோற்றுவித்துள்ளது.

நாளை

200 ஆண்டுகள் பூர்த்தியடையும் இவ்வேளையில், இச்சமூகத்தின் அரசியல் எதிர்பார்க்கைகள் என்ன என்ற வினாவுக்கு, விடையிறுக்கப்படவேண்டிய தேவை எழுந்துள்ளது. அரசியல் ரீதியாக இச்சமூகம் தமது அடையாளத்தை மலையக மக்கள் என நடைமுறைமையில் வெளிப்படுத்திக் கொண்டாலும், சட்ட ரீதியாக இன்னும் இது உறுதிப்படுத்தப்படவில்லை. இலங்கையின் தேசிய இனங்களில் ஒன்றாக, அரசியல் யாப்பு ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்படவேண்டும். இன்று இலங்கைத் தமிழர்களின் பிரச்சினைக்குத் தீர்வாக அதிகாரப் பரவலாக்கல் பேசப்படுகின்றது. மலையக சமூகத்தினர் தங்களது அரசியல் அபிலாஷைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவும், தங்களது அடையாளத்தையும், இருப்பையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும் இவர்கள் தொடர்ச்சியான புவியியல் பிரதேசத்தில் வசிக்காத காரணத்தினால் நிலத் தொடர்பற்ற சமுதாய சபை ஒன்றை (Non Territorial Community Council) யாப்பு சீர்திருத்த குழுவினர்க்கு முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது. மாகாண சபைகள் 13ஆம் சீர்திருத்தத்தின் படி, முழுமையாக அமல்படுத்தப்பட்டாலும் மலையக மக்கள் இதனால் அதிகம் நன்மையடையப் போவதில்லை. எனவே தான், இந்த "சமுதாய சபை" முன்மொழியப்பட்டுள்ளது.

பொருளாதார ரீதியாகத் தோட்ட உற்பத்தி முறைமை பலத்த மாறுதல்களின்றி இந்த 200 வருடங்களாகத் தொடர்ந்திருந்து வந்துள்ளது. இந்த மக்களை ஒரு அடைபட்ட நிலையில் தேசிய நீரோட்டத்தில் ஒன்று கலக்காதவாறு வாழ்க்கைத்தரத்தின் எல்லா அம்சங்களிலும் ஏனைய சமூகங்களோடு ஒப்பிடுகையில், ஒரு குறைவு நிலையைப் பேணுவதற்கு இம் முறைமை பங்களிப்பு செய்து வருகிறது. பிரதேச சபைகள் தோட்டத்துறையில் தடையின்றி செயற்பட முடியுமெனினும், அதனது தொழிற்பாடுகள் வரையறுக்கப்பட்டதாகவே உள்ளன. உதாரணமாக வீடமைப்புத் திட்டங்கள். தோட்டங்களில் காணப்படும் இவ்வீடமைப்புகள் தோட்ட நிர்வாகத்தின் கீழேயே பராமரிக்கப்படுகின்றன. வீதிகளுக்கு மின்சாரம் வழங்கல், கழிவுகற்றல் என்பனவற்றில் பிரதேச சபையின் ஈடுபாடு கிடையாது.

தற்போது உரிமை அடிப்படையில் அதிக அளவில் பேசப்பட்டு வருவது இம்மக்களுக்கான காணி உரிமை குறித்ததாகும். புதிதாகக் கட்டப்பட்ட தனி வீடுகளுக்கு 7 பேர்ச் காணிக்கான சட்ட ரீதியான உரிமை வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், வாழ்வாதாரத்திற்காகச் சட்ட ரீதியாகக் காணித்துண்டுகள் வழங்கப்படவில்லை. ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் 20 பேர்ச் காணி வழங்கப்படவேண்டும் என்பது பலராலும் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள கோரிக்கையாகும். அதேவேளை நாட்டின் தற்போதைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உட்பட மலையகத் தலைமைகளும் இத்தொழிலாளர்களைச் சிறு விவசாயிகளாக மாற்றுவோம் என உறுதி மொழி வழங்கியுள்ளனர்.

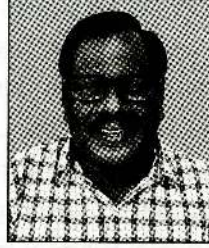
தனி வீடுகளுக்காக 7 பேர்ச் காணி பெற்றுக் கொள்ள ஏற்பட்ட சிரமங்களைக் கவனத்தில் கொண்டு பார்க்கையில், இது சிரமமாக இருக்கும் என்றே தோன்றுகிறது. இந்த நிலம் வாழ்வாதாரத்திற்கானது என்பதால், இம்மக்கள் தொடர்ந்து தோட்ட உற்பத்தி முறைமைக்கும் அதோடு ஒட்டிய கட்டுப்பாடுகளுக்கும் உட்பட்டவர்களாகவே இருப்பர். ஒரு புதிய கிராமமாக உருவாக இந்த முறைமையில் சாத்தியங்கள் குறைவாகவே காணப்படும்.

இவர்கள் சிறு உடைமையாளர்களாக மாற்றப்பட்டால், இவர்கள் தோட்ட உற்பத்தி முறைமையினின்று விலகி இருப்பர். சட்ட ரீதியாக இவர்களுக்கு இந்த நிலம் உரித்தாக்கப்படும். சிற்றுடைமை என்பது சட்ட ரீதியாக 10 ஏக்கருக்குக் குறைவான நிலப்பரப்பைக் கொண்டதாகும். நான்கு இலட்சத்திற்கு மேற்பட்ட சிற்றுடைமைகள் தற்போது நாட்டில் காணப்படுகின்றன. 1980களில் ஒரு இலட்சமாகக் காணப்பட்ட இச்சிற்றுடைமைகள் தற்போது நான்கு மடங்காக அதிகரித்துள்ளன. இவை பெரும்பாலும் பெரும்பான்மை இனத்தவருக்கே வழங்கப்பட்டன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு இவை வழங்கப்படுமானால், இந்த எண்ணிக்கை உச்ச அளவில் இரண்டு இலட்சத்தால் அதிகரிக்கும். தோட்டக் கம்பனிகள் தங்கள் உற்பத்தி நடவடிக்கையைப் பதப்படுத்தலுக்கு மாத்திரம் மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பயிர்ச்செய்கை நடவடிக்கைகளில் கம்பனிகள் ஈடுபடாது. இத்தகைய பின்புலத்தில் புதிய கிராமங்கள் நாட்டில் காணப்படும் ஏனைய மரபுக் கிராமங்களைப் போல உருவாகச் சாத்தியங்கள் அதிகமாகும். அரச சேவைகளைத் தோட்ட நிர்வாகத்திற்கூடாக அன்றி நேரடியாகப் பெற்றுத் தேசிய நீரோட்டத்தில் ஒன்றிணைய வழி பிறக்கும்.

முடிவுரை

இருநூறு ஆண்டு காலப்பகுதியில் ஏறக்குறைய 180 ஆண்டுகள் அல்லது 90 வீதமான காலப்பகுதி தமது அரசியல் நிலையை நிலைநாட்டிக் கொள்ளவே இச்சமூகம் போராடி வந்துள்ளது. இதன் காரணமாகவே நாட்டின் அபிவிருத்திச் செயல்முறையின் பலன்களைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது போயிற்று. இதன்விளைவாக, ஏனைய சமூகங்களோடு ஒப்பிடுகையில் வாழ்வாதாரக் குறிகாட்டிகள் அனைத்தும் ஒரு குறைவு நிலையைக் காட்டி நிற்கின்றன. அரசியல் பரவலாக்கலில் இச்சமூகத்தின் அரசியல் அடையாளம் அங்கீகரிக்கப்படலும், பொருளாதார ரீதியாகத் தோட்ட உற்பத்தி முறைமையினின்று விடுபடுதலும் இவற்றினூடாக அனைத்து உரிமைகளையும் முழுமையாக அனுபவிப்பதே ஏனைய சமூகங்களோடு சமத்துவ நிலையை எய்துவதற்கு வழிகளாகும். இதற்காகச் சில குறைதீர் (affirmative)செயற்பாடுகள் அவசியமாகும். இது குறித்த கருத்தாடல்களும், அரசியல் அழுத்தங்களுமே எதிர்காலத்தில் மேற்கொள்ளப்படவேண்டியவைகளாகும்.

வீட்டு உரிமையும் காணி உரிமையும் பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு மறுக்கப்படுவது ஏன்?

ஏ.எஸ்.சந்திரபோஸ்

ஓய்வு நிலை பேராசிரியர்,

இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகம்

அறிமுகம்

தனி மனிதனின் பல்வேறு இலட்சியங்களில் ஒன்று தனக்கென சொந்தமான வீடு ஒன்றைப் பெற்றுக்கொள்வதாகும். அதேபோல விவசாயத்தைத் தமது வாழ்வாதாரமாகக் கொண்டிருப்பவர்கள் தமக்குச் சொந்தமானதாக ஒரு விவசாய நிலமும் இருக்க வேண்டும் என்ற இலட்சியத்தோடு தான் இருக்கின்றார்கள். இந்நிலையில் இலங்கை ஒரு விவசாய நாடாக இருப்பதுமட்டுமன்றி, பல்வேறு வகையில் ஜனநாயக விழுமியங்களுக்கு மதிப்பளித்து இயன்றவரை தமது வளங்களை மக்களுக்கு பகிர்ந்தளிப்பதில் கணிசமான வெற்றியையும் அடைந்துள்ளதென பாராட்டப்படுகின்ற நிலையிலும் உள்ளது. ஆனாலும், மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட வளங்களில் பிரதானமாகக் கருதப்படுபவைகளில் பல மலையகத்தில் வாழ்கின்ற பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு இன்று வரை சென்றடையவில்லை. இலங்கையில் எவ்வாறு வீடு, காணிகள் மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டன? இதில் ஏன் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டுள்ளனர்? இதனைத் தீர்த்து வைக்க என்ன உபாயங்கள் உள்ளன? என்பன பற்றி சில குறிப்புக்களை முன்வைப்பதே இக்கட்டுரையின் உள்ளடக்கமாகும்.

பின்னணித் தகவல்கள்

இலங்கையில் வீடுகள், காணிகள் தொடர்பான கணிசமான புள்ளிவிபரங்களும், அறிக்கைகளும், கொள்கை விபரங்களும் சிறந்த முறையில் ஆவணப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. காணிக் கொள்கைகள், வீடமைப்புத் திட்டங்கள் என்பன ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கங்களின் வெற்றிக்கும்,

தோல்விக்கும் பின்னடைவுகளுக்கும் காரணமாக இருந்துள்ளது. சுதந்திரத்தின் பின்னர் ஆட்சி பீடம் ஏறிய அரசாங்கங்களின் கவனம் பெரும்பாலும் அன்னியர்களுக்குச் சொந்தமான காணிகளை மட்டுமன்றி பெரிய நிலச்சுவாந்தாதாரர்களுக்குச் சொந்தமான காணிகளை அரசுடைமையாக்கி அதனை மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளித்தலே பிரதான இலக்காக இருந்தது. இதைவிடப் பயன்படுத்தப்படாத நிலங்களுக்குப் பல்வேறு வகையிலான நீர்ப்பாசனம் மற்றும் குடியேற்றம் என்று பல்நோக்கு அடிப்படையில் திட்டங்களை வகுத்து அதனை நடைமுறைப்படுத்துவதும், அதில் குறிப்பிட்ட அளவில் வெற்றி அடைந்தமையும் பிரதான செயற்பாடாகக் காணப்பட்டன.

இலங்கையில் இவ்வாறு நிறைவேற்றப்பட்ட அபிவிருத்தித் திட்டங்களின் இன்னோரன்ன விவாதங்களை முன்வைத்த அறிவியல் சார்ந்து வெளிவந்த வெளியீடுகளில், மக்கள் வங்கியினால் வெளியிடப்பட்ட “பொருளியல் நோக்கு” மிகப் பயனுள்ள தகவல்களைக் கொண்டதாகக் காணப்படுகின்றது. மாதாந்தம் வெளிவந்த இந்த சஞ்சிகைளிலேயே “கல்லோயா” அபிவிருத்தியின் திட்ட வரைபுகள் அதனுடாக அடைந்த சாதனைகள் பற்றி மிக ஆழமாகக் கலந்துரையாடல்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இந்தச் சஞ்சிகை மகாவலி அபிவிருத்தித் திட்ட செயல்பாட்டினையும் பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவையாவற்றிற்கும் மேலாக 1972 மற்றும் 1975 காலப்பகுதியில் கொண்டுவரப்பட்ட “காணி உச்சரவரம்பு” சட்டம் மற்றும் பல்வேறு தகவல்கள் பற்றி சாதாரண மக்களுக்கும் புரியும் வகையில் கலந்துரையாடல்கள் முன்வைக்கப்பட்டன. இத்தகவல்களை இக்கட்டுரை எழுதுவதற்குப் பின்னணி சான்றுகளாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளன. அவை பற்றிய பதிவுகளின் வருடாந்த முன்னேற்றங்கள் பற்றி இலங்கை மத்திய வங்கியினால் வெளியிடப்பட்டுவரும் ஆண்டறிக்கைகளில் தெளிவு பெறக்கூடியதாகக் காணப்படுகின்றது. இதைவிட இதுபற்றிய பல்வேறு தகவல்களைக் கொண்ட கட்டுரைகளை G.H.Peiris, C.M. Mathumabandara, Nimal A Fernando, S.P.D.Silva, Godfriy, Goonathilake போன்றோர்கள் எழுதிய கட்டுரைகளும் மற்றும் ILO/ ARTEP வின் அறிக்கைகளும் மத்தியவங்கியினால் வெளியிடப்பட்ட Staff Studies சஞ்சிகையும் இலங்கை காணி தொடர்பான தரவுகளைக் கொண்டுள்ளதாகக் காணப்படுகின்றன.

மேலே கூறுவது போலக் காணிச் சீர்த்திருத்தம் இலங்கைக்குப் பல்வேறு அனுகூலங்களைக் கிராமிய விவசாயிகளுக்கு வழங்கியுள்ளது. கிடைக்கப் பெறுகின்ற தரவுகளின்படி, இலங்கை யர்கள் சராசரியாக மூன்று பேரில் ஒருவர் (1/3) அரசாங்கம் வழங்கியுள்ள காணியில் குடியிருக்கின்றனர் என்பதை அறியலாம். அதுமட்டுமன்றி, 2007ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட காணிக் கொள்கையின்படி, காணியற்ற சுமார் 100,000 கிராமிய விவசாயிகளுக்குக் கைவிடப்பட்ட காணிகளைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கான தீர்மானமும் கொண்டுவரப்பட்டது. இதைவிட ‘BIM SAVIYA’ திட்டத்தின் கீழ் அரசு காணிகளில் இருப்பவர்களுக்குக் காணி உறுதிப் பத்திரம் வழங்கும் செயற்திட்டமும் 2007ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்டது. இவ்வாறு இன்னும் பல திட்டங்களைக் கிராமிய விவசாயிகளுக்கு அரசாங்கம் மேற்கொண்ட செயல்கள் யாவும் காணிச் சீர்த்திருத்தத்தின் விளைவாக மேற்கொள்ளப்பட்ட நன்மை பயக்கும் வேலைத் திட்டங்களாகவே காணப்பட்டன. இதற்கு அரசாங்கமே பெருமளவு காணியை தனது கையிருப்பில் வைத்திருப்பது பிரதான காரணமாகும். இன்று இலங்கையில் உள்ள காணிகளில் 82 வீதமான உடைமை அரசாங்கத்தினதாகும். மிகுதி 18 வீதமான காணிகளே தனியார்களுக்குச்

சொந்தமானதாக உள்ளது. இந்த அரசாங்கக் காணிகள் விவசாயிகளுக்கு நீண்டகாலக் குத்தகைக்கு வழங்கி உள்ளதையும் இங்கு கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்.

இவ்வாறு தான் அரசாங்கம் பெருந்தோட்டம் உட்பட பெருமளவான காணிகளைத் தனது கையிருப்பில் வைத்திருக்கும்போது, ஏன் இதனைக் கிராமிய, நகர மக்களுக்கு பகிர்ந்தளித்துள்ளது போல பெருந்தோட்டங்களில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு வழங்காது இருக்கின்றது என்பதற்கான காரணங்களை இப்போது பார்க்கலாம். உண்மையில் 1992ஆம் ஆண்டு முதல் பெருந்தோட்டங்களைப் பராமரிக்கும் பொறுப்பினை நீண்டகாலக் குத்தகைக்குத் தனியார் கம்பனிகளுக்கு வழங்கினாலும், பெருந்தோட்டப் பயிர்கள் (தேயிலை, றப்பர், தென்னை) விளையும் நிலங்கள் அரசாங்கத்திற்கு உரித்துடையது என்பதும் கவனிக்கத்தக்கதாகும். இருந்த போதிலும், இன்று வரை பெருந்தோட்ட மக்களுக்குக் காணிகள் பகிர்ந்தளிக்கப்படவில்லை.

கருத்துரைகள்

இதற்கு முதலாவதாக முன்வைக்கப்படும் காரணம்: 1975இல் நிலங்கள் பகிர்ந்தளிக்கும் போது, பெருந்தோட்டத்தில் உள்ள தொழிலாளர்களில் கணிசமானோர்க்குப் பிரசாவுரிமை இல்லை என்பதும், இவர்களில் ஒரு பகுதியினர் ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி உடன்படிக்கையின்படி, இந்தியக் கடவுச்சீட்டு பெற்று தாயகம் செல்லத் தயாராக இருந்த நிலையே காரணம் என்றும் கூறப்பட்டது. மேற்படி காணி சுவீகரிப்பின்போது, மொத்தமாக 981,368 ஏக்கர் அல்லது 397,315 ஹெக்டேயர் காணிகள் சுவீகரிக்கப்பட்டன. அவற்றில் 77,030 ஹெக்டேயர் காணிகள் (1972 - 75 சுவீகரிக்கப்பட்ட காணிகளில் 11.13. வீதம்) கிராமிய மக்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட போதும், இந்த நடைமுறை பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மேற்கூறிய காரணங்களால் கிடைக்கப் பெறவில்லை.

காணிகளைக் குடியிருப்பதற்கு வழங்காமல் விட்டது ஒரு புறம் இருக்க, மறுபுறத்தில் தொழிலாளர்கள் வாழ்ந்து வந்த தோட்டங்களில் இருந்து வெளியேற்றும் சம்பவங்களும் நிறையவே நடந்தது. அவற்றில் ஒன்று தேசிய விவசாய பல்வகைப்படுத்தல் மற்றும் குடியிறுப்பு அதிகாரசபை (NADSA) செயற் திட்டத்திற்கென 7500 ஹெக்டேயர் தேயிலைக் காணிகள் கடுகண்ணாவ, கம்பளை, உலப்பனை போன்ற இடங்களில் பொறுப்பேற்ற போது, அங்கு வாழ்ந்த சுமார் 9,000க்கும் அதிகமான குடியிருப்பாளர்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். இதைப்போல மகாவலி துரித அபிவிருத்தித் திட்டத்திற்காகக் காணிகளை ஒதுக்கும்போது பல்லேகல, குண்டசாலை, திகன போன்ற இடங்களில் வாழ்ந்த இந்தியத் தமிழர்களைப் பார்த்து கள்ளத்தோணிகளுக்குக் காணிகள் இல்லை என்று விரட்டியடிக்கப்பட்டனர்.

இவ்வாறு தாம் வாழ்ந்த தோட்டங்களில் இருந்து வெளியேறி கண்டி, கம்பளை, வத்தேகம போன்ற நகரங்களில் வீதிகளில் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட மலையகத் தமிழர்களுக்கு ஆறுதல் வழங்கி அடைக்கலம் வழங்கியது கண்டியில் செயல்பட்ட 'சத்தியோதய' நிறுவனமாகும். அதன் இயக்குனர் "அருட்தந்தை போல் கெஸ்பஸ்" என்றும் நினைவு கொள்ளத்தக்கவர் என்பதையும் இங்கு குறிப்பிட வேண்டும்.

இரண்டாவதாக, பெருந்தோட்டக் கட்டமைப்பிற்குள் உள்வாங்கப்பட்டுள்ள தொழிலாளர்களையும் அவர்களது குடும்பங்களுக்கென நடைமுறையில் இருக்கும் சட்டம், பெருந்

தோட்டத்தில் தொழிலாளராகப் பதிவு செய்யும் ஒரு தொழிலாளியும், அவரது குடும்பமும் Estate Labour (Indian) Ordinance கீழ் கட்டுப்பட்டவர்களாகும். இந்தத் தொழிற்சட்டம் 1927 ஆம் ஆண்டு முதல் நடைமுறையில் உள்ளது. இச்சட்டம் 1978ஆம் ஆண்டுவரை பல்வேறு திருத்தங்களைக் கொண்டதாகக் காணப்பட்டாலும், அதன் தலைப்பில் எவ்வித மாற்றமும் இன்று வரை (2023) ஏற்படவில்லை. இந்தத் தொழிலாளர்கள் சட்டத்தின்படி, தோட்டத்தில் வேலை செய்யும் ஒருவருக்கு அவரது குடியிருப்பை நிரந்தரக் குடியிருப்பாகக் கேட்பதற்கு அதிகாரம் அற்றவராவர். அதுமட்டுமன்றி, இந்தத் தொழில் சட்டத்தின்படி தோட்ட நிலங்கள் தோட்ட முகாமையாளர்களின் நேரடியான கண்காணிப்பில் இருக்கும். இதில் தொழிலாளர்கள் நினைத்தவாறு வேறு பல நடவடிக்கைகளுக்குப் பயன்படுத்த இயலாது. வேண்டுமானால், தொழில் சட்டப்படி அவர்களுக்கு வழங்கியுள்ள வீட்டுத் தோட்டத்தில் பயிர்களை நடலாமே அன்றி, வேறு செயற்பாடுகளுக்கு இடம் இல்லை. அதேபோல அவர்கள் குடியிருக்கும் வீடுகளையும் குடியிருப்போரின் விருப்பப்படி மாற்றி அமைக்கவும் முடியாது.

இந்த நிலையில் தான் Estate Labour (Indian) Ordinance காணப்படுகின்றது. இந்த சட்டமுறையில் இருந்து விடுபடுகின்ற வரையில், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் தமக்குச் சொந்தமான குடியிருப்பு, சுயதொழில், சுயமாக தேடிக்கொள்ளும் வருமானம் என்பதைத் தாம் வாழும் தோட்டங்களில் இருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்பது கனவிலும் காண முடியாத நிகழ்வாகும்.

இருப்பினும், தொழிலாளர்களின் குடியிருப்பில், மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளதைப் பலர் அறிவர். உண்மையில் இன்றுவரை சுமார் 43,000 வீடுகள் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கென அமைக்கப்பட்டுள்ளன. இவை யாவும் ஒன்றில் 7 பேர்சு காணியாக அமைக்கப்பட்ட தனி குடியிருப்புக்களாகவோ அல்லது இந்திய வீடமைப்புத் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்டுள்ள வீடுகளாகவோ இருக்கலாம். எனினும், இன்னும் சுமார் 180,000 பேர் பிரித்தானியர்களினால் நிர்மாணிக்கப்பட்ட பழைய லயன் காம்பிராக்களிலே தான் வாழ்கின்றனர்.

இன்னுமொரு விடயத்தையும் இங்கு அவதானிக்க வேண்டும். பெருந்தோட்டங்களில் மேற்குறிப்பிட்டதுபோல, புதிய வீடமைப்பு நிர்மாணப்பணிகளை நிறைவேற்றும் பொறுப்பு அங்கு அமைக்கப்பட்டுள்ள Plantation Human Development Trust (PHDT) க்கு மட்டுமே முடியும். பெருந்தோட்டங்களில் வீடுகளை அமைக்க அதற்கெனத் தனி அமைப்பு உருவாக்கப்பட்டது. அதுமட்டுமன்றி, பெருந்தோட்டங்களைப் புதிய கிராமங்களாக மாற்றியமைக்கும் தேசிய திட்டத்தின் கீழ் மலைநாட்டு புதிய கிராமிய அபிவிருத்தி அதிகார சபையும் அமைக்கப்பட்டது. ஆனாலும், தனியார் கம்பனிகளின் நிர்மாணத்தின் கீழ் இருந்த பெருந்தோட்டங்களில் இருக்கும் PHDT மட்டுமே பெருந்தோட்டங்களில் வீடுகளை நிர்மாணிப்பதற்கென அதிகாரம் உள்ள நிறுவனமாகக் காணப்படுகிறது. கடந்த மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேலாக தோட்ட உட்கட்டமைப்பு மற்றும் தோட்ட அமைப்பு என்ற வாறான அமைச்சுக்கள் உருவாக்கப்பட்டன. இந்த அமைச்சு நேரடியாகப் பெருந்தோட்டங்களில் வீடுகளை நிர்மாணிக்க அதிகாரம் பெற்ற அமைச்சுக்களாகக் காணப்படவில்லை. ஆனால் பெருந்தோட்டங்களில் வீடுகளை நிர்மாணிப்பதற்காக ஒதுக்கிடும் பணத்தை PHDTக்கு

வழங்கி அதன் மூலம் வீடுகள் அமைக்கப்பட்டன என்பதும் இங்கு அவதானிக்கப்பட வேண்டும்.

இந்த நிலையில் தான் வீடமைப்புப் பணிகள் பெருந்தோட்டங்களில் இடம் பெற்று வருகின்றன. மேலும் கிராமிய அல்லது நகர்ப்புறப் பகுதிகளில் போன்று பெருந்தோட்டங்களில், அங்கு வாழ்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு வீடுகளை நிர்மாணிக்க ஒதுக்கீடு செய்வதிலும் பல்வேறு இடையூறுகள் காணப்படுகின்றன. முதலில் தோட்ட முகாமையாளர்கள் இதற்கான அனுமதியை வழங்க வேண்டும். அதேபோல அனுமதிக்கப்பட்ட காணிகளில் வீடுகளை நிர்மாணிக்கக் காணியை ஒதுக்குமாறு பல்வேறு மட்டத்தில், பல்வேறு அரச நிறுவனங்களில் அனுமதியைப் பெற வேண்டும். ஒருவகையில் பெருந்தோட்டத்தின் வீடமைப்புக்காகக் காணிகளை ஒதுக்குவது ஒரு பிரசவ வேதனையிலும் பார்க்க அதிக வேதனையை அனுபவிக்க வேண்டியவையாக உள்ளதையும் இங்கு சுட்டிக் காட்ட வேண்டும்.

மூன்றாவதாக மலையகக் காணிகள் பெரும்பாலானவை சரிவுப் பாறைகளைக் கொண்டதாகும். அதுமட்டுமன்றி அலை அலையாகத் தோற்றமளிக்கும் அடுக்கு மலைகள் பார்ப்பவர்கள் கண்களுக்குப் பரவசமானதாகக் காணப்படும். இதமான குளிர், ஈரத்தன்மை, பசுமையான தோற்றம், அழகிய மலர்களினாலான பூந்தோட்டங்கள், பூ மரங்கள் இடையிடையே காணப்படும் பச்சைக்கம்பளம் விரித்தாற் போலான தேயிலைச்செடிகள் போன்ற இயற்கை எழில் மிகுந்த பிரதேசத்தில் மலையகத் தமிழர்கள் நிரந்தரமாகக் குடியிருப்பை ஏற்படுத்தி இத்தகைய வர்ணமிக்க அம்சங்களுக்குச் சொந்தமான பிரதேசமாகப் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மாறுவதை அதிகாரத்தில் இருக்கும் பலர் விரும்புகிறார்கள் இல்லை. காடுகளை அழித்து இந்த வனப்பு மிக்க பூமியை உருவாக்கியவர்களே இங்கு வாழ்கின்ற மக்களின் மூதாதையர்கள் தான் என்பது அவர்களின் அறிவுக்கு எட்டுவதில்லை.

இவையெல்லாம் ஒரு புறம் இருக்க, வீடமைப்புக்கான காணி மலையகத்தில் போதுமானதாக இல்லை என்றும், மிகுதியான 180,000 பேருக்கு வீடுகள் அமைக்க எங்கு நிலம் இருக்கின்றது? என்று கேட்பவர்களும் உண்டு. இவ்வளவு குடும்பங்களுக்கும் வீடுகள் வழங்கினால், தேயிலைத் தொழிலை எவ்வாறு மேற்கொள்வது? என்றவாறெல்லாம் கேள்விகளை எழுப்புகின்றனர்.

உண்மையில் ஒரு குடும்பத்திற்கு ஏழு பேர்சு காணியில் வீடும், அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தைக் கொண்டு நடத்த 20 பேர்சு காணியும் வழங்குவதினால், தேயிலைத் தோட்டங்கள் மூழ்கி விடப் போவதில்லை என்பதைக் கணிப்பிடத் துணிவற்றவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். உதாரணமாக ஒரு குடும்பத்திற்கு மேற்கூறியது போல 27 பேர்சு காணி என்றவாறு, 180,000 பேருக்கும் ஒதுக்கப்பட வேண்டிய காணியின் அளவு சுமார் 12,000 ஹெக்டேயர் ஆகும். (ஒரு ஹெக்டேயர் என்பது 395.2 பேர்சு ஆகும்) இதில் ஒருவருக்கு 27 பேர்சு வழங்க வேண்டுமானால், ஒரு ஹெக்டேயரில் சுமார் 15 குடும்பங்கள் குடியேறலாம். ஆகவே 180,000 இருப்பவர்களுக்கு: $180,000/15 = 12,000$ ஹெக்டேயர்களாகும். தேயிலைப் பெருந்தோட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், சுமார் 35,000 ஹெக்டேயர் காணிகள் கைவிடப்பட்ட காணிகளாக உள்ளன. இங்கு 200 வருடங்களாகத் தமது வாழ்க்கையை ஐந்து அல்லது ஆறாவது தலைமுறையினராக அர்ப்பணித்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் வழங்கக்கூடிய காணி மொத்தப் பரப்பில் சுமார் 10.9 வீதமானவை மட்டுமே தொழிலாளர்களுக்கு வீடு கட்டக்

காணி வழங்கினால், தேயிலைத் தொழிலிற்கு என்ன நடக்கும்? என்று கூறுபவர்கள் இந்தக் கணிப்பீட்டை மனப்பாடம் செய்து வைத்துக்கொள்வது நல்லது. இது சமூகத்திற்குப் பயன்படும்.

தீர்விற்கான ஆலோசனைகள்

1. பெருந்தோட்டங்களில் தொழில் புரியும் இந்தியத் தமிழர்கள் இந்நாட்டிற்குக் குடிபெயர்ந்து வாழ்பவர்களில் ஐந்தாவது அல்லது ஆறாவது பரம்பரையினராகும். இவர்கள் இந்நாட்டின் நிரந்தரப் பிரசைகள். ஏனைய மக்களைப் போல நாட்டின் பொருளாதாரத்தில் அளப்பரிய பங்களிப்பை நல்கியவர்கள். அவ்வாறான ஒரு சமூகத்தை மிகவும் கீழ் நிலையில் சொந்த வீடுகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாதவர்களாக வைத்திருப்பது இந்நாட்டின் தேசிய திட்டமிடலில் காணப்படுகின்ற பிரதான பின்னடைவு என்பதைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.
2. 2022, டிசம்பர் மாதம் நுவரெலிய அபிவிருத்திக் கூட்டத்தில் இந்நாட்டின் ஜனாதிபதி ரணில் விக்ரமசிங்க அறிவித்தபடி, கம்பனிகளுக்கு வழங்கியுள்ள நீண்ட காலக் குத்தகையை ரத்து செய்து அவற்றின் பலனாகப் பெருந்தோட்டங்களில் வாழ்கின்ற மக்களுக்கு வீட்டு உரிமை, காணி உரிமை என்பவற்றைப் பெற்றுக்கொள்ள அரசியல் தலைவர்கள், திட்டமிடலாளர்களுக்கு அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும்.
3. 1927 ஆம் ஆண்டு கொண்டுவரப்பட்ட Estate Labour (Indian) Ordinance இப்போதைய நிலைக்குப் பொருத்தமற்ற தொழில் சட்டமாகும். இலங்கையின் மக்கள் தொகை கணிப்பீட்டு அறிக்கையின்படி, தோட்டங்களில் உள்ளவர்களில் 69 வீதமானவர்கள் அல்லது 175,000 குடும்பங்கள் தோட்டங்களில் வேலை செய்பவர்களாக இல்லை. இதனூடாகத் தொழிலாளர்களின் நலன்கள் ஒரு காலகட்டத்தில் நல்ல முறையில் இருந்த போதிலும், பிற்காலத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட உள்ளூராட்சி மன்றங்கள், பிரதேச செயலகங்கள், கிராமிய அபிவிருத்தி உபாயங்கள் என்பன இந்தத் தொழிலாளர் சட்டத்தை மிஞ்சியுள்ளது. எனவே, புதிய சமூக நலத் திட்டங்களை உள்ளடக்கியுள்ள பிரதேச செயலகங்களின் செயற்பாட்டிற்கு மலையகத் தோட்டப்புற மக்களை எவ்விதக் கட்டுப்பாடுகளும் இன்றி இணைத்துக்கொள்ள வேண்டும்.
4. உடனடியாக அமுலுக்கு வரும் வகையில் பெருந்தோட்டங்களின் சமூக நலனுக்கான அதிகாரம் உள்ள PHDTஇன் வேலைத்திட்டங்களைப் புறம் தள்ளிவிட்டு, அதைவிட அதிகாரம் மிக்க பெருந்தோட்டப் பிரதேசங்களில் புதிய கிராமங்களை அமைக்கும் அதிகாரம் உள்ள அதிகார சபையின் செயற்பாடுகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும்.
5. பெருந்தோட்டப் பிரதேசங்களில் காணப்படும் தேயிலை, றப்பர் தோட்டங்களில் பரம்பலில் எவ்விதமான இடையூறும் ஏற்படாத வகையில், கைவிடப்பட்ட காணிகள் அல்லது தொழிலாளர்கள் தாம் வாழும் லயன் குடியிருப்புப் பகுதிகளைச் சற்று விரிவாக்கம் செய்து 27 பேர்ச் காணியுடனான குடியிருப்புக்களை மேற்கொள்வதற்கு சகல தரப்பினரும் ஒரு முகமாகச் செயற்படவேண்டும்.

உசாத்துணை நூல்கள்

- Amerasinghe, Y.R. (1993). Recent Trends in Employment and Productivity in the Plantation Sector of Sri Lanka with Special reference to the tea sector, Plantation in Transition: The Changing Prospects of Sri Lanka's Tea Economy, ARTEP Working Paper, ILO, New Delhi.
- Caspersz, Paul, (1976), Sri lanka and the Changing World Tea economy, Marga, Vol.3, No.1, Colombo.
- Central Bank of Sri Lanka, Annual Report (various years), Central Bank of Sri Lanka, Colombo
- Chandrabose, A.S (1999). Production and Marketing of Tea in India & Sri Lanka: A Comparative Regional Analysis, 1971-95, Unpublished M.Phil Dissertation submitted to the Centerfor the study of regional Development, Jawaharlal Nehru University, New Delhi.
- Chandrabose, A.S. (2017) Tea Smallholdings in Sri Lanka: Nature of Growth and Development, Edited by Dr. Mahim Mendis, a Tribute to a Pioneer in Social Sciences at OUSL, pp 119-138, Department of Social Studies, Faculty of Humanities and Social Sciences, the Open University of Sri Lanka.
- Chandrabose, A.S. (2017). House Ownership for Plantation Workers in Sri Lanka, <https://dbsjeyaraj.com/dbsj/archives/52998>.
- Fernando, A, Nimal (1980). A study of the Impact of the land reform Laws of 1972 and 1975 on Tea production in sri lanka, Staff Studies, Vol.10, No 1&2. Central Bank of Sri Lanka.
- Fernando A Nimal & Silva De Dinesha (April 1982) Study of Tea Small Holdings in Peranagala (Matara District), Staff Studies, Central Bank of Sri Lanka, Vol. 12, pp. 153-81.
- Marby Heidran, (1972). Tea in Ceylon and Attempt at Regional and Temporal Differentiation of Tea Growing Areas in Ceylon, Vol 1, Franz Steiner Verlag, GMBH, Weisbaden
- Mookiah, M.S. (1996), Recent Developments in the Tea Industry of Sri Lanka, Kavidha Publishers, Madurai, India.
- Ministry of Plantation Industries, (various years), Statistical Information on Plantation Crops, Colombo 2.
- Peiris, G.H (1984). 'Structural Changes in Plantation Agriculture in Sri Lanka, Plantation Agriculture in Sri Lanka, Issues in Employment and Development, ARTEP, Bankok
- Sanderatne Nimal,(1983). Plantation Agriculture: Economic Opportunities and Challenges, Staff Studies, Vol 15, Central bank of Sri Lanka, pp 203-27
- Shanmugartnam, N, (1997), Privatization of Tea Plantations, the Challenges of Reforming Production Relations in Sri Lanka: An Institutional Historical Perspective, SSA, Colombo.
- Sinnathamby,M (1993) The State Sector Plantations; Recent trends in Productivity, Employment and Earnings of Workers' Plantation in Transition: The Changing Prospects of Sri Lanka's Tea Economy, ARTEP Working Paper, ILO, New Delhi.
- Tea Small Holding Authority, (various years). Annual Report, No. 30 Parliament Road, Pelawatte, Batharamulla, Sri Lanka.

இலங்கையின் இனத்துவக் கட்சிகள் : மலையகத் தமிழ்க் கட்சிகள் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்

கலாநிதி எஸ். கருணாகரன்

சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,

தேசிய கல்வி நிறுவகம் மஹரகம்

அறிமுகம்

நவீன அரசியல் கோட்பாடுகளில், ஏனைய இனக் குழுக்களை ஒதுக்கிவிட்டு, ஒரு குறித்த இனக்குழுவின் அல்லது இனக்குழுக்களின் நலன்களை அடைவதற்காக வாக்காளர்களிடம் விருப்பத்தைக் கோரும் கட்சியாகும் (Chandra, 2005) என இனத்துவக் கட்சியினை வரை விலக்கணம் செய்துள்ளனர். இனத்துவ அடையாளம் அரசியல் ரீதியாக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ள சமகாலத்தில்; பல்லினச் சமூகங்களில் இனத்துவக் கட்சிகளின் தோற்றம் புதிய செல்நெறியாகக் (போக்காக) காணப்படுகிறது. இனத்துவக் கட்சிகள் பல காணப்படுகின்றமை இலங்கையின் அரசியல் கட்சிமுறைமையில் காணப்படுகின்ற சிறப்பியல்பாகும். அரசியல் ரீதியான அணிதிரட்டலில்; இனத்துவ அடையாளங்களைப் பயன்படுத்துகின்றமை இலங்கை அரசியலுக்குப் புதிதன்று. அது இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் பிரதிநிதித்துவ முறைமை அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட காலத்தில் தோன்றி ஆழ வேரூன்றியுள்ள அம்சமாகும். சுதந்திரத்திற்குப் பின்னர் அது மிகவும் பலம் பொருந்தியதாக மாறியது. 1980களில் ஏற்பட்ட உள்நாட்டுப் போரின் பின்னணியில் இச்செல்நெறி மேலும் தீவிரமடைந்தது.

அரசியற் கட்சிகள், பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயக அரசியலில் தவிர்க்க முடியாததோர் அங்கமாகும். பிரதிநிதித்துவ ஜனநாயக அரசியலை ஓர் உடலுக்கு உவமையாகக் கொண்டால், அவ்வுடலில் கட்சிகள் குருதிக் குழாய்களாகும் என அரசியற் கட்சிகள் பற்றிச் சிறப்பித்துக் கூறுவர். தற்கால ஜனநாயக நாடுகளில் அரச இயந்திரத்தை இயக்குவதில் அரசியற் கட்சிகள் வகிக்கும் முக்கிய பாத்திரத்தை மேற்படி கருத்து நன்கு விளக்குகிறது. குறிப்பாகப், பாராளுமன்ற மந்திரிசபை ஆட்சி முறைமையில் பொறுப்புக்களைச் சீராக நிறைவேற்றி

அரசாங்கத்தைத் தொய்வின்றி நடாத்திச் செல்வதற்கு நன்கு வளர்ச்சியடைந்த அரசியல்; கட்சிகள் இன்றியமையாதவையாகும். இது மாத்திரமன்றி அதிகார வேறாக்கக் கொள்கையைப் பெருமளவுக்குப் பின்பற்றி உருவாக்கப்பட்ட ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறையைக் கொண்டுள்ள ஐக்கிய அமெரிக்கா போன்ற நாடுகளிலும் கூடத் தவிர்க்க முடியாதவாறும் கட்சிகள் மிகவும் இன்றியமையாதவையாகவும் உள்ளன. நடைமுறையில் மக்களாட்சி என்பது கட்சிகளின் ஆட்சி என்ற நிலையை இன்று அடைந்துள்ளது. அதாவது, அரசாங்கமும் கட்சியும் பிரிக்க முடியாத அளவிற்கு ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைந்துள்ளன. காலத்திற்குக் காலம் இடம்பெறும் தேர்தல்களின் மூலம் ஆட்சியதிகாரத்தைக் கைப்பற்றும் கட்சிகளே அரசாங்கத்தை இயக்குகின்றன. அரசியல் கட்சிகள் ஆற்றும் பணிகளை ஆராய்கையில் இவ்விருண்டிற்கும் இடையே காணப்படும் நெருங்கிய தொடர்பை நன்கு விளங்கிக்கொள்ளலாம்.

நோக்கங்களும் வரையறைகளும்

இலங்கையில் இதுவரை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள அரசியல் கட்சிகள் பற்றிய பெரும்பாலான ஆய்வுகளில் வரலாற்று அடிப்படையில் இலங்கையிலுள்ள அரசியல் கட்சிகளின் தோற்றம், வளர்ச்சி, அவற்றிலேற்பட்ட பிளவுகள், அதன் விளைவுகள்; போன்றவற்றிற்கிணங்க இலங்கையின் அரசியல் கட்சிகளைப் பற்றிக் கற்ற விதத்திலிருந்து இக்கட்டுரை மாறுபட்டதோர் அணுகுமுறையில் அமைந்துள்ளது. அதாவது, இலங்கையின் பிரதான கட்சி முறைமையில் (Major party system) வெளிப்படும் துணைக்கட்சி முறைமை (Sub-party system) பற்றிக் கவனம் செலுத்தப்பட்டுள்ளது.

தமிழ் உட்பட பல்வேறு மொழிகளிலும் ஏற்கனவே ஆழமாக ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ள இலங்கையின் தேசிய இயக்கம், இடதுசாரிகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் நலிவும், ஏனைய சிறிய அல்லது இனத்துவக் கட்சிகளின் எழுச்சி போன்றவை குறித்து இக்கட்டுரையில் விரிவாக ஆராயப்படமாட்டாது. எவ்வாறாயினும், தேவை கருதி பொருத்தமான இடங்களில் இவை பற்றியும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடப்படும்.

இலங்கையரசியலில் இனத்துவக் கட்சிகளின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

அகில இலங்கைத் தமிழ்க் காங்கிரஸ் மற்றும் சமஷ்டிக் கட்சி போன்றன தமிழ்ப் பேசும் மக்களின் நலன்களைப் பேணுவதற்காகத் தோற்றுவிக்கப்பட்ட ஆரம்ப காலக் கட்சிகளாகும். அதேவேளை இலங்கைவாழ் இந்திய வம்சாவளித் தமிழரின் நலன்களைப் பேணுவதற்காக இலங்கை “இந்திய காங்கிரஸ்” எனும் அமைப்பும் சுதந்திரத்திற்கு முன்னர் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. பின்னர் “இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ்” (இ.தொ.கா.) என வழங்கப்பட்டது. சுதந்திரத்தின் பின்னர் குறிப்பாகச் சிங்கள பெளத்தர்களின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் முகமாக “ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி” தோற்றம் பெற்ற போதிலும், அது சிறுபான்மை இனக் குழுக்களிடமும் வாக்கைக் கோரியது. மேலும், “சிங்ஹலே மஹா சம்மத்த பூமிபுத்ர கட்சி” மற்றும் “ஜாதிக ஹெல உறுமய” என்பன சிங்கள மக்களின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதற்கு உருவான சிறிய இனத்துவக் கட்சிகளாகும்.

இனத்துவ அரசியலில் தீவிர வளர்ச்சி மற்றும் உள்நாட்டுப் போரின் உக்கிரத்தின் விளைவு போன்றவற்றினால் 1980களிலிருந்து இனத்துவக் கட்சிகளின் இயல்புகளில் மாற்றங்கள் ஏற்படலாயின. ஒரு குறித்த இனத்திடம் மாத்திரம் கோரிக்கை விடுக்கும் இனத்துவக் கட்சிகள் இக்காலத்திலே அதிகளவில் தோற்றம் பெற்றன. சிங்களவர், இலங்கைத் தமிழர், மலையகத் தமிழர் மற்றும் முஸ்லிம் வாக்காளர்களிடம் தனித்தனியாகக் கோரிக்கை விடுக்கின்றமை அவற்றின் தனித்துவமாக இருந்தது. “பூர்வீலங்கா முஸ்லிம் காங்கிரஸ்”, மலையகத் தமிழ் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் “இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரசுக்கு” மேலதிகமாக “மலையக மக்கள் முன்னணி” தோற்றம் பெற்றதும் இக்காலகட்டத்திலேயாகும். சிங்கள இனத்துவக் கட்சிகள் பல இக்காலத்தில் தோற்றம் பெற்றன. “ஐதிகஹைல உறுமய” அவற்றில் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

வடக்கு-கிழக்குத் தமிழ் மக்களை மாத்திரம் பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்ற புதிய தமிழ்க் கட்சிகள் சில 1980களில் தோற்றம் பெற்றன. அவற்றில் “ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சி” (EPDP) மற்றும் “ஈழ மக்கள் புரட்சிகர விடுதலை முன்னணி” (EPRLF) என்பன இன்றும் செயற்பட்டு வரும் கட்சிகளாகும். இந்தக் கட்சிகள் முதலில் தீவிரத் தன்மை கொண்ட ஆயுதப் போராளிக் குழுக்களாகக் காணப்பட்டன. எவ்வாறாயினும், இவை இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கையின் பின்னர் ஆயுதப் போராட்டத்தைக் கைவிட்டு, பாராளுமன்ற ஜனநாயக அரசியல் நீரோட்டத்தில் பிரவேசித்து அரசியல் கட்சிகளாகச் செயற்படத் தொடங்கின.

“தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கம்” (LTTE) தமிழ் இனத்துவக் கட்சிகளில் முக்கிய இடத்தைக் கொண்ட ஒரு இயக்கமாகும். வாக்காளர்களை ஒழுங்கமைக்கும் கட்சியாக இன்மையினால், அதனை அரசியல் கட்சியாக வகைப்படுத்த முடியாது. வடக்கு-கிழக்கில் இடம் பெற்ற நீண்ட காலத் தமிழ் இனத்துவ ஆயுதப் போராட்டத்திற்குத் தலைமை வழங்கியது. பாராளுமன்ற அரசியல் பாதையைத் தெரிந்தெடுப்பது பற்றிய மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் முன்னுதாரணத்தை அது ஏற்கவில்லை. இறுதியாக அது 2009ஆம் ஆண்டு மே மாதம் யுத்த ரீதியாகத் தோல்வியடைந்தது. கோட்பாட்டுரீதியாக இல்லாத போதும், கடந்த மூன்று தசாப்த காலமாக இலங்கைத் தமிழ்ச் சமூகத்தின் அரசியலில் அதிக தாக்கத்தை விடுதலைப் புலிகள் இயக்கமே ஏற்படுத்தியது.

இலங்கையின் பிரதான அரசியற் கட்சி முறைமையில் ஒரு துணைமுறைமையாக இனத்துவக் கட்சிகள்

இலங்கையில் செயற்பாட்டிலுள்ள இனத்துவக் கட்சிகளின் தோற்றத்திற்கும் நிலைப்பிற்கும் அடிப்படையாக அமைந்துள்ள காரணிகளைப் பின்வருமாறு நோக்கலாம்:

1. தமது இனக்குழுவின் தனித்துவத்தைப் பாதுகாத்தலும் நலன்களைப் பேணலும்
2. அவர்களின் கோரிக்கைகளை முன்வைத்தலும் நிறைவேற்றலும்

இவற்றை அடைவதற்காக அவை பாராளுமன்றம் சார் மற்றும் பாராளுமன்றம் சாரா பல்வேறு செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுகின்றன. இலங்கையில் இவை நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்டுள்ளன. இவ்வரலாறு சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட காலம் வரை நீண்டு செல்கின்றது. இலங்கையின்

அரசியல் அரங்கில் இவற்றின் வகிபாகம் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். தேசிய கட்சிகளான ஐ.தே.க. மற்றும் ஸ்ரீ.ல.ச.க. ஆகியவற்றின் மூலம் தமது இனத்தின் உரிமைகளை வென்றெடுக்க முடியும் என ஆரம்பத்தில் நம்பிய சிறுபான்மையினத் தலைவர்களும் பின்னர் அது கடினம் என்பதை உணர்ந்து தமக்கெனத் தனிக்கட்சிகளை அமைத்துக் கொண்டனர். இவ்வினத்துவக் கட்சிகளுக்குள்ளும் ஏற்பட்ட கருத்துவேறுபாடுகள் மற்றும் பூசல்களின் விளைவாகப் பிளவுற்று எண்ணிறைந்த இனத்துவக் கட்சிகள் தோன்றி இன்று நடைமுறையிலுள்ளன.

இனத்துவக் கட்சிகளின் செயற்பாடுகளை இரண்டாகப் பாகுபடுத்தி நோக்குவது பொருத்தமாக இருக்கும்.

1. வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் கட்சிகள்
2. மலையகத் தமிழ்க் கட்சிகள்

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் கட்சிகள்

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் மக்கள் செறிவாக வாழும் பகுதிகளில் பாரிய செல்வாக்கைக் கொண்டுள்ள இனத்துவக் கட்சிகள் பாராளுமன்றத் தேர்தல், மாகாண சபைத் தேர்தல் மற்றும் உள்ளாட்சித் தேர்தல்களில் தமக்கெனத் தனியான தேர்தல் விஞ்ஞாபனங்களை வெளியிடல், தனித்துத் தமது கட்சி சின்னத்தில் போட்டியிடல், வேலைத் திட்டங்களை முன்வைத்தல், மக்களை அணிதிரட்டல் போன்ற பல்வேறு செயற்பாடுகளைத் தேசிய கட்சிகளுக்கு இணையாகத் தமது பிரதேசத்திற்குள் மேற்கொள்கின்றன. எவ்வாறாயினும், வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் ஆதிக்கத்தைக் கொண்டுள்ள இவ்வினத்துவக் கட்சிகள் தேசிய கட்சிகளைப் போன்று அகில இலங்கை ரீதியில் வேட்பாளர்களை நிறுத்துவதில்லை என்பதுடன், நாடு தழுவிய வேலைத்திட்டங்களையோ, விஞ்ஞாபனங்களையோ முன்வைப்பதில்லை. இவ்விடத்தில் இவை தேசியக்கட்சிகளின் பிரதான கட்சி முறையிலிருந்து வேறுபடுகின்றன. அதாவது, தேசிய அரசியல் முறைமையிலிருந்து வேறுபட்டுத் தமக்கென தனித்துவமான வழியில் அரசியலை முன்னெடுப்பதால், இவ்வினத்துவக் கட்சிகள் ஒரு துணை அரசியல் கட்சி முறைமையாகத் தொழிற்படுவதாகக் கொள்ளப்படுகிறது.

வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் அரசியல் கட்சிகள், அவற்றின் ஆதரவாளர்களின் நடத்தையும் வேறுபட்டுத் தனித்துவமாக அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். குறிப்பாகத் தேர்தல் முடிவுகள் வெளிடப்படும் போது அதாவது, பாராளுமன்ற, மாகாண, உள்ளாட்சித் தேர்தல் முடிவுகளில் தென்னிலங்கையிலுள்ள தேசிய கட்சிகள் வென்றுள்ள ஆசனங்களின் எண்ணிக்கை மற்றும் கைப்பற்றியுள்ள தொகுதிகள் பற்றி அதிக அக்கறையோ ஆர்வமோ கொள்வதில்லை. மாறாக, வடக்கு, கிழக்கில் தமது தங்களது பிரதேசங்களில் சொந்த சின்னங்களில் போட்டியிட்ட பிரதேச ரீதியிலான தாம் ஆதரிக்கும் இனத்துவக் கட்சியின் வெற்றி வாய்ப்பை அவதானிப்பதிலும், அவற்றைக் கொண்டாடி மகிழ்வதிலும் இவற்றின் ஆதரவாளர்கள் ஈடுபடுவதைக் காணலாம். எனவே, இவர்கள் உள்ளூர் மட்டத்தில் தமக்கெனத் தனித்துவமான அரசியல் கலாசாரத்தைப் பின்பற்றுவதைக் காணலாம். இவற்றினடிப்படையில் இவர்கள் ஒரு துணை முறைமையாகத் (Sub-system) தொழிற்படுவதாக ஆய்வாளர் கூறுவர்.

மலையகத் தமிழ்க் கட்சிகள்

மலையகத் தமிழ்க் கட்சிகள் இலங்கையின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களில் செல்வாக்குப் பெற்றுள்ள தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் கட்சிகளினின்றும் சற்று வேறுபட்ட துணைக்கட்சி முறைமையைக் கொண்டுள்ளமையை அவதானிக்கலாம். குறிப்பாக இ.தொ.கா. மற்றும் மலையக மக்கள் முன்னணி போன்ற இனத்துவக் கட்சிகள் சில சந்தர்ப்பங்களில் உள்ளூராட்சி, மாகாண மற்றும் பாராளுமன்றத் தேர்தல்களில் தனித்துப் போட்டியிடுவதுடன், பெரும்பாலும் தேசிய கட்சிகளுடன் இணைந்தும் போட்டியிடுகின்றன. கடந்த காலத் தேர்தல் முடிவுகள் இதற்குச் சான்று பகர்கின்றன. உதாரணமாக இ.தொ.கா. கடந்த காலங்களில் இடம்பெற்ற சபரகமுவ மாகாணசபைத் தேர்தல்கள் பலவற்றிலும் 2018ஆம் ஆண்டு வட்டார முறையில் இடம்பெற்ற உள்ளாட்சித் தேர்தல் போன்றவற்றிலும் தனது கட்சிச் சின்னத்தில் வெற்றி வாய்ப்பை கருத்திற் கொண்டு போட்டியிட்டு ஆசனங்களையும் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் புதிதாக நிறுவப்பட்ட பிரதேச சபைகளையும் கைப்பற்றியது. மலையக மக்கள் முன்னணி கடந்த காலங்களில் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் பாராளுமன்றத் தேர்தல்கள், ஊவா மற்றும் மத்திய மாகாண சபைக்கான தேர்தல்கள் பலவற்றிலும் தனித்துப் போட்டியிட்டு ஆசனங்களைக் கைப்பற்றியுள்ளமை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

மலையகத் தமிழ்க் கட்சிகளைப் பொறுத்தவரையில் பாராளுமன்ற மற்றும் மாகாணசபைத் தேர்தல்களில் தாம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் இனம் குறிப்பிடத்தக்களவு செறிவாக வாழ்கின்ற பிரதேசங்களில்கூடத் தனித்துப் போட்டியிட்டு துணைக்கட்சி முறைமையைப் பெரிதும் பேணமுடியாமல்க்கு ஏதுவாயுள்ள காரணிகளாகப் பலவற்றை அடையாளப்படுத்தலாம். அவற்றுள் மலையகத் தமிழரின் பிரதிநிதித்துவத்தை வெளிப்படுத்தக்கூடியவாறு தேர்தல் தொகுதிகள் மீள்நிர்ணயம் செய்யப்படாமை, இருக்கின்ற செறிவையும் பாதிக்கும் வகையில் சிங்கள வாக்காளர்களைப் பெரும்பான்மையாகக் கொண்டுள்ள தேர்தல் தொகுதிகளான ஹங்குராங்கெத்த மற்றும் மஹியங்களை போன்றவற்றை முறையே நுவரெலியா மற்றும் பதுளை மாவட்டங்களுடன் இணைத்தமை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். இவை தவிர அரசாங்கத்துடன் கூட்டுச் சேர்ந்து அமைச்சரவையில் இடம்பெறும் நோக்குடன் இம்மலையகக் கட்சிகள் தேசிய கட்சிகளுடன் இணைந்து அக்கட்சிகளின் சின்னத்தில் போட்டியிடுகின்றமையும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றின் விளைவாக தமது சொந்தக் கட்சிகளில் தனித்தோ சிறுபான்மைக் கட்சிகள் இணைந்தோ போட்டியிட்டு இனத்துவ அரசியலின் விளைவான துணை அரசியற் கட்சி முறைமையை வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணங்களிலுள்ள இனத்துவக் கட்சிகளைப் போன்று மலையகத் தமிழ் அரசியல் கட்சிகளால் பேணமுடியாதுள்ளது. எவ்வாறாயினும், சில தொகுதிகளில் தேசிய கட்சிகளுக்கிடையே மிகவும் நெருக்கமான போட்டி நிலவுகையில் அவற்றின் வெற்றி வாய்ப்பைத் தீர்மானிப்பதில் மலையகத் தமிழ்க் கட்சிகள் தமது வாக்கு வங்கியைப் பயன்படுத்தி நன்மையடைவதையும் காணலாம்.

பல சமயங்களில் தேர்தல் முடிவுகளுக்கமைய தேசிய கட்சிகள் ஆட்சியமைப்பதற்குத் தேவையான அறுதிப் பெரும்பான்மையைப் பெறாதவிடத்துத், தாம் தனித்துப் போட்டியிட்டுக் கைப்பற்றியுள்ள சொற்ப ஆசனங்களை வைத்துக்கொண்டு அவற்றுடன் அரசியல் பேரத்தில் ஈடுபட்டு ஆட்சியைத் தீர்மானிக்கும் சக்தியாக விளங்கி ஆதாயமடைவதையும் காணலாம். இந்நிலைமையைப் பாராளுமன்றத் தேர்தலில் தொடங்கி உள்ளாட்சித் தேர்தல் வரையில்

காணலாம். உண்மையில் இவை இலங்கையின் இனத்துவ அரசியலில் சிறுபான்மையினர் அடையும் சில நன்மைகளாகும்.

கலந்துரையாடலும் முடிவுரையும்

இலங்கையில் சுமார் எண்பது வருடகால வரலாற்றைக் கொண்ட கட்சி முறை நிலவுவதை அவதானிக்கலாம். காலத்திற்குக் காலம் இக்கட்சி முறையின் செல்நெறிகளைத் தீர்மானிப்பதில் இலங்கையிலேற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்கள் குறிப்பாக, பிரதான கட்சி, இடதுசாரிக் கட்சி களிலேற்பட்ட பிளவுகளும் புதிய கட்சிகளின் எழுச்சியும் வளர்ச்சியும், வாக்காளரின் வாக்களிப்பு நடத்தையை ஒழுங்கமைத்த காரணிகள் (தென்னிலங்கை வாக்காளர், வடக்கு,கிழக்கு மாகாணங்களில் செறிவாக வாழ்ந்துவரும் தமிழர், முஸ்லிம்கள், ஏனைய மாகாணங்களில் வாழும் சிறுபான்மையினர்), உள்நாட்டு யுத்தம், இரண்டாம் குடியரசு அரசியலமைப்பின் அறிமுகம், விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவ தேர்தல் முறையின் விளைவுகள், இரண்டாம் குடியரசு அரசியலமைப்பின் மீதான வெட்டுப்புள்ளித் (cut off point) திருத்தம், பதின்மூன்றாவது அரசியலமைப்புத் திருத்தமும் மாகாணசபை முறையின் அறிமுகமும் போன்ற பல காரணிகள் செல்வாக்குச் செலுத்தியுள்ளமை புலனாகிறது.

சுருங்கக்கூறின், இலங்கையில் நிலவும் கட்சி முறையின் முக்கிய இயல்பு, சிறிய கட்சிகள் பலவும் நிலைபெற்றுள்ள சூழ்நிலையில் ஆழ வேரூன்றியுள்ள இரு கட்சி ஆதிக்க முறையாகும். இவ்விரண்டு பிரதான கட்சிகளுக்கும் சவால்விட முடியாத ஏனைய கட்சிகள் அனைத்தும் தொடர்ந்தும் சிறிய கட்சிகளாகவே இருக்க வேண்டிய நிலைமை காணப்படுகிறது. இதற்குத் தென்னிலங்கையில் காணப்படும் வர்த்தக அனுசரணை மேற்படி இரு பிரதான அரசியல் கட்சிகளுக்குக் கிடைத்துள்ள, வாக்காளரின் வாக்களிப்பு நடத்தை போன்றன ஏதுவாயுள்ளன. குறிப்பாகத், தென்னிலங்கையிலுள்ள பிரபல தொழிலதிபர்களும் வர்த்தகப் பிரமுகர்களும் இவ்விரு பிரதான கட்சிகளின் தேர்தல் செலவுகளுக்காகப் பெருமளவு நிதி அனுசரணை வழங்குவதுடன், தாம் அனுசரணை வழங்கிய பிரதான கட்சித் தேர்தலில் வெற்றிபெற்று ஆட்சியமைக்கும் பட்சத்தில் அதற்குப் பிரதியுபகாரமாக அனுகூலங்களையும் சலுகைகளையும் அனுபவிப்பதை ஆய்வாளர்கள் சுட்டிக் காட்டுகின்றனர். மேலும் சிறிய கட்சிகளுக்கு இவ்வாறானதோர் ஆதரவுத் தளமின்மை அவை தொடர்ந்தும் சிறிய கட்சிகளாகவே இருக்க வேண்டியமைக்கான காரணிகளில் ஒன்றாகவுள்ளது.

மேற்கூறப்பட்ட காரணிகளுடன் கட்சிகளின் கருத்தியல், பெரும்பான்மை சிங்களப் பெளத்த இனத் தேசியவாதத்தைத் தேர்தல் பிரச்சாரத்தின்போது, வாக்காளரைக் கவரும் விதமாக முன்வைக்கும் ஆற்றல், சமயத் தலைவர்களின் ஆதரவு, இனப்பிரச்சினைக்கான தீர்வு பற்றிய நிலைப்பாடு, வரலாற்று ரீதியான காரணிகள், உள்நாட்டு யுத்தத்தில் பெற்றுக் கொண்ட வெற்றி உள்ளிட்ட பல காரணிகள் பிரதான கட்சிகள் தொடர்ந்தும் தமது இடத்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதற்குப் பங்களிப்புச் செய்கின்றன.

இவை தவிர உலக நாடுகளில், சர்வதேச அரசியல் சக்திகள் தமது நலன்களை அடையும் பொருட்டு உளவுச் சேவைகளைப் பயன்படுத்திப் பிறநாடுகளில் ஆட்சி மாற்றங்களை ஏற்படுத்த விழைதல், தேர்தல் செலவுகளுக்காக மறைமுகமாக நிதியுதவியளித்து தமது

கொள்கைகளுக்கிசைவான கட்சியை அல்லது தலைவரைப் பிறநாடுகளில் பதவியிலமர்த்த முயற்சித்தல் உள்ளடங்கலாக தற்காலத்தில் இணையம் உள்ளிட்ட சமூக ஊடக வலையமைப்பு களைப் பயன்படுத்தியும் தாம் விரும்பும் ஆட்சியை ஏற்படுத்தவும் முனைவதாக அரசியல் ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். ஆகவே, இவை போன்ற காரணிகளும் ஒரு நாட்டின் கட்சி முறையில் பாதிப்புச் செலுத்தலாம்.

இலங்கை அரசியலில் சுதந்திரமடைந்த காலந்தொட்டு தொடர்ச்சியாக நிலவி வரும் கூட்டணி அரசாங்கங்களை அமைக்கும் செல்நெறிக்கும் இரு கட்சி ஆதிக்க முறைக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பைக் காணலாம். ஏனெனில், இலங்கையில் நடைபெற்றுள்ள பெரும்பாலான பொதுத்தேர்தல் முடிவுகளுக்கிணங்க, இலங்கையின் இரு பிரதான கட்சிகளான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆகியன ஒன்றில் தேர்தலுக்கு முன்னர் கூட்டணியமைத்தோ அன்றேல் தேர்தலின் பின்னர் ஏனைய கட்சிகளுடன் கூட்டணியமைத்தோ அறுதிப் பெரும்பான்மையைப் பெற்று ஆட்சியமைத்துள்ளன. ஆகவே, இப்பிரதான கட்சிகள் தனித்துப் போட்டியிட்டு அறுதிப் பெரும்பான்மைப் பலத்துடன் ஆட்சியமைத்த சந்தர்ப்பங்கள் குறைவாகும். மேலும், இவ்விரண்டு பிரதான கட்சிகளைத் தவிர்த்து தனித்துப் போட்டியிட்டுத் தமது ஆசனங்களில் வெற்றி பெறுவதும், ஆட்சியமைக்குமளவுக்கு அதிகளவு ஆசனங்களைக் கைப்பற்றுவதும் நடைமுறையில் இச்சிறிய கட்சிகளுக்கு எட்டாக்கனியாகையால், இவை பெரும்பாலும்; ஏதேனுமொரு பெரிய கட்சியுடன் (பிரதான) இணைந்து தேர்தலில் போட்டியிடுவதும் வெற்றி வாய்ப்பிற்காக அக்கட்சியில் தங்கியிருப்பதும் வாடிக்கையாகவுள்ளது. இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்கள் தவிரந்த ஏனைய மாகாணங்களில் சில பிரதேசங்களில் செறிவாகவும் பல இடங்களில் சிதறியும் வாழும் சிறுபான்மையினரைத் தளமாகக் கொண்டுள்ள இனத்துவக் கட்சிகளும் இதே நிலையினையே அனுபவிக்கின்றன. மலையகக் கட்சிகளான இலங்கைத் தொழிலாளர் காங்கிரஸ், மலையக மக்கள் முன்னணி, தமிழ் முற்போக்குக் கூட்டணி போன்ற கட்சிகளை இதற்கு உதாரணமாகக் கொள்ளலாம். ஆகவே, தொடர்ச்சியாக நிலவிவரும் கூட்டணி அரசாங்கங்களை அமைக்கும் செல்நெறிக்கும் இரு கட்சி ஆதிக்க முறைக்குமிடையே நெருங்கிய தொடர்பு காணப்படுகின்றமை தெளிவு.

இலங்கையின் பல்லினச் சூழ்மையில் இனத்துவக் கட்சிகளின் தோற்றமும் செயற்பாடுகளும் இலங்கையரசியல் கட்சி முறைமையில் தொடர்ச்சியாக வெளிப்பட்டுவரும் ஒரு செல்நெறியாகும். குறிப்பாக, சிறுபான்மை இனத்தவரின் தனித்துவத்தையும், நலன்களையும், உரிமைகளையும் பேணுவதை நோக்காகக் கொண்டு சுதந்திரத்திற்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே இவ் இனத்துவக் கட்சிகள் தோற்றம் பெறலாயிற்று. எவ்வாறாயினும், சுதந்திரத்தின் பின்னரும் ஆரம்பகால இனத்துவக் கட்சிகளிலேற்பட்ட பிளவுகள், புதிய இனத்துவக் கட்சிகள் ஆகியவற்றின் தோற்றம் என்பனவற்றை அவதானிக்கலாம். பிரதான கட்சிகளான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி, ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆகியன ஆரம்பகாலத்திலிருந்தே இலங்கைத் தமிழர், மலையகத் தமிழர், முஸ்லிம்கள் உள்ளிட்ட சிறுபான்மையினருக்குத் தமது கட்சிகளில் பிரதிநிதித்துவம் வழங்கிய போதிலும், நடைமுறையில் அவை இனவாத மனப்பான்மையுடன் செயற்படுவதாகக் கூறிச் சிறுபான்மையினத் தலைவர்கள் தமது இனத்துக்காகக் குரல் கொடுக்கும் நோக்கில் தனிக்கட்சிகளை ஆரம்பித்தனர். இவை மட்டுமல்லாது பெரும்பான்மைச் சிங்கள பெளத்த சமூகத்தைத் தளமாகக் கொண்டு உருவான இனத்துவக் கட்சிகளும்

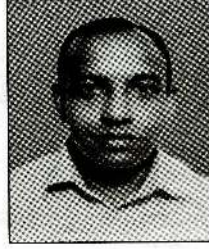
இலங்கையில் நடைமுறையிலுள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, தேசிய விடுதலை முன்னணி, சிங்களே மஹா சம்மத்த பூமிபுத்ர கட்சி மற்றும் ஜாதிக ஹெல உறுமய போன்றவை சிங்கள மக்களின் நலன்களுக்காகக் குரல் கொடுப்பதற்கெனத் தோன்றிய சிறிய இனத்துவக் கட்சிகளாகும்.

தொகுத்து நோக்குமிடத்து இயக்கத்தன்மை வாய்ந்த அரசியலில் சதாகாலத்திற்கும் பொருந்தக்கூடிய கட்சி முறைமைகளோ, முடிவுகளோ காணப்படாதென்பது திண்ணம். மேலும், இலங்கையில் நிலவும் கட்சி முறையானது இந்நாட்டிற்கேயுரிய அரசியல், சமூக, கலாசார சூழ்நிலைகளுக்கமைய வடிவமைந்துள்ளது. ஆகவே, இலங்கையின் அரசியல் கட்சி முறைமையில் அவதானிக்கக்கூடிய பிரத்தியட்சமான பண்புகளாகப் பல்கட்சி முறைமை, இரு கட்சி ஆதிக்கமுடைய பல்கட்சி முறைமை போன்றவற்றைக் குறிப்பிடலாம். எனவே, இலங்கையின் கட்சி முறையை ஏனைய நாடுகளிலுள்ள கட்சி முறைகளுடன் ஒப்பிடுதலுக்கோ, பொதுமைப்படுத்தலுக்கோ உட்படுத்தல் கடினம்.

References

- Chandra, K. (2005). "Ethnic Parties and Democratic Stability," *Perspectives on Politics*, 3 (2), 235-252.
- Epstein, L. (1967). *Political Parties in Western Democracies*, New Brunswick, Jersey: Transaction, Inc.
- Shastri, A. and Uyangoda, J. (2018). *Political parties in Sri Lanka: Change and Continuity*, Delhi: Oxford University Press.
- Uyangoda, J. (2012). "The Dynamics of Coalition Politics and Democracy in Sri Lanka," in E. Sridharan, (Ed.), *Coalition Politics and Democratic Consolidation in Asia*, New Delhi: Oxford University Press.
- Woodward, C. (1969). *The Growth of a Party System in Ceylon*, Providence: Brown University Press.

மலையகத் தமிழர் இனத்துவ அடையாளமும் அரசியல் தீர்வும்

சிவம் பிரபாகரன்

சமூக ஆய்வாளர்

இணைப்பாளர், மலையக சமூக ஆய்வு மையம்

'மலையகம் 200' இன்று இலங்கை பூராகவும், சர்வதேச அளவிலும் பேசப்படுகின்ற ஒரு விடயமாக மாறி வருகின்ற சூழலில் மலையகம் மற்றும் அந்த மண் சார்ந்து வாழுகின்ற 'மலையகத் தமிழர்' யார் என்ற தேடலும் முனைப்புப் பெற்று வருகின்றது.

இன்று இலங்கையில் இருபது இனங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் வாழ்கின்றனர். இவற்றில் 16 இனங்கள் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் சிறிய இனங்களாகும். இந்த அடிப்படையில் சிங்களவர், இலங்கைத் தமிழர், இலங்கைச் சோனகர் (முஸ்லிம்கள்)களுக்கு அடுத்த நிலையில் எண்ணிக்கை அடிப்படையில் நான்காவது தேசிய இனமாக மலையகத் தமிழரே விளங்குகின்றனர். இந்த நிலையில் மலையகத் தமிழர் என்போர் யார் என்ற வினாவும் எழுகின்றது.

வரலாற்றுக் காலம் முதல் குறிப்பாக இந்தியா என்ற ஒரு தேசம் உருவாகுவதற்கு மிக நீண்ட காலம் தொட்டே இன்றைய இந்தியா என்ற நிலப்பரப்பிலிருந்து தமிழர்கள் இலங்கைக்கு வந்து குடியேறுவது இடம் பெற்றுக் கொண்டே இருந்தது. இலங்கையின் காலனித்துவ ஆதிக்கக் காலத்தில் (1505 - 1948) குறிப்பாக ஒல்லாந்தரின் ஆட்சி நிர்வாகத்தின் போது 1653ஆம் ஆண்டு பஞ்சம் மற்றும் படையெடுப்பு காரணமாகப் புலம் பெயர்ந்த இரண்டாயிரம் தமிழ் அகதிகள் கொழும்புக்கு வெளியில் நெல் உற்பத்தியில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர். ஆளுனர் இமாஸ்லிவேம் காலத்தில் (1765 - 1783) பத்தாயிரம் தமிழ் தொழிலாளர்கள் கறுவாப்பட்டை தொழிலில் ஈடுபடுத்தப்பட்டனர்;.

1796 இற்குப் பிற்பட்ட பிரித்தானிய ஆட்சிக் காலத்தில் 1803இல் கண்டி படையெடுப்பின் போது, ஆளுனர் பிரதீக் நோர்த் தனது படைக்குத் தேவையான தென்னிந்தியத் தொழிலாளர் களைத் திரட்டியுள்ளார். 1817 முதல் தென்னிந்தியாவிலிருந்து தொழிலாளர்கள் தொடர்ச்சியாக அழைத்து வரப்பட்டுள்ளனர். 1818இல் நடந்த கிளர்ச்சியை அடக்குவதற்காக ஆளுனர்

றொபர்ட் பிறவுன்றிக்கினால் ஐயாயிரம் பேர் அழைத்து வரப்பட்டனர். 1821இல் ஆளுனர் எட்வர்ட் பார்ன்சின் காலத்தில் பாதைகள் அமைப்பதற்காகத் தொழிலாளர்கள் அழைத்து வரப்பட்டுள்ளனர். இதன் தொடர்ச்சியாகப் பாரியளவிலான பொருளாதாரக் குடியேற்றம் 1823ஆம் ஆண்டு பெருந்தோட்டப் பயிர்ச்செய்கையின் (கோப்பிக் காலம்) ஆரம்பத் துடனேயே தொடங்குகின்றது. அன்றைய தமிழக மாவட்டங்களான திருச்சி, தஞ்சாவூர், மதுரை, புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி, வடஆற்காடு மாவட்டங்களிலிருந்து தமிழர்கள் தொழிலாளர்களாக அழைத்து வரப்பட்டு இலங்கையின் மத்திய மலைநாட்டில் குடியமர்த்தப்பட்டனர்.

இன்றைய நிலையில் மலையகத் தமிழர் என்போர் இலங்கையின் பெருந்தோட்டத்தில் வாழும் தமிழ் மக்களும் அவர்களின் நீட்சியாக இலங்கை முழுவதும் வாழுகின்ற மலையக வம்சாவழியினரும், தமிழ்நாட்டில் வாழுகின்ற மலையக வம்சாவழியினர் மற்றும் புலம் பெயர் நாடுகளில் வாழுகின்ற மலையக வம்சாவழியினர் ஆகிய மூன்று பிரிவினரும் “மலையகத் தமிழர்” என அழைக்கப்படுகின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் இலங்கையின் மலையகத்தைத் தாயகமாகக் கொண்டவர்களாவர்.

இன்று ஒரு தேசிய இனமாக வளர்ந்துள்ள மலையகத் தமிழர்கள் இரண்டு விதமான அரசியல் பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டுள்ளனர். இனத்துவ அடையாளம், அரசியல் தீர்வு என்பனவே அவையாகும். இனத்துவ அடையாளம் எனும்போது இம் மக்கள் இன்று ‘இந்தியத் தமிழர்’ என்றே சட்டரீதியாக அழைக்கப்படுகின்றனர். இவ்வடையாளப் பெயர் பிரித்தானிய ஆட்சியாளர்களால் 1911ஆம் ஆண்டு சூட்டப்பட்டதாகும். ஆனாலும், இம் மக்கள் வரலாற்று ரீதியாகக் கூலி, தமிழ்க்கூலி, வடக்கத்தியான், தோட்டக்காட்டான், கள்ளத்தோணி எனப் பல்வேறு அடைமொழி கொண்டு அழைக்கப்பட்டுள்ளனர். இவ் அடைமொழிப் பெயர்கள் அனைத்தும் வேறு சமூகத்தவர்களால் இம் மக்களுக்குச் சூட்டப்பட்ட பெயர்களாகும். இப்பெயர்கள் எதனையும் மலையக மக்கள் தாங்களாகவே விரும்பி ஏற்றுக்கொண்டவையல்ல. இவை இன்று வழக்கொழிந்துள்ளதையும் கவனத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

இன்றைய நிலையில் இம் மக்களின் இனத்துவ அடையாளம் தொடர்பில் இந்தியத் தமிழர், இந்திய வம்சாவழி மலையகத் தமிழர், இலங்கைத் தமிழர், மலையகத் தமிழர் எனப் பல்வேறு அடையாளங்கள் ஊடாகக் குழப்பகரமான சூழ்நிலையைத் தோற்றுவிக்கின்ற போக்கும் மேலோங்கியுள்ளது. இந்த அடையாளங்களில் இந்தியத் தமிழர் மற்றும் இந்திய வம்சாவழி மலையகத் தமிழர் என்பன இந்திய ஆதிக்கச் சிந்தனையின் தொடர்ச்சியாகவே பார்க்கப்படுகின்றது. ஒரே நாட்டில் இரு வேறுபட்ட நிலப் பிரதேசங்களில் வாழ்ந்த போதிலும், ஒரே மொழியைத் தாய்மொழியாகக் கொண்டிருந்த போதிலும் பண்பாட்டு, அரசியல் காரணிகளின் வேறுபட்ட தன்மையின் காரணமாக மலையக மக்களை ‘இலங்கைத் தமிழர்’ என அழைக்கமுடியாத சூழல் காணப்படுகின்றது.

பின்வரும் காரணங்களின் நிமித்தம் மலையகத் தமிழர், இலங்கைத் தமிழரிலிருந்து வேறுபடுகின்றனர்.

ஒரு வேறுபட்ட பிரதேசங்களில் வெவ்வேறு தேசங்களாக வாழ்கின்றனர்.

- நிலத் தொடர்பற்ற இவ்விரு இனங்களின் பொருளாதார வாழ்வும் வெவ்வேறானவை. இவ்வேறுபட்ட பொருளாதார வாழ்வியல் மலையகத் தமிழரின் தனித்துவத்தை அழுத்தம் பெறச் செய்துள்ளது.
- இரு வேறுபட்ட காலகட்டங்களில் வெவ்வேறு தேவைகளுக்காக இலங்கையில் குடியேறிய இவ்விரு இனப் பிரிவினரும், இரு வேறு தேசிய இனங்களாகவே தம் தனித்துவத்தை இழக்காது வாழ்ந்து வருகின்றனர்.
- மலையகத் தமிழர் ஏனைய இனங்களுடன் கலக்காது தனியொரு மக்கள் கூட்டமாக வாழ்கின்றனர்.
- மலையகத் தமிழர் பெருமளவில் தோட்டங்களில் ஒரு கூட்டுத்துவ வாழ்க்கை முறையில் வாழ்வதால் அரசியல், சமூகப் பிரச்சினைகளும் வேறுபட்டவையாகும்.
- வரலாற்று ரீதியாக இலங்கையில் சட்டங்கள் மலையகத் தமிழருக்குப் பிரத்தியேகமாகப் பாரபட்சம் காட்டுகின்றன. இதுவும் மலையகத் தமிழர் தனித்துவமான மக்கள் கூட்டம் என்ற உணர்வை ஏற்படுத்தியுள்ளன. (உதாரணமாக 1948ஆம் ஆண்டின் இலங்கைக் குடியுரிமைச் சட்டம், 1949ஆம் ஆண்டின் இந்திய பாகிஸ்தானிய குடியுரிமைச் சட்டம், 1968ஆம் ஆண்டின் ஸ்ரீமா - சாஸ்திரி ஒப்பந்த அமுலாக்கச் சட்டம் என்பவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.)
- மலையகத் தமிழருக்கும், இலங்கைத் தமிழருக்குமிடையில் திருமண சம்பந்தங்கள் நடைபெறுவது மிகவும் குறைவு.
- ஒரே மொழியும், ஒரே மதமும் இவ்விரு இனங்களையும் இணைக்கவில்லை. பேச்சு வழக்கில் மொழி உச்சரிப்புப் பிரதேசங்களுக்கமைய வேறுபடுகின்றது.
- மலையகத் தமிழரின் பண்பாட்டு இலக்கியங்கள் தமிழ்நாட்டின் வேர்களைக் கொண்டு மலையக மயப்பட்டதாகத் தனித்துவத்துடன் காணப்படுகின்றன.
- அரசியல் அடையாளம் வெவ்வேறானவை. இருசாராரும் இருவேறு அரசியல் தலைமையில் அணி திரள்கிறார்கள். இலங்கைத் தமிழர்கள் தனி நாட்டுக்கான கோரிக்கையை முன்வைக்கின்றனர். மலையகத் தமிழர் தேசிய இனமாக இலங்கைத் தீவின் ஒரு பிரிவினராக வாழும் உரிமையைக் கோருகின்றனர்.

இதே வேளை கீழ்க்காணும் காரணங்களினால் மலையகத் தமிழரை இந்தியத் தமிழர் அல்லது இந்திய வம்சாவழி மலையகத் தமிழர் என அடையாளப்படுத்த முடியாத காரணங்களும் காணப்படுகின்றன.

இலங்கையில் இன்று இருபது இனங்கள் காணப்படுகின்றன. அவற்றில் வேடுவர் மற்றும் கரையோர வேடுவர் இனங்கள் மட்டுமே இலங்கைத் தீவின் பூர்வீகக் குடிகளாவர். ஏனைய 18 இனத்தவர்களும் வேறு நாடுகளிலிருந்து வந்து இலங்கையில் குடியேறியவர்களாவர். இவர்களுள் இலங்கை வாழ் ஆபிரிக்க சமூகமான கபீர்கள், இந்தோனேசியாவிலிருந்து வந்த மலே இனத்தவர் மற்றும் இலங்கை சீனர்கள் தவிர ஏனைய 15 இனத்தவரும் இந்தியாவிலிருந்து வந்தவர்கள். இந்தியாவிலிருந்து வந்த ஒரே காரணத்திற்காக அவ்வினத்தவர்கள் யாரும் 'இந்தியர்' என்ற அடையாளப் பெயருடன் அழைக்கப்படுவதில்லை. அவ்வாறெனில் மலையகத் தமிழரை மட்டும் எவ்வாறு இந்தியத் தமிழர் என அழைக்க முடியும்?

- மலையகத் தமிழரின் எட்டாவது பரம்பரையினர் இன்று இலங்கையில் வாழ்கின்றனர். இவர்களில் பெரும்பாலானோருக்கு இந்தியா தெரியாது.
- மலையகத்தை வளங்கொழிக்கும் பூமியாக மாற்றியவர்கள் மலையகத் தமிழர். தற்போதுள்ள தலைமுறையினருக்கு மலையகம் தான் தாயகம். இந்தியத் தமிழர் அடையாளத்தினால் மலையகத்தைத் தாயகமாகக் கொள்ள முடியாத சூழல் ஏற்படும்.
- தாயகம் இல்லாத நிலையில் தேசிய இனமாக அங்கீகாரம் பெற முடியாத நிலை ஏற்படும். இந்நிலையானது சுய நிர்ணய உரிமையைக் கோர முடியாத சூழலை ஏற்படுத்தும்.
- இந்தியத் தமிழர் என்பது உளவியல் ரீதியாக மலையகத் தமிழரை அவர்களின் தாயக மண்ணிலிருந்து அந்நியப்படுத்துகிறது.
- இந்தியத் தமிழர் என்ற இனத்துவ அடையாளம் மலையகத் தமிழரை இலங்கையில் வாழும் ஏனைய தேசிய இனங்களிலிருந்து அந்நியப்படுத்துகிறது.
- வரலாற்று ரீதியாக இந்திய ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட சிங்கள மக்கள் இந்திய அடையாளத்திற்குள், உள்வாங்கப்படும்போது மலையகத் தமிழரை எதிரியாகப் பார்க்கும் நிலை காணப்படுகின்றது. உதாரணத்திற்கு ஆரம்ப கால மக்கள் விடுதலை முன்னணி (JVP) இந்திய - விஸ்தரிப்பு வாதத்தின் ஒரு பகுதியாகவே மலையகத் தமிழரைப் பார்த்தது.
- மலையகத் தமிழர் ஏனைய தேசிய இனங்களுடன் இணைந்து "இலங்கையர்" என்ற பொது அடையாளத்தை உருவாக்கும் முயற்சியில் இருக்கும் இன்றைய நிலையில் இந்தியத்தமிழர் என்ற இனத்துவ அடையாளம் இம் முயற்சியைப் பாதிக்கும்.
- மலையகத் தமிழர் தேசிய நீரோட்டத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உள்வாங்கப்படுகின்ற நிலையைப் பலவீனப்படுத்தும்.
- இந்திய அரசாங்கத்தைத் திருப்திப்படுத்தவே இந்தியத் தமிழர் அடையாளம் வற்புறுத்தப் படுவதாகக் கூறப்படுகிறது. இந் நிலையில் இந்தியா என்றுமே மலையகத்தமிழருக்கு விசுவாசமாக இருந்ததில்லை என்பதையும் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சுதந்திர இலங்கையில் குடியரிமைச் சட்டம் மற்றும் வாக்குரிமைச் சட்டங்கள் மூலம் மலையகத் தமிழரின் வலிமை குறைக்கப்பட்ட போது, இந்தியா வாய்முடி வேடிக்கை பார்த்தது. பின்னர் பூர்மா - சாஸ்திரி, பூர்மா - இந்திரா ஒப்பந்தங்கள் மூலம் மலையகத் தமிழரின் வலிமை மேலும் குறைக்கப்பட்டு இந்தியாவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்ட போது இந்தியா மௌனமாக அதை ஊக்குவித்தது. இச் செயற்பாடுகள் இலங்கையில் மலையகத் தமிழரின் அரசியல் வலிமையை வெகுவாகக் குறைத்துள்ளது.
- இந்தியாவுக்கு நாடு கடத்தப்பட்டவர்களும் போதுமானளவு கவனிக்கப்பட்டார்கள் எனக் கூற முடியாது. இலங்கையில் சமூகமாக வாழ்ந்தவர்கள் தமிழ்நாட்டிலும், இந்தியாவின் பல்வேறு பிரதேசங்களிலும் சிதறவிடப்பட்டு அனாதைகளாக்கப்பட்டனர்.
- 1956, 1958, 1977, 1979, 1981, 1983 இனக் கலவரங்களின்போது தமிழர்கள் மோசமாகப் பாதிக்கப்பட்ட நிலையில் இந்தியா எந்த வகையிலும் உதவவில்லை. அப்படியாயின் இந்தியாவைத் திருப்திப்படுத்த வேண்டிய தேவை மலையகத் தமிழருக்கு ஏன் எழுகிறது? இந்தியா மலையகத் தமிழரைக் கருவியாகப் பயன்படுத்தித் தன்னுடைய

ஆதிக்க இலக்கை நிறைவேற்ற முற்படுகின்றது. (இந்திய ஆதிக்க சக்தி வேறு, அந்த நாட்டு மக்கள் வேறு) இவ்வாறான சூழ்நிலையில் நாம் ஏன் இந்தியாவின் கருவியாக வேண்டும் என்ற சிந்தனை மலையகத் தமிழரிடையே எழுகின்றது. மலையகத் தமிழரின் தாயகம், தேசியம், சுயநிர்ணயம் என்பவற்றுக்கு இந்தியா உத்தரவாதமளிக்கத் தயாரா என்ற வினாவும் எழுகிறது.

- அமெரிக்காவிலுள்ள ஆபிரிக்கர்கள் “அப்ரோ அமெரிக்கன்” என்றும் மலேசியாவிலுள்ள தமிழர்கள் “இந்தியத் தமிழர்” என்றும் அடையாளப்படுத்துவதால் மலையகத் தமிழரும் அவ்வாறே செய்ய வேண்டும் என்ற வாதம் முன்வைக்கப்படுகின்றது. எந்த அடையாளப்படுத்தலிலும் குறித்த இனத்தின் இருப்பும் அரசியல் உரிமையும் முக்கியமானது. அமெரிக்க ஆபிரிக்கர்களுக்கும், மலேசியத் தமிழர்களுக்கும் இவ்வாறு அடையாளப்படுத்துவது அரசியல் நலனைக் கொடுக்கலாம். ஆனால் மலையகத் தமிழர்களுக்கு இது எவ்வித அரசியல் நலனையும் தரப் போவதில்லை. மேலும் இங்கு அப்ரிக்கன்ஸ் (Africans) என்பது கறுப்பினத்தவர்களின் உரிமைக்கான கோஷத்திலிருந்து எழுந்த ஒரு அடையாளமாகும்.
- ஒரே மொழியைப் பேசிய போதிலும் அமெரிக்கரும், பிரித்தானியரும் வெவ்வேறு தேசிய இனங்களாகவே அடையாளப்படுத்தப்படுகின்றனர். அவ்வாறே இலங்கைத் தமிழரும், மலையகத் தமிழரும் வெவ்வேறு இனத்துவ அடையாளங்களைக் கொண்டுள்ளனர். எனவே மலையகத் தமிழர் இவ்வாறே இந்தியத் தமிழர் என்ற இனத்துவ அடையாளத்திலிருந்து வேறுபடுகின்றனர்.

அடையாளம் என்பது எப்பொழுதும் மாறக்கூடியது. மலையக மக்களும் கடந்த இருநூறு வருடங்களில் பல்வேறு அடையாளங்களைச் சமக்க வேண்டிய நிலை காணப்பட்டது. இன்று இந்த மக்கள் “மலையகத் தமிழர் என்ற இனத்துவ அடையாளத்தையே ஏற்றுக் கொள்கின்றனர். “மலையகம்” என்பது இந்த மக்கள் வாழும் மண்ணின் அடையாளமாகும். இந்த மண்ணோடு மக்கள் கொண்டுள்ள உணர்வுபூர்வமான உறவின் வெளிப்பாடாகவும் இந்த அடையாளம் விளங்குகிறது. இந்த இனத்துவ அடையாளமானது மலையகத் தமிழருடைய உரிமைக்கான போராட்டத்திலிருந்து பிறந்த அடையாளமாகும். இந்த அடையாளத்தை அழித்தல் என்பது மலையகத் தமிழருடைய உரிமைக்கான குரலை மறைந்து விடச் செய்யும்.

மலையகத் தமிழருக்கான அரசியல் தீர்வு என்ற விடயத்துக்கு வருகின்றபோது, கோட்பாட்டு ரீதியாக மூன்று விடயங்களுக்குத் தீர்வு காண வேண்டியுள்ளது.

- 1) மலையகத் தமிழர் தேசிய இனமா அல்லது சிறுபான்மை இனமா?
- 2) மலையகத் தமிழரின் அரசியல் பிரச்சினை என்பது இறைமைசார் பிரச்சினையா அல்லது அடையாளம் சார் பண்பாட்டுப் பிரச்சினையா?
- 3) மலையகத் தமிழர்களுக்கான அரசியல் தீர்வு என்பது நில ரீதியான தீர்வா அல்லது சமூக ரீதியான தீர்வா?

ஒரு தேசிய இனத்தை நிர்ணயம் செய்கின்ற அடிப்படைக் காரணிகளாகப் பொதுப் பிரதேசம், பொதுப் பொருளாதாரம், பொதுமொழி, பொதுக்கலாசாரம் என்பன விளங்குகின்றன. இன்றைய

வளர்ச்சியடைந்த உலகளாவிய போக்குகளின் அடிப்படையில் இந்த நான்கு காரணிகளில் ஏதாவது ஒன்று இருந்தாலே ஒரு சமூகம் தங்களைத் தேசிய இனமாக முன்னிறுத்திக் கொள்ளலாம் என்கின்ற கருத்தியல் வளர்ச்சியடைந்து வருகின்றது. இந்தப் பின்னணியில் நிலத்தொடர்ச்சி அல்லது பொதுப்பிரதேசம் என்பதும் கூட அவசியமற்றதாகின்றது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக ஒரு இனம் தங்களைத் தேசிய இனமாக அடையாளப்படுத்திக் கொள்வதற்காகக் குறித்த இன மக்களின் கூட்டுப் பிரக்ஞை இருந்தாலே போதுமானதாகும்.

இந்தப் பின்புலத்தில் பார்க்கின்றபோது, மார்க்சிய சிந்தனையாளர்களால் முன்வைக்கப் படுகின்ற தேசிய இனத்தை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய நான்கு அடிப்படை அம்சங்களான பொதுப் பிரதேசம், பொதுப் பொருளாதாரம், பொது மொழி, பொதுக் கலாசாரம் என்பவற்றுடன் மக்களின் கூட்டுப் பிரக்ஞையும் மலையகத் தமிழரிடத்தில் காணப்படுவதனால், மலையகத் தமிழரும் ஒரு தேசிய இனமே. மத்திய, ஊவா, சப்ரகமுவ மாகாணங்களிலேயே மலையகத் தமிழர்கள் பெருமளவில் வாழ்கின்றனர். இதிலும் குறிப்பாக நுவரெலியா மற்றும் பதுளை மாவட்டங்களிலேயே மலையகத் தமிழர் செறிவாக வாழ்கின்றனர். அதேவேளை களுத்துறை, காலி, மாத்தறை மாவட்டங்களிலும் கணிசமான மலையகத் தமிழர் வாழ்கின்றனர். இதன் நீட்சியாக இன்று கொழும்பு, கம்பஹா மாவட்டங்களிலும் கணிசமான அளவில் மலையகத் தமிழர் நிரந்தரக் குடிகளாக வதிவதையும் சுட்டிக் காட்ட முடியும். இங்கு மத்திய, ஊவா, சப்ரகமுவ மாகாணங்களில் மலையகத் தமிழர் செறிவாக வாழுகின்ற பெரும்பாலான பகுதிகளை நிலத்தொடர்ச்சியை அடிப்படையாகக் கொண்டு பொதுப் பிரதேசமாகக் கொள்ளலாம். ஏனைய பிரதேசங்களை நிலத் தொடர்ச்சியற்ற வகையில் மேற்சொன்ன பொதுப் பிரதேசத்துடன் இணைந்து நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்லலாம்.

மலையகத் தமிழர்க்கென்று ஒரு பொதுப் பொருளாதாரம் காணப்படுகின்றது. அது தான் பெருந்தோட்டத்துறைப் பொருளாதாரமாகும். அதேவேளை துணைப் பொருளாதார வளங்களாக அரச வேலைவாய்ப்பு (குறிப்பாக ஆசிரியர் தொழில்) சிறு விவசாயமும் கால்நடை வளர்ப்பும், வர்த்தகம், சுற்றுலாத்துறை மற்றும் மாணிக்கக்கல் அகழ்வு என்பனவும் காணப்படுகின்றன. இவற்றில் சுற்றுலாத்துறை மற்றும் மாணிக்கக்கல் அகழ்வு என்பன மலையகப் பூமிப் பிரதேசத்தில் காணப்பட்டபோதிலும், அவை மலையகத் தமிழரின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லை. அங்கும் மலையகத் தமிழர்; தொழிலாளர்களாகவே உள்ளனர்.

மலையகத் தமிழரின் பொதுமொழியாகத் தமிழ்மொழி விளங்குகின்றது. மலையகத் தமிழரின் அனைத்துத் தரப்பினராலும் பேசப்படுகின்ற பொதுமொழியாகவும், படைப்பாற்றலுக்குத் துணை நிற்கும் மொழியாகவும் தமிழ்மொழி காணப்படுகின்றது. எனவே, மலையகத் தமிழரின் அன்றாட வாழ்வாதார மொழியாகத் தமிழ்மொழி விளங்குகின்றது. மேலும் மலையகத் தமிழர் தங்களுக்கே உரித்தான பொதுப் பண்பாட்டு விழுமியங்களையும் ஒரு இனம் என்ற ரீதியில் தங்களிடத்தில் கொண்டுள்ளனர். மலையகத் தமிழருக்கே உரித்தான மரபுகள், சடங்குகள், உணவுப் பழக்கவழக்கங்கள், உடைகள், ஆட்டங்கள், சடங்குகள், கூத்துகள், இசை வடிவங்கள், இசைக் கருவிகள், விழாக்கள், வழிபாட்டு முறைகள், நம்பிக்கைகள் எனப் பல்வேறு வகையான கலாசார அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளனர். இந்தப் பண்பாட்டு விழுமியங்களில் பெரும்பாலானவற்றின் மூலவேர்கள் தமிழ்நாட்டுடன் பின்னிப் பிணைந்து காணப்பட்ட போதிலும் அவை மலையக வாழ்வியல் சூழலுக்கேற்பப் புதிய மாற்றங்களை உள்வாங்கி

மேலும் வளர்ச்சியடைந்த ஒரு நிலையில் காணப்படுகின்றது. இந்தப் பண்பாட்டு அம்சங்கள் உறுதியுடனும் மலையகத் தமிழரின் தனித்துவத்தின் வெளிப்பாடாகவும் விளங்குகின்றன.

இந்தப் பின்னணியில் நோக்குகின்றபோது, தேசிய இனத்தை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய நான்கு அடிப்படை அம்சங்களையும் மலையகத் தமிழர்கள் கொண்டிருப்பதுடன், மக்களின் கூட்டுப் பிரக்ஞையும் காணப்படுவதால் இம் மக்கள் ஒரு தேசிய இனமாவர். இவர்கள் சிறுபான்மை இனத்தவர் அல்லர்.

இரண்டாவது கோட்பாட்டு விடயம் மலையகத் தமிழரின் பிரச்சினை என்பது, இறைமை சார் பிரச்சினையா அல்லது அடையாளம் சார்ந்த பிரச்சினையா என்பதாகும். இங்கு அடையாளப் பிரச்சினை என்பது ஒரு இனம் தனது பண்பாட்டு அடையாளங்களை மட்டும் கருத்திற்கொண்டு அதனைப் பாதுகாப்பதற்காக எடுக்கும் முயற்சிகளைக் குறிக்கும். குறிப்பாக ஒரு இனம் தனது கலை மற்றும் கலாசார விடயங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான உரிமைகள், கல்வி மற்றும் மத உரிமைகள், சமத்துவ உரிமைகள் (ஏனைய இனங்களைப் போலவே தாங்களும் நடத்தப்படல்) போன்ற உரிமைகளைப் பெற்றுக்கொள்வதற்காக மேற்கொள்கின்ற செயற்பாடுகளை உள்ளடக்கியதே அடையாள அரசியல் ஆகும். இந்த அடையாள அரசியலில் இனத்துவ அடையாளம் பற்றிய விடயம் பாரிய தாக்கத்தைச் செலுத்துவதில்லை.

இறைமை எனும் போது அது ஒரு இனம் தன்னைத் தானே ஆளும் அதிகாரத்தை அல்லது ஆட்சி செய்யும் அதிகாரத்தைக் குறிக்கின்றது. ஒரு சமூகத்தினுடைய இனத்துவ அடையாளம் (Ethnic Identity) என்பது இறைமைசார் அரசியலுடன் தொடர்புபட்டதாகவே இருக்கும். மலையகத் தமிழரைப் பொறுத்த வரையில் பண்பாட்டுச் சமூகம் என்ற நிலையிலிருந்து வளர்ச்சியடைந்து இன்று ஒரு இறைமைசார் சமூகமாக நிலை மாற்றம் கண்டுள்ளனர். மலையகத் தமிழர் ஒரு தேசிய இனமாக இறைமைசார் சமூகமாகத் தன்னைத் தானே ஆளுகின்ற அதிகார அலகைக் கோருகின்ற நிலைக்கு முன்னேறியுள்ளனர். சமூக அதிகார அலகுகள் மற்றும் அரசியல் அதிகார அலகுகள் போன்ற கோரிக்கைகள் மலையகத் தமிழரின் தரப்பிலிருந்து இன்று முன் வைக்கப்படுகின்றன. இந்த நிலையில் மலையகத் தமிழர் ஒரு தேசிய இனம் என்ற அடிப்படையில் இம் மக்களின் பிரச்சினைகள் என்பது இன்று இறைமை சார்ந்த பிரச்சினையாகவே அணுகப்பட வேண்டும்.

ஒரு சமூகத்தினுடைய அரசியல் பிரச்சினைக்கான தீர்வு என்பது பிரச்சினையின் தன்மைக்கேற்ப இரண்டு விதமாக அமையலாம். அதாவது தீர்வானது சமூக ரீதியானதாகவோ அல்லது நில ரீதியானதாகவோ அமையலாம். ஒரு சமூகம் சிறுபான்மை இனமாக அடையாளம் சார்ந்த பிரச்சினையாக நோக்கும்போது அதற்குச் சமூக ரீதியான அரசியல் தீர்வு எட்டப்படும். உதாரணத்திற்கு 1948ஆம் ஆண்டின் சோல்பரி அரசியலமைப்பின் 29 (2) பிரிவில் உள்ளடங்கியுள்ள சிறுபான்மையினருக்கான காப்பீடுகளைக் குறிப்பிடலாம். அதேவேளை ஒரு சமூகம் தன்னைத் தேசிய இனமாக அடையாளப்படுத்தி இனத்தினுடைய பிரச்சினைகளை இறைமைசார் நிலையில் அணுகுகின்ற நிலையில் அதற்கு நில ரீதியான அரசியல் தீர்வு எட்டப்படும்.

மலையகத் தமிழரைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு தேசிய இனம் என்ற அடிப்படையிலும், இறைமை சார்ந்த நிலையில் பிரச்சினைகளை அணுகுகின்ற சமூகமாக வளர்ந்துள்ள நிலையில்

இச் சமூகத்தினுடைய அரசியல் பிரச்சினை என்பது தேசிய இனம் என்ற அடிப்படையிலும் அதனை நிர்ணயம் செய்கின்ற நிலம், பொருளாதாரம், மொழி, கலாசாரம் மற்றும் மக்கள் போன்ற தேசியத்தின் தாங்குத் தூண்கள் திட்டமிட்ட வகையில் சிதைக்கப்படுவதாகும். இந்தச் சிதைவு என்பது பல தசாப்தங்களாக இடம் பெற்று வருகின்றது. சுதந்திரத்திற்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் இலங்கையில் மாறி மாறி ஆட்சி பீடம் ஏறிய அரசாங்கங்களே இந்தச் சிதைவுகளைத் திட்டமிட்ட வகையில் செயற்படுத்தி வருகின்றன. எனவே, இந்தச் சிதைவுகளிலிருந்து மலையகத் தமிழரைப் பாதுகாத்து இச் சமூகத்தினுடைய தேசியம் மற்றும் இறையாண்மையை உறுதிப்படுத்தக் கூடிய விதத்திலேயே மலையகத் தமிழருக்கான அரசியல் தீர்வு அமைதல் வேண்டும். அந்த வகையில் மலையகத் தமிழருக்கான அரசியல் தீர்வென்பது நில ரீதியிலானதாக அமைதல் வேண்டும்.

மலையகத் தமிழருக்கான தீர்வானது நிலத் தொடர்ச்சியற்ற முறையில் மலையகத் தமிழர் செறிந்து வாழ்கின்ற பிரதேசங்களை ஒன்றிணைத்து ஒரு அரசியல் அதிகார அலகு உருவாக்கப்பட வேண்டும். செறிவு குறைந்த பிரதேசங்களில் சமூக அதிகார அலகுகள் உருவாக்கப்பட்டு அவை அரசியல் அதிகார அலகின் தொடராக அமைதல் வேண்டும். நில ரீதியான அதிகார அலகு ஒன்று அமைகின்ற போது தான், அந்த அதிகார அலகு தனக்கான பொருளாதார மூலங்களைத் திரட்டக் கூடியதாக இருக்கும். உதாரணத்திற்கு வரி வருமானம் மற்றும் ஏனைய வியாபார வருமானங்களைத் திரட்டக் கூடியதாக இருக்கும். அவ்வாறு அமைகின்ற போது தான் மலையகத் தமிழ் சமூகம் சுய பொருளாதாரத்தில் தங்கி வாழக்கூடிய சூழல் ஏற்படும்.

சர்வதேச ரீதியான அனுபவங்களைக் கருத்திற் கொண்டால் மலையகத் தமிழருக்கான பாதுகாப்பினை வழங்கக்கூடிய தீர்வுக்கு நில ரீதியான அதிகார அலகே பொருத்தமானதாக அமையும். இல்லாவிட்டால் தென்னாபிரிக்காவில் வாழும் தமிழர் சமூகம் இன்று இருக்கக்கூடிய பரிதாப நிலைக்கு மலையகத் தமிழரும் தள்ளப்படுவர். தென்னாபிரிக்காவில் வாழும் தமிழ் சமூகம் பண்பாட்டுச் சமூகமாகத் தனது இருப்பைத் தக்க வைக்க முயற்சிக்காத காரணத்தினால் ஒரு அரசியல் சமூகமாக வளர முடியாது போய் இன்று சுயத்தை இழந்த சமூகமாக உள்ளனர். இத்தனைக்கும் தென்னாபிரிக்காவின் மூன்றாவது பெரிய சமூகம்/இனம் தமிழர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே எந்தவொரு அரசியல் தீர்வும் குறித்த இனத்தின் இருப்பை உறுதி செய்வதாக அமைதல் வேண்டும். மேலும் இலங்கையில் எட்டப்படும் எந்தவொரு அரசியல் தீர்வு முயற்சியும் மலையகத் தமிழரின் இருப்பை உறுதி செய்வதாக அமைதல் வேண்டும்.

ரீதியான அர்த்தங்களை வைத்து நோக்கும் போது, சாதியக் கட்டமைப்பில் காணப்படும் உயர்ந்தவர், தாழ்ந்தவர் என்னும் பிரிவினைகளைக் காணக் கூடியதாய் உள்ளது. இதன் அடிப்படையில் மனிதகுல வரலாற்றில் மக்களின் இதயங்களில் பிரிவினைவாதம் கவலையையும், அச்சத்தினையும் ஏற்படுத்தியது; ஏற்படுத்துகிறது.

தமிழ், சிங்கள அரசியல் நகர்வுகளில் 'சாதியப் பிரிவினை வாதம்' பெரும் பங்கு வகிப்பதனைக் காணலாம். மக்கள் விடுதலை முன்னணி, தமிழீழப் போராட்டம் மற்றும் பல போராட்டங்களை நோக்கும் போது, சாதிய எச்சங்கள் அவற்றுள் உள்வாங்கப்பட்டிருந்தமையையும் நாம் காணலாம். இந்திய தேசத்துடன் ஒப்பிடும் போது, அங்கு நேரடியாக சாதிய சலோகங்களுடன் சாதிய ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராகப் போராடும் நிலைமை காணப்படுகிறது. இலங்கையைப் பொறுத்தவரை சாதிய ரீதியான பாகுபாடுகளும் ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினர் சமூக, இன, மத, மொழி, வர்க்க ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராகத் தங்களின் போராட்டங்களை முன்னெடுக்கின்றார்களே அன்றி, நேரடியாக சாதிய சலோகங்களுடன் சாதியப் போராட்டங்களை முன்னெடுக்கவில்லை.

சில நேரங்களில் வடக்கு, கிழக்குப் பிரதேசங்களில் கோவில் உள் நுழையும் போராட்டங்கள், தேநீர்க் கடைப் போராட்டங்கள், மக்கள் குடியிருப்புக்கு மத்தியிலான சடுகாடுகள் அமைப்பதற்கு எதிரான போராட்டங்கள் போன்ற போராட்டங்கள் சாதியத்துக்கு எதிரான அல்லது சாதியக் கட்டுப்பாடுகளுக்கு எதிரான போராட்டங்களாகக் காணப்பட்டன. இந்தப் போராட்டங்கள் முற்றும் முழுதும் முற்போக்கு அரசியல் சிந்தனையாளர்களால் முன்னெடுக்கப்பட்டது; விசேடமாக இலங்கையின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைமையில் நடைபெற்றவை என்றால் மிகையாகாது.

1971ஆம் ஆண்டிற்குப் பின்னான இலங்கையின் இளைஞர் போராட்ட வரலாற்றை, மிகவும் நுணுக்கமாக ஆய்வுக்கு உட்படுத்த வேண்டிய அவசியம் காணப்படுகின்றது. அதனடிப்படையில் 1971ஆம் ஆண்டுக்குப் பின் தற்போது நாட்டின் இளைஞர் யுவதிகள் அகிம்சாவாத போராட்ட முனைப்புடன் "அரகலய" எனும் தலைப்போடு போராட்டச் சூழலுக்குள் தள்ளப்பட்டு இருக்கின்றனர். ஆனாலும், 1971ஆம் ஆண்டின் போராட்டம் பற்றியும், அன்றைய போராட்டக் களத்தில் இறங்கிய இளைஞர், யுவதிகள் பற்றியதுமான ஆய்வினை மேற்கொள்ளலும் அவசியமாகும்.

அவர்கள் அந்தப் பாதையைத் தெரிவு செய்யக் காரணம் யாது? மீண்டும் போராட்டத்துக்குள் வந்துள்ள இளைஞர்கள் யார்? 1971ஆம் ஆண்டு இளைஞர் யுவதிகளைப் போராட்டப் பாதைக்குள் இட்டுச் சென்றதன் பின்னணி என்ன? இவ்வாறான போராட்டங்கள் நம் நாட்டில் ஏற்படக் காரணம் யாது? இதனடிப்படையில், 1971 சித்திரை மாதப் போராட்டங்களில் ஈடுபட்ட இளைஞர், யுவதிகள் தொடர்பான சுருக்கப் பார்வை ஒன்றினைப் பகிர்தல் கட்டாயமாகும்.

வயது அடிப்படையில் அவர்களுள் 17-26 வயதுக்கிடையிட்டோர் 77%, 32 வயதிற்கு அதிகமானோர் 8%, எஞ்சியோர்கள் 26-32 வயதுக்கிடையிட்ட இளைஞர்கள் ஆவார்கள்.

கல்வி அடிப்படையில் பகுப்பாய்வு செய்து பார்க்கும் பொழுது, பாடசாலைக் கல்வியைப் பெறாதவர்களின் வீதம் 2.5%, பாலர் வகுப்பு முதல் 4ஆம் வகுப்பு வரை 17%, 5 - 8ஆம்

வகுப்பு வரை 42.3%, கபொத (சா/த) 32.2%, கபொத (உ/த) 4.1%, பட்டதாரிகள் 1.6% என்னும் வகையில் காணப்பட்டது. பாடசாலைக்குச் செல்லாதவர்கள் வீதமானது 2.1% ஆகவும் (இரண்டு தசம் ஒன்று) ஆன போதும், மகா வித்தியாலங்களில் கல்வி கற்றவர்களின் தொகை 79.3% ஆகவும், மத்திய மகா வித்தியாலங்களில் கல்வி கற்றவர்களின் தொகை 6.4% ஆகவும், பல்கலைக்கழக மற்றும் தொழில்நுட்பப் பயிற்சி பெற்றவர்களின் தொகை 1.29% ஆகவும் உள்ளதாகத் தரவுகள் கூறுகின்றன.

சந்தேக நபர்களில் தொழில் ரீதியாக நோக்குமிடத்து, பிரபு வர்க்க தொழில்களில் இருந்தவர்கள் 0.2%, மத்திய தர வர்க்கத் தொழில்களில் ஈடுபட்டவர்கள் 6.1%, விவசாய மற்றும் கீழ்நிலைத் தொழில்களில் ஈடுபட்டவர்கள் 56% என ஆய்வுகள் கூறுகின்றன.

சந்தேக நபர்களின் தந்தையின் தொழிலைச் செய்தவர்கள் தொடர்பாக நோக்கும் போது பிரபு வர்க்கம் 0.4%, மத்திய தர வர்க்கம் 5.4%, கீழ் மத்திய தர வர்க்கம் 68% மற்றும் விவசாயத் தொழிலாளர்களாகவும் காணப்பட்டனர். தொழில் இல்லாதவர்களில் 2.5% மேற்படி போராட்டத்தில் பங்கு பற்றியவர்களாவதுடன், அனேகமாகக் கிராமப்புற இளைஞர், யுவதிகளாகக் காணப்பட்டனர்.

தற்கால (2022) "அரகலய" போராட்ட இளைஞர் யுவதிகளின் வாழ்வியல் மட்டத்தினை நோக்கும்போது, சற்று மாற்றம் ஏற்பட்டுள்ளதுடன், அதிகமான வீதத்தினர் முன்பு போலவே கீழ், மத்திய தர வர்க்கத்தினராகக் காணப்படுகின்றனர்.

இதில் விசேட பண்பாக இலங்கையில் ஏற்பட்டுள்ள பொருளாதாரப் பின்னடைவு காரணமாக மத்திய தர வர்க்கம் என்ற ஒரு வர்க்கத்தினர் அல்லது உயர் மத்திய தர வர்க்கத்தினர் என்று பிரித்தறிய முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. அதனடிப்படையில் சகலரும் கீழ் மத்திய தரவர்க்க மக்களாகவும், ஏழைகளாகவும் இனம் காண வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஆனாலும் தலைமை தாங்கும் போராட்டக்காரர்களை நோக்கும் போது பாரிய வித்தியாசம் ஒன்றைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

1971 சித்திரைப் போராட்டத்துடன் இன்றைய "அரகலய" போராட்டத்தினை ஒப்பு நோக்குமிடத்து, அன்று அதிகமான பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் போராட்டத்தில் பங்கெடுக்க வில்லை; ஆனாலும், தலைமை வகித்தவர்கள் பல்கலைக்கழக மாணவர்களாகவே காணப்பட்டனர். ஆனால் இன்று பல்கலைக்கழக மாணவர்கள் அதிக வீதத்தினர் போராட்டங்களைத் தலைமையேற்று நடாத்துவதுடன், போராட்டத்தில் பங்கெடுப்பதையும் காணலாம்.

அன்று லயனல் போபகே, ஜே. உயங்கொட, சோமசிரி குமணநாயக்க, நயனாநந்த, விஜய் குலதிலக்க, சரத் விஜேசிங்க, ஜே சமரதுங்க, ரோகண விஜேவீர போன்ற பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் தலைமையைக் கிராமப்புற இளைஞர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதின் காரணத்தினால் 1971 போராட்டம் வியாபித்தது.

அன்று லயனல் போபகே மற்றும் ரோகண விஜேவீர போன்றோர் மட்டுமே விஞ்ஞான பீட மாணவர்களாகக் காணப்பட்டனர். ஏனைய சகல மாணவர்களும் கலைப்பிரிவைச் சேர்ந்த மாணவர்களாகவே காணப்பட்டனர். இன்று அதிகமாக விஞ்ஞான பீட மாணவர்களே போராட்டங்களில் பங்கெடுத்தனர் என்று சில ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. ஆனாலும், துல்லியமான

ஆய்வுகள் எங்கும் வெளியிடப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. ஆனாலும் சகல பீடங்களின் மாணவர்களும் ஒரே குரலாக ஒரே உணர்வோடு போராட்டங்களில் பங்கெடுக்கும் தன்மையானது புரட்சியின் புதிய வடிவமாகக் காணப்படுகின்றது.

சிங்கள சாதிய கட்டமைப்பானது, கீழ்க் காணும் வகையில் காணப்படுகின்றது. இலங்கை வரலாற்றில் கண்டிய ராஜ்ஜிய காலத்தில் சாதியக் கட்டமைப்பானது, ஆழமாகப் புரையோடிப் போனதாக வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

கொவிகம

விவசாயிகளைக் கொண்ட சமூகம் 'கொவிகம' எனப்படும் சமூகமாகக் காணப்படுகின்றது. மிகவும் ஏழைகளாக இருந்தாலும், அவர்கள் சேற்றில் கால் வைத்து நீரில் அலம்பி வரும்போது, அவர்கள் உயர் குலத்தினரே என்று கொவிகம மக்களை விவரித்துள்ளனர்.

அரசு காலத்தில் 'ரதல' என்று நாமம் சூட்டப்பட்ட உயர் குலத்தினரில் 'கொவிகம' என்னும் சாதியினர் பிரதான இடத்தை வகித்தனர். இவர்களே அரசுவையில் பிரதான சேவையாளர்களாகவும் காணப்பட்டுள்ளனர். இவர்கள் எண்ணிக்கையில் அதிகமானவர்களாக இருந்ததுடன், 'பட்டி' இனம் மற்றும் 'வேடுவர்' இனம் ஆகிய பிரதான இரண்டு பிரிவுகளும் இந்த கொவிகம இனத்தினரின் பிரதான இரண்டு பிரிவுகளாகக் கணிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

கராவ

ஆரம்ப காலம் முதல் மீன் பிடித் தொழிலில் ஈடுபடும் இவர்கள் கரையோரப் பிரதேசங்களைச் சேர்ந்தவர்களாகக் காணப்படுகின்றனர். இந்தியாவின் 'சத்ரியன்' என்னும் இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இவர்கள் என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். 13ஆம் மற்றும் 18ஆம் நூற்றாண்டுகளில் இலங்கைக்கு இந்தியாவிலிருந்து வந்த இந்த மீன்பிடிச் சமூகமானது, தங்காலையில் இருந்து நீர் கொழும்பு வரையிலானவர்களாவர் மற்றும் நீர் கொழும்பிலிருந்து புத்தளம் வரையிலான மீனவ சமூகம், வடக்கு கிழக்கு கடற்கரைகளில் வாழும் மீனவர்களையும் இணைத்து மூன்று பிரதான மீன்பிடி மக்கள் கூட்டங்களாகப் பிரித்துள்ளனர். சிங்களம் பேசும் 'கராவ', சிங்களம் மற்றும் தமிழ் பேசும் 'கராவ' மற்றும் 'பரவர்கள்', தமிழ் பேசும் 'கரையார்கள்' என்றும் இனம் காட்டியுள்ளனர்.

'கராவ' சமூகத்தினர் தங்காலை முதல் நீர் கொழும்பு வரையிலான கரையோர சமூகத்தில் அதிகமானவர்களாவர். இந்த இனத்தைச் சார்ந்தவர்கள் அதிலும் மொரட்டுவ தொடங்கி நீர் கொழும்பு வரையிலான 'கராவ' சமூகத்தில் அதிகமான வீத்தத்தினர் கத்தோலிக்கர்களாகவும், பாணந்துறை தொடங்கி தங்காலை வரையிலான கரையோர 'கராவ' சமூகத்தினர் பௌத்தர்களாகவும் காணப்படுவதாக ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர்.

கலாகம

இவர்களும் கடற்கரையோரத்து மக்கள் கூட்டமாகும். ஆனால், இவர்கள் யாவரும் பௌத்தர்கள் என்பது குறிப்பிடத்தக்க விடயமாகும். அதிகமானவர்கள் காலி மாவட்டத்தில் வாழ்வதுடன், பலப்பிட்டிய மற்றும் ராஜகம போன்ற தேர்தல் தொகுதிகளில் அதிகமாக வாழ்

கின்றனர். இவர்கள் கண்டிய ராஜ்ஜியத்தில் இருந்து அரசனுடனான சர்ச்சைகள் காரணமாகக் கரையோரப் பிரதேசங்களுக்கு அனுப்பப்பட்டவர்கள் என்பதுடன், அரசனின் ஆணைப்படி கறுவாப்பட்டை நறுக்கும் தொழிலில் பலவந்தமாக ஈடுபடுத்தப்பட்டவர்கள் என்று ஆனந்த குமாரசுவாமி அவரது ஆய்வுகளில் கூறியுள்ளார். இந்தக் கூற்றை 'சலாகம்' சாதியினர் ஏற்க மறுக்கின்றனர். அவர்கள் தாங்கள் அவ்வப்போது பாரதத்தில் இருந்து வந்த பிராமணர்கள் என்று கூறுகின்றனர். ஆனாலும், பிரைன் ராயன், பி. எச். பாமர் ஆகிய ஆய்வாளர்கள் 'சலாகம்' சாதியினர் அண்மைக் காலங்களில் வட இந்தியாவில் இருந்து வந்தவர்கள் என்று நிரூபித்துள்ளனர்.

நவநந்தன

விவசாய ஆயுதங்கள், இரும்பு, உருக்கு, தங்க ஆபரணங்கள், வெண்கலப் பொருட்கள், பலகையிலான கலைப் பொருட்கள், சிற்பங்கள் போன்றவற்றைச் செதுக்கும் தொழிலில் ஈடுபடுபவர்களாக இவர்கள் காணப்படுகின்றனர். தமிழ், சிங்கள ஆசாரிகள் என இனம் காணப்பட்ட இந்தச் சாதியினர் சிங்கள மொழி பேசுபவர்களாக இருந்தாலும், இவர்களின் பெயர்கள் ராஜேஸ்வர, தேவ சரேந்திர என்று காணப்படுவதுடன், இந்து சமய சடங்குகளும் வழிபாட்டு முறைகளும் இவர்களுள் ஆழமாகக் காணப்படுவதுடன், கலைப் படைப்புகளிலும் பாரத அழகியல் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றது என்று ஆய்வாளர்கள் கூறுகின்றனர். 'நவநந்தன' சாதியினர் மத்தியில் 'கள்அத்தோ' கட்டடக் கலைஞர்கள், தங்க வெள்ளி வேலை செய்பவர்கள், யானை தந்தத்தால் கலைப் படைப்புகளைச் செய்பவர்கள் என்போர் உயர் சாதியினராகக் காட்டப்பட்ட போதும், மரவேலை, மரச் சிற்பம் செய்பவர்கள் சாதியில் கீழ்ப்பட்டவர்களாகக் கணிக்கப்பட்டனர் என்று ஆய்வு நூல்கள் கூறுகின்றன.

துராவ

இவர்களின் குலத்தொழில் கள்ளு இறக்கும் தொழிலாகும். அல்லது கள் சீவும் தொழிலாகும். அநேகமானவர்கள் மாத்தறைப் பிரதேசத்தில் வாழ்வதுடன், இவர்களின் வரலாற்றை நோக்கும்போது, இவர்களும் வட இந்தியாவில் இருந்து வந்த திராவிட இனமாக வரலாற்று ஆசிரியர்கள் ஏற்றுள்ளார்கள் என்பது அவதானத்திற்குரிய விடயமாகும்.

சகுரு-வக்கும்புற

பிரதானமாக மலைநாட்டுப் பிரதேசங்களில் இருந்து நாட்டின் ஏனைய பிரதேசங்களுக்கு வியாபித்துச் சென்ற இந்தச் சாதியினர் 'தேவ' அல்லது 'வக்கும்புற' எனும் இனமென்று அழைக்கப்படுகின்றனர். இலங்கைக்குப் போதி மரத்தைக் கொண்டு வரும் போது, பாரதத்தில் இருந்து வந்த சாதியினர்களில் இவர்களும் பிரதானமானவர்கள் என்று கூறப்படுகின்றது. இவ்வாறு வந்தவர்களைப் '18 சாதியினர்' அல்லது '18 குலத்தினர்' என்று அழைப்பர். விசேடமாக இவர்கள் மலைநாட்டுப் பிரதேசங்களில் வாழ்வதினால், இவர்களைக் 'கந்தையோ' என்றும் அழைப்பர். இவர்கள் விசேடமாக அரச மாளிகைகளில் உணவு தயாரிப்பது, கருப்பட்டிப் பாணி தயாரிப்பது, அரச மாளிகையின் வீட்டு வேலைகளைச் செய்வது, சமய

சடங்குகளின் போது 'நாதஸ்வரம்' போன்ற இசைக்கருவியை இசைப்பது போன்ற கடமைகளை இவர்களுக்கு வழங்கி இருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. 'சகுரு', 'சக ஆரன்ய', 'வன்ச பூர்ண', 'வகும்புற', 'சதுகரா', 'சகரம்மு', 'கந்தேயத்தோ' போன்ற சாதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்ட போதும், இவர்கள் யாவரும் 'வக்கும்புற' சாதியினராகவே அடையாளப்படுத்தப்படுவர்.

கும்பல் சாதியினர்

சமையல் மட்பாண்டங்களுடன், கூரை செய்ய, ஓடு, செங்கல் போன்றவற்றைத் தயாரிக்கும் இவர்கள் எங்கெல்லாம் மட்பாண்டங்கள் தயாரிப்பதற்கு ஏதுவான மண்வளம் இருக்கின்றதோ, அங்கெல்லாம் சென்று குடியேறியுள்ளார்கள்.

ரஜக சாதியினர்

துணி சுத்திகரிப்பு, துணிப் பந்தல் அமைத்தல், கம்பளம் பாவாடை விரித்தல் போன்ற தொழில்களைச் செய்வதற்காகப் பணிக்கப்பட்டவர்களே இச் சாதியினர். இதிலும் விசேடமாகக் கவனிக்க வேண்டிய விடயம் யாதெனில், கும்பல் சாதியினருக்குக் குறைவான சாதியினரின் துணிகளை இவர்கள் சுத்திகரிக்கக் கூடாது. எனவே, கீழ்ச் சாதியினர் என்று கூறப்படுவோரின் துணிகளைச் சுத்திகரிக்கப் 'பலி' என்ற சாதியினர் மட்டுமே நியமிக்கப்பட்டு இருந்தனர்.

பெரவ சாதியினர்

இலங்கை வரலாற்றில் தேசிய நெசவுத் தொழில் இவர்களின் விசேட தொழிலாகும். அத்தோடு 'பெர' என்னும் தோல் வாத்திய இசைக் கருவிகள் இசைக்கும் கலைஞர்கள் மற்றும் 'ஹோரன்' என்ற இசைக் கருவிகள் இசைக்கும் கலைஞர்கள் ஆகவும், மற்றும் 'கபு' என்னும் பருத்திப் பஞ்சு மரங்களை வளர்ப்பதில் நிபுணர்களாகவும், 'பருத்தி' சேகரிக்கும் சிறந்த வியாபாரிகளாகவும் காணப்படுகின்றனர்.

பத் சாதியினர்

சிங்கள சாதியக் கட்டமைப்பில் அடிமட்ட சாதியினர்களாக இவர்களை அடையாளப்படுத்துவர். மலையகப் பிரதேசங்களில் அதிகமாகக் காணப்படும் இவர்கள் விசேடமாகக் கூலி வேலை செய்பவர்களாக, வீட்டு வேலை செய்பவர்களாகக் காணப்பட்டதுடன், அரச ஊர்வலங்களில் பல்லக்கு தூக்குபவர்களாகவும், பீரங்கி இயக்குபவர்களாகவும் அதிகமாகக் காணப்பட்டுள்ளனர். இச் சாதியினர் இயக்கர்களின் வழித் தோன்றல்கள் என்றும் ஆரியர்களின் வருகைக்குப் பின் ஆரியர்களுக்கு அடிமையாக விரும்பாதவர்கள் காட்டுக்குள் சென்று வேடுவர்களாக வாழத் தொடங்கியதாகவும், ஆரியர்களின் கீழ் அடிமைப்பட்டவர்கள் 'பது' அல்லது 'பத்கம்' என்னும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்கள் கூட்டமாகக் காணப்பட்டனர் என்றும் ஆய்வுகள் கூறுகின்றன. மற்றும் சில ஆய்வாளர்கள் இந்தச் சாதியினர் சோழ நாட்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட கைதிகள் என்றும் கூறுகின்றனர்.

இலங்கையில் ஏனைய ஒடுக்கப்பட்ட சாதியினர் 'ஒழி' சாதியினர். இவர்கள் 'தொயிலாட்டம்', 'பலி ஆட்டம்' என்பவற்றில் ஈடுபடுவோராவர். 'கின்னற' சாதியினர் பாய் மற்றும் கயிறு பின்னுபவர்களாவர். 'ஹூனு' சாதியினர் சுண்ணாம்பு அடிப்பவர்களாவர். 'யவன்னோ' சாதியினர் இரும்பு உருக்கு செய்யும் மக்களாவர். 'கருணாவென்' சாதியினர் மீசை, தாடி அகற்றும் தொழில் செய்பவர்கள் என்று பலர் காணப்பட்ட போதும், இவர்களுக்கு சமூகத்தில் கீழான அந்தஸ்தே வழங்கப்பட்டது. அத்துடன் 'ரொடி' சாதியினரை ஒடுக்கியதால் அவர்கள் யாசகர்களாக மாறினார்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

இவ்வாறான சாதியக் கட்டமைப்புடன் 1971ஆம் ஆண்டு மக்கள் போராட்டம் அல்லது இளையோர் போராட்டத்துடன் 2022ஆம் ஆண்டு "அரகலய" என்னும் சாத்வீகப் போராட்டத்தை ஒப்பு நோக்குமிடத்து,

1971இல் ஏற்பட்ட இளையோர் போராட்டத்தில் கைது செய்யப்பட்டவர்களின் சாதியக் கட்டமைப்பின்படி மத்திய வழக்கில் மொத்தம் 41 சந்தேக நபர்கள் அடங்குவர்; இதில் கரவ 14, கொவிகம 11, வக்கும்புற 4, பத்கம 1.

பிரதான வழக்கில் சந்தேக நபர்கள் 42 பேர். இதில் 15 பேர் கொவிகம, 11 பேர் கராவ, 5 பேர் வக்கும்புற, 3 பேர் சலாகம, 2பேர் ரஜக, ஒருவர் கும்பல், ஒருவர் துறாவ.

அரகலய போராட்டத்தில் சாதிய வேற்றுமைகள் காணப்படவில்லை. 1971ஆம் ஆண்டு மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் தலைமைப் பீட அங்கத்தவர்களின் சாதிய வீதமானது: கொவிகம 11%, வக்கும்புற 10%, கராவ 8%, சலாகம 6%, ரஜக 2%, பத்கம 1%, கும்பல் 1%.

இன்று ஒரு கட்சியினர் மாத்திரம் போராட்டத்தினை ஏற்று நடத்தவில்லை.

கைது செய்யப்பட்டவர்களில் சாதிய அடையாளம் இல்லாதோர் 520 பேர், கொவிகம 5962 பேர், கராவ 636 பேர், சலாகம 193 பேர், வக்கும்புற 1038 பேர், ரஜக 204 பேர், ஹூனு 35 பேர், பத்கம 944 பேர், நவநந்தன 159 பேர், ரொடி 2பேர், பெரவ 156 பேர், துராவ 267 பேர், கும்பல் 27 பேர், தமிழர் 49 பேர்.

இதில் 520 சந்தேக நபர்கள் தங்களை இனம் காட்ட முடியாத அல்லது சாதிகள் எது? என அறியாதவர்களாக இருந்ததுடன், இதில் பலர் எந்தவிதப் புரட்சியிலும் ஈடுபடாமல் பொய்யான குற்றச்சாட்டுக்கள், தனிநபர் குற்றச்சாட்டுக்கள், தனிநபர் பழிவாங்கல்கள் என்று காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டவர்களும் காணப்பட்டனர். தங்களின் சாதி அடையாளத்தைக் காட்ட மனம் இல்லாதவர்களும் இருக்கலாம்; அப்படியாயின், உயர் சாதியினர் தங்களின் சாதியை அடையாளப்படுத்துவதில் பெருமை கொண்டு வந்தனர். இந்த 520 சந்தேக நபர்களில் அதிகமானவர்கள் கீழ்ப்பட்ட சாதியினர் என்பதனை யூகித்தல் பிழையற்றதாகும். மற்றும் சிலர் அவர்களின் பெயர்களை உயர் சாதியினர்களின் பெயர்களாக மாற்றிக் கொண்டவர்களும் சிங்கள சமூகத்தில் காணப்பட்டனர். 1971ஆம் ஆண்டு சரணடைந்த புரட்சியாளர்களில் கைது செய்யப்பட்ட புரட்சியாளர்களின் மற்றும் கொலை செய்யப்பட்ட புரட்சியாளர்களின் தொகை மதிப்பீட்டின் போது கொலை செய்யப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை 2500 முதல் 5000 வரை ஆகும். இவர்கள் தொடர்பான சாதிய விபரங்கள் எங்கும் காணப்படவில்லை.

அரசியல் அரங்கில் 1970ஆம் ஆண்டு அதிகமான அரசியல்வாதிகள் கொவிகம சாதியைச் சேர்ந்தவர்களாவர். அவர்கள் 76.00% ஆவதுடன், கராவ 9.62%, சலாகம் 4.01, துராவ 1.58%, வகும்புற 3.14%, பத்கம் 1.58% என இனங் காணப்பட்டுள்ளனர்.

இதனடிப்படையில் 1971ஆம் ஆண்டு இளையோர் போராட்டமானது, சாதியப் போராட்டம் அல்லது அது ஒரு வர்க்கப் போராட்டமும் அல்ல இவை இரண்டும் இணைக்கப்பட்ட போராட்டமாகும். ஒரு புறத்தில் ஒடுக்கப்பட்ட சுரண்டப்படும் மக்கள், ஏகாதிபத்திய எதேச்சாதிகாரம் படைத்த தனவந்தர்களுக்கு எதிரான போராட்டம் என்பதுடன், ஒடுக்கப்பட்ட இளைஞர்களின் விடுதலைக்கான போராட்டமாகவும், எழுச்சி கண்டது. ஆனாலும் இப்போராட்டத்தை வர்க்கப் போராட்டமாக மட்டும் கண்ட அரசாங்கம் சிற்சில பணக்கார வர்க்கத்தினருக்கு எதிரான சட்டங்களை எடுத்து உருவாக்கம் செய்து சிலவற்றை நடைமுறைப்படுத்தியது. ஆனால், அதனுள் பொதிந்திருந்த சாதியப் புரட்சி பற்றிய சிந்தனை அரசாங்கத்தினருக்கு இல்லாமல் போனது. அடக்குமுறைக்கு உள்ளான மக்கள் கூட்டத்தின் வீதாசார அரசியல் அந்தஸ்தினை வழங்குவதற்குத் தவறியது. அந்த வரலாற்றுத் தவறு காரணமாக இளையோர் போராட்டம் மீண்டெழும் அபாயம் இன்னமும் காணப்படுகின்றது.

“2022 ஆம் ஆண்டு அரசுகலய” கலாச்சாரம் இலங்கையின் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களையும், விவசாய, மீன்பிடி, பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர்களையும் அன்றாட உழைப்பாளர்களையும் வெகுவாகப் பாதித்ததுடன், பொருளாதார சீர்கேடானது சகல மக்களையும் சிந்திக்கச் செய்தது. “கோட்டா கோகம்”, “மைனா கோகம்” என்று ஆரம்பித்த போராட்டங்கள் இன, மத, வர்க்க, சாதிய, பிரதேசவாத அடையாளங்கள் எதுவுமின்றி கல்வியறிவு, தொழில் ரீதியான பிரிவினை எதுவுமின்றி முன்னெடுக்கப்பட்டது என்றால் மிகையாகாது.

கமிஷன் என்னும் கள்ளத்தனங்கள், பிழையானதும் பொய்யானதுமான கொள்கைகள், பொதுப் பணத்தைச் சூறையாடுதல், மக்கள் நலனில் அக்கறையில்லாத அரசின் பிழையானதும் பொய்யானதுமான கொள்கைகள் காரணமாகவும், சேதன, அசேதன பசளை தொடர்பான பிழையான, கள்ளத்தனமான, தான்தோன்றித் தனமான முடிவுகள் காரணமாகவும் வீதிக்கு இறங்கிய இளையோர்களுடன் முதியோரும் வீதிக்கு வந்த போராட்ட முறைமையானது கவர்ச்சிகரமானது. அதே நேரம் பௌத்த மத போதகர்கள், கிறிஸ்தவ விசேடமாக கத்தோலிக்க மத குருமார்கள், கன்னியர்கள் சிற்சில இந்து மத குருக்கள், இஸ்லாம் மதத் தலைவர்கள் ஆகியோர் பங்கெடுத்ததுடன், பல்கலைக்கழக மாணவர்கள், விரிவுரையாளர்கள் இணைந்து போராட்டத்தில் குதித்ததுவும், சட்டத்தரணிகள், அரசு சேவையாளர்கள், செய்தியாளர்கள், போக்குவரத்து ரயில் ஊழியர்கள், சுகாதார ஊழியர்கள், வைத்தியர்கள் இணைந்து போராட்டத்தில் வீதியில் இறங்கியது மற்றும் பெரும் பணக்காரர்கள் முதல் ஆட்டோ சாரதிகள் வரை ‘கபுட்டா காக்கா’ என்று ஒலிபெருக்கி ஊடாக நாதம் செய்தது, சிறு வர்த்தகர்கள் முதல் பலர் கடைகளை அடைத்து ஒத்துழைப்பு வழங்கியது என்று பரவலான ஐக்கிய முற்போக்கு சக்திகளின் ஒன்றிணைவு ஆரோக்கியமான நகர்வுகளைக் காட்டுகின்றது. கொழும்பு வாழ் உயர், மத்திய தர வர்க்கத் தொழிலாளர்கள் அனைவரையும் போராட்டத்திற்குள் இணைய வைத்த பெருமை, இலங்கை மின்சார சபையையும், மின்சக்தி எரிசக்தி அமைச்சரையும், எரிவாயு (Gas) விநியோகஸ்தர்களையும், எரிபொருள் நிரப்பு நிலைய உரிமையாளர்களையும்

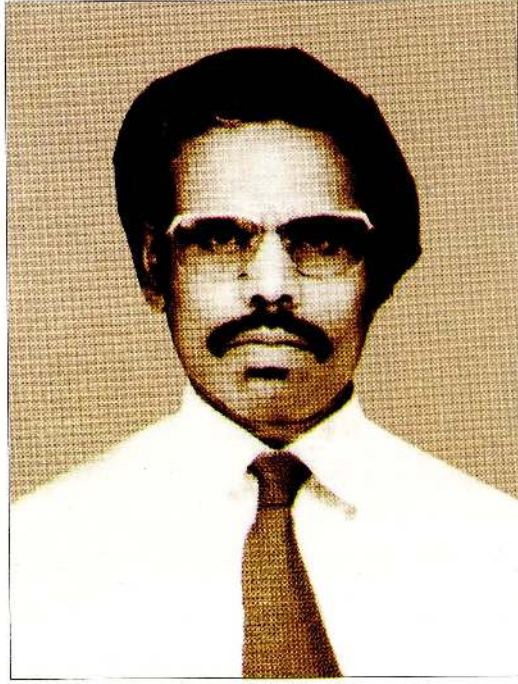
சாரும். இவர்களின் சேவைகள் முறையாகக் கிடைத்திருந்தால், மத்திய தர வர்க்கத்தினரும், உயர் வர்க்கத்தினரும் போராட்டங்களில் ஈடுபட்டிருக்க மாட்டார்கள். இவர்கள் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டமை போராட்டத்தின் வலிமையைப் பெரிதாக்கியது.

ஒட்டு மொத்தத்தில் 'அரகலய' என்னும் பதத்திற்கு, எதேச்சாதிகாரம் கொண்ட கடுமையான போக்காளர்கள் இன்றும் பயந்து கொண்டு இருப்பதனைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது. 1971ஆம் ஆண்டு காணப்பட்ட சாதிய, வர்க்க, கற்றோர் இனப் பிரிவினைப் போக்கு அரகலய பூமிக்குள் ஆழமாகப் பதியவில்லை என்பது எதிர்காலப் போராட்டக் கலாச்சாரத்திற்கு சார்புத் தன்மை வாய்ந்ததாகக் காணப்படுகின்றது. அதே நேரம் நம்பிக்கையூட்டுவதாகவும் காணப்படுகின்றது. 1971 போல குறித்த ஒரு அரசியல் கட்சியை அடையாளப்படுத்தி அல்லது முன்னிலைப்படுத்தி செய்யப்பட்ட போராட்டமாக இல்லாமல், மக்கள் மயப் படுத்தப்பட்ட போராட்டமாக அரகலய மக்கள் மனங்களில் நம்பிக்கையையும், எதிர்பார்ப்பையும் விதைத்தமை வெற்றியைப் பறைசாற்றி நிற்பதுடன், உலகின் ஏனைய நாடுகளுக்கும் எதேச்சாதிகார அரசியல் தலைமைகளை விரட்டி அடிப்பதற்கான பாடத்தைக் கற்றுக் கொடுத்துள்ளது என்றால் மிகையாகாது.

இவ்வாறான மக்கள் போராட்டங்களை ஐக்கியப்பட்ட அமைப்பு ரீதியானதாக சுயநல மற்றதாகவும், காழ்ப்புணர்ச்சிகள் அற்றதாகவும், ஒருங்கிணைந்த வேலைத்திட்டமாகக் கொள்கை அடிப்படையிலே முன்னெடுக்க வேண்டியதின் கட்டாயத்தினை வாசகர்கள் மனதில் இருத்தி "தேசிய இனப் பிரச்சினை" தொடர்பாகவும், இவ்வாறான ஐக்கியப்பட்ட முன்னெடுப்புகளை எடுப்பதற்கான எண்ணத்தினை விதைத்து, அதே நேரம் மலையக மக்களின் உணர்வுகளை மதித்து உரிமைகளுக்காக "ஒன்றிணைந்த ஐக்கியப்பட்ட வேலைத்திட்டம்" ஒன்றிணை முன்னெடுக்க சகலரும் ஒன்றிணைய வேண்டும் என்ற சிந்தனையையும் வாசகர் இதயங்களிலே தூவி, சிறந்த ஒரு அரசியல் வரலாற்றைப் புரிந்து கொள்வதற்கான கட்டுரையாக இது அமைய வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் இதனை வழங்குகிறேன்.

பிலிப் இராமையா வாழ்க்கைக் குறிப்பு

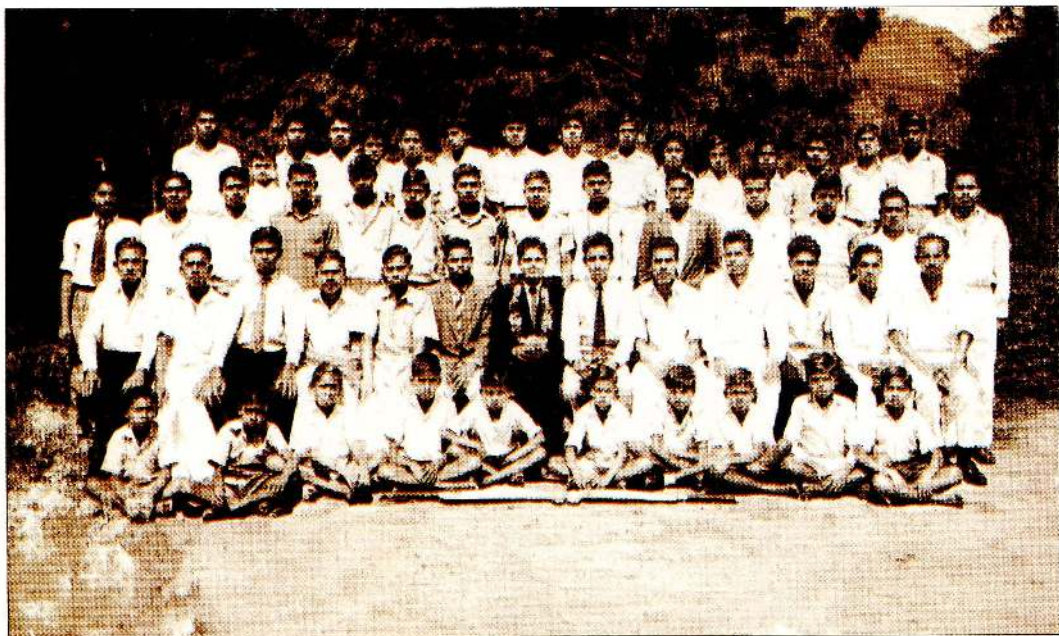
- பிறப்பு : 22.03.1933
- பெற்றோர் : சுந்தரம், மெய்யாத்தாள்
- உடன் பிறந்தோர் : நான்கு தம்பிகள்
- திருமணம் : 1972 மே
- மனைவி : வள்ளியம்மை/விக்டோரியா
- மக்கள் : இளங்கோ, இளம்பாரதி, மாதவி
- கல்வி : * ஆரம்பக்கல்வி - பார்க் தோட்டப் பாடசாலை
நு/மெதடிஸ்ட் பாடசாலை, கந்தப்பளை
* இடைநிலைக்கல்வி - நு/இராகலை தமிழ்ப் பாடசாலை
* உயர்கல்வி - யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி (B.A.London)
- ஆங்கில மொழியை இரண்டாம்
மொழியாகக் கொண்ட கற்பித்தலில்
டிப்ளோமா (TESL),
கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்
- தொழில் : 1966இல் பட்டதாரி ஆசிரியர் நியமனம், நு/இராகலை தமிழ் மகா
வித்தியாலயத்தின் முதலாவது பட்டதாரி ஆசிரியர், பின்பு அதிபர்,
கொத்தணி அதிபர், சீசெல்ஸ் நாட்டில் ஆங்கில ஆசிரியர்
- கற்பித்த
பாடசாலைகள் : இராகலை த.ம.வி, வனாத்தமுல்லை ரோ.க.பா.,
நுவரெலியா சென். சேவியர் பாடசாலை,
கந்தப்பளை மெதடிஸ்ட் கல்லூரி, சீசெல்ஸ் ஆங்கிலப் பாடசாலை
- சமூக சேவைகள் : சமூக நல நிறுவனம், (Centre for Social Concern)
ஹட்டன் சந்தனம் நிறுவனம், கந்தப்பளை சமூக ஆய்வு மையம்

திரு. பிலிப் இராமையா

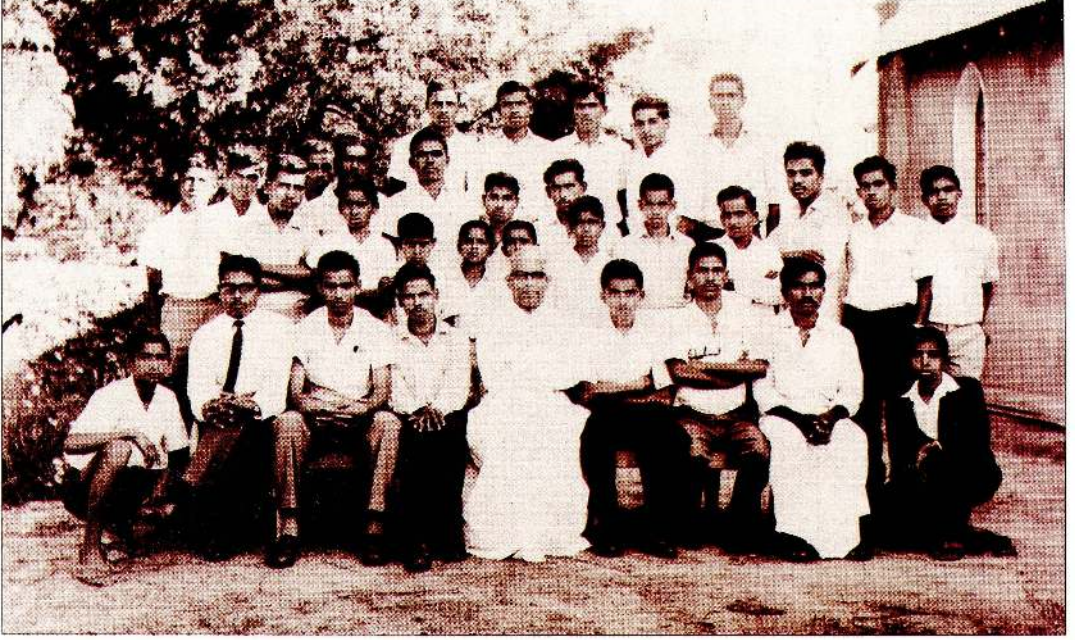
பிலிப் இராமையா - கூட்டம் ஒன்றில் உரையாற்றுகையில்...
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பிலிப் இராமையா - மாணவர்களுடன்

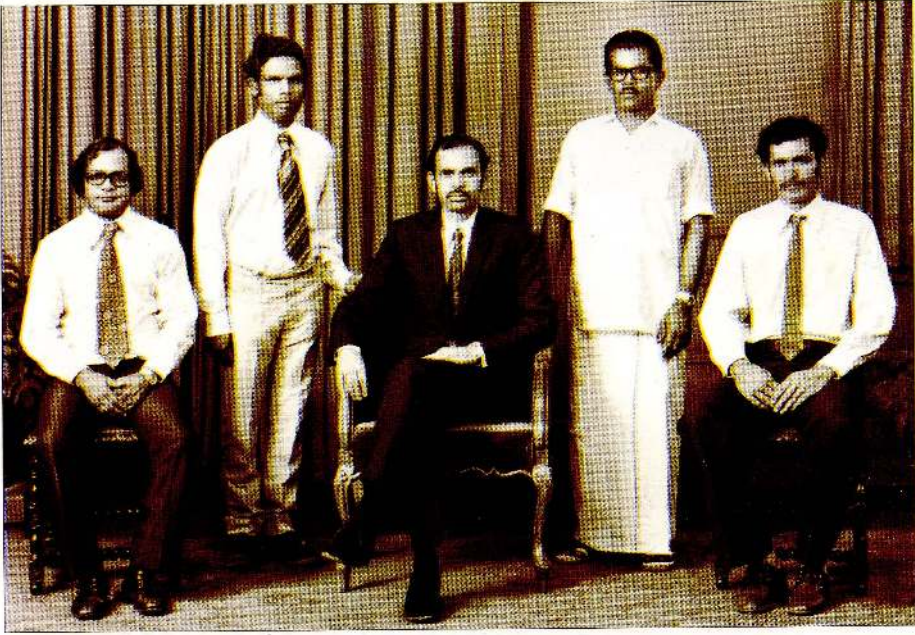
அமர்ந்திருப்போர் - திரு.பிலிப் இராமையா, திரு.ஏ.குமாரசாமி,
 திரு.பி. சுதந்திரராஜ், திரு.எம்.பாக்கியநாதன்
 நிற்போர் - திரு.பி.கோபாலன், திரு.டி.ஆர்.செல்வராஜா, திரு. எம். சிவநாதன்

பிலிப் இராமையா - அருட்தந்தை மாணிக்கம் அவர்களுடன்

தீபம் ஆசிரியர் திரு.நா.பார்த்தசாரதி இலங்கை வந்திருந்த போது நிற்பவர்கள் பிலிப்ராமையா, சி.தாயுமானவன், நடராஜா (சாரதி), ச.சந்திரசேகரன் உட்கார்ந்திருப்பவர்கள் கனகரத்தினம், செய்தி நாகலிங்கம், நா.பார்த்தசாரதி, தமிழோவியன்

திரு.எஸ்.சொக்கலிங்கம், திரு.தாயுமானவன், திரு.பிலிப் இராமையா நண்பர்களுடன்

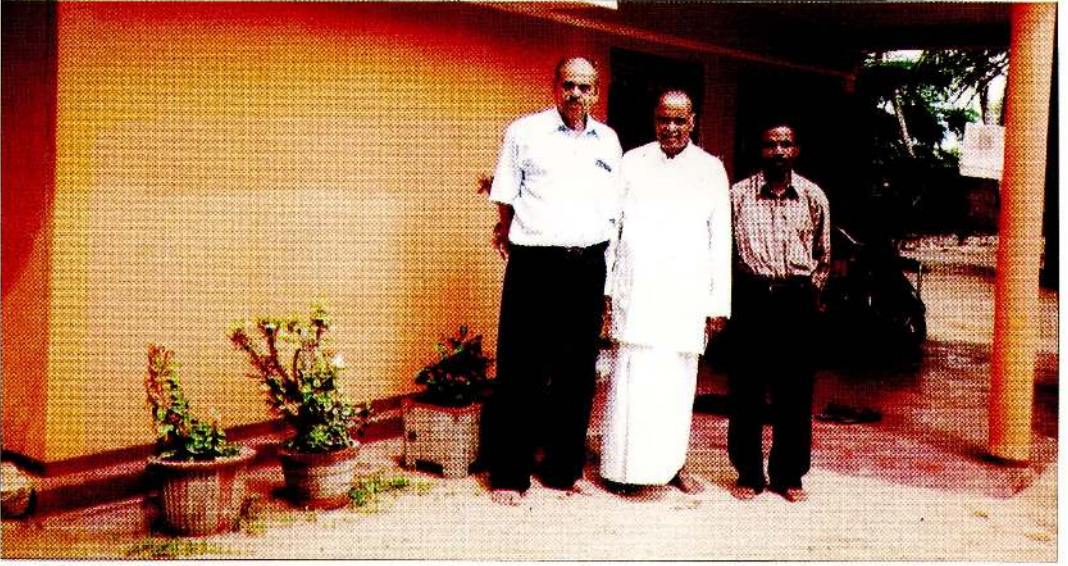
திரு. சந்திரசேகரன், திரு.பிலிப் இராமையா, திரு.தாயுமானவன்

திரு.பிலிப் இராமையா, மகன் இளங்கோ, மருமகள் நயோமி,
மனைவி வள்ளியம்மை, மகள் மாதவி, இளைய மகன் இளம்பாரதி

பிலிப் தம்பதியினர், அட்டன் (2010)

திரு.எஸ்.தாயுமானவன், திரு. ஜே.எஸ். பரிசாதன், திரு. பிலிப் இராமையா,
அக்கரைப்பத்து 25.01.2010

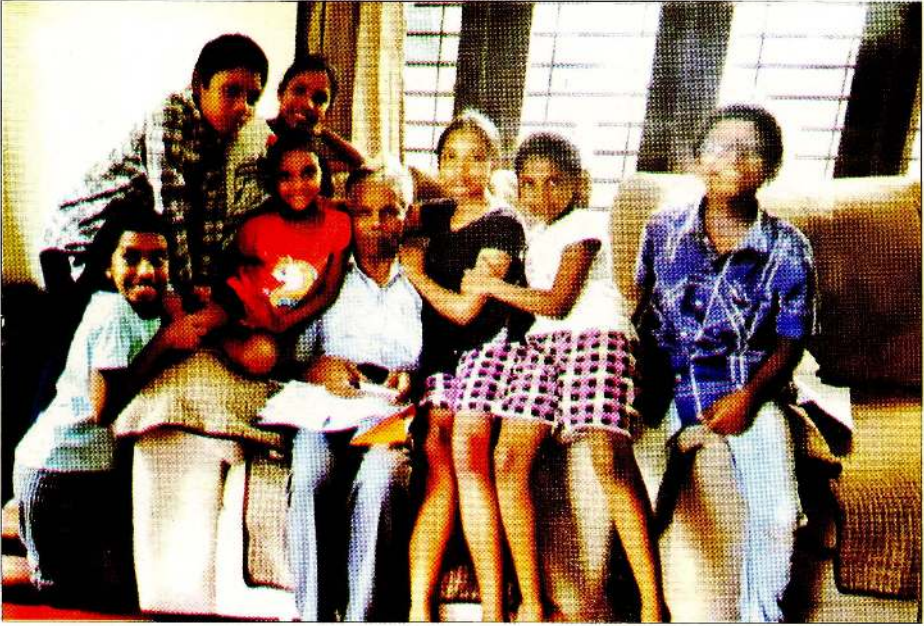
திரு. பிலிப் இராமையா, திரு.எஸ். சொக்கலிங்கம், திரு.எஸ்.தாயுமானவன்

(நிற்பவர்கள்) ஜெ.சற்குருநாதன், ரவி, வரதராஜன், மெத்தியூஸ்,
ஜேம்ஸ் விக்டர், திலிப், சங்கர், சண்முகராஜ்
(அமர்ந்திருப்பவர்கள்) மல்லிகை சி.குமார், அந்தனி ஜீவா,
லெனின் மதிவாணன், ரவீந்திரன், பிலிப் இராமையா

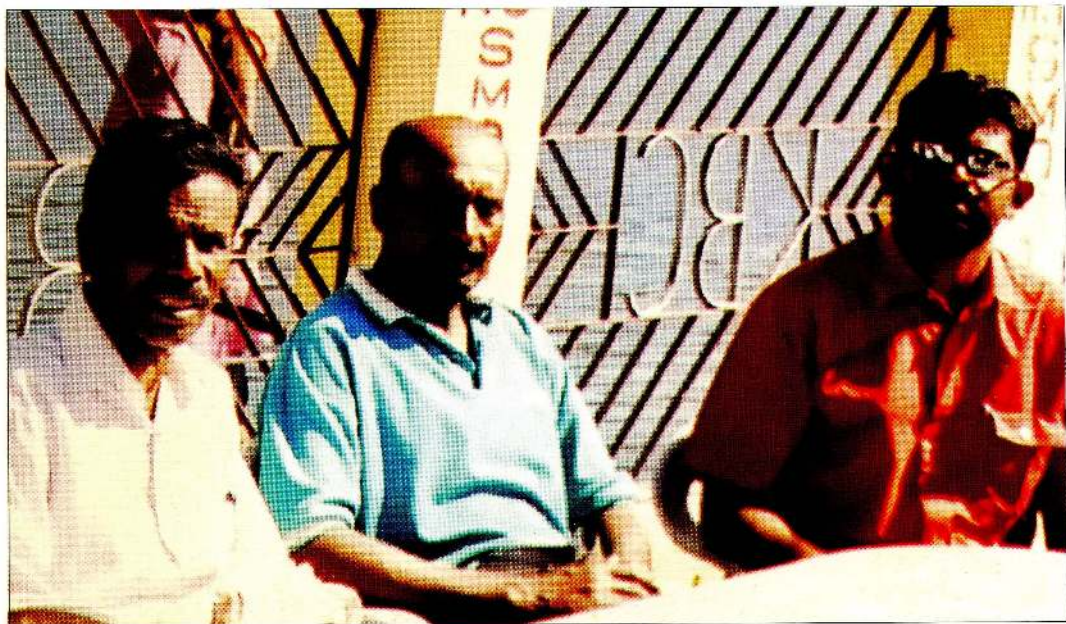
பிலிப் இராமையா தம்பதியினர் - பேரப்பிள்ளையுடன்

பிலிப் இராமையா பேரப்பிள்ளைகளுடன்...

பிலிப் இராமையா - பிள்ளைகளுடன்
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

பிலிப் இராமையா, செல்வராஜ் (கொடைக்கானல்), எம்.திலகராஜ்

பிலிப் இராமையா எம்.திலகராஜுடன்

விழா ஏற்பாட்டுக்குழு

எஸ். தாயுமானவன் - சட்டத்தரணி

எம். வாழ்தேவன் - முன்னாள் அமைச்சர் செயலாளர்

பி. சுதந்திரராஜா - சட்டத்தரணி

கே. மெய்யநாதன் - முன்னாள் உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்

எஸ். சரவணப்பிரகாசம் - முன்னாள் உதவிக் கல்விப்பணிப்பாளர்

எம். பன்னீர்ச்செல்வம் - அதிபர் நு/இராகலை உயர் பாடசாலை (தேசிய பாடசாலை)

பி. அருள்மொழிச்செல்வன் - பகுதி நேர விரிவுரையாளர் அரசினர் ஆசிரியர் கலாசாலை

சை. கிங்ஸ்லி கோமஸ் - அரசு உள்ளகக் கணக்காய்வு அதிகாரி

எம். விஸ்வநாதன் - ஓய்வுநிலை அதிபர்

திருமதி. து. இந்திராணி - ஓய்வுநிலை அதிபர்

நுழைவாயில்

“வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ முயன்று அதில் வெற்றி கண்ட நண்பர் பிலிப் இராமையா அவர்கள் 90ஆவது அகவையைக் கொண்டாடும் இத்தருணத்தில் அவரைப் பற்றி சில வார்த்தைகளைக் கூறி நிற்கிறேன். அவரும், நானும் பள்ளிப் பருவம் முதல் கடந்த 75 ஆண்டு காலமாக நண்பர்களாக இருந்து வருகிறோம். அவர் நண்பர் என்ற நிலையைக் கடந்து அப்பாலும் சென்று எனக்குக் குருவாகவும் திகழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார். எனக்கு மாத்திரமல்ல, பலருக்கு ஒரு வழிகாட்டும் ஒளிவிளக்காகத் திகழ்ந்தவர்.”

- ஏற்பாட்டுக் குழு

வாழங்காலத்தில் வாழ்த்துவோம்

“இராகலை தமிழ் மகா வித்தியாலயத்தில் தனது நியமனத்தைப் பெற்றுக்கொண்ட அவர், அக்காலத்தில் சிறந்த ஓர் ஆசான் எனவும் முத்திரை பதித்துள்ளார். அவர் பாடசாலையோடு மட்டும் தனது கற்றல், கற்பித்தல் செயற்பாடுகளை வரையறுத்துக் கொள்ளவில்லை. அதற்குமப்பாற் சென்று இராகலையைச் சூழவுள்ள தோட்டப் பாடசாலைகளிலிருந்து இடைவிலகிய மாணவர்களைத் தேடிப்பிடித்து அவர்களுக்குக் கல்விக் கண் திறந்தது மாத்திரமல்லாமல், அவர்களை வாழ்க்கையில் உயரிய இடத்துக்கும் கொண்டு சென்ற பேராசான் ஆவார்.”

- இதழாசிரியர்கள்

பதிப்புரை

“வெறுமனே ஆசிரியராகத் தனது கற்பித்தல் பணியினை மாத்திரம் நிறைவேற்றாமல் மலையக சமூகத்தின் விழிப்புணர்வுக்காகவும் இளைஞர் சமூகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காகவும் காத்திரமான பங்களிப்பினை திரு.பிலிப் இராமையா வழங்கியுள்ளார். இவர் ஆசிரியராக சேவையாற்றிய காலத்தில் மலையக மாணவர்களின் கல்விக்காகவும், மாணவர்களை நல்வழிப்படுத்துவதற்காகவும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளதுடன் ஓய்வுக்காலத்தில் பல்வேறு தன்னார்வத் தொண்டு நிறுவனங்களுடன் இணைந்து பல சேவைகளை மலையகச் சமூகத்திற்காகச் செய்துள்ளார்.”

- பதிப்பாசிரியர்கள்